

Cô Gái Băng Giá Và Chàng Trai Lạnh Lùng

Contents

Cô Gái Băng Giá Và Chàng Trai Lạnh Lùng	3
1. Chương 1: Kí Ức	3
2. Chương 2: Đi Học	5
3. Chương 3: Đi Học (tiếp)	6
4. Chương 4:lộ Diện	8
5. Chương 5:vào Học	12
6. Chương 6:vào Học(tiếp)	14
7. Chương 7:a.ra Mất- Đính Hôn	16
8. Chương 7:b.ra Mất- Đính Hôn	18
9. Chương 8: Gây Chuyện	19
10. Chương 9: Ra Chơi - 10. Gây Chuyện.	22
11. Chương 11:..12..	24
12. Chương 13:..14..	27
13. Chương 15:..16...	30
14. Chương 20: Bị Thương	33
15. Chương 21: Tiếp	35
16. Chương 22: Tiếp	37
17. Chương 23: Chuẩn Bị Song Hội	40
18. Chương 24: Song Hội	43
19. Chương 25: Song Hội	45
20. Chương 26: Bất Ngờ	47
21. Chương 27: Kết Quả	48
22. Chương 28:...29...	50
23. Chương 30: Truy Đuổi	53
24. Chương 31:..32...	55
25. Chương 33: Sun - Vấn Đề Đính Hôn	58
26. Chương 34: Chuẩn Bị Buổi Lễ	60
27. Chương 35: Buổi Đính Kết Hôn.	62
28. Chương 36: Trận Chiến	63
29. Chương 37: Chạy Đua Với Thời Gian	64
30. Chương 38: Chiến Đấu Với Tử Thần	65
31. Chương 39: Tìm - Bệnh Viện	66
32. Chương 40:..41...	68
33. Chương 42: Tình Lại- Giải Quyết	69
34. Chương 43:44. Global Head	71
35. Chương 45: Wuker	73
36. Chương 46: Giới Hạn Sự Sống Của Zeny	75
37. Chương 47: Điều Kiện	76
38. Chương 48: Rắc Rối.	78
39. Chương 49: Cách Giải Quyết	79
40. Chương 50: Đối Đầu Với Wu Thị	80
41. Chương 51.	81

42. Chương 52.	83
43. Chương 53: Những Suy Nghĩ	84
44. Chương 54.	85
45. Chương 55.	86
46. Chương 56.	87
47. Chương 57.	89
48. Chương 58.	90
49. Chương 59:...60...	91
50. Chương 61: Mạo Hiểm	93
51. Chương 62:...63	95
52. Chương 64.	97
53. Chương 65.	98
54. Chương 66	99
55. Chương 67.	101
56. Chương 68.	103
57. Chương 69: Ngụy Cấp	104
58. Chương 70.	106
59. Chương 71: Nhân Vật Đáng Ngờ	108
60. Chương 72.	110
61. Chương 73:...74.	113
62. Chương 75: Bước Đầu	115
63. Chương 76: Trận Chiến Bắt Đầu	117
64. Chương 77: Cứu	119
65. Chương 78: Khoảng Cách Âm Dương.	121
66. Chương 79: Minh Hy.	123
67. Chương 80: Tam Sm	125
68. Chương 81: Kết Thúc Của 11 Năm	126
69. Chương 82: Tha Thứ.	129
70. Chương 83: Kẻ Phản Diện	131
71. Chương 84: Quyết Định Sai Lầm.	133
72. Chương 85: Từ Bỏ.	135
73. Chương 86: Trút Giận	138
74. Chương 87: Huỷ Hôn	139
75. Chương 88: Không Phải Con Ruột Sao?	141
76. Chương 89: Tham Vọng	144
77. Chương 90: Mọi Chuyện Như Chỉ Mối Bắt Đầu.	145
78. Chương 91: Black Rose Killer.	147
79. Chương 92: Mã Vạch.	148
80. Chương 93: Những Rắc Rối.	150
81. Chương 94: Kẻ Tình Nghi - Lễ Cưới Liệu Có Thành?	153
82. Chương 95: “cô Là Kẻ Phá Hoại”	154
83. Chương 96: Ai Nói Người Mạnh Mẽ Không Được Khóc?	157
84. Chương 97: Sự Thật Dần Hé Lộ	159
85. Chương 98: Phơi Bầy	161
86. Chương 99: Không Tha Thứ Cũng Không Cơ Hội.	164
87. Chương 100: Điều Kiện - Liệu Có Đánh Đổi?	165
88. Chương 101: Chấp Nhận Đánh Đổi.	167
89. Chương 102: “để Anh Giúp Em Một Tay”	169
90. Chương 103: Ba Mẹ... “hai Từ Đây Quá Xa Với Đối Với Tôi”	172
91. Chương 104: “đừng Xen Vào Chuyện Của Tôi”	175
92. Chương 105: Hồng	178
93. Chương 106: Công Lý Luôn Chiến Thắng	180
94. Chương 107: Xin Hãy Tin Tôi Jessica	182
95. Chương 108: Kết Cục Của Hắn. - Mọi Thứ Đường Như Phơi Bầy	185

96. Chương 109: Không Thể Tránh Khỏi.	187
97. Chương 110: Duy Ân	190
98. Chương 111: “em Cần Anh...”	193
99. Chương 112: Đối Đầu - Jame Lộ Mặt	195
100. Chương 113: Không Chung Lối	198
101. Chương 114: Vấn Đề Nan Giải	200
102. Chương 115: Kết Thúc Của Một Black Rose	201
103. Chương 116: Cuộc Truy Đuổi Đắm Máu..	203
104. Chương 117: Sự Lựa Chọn Của Thiên Sứ	205
105. Chương 118: Tạm Biệt Một Kết Thúc.	208

Cô Gái Băng Giá Và Chàng Trai Lạnh Lùng

Giới thiệu

Tên tác phẩm: Cô gái băng giá và chàng trai lạnh lùng Tác giả: Ngọc Linh (Og Teulin) linkf: <https://truyenclub.com/co-gai-bang-gia-va-chang-trai-lanh-lung>

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-gai-bang-gia-va-chang-trai-lanh-lung>

1. Chương 1: Kí Ức

Đừng...!!..một tiếng hét vang lên

Đoảng..tiếp đến là 1 tiếng súng chói tay vang lên..

-Cậu...Cậu....đừng bỏ tiểu Băng đi mà...?một cô bé nói trong tiếng nấc..nước mắt đã lăn dài trên má cô vào một hôm trời âm u....tại căn nhà hoang cũ nát ở gần bìa rừng

-Tiền đâu?-tên cầm đầu lên tiếng.

-Trong đây...tất cả đã như lời ông nói..mau thả con chúng tôi ra..-ba mẹ cô bé lên tiếng

-Được..thả người đi tội bây -tên cầm đầu nói với bọn đàn em..

chiếc vali vừa trao cho tên đó thì cảnh sát ập tới....bọn chúng tức giận rút súng ra bắn xối xả..lúc đó cô bé đã tỉnh dậy sau khi bị đánh thuốc mê..cô hoảng hốt tìm kiếm bame mình....cô đâu hay biết sau lưng mình có 1ngọn súng đang hướng toả mà bắn

-Cẩn thận...Băng Nhi...-bame cô bé cùng mn thoát lên

Đoảng.

tiếng súng vang lên đồng thời có ng đang ngã xuống

người đó là cậu cô bé. đã đỡ cho cô 1 phát đạn

ng cậu ngã xuống theo tiếng thét của mn.Đặc biệt là Băng- cô bé khuy xuống nước mắt đã rơi từ lúc nào.

-Cậu ơi..cậu từng bỏ tiểu Băng..cậu hứa sẽ bảo vệ tiểu Băng cho đến khi con trưởng thành mà...sao giờ cậu lại bỏ con vậy chứ...hức...hức...hức...hức...

-Tiểu Băng ngoan...Đừng khóc...Cậu xin lỗi..cậu k thể giữ lời hứa với Băng được nữa rồi...2em nhớ bảo vệ tiểu Băng của anh nghe chưa?- người cậu nói với ba mẹ Băng

-tụi em biết rồi...anh 2 cảm ơn anh rất nhiều..tụi em xin hứa-Ba mẹ Băng trả lời mà lòng k khỏi đau khổ

-tiểu Băng sau này con phải ngoan.nghe lời gđ và sống thật tốt nhé con...Cậu xin lỗi..Tạm biệt con!!!

đôi mắt ng cậu khép lại..tay buông lỏng..trên khoé mắt 1giọt lệ trong suốt bắt giáng rơi xuống

-Đừng bỏ con mà...Cậu...Cậu...-Băng nói xong rồi ngất đi

Tỉnh dậy trong trạng thái như ng mất hồn..Băng nhìn quanh phòng đều là màu trắng..thì ra đây là bệnh viện

-Không..con không tin..nước mắt lại rơi xuống trên khuôn mặt of Băng

Băng à..em nên bình tĩnh lại đi..-anh 2 anh3 nó khuyên..

11 năm sau.....

Trên máy bay.một người có ngoại hình cực kì xinh đẹp như thiên thần nhưng nét mặt nói lên sự bất cần cố hữu...đôi mắt màu cafe càng làm nó thêm thệp và cuốn hút, nó như xoáy sâu vào tâm can ng khác. nó đang về nơi mà đã từng làm nó đau..nó nhớ lại và nở nụ cười thê lương

cô bé Băng vui vẻ hồn nhiên ngày nào đã mất.mà thay vào đó là một Hàn Băng cực kì lạnh lùng và sắc sảo

Sân bay TSN tấp nập người ra vào.tại đây có một ng con gái bước ra, bộ vest đen được khoác lên người tạo lên vẻ thanh lịch,trang nhã nhưng k kém phần sang trọng và lạnh lùng..Ai cũng ngược nhìn ng con gái đó bằng đôi mắt ngưỡng mộ nhưng k dám đến gần bởi hàn khí trên ng cô gái ấy rất nặng...

Đi thẳng đến ô tô gần đó và bỏ ngoài tai những lời bàn tán xung quanh...

-Mời tiểu thư lên xe..ông bà chủ và 2thiếu gia đang chờ cô đấy ạ!-ông quản gia nhà nó nói

-Mang đồ về nhà giúp tôi..nói với gia đình tôi là tôi muốn đi dạo một chút-1 giọng nói băng lãnh vang lên..không ai khác chính là nó nói

- Vâng..thưa tiểu thư..-ông cũng quen với tính của tiểu thư mình nên cũng chẳng nói gì thêm..

Nó lái xe quanh tp rồi dừng lại bên bờ hồ nào đó, nó nhớ lại quá khứ rồi bắt giáng nói lên:Trịnh Hàn Băng hồn nhiên trước đây đã chết rồi....Cậu àk..Tiểu Băng sẽ k để cậu mất oan uống vì tiểu Băng đâu...1lúc sau,nó lái xe về nhà...trong khi người nhà đang chờ nó về ăn cơm tối.

.....

__GTNV__

(nó) Trịnh Hàn Băng __Fasmin/ Winy:17t là người tài sắc vẹn toàn, đẹp như thiên thần nhưng vô cùng lạnh lùng.Nó còn là 1nhà ngoại cảm có thể đọc được suy nghĩ của tất cả mọi thứ khi nó chạm tay vào...Là con út của tập đoàn The World (W) một tập đoàn lớn nhất thế giới.10t nó đã qua Mỹ và lập ra tập đoàn FJA thống lĩnh kinh tế toàn cầu (sắp hơn the W luôn)(không ai biết hết nha trừ Zeny)..là 1hacker no.1 tg. Vẫn còn nhiều bí ẩn.

tính tình: cực kì lạnh lùng, vô cảm với gia đình cũng vậy nhưng dịu hơn xiu nhưng vẫn lạnh ,ghét ồn ào, ít cười và chưa ai thấy được nụ cười thật sự của nó sau 11năm..cực kì giỏi võ..và là con nuôi của pama Zeny (zeny cũng vậy vì 2gđ là bạn thân nhau)

Trịnh Hàn Duy(Justy):18t a3 nó.là 1ng rất đẹp chuẩn từng centimet...Là chủ tịch của trường King Queen, giám đốc the Won (tự thành lập nhạc)...giỏi võ là phó bang Delky.IQ:300/300 hơi lạnh nhưng đối với gđ thì hoạt bát dịu dàng..đặc biệt là nó..vô cùng thương em gái

Trịnh Hàn Minh(Jesty): 18t a2 nó là ng dịu dàng thương gđ đặc biệt là nó..hay cười..là tổng GĐ của the W..là thành viên trong Delky (phó bang) IQ: 300/300

Tổng Duy Khôi(Resd) Hân: 18t là bthân của Justy,Jesty..lạnh lùng nhưng hơi lảng nhãng..là ng lập ra Delky..Là chủ tịch của tập đoàn Tổng thị đứng t2 tg gọi võ nghệ IQ 300/300

Trang Thiên Linh(Zeny): 17t là bạn thân nó từ nhỏ rất rất thương nó là 1 ng dịu dàng, nhanh nhẹn và hoạt bát (nó ít nói nhiều thì chị này ngược lại nhak)..cũng là 1 cs về nước trước nó vài ngày..vì nó bận việc gì đó. Thông minh và giỏi võ nghệ..(kém nó xiu) sở trường là phi tiêu..gđ là 1 tập Đoàn đứng thứ 3 trên tg IQ:300/300

Kim Thụy Phong(Kon): 18t bạn thân hân và 2a nó là ng ầm áp phó bang Delky giỏi võ và thông minh..sở trường là súng...gđ là tập đoàn đứng thứ 4 trên thế giới IQ: 300/300

2. Chương 2: Đi Học

Nó về tới nhà thì thấy mọi người ngồi phòng khách đợi nó về ăn cơm có cả Zeny và ba mẹ nuôi nó.

-Con về rồi à, lên phòng thay quần áo rồi xuống ăn cơm con..- ba mẹ nó nói

-Vâng.- nó trả lời một cách thờ ơ.

-Vậy con lên phòng đây, xin phép ba mẹ.- nói rồi nó lên phòng.

Tầng 2 gồm 4 phòng: Phòng của hai anh nó và một phòng nhạc cụ. Dĩ nhiên còn lại là phòng của nó. Mở khoá rồi vào phòng, nó hơi bất ngờ vì phòng nó vẫn như cũ, không có dấu vết của sự bụi bặm nào. Rất sạch, ăn phòng rộng, với hai màu chủ đạo là trắng và tím đậm càng tạo thêm cho căn phòng thêm mờ ảo và không gian lạnh lẽo.Nó nhìn sơ căn phòng rồi một hồi ngã xuống giường. Đôi mắt mệt mỏi khẽ nhắm lại, được một lúc nó vào phòng tắm thay đồ rồi xuống nhà.

Vừa bước xuống lầu thấy mọi người đang nói chuyện vui vẻ, cười nói rôm rã với nhau. Nhưng nét mặt vẫn không đổi, lạnh tanh đến khó gần vẫn hiện hữu trên khuôn mặt nó ba mẹ nó thấy nó liền gọi nó ngồi vào bàn.

-Con xuống rồi à. Ngồi ăn cơm cùng mọi người luôn đi con.

-Vâng-nó trả lời.

-Mấy năm qua tụi con sống tốt không?- ba mẹ nuôi nó hỏi.

-Rất tốt thưa ba mẹ. - Zeny trả lời.

-Hôm nay, ba mẹ và anh chị đây (chỉ ba mẹ nó) có chuyện muốn nói với con và Zeny - ba mẹ Zeny ở lời.

-Chuyện gì vậy ba mẹ. - Zeny hỏi.

-Hai con phải đi học. Được không con?- ba mẹ nó nói.

-Nhưng tụi con đã có bằng đại học hết rồi mà ba mẹ?- Zeny trả lời.

-Tụi con về đây phải theo quy định của bên này chứ, với lại tụi con còn học chung với Justy và Jesty mà ba mẹ nó.

-Vậy cũng được. -Zeny.

-Con thấy thế nào Fasmin?- mẹ nó thấy nãy giờ nó im lặng nên hỏi nó.

-Con không ý kiến.- nó nhàn hạ trả lời.

-Vậy quần gia chuẩn bị đồng phục cho hai đứa nó giúp ta nhé!- ba nó nói với quần gia.

-Vâng, thưa ông chủ. -ông quần gia cung kính đáp.

-Con ăn xong rồi. Con lên phòng trước, xin phép ba mẹ. -nó đứng lên nói.

-Fasmin, hai anh có thể nói chuyện với em một chút được không?-Justy nói với nó.

-Cho em theo với! -Zeny nói với theo.

-Được.-nó nói mà chân đã lên đến cầu thang.

-Sau việc đó, hình như con bé đã thay đổi, lạnh lùng và kiêu lời hẳn. Anh chị thấy đúng không? -ba mẹ Zeny nói với ba mẹ nó.

-Đành chịu thôi. Anh chị à, con bé nó đã vậy rồi. -ba mẹ nó thở dài.

-Không biết đến khi nào nó mới quên được việc đó đây. -mẹ nó nói.

-Tùy vào ông trời sắp đặt thôi. Chị à, chị đừng buồn nữa, sẽ không sao đâu.- mẹ Zeny an ủi.

Trên phòng nó, nó vẫn im lặng như chờ đợi điều gì đó. Căn phòng im lặng đến đáng sợ. Không chịu được nữa, Zeny lên tiếng:

-Fasmin, có lẽ the World và the Won có chuyện rồi? - anh hai nó nói.

-Cả hai công ty đều có vấn đề, nhưng anh và Justy chưa tìm ra được. - anh hai nó nói.

-Còn gì nữa không?-nó

-The Won cũng vậy, giống như chúng liên kết lại muốn hạ the Won rồi tiếp đến là the World-anh ba nó phân tích.

-Mở cuộc họp HĐQT vào ngày mai lúc 8h, em sẽ giải quyết. -nó bình thản trả lời.

-Còn chuyện đi học thì sao? Em có muốn tham quan trường không?-anh ba nó hỏi.

-Lát nữa, tụi em đi shopping rồi sẽ ghé trường tham quan luôn?-nó chưa trả lời thì Zeny đã lên tiếng trước.

-Trường?-nó

-King & Queen- hiểu ý nó, anh nó trả lời.

-Được không Fasmin?-Zeny hỏi

-Vậy cũng tốt,vậy hai anh và Zeny ra ngoài, em nghỉ ngơi đi nha.- anh hai nó

- 14h đi nha, Fasmin.-Zeny biết nó không trả lời là chuyện bình thường nên tự đề nghị.

-Mình ra ngoài đây,bye - Zeny

-Bye

Khi mọi người ra ngoài nó gọi điện cho Jackson- anh họ kiêm thư kí của nó trong the World.

-Điều tra về trưởng phòng kế hoạch the World giúp em, đang cần gấp- nó

-Ok em.-Jackson

-Còn nữa điều tra thêm bên bộ phận kế toán. - nó nói thêm. Xong, cúp máy luôn.

Nói rồi nó ngã xuống giường. Mắt khẽ nhắm hờ lại. Thật sự công việc của nó vô cùng nhiều, vô cùng mệt mỏi nhưng rất khó mới có thể phát hiện ra sự mệt mỏi từ nó bởi che dấu cảm xúc vô cùng giỏi. Nó luôn có quan điểm “Chỉ nhìn việc, không nhìn người”. Vì không muốn mình trở thành một người yếu đuối, một người dựa vào gia đình, sự bao bọc, che chở của mọi người nên nó đã bắt mình phải thay đổi, tự tạo cho mình một lớp vỏ lạnh lùng, tàn nhẫn. Và cũng vì vậy mà lớp vỏ ấy, bản tính ấy đã ăn sâu vào cốt cách con người nó.

3. Chương 3: Đi Học (tiếp)

Nghĩ được một lúc, nó tỉnh dậy đến tủ đồ chọn đại một chiếc áo sơ mi đơn giản cùng chiếc quần tây đen rồi vào phòng tắm.Một lúc sau, chỉnh lại trang phục rồi lấy túi xách bước xuống nhà.

Zenny đã đến từ lúc nào, cô đang ngồi phòng khách và đợi nó. Nó từng bước xuống lầu, khuôn mặt vẫn không chút biểu cảm.

-Fasmin xuống rồi, tụi con đi nha ba mẹ -Zeny nói với ba mẹ nó.

-Tụi con đi vui vẻ nhé !-ba mẹ nó.

-Vâng -Zeny

- Con đi, không cần chờ cơm con -nó ra đến cửa, đáp lại một câu rồi xuống gara lấy xe.

Zeny từ gara lấy ra một chiếc BMW(Linh không biết về xe, thông cảm nha mọi người) với giá đắt đỏ và số lượng có hạn. Chiếc BMW màu trắng chạy ra khỏi căn biệt thự rồi dừng lại.

- Để tở lái xe cho nha Fasmin?-Zeny

Nó bước đến mở cửa ngồi vào ghế phụ trong sự im lặng. Zeny lắc đầu chán nản, vì đã quá hiểu tính nó nên đành im lặng lái xe.

-Chúng ta đến B&C nhé -Zeny đề nghị.

-Cũng được - nó

Đến nơi, không hổ danh là B&C thuộc tập đoàn Trang Thị. nó thật nguy nga, rộng lớn.

Nó cùng Zeny đến khu thời trang và trang sức. Tụi nó vừa bước vào mọi người ai ai cũng nhìn tụi nó như mình tỉnh vậy. Vẫn bình thản bỏ ngoài tai những lời bàn tán đó và lướt qua, bởi những lời này tụi nó quá quen rồi còn gì.

- Chủ tịch- cô nhân viên thấy Zeny liền cúi đầu chào.

- Lấy cho tôi bộ váy và bộ trang sức mới nhất ra đây- Zeny

- Vâng

-Lấy giúp tôi sợi dây chuyền này. - nó nãy giờ mới cất giọng lạnh lẽo nói, tay thì chỉ vào sợi dây chuyền đính đá có hình ngôi sao gần đó.

-Vâng- cô nhân viên nghe thấy giọng lạnh sống lưng, lập tức làm theo lời nó.

-Tôi cũng muốn lấy sợi đó. - một tiếng nói phát ra và người đó đang tiến lại.

- Xin lỗi quý khách vì đây là sợi dây chuyền độc quyền nên nó chỉ có một thưa quý khách. - cô nhân viên nói.

-Cô có thể nhường tôi chứ! - người con trai đó nói. Không ai khác đó là Khôi nhà ta.

-Đi thôi Zen?- nó không để ý đến lời nói của hắn mà nói với Zen rồi bước thẳng tới khu thời trang.

- Được thôi Fasmin- Zeny

“Fasmin sao? Tôi sẽ nhớ cái tên này...”-hắn nghĩ thầm.

- Nè Khôi, đang làm gì đứng đó ngăn ra vậy. Mà biết tao tìm mày nãy giờ không?-Phong bạn thân hắn nói.

-À, lúc nãy tao mới gặp một cô gái rất đẹp nhưng lại rất lạnh lùng, tao đang nghĩ về cô ấy.

-Thôi. Mình về, còn đi học nữa chứ, cúp 2 tiết rồi còn gì.

- Ủ, về thì về- nói xong hắn lấy sợi dây chuyền lúc nãy về luôn.

...Tại khu thời trang..

- Lấy cho tôi cái này, cái này, rồi cái váy kia nữa. -Zeny chỉ tay vào từng cái váy mà mình chọn.

-Vâng, thưa chủ tịch.- cô nhân viên đỏ mặt hơi trả lời.

Nó thì chẳng nói gì, đi đến chỗ có chiếc đầm ở gần đó. Cầm chiếc đầm trên tay, nó quan sát tỉ mỉ chiếc đầm. Chiếc đầm cúp ngực màu đen dài đến gối. Điểm nhấn là chiếc nơ to bản cùng màu được đặt bên trái eo. Trên nơ còn đính 1 viên ruby đỏ. Trông thật đơn giản nhưng toát lên vẻ huyền bí và lạnh lùng của nó.

-Lấy tôi cái này. - nó lạnh lùng nói

-Vâng, thưa cô..-cô nhân viên

-Về thôi.- nó nói với Zeny

-Ghé trường cái đã, Fasmin?- Zeny

-ừ

Nói rồi cả 2 lên xe đến trường không hề danh là trường King&Queen nó thật rộng lớn. Trường này chia ra nhiều khu, và có thể nói các công tử tiểu thư giàu có và đầy quyền lực mới có thể vào được đây hoặc nhờ học bổng.

'Kiss me baby I'll must be stay here Day by Day

Sa rang han ta cô sôk sa kyo chươ

Kiss me baby Just you can take me Day by Day...'- điện thoại nó reo lên.

-Có chuyện gì.-nó lạnh lùng

-Fasmin, đã điều tra ra được trưởng phòng kế hoạch là người của Trầm Mặc..và đang là nội gián làm việc cho Trầm Mặc - Jackson báo cáo

-Còn bên the Won?-nó

-Cũng vậy thưa chủ tịch- Jackson

-Được, mai 8giờ anh chuẩn bị hồ sơ cho buổi họp ngày mai và bằng chứng của tên đó. - nó

-ừ, anh biết rồi.- Jackson. Nó cúp máy cùng Zeny về nhà. Về đến nhà nó quăng túi đồ xuống giường rồi đến cạnh cửa sổ, ánh mắt vô hồn nhìn ra bên ngoài.

Đúng như những gì nó nghĩ. Ông ta đã bắt đầu ra tay. Nếu vậy phải để nó vờn vài vòng trước đã. Nó lấy điện thoại gọi cho ai đó.

-Min,chị chuẩn bị họp đồng và thay mặt em kí họp đồng với Trầm Thị đi, ông ta bắt đầu rồi chị à. -nó nói giọng có phần dịu hơn đôi chút.

-Ừ, chị biết phải làm sao rồi, em sống tốt không?- Min

-Mai em phải đi học, còn phải vạch trần người của ông ta. -nó nói, câu dài nhất từ lúc về tới giờ.

-Cố lên em nhé, xong việc chị sẽ về với em. -Min

-Ok. -nó nói xong nó chuẩn bị cho buổi đi học và buổi họp ngày mai.

4. Chương 4:lộ Diện

Nghĩ được một lúc, nó tỉnh dậy đến tủ đồ chọn đại một chiếc áo sơ mi đơn giản cùng chiếc quần tây đen rồi vào phòng tắm.Một lúc sau, chỉnh lại trang phục rồi lấy túi xách bước xuống nhà.

Zenny đã đến từ lúc nào, cô đang ngồi phòng khách và đợi nó. Nó từng bước xuống lầu, khuôn mặt vẫn không chút biểu cảm.

-Fasmin xuống rồi, tụi con đi nha ba mẹ -Zeny nói với ba mẹ nó.

-Tụi con đi vui vẻ nhé !-ba mẹ nó.

-Vâng -Zeny

- Con đi, không cần chờ cơm con -nó ra đến cửa, đáp lại một câu rồi xuống gara lấy xe.

Zeny từ gara lấy ra một chiếc BMW(Linh không biết về xe, thông cảm nha mọi người) với giá đắt đỏ và số lượng có hạn. Chiếc BMW màu trắng chạy ra khỏi căn biệt thự rồi dừng lại.

- Để tớ lái xe cho nha Fasmin?-Zeny

Nó bước đến mở cửa ngồi vào ghế phụ trong sự im lặng. Zeny lắc đầu chán nản, vì đã quá hiểu tính nó nên đành im lặng lái xe.

-Chúng ta đến B&C nhé -Zeny đề nghị.

-Cũng được - nó

Đến nơi, không hổ danh là B&C thuộc tập đoàn Trang Thị. nó thật nguy nga, rộng lớn.

Nó cùng Zeny đến khu thời trang và trang sức. Tụi nó vừa bước vào mọi người ai ai cũng nhìn tụi nó như mình tinh vậy. Vẫn bình thản bỏ ngoài tai những lời bàn tán đó và lướt qua, bởi những lời này tụi nó quá quen rồi còn gì.

- Chủ tịch- cô nhân viên thấy Zeny liền cúi đầu chào.

- Lấy cho tôi bộ váy và bộ trang sức mới nhất ra đây- Zeny

- Vâng

-Lấy giúp tôi sợi dây chuyền này. - nó nãy giờ mới cất giọng lạnh lẽo nói, tay thì chỉ vào sợi dây chuyền đính đá có hình ngôi sao gần đó.

-Vâng- cô nhân viên nghe thấy giọng lạnh sống lưng, lập tức làm theo lời nó.

-Tôi cũng muốn lấy sợi đó. - một tiếng nói phát ra và người đó đang tiến lại.

- Xin lỗi quý khách vì đây là sợi dây chuyền độc quyền nên nó chỉ có một thừa quý khách. - cô nhân viên nói.

-Cô có thể nhường tôi chứ! - người con trai đó nói. Không ai khác đó là Khôi nhà ta.

-Đi thôi Zen?- nó không để ý đến lời nói của hắn mà nói với Zen rồi bước thẳng tới khu thời trang.

- Được thôi Fasmin- Zeny

“Fasmin sao? Tôi sẽ nhớ cái tên này...”-hắn nghĩ thầm.

- Nè Khôi, đang làm gì đứng đó ngẩn ra vậy. Mà biết tao tìm mày nãy giờ không?-Phong bạn thân hắn nói.

-À, lúc nãy tao mới gặp một cô gái rất đẹp nhưng lại rất lạnh lùng, tao đang nghĩ về cô ấy.

-Thôi. Mình về, còn đi học nữa chứ, cúp 2 tiết rồi còn gì.

- Ừ, về thì về- nói xong hắn lấy sợi dây chuyền lúc nãy về luôn.

...Tại khu thời trang..

- Lấy cho tôi cái này, cái này, rồi cái váy kia nữa. -Zeny chỉ tay vào từng cái váy mà mình chọn.

-Vâng, thưa chủ tịch.- cô nhân viên đỏ mặt hơi trả lời.

Nó thì chẳng nói gì, đi đến chỗ có chiếc đầm ở gần đó. Cầm chiếc đầm trên tay, nó quan sát tỉ mỉ chiếc đầm. Chiếc đầm cúp ngực màu đen dài đến gối. Điểm nhấn là chiếc nơ to bản cùng màu được đặt bên trái eo. Trên nơ còn đính 1 viên ruby đỏ. Trông thật đơn giản nhưng toát lên vẻ huyền bí và lạnh lùng của nó.

-Lấy tôi cái này. - nó lạnh lùng nói

-Vâng, thưa cô.-cô nhân viên

-Về thôi.- nó nói với Zeny

-Ghé trường cái đã, Fasmin?- Zeny

-ừ

Nói rồi cả 2 lên xe đến trường không hồ danh là trường King&Queen nó thật rộng lớn. Trường này chia ra nhiều khu, và có thể nói các công tử tiểu thư giàu có và đầy quyền lực mới có thể vào được đây hoặc nhờ học bổng.

'Kiss me baby I'll must be stay here Day by Day

Sa rang han ta cô sôk sa kyo chươ

Kiss me baby Just you can take me Day by Day...' - điện thoại nó reo lên.

-Có chuyện gì.-nó lạnh lùng

-Fasmin, đã điều tra ra được trưởng phòng kế hoạch là người của Trầm Mặc..và đang là nội gián làm việc cho Trầm Mặc - Jackson báo cáo

-Còn bên the Won?-nó

-Cũng vậy thưa chủ tịch- Jackson

-Được, mai 8giờ anh chuẩn bị hồ sơ cho buổi họp ngày mai và bằng chứng của tên đó. - nó

-ừ, anh biết rồi.- Jackson. Nó cúp máy cùng Zeny về nhà. Về đến nhà nó quăng túi đồ xuống giường rồi đến cạnh cửa sổ, ánh mắt vô hồn nhìn ra bên ngoài.

Đúng như những gì nó nghĩ. Ông ta đã bắt đầu ra tay. Nếu vậy phải để nó vờn vài vòng trước đã. Nó lấy điện thoại gọi cho ai đó.

-Min,chị chuẩn bị họp đồng và thay mặt em kí họp đồng với Trầm Thị đi, ông ta bắt đầu rồi chị à. -nó nói giọng có phần dịu hơn đôi chút.

-Ừ, chị biết phải làm sao rồi, em sống tốt không?- Min

-Mai em phải đi học, còn phải vạch trần người của ông ta. -nó nói, câu dài nhất từ lúc về tối giờ.

-Cố lên em nhé, xong việc chị sẽ về với em. -Min

-Ok. -nó nói xong nó chuẩn bị cho buổi đi học và buổi họp ngày mai. hôm sau, nó và Zeny quyết định đến công ty họp xong rồi mới đến trường. Hôm nay hai anh nó đã chuẩn bị từ sớm và cũng đến công ty trước rồi. Đến công ty cả hai đều nhận được nhiều lời bàn tán từ nhân viên, ngưỡng mộ có, ganh ghét cũng có. Zeny thì diện váy trắng giày cao gót trắng tung tăng cười tươi bước vào công ty. Nó hôm nay khoác trên người bộ vest đen công sở, tóc nó hôm nay buộc cao, giày cao gót đen lướt qua mọi người bằng hàn khí mà nó tỏa ra hiên ngang bước vào công ty.

- Hai cô là ai mà vào đây hả? Không biết phép tắc. - một ả nhân viên ghanh đua nói.

-Tránh -nó

- Cô có quyền gì mà kêu tôi tránh. - ả ta

-Bà chị à, nếu chị không muốn bị đuổi việc thì có thái độ thế nhé. -Zeny nói với giọng hơi nhắc nhở.

- Còn dám uy hiếp tôi à, mấy người biết tôi là ai không hả? Tôi là trưởng phòng kế hoạch của The World này đó. Huỳnh Sang Sang là tôi. Biết chưa? -ả ta vênh vang.

"Là vậy sao..cô chuẩn bị cuốn gói đi đi." -nó nghĩ

-Jackson xuống đại sảnh. -nó nói trong điện thoại

Chưa được 5phút Jackson đã xuống tới chỗ nó, hiện tại chỗ nó đứng có thể nói là chỗ đông người nhất trong này, bởi lời nói và hành động của ả trưởng phòng đã thu hút mọi người đến tám chuyện và điều này làm nó và Zeny vô cùng khó chịu.

- Vâng, chủ tịch có gì căn dặn.- Trước mặt mọi người Jackson vẫn giữ thái độ cấp trên cấp dưới kính cẩn hỏi.

-Tụi tôi lên phòng được chưa? - Zeny giả bộ hỏi ả ta, không hỏi cũng biết câu trả lời rồi.

-Dạ...Vâng...- ả ta ngây người, miệng còn lắp bắp, như không tin vào sự thật.

Tụi nó cùng Jackson lên phòng họp, không quên nghe những lời bàn tán, nói về hôm nay chủ tịch sẽ xuất hiện, còn đoán chủ tịch là người thế nào nữa..Zeny thì cười cười nhìn nó, còn nó thì chỉ nhếch môi cái thôi.

Mọi người, các cổ đông đã đông đủ, có cả người đại diện bên Trầm Thị

anh hai nó đứng lên chủ trì cuộc họp. Với bộ vest xám đen sang trọng trông Jesty vô cùng lịch lãm, với nụ cười hằng ngày càng làm anh thêm thân thiện hơn.

-Mọi người đã có mặt tôi xin làm rõ việc công ty mình bị lộ kế hoạch ra ngoài. -anh hai nó chủ trì nói.

- Có gì thì nói rõ đi, tại sao giám đốc lại để lộ kế hoạch ra?- người đại diện Trầm Thị lên tiếng đầu tiên.

-Ừ, tôi thấy đúng đó/ tôi cũng thấy vậy/ tôi cũng vậy...-các cổ đông khác cũng lên tiếng, bởi những người này đã bị Trầm Thị mua chuộc từ trước.

-Có chắc là do giám đốc để lộ kế hoạch k?- nó cùng Zeny bước vào, nó cất giọng lạnh lùng làm các cổ đông khác và người đại diện có phần hơi bất ngờ vì không biết nó là ai.

-Cô là ai sao dám vào đây? Có biết chúng tôi đang họp không hả? -người Trầm Thị lên tiếng gắt.

-Chúng tôi là ai không quan trọng, tôi muốn mọi người xem cái này, và nhớ hãy xem cho kĩ vào nhé. - Zeny nói có phần liếc về phía của Huỳnh Sang Sang.

- Anh (nhìn Jackson), tới việc của anh rồi đó. -Zeny nhìn Jackson nói.

- Ok. - Jackson nháy mắt với cô em vợ của mình rồi trở lại với công việc của mình.

- Đây là những bằng chứng mà cô Huỳnh Sang Sang đã tiết lộ ra ngoài, mời mọi người xem, không chỉ một lần mà đã rất nhiều lần rồi. -Jackson

-Và...-nó nói kéo dài

-Và, cô là người của Trầm Thị được cài vào đây để làm gián điệp. Đúng không? Đại diện Trầm. -Zeny hiểu ý tiếp lời nó.

-Bây giờ bằng chứng đã rõ, không phải là lỗi của giám đốc điều hành mà là có nội gián vậy mọi người quyết định thế nào? -anh ba nó nói.

- Tôi nghĩ nên cho cô ta một cơ hội nữa. - một cổ đông đã bị mua chuộc bạo gan nói mà quên đi sắc mặt của nó.

-Đúng đó, chúng tôi cũng thấy vậy. - các cổ đông còn lại nói.

-Còn cơ hội nữa sao?- Zeny nói xoáy.

-Cô là gì mà dám mạnh miệng thế hả? - người Trầm Thị tức giận đứng phắt dậy đập bàn lấn áp lại ý Zeny. Bởi cô đang bị lộ tẩy mà.

- Tôi không cãi với tiểu nhân. -Zeny đáp lại.

-Cô..- người kia cứng họng.

- Tôi nghĩ nên để chủ tịch quyết định. -anh ba nó

- Chủ tịch đâu? Sao giờ còn chưa đến? -phía cổ đông đang nóng lòng hỏi

-Tôi nghĩ Huỳnh Sang Sang cô nên chuẩn bị cuốn gói ra khỏi đây. Hứ. -Zeny

- Cô có quyền gì mà đuổi người?- người đại diện Trầm Thị.

-Cô.. - Zeny không trả lời được vì cô đâu có làm trong công ty.

- Cô ấy không có quyền nhưng tôi thì khác. -nó lãnh đạm lên tiếng khiến nhiệt trong phòng đang tăng cao bỗng nhiên bị luồng khí lạnh làm chùn xuống.

-Cô là ai mà dám nói với tôi như vậy. -người đại diện không chịu thua.

-Cô có đủ tư cách nói với tôi sao? -nó cất giọng lạnh lẽo.

-Từ bây giờ cô chính thức bị sa thải. -nó nói, ai cũng hiểu ý nó đang nói ai.

- Vâng..-cô ta cuối đầu vì cô thừa biết mình đắc tội nhầm người đã từ trước rồi.

-Cô lấy quyền gì mà đuổi cô ta? -người đại diện vẫn chưa hiểu ra.

-Dựa vào cô ấy là chủ tịch của tập đoàn này. - anh hai nó chịu hết nổi đành nói ra trông khi nó vẫn im lặng.

-Anh..Anh nói thật sao?...Cô.....Cô là chủ tịch.-người đại diện như không tin vào mắt mình, vì nhìn nó cô có thể đoán ra được nó cỡ tuổi cô mà dám tiếp nhận chức chủ tịch World to lớn này, cô thật không thể tin nổi.

-Bây giờ thì đủ cái quyền đuổi người rồi chứ? -Zeny hỏi. Nó vẫn im lặng.

- Nhưng.....- các cổ đông nói, mắt thì nhìn người đại diện bên Trần Thị.

-Từ bây giờ tôi Trịnh Hàn Băng quyết định sa thải Huỳnh Sang Sang ra khỏi The World. -nó cất giọng lạnh băng đầy uy quyền khiến mọi người run sợ.

-Tôi đủ tư cách, quyết định đúng chứ đại diện Trần, tiểu thư Trần Trúc Lan. nó nói tiếp bằng chất giọng lạnh lùng khiến Trần Trúc Lan không rét mà run.

-À...Đủ, chủ tịch làm vậy là phải. - chẳng còn cách nào khác nên cô phải trả lời như thế này.

- Còn cổ đông thì sao? -Zeny lạnh lùng không kém.

Bây giờ thì tới các cổ đông đổ mồ hôi hột.

- Vâng, đúng thưa tiểu thư. -cổ đông cũng trả lời giống người đại diện.

-Ai cấu kết với người ngoài hãm hại The World tốt nhất nên dẹp bỏ ý định. Tôi nghĩ còn nhiều cổ đông khác đang muốn hợp tác với The World, không chỉ riêng mấy người ở đây đâu. - anh ba nó lạnh lùng nói.

-Tôi nghĩ các người nên suy nghĩ kĩ lại. -anh hai nó thêm.

Nhiệt độ trong phòng đột ngột tăng dù có máy điều hòa nhưng mọi người ai cũng đổ mồ hôi hột, sợ hãi và lo lắng đang dần hiện lên khuôn mặt của từng người.

-Không còn gì tan hợp. -nó nói giọng vô cùng quyền lực.

Nó bước ra ngoài trong sợ hãi của mọi người, nó và Zeny vừa ra khỏi đại sảnh thì đã có nhiều cánh nhà báo đến chụp hình thu âm, hỏi đủ thứ, nó khó chịu lôi điện thoại ra gọi Jackson.

-Xuống dẹp loạn. -nó

-Vâng. -Jackson

Nói rồi Jackson cùng vài bảo vệ xuống can đảm phóng viên đang hỗn loạn kia

thoát khỏi hỗn loạn nó cùng Zeny đến thẳng trường.

5. Chương 5:vào Học

Nó cùng Zeny đến trường lúc này cũng đã 9h kém 15p, có thể là vừa vào học chưa bao lâu nó cùng Zeny đến thẳng phòng hiệu trưởng.

Zeny đập cửa, nó và Zeny bước vào. Ông hiệu trưởng thấy tụi nó vậy thì hơi sợ

- Lớp -nó

- Vâng thưa tiểu thư là 11A1 -hiệu trưởng cúi đầu vì hàn khí nó tỏa ra khá nặng.

- Đi thôi Fasmin -Zeny

Tụi nó đến lớp đang là giờ văn của cô chủ nhiệm, ồn ào như náo loạn vậy, cô thấy tụi nó thì bước ra.

- Chúng em là học sinh mới thưa cô -Zeny thấy cô hiền, nên cũng thưa, vâng.

- Ủm 2 em vào lớp đi - cô giáo cười hiền.

- Các em trật tự hôm nay lớp chúng ta có 2 bạn mới 2 em vào đi.- cô

Cả lớp há hốc mồm bởi vì nó quá đẹp, lớp chìm vào im lặng, vì mãi nhìn tụi nó.

- Hai em giới thiệu về mình đi. -cô

-Chào các bạn mình là Trang Thiên Linh gọi mình là Zeny cũng được. - Zeny chào hỏi xong không quên nở nụ cười thật tươi tặng cho cả lớp.

-Trịnh Hàn Băng, Fasmin -nó lạnh lùng.

Cả lớp bàn tán về nó, không phải là con út của nhà họ Trịnh lừng danh đó chứ, nào nói nó kiêu ngạo,..ganh gét nó và Zeny đủ kiểu.

- Thưa cô, sao 2 bạn lại không mặc đồng phục trường ạ. -lớp trưởng kiêm hot girl no 1 Trương Mỹ Nhi để ý thấy tụi nó không mặc đồng phục nên lễ phép nói(giả vờ thôi đó nhé) vì thấy tụi nó đẹp nên moi móc lí do để cô la nó á mà.

-À, cô -cô ngập ngừng.

-Xin lỗi,tại tụi mình mới về nước nên chuẩn bị đồng phục chưa kịp bạn thông cảm nha, bạn dễ thương như vậy chắc không chấp chuyện nhỏ này chứ. - Zeny thừa biết Nhi không thích mình, khôn khéo trả lời không quên kéo Mỹ Nhi vào cuộc.

-Ồ, vậy được, còn bạn kia. Nè, sao cô không trả lời tôi. -Thấy nó im lặng không có ý định giải thích nên Mỹ Nhi không bỏ qua cho nó.

-Không ngờ tiểu thư Trương đây biết quan tâm đến tôi sao? -nó lạnh lùng

- Cô...-Mỹ Nhi tức, ‘sao nó lại biết cô họ Trương’

- Chỗ ngồi - nó quay sang hỏi cô, xem Mỹ Nhi như không khí.

-À, lớp mình chỉ còn 2 chỗ trống Băng ngồi với Khôi, còn Linh em ngồi với Thụy Phong nhé - cô cười.

-Vâng thưa cô -Zeny

Khôi thì vừa nghe Fasmin thì đã tỉnh ngủ từ lúc nào, mãi nhìn nó mà quên mất nó đã đứng trước mặt mình.

- Xích qua - nó cất giọng lạnh lẽo.

-À..Ừ...- đang mơ màng

- Mình là Tống Duy Khôi gọi mình là Resd nhé-Hắn nói không quên nhìn nó.

- Ừ- nó

Nói xong nó lấy máy ra nghe nhạc rồi ngủ, hắn thì ngồi ngắm nó

đôi mi cong vút đang sụp xuống, tạo thêm vẻ quyến rũ và huyền bí.

Bên Phong và Linh thì khác nhé

-Chào Linh mình là Kim Thụy Phong gọi mình là Kon nhé. -Kon cười tươi.

-Cảm ơn Kon gọi mình là Zeny nhé -Zeny cười tươi rồi đáp trả.

Rồi cả 2 trò chuyện đến khi chuông giải lao réo mà không hề hay biết có 2 ánh mắt độc ác đang nhìn mình.Nhưng nó thì biết, nó cảm nhận được trong lúc ngủ có ai đang nhìn mình ánh nhìn hiện lên tia hiểm độc và nó biết không ai khác là đôi bạn lớp trưởng Trương Mỹ Nhi. Vì lúc mới vào không phải im lặng là không nghe thấy, dựa vào lời nói, cử chỉ của Nhi đối với tụi nó, nó thừa biết điều đó.

Đang suy nghĩ thì Zeny lay vai nó.

- Đi canteen không Fasmin?- Zeny hỏi nó

- Ừ -nó

- Cho 2 tui theo với được không -Kon đề nghị.

- Cũng được. Đi thôi. -Zeny

Nó thì chẳng nói gì mà bước đi được nửa đường nó cố tình để Zeny cùng Resd và Kon đi trước.

Nó lấy điện thoại gọi cho thư kí nó:

-Điều tra cho tôi về Tống Duy Khôi, Kim Thụy Phong đặc biệt là Trương Mỹ Nhi và Châu Như Nguyệt.

-Ok. -Jackson (ngoài công ty thì Jackson là kim trợ lí cho nó)

Nói xong nó đi theo sau nhưng không may va vào một người nào đó (và dường như điều này được ai đó cố tình chứ không phải vô tình).

-Xin lỗi- người con trai đó nói.

- Ồn- nó thẳng thừng nói ra một từ rồi có ý định bước tiếp.

-À, tôi là Mai Hữu An học 12A1 có thể làm bạn được không?- An giả vờ đề nghị để tiếp cận nó, vì anh nghe các học sinh khác nói có học sinh mới rất đặc biệt mới hỏi xem thử ai ngờ lại nghe được cái tên làm anh thú vị.

-Xin lỗi- nó bỏ đi

Sau khi nó bỏ đi An gọi cho người nào đó.

-Dek giúp tôi điều tra về Trịnh Hàn Bằng kết quả nhanh một chút.

-Vâng thưa Cậu chủ. -Dek

Đúng là thú vị !!!

6. Chương 6:vào Học(tiếp)

Nó bước đến canteen, lúc này Resd, Kon và Zeny ngồi cùng bàn tạo nên nhiều lời xì xầm to nhỏ quanh họ nói Zeny đủ điều, nó bước đến ngồi vào bàn.

- Các bạn uống gì không?- Kon hỏi

- Cho mình ly cam ép được rồi. -Zeny

- .À..còn cậu Fasmin?- Zeny hỏi tiếp

- Capuchino -Nó

- Vậy đợi tui mình xiu nhé...Resd đi thôi. -Kon nói với hần.

Nó và Zeny vẫn vậy, Zeny thì lấy máy chơi game đốt thời gian còn nó thì nhìn chăm chăm vào ipad xử lí công việc gì đó, bỗng:

- Ai cho mấy cô lại gần hoàng tử của chúng tôi. -Như Nguyệt

- Hai người đó là hoàng tử của 2 bạn từ lúc nào thế?- Zeny tức, vì đã hiểu ý tứ trong từng lời mà họ nói ra.

-Mày...Tao cấm mày không được lại gần các anh ấy nữa không thôi hậu quả khó lường. Con cam kia, mày nghe rồi chứ. - Mỹ Nhi chỉ thẳng vào mặt nó.

Nó nãy giờ vẫn chăm chú vào ipad giờ mới cất tiếng

- Ồn -nó buông ra một chữ.

-Mày nói ai ồn hả. -Mỹ Nhi điên lên vì thái độ nó cứ như vậy, chẳng xem cô ra gì làm cô sắp nổi điên.

- Tự biết-nó lạnh lùng.

- Con này láo. Mới vào trường không đồng phục còn dám hỗn với hot girl tụi này sao?- Mỹ Nhi

- Hot girl sao? Tôi có nghe lầm không vậy?-Zeny trêu chọc, vì biết trước mặt mình là loại người gì nên cô cũng không chịu thua.

- Cô có biết cô đang nói chuyện với ai không hả?-Như Nguyệt

- Thấp hèn-nó vẫn vậy

- Cô nói ai thấp hèn. Cô biết tôi là ai không? Ba tôi là hiệu trưởng trường này đó, mẹ tôi là chủ tịch của tập đoàn Châu thị đó, biết chưa?-Như Nguyệt tự đắc.

-Ồ vậy phải chào "chị hai" rồi..- Zeny

- Huỷ hợp đồng -nó nói trong điện thoại. Như vậy xem như cho bọn họ một chút bài học nhỏ.

-3...2...1- Zeny đếm ngược, và cũng rất vui khi nó đã ra tay, xem như là trả thù giúp cô hả giận.

"Reng...."Tiếng chuông điện thoại Như Nguyệt vang lên.

- Vâng...Con nghe...Quản gia nói sao?..Huỷ hợp đồng...Không thể nào...-Như Nguyệt không tin. Trước mặt cô thật ra nó là ai, chỉ một lời nói mà có thể huỷ hợp đồng gần 1 tỷ chứ.

- Tôi xin lỗi...Tha cho gia đình tôi đi. -Như Nguyệt cầu xin nó. Nhìn vào đôi mắt nó, cô thấy được sự uy quyền lạnh lùng của nó.

-Vẫn chưa phá sản ?- nó nhếch môi.

- Như vậy là đủ rồi...Xin cô....Zeny ...Cô giúp tôi được không?...Tôi xin lỗi. -Như Nguyệt quỳ xuống khóc van xin.

- Được rồi đừng đụng vào tôi đặc biệt là Fasmin, biết chưa. - Zeny.

- Được..Cảm ơn cô..Cảm ơn cô Fasmin. -Như Nguyệt mừng rỡ.

- Bình thường -nó nói trong điện thoại.

- Đi thôi Zen. Không còn tâm trạng. Nói xong nó đi thẳng về hẻm và Kon bước ra không thấy 2 người tụi nó liền lên lớp tìm.

Nãy giờ vẫn có 1 người quan sát tình hình, đó là Mỹ Nhi, cô ta vẫn còn bàng hoàng tại sao chỉ sau 1 câu nói thì tập đoàn châu thị lại bị huỷ hợp đồng, thật ra nó là ai, thân phận như thế nào vẫn đang là 1 chấm hỏi trước mắt Mỹ Nhi, cô ta tức giận bỏ lên lớp.

Ở một góc khuất canteen vẫn còn một người đứng đó. Dáng người chuẩn nhưng khuôn mặt lạnh băng hàng ngày đã thay đổi, sự tò mò về người con gái lúc nãy ngày càng nhiều.

Đúng là càng lạnh lùng thì càng thú vị!!!

____GTNV____

Tiêu Anh Tuấn(Jackson): 18t anh họ nó kiêm thư kí ở Việt Nam của nó, đẹp trai, thông minh và vô cùng tài giỏi, quản lí công việc hộ nó khi nó chưa về , giỏi võ.IQ: 300/300

Trang Thiên Kim(Jeny): 18t chị Zeny gia thế như Zeny là hôn phu của Jackson(đính hôn rồi nhé) thông minh là giám đốc Trang thị, giỏi võ là bạn của nó Min, Rin (sẽ về nước cùng Rin nhé) IQ: 300/300

Tổng Phương Nghi (Rin):18t chị hẻm là hôn phu của Justy tính hơi lạnh là đại tiểu thư tập đoàn Tổng thị và là nhà thiết kế hàng đầu thế giới thương nó và Justy vô cùng, giỏi võ là bạn của Min, Jeny..IQ: 300/300

Hình Phương Thanh (Min): 18t chị họ nó kiêm thư kí bên Mỹ của nó, là vị hôn phu của Jesty tính tình hiền dịu nhưng cũng hơi lạnh khi ai làm hại đến những người thân của mình, là nhà tạo mẫu tóc nổi tiếng nhất thế giới, thông minh và giỏi võ, là bạn thân của nó Rin và Jeny...IQ: 300/300

Châu Như Nguyệt (Ren): ba là hiệu trưởng, mẹ là chủ tịch Châu Thị, tính tình kênh kiệu (quen theo Mỹ Nhi) nhưng sau khi sự việc đó xảy ra cô đã biết lỗi và trở lại với bản tính thật của mình, nó nhận cô làm bạn và tập võ cho cô. Chuyện này không ai biết trừ nó và cô. Ở lớp vẫn bình thường nhưng Ren luôn âm thầm bảo vệ tụi nó, sẽ có ngày cô cũng phải lộ diện với mọi người thôi, giỏi võ..IQ: 299/300.

Trầm Mặc: là người đứng đầu Trầm thị, 11 năm trước là người bắt cóc nó và bắn chết cậu nó, luôn đối đầu với nhà nó và muốn hại The World. Tập đoàn ông ta thứ 10 thế giới.

Trầm Trúc Lan (Puy): 17t con Trầm Mặc luôn hại nó bởi vì cái vì cũng thua nó, thích Kon và sẽ hợp tác với Mỹ Nhi hại nó và Zeny sau này, cũng hơi đẹp nhưng hiểm độc.

Trương Mỹ Nhi (Hend): 17t thích hấn đẹp nhờ son phấn là chị 2 của bang SFS (nhỏ thôi nha), là tiểu thư của tập đoàn Trương Thị đứng thứ 12 thế giới, vô cùng xảo nguyệt nhưng tỏ ra dễ thương hiền dịu lúc ở trước mặt mọi người, ghét nó và luôn tìm cách hại nó sau này, cũng giỏi võ á nha, mà thua bọn nó.

Mai Hữu An (Zack): 18t thích nó, là chủ tịch tập đoàn PAM đứng thứ 1 thế giới về mặt bất động sản, lạnh lùng, tàn nhẫn tìm mọi cách có được nó, giỏi võ.: IQ: 300/300

Hàn Khải Minh (Jask): 18t anh họ nó, yêu nó rất lâu (là con của người cậu đã cứu nó ak nha), bên ngoài vui vẻ, dịu dàng khi có nó, bên trong thì lạnh lùng, vì nó mà mù quáng, giỏi võ, ghét hấn, là giám đốc tập đoàn Hàn thị đứng thứ 3 thế giới..IQ: 300/300.

7. Chương 7:a.ra Mắt- Đỉnh Hôn

Nó và Zeny bỏ lên lớp, bỗng điện thoại nó reo lên

- Có chuyện gì sao anh ba -nó

- Tối nay ba mẹ sẽ tổ chức buổi ra mắt chủ tịch The World đó, em mau chuẩn bị đi nhe, Fasmin - Justy nói
-Tiệc sao?-nó hỏi

- Ủ, có rất nhiều khách đó Fasmin, ba mẹ kêu anh gọi thông báo cho em biết đó, em nói với Zeny giúp anh luôn nhé. À, mà lát nữa Rin và Jeny cũng về đấy, anh và Jackson sẽ đi đón họ em và Zeny chuẩn bị đi. - Justy

- Vâng. -nó nói xong cúp máy luôn.

- Chiều về chuẩn bị dự tiệc ra mắt và hôm nay chị Rin và Jeny sẽ về. -nó nói với Zeny.

- À...Thích quá! Vậy mình về, rồi chuẩn bị luôn đi, tui muốn gặp 2 chị ấy quá à. - Zeny sung sướng nói

- Ủ -nói rồi cả 2 ra khỏi lớp (cúp á nha)

Tụi hấn lên đến lớp không thấy tụi nó cũng buồn tủi về luôn, bỗng điện thoại hấn reo lên

- Vâng, con biết con và Kon sẽ đi mà. Ba mẹ yên tâm đi. -hấn nói trong điện thoại (Ba mẹ hấn gọi á nha)

- Ê Kon, tối nay dự tiệc á mày, nghe nói có nhân vật đặc biệt gì đó. -hấn nói với Kon.

-À...Tao nhớ rồi...Thiên kim nhà họ Trịnh hả mày, rồi còn ra mắt chủ tịch The World nữa á, tao mới nghe ba tao nói hồi sáng. -Kon nói

- Vậy mày đi không sao nói nhiều vậy. -hấn cẩn thận.

- Đ chứ, để xem chủ tịch The World ra sao nữa chứ. -Kon

- Được...Vậy mày chuẩn bị đi 6h45 ghé tao. -hấn

- Ok...Đợi tao. -Kon

.....Tại sân bay.....

- Rin, chào mừng em đã về. - Justy nói

- Em nhớ a lắm Justy à... -từ sân bay có 2 cô gái bước ra đáng người rất đẹp. Ai mà nhìn kĩ lại thì biết 2 người họ là người nổi tiếng nhất trên thế giới, nhà thiết kế và nhà tạo mẫu tóc no.1

- Jackson...Nhớ em không nào? - Jeny chạy đến ôm cổ Jackson.

- Dĩ nhiên là có rồi, anh nhớ em nhiều lắm. -Jackson ôm cô vào lòng.

-Thôi mình về nhà đi ba mẹ đang chờ đó. -Rin lên tiếng.

...Tại nhà nó (nhà riêng á nha, do nó tự thiết kế) nó lãnh đạm nhìn tử đồ, nhiều lúc nó hơi không thích những buổi tiệc tùng như thế này. Nhưng vì công việc, dần dần nó cũng quen, điện thoại nó reo.

- Fasmin à... Chị rất nhớ em... Tối hôm nay em tính chọn trang phục gì?- Rin hỏi nó trong điện thoại.

- Em không biết.- nó trả lời một cách thờ ơ.

- Vậy chị chọn cho em và Zeny nhé, chị sẽ gửi đồ qua ngay bây giờ.

- Vâng -nó

...ting ting..

Zeny ra nhận đồ mà Rin gửi. Zeny hí hửng tươi cười lộ vẻ sung sướng.

- Fasmin à...Đồ gửi tới rồi nè. -Zeny gõ cửa phòng nó.

-Ừ -nó bước ra nhận đồ rồi trở lại phòng thay đồ.

-Thay xong xuống nhà nhé, mình đợi cậu. -Zeny nói

15p sau... Nó bước xuống lầu, Zeny đã đợi nó được 5p rồi.

- Wow... Cậu thật đẹp đó nha...Đẹp hơn mọi ngày nữa. -Zeny tấm tắc khen dù nó không trang điểm.

- Đi thôi Zen -nó

- Ừm -mình lái nhé.

...Tại buổi tiệc nhà nó...

Đã có đủ các quan khách gia đình bọn hần,nó Mỹ Nhi,Hữu An và Trầm Mặc.....

“Két...” tiếng thắng xe làm mọi người xoay lại ngừng cuộc trò chuyện

trên xe có 2 người con trai bước xuống. Hôm nay Kon mặc bộ vest đen, áo trắng ở trong tạo nên sự thanh lịch và cười tươi để lộ hàm răng trắng đều. Còn hần, áo sơ mi đen vest đen càng tạo thêm sự lạnh lẽo, cả 2 bước đi sang trọng đầy cuốn hút.

Mỹ Nhi thì diện váy lỗ loè loẹt, Trúc Lan thì sexy quyến rũ, cả 2 nhìn thấy bọn hần thì tiến lại nhưng bị bọn hần gạt ra và tức giận đi chỗ khác.

Hữu An thì nguyên cây đen, nhìn thấy bọn hần, hần chỉ nhếch môi, lạnh lùng chờ đợi gì đó.

Bọn hần bước vào không bao lâu trong nhiều lời xì xào bàn tán, thì.....

“Két...” lại 1 tiếng thắng xe nữa, chiếc BWM trắng đỗ trước sân tiệc.

Zeny bước xuống tặng nụ cười tươi cho mọi người, cũng đã làm Kon yêu Zeny bởi nụ cười đó, hôm nay thật dịu dàng trong bộ váy hồng phấn ngang gối....

Cửa xe bên còn lại đã mở, và nó bước xuống, mọi người ngỡ ngàng kể cả hần, (sao Fasmin lại đến đây.-hần nghĩ thâm) nó hôm nay khoác lên người bộ váy đen do Rin thiết kế chỉ có 1 làm tôn lên nước da trắng nõn của nó, trên cổ còn đeo thêm sợi dây chuyền bạch kim đi kèm với váy, trong hôm nay nó thật là đẹp nhưng nét mặt nó vẫn không đổi lạnh như băng.

Hữu An thấy nó thì vẽ lên nụ cười - cuối cùng cũng đến -hần nghĩ. Còn Mỹ Nhi thì càng nghi ngờ hơn, ghét cay ghét đắng nó nhưng cũng rất tò mò bởi tại sao nó và Zeny được đến đây, còn Trúc Lan thì cười méo xẹo (vì đã biết nó rồi mà)

nó và Zeny bước vào, bước đi không cảm xúc, dáng vẻ lạnh lùng của nó càng làm cho mọi người lạnh sống lưng và tò mò cho hần và thú vị cho Hữu An. Thấy nó vào ba nó lên bực nói:

- Cảm ơn các quan khách đã đến đây và hôm nay chúng tôi muốn công bố chủ tịch của The World này. - ba nó đồng dạc.

-Băng nhi, lên đây đi con. -mẹ nó kêu

Nó bước lên sân khấu trong tiếng “Ồh..” của mọi người.

- Vâng đây là con gái út của tôi, tam tiểu thư nhà họ Trịnh và là chủ tịch của tập đoàn The World sau này. -Trịnh Hàn Băng -ba nó

Ào...Ào tiếng vỗ tay của mọi người vang lên. Riêng Mỹ Nhi không vỗ tay mà còn nắm chặt tay lại, nghiêng rắng, mắt thì liếc nhìn nó.

Nó vẫn lạnh tanh, không thể hiện cảm xúc vui hay buồn.

- Con nói gì với họ đi Fasmin. -Mẹ nó đề nghị.

- Vâng...Chào mọi người tôi là Trịnh Hàn Băng sau này tôi sẽ quản lí The World mong chúu cố. -chỉ một câu ngắn gọn nó nói.

- Không còn gì nữa thì mời mọi người nhập tiệc. mẹ nó biết nó không thích nói chuyện trên những buổi tiệc như thế này, hôm nay nó chịu mở lời dù chỉ một câu thì cũng đủ biết nó luôn tôn trọng lời nói của ba mẹ, bà mừng rỡ.

Nó đến chỗ Zeny và Kon, hần đang ngồi. Vì lúc này Zeny có gặp Kon nên sẵn tiện ngồi cùng bàn luôn. Lan và Nhi ngồi cùng bàn vì Lan đại diện cho ba mình còn Nhi thì theo chân ba mẹ của cô.

8. Chương 7:b.ra Mắt- Đính Hôn

Mọi người nhập tiệc nó thì theo ba mẹ nó đi chào hỏi mọi người.

- Chào anh chị. -ba mẹ An

- Vâng, chào anh chị Mai.-ba mẹ nó cũng chào lại.

- Con bé quả thật xinh đẹp, gia đìnhtôi muốn có con dâu giống hệt con bé, phải không anh? - mẹ An khen rồi hỏi ba An

- Cảm ơn anh chị Mai đã quá khen. -mẹ nó trả lời thay nó, nó nãy giờ vẫn im lặng.

- Ba mẹ, ba mẹ đang ở đây sao?- Zack thấy gia đình nó nói chuyện cùng ba mẹ Zack nên đi lại.

- Chào hai bác, Hàn Băng chúng ta lại gặp nhau rồi. -hần nói với ba mẹ nó rồi nói với nó. Nó không trả lời Zack mà chỉ nhìn Zack bằng đôi mắt lạnh lùng hờ hợt.

- À..Đây là....- ba nó

- Giới thiệu với anh, đây là con trai chúng tôi, tên Mai Hữu An anh chị gọi nó là Zack được rồi. -ba Zack

-Ồh, chủ tịch the PAM đây sao? Thật đẹp trai và tài giỏi nha. -mẹ nó khen.

- Chị quá khen nó rồi. -mẹ Zack

- Cảm ơn bác đã quá khen. -Zack nói với mẹ nó khẽ nhìn qua nó nhưng nó hoàn toàn không đoái hoài gì tới hần.

- Hai đứa này thật xứng đôi nha. Hàng Băng cũng đã là chủ tịch the World rồi còn gì. -ba Zack có ý định tác hợp cho nó và Zack vì nếu nó và Zack kết hôn thì danh tiếng và thế lực của Mai thị, the PAM càng được củng cố hơn nữa.

- Chúng ta kết thông gia được không nhỉ?-mẹ Zack.

- Xin lỗi anh chị Mai, gia đình chúng tôi đã có hôn ước với gia đình nhà họ Tống rồi anh chị ạ, thật xin lỗi. -mẹ nó trả lời một cách dứt khoát, đập bỏ ý nghĩ củng cố thể lực cho nhà họ Mai.

- À...Không sao, có lẽ tụi nhỏ không có duyên với nhau rồi.-mẹ Zack.

- Chào hai gia đình.- ba mẹ hấn và hấn đến.

- Anh chị khách sáo quá, sắp thành người một nhà rồi còn gì. -Mẹ nó cười nói với mẹ hấn vì mẹ hấn cũng là bạn thân của mẹ nó và ba hấn cũng vậy, vì hai gia đình quen biết thân nhau từ trước nên đã sớm có hôn ước giữa hai gia đình.

- À..Chào. -ba mẹ Zack thấy gia đình nó hợp ý với gia đình hấn như vậy có chút bực tức, chào cho có lệ.

- Cháu chào mọi người. -hấn lễ phép chào.

- Anh chị khi nào định tổ chức đính hôn cho 2 đứa. -ba mẹ hấn hỏi.

- Đính hôn gì ạ. -hấn ngạc nhiên, trong đầu cứ suy nghĩ về vấn đề mới này.

- Lễ đính hôn của con và tam tiểu thư của nhà bác Trịnh đó con. -Mẹ hấn nói.

Zack vẫn im lặng nhưng trong lòng hấn đang tức giận với ba mẹ nó và nó và vô cùng ghét hấn.

Ở đầu đó

- Alo, Wan sắp xếp công việc giúp tôi và làm thủ tục nhập học cho tôi tại King-Queen cho tôi. -Khải Minh

- Vâng, nhưng cậu chủ đã có bằng đại học rồi kia mà. -trợ lí

- Không hỏi nhiều, cứ làm như tôi nói, nhớ là lớp 11A1, ai không đồng ý tìm cách đuổi việc người đó. -Khải Minh lạnh lùng.

-Dạ vâng

Kết thúc cuộc trò chuyện, Khải Minh tiến đến chỗ nó

- Chào dì dưỡng, chào hai bác. -Khải Minh lễ phép

- Chào con, Jask - giới thiệu anh chị, đây là cháu tôi, anh họ của Fasmin tên là Khải Minh. - ba mẹ nó

- Chào -Zack cũng chào cho có lệ.

- Chào, tôi là Khải Minh gọi tôi là Jask được rồi. Chào em, Băng Nhi -Khải Minh chào Zack xong lại chào nó 1 cách nhẹ nhàng, ánh mắt Khải Minh rất dịu dàng nhìn nó, điều này làm Zack càng thêm bực mình, vì chắc chắn đây là đối thủ thứ 2 của anh.

- Gọi em là Fasmin. -nó lạnh giọng.

- À, Fasmin. -"Em cứ lạnh lùng đi rồi em cũng về bên anh thôi" Khải Minh nghĩ.

- Con về trước, chào ba mẹ, chào mọi người. -nó nói xong đi thẳng. Để lại nhiều ánh mắt khó hiểu và bực tức nhìn nó bước đi. Đáng nói nhất là Jask, anh vô cùng tức giận, anh chỉ mới đến chào nó một câu mà nó đã bỏ về, điều này làm anh vô cùng tức giận vì nghĩ nó không coi anh ra gì. Nhưng vì có ba mẹ nó ở đây nên cũng ráng cố gắng nuốt cục tức này vào bụng.

Về tới nhà, nó lại mở laptop làm việc, đến 2h a.m nó mới gấp laptop lại và chợp mắt nghỉ 1 chút.

9. Chương 8: Gây Chuyện

Hôm nay bọn nó vào trường nhận được rất nhiều lời bàn tán đặc biệt là bàn về nó. Nó hơi khó chịu trước cảnh ồn ào này, Zeny cũng vậy dù nhỏ nhí nhảnh nhiều chuyện nhưng mấy chuyện như thế này thì Zeny cũng giống nó, cực kì khó chịu, chỉ có điều sắc mặt nó vẫn vậy không biểu hiện cảm xúc nhưng Zeny thì khác nổi giận rồi.

- Nè, mấy người làm gì vậy, không biết ồn à.-Zeny hét lớn.

Không khí nhộn nhạo giờ đã im lặng qua tiếng hét của Zeny bởi lúc ấy nhìn Zeny rất kinh khủng, mặt đỏ phừng. (ai không bàn tán mà lại bàn về nó, đụng tới nó thì biết với Zeny này nhé)

Nó vẫn im lặng, bỗng

“Két.....” tiếng thắng xe đẩy nhé

Hắn và Kon bước xuống xe, không khí lại náo nhiệt hẳn lên, nữ sinh thì mắt trái tim, nhìn hắn và Kon. Mỹ Nhi thấy hắn thì chạy đến bên hắn nũng nịu, lên mặt với mọi người như chỉ có cô mới xứng với hắn (nhỏ quên mất có người còn giỏi, xứng hơn nhỏ gấp mấy ngàn lần) ai ngờ bị hắn gạt đi không thương tiếc. Trúc Lan thấy Kon cũng vậy, chạy đến gần Kon và nắm tay Kon, Kon thì thấy Zeny mắt chỉ nhìn về phía Zeny. Zeny không nhìn Kon, cũng thấy hơi chướng mắt, nên nắm tay nó lên lớp.

- Đi thôi, Fasmin. -Zeny

- Ô...Khoan đã, chờ bọn tôi với. -Kon và hắn nói với theo.

Thấy bọn hắn chạy đến bọn nó thì Mỹ Nhi Và Trúc Lan không hện mà gập vế mặt vô cùng tức giận, cả 2 hần học lên lớp.

..Tại lớp...

Nó thì mắt dán vào laptop, còn Zeny thì chơi game, hắn thì ngồi nhìn nó làm việc mà đầu lại suy nghĩ đến chuyện hôm qua (Đính hôn), Kon thì ngồi đọc sách, lâu lâu lại nhìn sang Zeny, mỗi người 1 công việc.

-Lớp nghiêm. -Mỹ Nhi (Hend: tên trong bang nhé) lên giọng lớp trưởng gương mẫu.

- Chào các em, hôm nay lớp ta có 4bạn mới và 3 bạn mới chuyển lớp. -các em vào đây đi.

Cả lớp há hốc mồm bởi 7 học sinh quá “hot” thuộc top thế giới, và đặc biệt là 4 hot boy đấy nhé.

- Các em hãy giới thiệu về mình cho cả lớp nghe đi.

-Chào các bạn mình là Trầm Trúc Lan gọi mình là Puy cho tiện nhé, mong các bạn giúp đỡ thêm mình nhé.

-nói xong rồi cười tươi, cũng đẹp, ít son phấn hơn Nhi một chút.

-Chào, Trịnh Hàn Duy, Justy - anh ba nó lạnh

-Chào, Trịnh Hàn Minh, Jesty - anh hai nó cũng vậy (có chút ghen tỵ vì Rin, Jeny về nước mà vợ anh- Min chưa về với anh nên có hơi giận, thái độ lạnh nhạt).

- Chào mọi người mình là Trang Thiên Kim cũng là chị của Zeny và Fasmin cứ gọi mình là Jeny nhé. -Jeny cười làm các nam sinh ngất.

-Chào, tôi là Tống Phương Nghi là hôn phu của Justy , gọi là Rin. -Rin lạnh lùng, vì lúc mới vào lớp đã thấy cảnh tượng “mê trai” của mấy nữ sinh trong lớp nên cố ý nói ra là hôn phu của Justy để mấy nữ sinh đó hết hi vọng.

- Hàn Khải Minh, Jask. -Khải Minh lạnh ngắt

-Mai Hứa An, Zack. -lạnh không kém Minh đâu.

- Được rồi, các em về chỗ đi rồi bắt đầu bài học..Justy-Jesty, Rin-Jeny, Zack-Jask, còn Puy em ngồi với Nhi nhé. -cô giáo

‘Bắt đầu’ -ý nghĩ của 1 ai đó.

.....SƠ ĐỒ LỚP.....

....—....—....—....—....

....—....—....—....—....

....—.... Nguyệt-..... Nhi-Lan—....

Zeny-Kon Rin-Jeny—....—.....

nó-hắn Justy-Jesty-.....-.....-.....

Zack-Jask

...tiếng chuông báo hiệu h ra chơi cũng đến...các hs mệt mỏi ra ngoài nghỉ giải lao..zeny cũng thôi chơi game..

-xuống canteen không mn-jeny hỏi

-um,đi thôi-Rin cũng nói..

-đi thôi..fasmin-zeny gọi nó

-được rồi-nó vẫn vậy

-cho anh đi cùng được không- jask nói mắt nhìn nó

-mn thấy sao? a2 ?-justy hỏi

-ok..đi thôi-a2 nó

nó vẫn không nói gì..nó đi cuối..jask cũng đi theo nó..jask bắt chuyện với nó...cười vui vẻ..còn nó cũng cười tì nhưng là nụ cười gượng gạo mà thôi bởi nó luôn cho rằng vì nó mà jask phải mất ba..thành ra nó luôn tôn trọng và cố cười để jask quên nỗi đau đó (nhưng ai ngờ jask lại lợi dụng điểm này mà..)

còn jas thì sao? thấy nó cười gượng như vậy thì vô cùng tức giận nhưng không hiện ra ngoài mặt..vẫn cố tình cười vui vẻ với nó

tới canteen..chưa gì hết cả bọn đã muốn làm náo động trường rồi...cả bọn chọn 1 cái bàn gần cửa sổ..ai cũng nhìn về phía bàn của nó..bởi bàn này toàn là hots không à..

-mn ăn gì nào?-a2 nó

-gà rán..sữa tươi..em cũng vậy-zeny và jeny

-pizza..cam ép-Rin..

-sanwich..capuchino-nó

-để anh lấy cho em-Jask nói (làm ai đó nổi điên rồi nhé)

-ừ-nó

a nó và bọn hắn vừa đi khỏi thì Mỹ Nhi cùng Trúc Lan đến(2 người này thân rồi nhé)..gây sự

-sau tôi nói mà 2ng không nghe vậy..mau tránh các hoàng tử của tôi ra mau?-Mỹ Nhi tức giận

-cô là gì của tôi mà bảo tôi tránh-zeny tức

-dựa vào tôi là hot girl no1 trường này?gđ tôi cũng đứng thứ trên tg .vậy đủ chưa?

-hừ..buồn cười quá đi mất..haha-zeny vờ cười..càng làm MNhi thêm giận

-tôi nói rồi..cô tránh xa Kon ra..Kon là của tôi..cô hiểu chưa?-Puy giận

-lại thêm chị 2 tôi nữa rồi..-zeny vờ than vãn

-biết điều thì nghe lời bọn tôi đi..không thôi thì biết hậu quả cái lời nhé?-MNhi

-tôi mà nghe lời cô hot dog đây sao??-zeny đá đểu

-cô...cô nói ai là hot dog hả-MNhi hét lên..chưa ai dám sỉ nhục cô như vậy

-tôi đâu có nói cô..tại cô tự nhận đấy nhé..helo hot dog-zeny

-cô..chưa biết lễ độ là gì à..-MNhi giơ tay lên định tát zeny thì

..chát..

cô nói đủ chưa..cô mà dám động tới bọn này, em tôi thì đừng trách-jeny nãy h quan sát hiểu ra tình hình..nhìn không được đứng dậy giữ tay MNhi sẵn tiện tát ả 1 cái

-cô dám..cô là ai hả?-Puy nói..tay thì đỡ MNhi

-tôi là ai? tôi là người có thể làm cho tập đoàn Trương thị tán gia bại sản/ được chứ...oh..nãy giờ không đả ý..tay tôi dính phần..bắn hết rồi này..-jeny nói rồi phui phui tay..

-cô..các người chờ đó..còn cô nữa(chỉ nó) tôi chưa tính sổ với cô đâu..-2 ả bỏ đi

...có thức ăn rồi nè..jeny zeny 2 người sao vậy..sao tức giận quá vậy nè?- Kon hỏi..(quan tâm zeny rồi nhé)

-không..có gì vừa rồi có 2 hot dog no1 gì đó gây sự thôi-zeny bực

-fasmin/Rin 2 em có sao khôn?-justy và jask đồng thanh

-em không sao..nãy h xem phim miễn phí với fasmin đây?-Rin cười...công nhận 2 chị em JenZen nhà ta cãi nhau cũng hay quá đó-Rin khen

-chứ sao?..đối với loại ng đó thì phải làm vậy thôi

-em không sao chứ fasmin- jask hỏi nó thêm lần nữa khi thấy nó chỉ uống capuchino im lặng không tl

-ổn- chỉ 1 từ đơn giản nhưng xúc tích

10. Chương 9: Ra Chơi - 10. Gây Chuyện.

9. Ra chơi

cả bọn đang ăn uống thì

‘A’..1 tiếng đổ vỡ và hiện giờ là....nó..chiếc áo sơ mi của nó đã chuyển màu cam ..đồng thời nó cũng đứng lên

-cô đi đứng cái kiểu gì vậy-jask/justy la hét

-xin lỗi..em không cố ý-nhỏ đó rướm rướm nước mắt

-em có sao không? tay em đổ hết rồi nè..-Rin lo lắng

Nó vẫn im lặng đang quan sát ai đó..(2 bóng người đang ở gần đó) và...

-‘cho mày chết’-nhỏ đó đang cười thâm thúy..nhưng vẫn diễn hết vai của mình

-mình xin lỗi mà..xin lỗi-nhỏ khóc

nó nhìn vào ánh mắt nhỏ thấy có 1 cái gì đó hơi gian..nó bỏ mặt mn đang lo cho mình

đến chỗ 2 cái li bị rơi đang ở dưới đất gần nhỏ..nhặt lên và bỏ đi..mn chạy theo

..co ta muốn làm gì vậy chứ..mà thôi hoàn thành nhiệm vụ rồi..gặp B Hẹn thôi?-nhỏ đó nhắm nhắm gì đó rồi bỏ đi..

-Hừ..đáng đời..dám chọc giận boss tiểu thư đây..chỉ có 1 con đường thôi..đó là..-MNhi vui vẻ nói

-Chết-puy thêm vào..

‘em đi đâu vậy..và đem những mảnh vỡ đó làm gì?’-zack cũng ở gần đó thấy vậy nên cũng lên đi theo(zack biết nhỏ đó là người của MNhi nhé)

10. Tiếp

nó chạy thật nhanh ra khuôn viên trường mặc kệ cho tay mình đang rát và đỏ lên và áo đang dính màu..và cả mn chạy theo nó nữa

khuôn viên trường là 1 bãi cỏ xanh mướt nói chung là rất đẹp và yên tĩnh vô cùng hợp với nó

mn cũng đến sau nó vài bước..Zeny là người đầu tiên hiểu ý nó và muốn nó làm gì..cô đứng trước mặt nó lấy những mảnh vỡ thủy tinh trên tay nó...nó tháo bỏ chiếc găng tay ở bên trái (nó luôn luôn mang găng tay nhé,găng tay đó rất đặc biệt.bởi nó là người ngoại cảm mà)

thấy nó tháo găng tay xong, zeny gật đầu nhìn nó và đặc những mảnh vỡ vào tay nó..nó nhắm mắt lại và cảm nhận

-chiếc lắc tay bằng ngọc trai....

.....11..2 cô gái..Lớp trưởng...canteen...-..nói xong nó mở mắt ra..nét mặt vẫn bình thường.nhưng đâu ai biết nó đang suy nghĩ..đúng như những gì nó nghĩ..nó chỉ nhếch môi

-ra đây đi.đứng đó này giờ lâu rồi

-mn há hốc mồm nhìn ng đang bước đến

-zack..sao cậu lại ở đây-hắn hỏi

-tôi ở canteen thấy mn chạy ra đây tôi cũng đi theo xem có giúp đỡ được gì không?-zack bình thân...‘em là nhà ngoại cảm sao..fasmin?’ hắn tự nghĩ

-cần tới you giúp sao?-justy nói giọng lạnh ngắt

-tôi muốn nói sự việc lúc này..không phải là co ta vô ý mà là.

-có người sai nhỏ làm-Rin cắt lời zack

-ơ..sao mn biết-zack ngạc nhiên mắt vẽ lạnh lùng rồi

-fasmin là ai chứ...nó có thể đọc được suy nghĩ của anh nữa đó..ở đó mà ơ với ờ..-jeny bực dọc

-vậy là mn biết hết rồi hả- zack hỏi

-ừ...-a2 nó

-à mà fasmin này..em có thể đọc được suy nghĩ của mọi vật sao? kể cả suy nghĩ của người à.-jask hỏi..hắn đang lo sợ

-không..đoán thôi- nó nhàn nhạ

-à..mà tay em đỏ hết rồi kìa để anh đưa em lên phòng y tế nhé- a2 nó

-vâng..mà a3 vào lớp đề nghị cho Puy và Mỹ Nhi chuyển lớp..chuyển sang 11A3..2 cô ấy muốn vậy mà..-nó nói

-để làm gì hả fasmin-rin hỏi

-chào đón người mới..từ từ họ sẽ lộ mặt thôi-nó nói rồi bước đi chẳng cần đợi a2 nó

10. Gây chuyện

.....Lớp.....

đang giờ học..Puy và MNhi đang cười nói với nhau vui vẻ thì justy cùng zeny Rin jeny jask và cả zack cùng bước vào..lúc này 6con người này sắc mặt đều không tốt..nhất là Rin và justy.

-tôi muốn Puy và Mnhi chuyển lớp..và Như Nguyệt sẽ lên làm lớp trưởng- justy mặt lạnh nói

-à...em đợi cô hỏi hiệu trưởng đã nhé...cô giáo cũng sợ xanh mặt trước thái độ của justy

-Tại sao phải chuyển vậy justy-MNhi vờ ngây thơ hỏi

-2 cô làm gì 2 cô tự biết chứ- Rin khích

MNhi có chút bối rối nhưng nghe Puy nói gì bên tai thì liền nở nụ cười..ngây thơ có..hiếm độc cũng có

-được..thưa cô tụi em đồng ý.-MNhi dạ thưa

-à..vậy tụi em chuyển ngay bây giờ luôn nhé cô-Puy nói

-ừ..tụi em đi đi- bà cô mừng hết biết

-Mình đi nhé Như Nguyệt.mong bạn sẽ thay mình gánh vác nhiệm vụ này thật tốt nhé-MNhi trước khi đi còn ném kèm câu nói sắc bén của mình cho Như Nguyệt. chỉ vậy thôi cũng đủ thấy MNhi đã bắt đầu không thích Như Nguyệt rồi đấy..bởi Như Nguyệt dạo gần đây chẳng nói chuyện thân với MNhi như lúc trước..MNhi có hơi ghét Như Nguyệt nhưng MNhi mặc kệ..cô cũng có 1 người bạn mới nhiều thú vị hơn Nguyệt mà..

..Lúc Nhi và puy ra khỏi lớp cũng là lúc nó và a2 nó bước vào..MNhi thấy nó từ trước nên cố ý va vào nó..đụng vào cánh tay đang còn gạc kia..nó vẫn không nói gì.chỉ nhếch môi..mấy trò cởn con này nó đâu so đo làm gì..

nó về chỗ mình và gục xuống bàn cắm headphone vào nghe và ngủ. chẳng quan tâm tới cánh tay làm gì..

jask và zack không hện mà gặp đều hơi giận trước thái độ của nó..còn jesty, justy zeny rin và jeny, kon đều hiểu tính nó..nên cũng chẳng nói gì thêm..nên mn thực hiện 1 công việc của mình..

11. Chương 11:..12..

11. Bữa tối

Tại Nhà nó..hiện giờ mn cũng đã có mặt đầy đủ..gia đình zeny, Kon, hân và có cả jask..

-Zeny, gọi ffasmin xuống ăn cơm đi con?- Mẹ zeny

-vâng..-zen

..cốc...cốc

-fasmin ơi, xuống ăn cơm cả nhà đợi cậu kia..mình xuống trước nha-zeny

..ừ..mình xuống ngay..-nó

nó xuống nhà thì thấy mn đã ngồi vào bàn chuẩn bị ăn cơm..

-fasmin ngồi ăn cơm cùng mn đi con?-mẹ nó

-à..vâng..-nó ngồi vào bàn

mọi người ngồi cười nói vui vẻ nó thì vẫn im lặng..jask thì thầm quan sát nó....bỗng

-Resd dạo gần đây..con và fasmin sao rồi? tiến triển gì không con?- mẹ hân

-cũng bình thường thôi mẹ ạ..-hân cười nhẹ

-pa có chuyện muốn nói với mn..-pa zeny

-có chuyện gì vậy ba?..hay là chuyện kết hôn của chị 2 hả ba?- zeny hí hửng

-không phải...mà là chuyện đính hôn của con đó..-mẹ zeny

-ĐÍNH HÔN?...với ai ba?- zeny ngạc nhiên

-với con trai bác nè..zeny à..hihi?- mẹ Kon

-hả..oh..vậy được..hi hi?- zeny mới đầu ngạc nhiên nhưng lúc sau cũng gật đầu

-có ý gì sao..zen?- jeny hỏi

-à..không con không có ý kiến..

-Kon cũng vậy..thật ra con cũng muốn nói với pama là con và zeny đang quen nhau..-Kon nói..còn zeny thì ngượng đỏ mặt

-ừ...vậy tại con đính hôn cùng lúc với fasmin và resd luôn nhé?-mẹ nó nói

jask nghe đến đây thì trong lòng không khỏi tức giận, cố tìm li11 do ngăn lại..

-anh chị thấy khi nào tại nó đính hôn hợp nhất nè..-mẹ zeny

-hay..hỏi ý 2 người cái đã thừa thím và các bác- jask cố tìm lí do

-cũng phải..resd, fasmin 2 con the6y1 thế nào?- mẹ nó

-con ...con không biết?- Resd

-để làm gì thừa pame?đính hôn?- nó hỏi ngược

-à..không? vậy con muốn khi nào đính hôn được fasmin?- mẹ hấn

-con còn việc phải làm, khi nào làm xong hã đính hôn..được không mẹ? con cũng không ý kiến về chuyện đính hôn..nhưng con còn có việc phải làm..?- nó nói..

-vậy chúng ta hãy để cho fasmin làm xong việc hã đính hôn..lúc đó đính hôn cũng không muộn..phải không anh chị ?- mẹ nó

-à..vậy cũng được..vậy 2 con cũng đợi fasmin làm xong việc rồi đính hôn cùng..-Kon zeny đồng thanh

‘tốt lắm Băng Nhi, xem như em còn nghĩ đến anh’- jask nghĩ mà thấy vui trong lòng khi nghe nó nói

-vậy mọi người, ăn tối vế, con có việc phải làm, con xin lên phòng trước- nó ăn xong xin phép lên phòng

-ùm...hihi- mọi người cười

Nó lên tới phòng thì ngã xuống giường, khép hờ mắt lại, nó thật sự mệt mỏi, vì hiện tại việc kết hôn đối với nó không quan trọng, mà là công việc hiện tại của nó..

mọi chuyện nó cũng sắp xếp gần xong hết rồi chỉ còn chờ chính ông ta bước vào thôi..

nó bước đến lấy chiếc ghita ngồi cạnh cửa sổ..ánh mắt vô hồn khép lại, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên dây đàn..như cảm nhận ngay lúc này..nó ngồi cạnh cửa sổ trên tay là chiếc ghita đang khẽ chìm vào màn đêm lạnh giá, một màu đen huyền ảo..tại lầu 2

.....ở dưới nhà..mọi người ăn tối xong jask xin phép cáo từ về trước..còn lại các pama Rin jeny jesty và justy ngồi trò chuyện ở phòng khách..zeny- Kon thì ở sân vườn trước căn biệt thự của nhà nó

xong chuyện.. ai cũng về nhà nấy..nghĩ ngơi chuẩn bị cho việc ngày mai...

[[[Linh mong các bạn đã đọc xong truyện cho Linh xin ý kiến nha..cảm ơn các bạn]]]

12.Kiểm chuyện

sáng hôm sau, tại trường khung cảnh diễn ra cũng vô cùng bình thường..

KẾT....tiếng thắng xe vang lên...Kon và Zeny bước xuống..mn đều há hốc mồm nhìn nhau..không thể tin được..không lẽ Kon và Zeny là 1 couple sao?...mn đều nhìn nhau..và cũng hiểu ra mọi chuyện sao câu nói của Kon

-kể từ bây giờ zeny là bạn gái tôi, và cũng là vị hôn phu của tôi..-Kon tuyên bố hùng hồ trước mặt bàn dân thiên hạ..lâm tim của mấy bạn nữ sinh như vỡ vụn..còn Zeny thì 2 má ửng hồng

-a Kon?...a nói gì vậy..gì mà hôn phu?- Puy tiến lại Kon ngây thơ hỏi

-Kon nói rồi cô không nghe sao?- chị zeny- jeny lên tiếng..thấy Puy tới là chị này hông vui ỳ

Kon không nói gì nắm tay Zeny vào lớp, phớt lờ Puy làm cô nàng càng điên tiết lên..

..tức..tức quá mà..không thể để nhỏ đó hạnh phúc được..-Puy tức tay nắm chặt lại

-yên tâm đi..em còn có tụi này mà..lo gì..lát nữa em sẽ thấy thôi..-Yo nói rồi cười khẩy...tự tin gớm

..cả bọn vào lớp..sắp vào học rồi mà sao nó vẫn chưa vào..ai cũng hóng nó..

và cuối cùng..đang là giờ Toán do bà cô khó tính dạy..mà cô này cũng không hăng là dạy..toàn cho bài khó bắt học sinh làm..trong khi bà ngồi nói chuyện vớirồi ngủ.ai cũng ngán ngẩm..cũng không lên tiếng bởi chẳng bả là phó ht trường mà..cũng có danh....học được 15p trong sự nôn nóng của mn khi không thấy

nó..thì nó từ ngoài cửa bước vào..hôm nay nó vẫn vậy nhưng có điều là đèn toàn tắt(từ lúc vào trường tới h nó vẫn chưa mặc đồng phục) ngang nhiên bước vào trước mặt bà cô..không chào hỏi gì cả làm bà tức..

-nè, em kia em biết em vào trễ không? còn không chào tôi nữa? không biết phép tắc?- cô hét

-phiền..nó buông đúng 1 tiếng lạnh lùng làm bà cô rùng mình

-em..em lên làm tất cả các bài tập trên bảng cho tôi..không làm được thì bị kỷ luật- bà lên mặt

“chật chặt, tội nghiệp bà cô quá, cô kêu nhầm người rồi” ai cũng có cùng 1 suy nghĩ

-thưa cô,cô giải tất cả các bài tập này trong bao lâu cô?- zeny dạ thưa..muốn chọc tức đây mà

-à...mấy bài này hơi khó..1 bài cô giải tới 1h ĐH lận..-bà cô nói..

-được..nó buông 1 chữ rồi lên bảng..

.....chưa được 5phút mà nó giải xong tất cả các bài tập trong sự ngỡ ngàng của bà cô và ngạc nhiên của các hs trong lớp

-xong, mời cô ra khỏi trường..-nó lạnh lùng.

-em..em không biết lễ phép à..-bà giận đến mức mặt đỏ bừng..ai dám đuổi bà được chứ..sao con bé này dám Loạ...”mời cô Đoàn Trinh lên phòng hiệu trưởng để bàn giao công việc cho gv mới-..tiếng loa của nhà trường vang lên

em....em là ai sao em dám?-bà cô thật sự ngỡ ngàng run sợ nãy h

-không đủ tư cách..-nó vẫn vậy...Rin quay lại nháy mắt với nó

nó gật đầu ngồi xuống..bà cô nhận câu trả lời què vồn của nó nên đi ra khỏi lớp luôn

-fasmin sao em vào trễ vậy-jask

-Bận- lại là 1 chữ

nó móc điện thoại ra nt cho Zeny

””hắn thoát rồi và đang ở Vn có thể đang trà trộn vào trường

ssếp bảo mình phải bắt hắn lại và ngăn chặn việc giao dịch của hắn..”sent Zeny

“”ùm...vậy mình phải làm sao?””

“bắt”

nt xong nó gục xuống bàn ngủ..nó quả thật rất mệt mỏi..haizza

..reng...reng

chẳng mấy chốc..tới giờ giải lao..

-chào..Phương Nghi..bạn phải là hôn phu của jusy không?- Yo vờ hỏi

Thấy người lạ nó có cảm giác rất lạ mùi nguy hiểm đang tỏa ra ở con người này..chợt nó móc điện thoại thấy phía sau..xa xa có bọn MNhi v2 Puy thì nó nhếch mép cười..

à..bạn../ - chưa nói hết câu thì nó đưa điện thoại cho Rin xem..camera trong đã rõ tất cả...mặt Rin đen lại..Rin không trả lời..

-mày..kiêu quá nhĩ..hừ..được hot girl trường này chào hỏi là vinh dự lắm đấy- Yo vênh mặt

Rin vẫn giữ thái độ bình thường..đứng dậy..chào justy khi thấy anh đến

-anh đến rồi hả..sao sáng không đi học-Rin làm nng..nhìn sang Yo sắt mặt Yo càng lúc càng đỏ

-à..anh bận việc ấy mà..nhớ anh không..em ăn gì hay anh đi lấy nhé..-justy 6n cần hỏi Rin mà quên đi sự có mặt của Yo

-anh..ở đây còn có người lạ- Rin nhắc nhở

-à...cô là ///-

hot girl trường này-Rin chen vào

-à..cô đến đây có gì không?- thái độ justy thay đổi..lạnh

-ơ..em ..ơ..không có gì...em chỉ muốn chào Nghi thôi..à em có việc..em đi trước- trước khi đi còn cố gượng cười
thiệt tươi trước justy nữa

.....

mẹ nó..đúng là hồ ly mà..-Yo tức giận

-em đã nói rồi..mà..chị thấy không..đúng là chướng mắt mà.

-ừ..để rồi xem.chị mày sẽ làm gì...?-Yo tức giận mặt đỏ hết lên

12. Chương 13:..14..

13...Tiếp

Sau khi Yo hậm hực bỏ đi thì Rin cũng không làm nũng với Justy nữa..trở lại với thái độ bình thường

- Sao?lợi dụng anh xong rồi như thế này hả?- Justy đùa, ngồi xuống /kế Rin

- Hứ..đúng là đáng ghét mà..không nhờ Fasmin là em bị lừa rồi..gớm?- Rin chặc lưỡi

-Ghê nha ghê nha?.chắc em học theo chị cách giữ chồng quá?..zeny đùa

..Yên tâm đi..anh luôn ở đây này..-Kon nói..nắm tay zeny luôn

-....cha..cha..sao hôm nay em sến quá vậy Kon?-...anh 2 nó tới hỏi

..tại có Zeny rồi á mà...-Jeny cũng phối hợp theo

Nó này h vẫn không nói gì..không ai biết trong đầu nó đang nghĩ gì...

____Tại lớp__11A1____

-làm nhanh lên đi...tụi nó dò h nè..- Puy hỏi thúc

-ok..xong rồi..có chuyện hay rồi đây...-Nhi nói..

Tụi nó lên lớp sau tiếng chuông vào học...nó vào lớp đầu tiên..bỗng....nó thấy gì đó rơi trên sàn..nhặt lên..nó nhìn vật đang ở trên tay..nhếch môi ..‘chỉ làm được những trò thôi sao?’

..-yeah..học tiết này xong là về rồi..vui quá đi ha?- Zeny cười toe toét...tiến tới chỗ ngồi..

Khoan- nó nói

-nó đưa tay vào học tủ lấy ra 1 số lười lam.../ không ngoài dự đoán của nó..thứ nó nhặt được là vỏ hộp lười lam

ai làm chuyện này.- Justy gắt lên

-không lẽ...-anh 2 nó

nó vẫn không nói gì..về chỗ ngồi..cố tình đưa tay mình vào học tủ..máu..

-Fasmin em có sao không?- jask lo lắng khi thấy tay nó chảy máu...

-nó rút tay lại..quay vào trong..nhếch môi..

-đúng là ném đá dẫu tay mà..tức quá mà..-Zeny

..về chỗ hết đi.-nó

Cô vào lớp..hôm nay lớp vẫn không khác gì..nhưng

-lớp ta hôm nay có bạn mới...-2 em vào đi

-chào các bạn..mình là Vũ San Phương..kế bên mình là Phan Kiên Quỳnh..mong các bạn giúp đỡ..-cả lớp im lặng nãy h ..lại vỗ tay rầm rầm

-.oh..2 người về nhanh vậy..-Zeny ngạc nhiên xen lẫn vui mừng

Nó thì nghe đến cái tên này thì..chỉ nhìn 1 cái rồi gục xuống..

-có nhiệm vụ sao?- Nó nói khi Quỳnh ở kế bên

-phải...lệnh của cấp trên phải tuân theo thôi mà boss?- Quỳnh tl

-tụi này về là để hỗ trợ boss đó?- Phương nói

-ừ..học đi

.....

sao khi Phương &Quỳnh về chỗ ngồi thì :

-cô có việc thông báo với lớp ta?- cô giáo

-cuối tuần này trường ta sẽ tổ chức ‘ song hội’ có nghĩa là gồm 2 hội thi đi đôi với nhau..

hội thi Học sinh tài năng và King &Queen’ học sinh tài năng thì gồm 2 nhóm nam và nữ..nhưng 2 nhóm này phải có 1 tiết mục kết hợp lại..còn King&Queen thì chúng ta sẽ bầu chọn cho 2 nam và 2 nữ đi thi

...các em đã hiểu chưa..h chúng ta bầu chọn nào.-cô giáo

-.tthưa cô..nữ thì Fasmin, Rin, Jen, Zen,Quỳnh, Phương..còn nam thì Resd, Kon,Jus, Jes, jask, Zack..các bạn thấy thế nào? -Ren đề nghị..

-ơ...tụi em thấy sao?- cô nhìn tụi nó hỏi..

-đồng ý nếu Nguyệt tham gia.-nó tl

..-vâng..em đồng ý-thấy đề nghị của nó Ren thực hiện theo...

-tụi em cũng đồng ý..-Zeny nói

-ơ..vậy các em chuẩn bị đi hee..còn 3 ngày nữa thôi..-cô nhắc nhở

-.xin lỗi cô..cho bọn em vào lớp được không?- Bọn Mỹ Nhi

-ừ..em có gì nói với lớp thì cứ việc..-cô

..-em nghe nói trường tổ chức ‘Song hội’ vào cuối tuần này..em muốn thách đấu với lớp cô?..-Nhi nói..mà mắt thì nhìn nó..bởi Nhi biết chắc chắn bọn nó sẽ tham gia bởi bọn nó đang;Hits’ mà.

-à..em thấy sao?- cô.....

-Được..-Rin lạnh lùng..vì thấy Yo là máu giũ chồng lên đến não rồi..

-vậy..chúng ta hẹn gặp lại vào cuối tuần này...xin phép cô..tụi em về lớp-....knghe dc từ muốn nghe...Nhi cáo từ bước thẳng chưa kịp đ63 cô giáo tl

-lần này..chắc..thắng không?- Yo hỏi

-Chắc mà..chị phải tự tin lên chứ..-Nhi chắc..-em phải cho bọn chúng thua thảm hại...

14..3ngày trước khi thi

....GTNV...

Phan Kiên Quỳnh (Sun) :18t là đội trưởng của nó và Zeny ở bên Mỹ nhưng vẫn dưới quyền nó..(nó là TT) luôn tôn trọng nó..giỏi võ và có 1 cách phân tích, xử lí tình huống bất ngờ không kém gì nó...gia đình cô cũng rất nổi tiếng..là người luôn có trách nhiệm trong mọi công việc..

Vũ San Phương(Sin): 17t lúc trước là người có trách nhiệm..nhưng sau khi bắt ‘người bí ẩn’ bị hấn lợi dụng và mù quáng trong ty mà phản bội lại đội của mình..nhưng h vẫn đang là nội gián cho ‘hắn’..không ai biết..và Sin cố tỏ ra thân thiện với mn..cô bắn súng rất giỏi..đỉnh của đỉnh...thông minh và giỏi võ

Nguyễn Thanh Tuấn(jame): 18t là ‘người bí ẩn’ đang là người mà nó truy lùng..ngoài mặt thì thân thiện cố tỏ ra quan tâm..nhưng bản chất thật là 1kẻ tàn nhẫn lạnh lùng hơn cả nó nữa..lợi dụng Sin để lấy thông tin từ nó..gây cho gđ resd và nó nhiều rắc rối..chỉ để nó mắc bẫy và không điều tra về hắn..giỏi võ..nhất là điều chế thuốc..có cái đầu thông minh sắp hơn nó

Kiên Minh Đức(jin) là trợ lí đắc lực của ‘hắn’ luôn trung thành và giúp ‘hắn’ có được thứ mình muốn...giỏi võ

.....ngày thứ nhất....

nó tự nhốt mình trong phòng để xử lí tất cả các công việc cả công ty trong và ngoài nước..nhưng có 1 việc làm nó đang điên đầu lên là việc điều tra về ‘hắn’-kẻ bí ẩn..bởi lúc trước nó không gặp hắn mà giao nv cho Sun và Sin nên nó chỉ biết được cái tên Jame mà thôi..

còn mn thì sao?..Rin cũng xử lí việc giúp Justy ở cty, Zeny-Kon thì đi chơi, Jeny thì ở cty, Jesty cũng tương tự..ai cũng mệt mỏi cả

làm xong cũng gần 3h sáng nó mới chớp mắt xiu..xong nó bước vào toilet thay đồ đi học..

có lẽ mn đi học trước rồi..nó ra khỏi nhà rồi lên chiếc YQA trắng (không có thật đâu nhé) phóng tới trường..vừa tới trường đã thấy sân trường được vây kín bởi đám hs..giữa họ là bọn nó..nghe tiếng xe..mn quay ra thì thấy nó bước đến..

-good morning..fasmin?- jask nói

-chào..-nó vẫn vậy

-thôi..tụi mình lên lớp đi...-Rin nói

-wow..nhìn kìa..họ là hs mới sao?...đẹp qtqđ vậy nè..I love You..I love you...-1 hs trong đám nhí nhỏ đó nói chỉ tay về phí cổng..nơi có chiếc MMA đang ngừng...

-hello...winy..à không...fasmin..- Sun ở đâu lại chào nó

-ừ..chào..-nó

-ủa..có gì sao mà nhìn họ náo nhiệt vậy...-Sun hỏi

-..hoàng tử mới của họ gì đó..tớ chẳng biết là ai nữa..-zeny nói rồi nhún vai...

-chào...mấy bạn cũng là hs mới à..-từ đâu có 2 tên hoàng tử xuất hiện

-à..chào...chào..mình là hs mới..Sin ắp úng trả lời..(vì thấy hắn và sợ bị phát hiện ấy mà..

-mấy bạn học lớp nào vậy...tụi mình học 11A1chỉ lớp giúp mình được không?..-Jin mở lời cười thân thiện

-..ohh..tụi này cũng học ở đó..2 bạn theo tụi này đi..-Jesty

ai cũng gật gật đầu cười vui vẻ..nói với 2 tên này rất hợp ý..trừ nó..im lặng và cũng chả có hành động nào khác ngoài việc lên lớp trước..

-thôi..fasmin lên lớp rồi kìa..mình đi thôi..?..fasmin đợi tụi này với..-Sun nói..

Rồi mn cũng lên lớp..

-điều tra cô gái đó đi Jin?...cô gái đó có 1 cái gì đó kì lạ..?- Jame

-chẳng phải..Sin biết cô ta sao?...hồi nó là được rồi..?-Jin

-..nhưng cũng phải điều tra chứ..-Jame

đó là cuộc đối thoại giữa Jame -Jin đang đi lên lớp..Jame thì suy nghĩ về nó..còn Sin thì đang vui nhưng cũng hơi lo sợ..khi thấy sự có mặt của 2 người họ

mấy chốc..mn lên đến lớp thì thấy nó hướng ánh mắt ra ngoài cửa sổ..hơi đắm chiêu nhưng khó có thể biết trong đôi mắt ấy ấy đang suy nghĩ gì..

-à..lớp chúng ta hnay có 2 bạn mới..vào đi 2 em..

-chào..mình là Kiên Minh Đức đây là bạn mình Nguyễn Thanh Tuấn..mong các bạn giúp đỡ chúng mình nhé...nói rồi 2 người cùng cúi đầu..cười lm hs dưới lớp nghiêng ngả..trừ nó và 7con người..

-2 em ngồi bàn cuối dãy giữa nhé..-cô..

-nào...chúng ta bắt đầu bài học..-cô..ai cũng ngán ngẩm hết trơn bằng chứng là tiếng thở dài của những hs dưới kia..

còn bọn nó vẫn vậy bình thường như ở nhà..

nó nghe nhạc..ngủ..hãncũng vậy..kon-zeny. jesty jus-Rin-jen jask Sun ai cũng lam việc nấy..riêng Jin thì ngồi chép bài cho Jame..Jame thì

-‘tối nay đến chỗ này..tôi cần gặp..dc: 8h azs.’ sent Sin

‘ùm..em sẽ tới.’ sent Jame

13. Chương 15:..16...

15..Tiếp

Reng..reng..cuối cùng chuông báo hiệu h ra chơi cũng đến mn rủ nhau ra canteen ăn sáng..xuống tới nơi tụ n chọn bàn gần cửa sổ theo ý nó..

_mấy em ăn gì nào?? _Jesty hỏi

_cho em phần gà sốt me và ly pessi nhé?? _Jeny and Rin

_em thích pizza cơ??..và 1 cam vắt nữa.._Zeny

_để anh lấy cho em..??_Kon

thanks ck iu Zeny cười vui vẽ

_còn em..Fasmin??_Hấn hỏi

_capuchino.._vẫn là 1 câu ngắn gọn

_còn gì nữa không tụi anh đi lấy nhé.._Justy

Sau khi họ đi lấy thức ăn cho những tiểu thư này thì ở đây ai cũng làm việc nấy...(Jame và Jin) ngồi bàn kế bên..

nó thì dán mắt vào Ipad Rin, Zeny, Jeny ,ngồi tám chuyện...Sun thì chơi game..còn Sin thì ngồi chăm chú nhìn vào điện thoại nhưng mắt Sin lâu lâu lại nhìn sang bọn Jame Jin vài cái

-nè..mấy em..3ngày nữa là thi rồi đó...mình phải làm gì đây?..xem họ kia..rãnh rang ghê..chắc bỏ buộc rồi nhĩ?--Py trêu bọn nó

-phải rồi..còn vô tư 8 chuyện thế..bỏ cuộc là cái chắc...phải không chị Yo?..-Puy

-..haizaa tiếc thật nha..câm thì câm 1 người thôi..sao câm hết cả bọn vậy....-..Yo

-..ôi trờiii...2chị à..tiểu nhân sao hiểu được tiếng người chứ..phải không Puy?..-Nhi

-..tiếc thật đối thủ của chúng ta lại là những người câm..haha..-Nhi chọc bọn nó

Nãy h Zeny và Jeny bốc hoả đầu tiên nhưng thấy nó ngồi đó không nói gì..nên cũng nhịn ngồi im..nhưng Rin thì khác mỗi thù lần trước với Yo vẫn còn h còn bị bọn nó sỉ nhục như vậy..nó thì không nói gì nhưng h cơn giận của Rin đã lên tới đỉnh điểm...Rin đứng bật dậy tát cho Yo 1 bạt tay làm ả ta ôm mặt..

-mày..-Yo chỉ vào mặt Rin tức giận

-..cô nói ai cầm..ai tiểu nhân..nếu bọn tôi tiểu nhân thì các người là gì? quân tử chắc...?-Rin nói..h chị đã tức giận..lạnh lùng là 2 từ để diễn tả Rin lúc này

-..cô mới là tiểu nhân..cô cướp Justy của tôi..h còn đánh tôi nữa..huhu...-Yo cãi không lại...chuyển sang cô bé mít ước..

-đừng có giả vờ nữa...cảnh này thấy hoài..chán...-Jeny than

-cô nói ai giả vờ..hừ..rõ ràng biết Kon yêu tôi..ở đó mà núm lấy Kon của tôi làm gì hả?- Puy nói xong nhân lúc Zeny không chú ý tát Zeny 1 bạt tai

-cô..dám đụng vào em gái tôi..tôi cho cô biết tay..-Jeny nói xong mắt tròn tròn nhìn Puy giữ tay Puy lại tát Puy 1 cái đau điếng..

-ah..chị à...tiểu nhân này dám tát em kìa...-Puy méo máo..khóc...

-các người vừa ăn cướp vừa la làng à..ai tin mấy cô?...nực cười...?- Rin nói rồi cười khinh

-..cô..'chát..Py tát Rin 1 cái..-..

Và cứ thế mọi chuyện xảy ra..đến khi

'Bốp' nó đập mạnh tay xuống bàn sắt mặt đánh lại...cả cantin im lặng anh nó cùng bọn hấn bước ra..cả Jame Jin và zack cũng quay lại nhìn nó..

-đủ chưa- âm vực lạnh lẽo vang lên nó nhìn thẳng vào bọn Nhi nói..làm bọn Nhi rung lên sắt mặt tái mét

-chưa đủ..còn mày nữa..anh Reasd là của tôi..cô coi chừng đó..-Nhi là ng tl đầu tiên bởi lòng còn rất tức giận mà

-tôi là của cô hồi nào?..-Hấn lạnh lùng

-oh..anh..reasd ..em em..cô ta đánh chị em kìa...?- Nhi không dám nhìn thẳng vào nó và hấn nên lảng sang chỗ khác nói

-phiền phức..về..-nó nói rồi đi thẳng không quên đẩy ly nước gần Nhi nhất rớt xuống chỗ Nhi..'Choang'

Thật đáng sợ..mn cũng về theo nó..

còn bọn Nhi thì sao?..Yo thì nước mắt khô từ lúc nào..Py thì sắt mặt đen lại..Nhi thì nắm chặt tay..chuẩn bị bốc khói

-chờ đó đi..3ngày nữa thôi tôi sẽ đá mấy người ra khỏi đây..?-Nhi nói mặt không thể đen hơn

Mọi chuyện nãy h diễn ra đều lọt vào mắt Jin Jame Jin thì hơi sợ bởi ánh mắt của nó...lúc đầu tưởng nó sợ..im lặng nhưng ai ngờ lúc sao lại....

Còn Jame thì chẳng có gì sợ cả vì nó lạnh lùng giống 'hấn' và có thể còn nhẹ hơn 'hấn' gây cho 'hấn' nhiều hứng thú muốn tìm hiểu về nó..

16..Tiếp...

Nó bỏ đi 1 mạch về nhà nó..mn hiểu tính nó nên ai cũng về nhà nấy

tối đến..nó thì chui trong phòng nó cũng chẳng quan tâm đến việc ăn tối...

ting...ting..

-Fasmin ơi....mở cửa cho bọn này với..-Zeny bấm chuông cửa..reo inh ỏi

chẳng mấy chốc nó xuống nhà..trên tay vẫn còn cái điện thoại

-bà làm gì để tụi này chờ lâu quá vậy..-Zeny mở lời trách móc

-bận xiu..vào nhà đi..-nó tl

Nhà nó là 1 căn biệt thự rộng lớn do nó tự thiết kế..tinh tế và đầy đủ tiện nghi nhưng có lúc nó vẫn 1 mình trong căn biệt thự này..có lúc Zeny cũng ở cùng nhưng h có Kon rồi thành ra Zeny ở nhà mẹ mình có lúc ở nhà Kon luôn....Phía trước nhà là 1 vườn hoa Lavender (oải hương) vô cùng đẹp do tự tay nó chăm sóc...nhà nó rất rộng ngay cả bọn nó ở cũng còn dư phòng....

-uống gì?- nó không đầu không đuôi..

-cho bọn này nước lọc được rồi..-Zeny

-mà Fasmin này đây là nhà em thật sao?? thật tuyệt nha?- Jask mở miệng khen

-là tự nó thiết kế..anh không biết sao?- Jeny

mn ngồi cười nói vui vẻ nó đem nước lọc ra mọi người nói chuyện không ngừng khen nhà nó..ai cũng có dụng ý đòi qua ở cùng..

-được rồi..muốn ở thì ở em không ý kiến..-nó

-được rồi vậy mai tụi này dọn qua nhak..- Sun

-à..Sun . Sin đâu?..-Zeny hỏi

-nó nói có việc bận nên không đi được..-Sun tl

-tụi này tính đi bar chơi..bà đi không? Fasmin?- Rin hỏi nó

-mn đi đi..em còn việc..-Nó

-việc gì nhiều vậy em phải để tinh thần thoải mái chút chút..-Justy khuyên nó

-em thật sự còn việc phải làm..được rồi..mn đi trước đi em xong việc sẽ đến ngay..được chứ..?-nó

-ờ..vậy cũng được..nhớ tới đó..-Jeny

-tụi này đi trước nhé..pye Fasmin..-Zeny nói sau khi cả bọn bước ra cửa

-pye..-

Sau khi bọn Zeny rời khỏi nhà nó, nó lên phòng mở laptop ..kết quả vẫn là con số 0. nó cảm thấy vô cùng mệt mỏi với cái việc điều tra như thế này..nó thay đồ không đến bar mà đi dạo đâu đó..(azs)

Bước ra khỏi phòng với chiếc áo thun trơn màu xanh biển cùng chiếc quần Jean đơn điệu tóc xoắn ngang vai..cùng với chiếc áo khoác sơ mi đen..bước ra khỏi nhà..

Trời lúc này cũng đã tối..7h mấy rồi còn gì..nó lái chiếc YQA trắng chạy đi...chạy ngang qua quán cafe DM nó thấy Sin ngồi đó 1 mình..nó cũng chẳng quan tâm lướt qua..không để ý đến..

_____ tại DM _____

-Jame, em đợi anh nãy h..-Sin giọng hờn dỗi

-tại anh bận..-Jame giọng ngọt ngào..

-à..anh kêu em đến đây làm gì..-Sin thấy tò mò hỏi

-anh muốn hỏi em 1 việc..cô gái lúc sáng là ai?- Jame hỏi

-cô gái..ý anh là...- Sin ngẫm nghĩ

-là lạnh lùng lúc sáng đó..?- Jame

-lạnh lùng..à..ý anh nói là Fasmin sao?- Sin

-đúng rồi..cô ấy là ai sao thờ ơ với mn như vậy..?-Jame tò mò..

-Fasmin là boss của em..-Sin hơi ngập ngừng tí

..vậy cô ấy là cảnh sát.?- Jame ngạc nhiên

-Phải..nhiệm vụ của Fasmin lần này là bắt anh đó..em mới nghe cô ấy nói..em và Sun về đây cũng là lệnh của sếp..-Sin rầu rĩ

-vậy sao cô ấy chưa bắt anh..?- Jame nhếch môi..

-tại chưa biết anh tên thanh toán đâu..Chỉ biết với cái tên Jame mà thôi..nên Fasmin chưa có hành động gì thôi./-Sin phân tích theo như suy đoán của cô những gì cô nghĩ độ chính xác lên đến 90%

-oh.vậy anh lấy tên thật là 1 sự chọn lựa đúng đắn sao?..-Jame nói

-phải..Fasmin rất thông minh..cô ấy có khả năng đọc được suy nghĩ của mọi thứ..Trịnh gia nhà cô ấy đứng đầu thế giới với TĐ vô cùng lớn mạnh..cô ấy vừa nhận chức chủ tịch khoảng 1 tuần trước

..còn nữa cô ấy ở bên Mỹ là tên Winy..may là lúc trước cô ấy có việc bận nên giao nhiệm vụ bắt anh cho em và Sun nên anh mới thoát nạn đó..cô ấy vô cùng lạnh lùng..-Sin kể tất cả những gì mình biết về nó

-anh chỉ muốn biết những việc này thôi sao?- Sin hỏi

..ờh đâu có..anh cũng nhớ em lắm chứ bộ..thôi..em về đi để mn nghỉ ngơi..-Jame

-được..vậy em về đây anh nên cẩn thận với cô ấy nha..-Sin nói trước khi về

-anh biết mà..anh biết cách giải quyết..em về vui vẻ nha..-Jame gượng cười

Sau khi cô gái bước ra khỏi quán với 1 bộ đen mang khẩu trang..phải chính là Sin cô ấy làm vậy để mn không nhận ra Sin...còn Jame thì sao? Jame vẫn còn ở trong quán..

‘cẩn thận sao?...ít ra bảo bối của tôi không phản bội tổ chức như cô..cô phản lại Fasmin thì có ngày nào đó cô cũng phản lại tôi thôi Sin à..ngu ngốc..’ Jame nghĩ xong nhếch môi cười..

‘còn em nữa..Fasmin bảo bối à..để xem em bắt anh hay anh bắt em đây..’...

Nghĩ xong Jame lấy xe rời khỏi quán ..chạy được 1 đoạn thì thấy nó...

14. Chương 20: Bị Thương

Lúc này nó đang đánh nhau. Cũng không phải đánh nhau mà là nó đang cố gắng né tránh nhưng viên đạn đang bắn về phía nó.Chuyện là như đây nè khi nó lái xe đến bờ sông gần đó..nó để xe cạnh đường và tấn bộ 1 chiếc trên người nó chỉ mang theo 1 túi sách có quai đeo ..ai ngờ đang đi thì có tốp áo đen xuất hiện đánh nó có lẽ mục đích bọn chúng là muốn lấy mạng nó..nó cũng đành đánh trả..nếu nói về võ thì bấy nhiêu người đây là chuyện nhỏ nhưng sao 1 lúc bọn chúng biết đối thủ lợi hại nên đành đánh lên với lấy vũ khí ra chơi.nó xem lại chiếc túi của mình..‘chết tiệt’ nó nghĩ..

đành phải tay không đánh chúng trong khi bọn chúng kẻ cầm dao, kẻ cầm súng

Thế là những cảnh này đều lọt vào mắt Jame , hấn nhếch môi cười ‘xem em làm gì với họ đây bảo bối’..Nhưng hình như tình hình bên nó không ổn.nãy h nó toàn né đạn không?, bọn chúng tấn công nhanh để nó không kịp phản công.Diễn nhiên mình nó không thể chống nổi với bọn chúng trong khi mình tay không rồi..nó biết có thể nó sẽ bị thương là điều không tránh khỏi nhưng nó sợ mn lo cho nó thôi..nó đành tìm biện pháp an toàn..

né viên đạn đang lao về phía mình tìm cách chạy về xe mình nhưng nó lại bị kẻ áo đen khác đâm 1 nhát vào vai.nó cảm giác máu bắt đầu chảy ra.sắt mặt nó đánh lại tung 1 cú vào tên đó làm tên đó học máu ngã xuống..và cứ thế nó đánh ng này lại dính nhất ng kia..không lâu sao nó kiệt sức

Chỉ đợi lúc này Jame chạy đến chỗ nó, bọn áo đen thấy nó ngã xuống nghĩ là đạt được mục tiêu nên bọn chúng bỏ đi..Jame bế nó lên lúc này nó đã ngất nên không biết gì..bế nó đến chiếc xe của nó lấy chìa khoá trong túi xách nó ra.để nó vào xe chạy về nhà Jin

tại biệt thự J 1 người con trai bước vào trên tay là 1 cô gái đang bất tỉnh..

.....tại nơi nào đó.....

-thưa ông chủ, bọn tôi đã làm như ông chủ nói, chắc bh cô ta đang ở bệnh viện..- 1 tên áo đen báo cáo

-được rồi, đây là khoản của các người, mau đi đi.- 1 người đàn ông khoảng 40t nói

-vâng, bọn tôi đi thưa ông chủ...-bọn chúng hận tiền xong ra khỏi căn phòng kia

còn lại 1 mình trong phòng ông ta cười như điên dại..

"haha, để ta xem 11 năm sau ai sẽ cứu mày đây,the W thiếu mày sẽ như thế nào nhĩ..haha

ta nhất định sẽ triệt hạ những kẻ cản chân ta, đợi đấy nhóc con à..hahaha.."

.....tại bar night....

-sao Fasmin mãi không đến nhĩ, không lẽ nó thất hứa à..-Jeny nói

-hay mình gọi cho Fasmin thử đi..-Jask nói

-không được, fasmin 1 khi đã làm việc thì rất tập trung nếu gọi cho nó vì những chuyện nhỏ nhặt thế này nó không vui đâu..-Zeny phản đối ý của Jask

-thôi được rồi, mình ngồi đây chờ nữa xem Fasmin có đến hay không, nếu không đến thì mình về, mai đi học cũng gặp Fasmin thôi..?- nãy h hấn mới nói lên ý mình..

-ừ thôi vậy cũng dc, bên vợ tương lai ghê á nha..-Jesty đùa

-..đừng chọc em rề của mình nữa anh 2 à..resd đỏ mặt rồi kìa..-Justy phụ hoạ

Và cứ thế họ đợi tới 11h nhưng vẫn chưa thấy nó.thế là đành chia tay nhau ai về nhà nấy đợi mai đi học hỏi nó sao

còn nó thì sao

_____Ngày thứ 2_____

Những ánh nắng len lỏi qua cửa sổ chiếu vào căn phòng trắng tinh.trong căn phòng này có 1 người con gái sắc mặt tái nhợt đang nằm trên chiếc giường trắng tinh..phải người đó là nó

nó khẽ mở đôi mắt ra nhìn xung quanh hoàn toàn đây là 1nơi xa lạ trong suy nghĩ của nó..nó nhất tay lên cảm thấy tay mình đau nhức nhất lên không nổi..để ý đến miếng gạc dày ở bên vai nó mới nó lại việc hôm qua 'chết tiệt' nó nói thầm 1 câu..

bỗng cửa phòng mở ra có 2 người con trai bước vào..thấy nó tỉnh vậy cả 2 người họ cùng nhìn nhau cười..

-Fasmin bạn tỉnh rồi à..bạn thấy sao rồi ..-Jin hỏi

-không sao- nó lạnh nhạt.

-2 người cứu tôi sao?...2 người là ai?- nó nhìn 2 người lâu rồi hỏi

-không..người này (chỉ Jame) mới cứu bạn còn đây là nhà tôi..-Jin cười nói

-bạn không nhớ tụi này sao?- Jin hỏi tiếp

-không -nó cũng lạnh lùng

-trời..tụi này học chung lớp với bạn đó tụi này còn đi chung với đám bạn của bạn đó..-Jin

-không quan tâm- nó

-à..vậy giới thiệu lại thôi..tôi là Kiên Minh Đức -Jin

-còn anh là Nguyễn Thanh Tuấn anh 18t lớn hơn em đó..-Jame

-ừ..gọi tôi Fasmin được rồi..-nó

Nói rồi Jin nói có chuyện ra ngoài trước..còn nó và Jame trong phòng

-Điện thoại -nó hỏi câu k chủ ngữ

-à..mất rồi..-Jame nói

-đi học -nó nói rồi bước xuống

-không, sức khỏe em còn yếu lắm..-Jame khuyên

-được, vậy cho tôi mượn điện thoại..-nó thấy mình nói nhiều với con người này..

-ừ..- Jame nói rồi lấy điện thoại của mình cho nó mượn

Nó nhận dt từ Jame rồi gọi cho ai đó

-anh, em có việc nghĩ vài ngày anh và mn đừng lo cho em..-nó

-ừ..em nhớ giữ sức khỏe đó..-anh nó lo

-Sun, điều tra giúp tôi về người có tên Jame..co gì báo tôi..pye..-nói xong 1 câu nó cp1 máy luôn

nó gơ dt trước mặt Jame

-trả anh- nó

-ừ..em nghỉ ngơi đi..-Jame

-khoan đã

Khi Jame way đầu bướt ra thì nó nói..chẳng qua nó nhìn lại tay mình sao thấy trống trống

-găng tay -nó

-gần chỗ em đó..-Jame

Nó lấy gang tay mang vào nhưng nó thấy mình kì lắm

-không đi học sao?..-nó hỏi

-đi..nhưng khi nào em hồi phục anh mới đi..-Jame

Nó thấy lạ ở tay mình bèn tháo gang tay ra ..đặt tay mình vào 1 vật j đó bên cạnh..nhắm mắt lại..‘kì lạ, sao không có cảm giác?’ thử đi thử lại kq cũng như nhau..chẳng lẽ nó mất khả năng ngoại cảm rồi sao?

Những việc nó làm Jame đều thu vào mắt nhếch môi cười nó lm gj tưởng ‘Hắn’ k biết à. _____

Mình xin sửa ‘17. Bị thương’ thành ‘20. Bị thương’ nha các bạn.

Và từ giờ số thứ tự tiếp chap 20 nha các bạn. Mong các bạn thông cảm...!!

15. Chương 21: Tiếp

Nó đang suy nghĩ tại sao tay nó lại như vậy không lẽ nó mất khả năng cảm nhận rồi sao? Nó cứ ngẩn nhìn đôi găng tay nó cầm..Jame thì đã ra ngoài..

Trong phòng Jin

-Jame anh làm vậy với cô ấy thật sao? -Jin hỏi

-Làm vậy cũng muốn tốt cho cô ấy và chúng ta thôi? -Jame giải thích h thì Jame không thân thiện nữa mà trở lại với bản tính thật của hắn

-Nhưng, nếu cô ấy biết chắc chắn sẽ vô cùng căm ghét chúng ta? -Jin

-dù sao thuốc đó chỉ có tác dụng trong vòng 1 tuần thôi, trong tuần này chúng ta phải hành động sớm? còn nữa đừng kêu cô ấy cô ấy nữa..- Jame

-ừ tôi biết rồi..vậy khi nào chúng ta hành động đây? -Jin

-tôi nghe nói cuối tuần này tổ chức ‘song hội’ mình sẽ hành động vào tối đêm ấy..-Jame

-vậy..còn cô ấy..à không còn Hàn Băng thì sao?-Jin hỏi

-có lẽ đêm đó Băng Nhi & bọn Sin bận chuẩn bị cho hội thi nên không chú tâm vào chuyện này đâu..với lại Băng Nhi cũng chưa hồi phục hẳn..-Jame

-vậy mình hành động vào lúc nào..?..-Jin

-xem xong ‘song hội’ chúng ta sẽ hành động..nếu hành động ổn thỏa mục tiêu kế tiếp sẽ là ..-Jame

-sao? khừ nó à..cũng tốt..-Jin

-đúng cô ta là mối hiểm hoạ rất lớn cho chúng ta..-Jame

-được rồi, vậy tôi chuẩn bị, tôi đi đây..anh chăm sóc cho Băng Nhi gì đó của anh đi..-Jin nói rồi bước ra khỏi phòng

Nó ở ngoài cửa chỉ nghe loáng thoáng gì đó nhưng không rõ..chỉ có đều ‘Jame’ cái tên này nó nghe rõ nhất..Jin bước ra thì đụng trúng nó..xui nhất là đụng trúng ết thương làm nó ‘a’ lên 1 tiếng

-Hàn Băng cô có sao không?- Jin lo lắng

-gọi tôi là Fasmin- Nó nhăn mặt nó không muốn ai gọi cả họ và tên nó..

Nghe tiếng động ở ngoài Jame bước ra thì thấy nó và Jin ngồi dưới sàn..Jin thì nhìn Jame qua ánh mắt Jame có thể hiểu được nó đã làm gì

-Fasmin sao em ở đây vậy..?-Jame lo lắng hỏi nó

-tôi hỏi các người..tại sao các người, các người là người của Jame? -nó hỏi giọng lạnh

Tay nó h đã rỉ máu

-anh đỡ em về phòng?- Jame đỡ nó

-nói-nó hất tay Jame ra..biết là lúc này không thể nói cho nó biết đành phải dùng cách này

Jame nhìn Jin ‘A’ thế là nó ngất sao cú đánh không thể mạnh hơn của Jin vào sao gáy nó.

-đi đi, tôi lo cho Băng Nhi dc rồi..-Jame bế nó về phòng

-dc, tôi đi trước..-Jin nói song bỏ đi

tại phòng nó Jame đặt nó trên giường cho nó uống thuốc(không phải thuốc bt) thuốc này có tác dụng làm cho nó không nhớ lại những việc gì cách nó 3h trước..(diễn nhiên là wên cả việc nó biết về Jame rồi)

‘Xin lỗi em Băng Nhi làm vey cũng muốn tốt cho em thôi’

_____Tại trường_____

Hôm nay thiếu mất nó nhóm nó cũng hơi buồn thà có nó lạnh tanh cũng chẵn sao nhưng thiếu nó cả nhóm thấy sao sao á

‘hôm nay Fasmin không đi học, Jame cũng nghĩ không lẽ 2 việc này có liên wan sao?’ Sin nghĩ

-nè, xuốn canteen không Sin? -Sun đập vai hỏi

-à..ừ đi thôi..-Sin

tại canteen mọi việc cũng diễn ra bình thường chỉ có điều bọn Mỹ Nhi cũng đến hỏi thăm bọn nó dài ba câu rồi bỏ đi

-mấy chị để ý gì không?..hôm nay em không con nhỏ cướp bồ Nhi nhe?- Puy nói

-đúng rồi, Puy nhắc mới nhớ lúc cãi nhau không để ý..hôm nay không thấy nó-Py phụ hoạ

-hừ..chắc sợ rồi chứ gì..qua ngày mai là bọn nó phải cuốn gói khỏi đây thôi..nó sợ mất mặt nên đi sớm đó mà..haha?-Yo nói rồi cả bọn xúm nhau cười

-chúc nữa học xong rồi học nhảy nha rồi còn chuẩn bị đồ diễn nữa chứ..-Yo nói

-thôi. cúp luôn đi..qtrọng là thi kìa..mấy bài ktra này chuyện nhỏ..nhờ phó ht là dc?-Nhi nói

-cũng đúng, cúp luôn, đi thôi- Py nói rồi cả bọn đi luôn...

chỗ bọn nó

-anh 2 sao không thấy chuẩn bị cho song hội gì hắt vậy ?-Kon hỏi

-trời ơi..anh làm gì lo thế sợ bọn em thua à..chuyện nhỏ?-Zeny

-thôi cũng phải chuẩn bị chút cứ cho nó đẹp mắt tụi Nhi đồng đánh?- Jeny

-oh..chị 2 à..tìm đâu cái tên ‘tụi Nhi đồng đánh’ hay vậy..?-zeny tò mò hỏi

-tra từ điển thôi..đề về chị tra thêm tên...hih?-Jeny cười

-h Fasmin bạn nó có tham gia không..?-Resd

-chắc không..nó không thích mấy lễ hội như thế này với lại h này nó xử lí việc của nó biết đâu mà tìm?-Anh 3 nó

-ừ..nhưng Fasmin có dặn cho Nguyệt tham gia nữa?- Kon

-cũng dc, nếu nó đề nghị thì mình nên tôn trọng ý kiến của Fasmin? -Rin lên tiếng

-alo Nguyệt, mai cô đến ĐC này nhé: qawe nhà nó chuẩn bị ‘song hội’-Nói xong Zeny cúp máy..cô cũng còn ác cảm với Ren nhiều lắm

-chán quá à..đi chơi đi- Jeny

-dc thôi..tụi anh đi bar, còn tụi em?- anh3 nó nói ý là tụi hần

-tụi em mua sắm..vậy đi..bye nha ck?- Rin nói xong tụi Rin Jeny đi thẳng (Sin với Sun)

16. Chương 22: Tiếp

_____Ngày thứ 3_____

tại nhà Jin và ở căn phòng của nó..nó tỉnh dậy khi những tia nắng chói chan chiếu vào người nó..sức khỏe của nó đã đỡ hơn bởi nó là người luyện võ mà..nhưng có điều nó vẫn chưa lí giải dc vì sao nó lại mất khả năng ngoại cảm..đầu nó hơi nhức..dù nó k=mất khả năng ngoại cảm nhưng nó vẫn mang găng tay 1 phần vì do thói quen của nó phần còn lại nó cũng muốn thử xem sao..

nó bước xuống giường chuẩn bị rời khỏi cũng là lúc Jame bước vào..

-em định đi đâu vậy, em thấy mình sao rồi?- Jame hỏi nó

-ổn, rời khỏi đây..-nó quay lại với thái độ lạnh của mình rồi

-em không định đi học sao? -Jame

-có. chìa khoá? túi xách?- Nó

-chìa khoá thì anh giữ còn túi xách của e thì anh không biết..có lẽ là mất rồi..-Jame tl (nói dối siêu wá)

Giờ thì nó cũng tin vì mất khả năng cảm nhận nên nó cũng chẳng suy nghĩ gì nhiều bước ra khỏi phòng

-ne, em định đi học với bộ dạng thế này sao? hay xuống nhà ăn sáng rồi anh kêu ng chuẩn bị đồng phục cho em..với lại cho anh đi nhờ với..Jin hôm nay không đi học..-Jame nói 1 hơi mà không đợi nó tl lấy dt kêu ng chuẩn bị đồng phục cho nó

Nó cũng không nói gì bước ra khỏi phòng đợi Jame ra theo hẳn xuống phòng ăn..Khi nó ngồi xuống thì có ng mang đồ tới..nó nhận đồ rồi trở lại căn phòng lúc nãy thay đồ...10p sau nó bước xuống nhà..h nó mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng đóng thùng dài tay trên cổ còn có cavat cùng màu với váy.để che đi vết dao khứa.nếu ai để ý kĩ thì thấy sau lớp áo trắng đó phía sau vai phải thì lấy 1 lớp gạc ở đó..đi kèm với áo là chiếc váy xanh đen trên gối 1 chúc bên trái còn có 1 đường viền trắng rất hợp với chiếc áo..mái tóc nâu đen của nó được nó buộc đuôi ngựa và đặc biệt hôm nay nó còn mang theo chiếc kính cận (nó cận nhẹ) vì để không ai nhận ra vẻ mệt mỏi của nó nên nó mới dùng đến chiếc kính để che đi sự mệt mỏi của đôi mắt..cộng với việc mang giày bata màu trắng trông nó nữ sinh vô cùng nhưng tiếc cái là sắt mặt nó vẫn không thay đổi dù mệt mỏi cách mấy đi nữa nó vẫn vậy lạnh băng...bước xuống nhà Jame nhìn nó rồi cười

-ăn sáng đi Băng Nhi ?- Jame cười kêu nó ngồi xuống

nó thấy phần ăn của nó trên bàn nó chỉ đến lấy ly sữa trên bàn uống 1 hớp rồi bỏ đi

-đi -nó nói mà chân đã ra tới cửa

-từ từ, đợi anh với..-Jame nói rồi chạy theo

Trên xe nó để cho Jame lái vì Jame 1 mực đòi lái vì vết thương của nó nên nó không tiện lái xe

-à..Băng Nhi sao em lạnh lùng quá vậy..?-Jame vờ hỏi

-không cần biết, cũng đừng gọi tôi là Băng Nhi gì đó nữa..?- nó nói mà nhìn thẳng chẳng thèm nhìn Jame 1 cái

-à..‘Không gọi Băng Nhi vậy gọi Bảo Bối nhé’ -Jame nghĩ thầm

-Xe nó dừng lại tại trường Jame bước xuống trước xong bên kia nó cũng bước xuống ai nhìn cũng trầm trồ..kể ghen ghét người ngưỡng mộ

-chị coi..mới nghỉ có ngày 1 à mà dốt thêm anh Tuấn nữa rồi kìa..tức hk? -Puy nói với chị mình

-Yên âm đi, chỉ dc hôm nay thôi...mai nó sẽ cuốn gói khỏi đây..hahahah?- Yo nói xuống rồi 2 chị em cùng cười

-2 chị em có chuyện gì vui à..kề nghe với coi..?- Py và Nhi từ đâu đến

-thì nói về nó đó(chỉ nó đang vào trường) mai nó sẽ cuống gói khỏi đây..nghĩ coi vui hk..?-Yo nói

-ừ..vui thiệt haha...à mà chuẩn bị kĩ chưa..?- Nhi hỏi

-em yên tâm đi Nhi..kĩ lắm rồi..kế hoạch A nếu không thành công thì còn kế hoạch B mà..em cũng nên kêu ng từ bang em thêm đi..-Yo nói ra vẻ chắc chắn

-dc..tụi mày sắp chết đến nơi rồi con ạ..-nói xong cả bọn cười rộ lên

quay lại với bọn nó..thấy nó đi cùng với Jame thì cả bọn ai cũng ngạc nhiên riêng Jask tức giận Resd thì có phần hơi đau lòng còn Sin thì sắc mặt tái mét phần gì giận phần vì sợ

-nè anh Kon sao Fasmin đi với Tuấn vậy..hôm nay nó còn mặc đồng phục nữa..?- Zeny khều khều hỏi Kon

-sao anh biết được..hỏi chị 2 kia?- Kon

-à..mà thấy ngộ ngộ nha..nó có bao h cho ng lạ đi chung đâu..-Jeny đưa tay chống cằm nghĩ

-để nó lại thì hỏi..-anh 2 nó cũng hơi bức khi thấy nó như vậy

-wow...không ngờ Fasmin mặc đồng phục học sinh đẹp nhĩ..khác hẳn lúc mặc mấy bộ vest công sở kia..?- Zeny tấm tắc khen nó

Khi nó đến bàn của tụi nó có cả Jame nó vẫn không nói gì

-em không giải thích gì sao Fasmin?- Jask lên tiếng đầu tiên

-về chuyện gì?- nó hỏi

-em coi Tuấn..-Anh 2 nó

-ám sát, cứu, đi chung..-nó tl rất ư là ngắn gọn

-sao?..em bị ám sát à..em/bà/có sao không..- bọn nó nhào vô hỏi nó

-Fasmin không sao..mn đừng lo quá..-Jame nói xong nở nụ cười chết người..

-cảm ơn cậu, Tuấn ân tình này tôi thay mặt Fasmin sau này sẽ trả thay anh..-anh 3 nó nói

-anh chỉ cần gã Fasmin cho tôi là dc rồi..hì hì..-Jame nói xong rồi cười

-ơ..ơ..nó có hôn phu rồi..-Rin nói

-trời..tôi chỉ nói giỡn thôi..sao mn căng thẳng vậy hì hì- Jame cười

-chuẩn bị chưa- nó nãy h im lặng nói

-rồi, có cả Nguyệt nữa à ha sao bà rủ nó chi vậy..mình nhiều ng đủ rồi..mà hôm nay sao bà mặc đồng phục vậy, tôi nhớ bà đâu thích mặc đồng phục đâu..mà công nhận bà mặc như vậy dễ thương ghê á...-Zeny than rồi khen nó

-thế mình-ừ. Nó -chuẩn bị đi

-à..biết rồi..thì tài năng thì tụi này tính nhảy bài sugar free còn hát thì bài indestructible thì thời trang thì khỏi nói có thiên tài thiết kế ở đây mà còn nữa..phần kết hợp là bài mr mr đó -Zeny nói nhìn Rin cười cười

-ok thôi em..khỏi phải lo..-Rin cười nháy mắt với Zeny

-còn bọn anh..-nó hỏi hấn làm hấn giật mình

-à..bọn này /...bọn này tính hát bài machine và hát bài baby..dc không?-Kon nói

-ok..trang phục nhờ chị nhé..Rin

-hoà đồng Nguyệt..-nó nói xong bỏ đi lên lớp

-ơ..còn King & Queen nữa mà..chưa bàn..-Zeny nói với theo

-tùy mn..-nó

-mình bầu ai h?- Jask

-diễn nhiên là Kon với Zeny rồi..-Jeny cười

-chị à..đừng chọc tụi em nữa mà..-Kon đỏ mặt

-mới có 1 cặp à..thiếu 1 cặp..-anh 3 nó

-còn cặp nào nữa..anh thì không tham gia dc nên em cũng ngĩ..Jeny thì thiếu Jaskon..anh 2 thì thiếu Min Jask với Tuấn thì thiếu Queen rồi..vậy chỉ còn Fasmin và Resd thôi..-Rin nói rồi nháy mắt với Jeny

-vậy cũng dc..Fasmin nói tùy thì chắc nó cũng không ý kiến đâu..-anh 3 nó

-thôi ăn lẹ..lên lớp..-Jask nói

_____ tại lớp _____

nó về chỗ ngồi của mình móc dt mới ra nt cho Jaskon và Min ‘chuyển tất cả công việc của ngày hqua cho em’ rồi lại nt cho Ren ‘hoà đồng nhé’

Ren lúc này ngồi trên nó mở dt ra xem tn thì way lại cười nháy mắt với nó ra hiệc ok..thật ra Ren cũng rất dễ thương

‘chết tiệt’ mới có 1 ngày mà dám làm vậy sao? không coi tôi ra gì à..xem ra chính ông là ng ần nút star đây nhé..-nó nhếch môi

‘chị đẩy nhanh tiến độ nhé, mấy con virus bắt đầu hoạt động rồi..’

‘gần xong rồi em à..hiện tại mình chỉ cần thêm 5% nữa là Ok..’

‘ok..’

nt xong nó lấy laptop là lm việc..nó vô cùng tập trung bàn tay thoăn thoắt gõ trên bàn phím(bởi dám thả virus vào tđ nhà nó mà) không để ý cả lớp đang nhìn nó như ngoài hành tin, người ngỡ ngàng, ngạc nhiên có, trầm trồ có, ghen tỵ có..bởi hôm nay nó mặc đồng phục trường chuyện là..từ lúc nó đi học có bao h nó mặc đồn phục đâu..(đồng phục cổ áo có nơ hoặc cavat và chiếc áo khoác cùng màu với nơ hoặc cavat, nó không khoác áo khoác)..nên h nhìn nó khác hẳn nhìn dễ thương ghê..

17. Chương 23: Chuẩn Bị Song Hội

Nó ngồi xử lí công việc cho đến lúc chuông báo hiệu h ra chơi đến thì ngưng việc..

-Zeny kêu Sun và Sin lại đây..-Nó gọi Zeny tới

-nè, tới rồi nè..mình đói quá chừng..-Zeny làm nũng với nó

-thôi đi chị 2 của tui..nghe Fasmin nói gì kìa..?-Sun lên tiếng

-tối mai bọn chúng sẽ hành động..-nó điềm tĩnh nói

-sao? bạn phá vỡ dc tường nhà bọn chúng rồi à..hay thật?- Sin ngạc nhiên

-chuẩn bị đi, tối mai sau khi thi ‘song hội’ thì hành động-Nó

-ok.-Zeny và Sun nói, tay ra hiệu Ok còn Sin thì im lặng

-thôi, xuống căn tin thôi để mấy anh chị dưới chờ..-Zeny nói

-đi thôi Sin..làm gì nãy h im re vậy..-Sun kéo tay Sin đi làm Sin giật mình

-à..đâu có..đi thôi..-Sin ngập ngừng

Bọn nó xuống căn tin mọi việc vẫn như bình thường chỉ có điều hôm nay bọn Yo không đến thăm nó thôi.

-chị à, sao bọn “Nhi đồng đánh” không đến nữa he chị..-Zeny hỏi..vì mỗi ngày bọn Yo mỗi tìm tụi nó hỏi thăm mà..

-chị đâu biết, vắng bọn nó, không ai cãi nhau cũng buồn..phải không? -Jeny nói

-chắc bọn nó lo chuẩn bị “song hội” đó mà, bọn nó còn thách đấu với bọn mình mà..phải chuẩn bị để ông ẹo thôi..-Rin nói..

-em bây h miệng lưỡi quá hả..mới về chưa bao lâu mà em với Jeny miệng lưỡi quá trời rồi..anh phải dạy em lại ..haha- Justy nói xong nhéo má Rin 1 cái làm Rin thường ngày lạnh h má ửng đỏ lên

-trời ơi trời...sến thấy gút luôn á..phải không anh ...haha-Zeny quay qua Kon nói..

-chắc chắc..2 người cũng đâu có vừa..haha..-Jesty nói xong cả bọn cười rộ lên

-mà tên Zack gì đó đâu rồi, mấy hôm nay không thấy hấn..-Jask hỏi

-nghe nhà nó nói..nó bận việc đi công tác rồi..-Jesty noi

‘bớt 1 tên rồi’ Jask nghĩ

-chuẩn bị ‘Sog hội’ đi..-nó

-em không thaam gia sao? -Rin hỏi

-chị gửi cho em chiếc đầm trắng, không, Nguyệt thay em..nhưng vẫn còn trò vui..-nó nói rồi nhếch môi

-trò gì vậy..nói tui nghe với, quên nữa Nguyệt nhảy cũng không tệ đó..very good..?-Zeny

-tới đó biết, nhớ nhiệm vụ của mn đi..-nó nói xong bỏ lên lớp

-sao hôm nay thấy nó sao sao vậy ta..?-Jesty đưa tay lên trán suy ngẫm

-thôi, kệ nó đi..ăn lệ..hông thôi vô học h..-Justy hồi thúc

-em ra ngoài chúc...-Sin nói rồi bỏ đi

"Fasmin phát hiện ra hành động của anh rồi đó..h phải làm sao?

-không sao, em cứ làm theo Fasmin nói đi. để anh sắp xếp...

được rồi, anh nhớ cẩn thận đó..

-pye em.."

đó là cuộc thoại giữ Sin và Jame..Nói xong Sin trở lại căn tin vẽ mặt bình thường không còn thấp thỏm lo sợ như lúc nãy nữa..

Trong lớp việc học vẫn diễn ra tốt đẹp, giáo viên giao bài hs bên dưới ngủ, nghe nhạc, chơi games, thể mà gv chẳng làm dc gì, hs trong này toàn là tiểu thư công tử..

H ra về nó gấp laptop lại chuẩn bị về thì

-Fasmin, đưa anh về dc không?- Jame lại chỗ nó hỏi

-dc- nó thờ ơ

Trên đường về..

-Mai là "song hội" em có thi không?-Jame hỏi nó khi nó đang lái xe

-có thể có, có thể không?- nó nói

-là sao? -Jame ngây ngô hỏi lại

-tùy anh nghĩ..-nó phán 1 câu ít chữ mà nhiều nghĩa

-tới rồi, cảm ơn em, bye mai gặp lại..-Jame vẫy tay chào nó khi đã đứng trước nhà Jin

nó chẳng nói gì lái xe vòng về..về tới nhà thì thấy cả bọn đã về nhà nó trc rồi..quan sát từng người dừng lại ở Jask thấy anh có vẻ bức mình nó hỏi

-Jaskbị sao vậy?

-sao em lại đồng ý đưa Tuấn về, nó cứu em anh rất cảm kích hần, nhưng không có nghĩa là nó cứu em thì em làm mọi việc để trả ơn hần, em xem lại đi..-Jask tức giận mà nói 1 tràng

nó chẳng nói gì cũng chẳng nhìn cả bọn đang mở to mắt nhìn nó và Jask bước đến tới cầu thang

-Tùy anh nghĩ..-nói xong nó đi thẳng

...tối...

-Fasmin, xuống ăn cơm tối đi, hôm nay chị tôi với chị Jeny nấu đó..-Resd gõ cửa phòng nó nói

mọi người ăn trước đi, tôi bận..-nó trong phòng nói vọng ra

-dc, vậy tôi xuống đây-Resd nói xong xuống nhà hần biết hần iu nó mất rồi thái độ nó đối với hần như vậy có phần làm hần hơi buồn..và càng buồn hơn khi thấy cảnh nó và Tuấn đi chung xe, ngay cả việc nó đưa Tuấn về

Trong phòng nó cũng gấp máy lại, nhắm mắt lại nghĩ 1 chút, nó biết, nó biếtchứ, đâu phải nó ngốc, nó cũng biết hần iu nó, nó cũng biết nó dần có cảm tình với hần, nhưng h thì sao, việc đó,không quan trọng, tạm thời gác lại chuyện này 1bên có lẽ làm hần buồn, nó sẽ nói với hần..nhưng trước hết phải làm xong công việc cái đã rồi chuyện nó và resd tính sao..

suy nghĩ 1 lúc nó đưa tay lên xem máy h rồi bước vào toilet thay đồ rồi ra khỏi phòng..

Bước xuống nhà với chiếc quần jean đen và áo trắng trơn, giày Vans Old Skool đen, áo khoác đen mọi người tối thấy nó bước xuống

-ngồi ăn cùng mn nào, Fasmin?- Rin nói

-em không đói!..nó

-vậy có về nhà pama cùng với tụi này không? Hôm nay pama của Justy rủ mn về chơi..em thế nào, đi cùng tụi này không?..- Jeny

-em có việc, về trễ, mn đi vui về..nói với pama hôm khác em ghé sau? -nó bốt lạnh đi khi nói chuyện với người thân của nó nhưng đối với mn nó lạnh và hờ hững quá..

-em có việc gì vậy?..-Jask

-kìa anh Jask, Fasmin không thích anh hỏi nó như vậy đâu..-Zeny ngồi đối diện Jask nhắc nhở Jask

nó không nói gì đi thẳng ra cửa...nãy h trong phòng ăn vẫn còn vài người im lặng, Resd im lặng ăn, Kon cũng vậy, Jus-Jes đã quá hiểu tính nó nên cũng im..chỉ còn Jask ngồi suy nghĩ gì đó

Quay lại với nó, bước vào gara lấy YQA trắng của nó và lái đi...

.....Tại cafe "Chưa đặt tên".....

Ren đã ngồi đợi nó, đợi nãy h cũng thấy người lái YQA bước vào

-cậu tới rồi à, ngồi đi Fasmin..cậu uống gì nào?..- Ren cười hỏi nó khi chị phục vụ đến

-capuchino..-nó

- cho tôi 1cam vắt và 1 capuchino..-Ren nói vs pv

-Fasmin, hôm trước người ám sát cậu là người của ông ta...-Ren nói

-ừ..-nó

-mời quý khách ..-cj pv mang nước ra cho tụi nó

-nè, rồi cậu tính sao?.có việc gì cho mình làm không..mình ngứa tay ngứa chân lắm rồi!..-Ren nói mặt làm nũng với nó..trông Ren h này rất trẻ con

-có..trước, mai thi hội tốt..tôi nhờ cậu 1 việc..-nó chậm rãi nói

-việc gì, việc gì cậu mau nói đi..hihi- Ren hồi thúc

-Mai, sau khi diễn xong cậu đến khu đất trống khuất sau trường..-nó

-làm gì, ngắm cảnh hả?vui quá- Ren vô tư

-nói nhiều!..-nó

-vậy để lm gì cậu nói đi mình đang nôn nóng muốn nghe!..-Ren h nghiêm túc

-tôi là cs.mai bắt tôi phạm

-wow, có thể sao?..Ren không mơ chứ, có dc 1 người ban làm cs này..hãnh diện quá đi!..-Ren vui cười..mặt nó vẫn không thay đổi

-vậy cậu là gì?...- NÓ

-thì là bạn chiến đấu của Fasmin đây!..-Ren nói chỉ tay về phía Fasmin

-nghiêm túc!.. Nó lạnh lùng

-nghiêm thì nghiêm, nãy h Ren nói nhiều vậy mà chẳng thấy nụ cười nào của Fasmin cả..hừ!..-Ren

-chuyện ông ta, sau ngày mai rồi giải quyết!.. Nó

-biết rồi mà..hihi...-Ren

-châu thị thế nào..?-Nó hỏi bởi nó không muốn mình uổng công vào việc đầu tư vào châu thị..

-ok, quá tốt luôn đúng thứ 5 tg rồi đó Fasmin mà TD FJA là ai ta, sao giúp nhà Ren nhiều như vậy?..-Ren
vò đầu nghĩ

-nâng cao IQ..-nó

-IQ của Ren dù nâng lên cách mấy cũng lép vế Fasmin à..-Ren

-quản lí cty cho tốt vào.mai tốt, nhiệm vụ, về,..-Nó nói 1 câu này đầy đủ ý..rồi đứng dậy bước về..

-lạnh lùng thấy ớn..nhưng mà công nhận Fasmin siêu giỏi thiệt..mình thật có lỗi khi lúc trước đối vs Fasmin
và ban cậu ấy như vậy..haizzz..-cò mình Ren, Ren suy nghĩ 1 chút rồi tính tiền ra về,

Về đến nhà nó đi thẳng đến phòng, mn vẫn chưa về, vào phòng mở máy lên.lại là những con số rối như tơ
nhện trong màn hình..nhắm mắt lại..rồi mở ra..2h..nó mới chớp mắt dc 1 chút

18. Chương 24: Song Hội

Sáng hôm sau,tóc buộc cao áo sơ mi xanh đen có viền cổ và tay, quần tây tây đen nữ cùng với đôi giày cao
gót cũng đen nốt,nó lái xe ra khỏi nhà trong lúc mn vẫn còn chưa thức..nó đến 1 nơi nào đó

-nè, dậy đi Justy..Fasmin đâu rồi..anh xuống gara không thấy xe của Fasmin?-Jask lôi Justy dậy hỏi

-em không biết..cho em ngủ dùm cái..-Justy tl

-dậy, còn lo ‘song hội’ nhanh cho anh..-Jask

-em không có thi..để em ngủ..?-Justy

-chú muốn anh mời cô Rin sang ngủ cùng phải không?..-Jask

-lạy Jask của em luôn..dậy thì dậy làm gì mà lôi vợ em dơ vậy..-Justy than

-VSCN đi rồi xuống ăn sáng..vợ Rin của chú đang nấu ăn kìa..-Jask nói xong ra khỏi phòng

-trời..oi..khổ thân tui..có ông anh cũng như không...-Justy

-em nói ai đó Justy..-Jesty nói

-anh 2 anh vào khi nào vậy..-Justy ngạc nhiên

-mới vào..làm gì than trời trách đất vậy ông tướng..-Jesty hỏi

-tại cái ông anh họ đó đó..Fasmin đi đâu lúc sáng ổng qua hỏi em nói không biết..rồi ngủ tiếp..xong ổng dùng
đùng quạo lên không cho em ngủ còn lôi vợ em ra hù nữa..tức không?-Justy số 1 trằng

-‘bốp..bốp’-Jesty vỗ tay..-hay quá..anh Jask đùng là rất giỏi..nói đúng quá mà..haha..lo mà dậy nhanh
không thôi Rin lên là chết h..anh xuống trc đây..bye bye em tra anh nha..haha..-Jesty nói xong bỏ đi để lại
mình Justy với cái đầu đang bốc khói

.....dưới nhà.....

mn đang ăn sáng thì Justy xuống..nhìn Justy bây h gục lên gục xuống mất hết tinh thần luôn...ngồi xuống
bàn ăn

-anh lm gì nhìn anh mất tinh thần thế..-Rin

-à..tại anh ngủ quên..-Justy nói

-hay mê ngủ..quên mất nhiệm vụ hôm nay..-Rin liếc Justy 1 cái

-d0âu có..ngủ yên thiết mà..-Justy giải thích với ánh mắt cún con lăm ai cũng cười

-ủa..Resd đâu?- Jask hỏi

-ra ngoài từ sớm rồi..-Rin nói

-thôi..ăn xong lên trườn..nhanh..Kon-Zeny Jeny tới rồi kìa..-Justy thúc giục..

-anh nhớ nhiệm vụ của anh đó..không thôi chết với em..-Rin nói xong bước thẳng

.....tại Khu nghĩa trang Trịnh-Hàn.....

-chào cậu, cậu khoẻ không? con nhớ cậu lắm..-Nó tháo kính xuống để lộ ra khuôn mặt thiên thần nhưng thiếu sắc biểu cảm

-con mang hoa mà cậu từng dạy con trồng nèk..cậu nhớ không?..cậu nói nó là 1 loại hoa mang lại điều may mắn..cho chúng ta..cậu nhớ không?-nó nói xong đặt bó hoa oải hương xuống dưới cạnh ngôi mộ

-cậu..cậu có thấy thất bình yên không?..có được yên nghỉ không?...-Nó nói

-con xin lỗi vì không thực hiện lời hứa mà cậu đã dặn lúc đó..con thấy có lỗi với cậu nhiều lắm..-nó tiếp

-có phải cậu muốn biết cuộc sống của mẹ và anh Jask thế nào không?..cậu à..cuộc sống của họ đang rất tốt..anh Jask quản lí cty đứng thứ 3 tg đó..còn con, con cũng không biết nói thế nào nữa...chỉ có điều..-nó nói ngập ngừng

-thôi...con thăm cậu 1 chút hôm khác con đến thăm cậu..cậu đừng buồn..-nó nói xong mang kính lại rồi bước đi

.....nó đi dc 1 lúc thì

-cậu à, phải làm sao mới để Fasmin chấp nhận con cơ chứ? cuối cùng con cũng biết dc Fasmin phải chịu đau khổ ntn..?mn sống rất tốt nhưng còn cuộc sống của Fasmin thì sao? Cậu biết không?..-Hắn đứng trc mộ nói

-cậu à, cho phép con gọi người là cậu bởi con yêu Fasmin, con sẽ bảo vệ em ấy cho đến cùng...cậu hãy yên nghỉ cậu nhé..-Hắn nói xong gấp người xuống chào rồi lái xe về..trường

..‘song hội’ diễn ra buổi tối mà h này ở trường vô cùng nhộn nhịp..đa phần là lo chuẩn bị cho cuộc thi góc khuất...

-xong chưa, chị thấy không yên tâm..?-Yo nói

-không sao đâu, mình còn kế hoạch B nữa mà..-Nhi chậm rãi nói

-là sao?- Yo hỏi

-mày dờ quá..tao đã kêu Nhi kêu người trong bang nó ra khu đất trống sao trường rồi..khi nào thi xong ‘Búp’..-Py nói

-vậy dù thắng hay thua thì AB đều thực hiện hết..phải không?- Puy hỏi

-haha..vui thật...-Nhận dc cái gật đầu từ mn Puy cười nham hiểm

-À Nhi, con Nguyệt gì đó hình như cũng có tham gia...nó ngồi cùng tụi nó kia..ủa..mà nó đâu?-Puy nói rồi chỉ tay về phía bàn tụi nó

-dc, sẵn gộp nó lại nhóm tụi nó luôn..xử cho tiện haha..đến ngày tàn của tụi mày rồi..còn ạ..haha-Nhi nói xong cả bọn cùng cười

”.....-Jin, thay đổi kế hoạch....

.....-mượn đao giết người à..-Jin nói

.....có thể là vậy....

..tôi chưa muốn lộ diện bây h...

ok..vậy đi..cậu lo nhé..tôi còn muốn xem Băng Nhi sẽ làm gì trong tối nay”

thế là thời gian trôi qua nhanh chóng..nó thì đang ở nhà..uống trà đọc báo..còn tụi nó và tụi hấn thì cũng chuẩn bị cho “song hội”

19. Chương 25: Song Hội

Thế là thời gian trôi qua nhanh chóng, bọn nó (trừ nó) và bọn hấn cũng đã chuẩn bị xong..hôm nay trường vô cùng đông đúc bởi đâu chỉ là hs không? còn có những vị khách quý đó là gđ của tụi nó và tụi Nhi..

...ở phía sau sân khấu (cánh gà).....

-chị à, thấy em được chưa?-Nhi hỏi

-dc rồi..ok rồi..còn chị thì sao?- Py hỏi

-trời ơi..tụi tìn lên dùm cái đi...đẹp hết rồi..răngdịu dàng chút nha..-Yo nói

-ôi kìa, ai vậy tar..loè loẹt quá à..Jeny bà có thấy chói mắt không? tôi thì chói quá trời nè..-Rin thang thử trước tụi nhỏ (bà này trả thù)

-chói chứ sau..?..mà nè..bame mấy cô dạy mấy cô ăn mặc thế này à..mát mẽ quá hã?- Jeny nói..quả thật vậy..hôm nay bọn Mỹ Nhi diện nguyên bộ váy đồ chói loè loẹt luôn..khá là sexy và thiếu vải..

-đỡ hơn tụi mày, nhìn lại mình kìa..kín đáo quá nhĩ..con nhà lành quá he?- Py tl lại

-ờ..dù sao cũng là bame dạy tụi này phải vậy ..đỡ hơn những kẻ thiếu trên hở dưới..-Zeny đốp lại

-mày...-Py tức

-thôi cj..tối h rồi..chút tụi nó sẽ thê thăm thôi..đi thôi..-Puy nói

-nè cj à..Fasmin không tới thật sao? pama đang ở dưới kìa..?-Zeny nói

-nó không bỏ mình đâu..chuẩn bị đi..còn Queen của nó nữa mà..-Jeny

-chắc chút nữa Fasmin đến mà...chị mới gửi chiếc váy cho nó..-Rin nói

-chà..chà..xem ra nó đoán được bọn Mỹ Nhi chắc gì không tìm đến nó nên nó mới làm cho bất ngờ á mà..?-Jeny

-thôi..giới thiệu rồi kìa..cố lên..-Ren lên tiếng cắt đứt cuộc hội thoại

-ừ..cố lên..bạn cũng vậy nhé..Nguyệt- Zeny nói .thật ra trong thời gian luyện tập tụi nó cũng có cảm tình với Ren nên Zeny cũng đã tha thứ cho Ren rồi tại zeny không nói ra thôi

....sân khấu.....

MC: chào mừng mn hôm nay đến với “Song hội” của trường King &Queen..không để mất thời gian của mn tôi xin giới thiệu thành phần ban giám khảo

1.Trần Lãnh-Phó ht

2.Châu Thiên Kĩ- Ht

3.Sở Đăng Vũ- phó ct

4.Nhà thiết kế nổi tiếng nhất thế giới..-Merry Rin(Rin)

.....BTC....

Trịnh Kim..-Trịnh Hàn Duy

và h cuộc thi chính thức bắt đầu...mn vỗ tay nồng nhiệt...(có cả pama nó, zeny, hân, kon, ...zack)

mở đầu là phần dự thi của lớp 10A1...

.....

.....12A1.....

.....

tiếp theo là phần thi tài năng của 11A3..xin mời mn cùng xem

..tụi Mỹ Nhi bước ra..thật là chói mắt cho những người lớn tuổi..và kích thích cho tuổi trẻ..đặc biệt là hs nam..hò hét cổ vũ

.....tụi Nhi ẹo quua ẹo lại..Phô ra những chỗ nhảy cảm nhất..chẳng biết văn hoá là gì..và dường như những tiếng hò hét phía dưới càng làm các nàng này kích thích hơn..lắc như say vậy

..kết thúc trông sự hò hét của nhiều hs nam..bọn Nhi hống hách bước vào trông..nghênh mặt với tụi nó

và cuối cùng là lớp 11A1..xin mời 11A1

bọn nó bước ra..tụi nó khoác cho mình bộ váy đen và bắt đầu hát bài Intrustable..tụi nó đứng trụ 1 chỗ hát càng làm mn cuống theo tụi nó trong lời bài hát hơn..5.4.3.2.1 kết thúc bài và sau đó là màn xé váy của tụi nó..chuyển sang Sugar free..tụi nó hoàn toàn như sao Hàn ..t-ara ..đầy tự tin và cá tính..ở dưới khán đài bấy h hoà nhập vào không khí sôi động của bài..

tiếp đến là bọn hân..bọn hân mỗi người 1 phong cách..nhưng có sự phối hợp ăn ý , kĩ thuật điêu luyện, càng làm cho các bạn nữ phía dưới nhìn bọn hân với ánh mắt bằng trái tim..và trong đó không thể thiếu bọn Mỹ Nhi..ánh mắt Nhi nhìn hân nhảy đầy tà mị say mê...

sau cùng là sự kết hợp giữa 2 nhóm bọn nó và bọn hân..bọn nó trở lại với bộ vest đen + cavat màu vàng đồng và đôi giày cao gót cũng đen nốt..trái ngược với bọn nó..bọn hân trở lại với trang phục đậm chất lãng tử..áo sơ mi trắng và quần đen..+ cavat cùng màu với quần..nhìn tổng thể tụi nó và tụi hân thật đẹp..những bước nhảy điêu luyện của bọn nó và những vũ đạo đẹp mắt..thuần thực tụi nó càng làm phía dưới sân khấu hò hét..và cùng hoà vào không khí sôi động qua bài mr mr của tụi nó và tụi hân..

MC: sau đây là phần cho điểm?mời BGK

-khoan đã, xin lỗi thầy, em nghe nói bạn Fasmin 11A1 có tham gia nữa mà thầy, đợi bạn ấy thi cái đã..-Nhi nói(không phục nên kiể m lí do)

-đúng đó, nếu h cho điểm thì tụi em không phục, với lại em cũng muốn xem tài năng của bạn ấy cho đến đâu? -Yo cùng đồng bọn ra tiếp Nhi

-thua thì chịu đi, ở đó mà nói nữa, ôi mệt..-Jeny cũng đầu vừa

-cô nói ai thua hả, chưa cho điểm mà sao biết thua, tôi chỉ muốn coi con Fasmin của mấy ng làm dc gì thôi..chứ ai mà không biết hôm nay người thắng là bọn tôi chứ..đúng không?- Py

-chỉ sợ có người nhát gan không dám ra mặt thôi..-Nhi

-cô nói ai hả..-Jeny bực

-nói ai tự biết..-Puy

thế là 1 trận chiến đấu võ mồm diễn ra ngay trên sân khấu..Kon thì nhăn mặt với miệng lưỡi của Zeny h quá siêu..sợ về cái không lại..còn Jeny cũng đầu có vừa..hân thì đang suy nghĩ cho nó..nếu nó không đến ai sẽ là Queen của hân đi..cuộc chiến võ mồm dừng lại và suy nghĩ bị cắt đứt bởi 1 câu nói

-đủ chưa....(mn đoán xem là ai nhé)

20. Chương 26: Bất Ngờ

Sau 2 từ vồn vện nó bước lên sân khấu trong sự ngạc nhiên của của mn và vui mừng của bọn nó.+hắn .và còn thêm sự bực tức của Mỹ Nhi..nó chẳng nói gì cả bước lên sân khấu

Mc: và sau đây là phần dự thi của em Hàn Băng 11A1..mời mn..mời em- Mc hiểu ý nó nên giới thiệu cho nó

Nó cũng chẳng nói gì bước đến chiếc piano dc đặt sẵn trên đó..ngồi xuống..từng ngón tay thon dài trắng trẻo lướt nhẹ trên phím đàn..giọng hát đầy cảm xúc cất lên

Oh~ Oh

~amanemolo no ne

kimochiwa taiya tsuyulete yo

akaru tokiyalu togashiteteru

~ tada tachi hada kora CROSSROAD

michi shiru naru STARLIGHT

ne ashitete hoshi ino i kukiba shiwo

~ddo nani tokute kuchi kesowo demo

taeun neyoubu teru kora kada DESTINY

totoro kiwozu ara da mino mirude

murokute chii sanawatashi da kedo

uni saa kitto

warete sokoni michi tsukuru

ici no hika WE CAN BE DIVINE~ WOO

~hiya taksuchino uwa ono

hadashite aru ite youku

anata wa MOVE kuno nika tto saa ni naru

(YOU'RE ALWAYS BY MY SIDE)

hito ride oma lema moni

taeya ubekushite tte awu

anota wata deyo urinmo wastashiteru

tachimo tadeyoku o kimo muferuni

anata tona laba tsuyou kunareru

kowaimo nonado nakata hazunanoe

meimawa anatawa woshinai tokonai

kumono tsukiba hikari

taerususono himattewa

sayonarawa iwanaide

sore sore no michi hiraku tasunokei

kihitto mousuno desho kono negai

tomoni ayounamichino rewo

akashini shiyo ein ni

WE ARE ALWAYS ONE

~ (WE ARE ALWAYS ONE~) (Oh~ Oh woah~)

todoru kuyona arana miyo wani

washitachi nani kakeki kitoyu no daro

kono kounamo soutto

yori soui mukaeyo

shi einjiteru WE CAN BE DIVINE

(Divine)

Hình ảnh bây giờ mn nhìn thấy là 1 người con gái mặc chiếc váy trắng trên đầu còn có 1 chiếc vòng hoa ngồi ở chiếc piano..trên đó còn có 1 bó hoa do người đặc biệt mang tặng nó khi nó vừa ngồi xuống (hắn đó) từng ngón tay lướt lên phím đàn, 1 giọng hát đầy cảm xúc..mn phía dưới im lặng..không khí sôi động hò hét lúc này đã mất mà thay vào đó là 1 không gian lắng đọng, ai cũng nhìn vào hình ảnh trên sân khấu cảm nhận 1 cái gì đó cảm xúc, 1 cái gì đó buồn buồn..sắc mặt nó đã thay đổi chỉ khi nó nhập tâm vào bài hát thì nó mới như vậy..mặc kệ mn nhìn, ánh mắt ghen ghét ngưỡng mộ của mn nó vẫn làm tròn nhiệm vụ của nó..phải, nó nghĩ đây chỉ là 1 nhiệm vụ của nó thôi..Kết thúc bài trong sự im lặng..

5..4..3..2..1..1 tràng vỗ tay to lớn vang lên bởi giọng hát vô cùng truyền cảm..làm không gian lắng đọng đến lúc sau 5s kết thúc mn mới có thể tỉnh lại thoát khỏi không gian đó..

Mc: tiếp theo là phần thi tài năng: Trang phục..nào chúng ta cùng đến với lớp..10A1

.....12A1.....

11A3

Bọn Mỹ Nhi bước ra trong sự hò hét của đa số hs nam phía dưới..bởi hôm nay Nhi mặc chiếc váy dạ hội màu đỏ cắt xẻ táo bạo ..Puy, Py, Yo cũng chẳng khác , kiểu cách giống nhau chỉ có điều khác màu mà thôi..váy của Puy màu xanh lá, Py màu cam, Yo màu xanh dương đậm

...11A1...

Bọn nó 1 lần nữa bước ra trong sự than phục của mn..Zeny hôm nay diện chiếc đầm màu hồng phấn kiểu công chúa giày cao gót cũng màu hồng..mái tóc được thắt bím để sang 1 bên..trên đó còn có chiếc nơ cũng màu hồng..trông Zeny vô cùng dễ thương..tiếp đến là Jeny cô đẹp với vẻ quý phái và quyến rũ của mình qua chiếc váy dạ hội ren đen..điểm nhấn là phần eo dc đính 1 vòng đá ruby..giày cao gót đen..mái tóc búi cao trong vô cùng sang trọng..Còn Ren thì chọn cho mình chiếc váy voan trắng điểm nhấn là chiếc nơ cùng màu ở eo..má tóc dc xoắn ra bông bênh.trên còn đính kèm với chiếc vương miện nhỏ..mang giày búp bê..trông Ren hôm nay vô cùng cute..cuối cùng là nó..bước ra với đôi giày cao gót trắng..chiếc đầm lệch vai màu tím dc nó khoác lên người càng làm tôn thêm nước da trắng của nó..chiếc váy đơn giản ...với chiếc thắt lưng bằng vải cùng màu dc nó buộc ở eo..mái tóc dc nó xoắn lúc này dc nó buộc hờ lại bằng sợi ruy băng màu tím..vẫn giữ vòng hoa trên đầu.trên chiếc cổ trắng ngần còn có sợi dây chuyền bạch kim với hình giọt nước trong suốt...không nổi bật nhưng trông nó hôm nay vô cùng quyền bí và thêm phần băng giá..bởi sắc mặt nó đã trở về bình thường không đông đầy cảm xúc như lúc hát nữa..mà phải nói là...lạnh và băng lãnh...

21. Chương 27: Kết Quả

Sau khi nó là người cuối cùng bước ra, phía dưới người trầm trồ, người ngưỡng mộ, bởi vì bộ tứ bọn nó quá đẹp(họ nghĩ là vậy nhưng lúc này Ren vẫn chưa gia nhập nhóm), đẹp theo kiểu sang trọng, quyến rũ, sắc sảo...cũng đến phần cho điểm

Mc: mời BGK cho điểm..Thang điểm của chúng ta cả 2 vòng thi Tài năng và trang phục tối đa là 200đ..nào, mời PHT Trần Lãnh

-11A3..200đ...11A1 180đ..

-sao phải 180đ thừa PHT ..-Mc hỏi

-thứ nhất trang phục không có gì nổi bật, thứ 2 mn xem cái cô đứng cuối đó(chỉ nó) sắc mặt không có chút gì gọi là đẹp cả, thứ 3 về phần bước nhảy đúng thật là nhảy đẹp nhưng có nét gì đó nam tính.., còn nữa về lớp 11A3 thì trông có vẻ phù hợp hơn bởi những vũ đạo mà lớp này nhảy rất cá tính..-TL trả lời nhìn Nhi

-đúng, tôi cũng đồng ý, tôi thấy trang phục quá ư là tệ tôi không thích...170đ cho 11A1..11A3 200đ

-ông có hiểu biết gì về thời trang không thưa PHT Trà Lãnh -Rin nãy h lên tiếng

-tôi không biết nhưng nhìn bên ngoài những trang phục này chưa đến 1 triệu..-TL nhàn nhả nói mà không để ý đến sắc mặt Rin đang tối lại

-Vậy ông biết ai thiết kế ra những trang phục đó không?- Rin nói

-đúng, vậy ông biết những bộ đồ này đáng giá bao nhiêu không?- Jeny nãy h cũng lên tiếng phản bác

-bao nhiêu..mà tôi cũng không cần quan tâm..ai mà thiết kế ra những bộ đồ này thì đầu óc có vấn đề..nên nghĩ việc thì hơn..

-Ông nghĩ việc dc rồi đó Trần Lãnh..sao lại nói nhà thiết kế nổi tiếng nhất thế giới như vậy..xin lỗi cô Rin..thất lễ quá-HT nói

-xin lỗi..

-trang phục do tôi thiết kế 1 bộ ít nhất 29 dl vậy mà có người chê nó thậm tệ vậy sao? còn những trang phục hàng chợ như vậy lại được điểm tối đa như vậy còn khen ngất trời nữa, chắc tôi phải học hỏi mấy người này rồi..phải không?- Rin

-không, không đâu, xl cô tôi có mắt như mù những bộ trang phục đẹp đặc giá như vậy mà tôi nhận không ra..thật đáng chê trách..11A1 200đ.....-ông ta rồi rút xl

-còn những trang phục ông cho là đẹp thì sao?-Rin nhìn thẳng về sân khấu bọn Nhi nói

-à..tôi xin cho điểm lại 11A3 180đ..

-còn ông thưa PCT Vũ..-Rin hỏi

-giống như của PHT Lãnh vậy..

mc: vậy còn ht và cô Merry Rin?

-tôi A1 200đ, A3 170đ-ht

-diễn nhiên A1 200đ A3 150đ..bởi trang phục họ quá ư là thiếu vải..ai thiết kế cho mấy cô mà tiết kiệm quá vậy..?-Rin

‘mẹ kiếp, con nhỏ đó..chút nữa mày sẽ biết’ -ai đó đang nghĩ thầm

Vậy là phần thi này bọn nó toàn trắng trong số điểm tuyệt đối 800đ..còn bọn Nhi thua thảm hại với 680đ..

”nhìn kìa Tuấn, thấy Fasmin sao sao nhạ..?”

đúng vậy..

thắng mà sắc mặt vẫn vậy hà..

bình thường thôi..‘hnay Băng Nhi thật đẹp’-Jame nghĩ

nè, vậy là hành động luôn hả..để bọn Nhi thay mình à..

ừ, địa điểm hd đã đổi rồi mà..

không lo cho cô ấy sao?

Băng Nhi rất giỏi võ. mấy nhỏ này không là đối thủ của Băng Nhi dc đâu..

dc, đi thôi,sắp tới King Queen rồi”

Nói xong 2 người hoà nhập vào không khí náo nhiệt King Queen

[[tg:Mình tua nhanh khúc king Queen nha]]

Kon & Zeny bước ra cả 2 cùng cười..trang phục vẫn giữ nguyên..2 nụ cười vô cùng hợp hồn các khối hs phía dưới cả nam và nữ..có thể gọi họ là cặp đôi nụ cười

cuối cùng là hần và nó, bước ra trong sự im lặng, phía dưới ai cũng há hốc mồm bởi lúc này nhìn 2 người này quả là trời xin 1 cặp vô cùng đẹp đôi và đặc biệt là hần và nó tay trong tay..mặt hần có chút thay đổi(lần đầu dc nắm tay nó) nó thì không 2 chữ bình thản cho nó vào lúc này..mn không ai dám hò hét cả, bởi 2 người này toả ra hàn khí quá lớn ở dưới lạnh cả sống lưng...họ gọi nó và hần..: Cặp đôi lạnh lùng

Mc: mn đoán xem..ai sẽ là cặp đôi King Queen nào? (mấy lớp khác bị loại hết rồi nhé)

cặp đôi nụ cười Thụy Phong và Thiên Linh, hay là cặp đôi lạnh lùng này..Duy Khôi và Hàn Băng..mời mn bình chọn..

Sau 5p..

-chúc mừng cả 2 cặp đôi và hơn nữa vỗ tay hơn nữa với King & Queen hôm nay dành cho...dành cho...cặp đôi..lạnh lùng...và cũng chúc mừng cặp đôi nụ cười 2 bạn sẽ là Á (quân) King & Queen..-mc công bố

-cả hai cặp chuẩn bị nào..các bạn hô to lên nhé...Hôn đi...Hôn đi..-phía dưới reo hò

Kon và Zeny ngượng ngùng trao nụ hôn cho nhau..sau khi hôn xong thì mn đều chờ đợi mắt đổ dồn về phía nó và hần...đúng lúc này..nó xem đồng hồ..

- có việc đi trước..sẽ đến...Zeny- nó nói nhỏ với hần với cái nhìn phía dưới là 2 ng đã hôn..làm cho phía dưới vỗ tay hò hét càng lớn hơn..nói xong nó quay ra gọi Zeny rồi bỏ đi để lại hần và Kon đứng nhìn nhau..Kon thì mặt vẫn còn đỏ còn hần thì có chút gì đó buồn buồn nhưng nhanh chóng dập tắt bởi 2 chữ “sẽ đến” mà nó nói..

Nó và Zeny ra chỗ Sun và Sin đang đợi..lúc này chiếc váy dạ hội của nó đã dc xé bỏ phần đuôi phía dưới..còn Zeny thì thay đồ ..Sin, Sun, Zeny đều chọn áo thun quần đen..để dễ hành động..(còn nó kĩ thuật quá siêu rồi nên mang giày cao gót vẫn đánh dc)..bọn nó cùng ra khu đất sau trường..

22. Chương 28:...29...

28. Nhắm đối thủ

Lúc bọn nó Sin, Sun, Zeny, nó và có cả Ren ở phía sau..thì lúc này tại trường

-ai gửi thư này đây?- Jeny hỏi khi trong phòng thay trang phục thấy 1 tấm giấy nhỏ ở trên túi xách của cô

-mở ra xem có gì trong đó..-Rin nói

-“Ra khu đất trống sau trường, không đi là kẻ nhát gan.”-Jeny mở giấy ra đọc

-đi thôi..-Rin

-thay đồ cái đã, bộ bà tính mặc váy đánh ng à..?- Jeny

-ừ, quên..nhanh đi..-Rin

Đến lúc Jeny và Rin ra khỏi phòng thì bọn hắn đi tới tính gọi họ lại nhưng thấy Jen và Rin đi đâu đó nên lên đi theo..

-sau tới h bọn chúng vẫn chưa hành động..không lẽ thông báo giả à..-Sin nói

-đúng đó..sao lâu quá vậy..-Zeny

nãy h nó vẫn im lặng đi 1 vòng nhìn xung quanh, quan sát kĩ từng chi tiết 1..và nó phát hiện ra điều gì đó..đang tính lại bọn Zeny đang đứng thì..

-Fasmin, là em sau..em đến đây làm gì thế..?-Rin hỏi

-tụi e//tụi em có việc..-Sin định nói ra lại bị Zeny cắt ngang

-2 chị đến đây làm gì vậy..ủa..váy của 2 người đâu rồi ..sao h lại mặc đồ này như sắp đánh nhau vậy?-Zeny hỏi có chút thắc mắc bởi h Rin và Jeny trang phục cũng chẳng khác gì bọn nó..áo thun quần đen..+ giày

-chị nhận dc thư khiêu chiến nên đến đây...?-Jeny tl

Zeny định hỏi tiếp thì

-Mấy cô cũng có gan lắm đó..-Bọn Nhi từ đâu bước ra

-có gì nói mau..-Rin

-từ từ..trc khi nói chuyện tao phải cho tụi mày vài bài học nhớ đời chứ..-Nhi

-tụi bây đâu..lên đi-lời Nhi vừa dứt thì hơn 200 người nam nữ đều có..xông ra ở mỗi cánh tay phải của họ đều có xăm hình tam giác màu đen..tiến đến phía Rin và Jeny

-còn tụi kia (chỉ bọn nó :zen. sin.sun) xử luôn đi..dám cản đường tao à..tụi mày phải chết..-Nhi ngiễn răng nói

-Resd, xem kìa hình như đó là hình xăm biểu tượng cho SFS?-Kon khều hắn nói nhỏ

-ừ, còn 2 sát thủ nữa nhưng chưa xuất hiện-hắn nhìn cảnh tượng trc mắt nói

-vậy bọn họ thì sao..mau ra giúp nếu không 2 sát thủ sẽ giết họ mất..-Kon lo lắng nói

-yên tâm đi 2 đứa, mấy đám nhây ranh này không làm gì dc vợ của mấy em đâu-Justy dõ giọng anh chị

-ê..bằng tuổi nhá..-Kon

-quên..đừng lo, có gì mình xông ra..ok? h ngồi đây xem đi..-Jesty

trong cảnh chiến đấu thế này nó thì im lặng chẳng có hành động gì cả..trong khi bọn bạn, chị nó thì đang xông pha đánh vs tụi kia..nó đang suy nghĩ..suy nghĩ gì đó..chỉ có nó mới biết dc

-nhập cuộc giúp họ, việc kia tôi sẽ xử lí..-Nó quay qua nói vs Zeny, sin, sun rồi bỏ đi theo hướng mà nó vừa nghĩ..Ren thì vẫn đang quan sát tình hình..nó dặn khi nào cấp bách mới dc ra mặt

Sin, Sun, Zeny nghe nó nói cũng vui vẻ ra tay nhập cuộc..5 người con gái đánh với tinh thần rất hăng say..như thư giãn gân cốt vậy..rất giỏi..từng cái đâm đá vô cùng có kĩ thuật..rất nhanh..bh mới biết lo lắng của Kon dành cho bọn họ là công cốc

chỉ trong phút chốc 5 người triệt hạ 200 tên là điều vô cùng dễ dàng với lại hôm nay họ mặc trang phục rất thoải mái để đâm đá nên việc này điều đương nhiên..Quan sát nãy h thấy ng mình ngã xuống và bị thương khá nhiều..bọn Mỹ Nhi tức giận

-giỏi lắm, thử xem còn nhiều trò để tiếp bọn mày lắm..-Lên-Puy

300 tên bặm trợn to lớn đang đối mặt với tụi nó..

-hừ, muốn nạp mạng sao..lên hết đi..-Zeny thách thức

-Lên..-Nhi tức giận..

-ai giết dc hết bọn họ tao thưởng..-Puy hô lên

thế là cuộc chiến đẫm máu đã vào tầng 2...

5 con người vẫn đang trốn trong bụi...xem cuộc chiến...bởi chưa đến lúc họ phải lộ mặt...

29..Ren ra mặt

Đến lúc này Zeny đem sở trường của mình ra những phi tiêu có tiêm độc dc Zeny phóng ra liên tiếp..nhanh chóng ghiên vào từng tên và tất nhiên những tên vừa bị trúng ngã xuống....tiếp đến à Sin...những đường đạn vô cùng chuẩn và tiến đến kẻ thù vô cùng chính xác..Sun, Jeny, Rin những kĩ thuật, những cú đá liên hoàn của các cô dc xuất chiêu...chỉ 5p họ diệt hết dc những tên bậm trợn đó..nhưng rất tiếc..họ đã dần đuối sức và đã rơi vào bẫy của Nhi mà không biết

-tốt lắm, nóng người chưa nhỉ..vẫn còn trò hay đợi tụi mày đấy..5 người ra đây?...-Nhi hô

-chết rồi..không phải 2 mà là 5 đó Resd...?-Kon h đã lộ vẻ lo lắng

-để xem đã- Resd nói bởi hần tin tưởng chị của mình

-ok, chơi thì chơi..tiếp đi..-Rin nói

Lao vào cuộc chiến..không phải tép rêu nữa mà là Sát thủ..phải là sát thủ..H mỗi người 1 tên..Phi tiêu dự trữ trên người Zen cũng đã gần hết bắt buộc cô phải đánh tay không..còn súng của Sin h đã hết đạn nói chung h này bọn họ đã thấm mệt và sắp kiệt sức..hầu như sắp gục ngã..Rin bị 1tên đánh làm khoé môi rỉ máu

-ngày tàn của tụi mày đến rồi..haha chết đi con..-Nhi nói trong khi khẩu súng của Yo đã ở trước mắt Rin..

“Bốp”

chưa kịp hiểu tình hình thì những nhát kiếm đã lao vào tên sát thủ..chưa ai định hình dc người mang mặt nạ là ai..thì tất cả lao vào cuộc chiến kể cả bọn hần trông bụi cũng ra hỗ trợ...

-tụi anh..tụi anh lm gì vậy..-Nhi run..

-SFS vs 2 tên sát thủ bậc cao sao?...hôm nay tôi sẽ xoá sổ bang cô luôn..?- Resd lạnh lùng

-xoá dc rồi hả nói..-Nhi h đã thay đổi..lạnh và dám đối đầu cả hần...

-dc, nếu muốn chết..Kon h ll k kém..nhìn Zen bị thương mà lòng anh đau

Nghe vậy tất cả lực lượng thuộc bang SFS đều ra mặt và tấn công bọn hần..5 sát thủ dc chuyển sang bọn hần..họ thì đánh những tên vừa mới ra..Ren thì đánh với Nhi..Nhi cũng không phải tay vừa

-cô là ai? sao chen vào chuyện này..?-Nhi

-không cần biết?- Ren nghiêm túc tl bởi Ren thừa biết nếu để lộ 1 chút sơ xuất nhỏ thì cũng k trở tay kịp

-dc...giỏi để tôi xem..ai mà thích lo chuyện bao đồng như vậy..?-Nhi

cả 2 giằng co trong 1 hồi lâu thì..

“soạt” chiếc mặt nạ của Ren bị Nhi tháo ra..

-Nguyệt?- Nhi thốt lên..không ngờ từ 1 người chân yếu tay mềm chỉ dc cái miệng mà h lại biết võ thuật..mn quay lại

-Nguyệt, sao cô ở đây?- Zeny hỏi

-chuyện này nói sao. tập trung đi?- Lúc này hầu như việc giải thích k còn qtrọng nữa mà là nhiệm vụ củ nó giao cho..

nghe Ren nói thì Zeny không hỏi nữa đồng nghĩa với việc cuộc chiến vẫn tiếp tục..Bỗng ..lúc này Zeny bị 1 tên sát thủ đứng ở phía sau chĩa súng đến..Nhanh như cắt người đá bay khẩu súng đó và cho tên đó 1 đòn nằm dài không phải Kon cũng không phải Jeny ...mà là Ren..Phải nãy h Ren chỉ vờn cho Nhi đuối sức mà thôi

Ai cũng ngạc nhiên nhìn Ren không ngờ võ công của cô tăng nhanh như vậy chưa đến 5s đã cho Nhi 1 đạp ăn đất và đá bay cây súng ..giải quyết Nhi xong..Ren quay qua hỗ trợ Jeny bởi h người bị thương nhiều nhất..sắp chống cự không nổi nữa..

-chị, chị có sao không?- Ren đỡ Jeny

-không sao? cảm ơn?- Jeny cười

-h này không phải cảm ơn đâu chị à, nói sau đi..đứng lên..em giúp chị..?- Ren đỡ Jeny vào gốc cây gần đó

-để em giúp chị, chị ngồi đây đi..-Ren nói rồi chạy ra tiếp Zeny

“đoảng” chưa kịp tiếp Zen thì Ren đã nghe tiếng súng phát ra..nhìn lại thì thấy 1 viên đạn đang lướt qua mặt Ren và tiến tới phía Zeny

“Zeny”...mn cùng hét lên

Zen quay lại thì đã thấy viên đạn lao về phía mình..vs kinh nghiệm dày mình thì Zeny đã kịp né nhưng kĩ thuật chưa siêu bằng nó nên bị viên đạn phượt qua để lại 1 đường máu dài ..

-đáng ghét cô muốn chết à..-Kon tiến lại phía người đang cầm khẩu súng trên tay..sắc mặt vô cùng căm phẫn muốn giết ng ngay lập tức.

23. Chương 30: Truy Đuổi

Người đó sắc mặt tái mét tay thì run run cầm cập vì sợ..người mà cô iu đây sao? sao h lại đáng sợ đến vậy..Phải người cầm súng bắn Zeny là Puy..

-cô đang làm gì vậy hả?-Kon tiến lại bóp cổ Puy lực càng ngày càng mạnh

-th..ă..t..ô.i...?-Puy khó nhọc lên tiếng

-Kon..đưa Jen và Zen cả Rin vào bv trước đã..họ bị thương hết rồi..-Ren nói

-ừ..đúng đó..mày đưa tụi nó đi đi..nhanh đi..-Jesty hối thúc

-còn tụi nó..-Kon nói ý chỉ tụi Nhi

-tôi sẽ xử lí..đi đi..-Hấn noi

-dc..tụi này đi trước..

cuộc chiến sắp tàn với vài người gần như đuổi sức..nhưng h Ren thì khác..nàng càng ngày càng hăng say..những tên sát thủ ngã dần xuống sau nhát kiếm của Ren..

-về..?-Hấn nói

-anh về trước đi..giải quyết bọn này đi..?-Ren nói rồi bỏ đi...bọn Mỹ Nhi nhân lúc cảnh hỗn loạn thì bỏ chạy từ lúc nào..hấn kêu người trong bang thu dọn rồi cũng vào bệnh viện..Ren thì đi tìm nó

...Vào lúc này thì nó đi về hướng có dấu giày và dấu bánh xe dần dần xuất hiện 1 căn nhà cũ kĩ khi đã xa khu đất sau trường 1 đoạn..đúng là ma quỷ..nó nghe tiếng nói chuyện bèn núp sau 1 gốc cây..chẳng may sợi ruy băng mà nó buộc hờ tóc rớt ra mà nó không biết..cứ thế mà nó cứ tiến ngày 1 gần vào căn nhà đó..

”cái gì đây?-Jin đạp phải cái gì đó

-Băng Nhi?-jame tl

-gì? -Jin

-là của Băng Nhi?-Jame

-Fasmin phát hiện nhanh vậy sao?-Jin có vẻ lo lắng

-gọi điện cho bên kia bảo họ mau chuyển đi..nhanh..-Jame gần giọng..rồi tiến về phía căn nhà”

Có lẽ là không kịp rồi bởi lúc nhận dc dt của bên Jame chuẩn bị chạy theo lời Jame thì cánh cửa đã dc nó đá tung

-đứng lại- 1 giọng vô cùng lạnh giá

-hừ, cô là ai?- tên đó quát

-.giao tất cả heroin ra?-nó

-cô giỏi lắm dám đối đầu với Wick này sao?-tên kia..lên

4 tên vệ sĩ theo hần xong về phía nó như muốn xé xát nó..nó đầu đơn giản như vậy..xem thường nó vậy sao?..chỉ cần 1 né..2 cú đá là 4 tên nằm dưới đất máu me chảy ra..tên kia thấy vậy xách túi vali chạy..nó chỉ nhếch môi..rồi đuổi theo..lúc này

-Nói..họ đâu rồi-Jin gần giọng quát những tên đang sắp tắt thở

-ông chủ vàcô gái đó chạyvề phía đông rồi..-từng tiếng khó nhọc dc tên đó nói ra

-Đáng chết..-Jame tức giận gầm lên tên đó 1 cái..tên đó ngum luôn..

-có lẽ họ chạy không xa? Đuổi theo?-Jin nói

-không dc...?-Jame

-nhưng số hàng đó giá rất lớn/-Jin nói

-quan trọng là Bằng Nhi?-Jame..‘‘anh sẽ phạt em sau..Bằng Nhi..dám phá việc của anh?’’

-dc rồi..về..đi thôi...-Jin

‘‘Fasmin ơi, cậu đâu rồi..’’ đi chưa dc bao lâu họ nghe tiếng Ren..

‘‘có thể lợi dụng dc?’’-Jin nói

‘‘về..cái đó sau tính’’

1 cuộc truy đuổi ngoạn ngục đang diễn ra..phải nói là phục nó thật bởi mang giày cao gót mà chạy vô cùng nhanh..chỉ trong tầm mắt nó lao tới tên đó..đạp 1 cái tên đó nhào đầu về phía trước ngồi dậy quay người lại lại bị nó cho 1 đòn ngang cổ nằm luôn..nhưng tên đó vẫn giữ khăng khăng chiếc vali...giường như tên đó đã tức giậnđứng dậy lau máu ở khoé miệng..lao vào nó..tấn công nó..sau mọi chuyện lại dễ vậy khi có Winy này xảy ra? 1 cái tên vô cùng lừng danh trên tg..mọi người dù biết mặt nó nhưng có gì để chứng minh nó là winy? điều chứng minh chỉ là cái thẻ cs của nó mà thôi..tên đó đánh nó né..sau 1 hồi né đòn nó cũng phản công..nó chỉ cố kéo thời gian thôi..phản đòn thành công nhưng tên đó cũng nhanh tay rút ra cây súng lên đạn chuẩn bị bóp cò...Nó chẳng cần suy nghĩ chỉ cần 1 cú xoay người đá bay khẩu súng đó ra xa ..giường như đó là 1 hành động vô cùng quen thuộc của nó bởi công việc này vô cùng nguy hiểm ít ai có thể bình tĩnh xử lí tình hình khi 1 cây súng đã lên đạn chuẩn bị bóp cò như vậy...mất súng tên đó điên cuồng tấn công nó..vô cùng bình tĩnh..cú đá liên hoàn đã dc nó tung ra và tên đó văng ra xa ccùng với việc chiếc vali đã rời xa tay hần...không còn gượng dc nữa..

-xin tha cho tôi..-tên đó van xin

-Jame đâu..?-nó hỏi

-tôi không..... biết-tên đó

nó chẳng nói gì xách vali đi bởi nó biết tên đó sẽ về thông báo cho Jame biết..chuẩn bị về thì dt nó reo

-nói đi..

-cậu đang ở đâu?..mình đang tìm cậu...-đầu máy kia nói

-về..nó tl

-Zeny và mn đều ở bv..cậu vào với mình không?- Ren nói

-vô trước đi..tôi vô sao..tôi còn việc....-nó nói xong cúp máy

-tút..tút..-Ren cũng hiểu ý nó..vào viện trc....

Nó về nhà...việc đầu tiên là thay bộ váy đã bị nó xé lúc nãy..tiếp theo là nhập cái gì đó vào máy...và chuẩn bị thay đồ...ra khỏi nhà với con YQM trắng của nó..

24. Chương 31:..32...

31. Ren Gia Nhập Nhóm

tại bệnh viện....

-không biết ở trong đó có sao không nữa..?- Kon lộ vẻ lo lắng..

-không sao đâu..à..mà sao không thấy Fasmin vậy ta..như mất tích vậy...- Jask nói

-sao rồi..sao rồi..vợ tôi sao rồi...?- Jackson từ ngoài chạy vào..hốt hãi nói

-còn ở trong phòng bác sĩ..-Kon nói

-vậy còn chủ tịch..à không Fasmin đâu?- Jackson hỏi

-không biết nữa..-Justy nói..

-nhắc mới nhớ, mà Ren à..sao cô có sẵn ở đó vậy...-Jesty chợt nhớ ra và hỏi

-tôi...tôi...-Ren ấp úng

-nói..-Hấn lạnh lùng

-tôi...-Ren không dám nói bởi chưa có sự cho phép của nó

-đến lúc nói rồi đó Ren..-nó từ ngoài bước vào giọng nói vẫn không chút thay đổi..

-Fasmin..em nói gì vậy..-Jask

-thật ra tôi dc Fasmin sắp xếp theo bảo vệ mn..sau sự việc ở căn tin tôi thấy rất hối hận và đã thành thật xin lỗi Fasmin..cũng may cô ấy tha thứ cho tôi và dạy tôi học võ còn nâng cao IQ của tôi nữa..tôi cũng muốn hoà nhập vs mn lắm nhưng Fasmin chưa cho phép..Fasmin nói khi nào cô ấy cho phép tôi mới nói..tôi sợ mn không tha thứ cho tôi....-Ren cuối đầu hối lỗi..

-có chuyện gì vậy Fasmin, Ren cô cũng ở đây sao?- Zeny nén đau nói

-oh..Boss..à không Fasmin..đến rồi sao?...-Sun nói

-từ nay Ren sẽ gia nhập vào nhóm chúng ta..Ren cũng có thể về nhà ở cùng bọn này..và e mong..mn có thể xem Ren là 1 ng bạn đúng nghĩa....-Nó thông thả nói..đây là câu nói vô cùng dài mà nó nói trong ngày..

-thật sao?...wow..tuyệt quá à..-Zeny trở lại vs bản tính của mình..chạy tới ôm Ren

-tôi xl cô vì chuyện lúc trc..-Ren cuối đầu

-không sao đâu..tui bỏ qua cho bà từ lâu ọy...h không dc gọi tôi bằng cô nữa nhé..-Zeny

-ừ..-

-nào, bà giới thiệu lại cho mn biết đi..-Zeny bay nhảy

-mình là Châu Như Nguyệt có thể gọi mình là Ren..-Ren nói

-cha cha..tên Ren dễ thương quá nhạ..ai đặt cho em vậy...-Jeny bay lại ôm cổ Jackson nói

-là...Fasmin đặt đó..-Ren

-vết thương sao rồi?- không đầu không đuôi nó hỏi

-không sao..nhẹ thôi...-Sin tl

-sao mn ở đó vậy..-Rin hỏi

-à..tụi anh theo tụi em đến đó..-Justy

-theo dõi tụi em à...-Jeny

không có..tại thấy gấp gáp nên mới theo thôi ai ngờ..vậy..-Justy

-công nhận tụi nó gan thiệt...chỉ vì chữ yêu mà vậy á..-Ren nói

-cũng tại mấy ông chồng này quá lãng nhăng thôi..-Rin

-nè ..thấy chồng em không..? giải việc nè..còn thương em nữa..có giống như mấy anh đầu..-Jeny khoe

-tại chồng chị không có đi học..bây h thử cho chồng chị đi học đi rồi biết..hậu quả sao hả Zeny?- Kon

-bị đám ruồi muỗi theo chứ gì..-Zeny hiểu ý nói tiếp

-thôi..thôi...chồng đừng đi học nha..hihi-Jeny

-biết rồi vk iu..lúc này chồng nhận dc phone vk có biết ck lo cho vk lắm không hả- Jackson

-biết rồi..tạì...tạì bọn Mỹ Nhi hẹn kia..thấy ghét..-Jeny

-bọn nó đầu rồi..-Jackson vô cùng tức giận

-trốn thoát rồi...-Hấn nói

-sao vậy..-Jeny

-VỀ..-nó nói xong đi ra ngoài..về thẳng nhà..

.....tối..tạì nhà nó.....

Không khí đang từng bừng nhộn nhịp chào đón Ren về..tất cả đều có mặt chỉ thiếu mkình nó..ai cũng hiểu nó không thích những buổi tiệc tùng thế này

Nhưng hôm nay nó lại xuống nhập tiệc cùng mn...nhưng thái độ vẫn vậy....có lẽ tính tình nó đã đóng thành 1 tảng băng vô cùng lớn mạnh ở trong người rồi..khó có ai làm tan chảy dc....

32..Hiểu Lâm..- Hoá giải

Sau khi Ren gia nhập nhóm và cũng đã về nhà nó ở..ai cũng về phòng nấy

..tạì phòng nó

-thiệt, tại sao kế hoạch lại như vậy..chẳng phải chỉ có chúng ta biết thôi sao?- Sun tức giận nói

-chúng ta bị thương không sao? quan trọng là lại khiến cho chị Rin và Jeny chịu chung kìa?- Zeny ngồi nói

-thông tin chính xác không vậy?- Sin nói 1 câu như trách móc

-em đang nói ai thế Sin?- Sun lên tiếng

-em nói ai tự biết..-Sin nói rồi bỏ đi

-sao hôm nay Sin kì lạ quá vậy..?- Sun nói

-có vấn đề..-Zeny

-cần điều tra không? Fasmin?- Zeny

-không đâu, là đồng đội với nhau mà

-mn về phòng đi..?- Nó

tất cả đều về phòng chỉ còn lại mình nó..lại đến bên cửa sổ ngược lên nhìn..hôm nay trời thật đẹp nhưng nó có cảm nhận dc như vậy không?..đường như những thứ này đối với nó đều là những điều vô vị...chuyện nó lấy dc vali và số heroin đó vẫn chưa có ai biết trừ nó và 1 người nữa..nó cũng chẳng muốn nhiều người biết về chuyện này làm gì càng làm mọi chuyện thêm rắc rối mà thôi...có lẽ có một số chuyện đang nằm trong

lòng bàn tay nó nhưng cũng có những chuyện mà nó không thể ngờ..sắp xảy ra đối với những người mà nó xem là thân thuộc

Sáng.hôm sau..

tại trường..tất cả đều nhận nhịp hân lên bởi có tụi hân bước xuống và có cả Jame và Jin nữa..đương nhiên bọn Mỹ Nhi vẫn chưa ló đầu ra bởi tụi nhỏ chưa muốn chết..

tụi nó cũng bước xuống trong tiếng hoan hô của mn..mn bước xuống nó lái xe vào nhà xe rồi bước ra..trông nó cũng như thường ngày nhưng có điều bây giờ nó cũng chấp nhận mặc đồng phục..

-anh Kon?- bỗng từ đâu có một cô bé dễ thương chẳng kém Zeny chạy lại ôm Kon..vẫn đề mà Zeny giận ở đây là Kon nhà ta cũng ôm lại và còn cười tươi nữa

-em về lúc nào thế..?- Kon hỏi

-hừ..lên lớp...-Zeny bỏ đi một mạch

-Zen..ny..em ...đợi anh..-Kon

-ê...anh hai?...ai zà..nhìn mặt chị ấy mắc cười quá à..- cô bé lên tiếng

-chị dâu, em đấy..biết không hả..?...theo anh- Kon nói xong dắt tay cô bé lên lớp...

trên lớp lúc này..nhìn Zeny như người mất hồn vậy..nước mắt cứ từ hốc mắt trào ra..tại sao Kon lại đối xử với cô như vậy?...kể bên lúc này có Jeny cùng Rin an ủi Zeny còn Ren thì làm việc khác...

-em làm gì vậy sao lại khóc?- Kon thấy Zen khóc mà đau lòng

Zeny hất tay Kon ra chạy thẳng ra ngoài..ra ngoài thì gặp cô bé lúc này..cô bé thấy chị khóc thì bật cười..

-cô bé à, đừng cười trên nỗi đau của người khác chứ..-Rin nhắc nhở

-em có cười trên nỗi đau của ai đâu..?- cô bé nói rồi nắm tay Zeny lại

-em cười vì em quá hạnh phúc vì gia đình em và em lại có 1 người dâu dễ thương như thế này nè..phải không anh hai?- cô bé nói quay sang Kon

mn ngạc nhiên trừ nó...Zeny h nhìn mặt ngây thơ hết chỗ nói

-chị làm gì ngây thế đấy, đừng nói chị ghen với em chồng nha..-Cô bé nói rồi cười

-em thấy chưa, ghen hoá rồi bỏ anh vậy á..-Kon nắm tay Zen

-tại..tại...con bé cao lớn quá mà..với lại 2 người như vậy..em...em...-Zeny h đỏ mặt

-tại em lớn quá phải không? em chỉ mới 15tuổi thôi à..tại em sống ở nước ngoài wen ọy nên vậy á..chị đừng trách em nha chị dâu..-Cô bé nói xong cầm tay Zeny lên lắc lắc..y hết con nít

-gt với mn đây là em gái tui...Kim San Ny..15tuổi..quậy phá trên cả tui nữa..

-anh kì quá à..sao khoe thành tích em sớm thế chào mn gọi em là San Ny dc ọy...

-nè, San Ny em về đây làm gì chứ...cười chồng à..-Jeny h mới mở miệng nói

-anh không an tâm cho lắm..-Kon nói

-sao vậy em rě?- Jeny hỏi

-nó mà lấy chồng thẳng chồng nào chịu nổi..-Kon nói song cả bọn cười phá lên

-em về là muốn gặp chị dâu nè...oh...mà h mới nhớ nha..nhìn chị dâu quen lắm á...?- San Ny

-à..nhớ ọy..lúc còn ở bên có lần chị cầm súng đi bắt cướp phải không?...-Sany nói 1 câu làm Kon ngạc nhiên vô cùng

-à..

-phải không..zen?- Kon hỏi

-p...p..h...i-Zeny cuối đầu như mất lối

-sao..sao em đầu anh?- Kon

-anh biết đây là đầu không? Vn đó..-Zeny

-à..wên..

-chị đầu à..chị tập em bắt cướp với ha..đi ..mình đi thôi chị..-Sany nói rồi kéo tay Zeny đi 1 hơi..Kon thì lắc đầu với cô em gái của mình..Còn Zeny thì có chút gượng gạo bởi hiểu lầm..nhưng cũng nhanh chóng vui vẻ với cô em gái nghịch ngợm này...cô rất vui...

-Kon à, em nên cầu hôn nó đi..không thôi lỡ có chuyện tương tự là chết á..-Jeny nhắc nhở

-đúng đó...tui ủng hộ ông?- Justy bay vô nói

cả bọn cười nói trừ nó và Ren..có lẽ cả nó và Ren cùng suy nghĩ là Sin và Sun ở đâu?...song mn vui quá cúp học đi chơi luôn..riêng nó thì không muốn đi..ai cũng biết tính nó nên...để nó ở lại lớp cùng Ren...cả bọn kéo nhau vào nhà hàng gọi tất tần tật tất cả các món ăn có trong nhà hàng...bởi người diệt thể là Kon chứ đâu phải họ..?

25. Chương 33: Sun - Vấn Đề Đính Hôn

.....cùng lúc đó tại góc khuất.....

-hừ, tưởng mình giỏi lắm sao? cuối cùng cũng bắt hụt à..kế hoạch thất bại..thành công theo dự tính..-Sin nói , cười mỉa

-cô cũng đừng tưởng mình hay..-Jin đắp lại bằng thái độ bực dọc

-anh sao vậy, có chuyện gì à..?- Sin hỏi

-Fasmin đã lấy dc chiếc vali có chứa heroin rồi..-Jin nói

-con khốn..vậy mà mày cũng lấy dc..-Sin nói trong sự tức giận..

-cô ấy vô cùng thông minh..-Jame bắt giác nói 1 câu

-vậy h phải làm sao, giết nó à..-thái độ này cho ta nhận thấy Sin vô cùng hận nó

-cô về hoà cái này vào trong nước rồi tìm cách cho cô ta uống...-Jin đưa cho Sin 1 gói gì đó..có lẽ là thuốc..

-dc...

-Các người tính làm gì Fasmin đây, Sin sao cô làm vậy hả?- Sun từ phía sau Sin tới nói..giọng nói có chút căm phẫn

-Sun...sao..sao cậu ở đây..-Sin run lên..“lại có con cờ mới đây..”..đây là suy nghĩ của một ai đó..

-tôi hỏi cô..sao cô dám làm vậy hả..chẳng lẽ..nhiệm vụ thất bại là do cô..-Sun cao giọng..

-không phải, không phải mà..Sun..cậu nên tin mình chứ..-Sin vờ khóc lóc..

“Bộp”...do không để ý..Sun bị Jin đánh ngất phía sau gáy..

...-Sin, ở đây là đâu>? sao..mình thấy đau đầu quá....mình..mình không biết làm gì cả..-Sun

-không sao đâu..lát nữa cậu sẽ khỏi thôi..mình cho cậu cái này nè..sao này cậu phải nghe lời mình đó..-Sin nói rồi đưa cho Sun 1 cây kẹo..nhưng đây không phải là cây kẹo bình thường

-ừ,..mình biết rồi mà..Sin..cậu là người tốt quý nhất..-Sun nói rồi ôm Sin..h này trong trí nhớ của Sun có lẽ đã quên mất nó mới là người quan trọng và là boss của cô

-tụi mình về thôi..Sun...

.....tại nhà nó.....

Nó thì thấy tiết học thật vô vị nên bỏ về nhà..Ren cũng vậy..nhưng Ren , cô ấy còn ghé nhà cô ấy có chút chuyện nên về sa nó

Vẫn là không gian lặng lẽ đến đáng sợ, không mở đèn nhìn căn phòng thêm sự u ám huyền bí, có gì đó lạnh lẽo và có gì đó gọi là sự cô độc...

-chị Min, thế nào rồi?- nó

-ok, em ..xong hết rồi..bây giờ chúng ta là cổ đông lớn nhất trong Trầm Thị..Min bên đó báo cáo về việc của nó giao

-về đi..-

-ok, mai chị về..đừng báo cho Jesty nha..chị muốn anh ấy bất ngờ..-Min

.tút TUT..tút..Min lắc đầu ngán ngẩm với tính của nó

ting...ting...

-Fasmin à, con có nhà không?- pama nó

nó nghe chuông cửa thì xuống mở cửa..bởi h trong nhà chỉ có mình nó..

-chào con, Zeny và Kon đâu rồi../- pama Kon

-đj ăN..pama vào đi..

-oh...các pama ở đây đông đủ nhạ..-mới vào nhà vừa ngồi xuống Zeny về ..hôm nay nàng tíu ta tíu tít...

-Zeny, đừng hoảng lại con..đừng quên còn có pama chồng con ở đây đó..-mẹ Zeny lên tiếng nhắc nhở

-vâng..thưa mẹ..con chào 2bác..-Zeny chào pama Kon

-kìa con, phải là pame biết không- Mẹ Kon..-con đúng là dễ thương...chắc chắn về nhà San Ny đeo lấy nó cho coi..-papa Kon nói

-pa khỏi nó..không biết h Zeny là vk con hay là vk Sany nữa..mới về mà cướp vk con rồi..không tin pame hỏi nó coi..thứ cản trở..-Kon lầm bầm chửi rủa Sany...làm cho các pama phì cười vì nhìn Kon h chẳng khác nào con nít..

-ai cản trở hả ông anh độc chiếm..em chỉ mượn chị hai chút thôi mà...phải không chị..sao này em còn muốn ngủ với chị nữa kìa..-Sany đáp

-CÁI GÌ, không dc..Zeny là của anh...-Kon

-của EM..-Sany cũng chẳng chịu thua..

-của anh...//của em...

-thôi dc rồi..hỏi chị Zeny nè..chị hai cị muốn ngủ với ai, chị thương ai hơn..em hay ông này..-Sany mè nheo

-chị...chị không chọn ai hết..chị chọn pame và chị..hihi- ZENy nói cười rõ ràng đang chọc 2 anh em nhà này

-không chịu..đồng thanh..

-thôi đừng đùa nữa..ta có chuyện muốn nói..-pa Kon

-con cũng vậy, Pa nhường co đi..-Kon

-dc rồi để con nói đi

-Pa con muốn đính hôn và kết hôn sớm chút..-Kon nói

-anh..-Zen kêu Kon

-trời ơi trời..nó muốn vợ...-Jackson la lên..

-tui thua ông chắc..-Kon đắp lại chẳng biết ngượng ngùng

-ý con giống ý ta và mẹ con..gia đình anh chị xui thế nào?- pa Kon hỏi

-ok..anh chị xui..- pama Zeny cười te tét...2 ông bà này còn teen lắm nha

hahaha...các pama cười rộ lên.thấy sắc mặt hần hơi buồn (buồn phải rồi)...bởi hai người họ dc đến với nhau còn nó với hần vẫn chưa đề cập gì cả

-con muốn Fasmin cùng Resd đính hôn luôn thế..-Zeny cũng thấy hần hơi buồn nên nói luôn..

-oh...

-Zeny à..con ..con biết..là Fasmin.....-mẹ nó nói

-không ý kiến...-3 chữ dc xuất ra từ nó..tuy nhiên cũng đủ làm mn ngạc nhiên..nó đã suy nghĩ kĩ

-con..thật sao Fasmin?..-pama hần và pama nó

-con không nhắc lại..-lạnh lùng

-còn con thì sao Resd?- pa nó hỏi..Resd h này đang ở trên mây..chưa xuống dc..

-con không đồng ý sao Resd, sao con k tl?- mẹ nó thấy hần ktl nên hỏi..vô tình đạp hần xuống đất..tầng mây biến mất hần mới tỉnh

-à..không..diễn nhiên con đồng ý..-hần cười..từ lúc biết nó độ băng giá bắt đầu giảm rồi...

-thôi dc..3 ngày nữa sẽ làm lễ đính hôn..Ok?- pama nó nói sợ nó đổi ý..

-dc..

-Jackson lên phòng em..-nó

-mn ở đây nhe..con lên tí

26. Chương 34: Chuẩn Bị Buổi Lễ

34. Chuẩn bị buổi lễ

Sáng hôm sau, bọn nó cùng nọn hần đi học, hôm nay trường không ồn ào náo nhiệt như mọi ngày mà là náo loạn, muốn nổ hết cả trường vậy bởi tin tức bọn nó cùng bọn hần đính hôn được truyền đến tai của những nữ sinh nam sinh trong trường. Họ vui như bay lên vậy, bởi từ lúc King & Queen diễn ra thì họ đã biết mình chẳng thể nào bằng họ và cũng chẳng bao giờ hạnh phúc nên họ quyết định từ bỏ, và họ đã chuyển sang ủng hộ thần tượng bọn nó và bọn hần thành một cặp với nhau và giờ những việc đó đã thành sự thật họ vô cùng vui mừng. Nhưng một điều làm bọn họ bất ngờ hơn nữa là họ được mời dự lễ đính hôn của bọn nó và hần (ý này là do Zeny nghĩ ra và nó đã im lặng, được sự ủng hộ của Kon và mọi người trong gia đình hai bên, đặc biệt là cô em chồng Sany của cô).

Bên ngoài lớp, vẫn còn vài phút mới vào học , tiếng bàn tán của các nữ sinh:

- Ê, bà có nghe gì chưa? Cặp đôi nọ cười và cặp đôi băng giá sắp đính hôn rồi đó, báo ch1 đang rầm rầm kìa. - một nữ sinh nói với cô bạn.

- Biết rồi, tôi còn được mời dự nữa nè, thiệp mời lớp tôi có đây. - cô bạn kia khoe với nữ sinh lúc này.

- Thật sao? Vậy khi nào họ mới kết hôn, à mà khi nào bà dự lễ đính hôn nhớ chụp vài tấm về cho tui xem với nha. - nữ sinh

-ok. vài ngày nữa à, còn kết hôn thì chưa biết. Mà thiệp mời là do Zeny đưa đó, mà sao không thấy Fasmin mời tui nhỉ? Sao chỉ có mình Zeny thôi? - cô bạn kia thắc mắc.

- Tui nghe nói là đính hôn cùng một chỗ và cử hành cùng ngày nên Zeny thay mặt Fasmin mời luôn á mà. Với lại Fasmin là một tiểu thư lạnh lùng lại kiêu ngạo như vậy mà lại hạ mình đưa thiệp mời bà dự lễ sao? Có nằm mơ giữa ban ngày không vậy. - nữ sinh.

- À ha, quên nữa, em của chủ tịch Duy mà, mà công nhận cũng phải nể cô ấy thật, quả là một thiên tài. Tui có đáng gì mà so với người ta chứ, phải không? Nghĩ lại tui thấy mình hạnh phúc ghê, được dự đính hôn của “Tứ đại quý tộc” trên thế giới. -cô bạn.

“Alo, chị à, bọn chúng chuẩn bị đính hôn rồi đó chị, còn mời cả người trong trường nữa này.” - Lyly

“Đính hôn? Được rồi, em lo nhất cử nhất động của chúng, có gì nói chị biết, mà em cho chị địa chỉ tổ chức lễ đi?” - đầu dây bên kia Mỹ Nhi trả lời và có cả đồng bọn của cô ta.

“88.abn”

Kết thúc cuộc gọi trong sự bức tức trong người cộng thêm thông tin chết người vừa mới nghe được càng làm cho Mỹ Nhi điên tiết lên, dùng tay hất tất cả những đồ vật trên bàn xuống làm cả bọn giật mình. Những đồ vật trên bàn rơi tứ tung tiếp đất bằng những âm thanh đổ vỡ. Đôi mắt ánh lên những tia lửa đỏ báo hiệu sẽ có chuyện nguy hiểm sắp xảy ra.

- Có chuyện gì mà nhìn mày ghê thế?- Py hỏi

- Bọn nó đính hôn rồi, còn vài ngày nữa. -Nhi nói

-Không được, không thể vậy được. - Puy đứng dậy tỏ ý phản đối, trốn ở đây mấy ngày cô còn không dám đi học đã bức sẵn trong người rồi, huống chi giờ nghe tin này, cô hoàn toàn không tin được.

- Tính sao ? - Yo hỏi

- Còn sao nữa, tao sẽ có quà cho nó. - Nhi nói rồi cười khẩy, cô nhất định ăn không được thì đập đổ.

.....Trở lại với bọn nó.....

- Các bạn nhớ tham dự lễ đính hôn của chúng tôi nha!- Zeny nói với các bạn trong lớp kèm theo cái nháy mắt tinh nghịch.

- Diễn nhiên rồi, hihi - cả bọn trả lời rồi cùng cười.

Tiếp tục những tiết học còn lại trong sự náo nhiệt của lớp, nó vẫn bình thường im lặng tay luôn thoăn thoắt trên bàn phím. Nó phải làm việc bù trong trong thời gian sắp tới, bởi nó sẽ có trò hay cho ông ta. Zeny cùng Kon thì hôm nay mở lòng tám với mấy bạn trong lớp, hẳn thì vẫn ngồi đó nhìn nó làm việc mà trong đầu thâm ngán ngẩm. Ren thì có phần chăm chú trên bản, còn Sun và Sin thì ngồi nói chuyện với nhau.

“Anh không để buổi lễ diễn ra tốt đẹp đâu Fasmin.” - đây là suy nghĩ của hai người ngồi cùng bàn và cùng một mục tiêu hướng tới.

“Ta sẽ không để cho con ta phải chịu nhục nhã như vậy, món nợ này tôi sẽ đòi vào ngày đính hôn của cô. Cô vào viện một lần, thì chắc chắn cô sẽ có lần hai. TRỊNH HẦN BẮNG.” - lại có thêm một ý nghĩ thâm độc từ một người khác và mục tiêu lại hướng vào nó.

Sau giờ học, cả bọn nó cùng nhau thử đồ cưới vì việc ở buổi lễ là do ba mẹ bọn nó đảm nhận nên bọn nó chỉ có việc trang điểm thật đẹp áo cưới thật lộng lẫy để lên bục mà thôi, và diễn nhiên áo cưới là do một tay Rin thiết kế, cả bọn vui cười hơn hở, riêng nó nó cảm thấy tay mình hơi đau, mở gang tay ra thấy bàn tay đỏ lên? Nó xoa nhẹ đôi tay rồi mang gang tay lại. Bỗng bên ngực trái nó nhói lên cảm giác đau, cảm nhận được điều chẳng lành nên nó trầm tư suy nghĩ.

- Fasmin, đi ăn không? bọn này tính ăn rồi mới về. -Ren nói với nó

-Tôi về có việc, ăn vui vẻ. -Nó nói với Ren rồi đứng dậy ra về làm cả bọn hơi buồn nhưng nhờ có Sany mang lại tiếng cười nên nỗi buồn cũng nhanh chóng tan biến.

[[Hiện tại Linh đang sửa những lỗi còn sai sót trước đó và công việc của Linh hơi nhiều nên thời gian cập nhật truyện không nhiều. Linh sẽ sớm khắc phục. Mong các bạn thông cảm.]]

27. Chương 35: Buổi Đính Kết Hôn.

Hôm nay là một ngày vô cùng quan trọng với bọn nó, vô cùng đặc biệt có thể chấn động cả thế giới bởi hôm nay là ngày đính hôn của nó- hân, Zeny- Kon và cũng là lễ đính hôn của ba cặp đôi còn lại. Min đã về nước hôm qua khi mọi người đi ăn, và đã gặp nó. Min cùng nó đã xử lý hết tất cả các công việc mà đã cho là ‘gây ông đập lưng ông’ trên thương trường.

Hôm nay, không khí vô cùng tưng bừng, hầu hết các vị khách đến dự đều có máu mặt trên thương trường và cũng có thể thực thuộc top thế giới, đương nhiên không ngoại lệ có cả gia đình Ren, Mỹ Nhi, Zack....mọi người đều đến dự đông đủ và có cả những người bạn ở trường mà Zeny đã mời họ tham gia. Họ diện trang phục trông khá là chỉnh tề. Nam thì diện comle trông rất lịch lãm, nữ thì không diện những bộ váy sexy, quyến rũ, vì họ biết nó là người như thế nào và họ cũng đã nhận ra được thế nào là ‘người đẹp thì mặc gì cũng đẹp’, các cô nàng mặc những chiếc váy công chúa trông khá là xinh xắn và dễ thương. Cả Sin, Sun và có cả Jame, Jin ... đều đến dự.

.....Phòng trang điểm/ phòng chờ.....

- Nè, mấy bà nhanh lên đi, mọi người đang chờ kìa. - Ren vào phòng hối thúc bọn nó, hôm nay Ren mặc váy ren đen, cổ tròn, tay lỡ, chân váy đơn giản mà tinh tế với chân váy xoè được làm bằng lụa cao cấp, giày cao gót đen làm nổi bật nước da trắng của cô. Mái tóc cô uốn nhẹ phần đuôi xoã ra ngang vai, cô make up nhẹ nhìn cô thật sang trọng mất đi cái vẻ kênh kiệu trước kia.

- Xong hết rồi nè. -Zeny trả lời.

- Ok, nhìn xem, Rin à, mẫu thiết kế của em càng ngày càng tuyệt vời đó nha. -Min, Jeny khen

- Lâu quá mới nghe chị khen em đó, chị hai. -Rin cười

- Fasmin đâu? - Ren giờ này mới hỏi.

-Vừa mới ra ngoài hả á. -Zeny

5phút sau.....

Nó từ bên trong bước ra trong sự ngạc nhiên của tụi nó. Nó không mặc bộ sare trắng bông bênh, tinh xảo mà Rin đã thiết kế cho nó mà lại là chiếc váy cưới cúp ngực trắng kiểu mullet với phần trước ngắn vô cùng quyến rũ, phần sau dài xuống đến chấm đất chất liệu voan dễ dàng đi lại, ôm sát phần eo và điểm nhấn ở đây là chiếc nơ to bản cùng màu, giày cao gót pha lê, sợi dây chuyền bạch kim trong suốt được nó đeo trên cổ mái tóc nó được uốn nhẹ phần đuôi và được buộc hờ ra phía sau kết thúc bằng một đoá hoa trắng nhỏ. Nó thật đơn giản nhưng thuần khiết đủ làm cho mọi người ganh tỵ với nó.

- Fasmin, Sare của em?- Rin là người bình tĩnh đầu tiên.

- Chuyện dài lắm, em sẽ nói sau. Đi thôi. -Nó nói và bước đi trong sự ngạc nhiên của mọi người, Rin, Min, Jeny, Zeny, Ren đều ngơ ngác nhìn nhau, họ chả hiểu nó đang làm gì nữa cũng đành cho qua và đi theo nó ra ngoài.

‘Hahaha....Hôm nay sẽ là ngày chết của mày, Fasmin ạ’ ở ngoài cửa sổ, lúc mọi người vừa ra khỏi thì Puy bước ra, trên tay còn cầm theo một cái lọ gì đó nở nụ cười hiểm độc.

.....

Zeny: cô diện chiếc váy cưới trắng kiểu đuôi cá, điểm nhấn là phần đuôi váy, mái tóc được búi nửa đầu phần còn lại uốn nhẹ xoã ra, chiếc vương miện đính đá được cài lên phần tóc đã búi, Bộ trang sức vàng của PNJ, chân đi giày cao gót trắng trông Zeny vô cùng kiêu sa và quyến rũ.

Min: với chiếc váy quay cổ điển màu hồng nhạt, phần thắt lưng lấp lánh là điểm nhấn quan trọng , phần tóc được búi thấp đơn giản cài thêm dây đính đá ở nửa đầu, bộ trang sức kim cương của PNJ được Min chọn cho lễ cưới này, giày cao gót làm nổi bật dáng vẻ mảnh khảnh, sang trọng của cô.

Jeny: cô chọn cho mình chiếc váy đuôi cá tông trắng ngà được kết hợp hoàn hảo với lớp khăn choàng bằng vải sheer đính đá tinh tế, cô chọn cho mình bộ trang sức của nhà thiết kế DME, mái tóc được thắt bím theo kiểu pháp cài thêm vài đoá hoa ly nhỏ lệch về bên phải ở phía trước, giày cao gót trắng, trông Jeny khá là hiện đại và phong cách.

Rin: vì là một nhà thiết nên cô khá là chỉnh chu trong việc chọn trang phục, cô chọn váy cưới để tạo sự khác biệt cho mình với chất liệu tuyền đường viền cổ truyền thống và những chi tiết thêu nổi bật, bộ trang sức NCE, mái tóc được tết đuôi sam lệch vai đội vòng hoa, nhìn Rin vô cùng lấp lánh và yêu kiều.

Bước ra lễ đường, mọi người ai cũng đổ dồn về phía tụi nó tụi hấn thì đắm chìm nhìn theo hướng bọn nó đến lúc ba của nó ho khan vài tiếng mới thức tỉnh. Jame thoáng choáng ngợp vì nó quá đẹp và đơn giản nhất trong đám. Hôm nay các chàng có cùng một phong cách thời trang đó là bộ vest đen sang trọng nhưng tụi hấn khoác lên mỗi người đều hiện lên một vẻ đẹp riêng.

28. Chương 36: Trận Chiến

- Nào, mời các cặp đôi trao nhẫn cho nhau.- Cha sứ nói

Mỗi cặp xoay người lại đối diện nhau nở nụ cười hạnh phúc, hấn hôm nay thì cười tươi thật là tươi, riêng nó chỉ cười nhẹ một cái. Nhưng với cái cười đó đủ làm cho một người hạnh phúc và nhiều người ghen tỵ. Chiếc nhẫn cưới lần lượt từng cặp đeo vào, Rin- Justy là cặp đeo vào nhanh nhất và họ cũng nhanh chóng trao cho nhau nụ hôn, tiếp đến là Jeny- Jackson họ cũng không có gì ngượng ngùng cả, nhìn họ vô cùng hạnh phúc, kể đến là Min- Jesty ngượng ngùng trao nhau nụ hôn sau mấy tháng không gặp, sau mỗi cái hôn đều là những tràn pháo tay nhiệt liệt. Chiếc nhẫn vừa mang vào tay, Zeny cảm thấy tm mình rất đau, sau đó không còn sức lực nữa, tay buông thõng, chiếc nhẫn trong tay cô rơi xuống, lúc này hấn đeo nhẫn cho nó

‘Cốp...’ Nó xoay người lại, mọi người đều hướng về phía tiếng động vừa rồi.

-Zeny.Zeny, em làm sao vậy? –Kon đỡ khi Zeny đã ngã xuống, máu từ khoé miệng không ngừng chảy ra.

-Zeny/chi/con làm sao vậy?- Mọi người đều đến chỗ Zeny, xoay quanh cô ấy.

- Để con....Trúng độc rồi. –Nó đến gần Zeny, quan sát từng chi tiết một, máu từ khoé miệng đã chuyển sang màu đen cho thấy đây là hiện tượng bị trúng độc.

-Sao chứ? Trúng độc, Zeny em làm sao bị trúng độc thế? – Jeny hỏi

- Em...Em..- Zeny chưa nói tròn câu hì đã ngã vào vòng tay của Kon.

‘Là ly nước ép mang vào trước đó sao? Mục tiêu là mình?’ nó thoáng nghĩ qua bởi trong phòng chờ trước đó chỉ có duy nhất một ly nước cam do một người phục vụ mang vào và nói mẹ cô kêu cô uống rồi ra ngoài. Vì váy cưới nó có kẻ nào phá hỏng nên nó phải ra ngoài xử lí nên nó chẳng đá động gì đến ly nước đó. Thật không may khi người uống nó lại là Zeny.

Nhìn mọi người đau khổ, lo lắng cho Zeny, nó cũng chẳng khác mọi người chỉ có điều là nó bình tĩnh hơn và cảm xúc nó không để lộ ra ngoài. Nó biết chắc chắn có kẻ phá hoại và tin chắc là kẻ đó còn lảng vảng ở nơi này. Nó đành phải dùng cảm nhận của mình đánh cược thử xem sao

Nó bắt đầu mở đôi găng tay của mình ra, lộ ra đôi tay thon dài trắng như tuyết có người khó hiểu nhìn nó, nhưng người trong nà thì vô cùng tin tưởng nó, tin nó sẽ có cách cứu được Zeny.

-Zeny, tin tưởng vào mình nhé- Nó chạm vào người Zeny nói khẽ. Sau đó nhắm mắt lại.

1phút trôi qua, nó mở mắt ra, phải, nó nhìn thấy được tất cả. Kể cả kẻ bí mật hại người kia. Nhưng không nói cho mọi người biết, vì nó sợ mọi người gặp nguy hiểm.

-Ba mẹ về trước đi, Zeny không sao đâu.- Nó nói với ba mẹ

-Nhưng...-...Không sao đâu ba mẹ....Có gì con sẽ báo cho ba mẹ biết...-Rin hiểu ý nó liền tiếp lời, cố gắng kêu ba mẹ về trước.

- Được, ba mẹ tin con Fasmin à, vậy ba mẹ về trước, Zeny tỉnh lại nói cho ba mẹ biết nha con.- Ba mẹ nó và Zeny hiểu nó, hiểu cái sự kiên định và chắc chắn của nó nên khi nghe nó nói vậy, họ hoàn toàn tin vào lời của nó.

-Fasmin, Zeny.-Jeny

-Là độc Rikatuareck, chỉ có trong những bang phái xã hội đen, chỉ có những người có chức vị tối ưu mới có, rất hiếm. –Nó nói

-Vậy phải làm sao giờ, bây giờ không có thuốc giải?- Kon

-Cấp cứu trước đã.”ting..ting” –nó vừa nói xong thì nghe tiếng ting...ting ở dưới bậc tam cấp

-BOM?- Min hét lên, mọi người đều hoảng hốt và bắt đầu mất bình tĩnh.

-Bình tĩnh,là bom mẹ con, không thể gì...Mau, tìm cách đưa Zeny rời khỏi đây..-Nó

-Hahaha..Chạy kịp sao? Bọn mày nghĩ thoát được khi trong tay tao có những con tinh chủ chốt này...- Một tên áo đen cùng bọn đàn em tiến vào, trong tay họ còn có ba mẹ của nó hấn, Zeny, Kon và cả Min nữa. Khách đến dự cũng phải quay lại vì bọn người áo đen quá đông. Tình thế vô cùng hoảng loạn.

29. Chương 37: Chạy Đua Với Thời Gian

-Kon, tìm cách đưa Zeny tới bệnh viện, có thể Zeny không còn chịu đựng được nữa đâu.- Nó

-Còn mọi người thì sao?- Kon

-Không sao đâu, còn có bọn này mà, mau đi đi. –Ren nói, có cả Sun và Sin

-Chịu chết đi, chỉ còn 15phút nữa mà thôi. Lên- tên áo đen nói.

-Chết rồi hả nói.- Ren vừa nói xong liền xông vào đánh cả Sun và Sin nữa. Hiện giờ tình hình vô cùng hoảng loạn trước hết là bọn nó nên cứu thoát cho ba mẹ bọn nó mà bọn người áo đen vô cùng nhiều. Justy, Jackson, Jesty, Kon, hấn cũng chạy ra cứu ba mẹ của mình trong khi Rin, Jeny, Min ở cùng với Zeny vừa lo lắng cho tụi hấn vừa lo cho Zeny. Trong khi nó vừa xem tình hình của Zeny vừa xem tình hình ngoài kia đang chiến đấu. Có lẽ hôm nay bọn nó cùng hấn bị thất thế bởi không có vũ khí lại còn trang phục rườm rà khó mà ra đòn được, đa số là né đòn của đám người kia.

Cũng may Ren dùng giày của mình đá vào mặt tên kia cô có chút chao đảo nhưng nhanh tay lấy kiếm của tên vừa rồi làm vũ khí, tiến càng gần về phía ba mẹ nó mà dọn sạch từng tên một. Bên bọn hấn có chút trục trặc, vì đánh tay không lại còn đánh với mấy tên dai như đĩa, thoáng chút mệnh nhưng vẫn phải đánh, vì thời gian còn lại không bao lâu, có thể mọi người sẽ chết sau khi bom nổ.Nhìn cảnh hỗn loạn bắt đầu nhuộm máu đỏ, ba mẹ nó, hấn Zeny....đều được giải thoát và đến nơi an toàn cùng mấy khách mời. Giờ nó mới yên tâm, không chần chờ lao về phía cảnh hỗn loạn, chỉ còn mỗi 8phút, thời gian càng lúc càng ngắn, người mình thì ít mà địch càng lúc càng đông, số người thuộc bọn áo đen có thể gấp hơn 10 lần bọn nó. Tung ra những đòn chưa gọi là đòn chí mạng, nó cảm thấy vô cùng vướng víu bởi chiếc váy cưới này, nhìn lại về phía trước Ren vẫn còn kiếm trong, thấy nó nhìn mình Ren cũng nhìn lại nó, tinh ý thấy chiếc váy nó không còn giữ được như vẻ ban đầu, thấy kiếm trên không trung nhìn nó gật đầu nó đá một cước vào tên phía sau rồi nhảy lên chụp lấy xoay một vòng cắt bỏ phần đuôi mà nó cho là rườm rà này. Đến lúc này, nó, Ren, Sin, Sun và bọn hấn đã vào giữa trận chiến, xung quanh toàn là bọn áo đen.

-Phải làm sao đây, viện binh của chúng ngày càng đông, cứ như thế này, chúng ta sẽ bại thôi? Còn Zeny nữa?- Kon nói không giấu được sự mất bình tĩnh.

Thoáng nhìn về phía Zeny cùng ba mẹ của mình, nhìn Zeny càng ngày càng yếu. Trận chiến này vô cùng phức tạp và bọn chúng đang kéo dài thời gian trận chiến, không thể thoát được ngay lúc này, đành phải dùng cách mở đường cho ba mẹ và Zeny đi trước. Có thể đây là cách duy nhất để cứu được Zeny, nó không

thể Zeny vì nó mà là kẻ chết thay cho nó. Nghĩ đến đây, tay nó nắm chặt lại, đôi mắt bắt đầu có sự thay đổi.

- Năm người bọn anh đánh về phía bên phải, Ren, Sun, Sin đánh về phía bên trái, cố gắng nhử chúng, để em đánh lạc hướng bọn chúng. –Nó nói trong tình thế cấp bách. Trong lúc này thì dù có cãi, lo lắng cho nó đến đâu thì cũng bằng không, nhìn vào đôi mắt và sự quyết đoán trong nó mọi lo lắng chỉ là vô ích. Cả bọn gạt đầu tỏ ý hiểu liền lao ra thực hiện theo cách nó nói. Nó đến gần về phía Zeny, nơi có mọi người đang lo lắng:

- Rin, em sẽ mở đường cho mọi người, mau đưa Zeny đến bệnh, các ba mẹ đều phải ra khỏi đây, tính mạng Zeny quan trọng.- Nó nói nhanh.

- Nhưng còn tụi em thì sao.- Rin cũng đang lo cho nó.

-Em sẽ tới sau. Phải chớp cơ hội, không còn thời gian đâu. – Nó nhìn vào đồng hồ trên quả bom, chỉ còn lại 5phút.

Nói xong, liền lao về phía giữa, nơi có nhiều người hăm he nhất tiến về phía Zeny, nó đánh nhau không mệt mỏi nhưng chỉ có điều nó càng lo cho Zeny hơn, nhìn cô mê man như vậy có phần áy náy và đau lòng. Đôi mắt đánh lại, sát khí nó toả ra ngày càng nhiều làm bọn áo đen khẽ run lên, đánh từng tên một. Đoạt lấy sung từ tay đối thủ, bắn vào những điểm chí mạng, người người ngã xuống, giờ nhìn lại chiếc váy của nó, thấm đầy máu làm mọi người khiếp sợ.

-Đi đi.- nó thấy trống liền quay về phía Rin, gọi mọi người. Rin cùng Jeny đỡ Zeny, Sany đỡ ba mẹ bọn nó ra khỏi nhưng Rin lại vấp cái váy cưới của mình, chững lại. Thấy vậy Ren quần kiếm của mình về phía Rin.

-Đành phải vậy thôi. –Rin bạo gan dùng kiếm cắt bỏ phần đuôi váy của mình và cho cả Jeny. Jeny thì giờ đã thoải mái hơn, vị trí của Jeny giờ đã thay đổi, Rin cùng Sany đỡ Zeny, ba mẹ theo sau họ, cuối cùng là Jeny, cô đẹp những tên đuổi theo mình.

-Kon, anh mau theo bảo vệ họ đi.- Không được, bọn chúng theo sát anh rồi.- Kon cực khổ nói ra.

-Tôi giúp cậu ‘Đoảng...Đoảng...’- hấn vừa nói xong nổ sung vào những tên vây lấy Kon.

- Cẩn thận. –Kon chỉ kịp nói hai từ này rồi chạy theo phía Zeny.

‘Chết tiệt’

30. Chương 38: Chiến Đấu Với Tử Thần

-Như thế này chúng ta không thắng nổi đâu Fasmin à. Mau tìm cách gì đi.- Ren nói vọng về phía nó.

Nó suy nghĩ, lại nhìn về phía đồng hồ một lần nữa, chỉ còn chưa đến 2 phút, không thể chết chung được, đành phải dùng cách này vậy, sức công phá của quả bom này cũng không lớn lắm, có thể khoảng hơn 500m. Không thể hại mọi người được, nó khẽ nhắm mắt rồi lại mở mắt, đánh vào tê áo đen kia, kiềm hấn lại.

-Mọi người mau di chuyển xa ra nơi này một chút, nhanh.- Nó nói lớn.

- Còn em?- Justy hỏi lại.

-Ra sau, nhanh đi, càng xa càng tốt.- Nó lặp lại lần nữa.

- Anh sẽ ở lại với em.- Hấn lao đến chỗ nó. Hấn không muốn bỏ nó.

-Không được, em không muốn thấy người mình yêu bị thương. Anh hiểu chứ.- Lúc này nhìn hấn kiên quyết như vậy nó đành phải nói ra, nó cũng lo cho hấn, nó yêu hấn.

‘Resd, Fasmin..Cứu’- Justy cùng mọi người thốt lên, có lẽ vì kiệt sức nên bị bao vây.

- Họ đang gặp nguy hiểm, anh mau ra cứu họ đi, thời gian không còn kịp nữa đâu...Nhanh lên đi. – Nó đẩy hấn ra và nhìn về phía hai anh và bạn của mình.

-Hứa với anh, anh sẽ quay lại, phải hứa với anh, được không?- Hấn nói với nó như cầu khẩn.

-Thời gian không còn nhiều, nhanh lên đi.- Nó đẩy hấn đi đồng thời cũng đã đỡ cho hấn một nhát kiếm vào tay. Máu túa ra.

-Fasmin, em có sao không? / Anh mau đi đi. Nhanh.- Hấn vừa quay lại thì thấy tay nó đang chảy máu ròng ròng, thì lại bị nó kêu đi. ‘Đợi anh, Fasmin’- hấn chạy đến dùng súng giải nguy cho Ren, Sun, Sin, Jesty, Justy. Nó vừa đánh vừa quan sát bọn hấn lại liếc nhìn đồng hồ, đáng tiếc thời gian chỉ còn lại ngắn ngủi chưa đầy 40 giây, nó đành phải đánh liều với tử thần thôi.

“Chạy đi, càng xa càng tốt”- Nó nói lớn khi thấy bọn hấn đã an toàn được cứu.

‘Đoảng..Đoảng’ – hai tiếng súng liên tiếp vang lên.

‘FASMIN’- họ nhìn nó, nó nhìn họ, nó vẫn còn chút bình tĩnh nhưng họ ngược lại, thấy nó như vậy không thể nào bình tĩnh được.

- Phải cứu Fasmin, nhanh.- Ren chạy lạy, bị Sin nắm tay lại. Sin, Sun kéo hấn, Ren, Jesty, Justy chạy trong khi tiếng ‘tít..tít..tít....’ càng lúc càng nhanh.

Nó thấy mọi người chạy ra khỏi nơi nguy hiểm này thì khẽ thở nhẹ, nó đã an tâm, còn bây giờ một mình nó phải chống chọi gần 50 tên áo đen trong khi cánh tay bị trúng 2 phát đạn gần như không còn sức lực, máu tuông ra không ngừng, không phải nó sợ chết nhưng nó còn việc vẫn chưa làm xong, vẫn chưa nói với hấn là nó đã yêu hấn, nó vẫn chưa bảo vệ được cho mọi người thoát khỏi nguy hiểm.... Còn rất nhiều việc nó chưa thực hiện được nên nó phải chiến đấu, nghĩ đến đây nó ôm cách tay bị thương gượng dậy, nó không thể thua. Còn 20 giây đành phải chạy đua với thời gian vậy. Nhắm mắt lại, rồi lại mở ra, đôi mắt đã chuyển sang tia đỏ rực, ánh lên sự chết chóc, màu đỏ của máu, nó sẽ nhuộm đỏ ở cái nơi này.

Thời gian bắt đầu đếm ngược, xong thẳng về lối ra ngoài, bọn kia cũng hiểu ý nó nên chặn đường nó, việc này làm nó càng toả ra sát khí hơn, nó lao nhanh ra, bọn chúng không kịp cản lại, những tên kịp thời cản được nó liền cho một nhát kiếm, cứ tiếp tục như vậy với 15 giây đếm ngược. Trái phải, trái phải, từng đường kiếm lượn qua lượn lại tốc độ nhanh như tên lửa làm chúng không kịp trở tay chỉ thấy sau mỗi đường kiếm lại có người ngã xuống. Cứ thế nó đã đến được lối ra.

‘Ting.....’ một tiếng dài báo hiệu thời gian đã hết. Nó đành phải nhảy bay ra ngoài, nó lại bị một tên chơi lên nhắm thẳng về nó bấm còi.

‘BÙM’ một tiếng nổ lớn đốt cháy tất cả mọi thứ, nó th2 may mắn thoát được nhưng với vết thương nặng như thế này và dồn hết sức lực để nhảy ra khỏi đám cháy dù thoát được nhưng nó không khỏi bị kiệt sức, ngất đi trong ý thức.

“Tôi thắng ông rồi, tử thần ạ” nó nói thầm rồi ngất đi.

31. Chương 39: Tìm - Bệnh Viện

Lúc này, bên phía bọn hấn đang chạy khi nghe thấy một tiếng nổ lớn vang lên, tim hấn như ngừng đập, Justy, Jesty nhìn về phía hấn không gian như lắng đọng lại, mọi người nhìn nhau. Rồi hấn bất giác buông tay, bắt đầu mất bình tĩnh.

- Không

- Fasmin, mình phải quay lại. –Ren nói rồi quay về phía Fasmin thì bị Sin kéo lại.

- Điện à... Biết giờ về đó nguy hiểm lắm không? Cô muốn chết à. – Sin quát lớn.

- Cô nói gì vậy? Vì mình mà hi sinh người khác à. Resd, đi thôi. –Ren tức giận hất tay Sin ra và nhìn về phía hấn.

- Được. Hai anh đến bệnh viện trước đi. – Hấn nói với hai anh nó, rồi nhìn sang Ren đôi mắt hiện lên một tia hi vọng.

Nói xong, hấn và Ren chạy thật nhanh lại chỗ hỗn chiến lúc này, tìm nó. Nhưng sự thật làm hấn và Ren thất vọng, cảnh tượng trước mắt họ chỉ là những đồng tro tàn đổ nát, những xác người nằm ngổn ngang về mọi phía, đồ vật đổ vỡ đây gọi là những cái tồi tàn còn sót lại sau một trận chiến nảy lửa.

- Mau tìm, Fasmin đi. Nhanh –Hấn nhìn thấy cảnh này trái tim như ngừng đập một phần vì lo lắng và một phần sợ. Phải, điều hấn sợ nhất bây giờ chính là mất nó, nên hấn mới hối thúc Ren tìm.

.....

Thời gian trôi qua cũng khá là nhiều, nhìn hấn mồ hôi rơi xuống như mưa đổ. Đến lúc hấn và Ren gần như tuyệt vọng nhất thì

- Resd, Fasmin, Fasmin.- Ren kêu hấn rồi lay Fasmin nhưng mắt nó nhắm nghiền chẳng có một chút biểu hiện nào của sự tỉnh lại. Hấn đến bên nó, bế nó lên nhìn nó bất tỉnh trong lòng mình, lại để ý đến những vết thương trên người nó hấn cảm thấy xót, và tim mình không ngừng đau. Hấn và Ren đưa nó đến bệnh viện.

.....Tại bệnh viện Thủy Văn (thuộc tập đoàn Tổng thị).....

Mọi người ngoài phòng chờ, nét lo lắng hiện lên trên từng khuôn mặt. Kon nhìn chăm chăm vào phòng cấp cứu. Lúc đưa Zeny vào bệnh viện, Kon thấy Zeny gần như buông xuôi nên vô cùng lo lắng, sợ điều mình không mong muốn nhất lại đến. Rất sợ, rất sợ.

- Nhanh lên, cô ấy có mệnh hệ gì thì mấy người ra khỏi Thủy Văn được rồi đó. – Mọi người nghe tiếng quát lớn liền quay lại thấy hấn, Ren và cả nó. Chiếc váy cưới trắng tinh của nó giờ đã không còn trắng như lúc trước mà chính là máu, máu của chính nó tạo ra.

- Fasmin.....- Mọi người đều hoảng hốt, rồi lặng câm nhìn nó được đưa vào phòng cấp cứu trong tình trạng bất tỉnh.

.....2 tiếng sau.....

Đèn tắt, bác sĩ bước ra Kon chạy đến

- Vợ tôi có sao không? Bác sĩ. –Kon hỏi

- Nhờ đưa đến kịp thời để cấp cứu, giờ đã qua cơn nguy hiểm nhưng.....- Bác sĩ nói đến đây rồi lại ngập ngừng làm mọi người thêm một phen lo lắng.

- Nói. –Hấn lạnh lùng

- Vì đây là loại độc khá mạnh và nguy hiểm hiện nay chưa tìm được cách trị triệt để nên tiểu thư chỉ có thể uống thuốc cầm cự cơn đau thôi, nếu sau 1 tháng không có thuốc giải độc thì tiểu thư chắc sẽ không qua khỏi. –Bác sĩ chậm rãi nói.

- Chết sau..... Không được.....- Kon la lên định nắm cổ áo vị bác sĩ liền bị hấn ngăn lại.

- Ít ra Zeny còn có thể tỉnh lại rồi có thể tìm thuốc giải còn Fasmin thì sao? Liệu cô ấy có tỉnh lại khi chịu đựng vết thương như vậy sao? Cô ấy làm vậy vì ai? Chẳng phải vì mọi người và vì cả Zeny sao? –Hấn nói một câu mà thấm vào suy nghĩ của mọi người. Kon bất lực ngồi xuống, nhớ lại lúc nó kêu anh đi theo tụi Rin. Nó hi sinh mình để mọi người cứu Zeny. Trong đầu mọi người đều luôn cùng một ý nghĩ đó là cầu mong cho nó bình an vô sự. Nhưng những kẻ hại nó, phản bội lại nó thì nghĩ sao? Họ có hối hận khi đã làm nó ra như thế này?

32. Chương 40:..41...

40. Bệnh viện (tiếp)

Gần 1 tiếng sau, hấn cùng mọi người trong tình trạng thống khổ nhất vì đèn cấp cứu vẫn chưa tắt, thì cửa phòng mở ra.

- Bác sĩ, con bé thế nào rồi. – Mẹ hấn đỡ mẹ nó hỏi.

- Vẫn đang tiến hành phẫu thuật lấy đạn nhưng tiểu thư mất máu quá nhiều, giờ phải truyền máu gấp, nhưng nhóm máu giống tiểu thư thì đã hết. Nhóm máu của tiểu thư là nhóm máu A. –Bác sĩ lo lắng nói.

- Truyền máu. Để tôi. –hấn còn chút bình tĩnh nói.

- Không được, mọi người phải xét nghiệm máu xem có hợp không đã. –Bác sĩ.

- Tôi, tôi là ba nó, và cũng có nhóm máu A. – ba nó

- Con cũng vậy, ba ở đây lo cho mẹ đi, con đi truyền máu. Min, em ở đây với mọi người, anh đi. –Jesty nói xong chẳng đợi ba mình nói gì hết hối thúc bác sĩ làm thủ tục truyền máu.

.....

- Tại sao lại có nhiều người áo đen đến vậy, phá hoại sao? Là ai đã làm vậy, còn Fasmin nữa, tại sao nó lại thế này? – Ba nó tức giận.

- Là do con, con không nên nghe lời cô ấy, bỏ đi. Lúc đó đáng lẽ ra con phải cùng cô ấy chiến đấu mới đúng, con thật ngu ngốc. –Hấn tự nói tay nắm chặt lại đâm vào tường muốn bật máu.

- Không phải tại em, lỗi là của chung, chúng ta không nên bỏ Fasmin lại một mình. – Jesty vỗ vai an ủi hấn.

- Kon, Zeny đã chuyển sang phòng bệnh, có lẽ đã tỉnh rồi, anh mau đi thăm Zeny đi. –Ren bất giác lên tiếng.

- Được, lát nữa tôi quay lại, xin phép.

.....3 tiếng sau.....

Bác sĩ bước ra mồ hôi như tắm, nhưng nhìn ông thở phào nhẹ nhõm.

- Cô ấy. – Hấn

- Mọi người có thể yên tâm, ca phẫu thuật thành công, có thể khoảng 1 tuần nữa tiểu thư sẽ tỉnh lại, nhưng hện tại, sức khoẻ tiểu thư rất yếu. Tiểu thư đã được chuyển sang phòng đặc biệt, lát nữa mọi người có thể vào thăm được rồi. Tôi đi đây. – Bác sĩ

- Fasmin không sao rồi, ba mẹ và bác sui về nhà nghỉ ngơi đi, rồi lát nữa vào thăm, chứ giờ chắc ai cũng cần nghỉ ngơi hết. –Justy.

- Vậy cũng được, thôi, chúng ta đi. –Ba hấn nói rồi cùng ba mẹ nó về nhà.

.....Tại một nơi khác.....

Jask thì tay nâng ly rượu lắc lắc, ánh mắt như thoả mãn, như được trúc giận, anh đã chuẩn bị tất cả, kể cả việc đặc bom, nhưng anh chưa sử dụng, thì đã có người cao tay hơn, đã nhanh hơn, xử lí tất cả, điều này càng làm anh vui hơn khi anh chỉ đứng ngoài xem thôi mà chẳng cần tốn thứ gì cả. Còn Zack cũng như Jask, trong thư phòng, một mình nhìn ra cửa sổ miệng khê nhếch lên chờ đợi điều gì đó. Nhưng có điều cả hai điều có ùng mục tiêu đó là loại hấn, nhưng cũng có cùng một sai lầm đó là chẳng biết người mình không muốn hại nhất lại là người bảo vệ hấn, bị thương vì hấn.

41. Dấu hiệu tỉnh lại- chấp nhận tình cảm.

Hấn vào phòng nó cẩn thận đóng cửa lại, ngồi xuống cạnh nó nhìn lúc nó ngủ thật yên bình, đôi mắt khép lại mất đi vẻ lạnh lẽo của nó, sắc mặt trắng bệch. Hấn nắm lấy tay nó đưa lên má, có phải những gì nó nói là thật không, có phải nó đã yêu hấn, hấn cần nó tỉnh dậy, rất cần nó tỉnh dậy để hỏi nó hỏi nó xem đó có

phải là thật không? Tại sao đến lúc nguy hiểm nhất nó mới nói ra, hấn nhìn nó mà suy nghĩ, càng nhìn vào nó hấn càng cảm thấy xót, xót vô cùng khi nhìn nó vì mình mà bị thương hay nói cách khác là hấn chưa bảo vệ được nó, người mà hấn yêu và hiện giờ là vợ của hấn.

Mọi người cũng vào thăm nó, ai cũng mong nó mau tỉnh dậy. Sau một lúc hấn nói mọi người về nghỉ ngơi để hấn ở lại với nó, lúc đầu ba mẹ nó tỏ ý muốn ở lại trông chừng nó nhưng được Ren khuyên về nhà nghỉ ngơi rồi mai lại vào thăm nó sau. Còn Kon thì có vào thăm nó một chút xong lại tức trực bên cạnh Zeny.

Lúc này đã gần 2giờ sáng, nó tỉnh lại và nhận thức tay mình được ai đó nắm chặt, theo phản xạ nhìn xuống nó thấy hấn nắm chặt tay mình trong tình trạng ngủ quên. Nó chưa từng để ai chạm vào mình cả trong 11 năm qua. Nên nó đã quen với cách sống riêng biệt này, chủ động tách tay mình ra khỏi tay hấn một cách nhẹ nhàng nhưng vì thiếu kinh nghiệm nên nó làm hấn thức giấc. Hấn mơ màng tỉnh dậy thấy nó thì giật mình, tưởng như mình đang mơ

- Em... Em tỉnh rồi à. Bác sĩ nói em khoảng 1 tuần mới tỉnh lại. – Hấn không giấu nổi sự ngạc nhiên.
- Đừng nói chuyện này cho ai biết hết kể cả ba mẹ, em còn có việc cần phải làm, hứa với em được không?- Nó cũng chẳng cần trốn tránh đối cách xưng hô với hấn.
- Được, em đói không, anh lấy sữa em uống nhé. –Hấn mừng rỡ.
- Không cần, chuyện tỉnh lại cả mình anh, chị Min và anh Jackson biết. Bình thường anh cứ xem em vẫn chưa tỉnh dậy được không? – nó chủ động nắm lấy tay hấn, điều này cũng làm nó giật mình, vì nó chưa bao giờ nắm tay với người khác.
- Được, anh nghe em. Fasmin, những lời em nói với anh là Thật sao. – Hấn chậm rãi hỏi nó.
- Phải, là thật và em không nhắc lại. –Nó nói xong hấn liền ôm chầm lấy nó. Thấy hấn mừng rỡ, tuy hấn không cẩn thận ôm trúng vết thương của nó nhưng nó gượng, không sao đối với nó thấy hấn vui như vậy chịu đau một chút cũng không thấm gì. Tuy cái ôm không lãng mạn như các cặp đôi khác nhưng nó cảm nhận được sự ấm áp trong cái ôm này. Có một chút hạnh phúc trong nó bây giờ.

.....

Và rồi thời gian trôi qua, sáng hôm sau Zeny đã tỉnh lại và vô cùng lo cho tình trạng của nó. Nhưng được sự an ủi khuyên nhủ của mọi người và vì sức khỏe chưa hồi phục hấn nên cô nghe lời mọi người về phòng nghỉ ngơi. Hôm nay tụi nó không đi học, đồng thời thông tin đăng rầm rộ trên báo là hôm qua xảy ra vụ nổ lớn trong hôn lễ của tụi nó, kết quả là nó đang nằm viện và sát xuất tỉnh lại là 50:50, nên mọi người cũng đủ hiểu tại sao tụi nó không đi học là vì lo cho nó.

- Ba xem, con gái ba giỏi chưa?- Puy từ trên lầu chạy xuống ôm cổ Trầm mặc.
- Tốt lắm con gái, 3 ngày nữa thôi ba sẽ là chủ tịch The World, và Trầm thị ba sẽ giao cho con, chịu không?- Ông cười nham hiểm.
- Con sẽ rang đợi thêm ba ngày nữa, nhanh nha ba. Đợi con lên làm chủ tịch Trầm thị rồi xem Mỹ Nhi có còn xem thường con nữa hay không.- Ánh mắt Puy ánh lên sự mưu mô tột độ.

Zack và Jask đến trường thì nghe được tin giật gân về nó liền chạy đến bệnh viện tìm nó, nhưng có ba mẹ nó đến thăm nên chỉ vào hỏi thăm vài câu rồi về. Jask thấy nó như vậy cũng có chút áy náy, còn Zack thì căm giận khi nhìn hấn bình yên như không, không chút thương tích.

33. Chương 42: Tỉnh Lại- Giải Quyết

Ngày lại ngày trôi qua, Zeny cũng đã đi học lại, sức khỏe đã ổn nhưng vấn đề làm mọi người lo lắng chính là nó, nó vẫn chưa tỉnh dậy. Hấn sau khi học xong liền đến bệnh viện thăm nó. Jesty vì lo cho nó và công việc nên chuyện công ty có chút trục trặc, anh biết chắc có người gỡ trò. Hôm nay là ngày mà anh triệu tập cuộc họp cổ đông.

- Còn thiếu cổ đông bên Lâm thị. – Jesty nói xong Trầm Mặc bước vào.

- Xin lỗi, mọi người đợi tôi lâu không? Chào tổng giám đốc Trịnh. –Trầm Mặc tự nhiên ngồi xuống bàn họp.

- Ông là cổ đông. –Jesty như không tin vào mắt mình, anh cũng có nghe Min nói sơ qua về Trầm Mặc, ông vô cùng nham hiểm và mưu mô.

- Tôi xin nói luôn, trong tay tôi có 40% cổ phần, nếu trong cuộc họp sau không có người chủ trì tức là chủ tịch, tôi sẽ thay chủ tịch chủ trì cuộc họp. OK. Tôi đi đây, à mà cho tôi gửi lời hỏi thăm đến cô em gái của giám đốc đang trong viện nhe. Bái bai. – Trầm Mặc nói rồi đi thẳng, như một lời hăm dọa ông dành cho cả các cổ đông khác và cho cả Jesty.

- Đáng ghét, tại sao Lâm tổng lại bán cổ phần cho ông ta chứ, còn một vài người khác nữa, bị mua chuộc hay sao vậy? Một mình chiếm 40% – Jesty tức giận đập bàn làm mấy người ngồi trong phòng họp run sợ.

.....

Tiếp tục những công việc dang dở, Jesty vô cùng bận rộn trong việc của công ty nhưng vẫn không cách nào giải quyết được, chỉ còn nó, chỉ có nó mới có thể cứu tập đoàn thoát khỏi cảnh đổi chủ, vì trong tay nó giữ 49% cộng thêm của anh 11% nữa mới có thể thoát nguy. Nhưng giờ nó vẫn nằm đó, chưa có dấu hiệu của sự tỉnh dậy, điều này càng làm anh lo hơn.

Tối tại phòng nó.....

- Anh xin lỗi Fasmin, anh không ngờ em lại vì hấn mà để mình bị thương vậy. Anh xin lỗi, em mau tỉnh lại được không?- Jask nói lên tâm sự của mình. Trong lúc nó hai mắt nhắm tịt

Jask tự độc thoại một mình rồi sau đó ra về. Khi nghe tiếng cửa phòng đã đóng lại, nó chậm rãi ngồi dậy, đôi mắt nhìn xa xa về phía cửa sổ, nó biết chuyện xảy ra ở buổi đính hôn là do có người bày trò, nhưng nó không nghĩ đến Jask cũng tham gia vào việc này và nó hiểu nó hiểu Jask làm vậy có thể là vì không muốn thấy nó đính hôn với hấn. Nhưng xin lỗi, người nó yêu và đính hôn lại là hấn, trái tim nó dành cho hấn và nó chỉ xem Jask như anh trai nó thôi, nó hiểu chứ, hiểu tất cả hiểu được chuyện ở buổi đính hôn chắc chắn không chỉ mình Jask làm mà còn có người khác nhúng tay vào. Nhìn nó trầm tư có nét gì đó lạnh lùng nhưng sâu trong đôi mắt đó là một sự buồn bã mà chẳng ai biết, chỉ khi nó ở một mình sự buồn bã trong đó nó mới hiện ra thôi.

Ba ngày trôi qua mà nó vẫn chưa tỉnh lại, Ren học xong liền ghé qua ở với nó, hấn thì luôn túc trực bên nó, anh, chị,... Cũng ghé thăm nó rồi trở lại làm việc, chỉ riêng Jesty anh đang bù đầu bù cổ suy nghĩ ra cách giải quyết cứu lấy tập đoàn, đây là tâm huyết của ba anh, anh không thể phá hủy nó nhưng sự thật là anh không có cách giải quyết nào hiệu quả cả. Min thấy Jesty như vậy cô cũng xót lắm, nhưng vì nó đã dặn nên cô cũng đành im lặng đợi đến ngày đó.

.....Tại phòng họp.....

- Sao? Hôm nay đến thời hạn rồi đó, ờ mà chủ tịch của các người đâu? Chắc vẫn còn liệt trên giường bệnh đấy chứ? Haha- Trầm Mặc khoái chí nói.

- Ông muốn gì cứ nói, đừng đụng đến em tôi. –Jesty tức giận nắm lấy cổ áo của Trầm Mặc nhưng bị Jackson ngăn lại. – Bình tĩnh lại đi Jesty.

- Tôi sẽ làm chủ tịch, chủ trì cuộc họp này. Mọi người hiểu chứ. –Trầm Mặc phui áo rồi lại bước đến ghế chủ tịch, tự động ngồi xuống, ngang nhiên nói.

- Không được, ông dựa vào đâu, mà làm vậy. – Hấn bước vào lạnh lùng nói, vì nó bảo làm vậy mà.

- Dựa vào chủ tịch vợ của cậu nằm liệt giường, không ai dám sát công ty, thì phải để tôi thay cô ấy quản lý chứ. Tôi có 40% cổ phần cao nhất trong cả cổ đông, thì tôi có quyền.- Trầm Mặc

- Nhưng dù sao ông cũng phải nghĩ đến công ty chứ, nó là tâm huyết của ba tôi mà.- lúc này Jesty bất lực nói.

- Tôi thích vậy, giờ quyền quản lý là của tôi, chủ tịch là tôi, đang là giờ họp, mời Tổng thiếu gia ra ngoài. – Ông cười đắc thắng.

- Ông dám đuổi tôi. Được, tôi xem ông làm chủ tịch được bao lâu? – hấn khoanh tay, mặt lạnh.
 - Vợ cậu còn trong bệnh viện, sống chết chưa rõ, ở đây mà dạy đời tôi à. Ra ngoài. Không thôi tôi gọi bảo vệ. –Trầm Mặc.
 - Thật không? – Nghe ai lên tiếng kiêu ngạo như vậy, mọi người đều quay lại nhìn xem ai dám nói như vậy thì thấy nó cùng Min bước vào vẻ mặt lạnh lùng. Hôm nay nó đơn giản với áo sơmi đen cùng quần tây, giày.
- Mọi người trong phòng đều bất ngờ khi thấy nó bước vào trừ Jackson, Min và hấn. Ngay cả Jesty vô cùng ngạc nhiên và mừng thầm trong lòng vì nó đã rat ay rồi thì chắc chắn mọi chuyện sẽ được giải quyết. Riêng về Trầm Mặc nụ cười của ông đã đông cứng lại, nhưng vẫn gượng gượng.

34. Chương 43:44. Global Head

43. Tiệc mừng

- Sao? Vừa rồi ông vừa nói gì, tôi nghe không rõ? - Min giả vờ hỏi
 - O...Tôi...- Trầm Mặc có phần xanh mặt nên nói không thành lời.
 - Tôi làm sao? Cảm ông ông đã hỏi thăm tôi, và cũng cảm ơn ông chủ trì cuộc họp giúp tôi nhé, giờ hết phận sự của ông rồi. Thank you. - Nó nói ra những lời như khinh bỉ.
 - Nhưng tôi có cổ phần của Lâm thị. Tôi vẫn là cổ đông của tập đoàn này. - Trầm Mặc lấy cớ ở lại.
 - Ông dám chắc ông là cổ đông ở đây không? - Min nói làm ông ta giật mình.
 - Cô... Cô nói vậy là sao? - Trầm Mặc lúc này nghi ngờ hỏi.
 - Đây là giấy chuyển nhượng cổ phần do cổ đông Lâm đã kí trước đây một tuần, còn giấy tờ của ông. Ông nên xem lại cho kĩ đi nha, nha. - Min cố ý nhấn mạnh từng lời nói.
 - Chết tiệt, Lâm Chí Đông, ông dám lừa tôi. - Trầm Mặc vô cùng tức giận đập bàn.
 - Không phải lừa ông, mà là ông đến sau một bước thôi, nó đã được chuyển nhượng và có hiệu lực trước của ông một ngày trước đó. Còn bây giờ, hình như ông không còn phận sự ở đây nữa rồi, mời ông ra ngoài. -Nó nói thẳng vào Trầm Mặc.
 - Cô...Trịnh Hàn Băng... Được lắm, cô chờ đó. The World nhất định sẽ sụp đổ dưới tay tôi thôi. Haha... Bước thẳng ra ngoài không quên để lại lời hăm dọa nó.
 - Chúng tôi sẽ chờ. Bye bye.. -Jackson đáp trả làm Trầm Mặc càng tức giận tột cùng.
 - Không còn vấn đề gì tan họp. -Nó buông ra một câu rồi ra khỏi phòng họp làm Jesty chỉ biết chạy theo nó.
- Ra khỏi phòng họp nó bỗng thấy đầu hơi choáng một chút nhưng vẫn cố đi, có thể do nó chưa hồi phục hẳn. Mọi người thấy nó liền cuối đầu chào, nó thì vẫn giữ phong độ như thường ngày kể cả bị thương nhưng sắc mặt vẫn lạnh tanh, không chút biểu cảm bước thẳng để lại hấn, Min và Jesty phía sau (Jackson ở lại quản lí). Vì nó đã ra mặt rồi nên nó không cần ở viện nữa mà về thẳng nhà nó.
- Về đến nhà, Zeny và Kon đang ngồi xem ti vi, Rin, Jeny, Ren ở trong bếp, Justy thì phải đến trường nên khi nó về đến nhà ai cũng bất ngờ, Rin thì nhắn điện thoại liên tục thông báo cho gia đình ba bốn bên biết và cả Justy. Ai cũng mừng rỡ và tức tốc chạy sang.
- Con, con tỉnh lại lúc nào thế Fasmin, con thấy thế nào rồi, còn đau không con, có cần đi kiểm tra lại không con? - Mẹ nó và mẹ hấn hỏi.
 - Con không sao, Resd, anh kể cho mọi người nghe đi. - Nó quay sang kêu hấn kể.
 - Tụi con thông đồng với nhau để gạt ba mẹ. -Mẹ nó quay sang Min nói

- Là do Fasmin bảo mà mẹ, với lại Fasmin không muốn mọi người lo lắng nên mới như vậy, tội con xin lỗi ba mẹ. -Min hối lỗi thay nó.
- Thôi, nay ta mở tiệc mừng Fasmin hồi phục, Ren, con gọi cho anh chị Châu qua luôn nhé. -Ba nó nói.
- Con....- Ren đáp ứng, cô cảm thấy xấu hổ khi gia đình nó quá tốt với cô và cả cha mẹ cô nữa.
- Không sao đâu em, Ren, em gọi đi, đừng ngại, chúng ta xem nhau như người nhà cả mà. -Rin thấy vậy an ủi.
- Vậy mọi người chuẩn bị đi, con lên phòng, lát nữa con sẽ xuống, xin phép.
- Có gì gọi mẹ nha con.
- Vâng.

44. Global Head - Zanker lộ diện.

Sau một lúc, ba mẹ Ren đến và mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng chỉ còn phần nó. Ren lên phòng gọi nó xuống, Ren nhìn nó với ánh mắt dò xét, quan sát rất kỹ, dường như sức khỏe nó không tốt, nhưng nhìn thấy ánh mắt nó thì lại chẳng nói gì, cùng nó xuống nhà. Thật ra, điều nó đang lo lắng nhất là Zeny, sợ Zeny sẽ không cầm cự được mà bỏ nó, nó không muốn thấy người bên cạnh mình lại mất đi vì mình. Điều quan trọng nhất hiện giờ là nó đang suy nghĩ, suy nghĩ về thuốc giải. Chính vì thế nó mới choáng và sắc mặt hơi nhợt nhạt một chút. Nó cùng Zeny xuống thì thấy mọi người đều đông đủ, ba mẹ của tất cả mọi người cả Ren nữa và họ nói chuyện rất vui, rất hợp nhau, nhất là ba mẹ Zeny và Ren. Nó cùng Zeny ngồi vào bàn ăn không khí rất vui, rất ấm cúng. Nó ngồi cạnh hân và được hân gấp thức ăn vào chén, ai cũng quan tâm nó hỏi thăm nó rồi lại Zeny. Nhưng khi nhắc tới Zeny, không khí có đôi chút lặng xuống, bởi họ cũng rất lo lắng cho Zeny. Vì thời hạn tìm thuốc giải chỉ trong vòng 1 tháng. Lâu lâu thuốc trong cơ thể bộc phát làm nhỏ khó chịu, tay ôm lấy tim, phải tìm đến thuốc của bác sĩ đã kê để cầm cự, nó nhìn cảnh này mà tự trách mình, trách mình không bảo vệ được mọi người xung quanh, chính nó đã tự hứa với vong linh của cậu và chính nó cơ mà. Nó nhất định sẽ tìm mọi cách để giúp Zeny, nó sẽ không để nhỏ hi sinh vì mình. Nghĩ đến đây, nó đứng phắt dậy.

-Nhất định cứu Zeny - Nó nói một câu không chủ ngữ rồi lại bỏ lên phòng, mẹ nó chỉ kịp nói với theo nó bảo nó phải coi trọng sức khỏe, ba nó thì lại lắc đầu.

-Xin lỗi anh chị Châu nha, Fasmin nó là vậy đấy, không chào mà đi như vậy, xin lỗi. -Ba nó nói

- Không có gì đâu, nghe Ren kể, chúng tôi cũng hiểu đôi điều với Fasmin, tội nghiệp con bé, chúng tôi sao trách được chứ. - Ba mẹ Ren.

Cứ thế, nó thì nhốt mình trong phòng, sau bữa tối thì Ren, Min, Rin, Justy, Jesty, Jeny cùng Kon ở phòng Zeny, nào là kể chuyện, hỏi thăm Zeny còn các ba mẹ thì uống trà ở phòng khách. Sau một lúc thì họ cũng ra về.

.....Phòng nó.....

Nó tự nhốt mình trong phòng, đôi mắt mệt mỏi vô hồn nhìn ra cửa sổ, màn đêm tĩnh mịch. Nó suy nghĩ rất nhiều, thật sự nó quá sợ ý khi để lại ly nước ấy, nếu không có ly nước ấy thì Zeny cũng không vì thế mà trúng độc. Nó biết, loại độc mà Zeny trúng phải rất khó giải được, nó không dám đem tính mạng Zeny ra liều. Nó biết một người rất giỏi chế tạo ra độc được và thuốc giải, nhưng phải tìm người đó ở đâu đây? Trong khi người đó là một tên vô cùng nguy hiểm mà nó đang truy lùng tên ấy. Nhưng có khó khăn đến mấy, nó nhất định phải tìm được thuốc giải, dù ra sao nó vẫn phải tìm. Được một lúc nó lại lôi laptop ra làm việc, thật sự nó còn rất nhiều việc phải làm. Chợt nó lại đụng phải chiếc vali, dường như có ý tưởng gì mới nảy sinh ra trong đầu nó.

Hôm sau, cả bọn đi học trở lại, Zeny và Kon tạm thời không đi học vì lo cho sức khỏe của Zeny. Nó vừa mới xuống xe thì đã nghe những tiếng ôh, hỏi thăm nó nồng nhiệt vì tin nó nhập viện và nguy hiểm đến tính mạng được báo chí đăng rầm rầm, nay thấy nó đi học thì biết những tin ấy là tin đồn nhảm. Nó thấy vậy khó chịu cực kì nhưng không thể hiện bên ngoài chỉ bước đi, hân đi theo nó. Vào lớp nó tiếp tục công

việc của mình, còn hắn thì ngồi nhìn nó, Rin, Ren, Jeny với sự nghiệp cao cả là ngủ và chơi game. Zack và Jask đang quản lý công ty nên không đi học và cũng không biết nó và hắn đang tiến triển đến mức nào.

- Có chuyện gì thế chị? Được, em đến ngay.- Nó nói rồi đứng dậy xách laptop đi thẳng chẳng để ý đến xung quanh đang nhìn nó như thế nào. Thấy nó ra khỏi lớp, hắn cũng đi theo sợ nó có chuyện gì, Ren chỉ nhìn theo rồi tiếp tục nghe nhạc vì cô biết có người bảo vệ cho nó rồi. Đồng ý nghĩ, Rin, Jeny cũng tiếp tục sự nghiệp ngủ của mình, có chuyện gì về nhà hỏi hắn là được.

Ghé qua cửa hàng thời trang, nó thay nhanh cho mình áo sơ mi cùng quần tây rồi đến công ty, hắn hiểu ý nó nên chẳng nói gì, im lặng và chờ nó nói thôi. Bước vào Trầm thị theo sau là hắn, mọi người ngạc nhiên nhìn hắn và nó, bàn tán xôn xao làm hắn nhìn một cái, im bật. Hắn hiểu nó đến đây là gì, chắc chắn Min gọi nó đến đây.

- Phòng họp ở đâu?- Biết nó ít nói, hắn hỏi dùm luôn.

- Dạ, thưa anh, anh có hẹn trước không?- Cô nhân viên.

- Ở đâu? - Hắn bắt đầu mất kiên nhẫn, số lượng dùng từ giảm dần. Làm cô nhân viên đã bị nó làm cho ớn lạnh giờ còn bị hắn hù cho sợ.

- Dạ, Chủ tịch đang họp, tầng 1 phía bên trái, xin đợi chút. Này...Này..Chủ tịch đang họp cơ mà...- Cô nhân viên chưa nói hết thì nó và hắn đã đi mất.

Trong phòng họp lúc này đang cực kỳ căng thẳng, Trầm Mặc thì đang chờ đợi đối tác đầu tư và cổ đông đến, ông phải cảm ơn người này vì đã giúp ông vượt qua ải của nó nhưng nào ngờ khi gặp đối tác người ấy chính là Min thì ông khựng lại, tức giận. Thấy ông ta tức giận Min cười mỉa mai:

- Ông đừng tức giận sớm như vậy, còn cổ đông lớn nhất nữa mà. - Ông ta nghe đến đây cũng nhún nhún chờ đợi nhưng nào ngờ kết quả không như mong đợi, người bước vào là nó và hắn.

- Chủ tịch Trịnh à, cô không lo quản lý công ty của mình lại sang đây là gì? Đây không tiếp học sinh mới lớn, ha ha. Tôi đang chờ cổ đông hợp tác đến. Mời cô về. -Ông ta châm chọc nó.

- Nếu chúng tôi về, ông sẽ lái đến làm phiền cô ấy thôi. -Hắn nhếch môi thay nó.

- Chủ tịch Trầm à, chúng tôi về là công ty ông sẽ phá sản đấy. -Min thêm một câu nữa làm ông ta ngỡ ngàng.

- Vậy....Vậy.....Cô là người đại diện của FJA sao?- ông hỏi

- Không phải đại diện mà là Zanker, ông hiểu chứ. -Min

- Zanker, người thống lĩnh toàn cầu sao? Sao có thể?- Ông ta không tin vào sự việc đang diễn ra trước mắt mình, một con nhóc yếu đuối non nớt lúc xưa bị ông bắt đi sao bây giờ có thể trở thành một Global Head được mọi người nể phục sùng bái như thế. Và theo như ông điều tra được Global Head chỉ là một người con gái tên Zanker thôi, mọi thông tin đều là một ẩn số. Đến lúc này ông biết mình đã thua, mọi người trong phòng họp đều ngỡ ngàng nhìn nó, họ không thể nào tin được Zanker mà mình luôn muốn học hỏi lại ngay trước mắt mình. Cả hắn cũng vậy, quá bất ngờ, hắn không biết nó sẽ còn làm điều gì bí mật nữa đây. Còn nó thì hơi khó chịu khi phải để Min nói ra thân phận của mình. Nó ra khỏi phòng họp, chỉ để lại 1 câu

- Game over, Min xử lý giúp em. -Rồi nó nhìn sang hắn, ý nói hết việc rồi đi thẳng

35. Chương 45: Wuker

Bước ra khỏi tập đoàn Trầm thị với dáng vẻ lạnh lùng kiêu ngạo, theo sau là hắn. Hắn cũng không nói lời nào, lạnh lùng bước theo nó. Cả hai đều toát ra hàn khí lạnh lẽo làm ai ai cũng run sợ, e dè né tránh.

Trên này, Min cũng không vừa, nó vừa rời đi Min cũng chỉ nói ông ta chuẩn bị về nhà mà nuôi vợ con đi rồi đi thẳng. Trầm Mặc từ ngỡ ngàng sang tức giận, cảm giác ân hận áy náy đối với nó giờ đã không còn, chỉ còn lại sự trả thù, giành quyền lực trong đôi mắt đang rực lửa kia. Trông Trầm Mặc lúc này thật đáng sợ.

Ông đập bàn tuyên bố kết thúc cuộc họp rồi về phòng mình trong tình trạng tay nắm chặt thành nắm đấm. Ông nhất định không để nó sống sót và phá hoại kế hoạch của ông.

- Bước tiếp theo em tính làm gì? - hấn hỏi nó khi đang trên đường về nhà.

- Giao cho chị Min xử lí, nhưng chắc chắn một điều, ông ta nhất định phải chịu tội trước pháp luật, và điều đó sẽ đến trong ngày một ngày hai thôi. - Nó thông thả nói, thái độ có phần dửng dưng.

- Còn gia đình ông ta? Không lẽ việc gì em cũng giao cho Min và Jackson làm giúp à. Đó dường như không phải cách làm việc của em. - Hấn nói nhìn sang nó một chút rồi lại chuyển tâm lái xe.

- Em sẽ bắt Puy phải trả một cái giá đắt khi dám làm Zeny ra thế này, và sẽ tìm ra người chủ mưu. / Người chủ mưu? - Nó vừa nói xong hấn liền ngắt lời nó.

- Phải, vì Puy, cô ta không đủ mưu trí để bày ra cái trò ác độc này, chắc chắn có người giật dây? - Nó

- Được, dù quyết định thế nào, anh vẫn sẽ ủng hộ em. Fasmin. - Hấn nói, đôi mắt yêu thương nhìn nó, làm nó có phần ảm áp, không đối mặt mà lại xoay ra bên cửa sổ.

Về đến nhà nó lại nhốt mình trong phòng, hấn cũng vậy. Nó thì tìm cách chữa trị cho Zeny còn hấn thì tìm cách giúp nó, chỉ có nó và hấn biết chuyện Puy hại Zeny còn mọi người thì vẫn chưa biết. Mọi người ngoài mặt cười vui vẻ bên Zeny nhưng thật ra, họ đang lo lắng, lo lắng cho nhỏ có vượt qua được nạn này hay. Đến lúc chiều nó ra khỏi nhà và đến một nơi nào đó.

- Chào cô, cô là chủ tịch Trịnh đến tìm Wuker phải không? Họ đang trong này chờ cô. - cô nhân viên thấy nó vào nên hỏi. Nó nghe xong đi theo hướng cô nhân viên đã chỉ.

- Chào cô, nghe nói cô tìm tôi? Cô cần gì ở chúng tôi. - Jin thấy nó vào cất tiếng hỏi.

- Chào, tôi không dài dòng, tôi muốn tìm thuốc giải độc Rikatuareck. -Nó lạnh lùng.

- Chà chà, có việc mới cần đến sao? Lâu nay Wuker này chưa làm việc lộ liễu bao giờ, Rikatuareck là một loại độc có độc tính vô cùng mạnh, đâu phải chỉ một câu của Trịnh chủ tịch đây là có. - Jame nhếch môi nói (Nó không biết Wuker là Jin và Jame, vì Wuker là 2 người lãnh đạo Wu thị và rất giỏi trong việc chế tạo độc được, khi họ xuất hiện, gương mặt họ khuất sau tấm mặt nạ xanh dương, nên rất khó nhìn thấy rõ khupốn mặt của họ).

- Muốn thế nào? - Nó nói thẳng. Vì nó ghét phải lòng vòng thế này, rất khó vào vấn đề.

- Tôi muốn cô hợp tác với Wu thị. - Jame đề nghị, vì Jame nghĩ nó sẽ đồng ý vì cô bạn Zeny của nó và dễ qua lại với nó hơn nhưng anh không ngờ về quyết định của nó.

- Hợp tác với một tập đoàn dùng mọi thủ đoạn kể cả giết người máu lạnh để đạt được mục đích như Wu thị thì không bao giờ. - Nó kiên quyết nói ra quyết định của mình.

- Được, để tôi xem, cô có quay lại đòi hợp tác hay không? À quên, nghe nói cô bị thương trong ngày đính hôn, cẩn thận đấy nhé, coi chừng chồng tương lai của cô cũng bị Rikatuareck làm hại đấy. Đến lúc đó không ai có thuốc giải cứu được đâu.- Jin nói rồi bật cười.

- Không phải lúc nào thuốc giải chỉ Wuker mới có, nên nhớ tôi là TRỊNH HÀN BẮNG, không gì làm khó được tôi đâu. Cả cái Wu thị đầy thủ đoạn kia nữa, tôi sẽ khiến nó thành những đồng tro tàn. Hàn Băng tôi nói được làm được. Chào. “ Choang” - Nó đánh thép đáp trả, lạnh lùng hất ly rượu của mình được để sẵn xuống sàn, rồi bước thẳng ra ngoài, làm Jin thoáng run mình vì hàn khí của nó ngoài sức tưởng tượng của anh. Jame chỉ nhấp nhấp ly rượu trên tay mình, nhìn theo bóng dáng nó lạnh lùng của nó. Anh đang nghĩ không biết nó sẽ làm gì để lật đổ tập đoàn Wu thị mà anh đã dùng bao thủ đoạn tàn bạo trong thương trường mới có được đây. Nghĩ đến đây, anh nhếch môi, chờ nó sẽ làm gì tiếp theo.

36. Chương 46: Giới Hạn Sự Sống Của Zeny

Nó về nhà liền vào phòng, đóng cửa lại rồi đến bàn làm việc mở laptop lên. Nó đang tìm hiểu làm sao để giải độc cho Zeny thì

“Nae mame gipi gadeuk chabeorin Gongheohan sesang nareul guhaejwo I wanna reset, I wanna reset, I wanna reset.....” tiếng chuông điện thoại nó vang lên. “Được, lên phòng tôi đi”. Nó nói xong liền tắt máy. Gấp laptop lại, ngã người về sau, trông nó thật mệt mỏi. Thật sự nó rất rối, mọi chuyện liên tiếp xảy ra, và luôn nhắm đến những người bên cạnh nó, điều này báo hiệu điều gì sắp đến với nó nữa đây. “Cốc..Cốc” nó mở cửa, Ren bước vào trên tay là một sắp ảnh.

- Cậu làm gì mà tớ gọi không được vậy? - Ren ngồi xuống hỏi nó.

- Tắt máy, bận việc chút thôi. Cờ chuyện gì xảy ra rồi phải không?- Nó hỏi rất đúng với sự thật.

- Cậu hay thật đó Fasmin à, tớ có chuyện muốn nói cho cậu biết.

- Sin và Sun dường như có điều gì đó hơi mờ ám thì phải. Đây, cậu xem thử đi. Không phải tớ nghi ngờ người của cậu, nhưng họ thật sự rất đáng nghi. Lúc sáng, hai cậu ấy có đi học nhưng được một lúc lại ra khỏi lớp, mình lén theo sau thì thấy được cảnh này. - Ren nói một tràn dài rồi đưa sắp ảnh cho nó. Nó xem qua thăm đánh giá IQ của Ren tăng lên rất nhiều, không uống công nó xem trọng Ren như thế. Trong ảnh chỉ chụp được Sin và Sun đang nói chuyện với hai người con trai, nhưng vì lưng của họ xoay về phía Ren nên cô chỉ chụp được cảnh nói chuyện giữa 4 người và hai người con trai kia không nhìn rõ mặt. Khoang đã, dường như nó nhận ra điều gì trong hai chàng trai này, chiếc đồng hồ trên tay của người trong ảnh trông rất quen.

- Fasmin, Fasmin, cậu không sao chứ?- Ren lay nó.

- Không sao, cậu tiếp tục làm theo điều cậu nghĩ đi. Nhưng chuyện này chỉ có tôi và cậu biết. Có gì cho tôi biết. Còn tấm ảnh này, tôi mượn nó một lúc. OK?- Nó

-Ok, không gì nữa, tớ ra ngoài nhé. Mà cậu phải giữ gìn sức khoẻ đấy nhé, chỉ mới hồi phục thôi đấy, cậu nên dành thời gian nghỉ ngơi đi. Bye cậu. - Ren nói xong ra ngoài để lại không gian yên tĩnh vốn có trong phòng nó.

Còn nó, sau khi cánh cửa đóng lại nó cầm tấm ảnh lên. Suy nghĩ nhưng nó chẳng nghĩ ra thêm gì về tấm ảnh này cả, nó đành phải dùng đến sức mạnh đó vậy.

- Minh Đức. Nếu người đó là Minh Đức thì người đứng cùng chắc chắn là Thanh Tuấn. Chẳng phải họ mới chuyển đến sao? Đúng như mình cảm nhận, họ thật không đơn giản. - Nó nhếch môi nói.

.....

2 tuần sau.

- Cái gì? Bác sĩ, xin ông hãy cứu con tôi, nó chỉ mới 17 tuổi thôi, nó còn có tương lai phía sau mà. - Mẹ Zeny nói xong liền ngất.

- Mẹ Yi, bình tĩnh lại đi. Bác sĩ, ông nói gì đi chứ. -Xem ra lúc này, nó là người bình tĩnh nhất. Mọi người đều rơm rớm nước mắt khi biết tin nếu 3 ngày nữa và không có thuốc giải thì Zeny sẽ mất mạng.

- Xin lỗi, chúng tôi đã cố gắng. Nhưng thật sự loại độc này thuốc giải rất hiếm. cũng có thể chỉ có duy nhất người điều chế ra nó biết cách giải thôi. -Bác sĩ

- Ông làm bác sĩ cái kiểu gì vậy hả?- Kon lao đến nắm lấy cổ áo vị bác sĩ. - Bình tĩnh lại đi anh hai à, vào xem chị hai sao rồi đã. -Sany dìu mẹ mình và cùng mọi người vào phòng bệnh.

Zeny đã tỉnh lại nhưng trông nhợt nhạt hẳn, gần như mất đi sự sống, nhìn thấy mọi người cô oà khóc, vì cô biết chẳng bao lâu nữa cô sẽ rời khỏi nơi này và đến một nơi khác. Mọi người đều rút nước mắt khi thấy zeny như vậy. Riêng nó, nó bỏ ra ngoài và lên sân thượng, hẳn thấy vậy liền theo nó. Gió trên sân thượng rất lớn làm thổi vào tóc nó, làm tóc nó bay bay. Nhắm mắt lại rồi nói:

- 3ngày nữa thôi Resd à, liệu có kịp để cứu Zeny không?- Nó hỏi khi biết hắn theo mình và giờ đang ở kế bên mình.

- Zeny là người tốt, ông trời sẽ không mang cô ấy đi đâu. Hãy cố lên Fasmin à, có lẽ ông trời đang thử thách em đây, em phải cố gắng, hãy nhớ rằng dù có xảy ra chuyện gì đi nữa, anh vẫn sẽ ở cạnh em, luôn ủng hộ em. Anh nghĩ nên để em yên tĩnh, anh xuống xem Zeny và mọi người thế nào. Một chút thôi nhé, gió trên này lạnh lắm. - Hắn nói như ủng hộ tinh thần nó vì hắn hiểu, hiểu trong cái sự lạnh lùng ấy. Tại sao lúc này, ai cũng không kiềm được nước mắt khi thấy Zeny đau đớn, còn nó lại lạnh lùng bước ra ngoài mà sắc mặt vẫn lạnh tanh không đổi. Tất cả vì nó là một người rất giỏi che dấu cảm xúc, nhưng nếu nhìn kĩ vào đôi mắt ấy, nó tiềm ẩn đều gì đó rất buồn và đau đớn.

Mưa rồi, những cơn mưa nặng hạt bắt đầu đổ xuống. Nó vẫn đứng yên, nhìn bầu trời xám đen kia. Lạnh, rất lạnh nhưng nó chẳng hề hấn gì. Lạnh sao? Liệu có lạnh bằng cái lạnh ở trong lòng nó không? Không phải nó không đau lòng khi thấy Zeny như vậy mà là vì nó đã hứa với lòng mình phải là một người mạnh mẽ, một người kiên cường để bảo vệ những người bên mình. Khóc là thể hiện sự đau khổ sao? Ai biết được, sau khuôn mặt vô cảm đó trong lòng đau như thế nào, hận mình như thế nào? Nhưng, không thể nữa rồi, một giọt nước mắt đang dần hình thành và rơi xuống theo cơn mưa. Ren đứng từ xa nhìn thấy cảnh này mà đau lòng, Zeny đối xử với cô tốt như vậy, dù hi sinh tính mạng cô cũng phải cứu Zeny. Ren bước ra đứng cùng nó, nó không muốn thấy con bạn vì mình mà cùng đứng ngoài mưa nên cùng Ren xuống. Bất giác hai từ Wuker thoát ra từ môi nó, Ren nghe thấy lạ nên đưa nó về nhà và lên điều tra về Wuker, vì theo suy nghĩ của Ren, có thể Wuker là một nhân vật quan trọng và có thể liên quan đến thuốc giải.

37. Chương 47: Điều Kiện

Sau khi đưa nó về nhà, nó tự bỏ về phòng không nói lời nào. Ren cũng không nói gì về phòng mình. Một lúc sau, cô ra khỏi nhà và lái xe đến Wu thị. Đúng như cô dự đoán Wuker vốn rất giỏi về độc dược. Và lúc ấy, nó cũng ra khỏi nhà và đến bệnh viện thăm Zeny.

-Chào cô, tôi muốn gặp Wuker. -Ren hỏi cô tiếp tân.

-Thưa chị là.....

- Tôi là Như Nguyệt, tôi có chuyện gấp muốn gặp Wuker, cô giúp tôi.- Ren nói có vẻ việc rất quan trọng.

- Được, chị chờ tôi chút. Mời chị theo tôi.

Cô tiếp tân dẫn Ren đến phòng làm việc của Wuker rồi đi làm việc. Ren vào chỉ thấy có người đang nói điện thoại lưng ghế xoay về phía Ren nên cô không thấy mặt.

- Chào, tôi là Châu Như Nguyệt, tôi muốn nhờ Wu tổng một chuyện.- Ren mở lời nói.

- Có chuyện gì sao Châu tiểu thư. -Hắn không xoay ghế lại, tiếp tục nói làm Ren càng tò mò về người này.

- Bạn tôi bị trúng độc Rikatuareck, chúng tôi không có thuốc giải, nghe nói Wuker rất giỏi về độc dược nên tôi muốn nhờ ngài giúp. -Ren nói.

- Tôi xin ngài, chuyện gì cũng được, chỉ mong sao ngài giúp dùm tôi cứu người bạn này.- Ren thấy hắn không trả lời liền vội vã thêm lời.

- Đúng, tôi có điều kiện/ Điều gì tôi cũng đồng ý, chỉ mong ngài giúp.- Ren tiếp lời.

-Trên bàn là bản hợp đồng với Wu thị, chỉ cần cô kí tên vào đây, tôi sẽ cho người giúp cô. Chẳng phải cô là giám đốc của Châu thị sao? Châu thị cũng rất lớn mạnh nha. -Hắn nói.

- Được, đơn giản thôi. -Ren nói xong lập tức kí vào hợp đồng.

- Hy vọng hợp tác vui vẻ, Như Nguyệt. -Hắn quay lại đến lúc này làm Ren vô cùng ngỡ ngàng vì người này không ai khác là Thanh Tuấn học chung lớp với cô. Mà khoảng đã, đến lúc này cô mới nghĩ lại có điều gì

đó không ổn. Bởi nếu Thanh Tuấn là chủ của Wu thị thì sao không ra mặt giúp mà lại gài cô vào cái hợp đồng đó chứ. Rốt cuộc hắn có ý đồ gì đây. Nghĩ đến đây cô đứng dậy, chưa kịp cất lời thì

- Wuker, các người có ý gì đây? Muốn làm gì Châu thị chứ. -Nó lạnh lùng nói trước mặt hắn.

- Kìa, Fasmin, mới đến sao không ngồi uống trà đi. - Thanh Tuấn. - Hắn vừa nói xong nó liền nhớ ra hắn là ai.

- Fasmin, tớ xin cậu đừng cố chấp nữa, hãy để Thanh Tuấn giúp đi, dù gì tớ cũng kí hợp đồng với Wu thị rồi. Tớ xin cậu đấy, tình hình Zeny giờ rất nguy hiểm rồi, Zeny sẽ không chịu nổi nếu không có thuốc giải Fasmin à. -Ren nói một tràng dài rồi bật khóc. Nó thấy Ren khóc liền tự trách mình, lại thêm một người khóc trước nó nữa rồi. Nó thấy bất lực, liền xoay người bỏ đi.

- Chờ đấy, Thanh Tuấn. Tôi nhất quyết không thua đâu. - Nó lạnh lùng bước đi chẳng nhìn Ren một cái. Ren cũng chào hắn rồi theo nó ra về. Nó thì đi đâu đó còn Ren thì về bệnh viện báo tin cho mọi người biết Zeny sắp được cứu.

Riêng nó, nó một mình lái xe đến biển, để xe bên lề rồi bước xuống. Đôi chân trần lướt nhẹ trên cát mịn, từng cơn gió lạnh lùa vào làm thổi bay tóc nó. Lúc này trông nó thật cô đơn.

.....Bệnh viện.....

- Mọi người yên tâm đi, đây là thuốc giải, để con gọi bác sĩ.- Ren hối hả vào phòng bệnh báo cho mọi người biết rồi chạy đi tìm bác sĩ.

-Mời mọi người ra ngoài. - Bác sĩ vào phòng bệnh rồi đóng cửa lại để mọi người bên ngoài thấp thỏm lo lắng cho Zeny.

- Sẽ không sao đâu hai bác. Zeny không sao đâu. -Ren an ủi ba mẹ Zeny.

Một lúc sau, bác sĩ cùng y tá bước ra, trên trán lấm tấm mồ hôi nhưng ông vẫn cười tươi làm mọi người càng yên tâm hơn, có lòng tin hơn.

- Chúc mừng mọi người, tiểu thư đã giải được hết độc trong người. Nhưng giờ vẫn đang hôn mê, có thể sáng mai sẽ tỉnh. Chúng tôi xin phép. -Bác sĩ nói xong rồi rời khỏi.

- Khoang đã, Ren, con tìm đâu ra thuốc giải vậy. -Mẹ Zeny chột hỏi.

- Dạ..Con nhờ đến Wuker. /WUKER, chẳng phải là tập toàn bất động sản ngang ngửa với tập đoàn nhà mình sao? Wuker cũng rất thủ đoạn. -Min nói

- Không sao đâu chị, dù gì em đã từng có lỗi với Zeny, em nhất định phải cứu bằng được Zeny, hợp đồng có đáng là gì đâu. -Ren lỡ lời nói.

- Hợp đồng?/ Không có gì đâu, Zeny ổn rồi hai bác nên về nghỉ ngơi để Kon ở đây được rồi, phải không Kon. -Ren nói nhanh.

- Đúng đó thưa ba mẹ, mai hai người hãy đến. - Kon nói. Vì không thấy nó nên anh đã gọi điện thoại báo tin cho nó biết.

- Được, vậy chúng ta về, mai lại đến. -Mẹ Zeny nói rồi cùng mọi người về nhà.

Về đến nhà, Ren hơi giật mình bởi nhà tối om, không có một ánh sáng nào cả. Nó chưa về sao? Nó còn giận cô sao? Đứng suy nghĩ một lúc rồi mở đèn làm đồ ăn tối cho cả bọn. Jesty, Justy, Rin, Min, Jeny, Jackson vừa về cũng vào bàn ăn rồi ai cũng mệt mỏi về phòng mình nghỉ. Còn nó, thật ra nó đã về nhà lâu rồi chỉ có điều nó không muốn mở đèn lên thôi và tự nhốt mình trong phòng. Vì nó không thích bất cứ ai không có việc gì lên phòng nó nên không ai dám lên khi không có việc cần thiết nên cũng không biết nó đã về từ về lúc nào.

38. Chương 48: Rắc Rối.

Sáng hôm sau, mọi người đều có mặt đông đủ tại bệnh viện mừng Zeny khỏi bệnh. Zeny được ba mẹ mình và ba mẹ Kon, Sany đưa về nhà và được họ chăm sóc vô cùng chu đáo. Còn Jesty, Justy, Jackson, Min, Jeny đều đến công ty làm việc. Nó, Ren và Rin phải đi học. Vào đến trường, ai cũng nhìn Ren với ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tức có. Điều này làm nó có phần nghi ngờ, còn Ren chẳng biết chuyện gì đang xảy ra thì nghe bọn nữ sinh nói.

" Xem kìa, sao con nhỏ đó đi chung với Queen vậy ta? Đừng nói làm bạn gái anh Đức rồi thì muốn đi với ai thì đi nha.

Đúng đó, lúc trước còn đi chung với bọn Mỹ Nhi mà, giờ thấy Nhi thua thảm lại quay sang Queen của chúng ta à, đúng là mặt dày thật.

Nè, đừng nói lớn thế chứ, người ta là bạn gái của anh Đức- Tổng giám đốc Wu thị đó. Nếu để co ta nghe được, không sống nổi đâu.

.....' đoạn đối thoại tiếp tục diễn ra và lọt vào tai của nó. Còn Ren ngỡ ngàng khi nghe nói mình là bạn gái của Đức. Ren chưa nghĩ xong thì nghe một tiếng "Chát". Ngước nhìn thấy nữ sinh lúc nãy bị nó tát quay sang một bên, bọn nữ sinh bên cạnh cũng lùi lại mấy bước. Xem ra bọn họ rất sợ nó nha. Ren bước lại gần nó.

- Đây là cái giá mà các người dám lôi bạn tôi ra bàn tán như vậy. - Nó quăn một câu làm cả bọn xanh mặt rồi bỏ lên lớp. Ren cũng chẳng biết làm gì chỉ muốn lên lớp gặp tụi Thanh Tuấn, muốn hỏi xem chuyện này là thế nào nên lảng lảng theo nó lên lớp. Bọn kia mừng rỡ rời đi. Nó và Ren chỉ mới vào đến cửa thì đã nghe ai gọi, nó chẳng cần quay lại cũng đủ biết người đó là ai. Hấn và Kon hối hả chạy theo nó và Ren (Kon lo cho Zeny nên đưa mọi người về rồi mới đến trường, hấn thì bị Kon kéo theo). Nó ngồi vào chỗ liền lấy headphone ra nghe. Hấn cũng giống nó. Kon thì hôm nay nằm xuống bàn ngủ vì anh quá mệt mỏi vì lo cho Zeny nhưng giờ Zeny không sao anh cũng yên tâm và thưởng cho mình mình một giấc ngủ ngon. Rin thì đang nghĩ về những bản thiết kế. Ren đang đọc sách thì có tấm giấy để trên bàn trước mặt cô.

Ra chơi, nó và hấn, Kon, Rin xuống canteen vì nghĩ Ren đã xuống canteen chọn bàn trước. Nhưng khi mọi người xuống thì không thấy bóng dáng Ren đâu cả:

- Có khi nào....?- Rin nói, cô đang lo lắng sợ rằng có kẻ hại Ren giống Zeny vừa rồi.

- Không, Ren rất giỏi võ. Chúng ta cũng đã từng chứng kiến rồi mà. -Hấn lắc đầu phủ định.

- Chia người ra tìm. Liên lạc bằng điện thoại. Em đi hướng này, còn mọi người qua kia. -Nó nói xong chạy về phía sau khuôn viên trường. Nó đi được một lúc thì bắt gặp Ren cùng Tuấn, Đức nói gì đó. Lại gần hơn chút nữa, đúng như nó dự đoán, Ren đang bị uy hiếp bởi cái hợp đồng đó. Nếu Ren không làm theo lời họ Châu thị chắc chắn sẽ không yên. Rốt cuộc mục đích của chúng là gì. Nhưng có là gì đi nữa nó cũng không để Châu thị bị tổn hại. Vì Ren đã đánh đổi nó để cứu Zeny mà đáng lẽ ra việc này là do nó chịu trách nhiệm cứu Zeny mới đúng.

- Dùng quyền lực ép buộc người khác làm bạn gái mình. Làm những việc mình muốn. Có tội không?- Nó bước đến đứng kế bên Ren làm Ren có phần giật mình, nói bằng giọng khinh thường.

- Là do cô ấy kí vào đấy chứ. Trong hợp đồng, ngoài các điều khoản ra, còn có thêm một điều nữa là bên B phải hợp tác làm việc với bên A khi có việc cần thiết. -Tuấn nói một câu. Lúc này Ren càng ngạc nhiên hơn khi nghe Tuấn nói câu đó. Trong lòng thầm trách mình tại sao lại không đọc kĩ trước khi kí cơ chứ.

- Hủy hợp đồng đi. Nếu không, tôi sẽ khiến cho Wu thị sụp đổ. - Nó nói xong làm 3 người còn lại có phần ngạc nhiên vì câu nói của nó. Sụp đổ? Wu thị là một tập đoàn lớn mạnh và tàn độc, sao nó có thể chứ.

- Có qua phải có lại, giờ, cô ấy phải nghe lời của anh và là bạn gái của Minh Đức. Fasmin, một câu nói của em là hủy hợp đồng sao? Không thể nào. -Tuấn nói tay chỉ vào Ren. /Tôi không phải búp bê của các người- Ren tức giận nói thẳng vào mặt Tuấn.

- Tôi muốn có cuộc họp cổ đông vào ngày mai. Chuyện này tôi sẽ giải quyết. Tha cho Ren đi. Muốn gì cứ nhắm vào tôi, đừng đụng vào người thân của tôi. - Nó nói nhỏ dần, lạnh dần sau khi Ren bỏ đi, âm thanh

chỉ đủ cho 3 người nghe thôi. Nó nói xong liền bỏ đi trong dáng vẻ lạnh lùng thường ngày, Tuấn và Đức làm theo lời nó, mở cuộc họp cổ đông và chờ xem ngày mai nó sẽ làm gì để bảo vệ Châu thị của bạn nó đây.

Ren ra tới canteen thì gặp Rin, hần và Kon, Rin thì hỏi han Ren đủ thứ, còn nó thì lững thững ở đằng sau. Nó lên thẳng lớp lấy laptop ra làm việc, Ren cảm thấy hơi liên lạc hần, Kon và Rin ngồi ăn cùng. Trên này không gian yên tĩnh, mọi người đều không ở trong lớp. chỉ còn nó. Điều này càng làm nó thoải mái, nó gọi điện cho Sany hỏi Zeny thế nào rồi tắt máy. Vừa trở lại chỗ ngồi đúng lúc, Tuấn và Đức đi vào.

- Gọi điện hỏi thăm Zeny sao rồi nhỉ? Chắc cô ấy vài ngày nữa sẽ đi học lại thôi. Cần gì phải như vậy? Như vậy sẽ lộ điểm yếu đây thiên thần bằng giá ạ.- Tuấn có vẻ trêu chọc nó, về sao hần lại gần nói nhỏ vào tai nó. Làm nó tức giận. Nhưng sắc mặt vẫn vậy.

- Hư.. Liên quan sao? - Nó nhếch môi nói, liền đi ra ngoài. Nó nhận thấy, nó nói nhiều hơn trong những ngày gần đây. Và giống như lời Tuấn nói, nó có phần để lộ điểm yếu ra ngoài và đặc biệt hơn là Tuấn đã phát hiện ra. Tuy nói nhiều, nhưng thần sắc vẫn không thay đổi. Lạnh lùng và băng lãnh.

39. Chương 49: Cách Giải Quyết

Nó ra ngoài thì gặp Ren, hần, Kon và Rin lên lớp. Nó lướt qua chẳng một lời nào. Mọi người vội nhìn theo bóng nó rồi khỏi rồi xoay lại nhìn nhau, vào lớp lại gặp Tuấn và Đức. Hai người họ nhìn bọn họ chỉ cười khẩy rồi ra ngoài, trước khi đi để lại một câu làm Ren tái mặt, nom nớp lo sợ. Sau khi Tuấn và Đức rời khỏi, Rin thì trầm xuống. Hần thì im lặng.

- Haizz, đúng là điên khùng, gì mà bạn gái, gì mà họp cổ đông chứ. Đúng là khùng mà.- Kon lắc đầu cười nói.

Câu nói này như đánh thức hần và Rin. Sắc mặt hần có phần thay đổi khi suy nghĩ ra điều gì đó. Còn Rin cô không hiểu chuyện gì đang xảy ra, liền quay sang hỏi Ren thì thấy Ren hơi run và vẻ mặt có phần lo sợ. Điều này càng khiến cho Rin muốn biết đã có chuyện gì xảy ra.

- Ren, nói cho chị biết, có chuyện gì xảy ra. -Rin hỏi Ren và chờ đợi câu trả lời.

-Rin à, có gì đâu. Hai người đó/ Kon, cậu không thấy điều gì khác thường ở Ren và thái độ của Tuấn và Đức hôm nay hoàn toàn thay đổi sao? Ren, nếu xem chị là chị thì nói cho chị biết chuyện gì đã xảy ra đi, được không?- Kon chưa nói hết thì Rin đã lên tiếng làm Kon khựng lại.

Ren nhìn vào đôi mắt kiên định của hần, cái gật đầu của Kon và nhìn vào đôi mắt Rin đang chứa đựng sự chia sẻ mong chờ cô gật đầu và kể lại những gì xảy ra trước đó. Nghe xong, sắc mặt ai nấy đều tối dần. Rin bắt đầu bốc hỏa.

-Hần dám làm vậy à. Chắc đây cũng là lí do mà Fasmin nó như vậy.- Rin tức giận nói,

- Thì ra bọn họ tiếp cận mình là có mục đích à// Lại là Wuker.- kon và hần nói.

-Mình về thôi, mai rồi tính anh chị à. Là do sơ suất, em xin lỗi vì phải liên lụy đến anh chị.- Ren cúi đầu nói lời xin lỗi với Rin, hần và Kon rồi về. Rin, hần, Kon cũng về nhà nhưng không thấy Ren, Jeny, Jackson, Min, Jesty, Justy đi làm chưa về. Nhà chỉ có nó ở phòng khách, nhàn hạ đọc báo, trên bàn còn tách cafe nghi ngút khói. Zeny thì được Sany theo sát chăm sóc nên nó cũng chẳng lo lắng. Chuyện nó cần làm lúc giờ là chuẩn bị cho cuộc họp ngày mai. Nó định nhâm nhi tách cafe rồi ra ngoài thì Rin, hần và Kon về tới. Thấy nó có vẻ bình thản như chưa biết chuyện gì xảy ra thì Rin ngồi xuống kể với nó về chuyện của Ren, hần cũng ngồi xuống theo còn Kon thì lên phòng Zeny thăm vợ của mình.

- Em sẽ giải quyết chuyện này anh và chị đừng lo. Giờ em ra ngoài một chút. lát nữa ba mẹ qua thăm chúng ta, phiền chị chuẩn bị cơm cho ba mẹ. Em đi đây.- Nó nói mà chân không ngừng bước đi.

.....The World.....

Nó đi thẳng lên phòng làm việc và bỏ ngoài tai những tiếng chào và những cái cúi đầu nhân viên trong công ty.

Vào phòng, để túi xách lên bàn liền nhắc điện thoại gọi cho Min. Một lúc sau, Min vào phòng nó với chiếc váy xanh xếp li và áo sơ mi cổ cao, giày cao gót trắng và mái tóc uốn nhẹ xoã ngang vai, trên tay là sấp hồ sơ. Min đưa hồ sơ cho nó xem và tự nhiên ngồi đối diện với nó. Min nhìn nó, nó đơn giản với tóc buộc cao, chiếc váy ren đen không họa tiết, khuôn mặt không trang điểm đang chuyên tâm vào công việc. quá lạnh lùng. Đôi khi đến cả Min còn phải sợ cái sự lạnh lùng của nó, nhưng nhờ nó, Min cũng thấy được sự lạnh lùng có từ nó càng tôn nó lên cao, kiêu ngạo mà không ai với tới được. Và Min cũng thầm ngưỡng mộ nó bởi cách xử lý, giải quyết công việc rất chuyên nghiệp. Nghĩ được một lúc, nó bỏ hồ sơ xuống và nói:

- Mọi người đang chờ chị về ăn tối, chị về đi. Nói với họ là em còn việc không về được, và nhờ chị nói với Ren mai cứ đến Wu thị họp. Cảm ơn. -Tuy Min là chị dâu cũng là người trong nhà nhưng quy tắc của nó là như vậy, giống như luôn xa lạ với ai đó. Min hiểu ý nó cũng tạm biệt nó rồi rời khỏi.

Tại nhà nó, mọi người làm cơm xem như mừng Zeny hồi phục, tiếng cười nói vui vẻ nhưng hần có gì đó buồn buồn. Còn nó thì 2, 3h am còn phải xem hồ sơ laptop mở suốt, nó làm việc liên tục để còn giúp Ren đòi lại công bằng.

40. Chương 50: Đối Đầu Với Wu Thị

Sáng hôm sau, Ren dậy từ sớm với sự lo lắng trong người vì Ren cũng chả biết làm gì nữa. Cô chỉ sợ Wuker sẽ làm hại đến Châu thị, bao tâm huyết của mẹ cô. Và hơn thế nữa, cô sợ, cô sợ vì giúp cô mà nó gặp phiền phức bởi hôm qua Min đã nhắc lại với cô là nó bảo cô hôm nay đến họp cổ đông tại Wu thị, cô cũng chỉ làm theo chứ cũng chẳng biết làm sao nữa. Thở dài một cái rồi cô alì tú quần áo chọn cho mình một đầm trắng trơn tay lỡ đơn giản, tóc buộc cao cùng giày cao gót cũng trắng nốt. Bước xuống nhà cô ngạc nhiên bởi sự hiện diện của Rin, Jeny, Zeny, Min, hần, Kon, Jesty, Justy. Jesty, Justy, Min và Jeny chuẩn bị đi làm, hần, Kon, Rin thì chuẩn bị đi học. Riêng Zeny hôm nay trông đã khoẻ hần, sắc mặt hồng hào, nhưng cô không mặc đồng phục mà lại chọn cho mình chiếc đầm hồng nhạt, tóc buộc đuôi ngựa, trên tay cầm theo chiếc túi xách xem ra Zeny chuẩn bị ra ngoài. Thấy Ren xuống và chuẩn bị đi, mọi người đều an ủi cô là sẽ không sao rồi ai nấy đều làm việc của mình. Zeny thì một hai đòi theo Ren đến Wu thị để xem họ lộng hành đến đâu Ren cũng không muốn Zeny phải ở nhà một mình nên cũng đồng ý cho Zeny đi theo. Xem ra nhờ có Zeny mà Ren bớt căng thẳng hơn rất nhiều.

.....

15 phút sau, Ren và Zeny đã đứng trước Wu thị. Zeny tự tin bước vào, Ren thì có phần lo lắng. Vì cả hai người một phần vì đẹp và một phần vì ít đến Wu thị nên mọi người trong công ty chỉ nhìn rồi bàn tán. Theo sự chỉ dẫn, Ren và Zeny đã đến được phòng họp, tại đây tồn tại hơn 17 người người lãnh đạo và cả những cổ đông. Cùng lúc Zeny và Ren bước vào thì Tuấn và Đức cũng bước vào. Ren nhìn thấy hai người họ trong lòng càng dâng lên nỗi lo sợ, Zeny có hơi bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong độ. Tuấn và Đức thấy vậy chỉ nhếch miệng cười trong lòng thầm nghĩ sao hôm nay lại thấy thiếu thiếu ai đó, nhưng cũng nhanh chóng chào mọi người và mời mọi người vào họp. Đức là người chủ trì cuộc họp và theo sự chỉ dẫn của Tuấn, Đức đã báo cáo toàn bộ sự việc ở công ty và kể cả chuyện hợp tác với Châu thị cũng có ở trong đó. Zeny bắt đầu khó chịu khi nghe những lời đó vì vậy sau khi nghe Đức mở lời hợp tác thêm một lần nữa cho Wu thị thì Zeny tức giận đứng dậy:

- Hợp tác để có lợi cho Wu thị à, cái gì mà hài hoà giữa hai bên? Chẳng phải các người bắt bạn tôi kí hợp đồng à. Cái đó gọi là tự nguyện hợp tác của hai bên sao? Nói dối không biết ngượng à, tính một tay che trời sao? - Zeny nói trong tức giận vì cô đã nghe Kon kể lại chuyện của Ren và biết được vì muốn cứu mình mà Ren phải kí cái hợp đồng quái quỷ với Wu thị.

- Bình tĩnh nào Trang tiểu thư, sức khoẻ cô mới vừa hồi phục coi chừng bệnh lại thì không có thuốc giải gì đó nữa đâu nhé. Cô hãy xem cho kĩ, đây là chữ kí của Châu tiểu thư tức cô bạn đang đứng kế bên Trang

tiểu thư, chữ kí rõ ràng và diễn nhiên bên trên có những điều khoản hai bên và nếu như bây giờ Châu thị không muốn hợp tác nữa. Không sao, chỉ cần huỷ hợp đồng và phải bồi thường cho chúng tôi theo điều lệ là được rồi. Phải không Châu tiểu thư? - Tuấn nhàn nhã nói. Vì biết chắc Ren sẽ không bồi thường nổi bởi con số mà Ren phải bồi thường không hề nhỏ.

- Các người...- Zeny tức giận không nói được gì.

- Đây là phòng họp, mời Trang tiểu thư ngồi xuống để tiếp tục cuộc họp. -Thư kí nhắc nhở. Zeny cố gắng kìm nén ngồi xuống, nếu không vì nó gọi cho cô bảo cô theo Ren đến đây thì cô và Ren cũng không cần đến đây để chịu những lời nói trắng thay đen như vậy. Thầm nghĩ sao đến giờ nó còn chưa đến nữa cuộc họp đã trôi qua một nửa. Đức thì vẫn làm công việc của mình, mọi người đều chăm chú xem tài liệu và thuyết trình của Đức, Tuấn im lặng chờ đợi nó sẽ làm gì để làm Wu thị của hắn sụp đổ.

Tại phòng làm việc của nó lúc này, nhưng tia nắng mặt trời từ cửa sổ dạt vào làm nó thức giấc, nhìn lại đồng hồ trên tay rồi nó nhanh chóng cầm sắp tài liệu ra khỏi phòng. Chẳng may, vừa ra đến phong tiếp tân gặp một nhân viên đi qua vô ý làm ly cafe đổ vào người nó. Nhân viên đó rồi rít xin lỗi vì biết nó lạnh lùng thế nào sợ rằng sẽ bị sa thải, nhưng may thay nó chỉ kêu nhân viên đó làm việc đi và nó nhanh chóng tìm một cửa hàng nào đó thay bộ quần áo dính đầy cafe này ra.

Cuộc họp bắt đầu căng thẳng và những xích mích bởi lời nói giữa Đức và Zeny ngày một nhiều.

- Sao, muốn huỷ hợp đồng hay hợp tác vào dự án này hả Châu tiểu thư? -Đức vừa nói vừa đưa tài liệu cho Ren, Ren bất giác chẳng biết làm gì đứng đơ ra đó, thế là Zeny cầm tài liệu đó và xé nó ngay trước mọi người, bởi cô không còn đủ kiên nhẫn để đối phó và chịu những lời mà họ ép bạn cô phải làm.

- Cô../ Không sao, tài liệu chúng ta vẫn còn, giờ chúng ta chỉ cần cô Châu đây thôi? Đồng ý hay là huỷ hợp đồng. -Tuấn nói

- Tôi...Tôi...- Người Ren bắt đầu toát mồ hôi, hay tay đan lại, cô không biết trả lời sao. Cô thật sự không muốn tiếp tục cái hợp đồng quái quỷ kia nhưng nếu huỷ thì sao tiền bồi thường cho họ quá lớn, cô tìm đâu ra chứ, những ý nghĩ này càng làm cô thêm rối và hoang mang. Zeny đứng cạnh Ren cảm nhận được sự nguy hiểm và hoang mang không ít từ Tuấn và Ren. Tuấn và Đức quá nham hiểm và thủ đoạn, Ren thì vô cùng tội nghiệp khi phải vì cô mà sập bẫy của họ. Zeny hoang mang không ít, thậm chí cầu mong nó đến và đòi lại công bằng giúp cô và Ren.

Không khí đang hồi họp chờ quyết định của Ren thì có tiếng giày đang bước vào.

- Hợp đồng đó sẽ không bao giờ tồn tại. -Một giọng nói làm mọi người lạnh sống lưng vang lên. Mọi người đều trầm trồ khen nó đẹp nhưng cũng thắc mắc nó là ai? Riêng Zeny đã thở phào nhẹ nhõm khi biết nó đã đến và cô nắm chặt tay Ren truyền hơi ấm qua tay Ren làm Ren bớt căng thẳng hơn. Ren thì có phần ngạc nhiên vì sự xuất hiện của nó và cả những gì nó vừa nói.

41. Chương 51.

Mọi người đều nhìn người con gái mặc chiếc đầm đen đơn giản, chẳng có gì gọi là cầu kì, khuôn mặt lạnh băng với dáng vẻ cực kì kiêu ngạo nhìn mọi người trong phòng họp và nó không quên ném cái nhìn khinh bỉ cho Tuấn và Đức. Nó chẳng nói gì thêm chỉ đứng đó quan sát Tuấn, xem hắn ta sẽ làm gì, Zeny nhìn nó lộ vẻ tin tưởng tốt cùng gật đầu một cái.

- Cho hỏi cô là ai mà lại vào được đây, còn nữa tại sao cô lại nói hợp đồng giữa Wu thị và Châu thị không tồn tại? - Cô thư kí hỏi, tỏ vẻ khinh nó.

- Tôi cũng thấy vậy, xem ra tuổi cô cũng chạng Trang tiểu thư và Châu tiểu thư, sao cô lại đến đây, còn kiêu ngạo như vậy nữa. -Một vị cổ đông lên tiếng. Đức cũng nghĩ vậy, riêng Tuấn, anh khoanh tay nhìn nó sẽ làm gì bước tiếp theo.

- Tôi không lặp lại. D9i thôi, Zen, Ren. - Nó lạnh lùng quần sắp tài liệu lên bàn rồi quay lưng bỏ đi. Chưa được bốn bước lại bị Tuấn gọi lại.

- Fasmin, cô tính bồi thường hết sao? Tôi nhớ The World đâu dư tiền đến nỗi cho người khác vậy chứ? - Tuấn có phần chắc chắn vì tình hình The World hẳn thường xuyên cho người điều tra với lại hẳn nghĩ The World lớn mạnh như vậy đâu thể nào cho khôn người khác. Những điều Tuấn vừa nói ra làm mọi người trong phòng đều ngạc nhiên cả Ren cũng bất ngờ. Zeny đang trầm nghĩ điều gì đó.

- The World không dư tiền nhưng FJA thì thừa đấy. - Zeny nói một cách chắc chắn, Zeny nghĩ nếu The World không giúp Châu thị thì duy nhất chỉ có FJA mới có thể giúp Châu thị thôi. Cộng với những lời Tuấn nói thì Zeny càng chắc chắn hơn nên đã nói ra sự thật. Nó vẫn dừng đó im lặng, không xoay lại.

- Cái gì? FJA? Không phải là tập đoàn đang thống lĩnh kinh tế toàn cầu à. Fasmin làm gì trong đó chứ. Cô ta làm gì có đủ quyền hạn để... Chẳng lẽ...- Đức dù lạnh lùng nhưng đến giờ này anh quá ắt ngờ đành lớn tiếng nói ra những gì mình nghĩ. Tuấn thì đã kìm lại vẫn trưng cái dáng vẻ khinh thường người khác.

- Là Zanker. - Zeny bực quá nói thân phận của nó luôn. Giờ mọi thắc mắc của các cổ đông đã được lí giải họ đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, từ việc nó vào đây, kiêu ngạo quần sấp hồ sơ, rồi đến FJA, cuối cùng lại là Zanker - Lùng lấy thể giới, họ không thể tin được một cô gái còn trẻ như nó lại là một Zanker.

- Fasmin có phải...cậu...là...là.. Zanker...đúng không? - Ren lấp bắp hỏi lại nó, cô cần nghe một lời khẳng định. Đôi mắtươn ướt nhìn nó. Cả phòng họp đều hướng vào nó. Nó cảm nhận được và vô cùng khó chịu đành xoay lại nói thẳng thừng.

- Đúng, Zanker là tôi. Như tôi đã nói, sẽ không có cái hợp đồng nào xảy ra nữa. Được chứ Wuker? - Nó nói làm mọi người lạnh sống lưng riêng Ren thì sững người thì ra bấy lâu nay người đứng sau FJA giúp Châu thị nhà cô là nó. Thì ra nó đã luôn âm thầm giúp cô, giờ lại thêm việc này nữa, điều này làm Ren vô cùng mang ơn nó.

- Nếu Zanker đã ra mặt thì chúng tôi cũng không ép, dù sao FJA lợi nhuận cũng không ít. Hợp tác vui vẻ. Zanker. - Tuấn đứng dậy tiến đến đưa tay phải ra tỏ ý bắt tay nhưng không nó chỉ nhếch môi rồi quay lưng bỏ đi. Thật sự nó cũng hết cách nếu để Châu thị hợp tác với Wu thị thế nào Châu thị cũng bị ăn mòn dần, Châu thị làm sao chống lại Wu thị đây thủ đoạn kia chứ. The World thì càng không được, vì đó là công sức của ba nó gầy dựng, nó cũng không chắc bọn Wuker sẽ làm gì với The World nhà nó. Nên cách tốt nhất nó đành phải để FJA ra mặt, nó muốn thử xem Wuker sẽ làm gì với FJA. Sau khi nó, Zeny và Ren bỏ đi thì một tiếng lạnh lùng mang rợ được phát ra từ Tuấn. Kết thúc cuộc họp, ai về phòng nấy. Nó Zeny và Ren về thẳng nhà.

Bước vào nhà với sự mệt mỏi của Ren, sự vui mừng của Zeny và thái độ bình thản của nó. Vừa mới ngồi xuống sofa thì Zeny tít ta tít tít vào nhà lấy nước cho cả ba.

- Zen, cậu mới hồi phục. - Một câu nói ngắn gọn từ nó nhưng cũng đủ hiểu nó có sự quan tâm đến Zeny.

- Tớ không sao, tớ khỏe rồi đấy, đang ngứa tay ngứa chân này. Quên nữa, hôm nay cậu không thấy đau. Mà sao Tuấn và Đức, hình như họ không đơn giản như mình nghĩ. - Zeny nói với nó và Ren. Nó thì nhâm nhi tách cafe sắc mặt dịu đi nhưng cũng im lặng, Ren cũng chẳng khác cúi đầu im lặng.

- Ren, cậu sao vậy. Chuyện lúc nãy đã được giải quyết rồi mà. Cậu làm sao vậy, cậu khóc à. -Zeny hỏi tới tấp.

- O...Ren..Tớ ổn, Fasmin, cậu là người đã giúp gia đình tớ, sao cậu lại dẫu mình? Cậu là người điều hành FJA mà, và chính tập đoàn ấy đã giúp gia đình mình thoát nguy. -Ren nhìn thẳng vào nó nói. Trong khi nó chỉ im lặng.

- Ren, cậu bình tĩnh lại đi. // Zeny, Fasmin các cậu biết không các cậu biết mình cần rút lắm không, lúc trước mình đã làm thế với các cậu, h các cậu lại giúp mình đặc biệt là Fasmin. Cậu ấy luôn giúp tớ và giúp mình học võ nữa chứ. Mình mang ơn các cậu nhiều lắm, mình thật sự cảm thấy không xứng đáng. - Ren bật khóc nức nở mặt cho Zeny an ủi thế nào. - Fasmin cậu nói gì đi chứ. - Zeny hỏi thúc nó.

- Cậu nên trở lại với chính cậu. Tôi không thích nhìn thấy những người bên cạnh tôi khóc. Bảo vệ người thân là sứ mệnh của tôi. Vì vậy đừng nói những lời vô bổ thế nữa. - Nó nói rồi đi thẳng lên phòng mình. Ren nghe nó nói dần dần hiểu câu nói của nó và gạt nước mắt sang ,một bên, cô quyết tâm hứa với lòng mình sẽ bảo vệ n1o cũng như nó đã bảo vệ cho tất cả mọi người. Zeny mỉm cười vì biết Ren đã hiểu hơn về nó.

42. Chương 52.

Nó về phòng rồi ngã xuống giường, trong nó thật mệt mỏi. Đôi mắt nhắm hờ, những gì lúc này nó nói ra điều là thật, bảo vệ mọi người là sứ mệnh của nó, diệt trừ tội ác bảo vệ công lý là trách nhiệm của nó, và nhiệm vụ tất yếu của nó bây giờ là tìm ra Jame, một tên vô cùng nguy hiểm. Mấy hôm nay, nó cũng có phần để ý dường như không thấy Sun và Sin đâu cả, cảm nhận được họ càng lúc càng khác thường, dường như có điều gì đó không ổn với đồng đội của nó lúc này cộng với việc những gì Ren nói, nó càng hoài nghi hơn. Suy nghĩ một lúc, nó rời khỏi chiếc giường trắng tinh đến nơi có chiếc cặp sắt màu đen ở góc phòng, kiểm tra thật kĩ rồi đóng lại.

Một lúc sau, bọn hắn cũng đi học về, thấy Ren cùng Zeny ngồi ở phòng khách lại thiếu mất nó, Zeny chỉ tay lên đầu thì hắn cũng đủ biết nó ở đâu. Kon dù học mệt mỏi đến đâu nhưng khi về nhà thấy Zeny sắc mặt hồng hào thì anh quên hết mệt mỏi, cũng Zeny hết mực, những hành động của Kon và Zeny thân mật làm hắn và Ren ngồi đó nổi da gà. Hai vợ chồng Rin và Min cùng Jeny cũng vừa về tới. Jeny thì có vẻ khó chịu khi chồng cô - Jackson đến giờ phải bận việc ở công ty không về với cô được. Họ vừa về nhìn thấy cảnh này thì chộc ghẹo hai người họ làm Zeny đỏ mặt, còn Kon chỉ biết cười cười. Họ cùng trò chuyện ở phòng khách, một lúc sau, một ý tưởng nảy ra trong đầu Zeny đó là làm cơm trưa. Rin, Min, Ren, Jeny cũng đồng tình theo Zeny vào bếp hưởng ứng, riêng mấy anh chồng ngoài kia thì cứ cười tủm tỉm, bởi hôm nay họ sẽ được thưởng thức những món ăn do các cô vợ của mình làm, không biết cảm giác ấy sẽ ra sao đây. Hắn thì từ lúc mấy anh chồng cứ tủm tỉm cười là hắn đã vọt lên phòng nó từ lúc nào. Hắn nhớ nó, rất rất nhớ nó, hắn đang nghĩ liệu nó có nhớ hắn không? Sau tiếng gõ cửa khô khốc, hắn cũng vào được phòng nó, thấy laptop nó vẫn mở, những con số nổi nhau như tờ nhện, hắn nhìn sơ thôi cũng muốn điên đầu vậy mà mỗi ngày nó cũng ở miết trong phòng, chợt hắn thấy cuộc sống nó quá cô lập, nó sống với những con số ấy sao? Nó vẫn có gia đình và mọi người đều yêu quý nó cơ mà? Không được, hắn phải khiến nó biết cười, cách li với những thứ này, cứ như thế này thì nó sẽ thành robot mất. Hắn không muốn nó thành một cỗ máy chỉ biết làm việc làm việc và làm việc. Nó vẫn ngồi đó, ngồi ở bàn làm việc cạnh cửa sổ, nơi mà nó xem là thoải mái nhất, trên bàn ngoài chiếc laptop và những sắp tài liệu dày cộm kia, còn có lọ hoa làm bằng pha lê đặt ở gần góc bàn, trên đó còn điểm những đoá lavender tươi. Cạnh nó còn có khung hình nhưng tiếc là nó lại bị ụp xuống nên hắn không thấy trong đó là ai. Ngắm nhìn xung quanh hắn không để ý được ở chỗ ngồi đối diện với nó hiện tại có ly nước lọc được rót sẵn.

- Anh ngồi đi. - Nó nói thẳng thừng.

- Chuyện của Ren sao rồi, Tuấn sẽ tha cho Ren chứ? - Hắn ngồi xuống hỏi nó.

- Một tên thủ đoạn như hắn, dễ bỏ qua một món nợ như vậy sao? / Vậy làm sao em giải quyết được hả Fasmin? - Hắn hỏi nó khi biết được Tuấn không dễ gì bỏ qua tập đoàn Châu thị.

- Là em dùng FJA đổi lấy? Đừng nhìn em bằng ánh mắt ấy, phải, em là Zanker. - Nó thấy hắn tròn mắt ngạc nhiên nên nói luôn, làm hắn bị một phen bất ngờ.

- Nhưng... Em thừa biết Wu thị thủ đoạn thế nào mà.? - Hắn phản bác.

- Vậy để Ren một mình chống chọi với một tên mưu mô thủ đoạn như Wu thị sao? Ren còn chưa có kinh nghiệm trong việc quản lí, làm sao có thể. - Nó vẫn giữ thái độ bình tĩnh nhưng giọng nói có chút thay đổi, có phần cao hơn.

- Anh, anh hiểu e làm vậy là vì Ren nhưng xin em dù thực hiện sứ mệnh như thế nào đi nữa hãy cho anh theo cùng, anh luôn ủng hộ em. / Mai em phải sang Mỹ. - Hắn vừa dứt câu, nó tiếp lời, điều này làm hắn thoáng ngạc nhiên nhưng nghĩ đến việc nó mặc nguy hiểm tự kinh đối đầu Wu thị là hắn thấy giận nó ghê gớm, nên đứng dậy ra ngoài. Nó nhìn theo bóng dáng hắn, ánh mắt có phần lạng đi nhưng ó vội gạt đi những suy nghĩ về hắn và tập trung vào việc ngày mai.

Sau buổi cơm trưa thì tất cả đều đầu vào đó, bọn hắn phải đến trường, vì đợt Zeny chuẩn bị kĩ càng nên bọn hắn đến lớp trước. Nó lái chiếc YQM quen thuộc của mình đến trường, trên xe luôn có những tiếng cười do hai cô bạn yêu dấu của nó gây ra. Đến nơi, cũng may là chưa vào học, tụi hắn cũng mới đến sân

trường công nhận nó lái xe chuẩn thật, nó lái xe vào trong bãi rồi ra sao, để Zeny cùng Ren vào trước hai nàng cứ tíu ta tíu tít làm ai cũng ngẩn ngơ thử hỏi sao hôm nay Ren được ùng đi chung với Zeny, hôm trước là cùng nó hôm nay lại đến Zeny.

43. Chương 53: Những Suy Nghĩ

Những tiếng bàn tán, ganh ghét Ren đều lọt vào tai Zeny và cả tụi hần. Riêng Ren thì cảm thấy vô cùng xấu hổ khi nghe mọi người nói mình như vậy, Ren nghĩ họ nói đúng bởi cô không đáng làm bạn với tụi nó. Cô bất giác lùi lại chuẩn bị quay đi thì bị Zeny kéo lên lớp trong sự ngỡ ngàng của mọi người. Nó cũng lững thững vào lớp, vừa vào đến cửa thì thấy bọn hần đứng ở bục giảng và Zeny và Ren đang đứng giữa họ, không vội vào, nó đứng ở cửa xem tụi nó làm gì. Một học sinh trong lớp mở to mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, nhưng cũng nhanh chóng thu lại đôi mắt chuẩn bị đón nhận những gì Zeny mang lại. Hít một hơi thật sâu Zeny nói

- Như Nguyệt là bạn của tụi này, từ nay về sau các bạn đừng nói Nguyệt như vậy nữa.

- Đúng vậy, đừng đến Nguyệt là đừng đến chúng tôi. Và từ giờ về sau, tụi này không muốn nghe những lời về Nguyệt như vậy nữa. Được chứ? - Kon tiếp lời Zeny. Tất cả ở dưới như hoá đá sau câu nói của Zeny, từ giờ họ biết họ nên làm gì. Hần nhìn qua cửa thấy nó ở đấy liền trở về chỗ ngồi. Nó chỉ nhìn hần bằng đôi mắt sâu nhạt, có lẽ hần vẫn còn giận nó. Riêng Ren cô không biết nên vui hay nên buồn đây nữa. Bởi tụi nó và hần đối với cô quá tốt, từ trước giờ cô chưa cảm nhận được một tình bạn đúng nghĩa thế này, cô thật tiếc cho những ngày trước đây.

Buổi học kết thúc trong vô vị, Zeny và Kon thì về nhà ăn cơm cùng ba mẹ và Sany, từ lúc tan học nó đã không thấy hần, nên nó cùng Ren về nhà.

Đêm xuống, nhận được điện thoại từ Rin nói hần và Rin phải về nhà cùng ba mẹ bàn việc gì đó, không về nhà nó được, Jeny cùng Jackson cùng Min và hai anh nó phải ra ngoài gặp đối tác. Jask cũng có việc của mình. Đường như ông trời muốn nó và Ren hôm nay ở nhà. Nó thì ở suốt trong phòng, nghe Ren gọi thì xuống ăn tối, giờ thì nó đang ngồi ở phòng khách Ren mang hai ly cafe ra ngồi cùng nó. Vẫn là khuôn mặt ấy, thái độ lạnh nhạt, đưa tay nhận lấy và uống một ngụm thì nghe Ren nói.

- Fasmin, tớ...tớ muốn nói chuyện với cậu một chút. - Ren bối rối khi đề nghị nó.

- Chúng ta ra kia đi. - Nói xong nó đứng dậy đi ra hướng ban công Ren cũng theo sau, bỏ lại hai ly cafe còn nghi ngút khói.

Hai bóng dáng, đều mảnh khảnh như nhau nhưng sẽ khác nhau nếu ta biết cảm nhận từ hai hình bóng này.

- Fasmin à, tớ xin lỗi cậu. - Ren xoay qua nó nhìn nó nói.

- Về chuyện gì chứ. - Nó vẫn nhìn thẳng về phía trước.

- Về tất cả mọi chuyện, tớ gây cho cậu và Zeny cùng mọi người rất nhiều rắc rối, từ việc cậu tha thứ cho mình, giúp gia đình mình và giờ lại giúp mình thêm lần nữa. Mình thật sự thấy không đáng khi làm bạn với mọi người và đặc biệt là cậu. Mình xin lỗi Fasmin. - Ren nói trong hai hàng nước mắt, điều này làm nó khó chịu.

- Không phải ai tôi cũng điều tha thứ như vậy. Ren à, cậu biết không? Tôi nhìn cậu bằng cảm nhận của mình, bản chất của cậu không phải như Mỹ Nhi, trong cậu không mạnh mẽ kiêu ngạo như bên ngoài tôi cảm nhận được từ lần đầu tiên chúng ta gặp và trong lúc gây sự. Cậu cũng có một quá khứ buồn đúng không? - Nó trả lời Ren.

- Phải, tớ có người bạn thân, chúng tớ rất thân nhau nhưng chính Mỹ Nhi đã âm thầm hại cậu ấy để đoạt lấy danh hiệu hot girl gì đó, cậu ấy cũng đã mất. Cậu biết không Fasmin cảm giác mất đi thân, người mình

yêu thương thật đau khổ. Rất rất đau khổ. Mình thật sự rất hận cậu ấy. - Ren kể lại và nói lên lòng hận thù của mình.

- Chính vì vậy mà cậu dùng chiêu khích tướng để có thời gian trả thù à. - Nó bất giác nói làm Ren giật mình bởi những điều nó nói đúng với suy nghĩ của cô. Cô bối rối không trả lời được.

- Tôi hứa với cậu, sẽ để cậu trả thù nhưng là sau này và đúng lúc, còn cậu đừng quan tâm quá vào những gì tôi giúp cậu. Xem như cậu bước sang trang mới cũng đừng tự dằn vặt mình nữa, nếu muốn trả ơn thì hãy làm tốt những điều tôi nói được rồi. - Nó nói vẫn nhìn thẳng gió lửa vào làm tóc nó bay bay. Ren quay sang nó nó cũng quay sang nhận được cái gật đầu từ nó, Ren hoàn toàn tin nó khi nhìn vào đôi mắt màu cafe ấy.

- Được tin cậu, Fasmin. Chuyện này bí mật nhé. - Nó gật đầu, Ren ôm nó một cái rất thấm thiết, nó đứng im trong 5s rồi khẽ động làm Ren hiểu ý bụng nó ra.

- Vào nhà thôi, cafe cậu pha cũng nguội rồi. - Nó bước vào Ren tíu tít theo sau, giờ nhìn lại Ren quá ư là trẻ con, cười suốt. Nó thầm nghĩ nó đã giúp Ren buông xuống, rồi bỏ lên phòng trong khi Ren vẫn chưa biết mình bị bơ một cách hơi nghiêm trọng.

44. Chương 54.

Sáng hôm sau, trong lúc mọi người còn đang ngủ thì nó đã ra sân bay từ lúc nào mà không một ai hay biết. 6h30p tất cả mọi người xuống nhà chuẩn bị đi học. Vẫn như thường ngày, Jesty, Justy, Min, Jeny đều phải đến công ty nhưng hôm nay lại thêm Rin đi nữa, thành ra nhiệm vụ đi học chỉ còn Zeny, Kon, Ren hấn và nó. Nhưng hôm nay chờ mãi mà vẫn chưa thấy nó xuống, phòng nó thì khoá cửa, gọi điện thoại lại không liên lạc được, hấn nghĩ một lúc rồi mới nhớ ra những lời mà hôm qua nó nói. Hấn cứ ngỡ hôm qua hấn vờ giận nó nên nó mới nói vậy nhưng ai ngờ điều nó nói là thật. Hấn giờ hối hận rồi.

- Fasmin có lẽ đang ở Mỹ. -Hấn nói làm mọi người quay sang nhìn hấn chờ hấn nói tiếp.

- Hôm qua, Fasmin có nói với tôi là sang Mỹ nhưng tôi thật sự không biết cô ấy sang đây làm gì. Tôi nghĩ chắc là việc của FJA. Fasmin giải quyết xong sẽ về mà, làm gì mà xuống sắc dữ vậy. Nào, đi học thôi, không thời trễ giờ. - Hấn vừa dứt lời thì nghe tiếng thở dài của Zeny, Ren thì mặt xụ xuống trong nỗi thương vô cùng. Nhưng sau lời nói của Kon cả bọn cũng nhanh chóng đi học vì sợ trễ hai cô nàng mong cho nó về sớm để hai cô có quà.

Hôm nay tại trường phải nói là khá đầy đủ vì cả bọn Mỹ Nhi đã đi học lại và có cả Sin, Sun nữa. Bọn nó tới trường liền chạm mặt Mỹ Nhi, Nhi thấy Ren thì mở lời chào hỏi. Nếu là Ren của ngày trước thì cô đã xấu hổ và bỏ đi nhưng hôm nay Ren lại khác, nén lại sự hận thù và tức giận trong lòng, khỏi cần Zeny đáp trả cô cũng đành thép đáp lại. Làm mọi người một phen hoá đá có cả Nhi nữa, Ren h thật khác so với lúc trước mà cô ta biết tính tiểu thư kệnh kiêu nhưng h đã khác Ren cứng rắn hơn nhiều. Hấn, Kon và Zeny cũng khá bất ngờ với thái độ của Ren như vậy. Mới hôm qua, Ren còn khóc và bỏ chạy cơ mà sao hôm nay Ren khác thế? Sin và Sun vẫn tỏ ra bình thường với bọn nó hôm nay không thấy nó cũng thắc mắc trong lòng. Riên Đức và Tuấn hôm nay lại không đến lớp, không biết họ định bày trò gì nữa đây?

.....Tại Mỹ.....

Tại L.A.P.D (Los Angeles Police Department) có một người con gái với giày thể thao trắng, quần jean cùng áo pull trắng, bên ngoài khoác áo dạ ngắn đen, túi hộp quay chéo Diorr mang trên người, trên tay còn kèm theo chiếc vali cặp số đang thông thả đi vào.

- Chào Winy/ Chào mừng madam trở về. - Mọi người trong tổ thấy nó về nên nhiệt liệt chào mừng.

- Chào, sếp có trong phòng không? - Nó hỏi xong và nhận được những cái chỉ tay về phòng chỉ huy, nó gật đầu rồi bước vào.

- Oh, Win, em về từ lúc nào vậy? - Người con trai có khuôn mặt điển trai được nó gọi là sếp hỏi nó. (Nguyễn Hoàng Nam - Kyo: là anh nuôi nó cũng là sếp của nó.)

- Em về là có việc cần làm và gặp anh, anh xem đi. - Nó nói xong và đưa chiếc vali sang Kyo.

.....

Hết giờ làm, mọi người mở tiệc mừng nó trở về. Mọi người tham gia với “Không say không về” và nhân vật chính hôm nay cũng uống không ít vì nó không nỡ từ chối đồng nghiệp của mình. Mọi người ai cũng ngà ngà say nên đành chia tay nhau ra về, Kyo đưa nó về nhà anh vì tình trạng giờ là nó đang ngủ say, nhìn đôi mắt nó nặng trĩu khép lại anh không nỡ gọi nó dậy nên đành bế nó về nhà.

S.P.K (Specical Police Key) là một tổ cảnh sát đặc biệt chuyên điều tra các vụ trọng án bậc cao, truy tìm những tên tội phạm nguy hiểm do Kyo quản lí (Sếp).

S.P.K gồm:

- Nguyễn Hoàng Nam - Kyo: Người quản lí bậc cao.
- Trịnh Hàn Băng - Winy: Thanh tra cao cấp.
- Phan Kiên Quỳnh - Sun: Đội trưởng
- Vũ San Phương - Sin: Cảnh sát viên
- Mary: Cảnh sát viên
- Mark: Cảnh sát viên
- Jane: Cảnh sát viên
- Tracy: Cảnh sát viên
- Alice: Cảnh sát viên

45. Chương 55.

Hôm sau nó tỉnh dậy, đầu khá đau nhứt nhưng vẫn cố rời khỏi giường. Nhận thấy đây là khá quen thuộc nên nó tự nhiên hơn. Xuống nhà thì gặp Kyo đang trong bếp đang hì hục làm chuyện gì ấy. Thấy nó xuống thì bảo nó ngồi vào bàn ăn, trước mắt nó là hai phần ăn sáng, cùng một ly sữa và tách cafe. Nó không nói gì chỉ cầm tách cafe uống một ngụm rồi ra ngoài.

- Win, em đi đâu vậy. Không đến thăm papa sao? - Kyo nói với theo.
- Em còn việc phải làm, em sẽ về nhà sau. Em sẽ ở khách sạn, giờ em đến S.P.K đây. - Nó dừng lại nói rồi tiếp tục bước. Kyo chỉ nhìn theo một lúc rồi lặng lẽ ăn phần của mình và uống ly sữa của nó. Đáng lẽ ra ly sữa là dành cho nó, vậy mà nó lại chọn tách cafe của anh. Sau khi dọn dẹp xong, anh cũng chuẩn bị đến S.P.K

Còn về phần nó sau khi ra khỏi nhà Kyo thì bắt taxi đến một cửa hàng thời trang nào đó, chọn cho mình những bộ quần áo đơn giản rồi đến khách sạn thuê phòng. Mười phút sau, nó ra khỏi phòng mình và đến S.P.K trong phong cách khá đơn giản với áo sơ mi đen, áo khoác cũng đen cùng quần jean và giày thể thao trắng hồng Unigay, túi hộp ngang người, mái tóc được nó buộc cao lên giấu đi đáng vẻ mặt của nó. Đến nơi, nó thấy mọi người đều có mặt đầy đủ, nhưng Kyo thì nó chưa biết đã đến hay chưa. Nó chỉ có nhiệm vụ báo cáo lại cho sếp biết chứ sếp nó không trực tiếp tham gia. Nói đúng hơn Kyo chỉ quản lí, cho phép những việc khi nó báo với anh như việc xin lệnh khám xét hay gì đó, còn việc chỉ huy lãnh đạo là việc của nó và Sun. Kết quả ra sao mới báo lại cho Kyo biết nên việc Kyo có đến hay không nó cũng chẳng quan tâm.

- Mọi người chuẩn bị tài liệu 5p họp. - Nó lạnh lùng nói rồi vào phòng của mình.
- Haizzz...Winy trở lại rồi.... - Mọi người ngán ngẩm trước thái độ của nó quay trở lại, ngoài công việc nó khá là lạnh nhưng trong công việc thì bản chất nó còn lạnh gấp mấy ngàn lần cái lạnh ấy. Nhưng họ cũng đã quen với tính và hiểu một người tài giỏi lãnh đạo một tổ cảnh sát chuyên nghiệp thì nó phải chuyên nghiệp

hơn họ nhiều. Nên mọi người còn ngưỡng mộ nó và học theo nó, nên bây giờ ai cũng đủ bản lĩnh chuyên nghiệp giống nó vậy.

- Gần một tháng qua, báo cáo xem mọi người đang làm gì. - Nó buông ra một câu lạnh lùng. (Với công việc này dù nó lạnh lùng thật nhưng vẫn phải nói nha)

- Dừng lại việc đó ngay, điều tra về Sin và Sun ngay bây giờ. - Nó vừa xem những báo cáo mà mọi người nộp cho nó.

- Nhưng đó là người của mình mà Winy. /Đúng, tôi cũng thấy vậy. - Lần lượt những thắc mắc được nói ra, chủ yếu là tại sao lại ngừng điều tra về Jame mà lại chuyển mục tiêu về Sin và Sun trong khi Sin và Sun là đồng đội của họ.

- Đây là lệnh. Xong việc, báo cáo lại với tôi. Mọi người làm việc đi.- Nó nhấn mạnh rồi bỏ ra ngoài về phòng làm việc của mình.

Ngã người ra sau ghế, cảm giác thật dễ chịu. Được một lúc nó lại mở laptop lên làm việc. Nó khá bất ngờ về tên Jame mà nó đang điều tra. Càng bất ngờ hơn nữa vì Sin biết Jame là ai mà lại không nói với nó. Điều này làm nó càng nghi ngờ hơn. “Nếu là thật, Sin chính là nội gián, nhưng sao mình có cảm giác tên Jame này rất nguy hiểm nhỉ? Dường như tội ác của hắn không chỉ dừng lại ở việc buôn bán heroin” những điều nó suy nghĩ đều do cảm nhận của nó. Vì nó là một nhà ngoại cảm. Nó cảm nhận được tất cả và đọc được suy nghĩ của mọi thứ. Cảm giác nguy hiểm xung quanh người thân của nó càng mãnh liệt. Nó có cảm giác như sắp có chuyện gì xảy ra đối với những người bên cạnh nó. Nó chuyên tâm làm việc đến nỗi bỏ cả giờ ăn trưa, việc của Jame khá phức tạp cộng với những cảm nhận của nó càng làm nó căng thẳng hơn, nếu nó là người không biết kiểm chế thì giờ này nó đã mất bình tĩnh. Cuộc điện thoại kết nối với máy của nó làm nó thở phào.

- Sin và Sun là người nắm giữ tài liệu mà chúng tôi nhờ họ chuyển qua cho madam, trước khi về tiến hành điều tra họ đã hứa là sẽ báo cáo cho chúng tôi vào ngày chủ nhật hàng tuần nhưng đến nay chúng tôi vẫn chưa nhận được gì từ họ. - Tracy báo cáo.

- Còn nữa, lúc trước vụ này là do hai người họ xử lí..... - Mark tiếp lời.

- Khoan đã, dường như chúng ta đã bỏ sót điều gì đó thì phải.///// À, nhớ rồi, Sin là người nắm thông tin nhiều nhất về Jame, vì chính Sin hỏi cung và tố cáo Jame vào tù. - Mary nghĩ một lúc rồi nói. / Đúng đó, sao giờ mọi thông tin nghi ngờ điều theo hướng họ hết vậy. Chẳng lẽ họ là nội gián sao? - Jane

- Chỉ có Sin thôi. Tôi về đây cũng vì những thông tin này. Còn nữa, tôi nghi ngờ Jame có liên quan đến vụ án mã vạch. Giúp tôi điều tra thêm về vụ án ấy. Jame hiện giờ đang ở , Mark và Mary hai người chuẩn bị cùng tôi về , chuẩn bị nhanh nhất có thể tôi sẽ xin lệnh, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ. Chia ra làm việc đi. - Nó nói rồi cấp tốc đến phòng làm việc của Kyo xin phép cho Mark và Mary nhưng chưa ra đến cửa thì mặt nó tái nhợt, tay ôm bụng khụy xuống. Mọi người lo lắng đỡ nó dậy ngồi vào ghế, lấy cho nó ly nước nóng.

- Madam, cô có sao không? - Tracy hỏi nó.

- Tôi không sao, Alice giúp tôi đến gặp sếp xin phép cho Mark và Mary giúp tôi.

- Đừng lo cho tôi, mọi người chuẩn bị đi, tối nay chúng ta sẽ bay, tôi ra ngoài một chút. - Nó nói trong sát mặt đã đỏ hơn rồi mang túi ra ngoài đến FJA.

46. Chương 56.

Nếu nói bên Mỹ việc điều tra của nó khá thuận lợi thì bên Zeny lại khá là khó khăn khi có quá nhiều chuyện xảy ra trong cùng một ngày. Cụ thể là khi ở trường, nó vừa mới ra nước ngoài thì Sun và Sin lại đi học nhưng khi họ biết nó về Mỹ thì lại biến mất không thấy đâu nữa, kế tiếp là The World bị Wu thị chen ép về mọi mặt cộng với việc tất cả các tài liệu ở phòng nó đều lộn xộn như có người vào phòng nó lấy trộm

vậy. Những việc này làm cho tội hấn và Zeny đau đầu khi chưa biết rõ nguyên nhân là do đâu. Lúc này thì cả bọn đã tập hợp tại nhà của nó, hấn, Kon, Zeny và Ren bỏ học cả Jackson, Min, Rin, Jeny, Jesty, Justy bỏ công việc ở công ty mà về nhà bàn bạc với tội nó xem chuyện gì đã xảy ra. Min và Jackson là người nói đầu tiên.

- Hôm qua, có người đột nhập vào phòng làm việc của Fasmin thì phải. Chị và anh Jackson vào thì thấy phòng Fasmin có vẻ khác thường. - Min nói, sự lo lắng thể hiện trên nét mặt của cô.

- Đồng thời The World hôm nay bị Wu thị chèn ép không ít, anh không biết chuyện này là do Trầm Mặc hay Wu thị làm đây? - Jesty tiếp lời. Chưa được bao lâu thì Justy có điện thoại.

- Trầm Mặc, ông làm gì ba mẹ tôi và Sany rồi hả? - Justy gất lên làm mọi người phát hoảng khi nghe anh nói.

- Được, chúng tôi sẽ tới, ông nên nhớ rằng, nếu ba mẹ và Sany có gì thì ông không toàn mạng đâu. - Justy mở loa ngoài cho mọi người cùng nghe, mọi người ai nấy đều nom nớp lo sợ cho ba mẹ của nó chỉ riêng hấn giữ được chút bình tĩnh thương lượng với Trầm Mặc. Sau khi cúp máy, cả bọn đều đến địa chỉ mà Trầm Mặc đã nói. Nhưng thật tiếc cho cả bọn vì đây chỉ là đánh lạc hướng bọn họ mà thôi. Trầm Mặc thì cười ha hả vì sắp trả được thù nhưng cũng không biết rằng mình bị người khác lợi dụng mà không biết. Riêng Wuker, họ đang hả hê khi thực hiện được kế hoạch của mình, xoay bọn nó và hấn, cùng Trầm Mặc như chong chóng mà không một ai hay biết. Tất cả mọi việc xảy ra vào hôm nay là do hấn làm, đánh cắp tài liệu chỗ nó là Jame say Jin làm, còn việc bắt cóc ba mẹ nó chỉ vì Trầm Mặc ham danh lợi và hận thù nên mới bị Jame cho vào tròng. Kế hoạch của Jame thực hiện dễ dàng như vậy là vì nó không ở đây, việc này có cả Sin và Sun tham gia vào.

Tại một căn nhà hoang bên bờ rừng, bọn nó và hấn đã đến nhưng chẳng thấy một bóng người, hấn có vẻ dò chừng nhưng thời gian không cho phép họ làm vậy nên Jesty và Justy ngay cả Kon cũng nóng lòng vào cứu người. Nhưng họ khá là tức giận khi bên trong vắng tanh, cũng không tồn tại bóng người nào cả. Tìm xung quanh cũng chẳng khá hơn, chỉ toàn thú hoang và cỏ dại. Điều này làm cho Kon và Justy tức điên lên. Điện thoại của Jesty reo lên, anh nhanh tay bắt máy và sắc mặt nhanh chóng tái đi, làm rơi cả điện thoại, cả Jackson và Min cũng nhận được điện thoại và lâm vào trạng thái tương tự.

- Có chuyện gì mà ba người như vậy, có chuyện gì vậy Jackson. - Jeny lay người Jackson, Rin cũng gần hỏi Min.

- Toàn bộ thông tin bị vi rút đóng băng hết rồi, The World gần như phá sản, e rằng không chóng nổi. - Min lắp bắp nói, người yếu dần như sắp ngã nếu không nhờ Rin đỡ.

- Bình tĩnh lại nào, gọi cho Fasmin đi Ren, tôi cùng Zeny sẽ đến the World xem tình hình thế nào đã, chị hai chị cùng Justy Kon lo cho họ và chờ điện thoại của ông ta. Đi nhanh thôi Zeny. - Hấn phân công nhiệm vụ cho từng người rồi nhanh chóng đưa Zeny đến The World. Ren không ngừng gọi cho nó nhưng nó lại không bắt máy, Ren có chút trách nó sao lại không bắt máy, đang có chuyện quan trọng mà, nên cô gọi gọi mãi gọi mãi nhưng nó vẫn chưa trả lời. Gọi đến máy Ren hết pin nên REn cùng Rin đưa Min vào viện rồi bắt taxi cấp tốc đến Wu thị vì REn chắc chắn có liên quan đến hấn - Thanh Tuấn.

.....

Nó lúc này đang ở FJA lấy một số tài liệu có liên quan rồi về nhưng không may có việc xảy ra nên nó thời gian của nó kéo dài thêm một chút, điện thoại để trong phòng nên nó không hay Ren gọi cho nó. Vừa về đến phòng mở laptop thì có mail từ người giấu mặt gửi đến, nó tíh không xem nhưng no cảm nhận được có điều gì đó muốn nó xem, nó mở ra xem rồi lại nhìn sang điện thoại 72 cuộc gọi nhỡ và 1 tin nhắn thoại do REn gửi cho nó. Vừa mở lên nghe nó tức tốc lấy tài liệu bỏ vào túi, liền ra sân bay trên đường đi không quên gọi điện hối thúc Mark và Mary.

Nó cùng Mark và Mary đi chuyến bay về nhanh nhất có thể, bởi nó dự định là tối sẽ xuất phát nhưng nó xuất phát trước dự định làm Mark và Mary không kịp chuẩn bị gì nhiều, hành lý của cả hai người họ giống hệt nó, chỉ có bộ quần áo đang mặc trên người cùng một chiếc túi. Họ nhận được điện thoại từ nó chẳng kịp chuẩn bị chỉ lấy những tài liệu cần thiết mà nó dặn mang theo. Trên máy bay, nó không thể chớp mắt được, đôi mắt nhìn ra ngoài xa xăm, nhìn nó bình thường vậy, nhưng thực chất nó đang lo lắng cho mọi

người. Trầm Mặc tính làm gì với ba mẹ nó và Sany, con có cả Jame nữa, hấn tính lật đổ World sao? Mark và Mary đang nói với nhau, cả hai đều muốn hỏi nó việc gì mà phải về gấp như vậy, nó nói tối sẽ bay nhưng giờ chưa đến 17 giờ. Bàn qua bàn lại, Mary không chịu được sự thắc mắc nên bạo dạn hỏi nó.

- Madam, sao chúng ta lại bay gấp như vậy? / Phải đó, thưa madam, madam gấp quá làm chúng tôi không kịp chuẩn bị hành lí gì cả. - Mary và Mark nói

- Ba mẹ tôi đang bị bắt cóc, tập đoàn nhà tôi đang gặp chuyện, tôi phải về. Hai người nên nhớ rằng, đến nơi nên gọi tôi là Fasmin, đừng gọi madam hay Winy. Chúng ta chưa lộ diện thân phận ngay đâu. - Nó nói một câu dài. Mark và Mary cũng hiểu phần nào nên cũng im lặng và lấy tài liệu ra nghiên cứu. Nó mong rằng chuyến bay này mau chóng hạ cánh.

47. Chương 57.

Ren đến Wu thị dù bị nhân viên nói tổng giám đốc họ không có ở bên trong nhưng cô không chịu thua, xông vào phòng làm việc của Jame mặc cho nhiều nhân viên ngăn cản.

- Nguyễn Thanh Tuấn, anh và Kiên Minh Đức dừng việc đó lại ngay. - Ren hét lên, cô thực sự chịu hết nổi. Cô tức giận đến mặt đỏ ngầu.

- Châu Như Nguyệt, cô biết là cô đang làm phiền chúng tôi bàn việc với nhau không? - Đức thay Tuấn nói.

- Cô nói gì, chúng tôi không hiểu, chúng tôi làm gì mà phải dừng lại. - Tuấn nhớn nhoe nói như không có liên quan đến anh.

- Tôi nói lại lần nữa, dừng ngay cái việc bắn thủ đó ngay đi, không thôi Fasmin về sẽ không tha cho hai người đâu. Cả tôi nữa, tôi sẽ liều cái mạng này với anh. - Ren nói trong tức giận rồi bỏ ra ngoài, nhanh chóng đến the World vì cô biết dù nói thế nào đi nữa cô cũng không có chứng cứ buộc tội hai người họ, mặt khác cô sợ sẽ gây thêm rắc rối cho nó nên nén cơn giận xuống.

Ren đến the World thì hay tin mừng là the World đã được cứu nhưng đã đổi chủ. Ren không tin vào mắt mình, trước mắt cô là Zeny cùng hấn và mọi người ở ngoài tập đoàn, Zeny nhìn cô trong hai hàng nước mắt. Những điều này càng khẳng định được rằng tin the World đổi chủ là sự thật. Sao có thể chứ, chỉ mới đây thôi mà, chưa hết buổi sáng thì đã thế này, đúng là xảy ra trong chớp nhoáng. Cô bước đến nơi có Zeny đang đứng thì lại nghe những lời chua ngoa từ những nhân viên và bảo vệ.

- Nơi này không chào đón các người, học sinh mới lớn đến đây làm gì, ra ngoài đi. - Cô nhân viên chua ngoa nói sau đó ra hiệu cho bảo vệ kéo Zeny ra ngoài, hấn cũng chẳng làm được gì khi đây đâu phải là nhà hấn, hấn chỉ dẫn Zeny ra ngoài thoát khỏi cánh tay bảo vệ. Zeny hoảng hơn khi toàn bộ nhân viên the World đã đổi, họ đã đổi từ lúc nào ngay cả cô và mọi người đều thắc mắc. Ren lo lắng đến đỡ Zeny rồi cùng hấn và nhân viên bị đuổi ra về. Hấn thay mặt nó xin lỗi những nhân viên bị đuổi và hứa sẽ giải quyết sớm và mời họ về làm việc. Nhận được sự an ủi từ hấn, tất cả cũng an tâm ra về chờ đợi nó về.

Nhà nó lúc này rất đông đủ có cả Jask, mọi người đều bàn hoàng trước lời nói của Zeny về tình hình của tập đoàn đã đổi chủ, ba mẹ nó thì vẫn không có tung tích gì. Mọi chuyện như đi vào ngõ cụt. Hấn trấn an mọi người nên bình tĩnh lại và suy luận từ từ, sắp xếp lại từng sự việc. Zeny lấy lại bình tĩnh nhanh chóng sau lời nói của hấn bởi bản chất cô là một đội trưởng đội cảnh sát chuyên nghiệp (chuyên về phòng chống ma túy nhưng Zeny mới được chuyển sang bộ phận S.P.K).

- Resd nói đúng, chúng ta nên hệ thống lại toàn bộ sự việc diễn ra theo thời gian. Như vậy mới tìm được sơ hở. - Zeny

- Tài liệu bị đánh cắp đêm qua, sáng thì chúng ta đi học đông đủ, ba mẹ bắt taxi về thăm nội Sany cũng theo họ chơi, kể đến là ba mẹ cùng Sany mất tích, đến nhà hoang thì không có ai, tiếp nữa là vi rút đóng băng tập đoàn trên bờ vực phá sản, chớp nhoáng lại bình thường nhưng đổi chủ. - Justy cùng Jesty hệ thống lại tất cả.

- Khoan đã, Trầm Mặc kêu chúng ta đến nhà hoang, chúng ta đến lại không thấy ông ta, ngược lại tập đoàn lại xảy ra chuyện. Không lẽ Trầm Mặc muốn đánh lạc hướng chúng ta để có kéo dài thời gian cho vi rút xâm nhập. - Ren chợt nghĩ ra và nói lên ý kiến. Ý kiến của Ren làm mọi người suy ngẫm và cảm thấy đúng. Dù họ đang dậm chân tại chỗ nhưng ít ra họ đã biết được việc bắt cóc và tập đoàn là có liên quan đến nhau.

- Alo, là em sao? Em về nhà đi. Mọi người đang chờ em đây này. - Justy nghe giọng nó thì nở nụ cười, có lẽ mọi chuyện có nó sẽ dễ giải quyết hơn.

Tại sân bay, có một người con gái chạy ra ngoài trong mái tóc dài tung bay che cả khuôn mặt có hai người một nam một nữ cũng hít hời chạy theo. Cả ba nhanh chóng lên taxi rồi về nhà. Về đến nơi, nó quên mất việc trả tiền chạy một mạch vào nhà để Mary trả thay nó.

- Fasmin, em về rồi à, mệt không? - Jask thấy nó.

- Không cần hiểu lời, chuyện thế nào. Nói em nghe đi. - Nó ngồi xuống, Mark và Mary cũng vào mọi người nhìn họ với ánh mắt ngạc nhiên ý muốn hỏi họ là ai.

- Là bạn em. Đừng quan tâm, kể nhanh đi. Không nhiều thời gian. - Nó có vẻ bình tĩnh, giọng nói lạnh lùng nhưng nghe kĩ sẽ thấy có sự hồi thúc trong đó.

- Mark và Mary, hai người kiểm tra định vị cho tôi. Mọi người có thể chờ điện thoại của Trầm Mặc, ông ta chắc chắn sẽ gọi. Chuyện tập đoàn em sẽ lo. - Nó bước nhanh ra ngoài, nhìn lại Mark và Mary gật đầu một cái rồi nhanh chóng đến the World, Ren cũng nhanh chân theo nó lên xe.

48. Chương 58.

Nó nhanh chóng cùng Ren lên xe và đến nơi cần đến. Ren thì đổ mồ hôi với cách lái xe của nó, cộng với sự khó chịu từ trên người cô, đồng phục cô vẫn còn trên người, cũng may là hôm nay cô mang giày búp bê nếu mang giày cao gót thì không ổn rồi.

- Chúng ta đến đâu đây Fasmin. Tổ tin chắc việc này có liên quan đến Wu thị. - Ren nói trong tình trạng nó chẳng chịu mở miệng. Cuối cùng nó và Ren cũng đến nơi nhanh chóng. Trước mắt nó vẫn là một the World huy hoàng nhưng sự khác biệt ở đây là cách cư xử của nhân viên và bảo vệ khá gấu gắt và tự cao. Nó lạnh lùng bước thẳng vào trong, mặc nhiều lời chua ngoa ở phía sau. tất cả nhân viên ra ngăn việc làm của nó. Một người kéo nó lại. Không ai có thể đoán lúc này nó đang nghĩ gì nhưng thấy sắc mặt nó thật đáng sợ, đánh lại với đôi mắt như xoáy sâu vào họ. Bọn họ lần lượt không rét mà run trước cái nhìn của nó, nên tự động buông nó ra. Nhưng cũng không quên chỉ trích nó đủ điều. Nó bước đến trước mặt một cô nhân viên đang nhiều lời với mọi người về chủ mới của họ.

- Chủ của các người đâu? - Nó lạnh lùng. Hàn khí tỏa ra như khổng chế tất cả.

- Thì....Tổ giám đốc chúng tôi ra ngoài rồi. Nghe nói là qua Wu thị gì đó. - Cô nhân viên có vẻ như không sợ nó bởi lúc nào cô cũng né tránh cái nhìn từ nó.

- Vậy, tổng giám đốc các người tên gì? - Ren thắc mắc hỏi, cô muốn biết rốt cuộc chủ mới là Tuấn hay là ông ta.

- Tôi không biết, chỉ biết là giám đốc rất đẹp trai và thân thiện với tôi. Không phải một giám đốc mà là hai lặn đó. - Người khác lên tiếng khoe khoang. Ren nghe cô ta nói thì lập tức khẳng định suy nghĩ của cô lúc đầu là đúng, đúng là do Tuấn làm. Nó thì giờ đã lên xe và lao đi từ lúc nào cả Ren cũng không hay, chỉ biết rằng khi Ren bước ra ngoài thì chẳng còn thấy dấu vết gì của nó nữa. Lấy điện thoại ra gọi cho nó nhưng cô quên mất điện thoại cô đã hết pin, thở dài một cái rồi Ren đành bắt taxi về nhà chờ tin của nó.

Về tới nhà, Ren thấy mọi người vô cùng mệt mỏi, nét mặt tràn ngập lo lắng, và thấy sự lo lắng không ít trên gương mặt đang lấm tấm mồ hôi của hai người lúc này theo nó về.

- Sao rồi mọi người, có tin gì của hai bác và Sany chưa? - Ren lên tiếng hỏi.

- Haizzz, vẫn chưa định vị được. Mà sao có mình cậu về vậy Fasmin đâu. - Zeny mệt mỗi trả lời, tâm trạng vô cùng lo lắng cho ba mẹ và cả em dâu cô nữa. Kon thì có vẻ ổn hơn vợ của mình, anh ngồi an ủi Zeny và cũng thầm mong cho ba mẹ cùng em gái anh bình an vô sự.

.....

Tại Wu thị, cô gái xuất hiện với đôi giày trắng hồng của Unigiay, áo dạ ngắn đen mái tóc xoã ra che mất đi khuôn mặt của người con gái ấy nhìn cách ăn mặc thì mọi người có thể nghĩ rằng nó chạy nhảy phá phách nhưng không, những bước chân của nó rất chắc rất bình tĩnh. Thong thả bước vào Wu thị, điều nó không thích lại xuất hiện trước nó.

- Xin lỗi, cô đến đây có việc gì ạ. - Chẳng cần nghe nhân viên nói hết nó đã nhanh chân đến phòng Tuấn. Mọi người ai cũng nhìn nó với ánh mắt lạ, rất lạ tại sao nó lại tự nhiên như vậy.

- Wuker, anh đã làm gì ba mẹ cùng em tôi rồi hả. - Nó nói thẳng vào mặt Tuấn cũng chẳng cần gõ cửa gì cả. Bởi lúc này nó sắp kiểmm không nổi nữa rồi.

- Oh, Fasmin, em nói gì tôi không hiểu gì cả. Mời ngồi, Đức lấy hộ tôi hai tách cafe. - Tuấn thong thả nói như chẳng có chuyện gì xảy ra.

-Nói đi, ba mẹ tôi đang ở đâu? - Nó lạnh lùng nói.

- Việc gì cũng phải có qua có lại chứ. Đường như FJA vẫn chưa kí hợp đồng hợp tác với Wu thị thì phải. - Tuấn nói trong tư thế một tay đặt lên bàn, người hướng ra cửa sổ. Nó dành mạo hiểm thử xem sao, nhẹ nhàng ở đôi găng tay đặc biệt của mình ra lộ ra những ngón tay thon dài đẹp đẽ, tay nó cũng đặt xuống bàn. Ba phút sau, không gian im lặng đến đáng sợ, chẳng ai nói ai tiếng nào, nhưng biểu hiện của nó rất lạ, hai mắt nhắm chặt, trên trán lại đổ rất nhiều mồ hôi không hiểu nó đang làm gì nhưng nhìn nó có vẻ như đang chống lại gì đó. Không trụ được nữa, nó mở mắt ra loạng choạng bước về sau vài bước và thở gấp. Đôi môi đẹp đẽ của nó đang tái đi.

- Đọc suy nghĩ của người khác không tốt đâu Fasmin. Xem ra, hai bác và cô gái xinh đẹp kia chắc không trụ nổi đến ngày mai đâu. - Tuấn nói mang rất nhiều hàm ý trong đó.

- Rốt cuộc anh muốn gì chứ? The World đã thành công, vậy còn giữ họ làm gì nữa. - Nó nói trong có vẻ ổn hơn.

- Từ từ em sẽ biết, anh muốn hợp đồng sẽ kí nhanh một chút, được chứ. Nếu không, anh sợ..... - Tuấn nói kéo dài như đang đánh vào tâm lý nó và anh đã thành công.

- Được rồi, 9h tối nay tôi sẽ kí. Nhưng anh phải đảm bảo an toàn cho họ. Nếu không, dù the World trong tay anh, tôi sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời đấy. - Nó nói rồi bước thẳng ra ngoài chẳng để lại một lời nào thêm nữa. Tuấn và Đức thích thú nhìn nó tức giận ra ngoài.

49. Chương 59:...60...

59..

Nó về nhà trong tâm trạng bất thường, bên ngoài thì bình tĩnh lạnh lùng nhưng bên trong rất rối, có quá nhiều việc cho nó. Cái cảm nhận của nó đúng thật, đáng lẽ ra việc về nước lần này là bắt Jame nhưng hôm nay khi đối mặt với chính Jame thì lại bị lật ngược tình thế. Bị hấn xoay vòng vòng. Thật là làm nó có phần tức giận, đợi ba mẹ cùng Sany được an toàn thì chuyện này chính tay nó sẽ kết thúc. Mọi người chưa kịp hỏi nữa thì đã nghe tiếng cửa đóng mạnh, họ cũng hiểu rằng ngoài mặt nó lạnh vậy thôi chứ thật tâm nó cũng giống mọi người thôi đều lo cho ba mẹ và Sany.

Bên trong phòng nó màu đen bao trùm hết tất cả, lấy hết tài liệu trong túi ra, nó xem nhanh và tìm được thứ nó cần. Giờ nó hoàn toàn lấy lại được bình tĩnh. Nó vào phòng tắm, nước lạnh từ vòi sen chảy xuống làm nó thoải mái mà nó cần được cảm nhận. Chọn cho mình chiếc váy xoè thân ren đen không tay, mặt mộc

tuyệt đối vì nó ghét make up, mái tóc buộc hờ ra phía sau nhưng vẫn còn sót vài sợi ở phần mái tóc, điều này làm nó trong thật quyến rũ, thay vì mang giày cao gót nhưng nó lại chọn cho mình giày Vans trắng để tiện cho việc đi lại. Nhìn đồng hồ trên tay nó cầm túi xách ra khỏi phòng. Quên mất việc laptop mình vẫn còn mở và có mail từ người giấu mặt hôm trước gửi sang nó. Trước khi ra khỏi nhà nó nhìn lại mọi người đang ở phòng khách đôi mắt họ nhắm chặt. Nó chợt dừng lại trước Kon và Zeny, điều chú ý ở đây là bức ảnh trên tay Kon. Đôi tay khẽ chạm vào nó. “Sany, hãy tin chị” vội mở mắt ra và lái xe ra khỏi nhà ngay lập tức. Những hình ảnh Sany bị Puy hành hạ cứ mãi trong đầu nó. Nhưng nó lại không cảm nhận được Sany đang ở đâu, với lại cả ba mẹ nó, nó không thấy họ trong suy nghĩ ấy.

Vội đến địa điểm như đã thỏa thuận với Jame, trong lúc này ở nhà nó mọi người cũng bình tĩnh vậy. Zeny không chịu được nữa nên đánh bàn bạc với tất cả trong nhà báo cảnh sát. Trong khi đó, nó đến nơi thì đã thấy Jame có mặt ở đó. Hôm nay, Jame vẫn giống mọi ngày bộ vest xanh đen trông lịch thiệp vô cùng đang cầm ly rượu trên tay như đang chờ nó. Nó ngồi đối diện với Jame và đưa bản hợp đồng hai bên, cả hai thỏa thuận rồi đồng ý.

- Địa chỉ. - Nó nói trước cho thấy nó khá gấp rút.

- Anh không bắt người, nhưng anh không muốn thất hứa. Anh chỉ biết người do Trầm Mặc bắt hiện giờ chắc còn ở bìa rừng phía Đông Nam. - Nó nghe Jame nói xong liền chạy nhanh ra ngoài mà quên mất điện thoại đang còn ở chỗ đó. Quay lại lấy thì nó thấy có điều gì đó lạ nhưng không quan trọng bằng việc cứu ba mẹ nó lúc này. Chẳng nói lời nào, mang điện thoại ra ngoài trong cái nhếch môi của Jame mà nó không hề hay biết.

- Anh à, Trầm Mặc đang ở bìa rừng phía Đông Nam, anh đến ngay đi. Em đang qua đó đây.- Nó cố nói nhanh rồi đưa với tử thần vì nó sợ nó sợ ba mẹ nó cũng giống như cậu nó bỏ nó mà đi. Nó ghét cái cảm giác như thế này.

60.

Sau khi nhận cuộc điện thoại từ nó, mọi người quyết định hợp tác với cảnh sát đến nơi mà nó nói. Đồng thời họ còn mang theo một chiếc vali cặp số không rõ bên trong là gì. Cả bọn gấp rút lên xe đến bìa rừng.

.....

- Cô.....Cô là người hại chị dâu tôi phải không? - Sany cố cầm cự hỏi Puy trong tình trạng không mấy khả quan. Sany giờ đây đầu tóc rối bù, trên người mang rất nhiều thương tích do roi và dao gây ra. Sắc mặt Sany giờ đã tái đi, trắng không còn một giọt máu nhưng trước khi cô ra đi cô phải biết hung thủ hại chị dâu mình là ai.

- Phải thì sao? Cô lo cho thân cô trước đi. Dù gì cô cũng sắp chết tôi cũng nói cho cô biết. Zeny chỉ là người chịu thay cho con Fasmin thôi. Mục tiêu của tôi là nó chứ không phải cô ta. Hahahahah. - Puy nói xong là một tràng cười hả hê. Sany ở một góc, ba mẹ nó cũng ở một góc khác, nhưng với góc độ này họ thấy rõ được khuôn mặt xinh đẹp nhưng lộ ra vẻ độc ác và họ biết thêm về việc hung thủ muốn hại con của họ.

- Cô đúng là độc ác mà. - Mẹ nó tức giận nói. Dù hại nó hay Zeny nhưng hai đứa nó vẫn là con của bà mà.

- Còn ông nữa, ông âm mưu 11 năm chưa đủ sao? 11 năm trước ông bắt cóc con tôi, bắn chết anh vợ tôi, 11 năm sau ông lại cho con ông hại chết con tôi một lần nữa. Ông...Cả loài cầm thú ông cũng không bằng.

- Ba nó tiếp lời mẹ nó, kể lại mọi chuyện. Hình ảnh từ 11 năm trước cũng tại một căn nhà hoang giờ nó lại hiện lên trong đầu ông. Puy sau khi nghe ba nó nói thì có phần bất ngờ, không ngờ người ba mà cô yêu quý lại độc ác đến vậy. Mang cả tội bắt cóc và giết người từ 11 năm qua mà cô không hề hay biết.

- Nói nhầm. Chờ thêm chút nữa, mọi chuyện sẽ kết thúc thôi. Ông bà Trịnh. - Trầm Mặc đưa lưng về ba mẹ nó mà nói chứ không nói chính diện. Hình ảnh 11 năm trước cứ ám ảnh ông mãi, nhưng vì danh lợi, quyền thế đã làm mất đi sự ân hận có lỗi của ông. Thay vào đó ông còn âm mưu hiểm độc nhiều hơn. Chờ chút nữa ông sẽ có tiền có cuộc sống sung sướng cùng con ông nghĩ tới đây ông cười như điên dại nhưng nhanh chóng ra lệnh cho bọn áo đen đưa ba mẹ nó và cả Sany vào trong.

.....

Chưa được bao lâu thì nó đã đến nơi, đứng trước căn nhà nó thăm quan sát nơi này, đúng thật rất hoang vắng. Nó nghe được tiếng của Puy bên trong, như đang trút giận lên ai đó. Điều này thôi thúc nó phải vào cứu người nhanh.

“RẦM” Nó vừa đập cửa xong quan sát nhanh thấy chỉ có mình Puy cùng mấy tên áo đen, dưới sàn nhà dơ bẩn còn có thân hình nhỏ nhắn của Sany nhưng nhìn kĩ thì Sany gần như không chịu được nữa. “Đáng chết” dám đánh em gái dễ thương của nó chỉ còn nửa cái mạng, nó nhất định sẽ không tha cho Puy. Vụ Zeny nó chưa xử lí giờ còn thêm Sany nữa, Puy dám đụng đến chị em tốt của nó. Khuôn mặt nó lạnh tanh đánh lừa tất cả, nhìn nó cao ngạo lạnh lùng đứng đó nhưng trong lòng đang nghĩ rằng ba mẹ nó ở đâu và cả ông ta nữa. Chưa có gì hết thì nó đã nghe tiếng bước chân. Phải rất nhiều tiếng bước chân.

“Ông ra đây cho tôi” Nó lạnh lùng nói, Sany nằm dưới sàn nghe thấy tiếng nó liền ngược lên thử xem phải là nó không, khẳng định là nó nhỏ dường như an tâm hơn nhắm đôi mắt kia lại, nhỏ rất mệt, giờ nhỏ chỉ muốn ngủ còn hai bác cứ để nó lo bởi nhỏ tin tưởng nó, tin vào bản lĩnh của nó.

- Đúng là không hổ danh là Zanker, tốc độ làm việc của cô nhanh thật, tôi chỉ gọi cho anh của cô mà giờ không thấy họ ngược lại cô thì lại ở đây. - Trần Mặc nhếch mép cười sau đó ra hiệu cho đàn em đưa ba mẹ nó ra. Nó thăm an tâm vì ba mẹ nó không sao chỉ có điều ba mẹ nó hơi tiêu tụy chắc là do mệt mỏi.

- Đừng nhiều lời, ông muốn gì. - Nó vào thẳng vấn đề. Ba mẹ nó luôn quan sát nó, họ đang lo cho nó sẽ gặp nguy hiểm nhưng nhìn thái độ nó như vậy họ lại thờ dài, có lẽ họ đã lo quá nhiều cho nó rồi.

- Thứ tôi yêu cầu đâu?/// Yêu cầu gì? - Trần Mặc vừa nói xong, nó hỏi ngược lại ông ta làm ông ta phát hoảng, còn nó thăm nghĩ ông ta đang nói đến thứ gì.

- Thứ ông cần đang ở đây. Mau thả họ ra. - Justy cầm vali bước vào còn có cả bọn theo sau, Justy đứng trước nó chuẩn bị giao dịch với ông ta.

- Mau đưa cho ta, ta sẽ thả họ. Còn chần chờ gì nữa, xem ra bọn họ bỏ mặc cô gái đó rồi Puy à. - Trần Mặc đánh vào tâm lí anh nó, bằng việc vừa nói vừa thương tiếc chuyển ánh nhìn sang Sany đang bất tỉnh ở dưới đất điều này làm Kon và Zeny mất bình tĩnh.

- Justy mau đưa cho ông ta đi. Phải đó. -Kon và Zeny cùng nói. Những người còn lại cũng đang trong tư thế tư thế sẵn sàng chiến đấu. Justy cũng lo lắng nhìn Sany, liền gạt đầu không chút do dự đem chiếc vali cho ông ta. Justy thực hiện quá nhanh làm nó chỉ đứng im không kịp ngăn cản.

- Tạm biệt bọn người ngu ngốc. - Trần Mặc cười gian một cái rồi chuẩn bị rời đi. Trong khi người của ông đang không chế ba mẹ nó và cả Sany nữa. Chưa được nửa bước cảnh sát ập tới làm ông hốt hoảng nhưng tức giận máu điên ông nổi lên rút thẳng súng chĩa và ba nó, Puy cũng chẳng vừa, cô cũng vào đường cùng cầm con dao trên tay đến chỗ mẹ nó đang có bọn người kia giữ rạch mạnh một đường dài trên tay bà làm bà la lên đau đớn.

- Đó là cái giá cho các người phải trả khi không nghe lời ba tôi mà dám báo cảnh sát.

- Ông chạy không thoát đâu. - Rin nói

- Tôi chết thì họ cũng đừng hòng sống. Mau bỏ súng xuống hết, lùi lại, nhanh, không thì bọn họ phải chết.

- Trần Mặc uy hiếp. Cảnh sát vì bảo đảm an toàn cho con tin nên buộc phải bỏ súng xuống đất. Zeny cũng dần dần buông súng xuống, các anh chị của nó cùng cảnh sát lùi ra xa, nhưng nó cứ đứng đó. Vội xoay người giật lấy khẩu súng của Zeny, nó bước đến đối diện với Trần Mặc làm những người phía sau hoảng hồn, không biết nó định làm gì.

50. Chương 61: Mạo Hiểm

Nó lạnh lùng đối mặt với Trần Mặc, khẩu súng trên tay nó cũng đang chĩa thẳng vào ông ta. Ông tiếp tục đánh vào tâm lí nó.

- Hừ, Zanker, cô dám bắn tôi sao? - Trần Mặc hỏi nó. Đôi mắt liếc nhìn xung quanh.

- Sao tôi lại không dám bắn ông? - Nó hỏi ngược làm TM ngạc nhiên “Con điên này, nó đang có ý gì đây?”

- Ông bắn đi, tôi không quan tâm, dù gì ở đây cũng có cảnh sát, ông bắn họ, tôi lại bắn ông cả hai cùng vào tù. Không phải chuyện vui sao? - Nó bắt đầu kế hoạch mạo hiểm của mình.

- Tại sao? Xem ra, họ đối với cô không quan trọng nhỉ. Vậy tôi bắn đây. - Tiếp tục dùng kế tấn công vào tâm lý nó, nhưng ông đã lầm. Nhưng còn anh chị nó phía sau nó thì nhiều người đã hiểu lầm nhất là hai anh nó. Họ không hiểu nó đang nghĩ những gì sao lại muốn ba mẹ mình chết đến vậy.

- Fasmin, em đang làm gì vậy. Đó là ba mẹ chúng ta đó. - Jesty bất mãn nói, câu sau còn có thêm sự đồng tình của mọi người.

- Tôi không phải con của họ, tôi chỉ là một đứa mồ côi được họ nhận nuôi thôi. Lợi dụng tôi quản lý công ty giúp họ kiếm lợi nhuận sao? Còn lâu tôi mới tin họ. - Nó tỏ vẻ rất hận ba mẹ nó nhưng nó phải diễn vậy, những lời này nó nói ra nó cũng thấy có lỗi lắm chứ, mọi người hiểu lầm nó hiểu, nhưng nó không thể giải thích ngay lúc này, bởi đây là một việc vô cùng mạo hiểm, nó dùng ba mẹ cùng Sany và cả nó đánh cược. Ba mẹ nó nghe lời nó nói tưởng là thật vội vàng giải thích. Người ở phía sau nó cũng chen lời vào làm phía bên Trầm Mặc có phần ừ tai loạn cả lên. Nhưng ông ta cũng rất thông minh.

- Nếu cô hận họ như vậy, được dù sao tôi và cô cũng vào tù, tôi cho cô bắn một trong hai bọn họ. Nào lại đây. - Nó nghe lời hần, hành động này của nó là hần và Justy phần nộ vùng lên nhưng bị Rin và Min ngăn lại. Mark, Zeny và cả Mary cùng có chung suy nghĩ là sao hôm nay nó lại nghe lời người khác đến vậy, họ nghi ngờ hành động của nó có phần ẩn mật phía sau. Những suy nghĩ của ba người họ nó đều biết bởi hôm nay nó không mang găng tay, chứng tỏ nó lợi dụng điều này đọc suy nghĩ tất cả mọi thứ kể cả lão cáo già kia đang lợi dụng nó để giết người.

Đứng kế bên mẹ nó và giữ bà ấy trong tay, mọi người nhìn nó với ánh mắt hoảng hốt riêng hần hần thấy khiếp sợ nó hơn vì ngay cả mẹ nó nó cũng dám giết. Puy hiểu ý ba cô đứng sang một bên trên tay vẫn còn con dao đầy máu Sany, Trầm Mặc đặc ý thách nó.

- Sao, dám không? - Ông ta thách thức.

- Ông giết một đôi vợ chồng mà lại để vợ chết trước chồng chết sau là sau nhĩ, bọn họ xuống dưới sao làm vợ chồng nữa đây. - Nó nói những lời này mà lòng đau lắm nhưng vẫn phải lạnh lùng tàn nhẫn nói ra, làm cho ba mẹ nó nhìn nó trong nước mắt, mọi người phía bên kia nhìn nó đầy thất vọng, người em, người bạn mà mọi người yêu quý đâu mất rồi giờ lại thấy nó như một ác quỷ lạnh lùng tàn nhẫn. Mất Ren giờ đã nhòe đi, nhưng nhận thấy ánh mắt sắc bén của nó như muốn nói điều gì "Tớ tin cậu, tớ mãi tin cậu" Ren vội lau nước mắt nói.

- Được, ta đếm đến 3 cô và ta cùng nổ súng. - 1.....2..... Nó lên nòng súng. Mọi người hồi hộp chờ đợi. Justy lao ra nhưng được Zeny giữ lại. "Hãy tin Fasmin" Zeny thầm nói đủ cho bọn họ nghe.

.....3....."ĐOẢNG....ĐOẢNG"

"Fasmin, cẩn thận" mọi người lo cho nó.

"Sau khi Trầm Mặc đếm tới ba, nó và ông ta cùng chuẩn bị bắn, ba mẹ nó nhắm mắt lại đầy tuyệt vọng nhưng "ĐOẢNG" họ không bị bắn trúng mà hai phát súng nó bắt vào chân tay đang khống chế ba nò, tính toán nó rất chính xác, Trầm Mặc đan quá bỏ tay ra, đồng thời bóp cò, viên đạn hướng về mẹ nó đồng thời nó ý thức được con dao của Puy đang chuẩn bị đâm lên, nó vội đá mạnh ra sau làm Puy bị đá văng ra xa. Còn về phần viên đạn do quá gần nó không còn cách nào khác đành phải dùng sức mạnh đó thôi. Dùng lực vừa phải nó đành liều xô mẹ nó qua bên kia, nơi mà mọi người đang hết hoảng chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Và đưa tay ra nắm lấy viên đạn ấy. Điều này làm Trầm Mặc bất ngờ, viên đạn đâu rồi "Xoảng" Nó mở tay để viên đạn tự nhiên rơi xuống.

"Sao...Sao có thể" Trầm Mặc còn đang ngạc nhiên chẳng hiểu chuyện gì xảy ra thì nhận ngay cú đá của nó làm ông tỉnh ra.

- Đưa Sany cấp cứu, bảo vệ họ đi song M(Nó thường gọi như vậy, song M: Mark, Mary), Ren và Zeny. Nó nói nhanh rồi quay sang Trầm Mặc ông ta giờ như con quỷ khát máu, hai mắt đỏ ngầu.

"Mày dám lừa tao. Muốn giống 11 năm trước sao?" Ông ta đã lên đạn.

“Tôi đã cho ông sống 11 năm, giờ chính là ngày tàn của ông Trầm Mặc. Tôi sẽ bắt ông trả giá trước những việc mình đã làm.” Màu mắt của nó cũng thay đổi, ánh mắt nó sâu hơn không còn màu caffe cuốn hút nữa mà thay vào đó là màu của máu....là MÁU

51. Chương 62:...63

62....

Nhập cuộc với tâm lí khá ổn, vì lúc này mọi người đã hiểu chuyện gì đang xảy ra. Tứ hộ vệ gồm Mark, Mary, Zeny và Ren chưa từng kết hợp với nhau nhưng hôm nay lần đầu tiên phối hợp lại rất ăn ý với nhau, làm cho bọn người Trầm Mặc khó lòng xoay sở. Kon và Min, Jeny, Jackson cùng đưa Sany đến bệnh viện, còn lại hần, Justy, Jesty, Rin cũng phụ giúp một tay với cảnh sát nhưng vì Trầm Mặc như có sắp xếp sẵn, người của ông ta rất nhiều, làm người cảnh sát phải chóng mặt, đánh phía bên ngoài còn bên trong đành để tụi nó xử lí. Puy tức như điên lên tâm trạng bấn loạn dùng dao đâm loạn xạ. Đang giao đấu, Ren vô tình bị dao của Puy đâm trúng vào cánh tay, một đường rạch dài và sâu khiến cho Ren đau đớn xuống sức nhanh chóng.

- Cô điên chưa đủ sao? Cô muốn chết phải không? - Rin giật lấy con dao của Puy sau đó không chế Puy đồng thời mắng cô ấy. Thái độ Rin có phần nghiêm túc đó là lạnh.- Mẹ... Mẹ...Tĩnh lại đi mẹ. - Jesty hét lên khi thấy mẹ mình bất tỉnh bên ba mình, trong khi ba mình đỡ đầu và cũng nhanh chóng ngất đi. Điều này làm mọi người đều chú ý đến kẻ cả nó.

Mọi người loay hoay một lúc mới đánh bại được bọn người của Trầm Mặc, còn phần nó đang trong cuộc chiến với Trầm Mặc thì nghe Jesty nói vậy bèn xoay qua nhìn lại nhận được cú đá của ông ta vào bụng và chạy đi. Nó không quan tâm đến vết thương mà đến chỗ ba mẹ.

- Hai anh mang ba mẹ đến bệnh viện đi. Tôi còn chút việc, tôi đi trước. - Nó nói rồi bỏ đi vì nó biết Zeny sẽ thay thế nó giải quyết bọn người kia vì chính cô đã báo cảnh sát. Mọi người vì lo cho ba mẹ nó cũng không để ý đến việc nó đổi cách xưng hô nhưng hần thì biết. Mọi người gấp rút đưa ba mẹ nó đến bệnh viện việc còn lại có Zeny và Mark, Mary cùng phía cảnh sát xử lí. Puy cũng được đưa về sở cảnh sát. Ren thì bị Rin bắt đến bệnh viện để xử lí vết thương.

Riêng nó, sau khi rời khỏi căn nhà liền lái xe về nhà lấy vội chiếc laptop cùng 2 bộ quần áo rồi lái xe đến khách sạn.

63..

Tại khu biệt thự sang trọng, có một người con trai đang ngồi trên sofa trong phòng khách. Trên bàn, ly caffe còn nghi ngút khói. Với bộ vest đen càng làm anh ta thanh lịch nhưng toát lên khí chất lạnh lùng, trên tay anh còn đang cầm tờ báo. “Sao em lại để cho ông ấy thoát nhỉ?”

- Jame, sao cậu không đến Wu thị? - Jin vào hỏi Jame. Trông Jin không kém Jame chút nào, thân hình chuẩn đẹp với áo trắng quần tây đen bên ngoài là chiếc vest xanh.

- Cậu quản lí Wu thị giúp tôi, tôi muốn đến the World. - Jame nói rồi hai tay rút vào túi quần ra ngoài trông khá là thông thả.. Jin cũng ra ngoài theo.

.....Tại Thuỷ Văn.....

Trước phòng cấp cứu, mọi người đã có mặt đầy đủ, tâm trạng bồn chồn lo lắng.

- Sany, con tôi....Sao mọi chuyện lại thế này, lúc trước là con dâu tôi, giờ lại đến con gái tôi. - Mẹ Kon thống khổ khóc lên rồi ngất lên vai mẹ Rin, vì Rin đang ngồi bên cạnh an ủi bà.

- Kon, ba mẹ, ba mẹ cùng Sany sao rồi? - Zeny cùng Ren sao khi xử lí xong việc liền đến bệnh viện. Vừa đến thì bắt gặp cảnh này.

- Sany còn đang cấp cứu, ba và mẹ không sao chỉ do sốc và không ăn gì nên ngất thôi. // Zeny, chuyện đó xử lí sao rồi. - Kon trả lời xong hần liền hỏi.
- Em và cảnh sát đã xử lí rồi, tuy Trầm Mặc đã thoát nhưng đã bắt được Puy, cô ta cũng đã thừa nhận là đã bỏ thuốc độc vào hại em, nên cảnh sát chuẩn bị khởi tố Puy vì tội cố ý giết người. //KHÔNG ĐƯỢC. - Zeny thông thả nói, Rin và Jeny nghe xong định mở miệng liền nghe hần lớn tiếng nói không được nên im bật.
- Sao lại không được, cậu không thấy cô ta đã thừa nhận tội của mình sao? - Kon phản bác.
- Tôi nhớ đã có lần, Fasmin nói với tôi. Puy_cô ta không đủ thông minh để bày ra những trò hiểm độc thế này. - Hần thuật lại lời nó làm mọi người suy nghĩ lại.
- Thật vậy sao? Còn có người đứng sao sai khiến cô ta? - Rin nói, nhìn cô khá mệt mỏi.
- Nếu Fasmin đã nói vậy, Zeny em hãy nói với cảnh sát tạm dừng việc này lại, chúng ta tìm đủ chứng cứ rồi hã kết tội cô ta. - Jeny cũng đứng lên nói.
- Quên mất Fasmin đâu, lúc nãy hết hồn với nó. Nó làm cái gì tôi chẳng hiểu gì cả. Mà sao lúc nãy em lại nói nên tin Fasmin. - Justy nhớ đến nó nói.
- Fasmin nói có việc cần xử lí nên không đến được. Em nói, vì em tin Fasmin, lúc đầu em cũng thất vọng nhưng khi nhìn vào đôi mắt của Fasmin, nó có một cái gì đó gọi là sự kiên định như thôi thúc em tin vào nó, tin vào Fasmin. // Đúng đó, em cũng vậy. - Ren cùng Zeny nói.
- Chẳng phải cô ấy là nhà ngoại cảm sao? Có thể đọc suy nghĩ của tất cả, ngay khi nhìn vào mắt của chúng ta. - Min nói làm hần, Kon, Jesty, Justy, Rin, Jeny và cả Jackson hoảng hồn. Như vậy, chẳng khác nào nó đã đọc được suy nghĩ xấu của họ đối với nó lúc nãy, chẳng lẽ vì điều này mà nó không đến. Đền của phòng cấp cứu đã tắt. Mọi người đều đứng lên khi vị bác sĩ đi ra.
- Sao...//Mọi người yên tâm, tiểu thư không sao, chỉ vì đói và bị hành hạ quá sức chịu đựng thôi. Mọi người yên tâm, lát nữa mọi người có thể vào thăm tiểu thư. - Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm khi nghe vị bác sĩ nói vậy. Mọi người nhất quyết đợi Sany tỉnh dậy mới về nhà kể cả hần, hần nghĩ nên đợi Sany tỉnh lại rồi hần về xin lỗi nó.

.....

Riêng tại the World lúc này đang tồn tại hai người trong phòng chủ tịch. Lúc ày Tuấn đang ngồi lên ghế chủ tịch và người ngồi đối diện với anh lại là nó. Nó đang làm việc trong phòng thì điện thoại báo tin nhắn nói nó phải đến the World gấp có chuyện cần bàn. Và hiện tại là vậy, trái ngược với Tuấn hôm nay nó lại chọn cho mình chiếc đầm trắng cổ sơ mi không tay trong khi Tuấn trong bộ vest đen lạnh lẽo. Nó vào phòng mà chẳng cần gõ cửa, thẳng tiến bước vào thì thấy Tuấn đang đọc cái gì đó.

- Anh gọi tôi đến đây để nhìn anh đọc sách à. - Nó lạnh lùng nói.
- À.. đến rồi à, mời ngồi. - Tuấn biết nó vào nhưng vẫn đọc chờ nó lên tiếng và giờ hai người đang ngồi đối diện nhau.
- Em uống gì không. / Không cần. Vào vấn đề. - Nó nói đôi mắt sâu màu coffe luôn nhìn thẳng.
- Tối nay đi ăn tối gặp đối tác với anh. // Tôi không phải thư ký. Với lại, tôi biết anh là ai rồi. - Nó nói rồi chuẩn bị bỏ đi.
- Nếu em ra khỏi đây the World và cả hai cộng sự của em nữa sẽ như thế nào đây nhỉ? Dù gì chúng ta cũng hiểu hết về nhau rồi nhỉ. - Nó vừa cất bước chợt khựng lại khi nghe Tuấn nói. Sin và Sun đang ở chỗ hần.
- Tối nay tôi sẽ tới.// Anh đến đón em./Không cần. Tôi tự biết đi. Chào. - Nó lạnh lùng ra ngoài, Tuấn thì chỉ nhếch môi, vì tiền độ nó chậm nên đến giờ mới biết hần là ai sao? Nó biết thì Sun đang gặp nguy hiểm rồi.

Về phần nó sao khi rời khỏi Wu thị liền về khách sạn về phòng mình, nó hôm nay sao nhỉ tức giận vì để Trầm Mặc thoát hay là do Tuấn không chế nên vậy. Đúng thật Sun và Sin đang ở chỗ hần, nhưng nó không làm gì được, nếu bắt hần thì sẽ không đủ bằng chứng trong vụ giết người mã vạch, nếu để hần nhờn như

vậy thì nó sẽ bị khống chế, nó không biết hẳn muốn gì nhưng vì việc công và bảo vệ mọi người cũng như the World nó phải làm vậy.

52. Chương 64.

Nó trút sự bức tức bằng cách vào phòng tắm, những giọt nước lạnh từ trên cao kia rơi xuống người làm nó dễ chịu. 30 phút sau, nó cảm thấy ổn hơn nên ra ngoài, với chiếc áo phông rộng cùng quần short ngắn làm nó dễ chịu. Sau khi lau khô tóc, nó lại đến bàn làm việc, mở hồ sơ mà Mark và Mary đã chuyển qua cho nó lên xem, khẽ nhìn qua chiếc laptop đang gấp lại trên bàn tiếng báo tin nhắn làm nó khựng lại. Nó mở điện thoại lên xem, sau đó lại vội vã mở laptop lên. “Là Sun đã gửi cho mình sao?” Nó cảm thấy có điều gì đó bất ổn, nó cảm nhận được Sun đang gặp nguy hiểm. Nhưng lúc này nó chỉ có thể khẳng định rằng Sun và Sin đang ở chỗ của Jame. Nó vội vàng khoác vội chiếc áo dạ ngắn không quên mang theo điện thoại rồi nhanh ra ngoài. Nó lái xe như bay đến Silent nơi mà Tuấn đã hẹn nó cùng đối tác. Nhìn đồng hồ trên tay, nó bước vào chợt thấy anh ta. Nó thoáng ngạc nhiên. “Em mặc như thế này trông đáng yêu lắm đấy!” ở sau nó nói vọng đến, nó nghe liền nhìn lại, liền đi nhanh ra ngoài liền bị Đức ngăn lại. Nó nhìn Tuấn lạnh lùng. “Không cần ra ngoài, nhân viên sẽ mang đến ngay cho em. Một người được gọi là hoàn hảo như em, sao hôm nay lại sợ ý đến như vậy?” Nó nghe Tuấn nói nhưng không trả lời làm Tuấn bẽ mặt nhưng không thể hiện ngoài mặt, vẫn thân thiện kêu Đức đến chỗ ngồi trước để lại nó và Tuấn đứng gần cửa ra vào. Tuấn đến sát bên nó làm nó khó chịu nhích ra nhưng bị hắn giữ lại “Anh sẽ không phạt em. Nhưng hai người kia sẽ chịu thay em, nên em cứ việc quay cho thoải mái đi. Nhân viên đến rồi. Anh đợi em. Nhớ lời anh nói.” Tuấn nói xong liền bỏ đi, nó tức giận hai tay nắm chặt nhưng sắc mặt vẫn bình thường, nhận lấy bộ váy mà Tuấn đã chuẩn bị rồi vào toilet thay đồ. Nó cũng không quen với việc mặc quần short như thế này ở ngoài.

Bước ra ngoài, mọi người đều tập trung vào nó, nó như thu hút mọi ánh nhìn vì hôm nay nó quá đẹp, không make up nhưng nó đang làm mọi người điều đứng, chiếc váy đỏ cổ đồ em ôm sát người làm lộ ra những đường cong tuyệt mỹ, Zack phải dừng cuộc trò chuyện để ngắm nó, Tuấn nhìn nó hài lòng. Theo như hắn biết, nó rất đẹp chỉ vì nó ít để lộ ra thôi, không phải là nó không mặc váy, nhưng những chiếc váy nó chọn đa phần là đầm xòe và thoải mái. Nên hôm nay, khi thấy nó như vậy, anh liền có ý bảo cô nhân viên chọn chiếc váy ôm sát để xem phản ứng của nó thế nào. Nhưng kết quả làm anh bất ngờ, anh biết nó đẹp, chuẩn nhưng không ngờ nó lại đẹp đến mức này. Nó mặc kệ mọi ánh nhìn, thong thả đến chỗ ngồi của mình (cạnh Tuấn) rồi im lặng, không nói không chào một câu.

- Fasmin, chúng ta lại gặp nhau rồi. - Zack mở lời.

- Vào vấn đề đi. - Nó lạnh lùng nói. Trong khi đó Tuấn và Đức không nói gì hết.

- Hôm nay the World sẽ kí hợp đồng với PAM đó. - Đức nói, Tuấn nhìn xem biểu hiện của nó như thế nào.

- Tuy, không còn gì, tôi về. - Nó nói rồi đứng lên hướng về phía cửa mà đi. Khuôn mặt lạnh lùng cố hữu, đôi mắt coffe sâu thẳm luôn nhìn thẳng không quay lại, điều này làm Tuấn tức điên lên, nhìn sang Đức, Đức hiểu ý Tuấn muốn gì liền gật đầu. Sau đó Tuấn cũng bỏ đi theo nó. Để lại Zack và Đức, Zack thì thấy thích thú nhưng nghe câu nói của Đức thì sắc mặt đành lại. “ANH NÓI CÁI GÌ THẾ HẢ?”

“Anh cần chúng tôi, nhưng chúng tôi không cần anh.” Đức nói xong cũng đứng lên chào rồi đi thẳng. Zack vô cùng tức giận về việc này, Wuker xem hắn như con rối, rõ ràng mời hắn hợp tác nhưng hôm nay lại không kí hợp đồng còn lật ngược nói không cần anh.

Quay lại với nó, nó nhanh đi vào con hẻm, nó đoán Tuấn sẽ theo nó nhưng không đoán được “Giết đi” nó nghe Tuấn nói trong điện thoại bởi hắn đang ở rất gần nó.

- Em ra đây đi. Trốn trong đó làm gì. Ra đây NHANH. - Tuấn lớn tiếng nói, vì Tuấn cũng là nhà ngoại cảm nhưng hắn cao hơn nó, bởi hắn đã kiên nhẫn, biết tạo ra rào chắn, chắn ngkhác đọc suy nghĩ của mình, còn nó thì không. Đó là lí do mà nó không đọc được suy nghĩ của hắn mà còn ngược lại. Những gì nó suy nghĩ hắn có thể biết. Nó vẫn lạnh lùng cố chấp không ra, vẫn ở đó nhưng nó không chút lo sợ, nhưng nó nghĩ đến “Giết đi” mà Tuấn vừa nói trong điện thoại cảm giác nguy hiểm ấy lại nổi lên, cảm giác rất mạnh, thôi thúc nó bước ra khỏi hẻm.

- Anh...Anh muốn giết ai nữa đây, bao nhiêu mạng người rồi anh biết không. Tôi sẽ bắt anh. - Nó nhìn thẳng vào Tuấn mà nói, định bỏ đi nhưng lại bị Tuấn khống chế. Nó trả đòn một cách mạnh mẽ nhưng bộ váy nó dường như bất ổn, có thuốc mê hay gì đó sao? Sao nó yếu thế này. "Buông tôi ra, tôi sẽ bắt anh."
- Em muốn ai chết trước Trầm Mặc, Puy, bọn người Mỹ Nhi, Sany cả Sin và Sun gì đó nữa. - Tuấn lạnh lùng nói, đôi mắt hừng lên tia đỏ chứng tỏ nó đã chọc hấn điên lên, một khi hấn thế này chỉ có giết người hấn mới thỏa mãn lại thôi. Nó thoáng sợ trước những điều Tuấn nói. Nhưng bản thân là một thanh tra nó không dè dặt lộ điểm yếu và uy hiếp.
- Tôi nói là buông tôi ra. - Nó cố dặt ra khỏi ng Tuấn nhưng sao nó yếu thế này, lúc này nó không có uống rượu cũng không có dùng gì, chỉ có bộ váy và những gì Tuấn nói sát vào tai nó. "Đáng ghét, hơi thở của hấn...." Nó suy nghĩ. Những cái đấm đá làm nó mất sức nhiều hơn, đầu nó bắt đầu choáng và đau nhức. Xua đi những suy nghĩ lo lắng nhưng lại bị Tuấn lôi đi, cổ tay nó bị nắm chặt hừng lên những vết đỏ như máu (nó không mang găng tay) và tống nó vào xe rồi lái như bay ra khỏi thành phố. Tuấn nhếch môi lạnh lùng, khuôn mặt điển trai chuẩn nhưng lại nói ra những lời ác quỷ. "Em dám chống lại tôi sao? Đó là điều không thể"

53. Chương 65.

Trong căn phòng rộng lớn nhưng chỉ duy nhất một màu đen u ám, không có nổi ánh sáng hay một ngọn đèn nào cả. Vậy mà tồn tại một người, chân tay bị trói, tóc tai rũ rượi trông vô cùng thảm, cô đã bị đói mấy ngày liền. Nhưng cô gái ấy vẫn không một lời than thở trách móc vì nhiệm vụ của cô, vì bất dè hung thủ cô phải làm vậy và một điều nữa, cô tin tưởng nó, dù hi sinh cả tính mạng này, cô vẫn muốn giúp nó bắt hung thủ.

- Sun, ăn chút gì đi, mấy ng kia em bảo họ đi ăn cơm hết rồi. - Sin bước vào trên tay là một phần cơm.
- Sin, em mau tìm cách trốn khỏi đây đi, nơi này rất nguy hiểm, hãy tìm Winy, Winy sẽ giúp được chúng ta. - Sun nói một cách chân thành, tuy nhìn Sun tiêu tụy nhưng đôi mắt cô rất sáng, nó nói lên sự hi vọng và mong chờ vào ng đối diện.
- Em đã phản bội tổ chức, liệu Winy còn tin em? Em không thể bỏ chị lại được, em không ngờ Jame- anh ta lại tàn nhẫn như vậy. Em thật hối hận về những gì mình đã làm cho hấn. Chị yên tâm, dù hi sinh cả tính mạng, em vẫn phải giúp chị ra ngoài. - Sin nói rất nhỏ đủ để 2 người nghe, Sin nói trong khi nước mắt đã thi nhau rơi xuống. Cô vô cùng hối hận khi bán đứng đồng đội và hại cả ng chị của mình. Sun không biết nói gì hơn vì cô cũng khóc, những giọt nước mắt vui mừng khi Sin đã biết được lỗi sai và quay đầu lại.
- Tối nay, hấn sẽ không về đây, em sẽ giúp chị rời khỏi đây. //Còn em , em phải đi cùng chị, đi phải đi cả hai. - Sun ngắt lời Sin, suy nghĩ một lúc Sin cũng gật đầu đồng ý. Hai người bàn bạc với nhau tìm cách thoát nhưng họ không biết rằng, qua camera, Jame đã biết họ định làm gì.

.....

Từ khi Sun ăn kẹo và về ở với Sin. Sau đó cả hai nghỉ học một thời gian nói đúng hơn tụi này không quan tâm mấy đến việc học. Sun như mất trí nhớ chỉ biết nghe Sin và làm theo chỉ thị của Jame.

Vào một hôm, Sun và Sin cãi nhau, Sun giận dỗi bỏ về phòng lục lấy kẹo mà ăn nhưng đã hết, định qua phòng Sin nhưng Sun bất cẩn vấp chân ghế té nhào xuống sàn, một viên kẹo trong suốt rớt ra từ áo của Sun. Sun suýt xoa cho hết đau mới nhớ đến viên kẹo dưới đất, viên kẹo trong suốt hình thoi chưa kịp suy nghĩ, đầu cô bắt đầu đau, mặc kệ là kẹo gì Sun bóc vỏ và bỏ luôn vào miệng, vì lúc trước cũng vậy, mỗi khi đau đầu đều có Sin đem kẹo đến. 30s sau, cơn đau đầu dữ dội làm Sun phát hoảng. Một lát sau, Sun cảm thấy ổn hơn và trở về bình thường, cô nhớ rất rõ, từng chi tiết từ việc Sin phản bội nó và biết Jame là ng đứng sau tất cả. Cô tức giận nhưng cô quyết định âm thầm dõi theo hành động của Jame và mật báo cho nó biết. Chỉ tiếc là, việc làm này của cô không bền, nhanh chóng bị Jame phát hiện cả việc mật báo lẫn việc Sun không hề bị hấn khống chế. Trong lúc hấn đang chuẩn bị bắn Sin để bịt đầu mối thì Sun ra đỡ.

Hiện giờ Sin đã hối hận và quay ngược lại hận Jame vô cùng, nhiều lần Sin muốn giết hắn nhưng k thành ngược lại còn bị hắn uy hiếp tính mạng của Sun. Vì bảo vệ Sun nên Sin nhịn và phục thù hắn. Biết mình bị lộ Sun tìm cách ra ngoài nhưng bị phát hiện và giam trong phòng này.

.....

Rạng sáng hôm sau, kế hoạch bắt đầu, Sin xử lí hết mấy tên canh cửa rồi nhanh chóng vào giúp Sun cởi trói rồi cả hai nhanh chóng ra ngoài. Cả hai ra ngoài thuận lợi như dự tính, nhưng lại không nghĩ đến có điều kì lạ. Cánh cổng đột nhiên khép lại khi cả hai chuẩn bị chạy ra ngoài, quay đầu tìm lối thoát thì lại gặp Jin cùng đàn em đang bao vây. “Minh bị chúng gài rồi” Sun nói, Sin thì chửi thề một câu. “Lên thôi” Sun nói liền lao vào chúng mặc cho vết thương kia đau nhức.

Cả hai chống đối kịch liệt, vì cả hai đều là cảnh sát nên võ nghệ không tệ nhưng một phần vì người quá đông mà họ chỉ có hai người, người đông thế mạnh, cả hai không chống nổi. Thấy Sun đuối sức, Sin đánh ngã một tên áo đen gần đó, iu75t lấy khẩu súng. “Pằng” ổ khóa rút xuống sau tiếng súng, cánh cổng dần mở ra.

“Sun, chạy về cánh cổng.” Sin đang giằng co nói, Sun cũng nhìn về cánh cổng. “Cùng đi”

“ĐI trước đi.” “Pằng, Pằng”

“Cẩn thận” Sun vừa chạy vừa ôm cánh tay vừa bị bắn trúng. “Mau tìm Winy đi.” Sin nói xong ngã xuống ngay lập tức, vì cô bị đâm từ phía sau. “SAN PHUÔNG” Sun hét lên khi thấy Sin ngã xuống, nhưng vội chạy nhanh vì có ng đang đuổi theo cô.

“Xin lỗi cô, Winy” Sin nói khj đã thấy Sun rời khỏi, cô cũng đỡ phải day dứt với Sun. Nhưng với nó, cô chỉ biết xin lỗi, đôi mắt chậm rãi khép lại.

Sun vừa chạy vừa quay lại nhìn, cô ôm cánh tay chạy như trời chết không may đụng phải ng nào đó rồi ngã xuống. Máu chảy ra nhiều hơn.

- Cô..có sao...Kiên Quỳnh...Sao cô.. - Ren hoảng hốt nói.

- Cứu...tôi. có ng muốn giết tôi.... - Sun nói ngắt quãng, cô rất mệt.

- Nhà tôi gần đây, nhanh lên. - Ren vừa nói vừa đỡ Sun, lấy khăn choàng cổ mình buộc lại vết thương tránh chảy máu để bọn kia thấy,, rồi đỡ Sun về nhà mình. Sun vừa vào nhà liền ngắt xuống thì bà Châu - mẹ Ren hoảng hốt.

“Mẹ, gọi bác sĩ giúp con, nhanh lên.”

54. Chương 66

Sáng hôm sau, nó tỉnh dậy, nhìn quanh phòng nhận thấy có gì đó lạ nhưng nó vẫn thấy quen quen. Đây là nhà của Jin, phải là nhà hôm trước nó bị thương được họ cứu. Nhưng sao nó lại ở đây? Bộ vấy hôm qua làm nó khó chịu ngồi dậy bước xuống. Chân nó vừa chạm đất thì cửa vòng bật mở, nó cũng không ngạc nhiên gì mấy khi thấy Jame bước vào. Vẫn đáng về thân thiện ấy, lịch thiệp trông bộ âu phục đen. Thấy nó bước xuống, không nhìn anh, anh cũng nhịn. Nhưng khi thấy nó lấy điện thoại và chuẩn bị rời khỏi, những lời từ TV phát ra làm nó dừng bước.

“tin sáng nay, tại một ngôi nhà thành phố DE vừa xảy ra vụ giết người. Nạn nhân được xác định là Vũ San Phương, tên tiếng anh là Sin Lady đã bị sát hại tại trước sân nhà. Chưa bắt được thủ phạm nhưng hiện giờ chúng tôi đang truy nã cô gái có quốc tịch Anh, tên Phan Kiên Quỳnh 18t, vì Quỳnh là bạn thân của Phương và là người cuối cùng gặp Phương. Mọi thông tin chúng tôi sẽ cập nhật sớm nhất có thể.” Nó dừng chân nghe hết bản tin. Khi bản tin kết thúc cũng chính là “Choang” ly nước trước mặt Jame vỡ tan.

- Là do anh, tại sao anh lại làm vậy? Muốn giết người đến vậy à. Kể cả Sun giờ đây anh cũng không tha. - Nó lớn tiếng nói với Jame, nó dần mất bình tĩnh.

- Anh không có làm gì cả, như họ đã nói, Sin có thể Sun giết chứ không phải anh. Đêm qua anh ở nhà cả đêm. Người trong nhà có thể làm chứng. - Jame bình tĩnh trả lời.

- Đừng để tôi tìm được chứng cứ gì đó của anh. Nếu không, chính tôi sẽ bắt anh. - Nó nói xong ra ngoài. Phải công nhận một điều là nhà Jin thật sự rất rộng, như một mê cung nhưng điều này không thể làm khó được nó. "Ring...ring..."

"Alo..Ren..có..được...tôi sẽ đến.." Nó nghe xong liền bắt taxi đến nhà Ren

....."Jin...giải quyết cô ta luôn đi. Chị em tốt phải sống chết có nhau."Nó vừa ra khỏi nhà liền có điện thoại, thì anh cũng có. cuộc thoại giữa nó và Ren còn có người thứ ba biết.

.....

Nó vừa đến nhà Ren thì gặp Ren cùng Zeny vừa đến. "Sun trong nhà cùng mẹ mình chúng ta vào thôi." Ren thấy nó mồ hôi ướt đầm vội nói rồi cả ba cùng vào. Nhưng cửa lại mở toang, thấy điều bất ổn cả ba cùng nhanh vào, thì thấy mẹ Ren đang nằm dưới sàn.

"Mẹ....Sun đang ở lầu 1, nhanh đi." Ren nói sau đó ôm mẹ mình khóc nức nở, Zeny thì gọi cấp cứu. Nó nhanh chân hơn một mạch đến lầu 1. May thay lầu 1 nhà Ren chỉ có duy nhất 1 phòng. Cửa phòng đã mở sẵn, nó tìm xung quanh nhưng không thấy xung quanh chỉ thấy con hạc giấy trên bàn, cùng chỗ ấy nhưng dưới sàn lại có nhiều vết máu. Bước chân trần xuống lầu, vẫn không có biểu cảm gì cả. Đến bên Ren nhẹ nhàng xem xét mẹ Ren "Chỉ là ngất do bị vật gì đó đánh vào đầu thôi.Sẽ ổn." Nó nói giọng nó đều đều.

- Sun, Sun có trong đó không? - Zeny lo lắng hỏi.

- Không. Chỉ còn lại con hạc, phải là con hạc. - Nó nói càng lúc càng nhỏ lại chạy nhanh vào phòng lấy con hạc. Rồi lại xuống nhà, ra khỏi nhà một mạch.Xe cấp cứu cũng vừa đến, Zeny cùng Ren đưa mẹ Ren đến bệnh viện.

.....

"Không thấy cô ta à, có lẽ cô ta đã bỏ trốn. Tìm cách cho cô ta tội giết người là được rồi.".....

.....

- Mẹ thật sự không hiểu, sao Fasmin, con bé ấy lại tự dối lòng và mạo hiểm vậy chứ. - Mẹ nó nói rồi bật khóc.

- Ta cũng có lỗi với con bé, nó làm vậy để cứu chúng ta mà chúng ta lại trách nó. Thật sự, ta thấy mình chẳng làm được gì cho nó. 11 năm qua, nó sống thế nào, ta biết, nhưng ta không giúp được gì cho nó, bởi nó không cho ta giúp. Thật sự con bé rất cô lập. - Ba nó cũng chậm chậm nói ra, hôm đó ông lại nặng lời nói nó bất hiếu này nọ.

- Ba mẹ à, không sao hết mà. Lát nữa Fasmin sẽ đến thôi, con bé rất thương ba mẹ, con nghĩ nó không trách chúng ta đâu mà. - Rin nói ra cũng nhận được sự đồng tình của nhiều người.

- Ta muốn gặp con bé. - Ba nó nói.

- Ohh....Ba /// Thưa ba, Fasmin hôm qua do nó quá mệt mỏi nên chúng ta hãy cho nó nghỉ ngơi xíu đi. Từ lúc vụ đánh hôn xảy ra đến giờ, có quá nhiều chuyện xảy ra với nó. Chúng ta nên để nó nghỉ ngơi chút đi ạ.// Con vợ con nói đúng đó ba mẹ. - Min nói.

.....

Quay lại với Sun, sau khi được bác sĩ chăm sóc, xử lý vết thương thấy khỏe hơn, ổn hơn. Nghe được bản tin trên đài, cô không muốn phiền đến Ren và gia đình Ren và quyết định ra đi. Đi ra khỏi thành phố, sau đó đi mãi, cho đến khi bất tỉnh..

- Ohhh...đây là đâu../ Con tỉnh rồi sao? - Sun tỉnh dậy trong trạng thái đau nhức thì thấy một người phụ nữ hiện từ hồi thăm mình và ngồi cạnh mình.

- Cô là../ Con yên tâm..không phải sợ..ta là mẹ của người đã cứu con. Từ bây giờ ta cho phép con ở đây cho đến khi sức khoẻ được hồi phục. Được không? - Bà hiền từ nói.

- Vâng. Con cảm ơn bác. - Sun nói rồi ôm lấy bà.

.....

55. Chương 67.

” Gửi Win

Khi Win nhận được con hạc này cũng chính có lẽ Sun đã không còn thấy Sun nữa. Sun thay mặt Sin xin lỗi Win rất nhiều. Sin đã thừa nhận với Sun tất cả, những gì mà Sin làm, Sun biết pháp luật và Win sẽ không chấp nhận. Nhưng Win à, hãy nhận lời xin lỗi của Sin, vì em ấy đã ra đi. Em ấy đã hi sinh để cứu Sun thoát khỏi bọn ác quỷ, Sin - em ấy đã hối hận rồi Win ạ.

Win hãy giúp Sun chuyển lời cảm ơn đến Ren. Sun muốn yên tĩnh, Sun xin lỗi Win vì Sun là một đội trưởng không tốt, khí chất lạnh lùng kiểm soát mọi việc giờ đã mất. Sun xin rút khỏi vụ này, vì Sun không đủ can đảm để đối mặt với cái chết của em ấy. Nhưng xin Win, hãy thay thay Sun đòi lại công bằng cho Sin. Cái giá mà Sin phải trả không đắt như vậy.Đừng tìm Sun, Sun sẽ trở về gặp Win và tổ chức và chịu mọi trách nhiệm.

Tạm biệt. - Boss.

Kiên Quỳnh.”

Đó là những gì ẩn sâu trong con hạc. Vì lúc còn ở sở, mọi người đã cùng nhau chơi trò mật báo, những kí hiệu....nên khi nó thấy con hạc ở trên bàn, nó nhớ ra ngay.

Sau khi đọc xong, nó gấp lại con hạc và để nó gần lọ hoa oải hương trên bàn làm việc. “Nghĩ ngợi thật tốt nhé Sun, tôi sẽ giúp chị.” Sun là đàn chị của nó vì Sun lớn hơn nó 4 tuổi, nhưng vì nó có năng lực và quyết đoán, phá nhiều vụ án nên chức vụ cao hơn Sun. Nhưng k vì thế mà Sun ghét nó, ngược lại Sun học từ nó được nhiều kinh nghiệm và xem nhau như bạn bè. Nó xem Sun và Sin như người thân của mình, nên hể ai mà đụng đến người thân của nó, nó sẽ k bỏ qua.

Màn hình điện thoại phát sáng, là Ren gọi. Nó nghe xong rồi đến phòng tắm. Bước ra với chiếc váy xanh nhạt liền thân làm bằng lụa cát kết hợp với những đường nhún quanh eo. Mái tóc buộc hờ ra phía sau, và mang kính để che dấu sự mệt mỏi trong đôi mắt. Vì nó biết, hôm nay chắc chắn nó sẽ phải đối mặt với hân, hân nhất định sẽ nhìn ra và sẽ phá hỏng kế hoạch của nó mất.

.....

Nó vừa bước vào đều thu hút mọi ánh nhìn với vẻ đẹp của nó, còn nó thì đang tìm phòng bệnh.

- Tôi muốn biết phòng 302 ở đâu? - Tiếng của nó và một người nào đó vang lên cùng một lúc.

- Thưa cô cậu, hai vị cứ đi thẳng lên lầu 2, rẽ trái sẽ đến. - Nó không cần cảm ơn, tiếp bước đến thang máy. Còn Tuấn và Đức k vội, cảm ơn xong mới đến thang máy.

Cuối cùng là nó trong thang máy cùng với Jame và Jin, không khí yên lặng đến đáng sợ.

”Chuyện của Sin thế nào, đã tìm được hung thủ chưa?

Đường như cô ta đã trốn thoát rồi Tuấn à

À....Cứ chờ cảnh sát giải quyết..”

Nó vẫn duy trì sự im lặng mặc cho Tuấn và Đức đang nói chuyện với nhau. “Ting” thang máy đã mở, nó lạnh lùng bước ra, để mặc cho 2 nụ cười phía sau đầy ẩn ý.

...302....

- Con mời ba mẹ ăn trái cây. - Rin và Min gọt trái cây cho ba mẹ và cả mọi người trong phòng.

“Cạch” tiếng cửa phòng mở, nghe tiếng iây cao gót bước vào. Là nó.

- Fasmin, em đến rồi sao? - Jesty mừng rỡ nói.

- Fasmin...Con....

- Ohhh...Hai cậu là....- Ba nó chưa nói hết câu đã thấy 2 con người bước vào.

- Hai người đến đây làm gì...Mau rời khỏi đây ngay..//Đúng đó, nơi này không cần hai người đến.- Justy tức giận chỉ vào mặt Tuấn, Jackson cũng tức giận không kém vội đuổ Tuấn và Đức.

- Chờ đã, giới thiệu với hai người..Chúng tôi là chủ của của tập đoàn Wu thị, hiện giờ chúng tôi đang quản lí The World của các người. - Đức cười cười rồi giới thiệu, Tuấn vẫn im lặng quay sang xem biểu hiện của nó. Đáng tiếc, nó vẫn im lặng.

- Chuyện gì đang xảy ra vậy? - Ren và Zeny vừa vào đã thấy sự mâu thuẫn và sự tức giận của Justy.

- Hai cậu...Fasmin, con làm chủ tịch mà quản lí thế hả? - Ba nó mặt đỏ bừng, tức giận nói nó.

- Tôi quản lí như vậy đây thì sao? Chính tôi muốn The World do Wuker điều hành. Đó là cái giá phải trả cho sự dối trá của các người đối với tôi. - Nó nhả tâm buông ra những lời lạnh lùng,làm mọi người ai ai cũng sững sốt. Kể cả Tuấn và Đức, họ không biết nó đang nói gì đây.

“Chát” một cái tát giáng xuống mặt nó. Justy nhất thời nóng giận mà tát nó. Chiếc kính của nó văng ra một góc.

“Fasmin, anh...” Justy muốn giải thích nhưng nó lại bỏ đi.

“Chúng tôi đến để thông báo với các người, 2 ngày nữa chúng tôi sẽ sát nhập The World vào Wu thị. Chúng tôi đi đây. ” Thấy nó ra ngoài Tuấn cũng vội nói lí do rồi ra ngoài.

“Không được....The...The...World....Cô..n..g s..ứ.c..c..ũa..tôi..” Nói rồi ba nó ngắt xủ vì quá sock. khi hay tin và cả về thái độ của nó nữa.

“Cậu về Wu thị trước đi, tôi còn chút việc.”

.....

- Em đứng lại. - Hấn ở phía sau nó.

- Em đang làm gì vậy? Tại sao lại nói những lời đó?

-Có lí do của mình.

-TẠI SAO? - Hấn không thể giữ bình tĩnh tĩnh với thái độ bình thản của nó lúc này. Nó không thể giải thích với hấn, khê lướt qua xung quanh, nó lại bắt gặp Tuấn và Đức đang nói gì đó, sau đó Đức rời đi chỉ còn lại Tuấn đang hướng về phía mình mà đi.

- Thì sao? Tôi nói đúng sự thật? Bọn họ không phải ba mẹ tôi. - Nó nói

- Em “Chát” cái tát thứ hai lại đến với nó.

- Em thật bất hiểu, tôi đã nhìn lầm em rồi. - Hấn nói xong bỏ đi, để lại nó một mình.

.....

- Hay thật đó. - Tuấn đến trước nó.

- Em bị hương rồi, có sao không? - Tuấn ân cần âu yếm mặt nó lên, nhưng bị nó từ chối quay sang hướng khác.

- 2 Ngày nữa, the World của em sẽ là của tôi.

- Anh nói gì? - Nó cố kìm lại

- Tôi sẽ sáp nhập the World vào Wu thị.
- Tôi k đồng ý.. Chờ xem. - Nó bỏ đi, để mặc gió lạnh thổi vào, nó k thèm xem vết thương.

Tuấn tức tối nhìn nó cứ mãi như vậy. Sao nó chịu đựng hay thế chứ?

Dù Tuấn bình tĩnh đến đâu nhưng cũng phải nể sức chịu đựng của nó, quả thật nó không chế cảm xúc của mình rất giỏi. Không để lộ sơ hở nào trong vai diễn vừa rồi.

56. Chương 68.

Nó về lại khách sạn trong tâm trạng không mấy như trước. Nó thật sự bị những lời nói của Tuấn bị ảnh hưởng. Cộng thêm việc lúc nãy những gì ba và hấn nói. Hai cái tát đối với nó đã quá đủ. Dù trước giờ chưa một ai dám động đến nó. Với tính của nó nó sẽ không tha thứ nhưng đây là những điều nó muốn. Vỡ kịch vừa rồi quá hoàn hảo và nó tự tin rằng Tuấn sẽ tin vào những gì mình thấy. Nó thà để mọi người hiểu lầm và ngay cả Zeny nữa. Nó biết rằng những gì nó đang làm là vô cùng nguy hiểm, nó không thể để những người bên cạnh cùng mạo hiểm với nó.

- Kyo, em muốn Sun và Zeny rút khỏi vụ này. em sẽ nói lí do sau. Bye. - Nó nói nhanh với Kyo qua điện thoại.

“15 phút nữa, hai người cùng tôi đến Trầm Thị”

“Vâng, Win”

Hiện giờ, chỉ có duy nhất một cách đó là dùng Trầm Thị để ngăn việc làm của Tuấn lại. Tuấn thật nham hiểm khi có ý định sát nhập World vào Wu để Trịnh gia hoàn toàn phụ thuộc vào Wu thị. Nhưng nó sẽ không để việc này xảy ra, bằng mọi cách nó phải dành và khôi phục lại the World, và bắt hung thủ đã gây ra cái chết cho Sin. Nghĩ đến đây tay nó nắm chặt lại, vô cùng kiên định.

.....

Một lúc sau, Mark và Mary theo lời nó cùng đến Trầm Thị. Trầm Thị giờ đây như rắn không đầu, ngày càng xuống dốc và náo loạn. Tất cả nhân viên đang xôn xao, vì sự mất tích của Trầm Mặc. Trầm Phong - Con trai của Trầm Mặc giữ chức giám đốc đang thay cha mình xử lí chuyện công ty. Nhưng có điều, Trầm Phong dường như không trụ được nữa. Vì vậy khi đến, nó nhận được tin giám đốc Trầm đang mở cuộc họp cổ đông tại phòng họp.

“Thật đúng lúc.” - Nó nghĩ.

.....

- Giám đốc à, thật ra chủ tịch chúng ta đã.....

- Không, không có gì cả. Hiện giờ quan trọng là cứu tập đoàn. - Phong cố bình tĩnh để giải quyết.

- Như...Chúng ta sẽ không trụ nổi qua ngày mai nữa đâu, hiện giờ nhân viên đồn ầm lên, bàn tán rất ,nhiều về gia đình của giám đốc.

- Chuyện này tôi sẽ giải quyết, xin mọi người hãy tin tưởng. - Phong đang năn nỉ, hoà giải. “Bên ngoài có 3 vị khách muốn vào gặp giám đốc.” cô thư kí nói và nhận được cái gật đầu của Phong nên cho vào thẳng phòng họp.

Nó bước vào với bộ comple trắng, giày cao gót trắng, và đơn giản với mái tóc xoã ngang vai. Theo sau nó là Mark và Mary, cả hai đều diện cho mình áo sơ mi trắng và comple đen. Mọi người đều nhìn bọn nó, ngay cả Phong, anh ngạc nhiên khi thấy nó.

- Cô là ai, gặp tôi có việc gì không? - Phong nói. Trông như đang rất tự tin vì có một người đẹp như thiên thần cần tìm.

- Tôi đến đây để hợp cổ đông. - Nó nói ngắn gọn.

- À...chào cô...mời cô ngồi...chúng tôi cũng đang họp. - Phong thay đổi thay đổi thái độ, vì nếu nó đến họp cổ đông thì thân phận cũng không vừa.

- Không phiền thời gian của mọi người, tôi nói thẳng. Hiện tại trong tay tôi có 57% cổ phần của Trầm thị xem như tôi sẽ toàn quyền quyết định. Thứ hai, vì không muốn đầu tư công cốc vào một nơi không có lợi nhuận thế này nên tôi sẽ điều chỉnh lại hệ thống điều hành nội bộ. Giám đốc sẽ do Mark đảm nhiệm, anh sẽ làm phó giám đốc. Còn cô Mary đây sẽ là trợ lý của tôi.

- Khoan....- Một cổ đông lên tiếng..

- Còn nữa, hệ thống nhân viên và tốc độ làm việc của Trầm thị từ đây tôi sẽ điều chỉnh lại tất cả. Mọi người muốn Trầm thị phá sản, hay có nhiều lợi nhuận thì tự sự suy nghĩ và quyết định đi. - Nó lạnh lùng lên tiếng. Các cổ đông có một số người lớn tuổi, mới đầu không đồng ý với nó vì nghĩ nó chưa đến 20 tuổi mà đã kiêu ngạo như vậy, không biết sẽ thế nào. Nhưng vì nghe giữa lợi nhuận và phá sản nên cũng phải đồng ý với quyết định của nó. Sau 2 phút suy nghĩ, nhưng cánh tay lần lượt hướng về nó, đồng ý với việc nó làm chủ tịch và những quyết định của nó. Phong bức xúc nhưng chẳng làm gì được.

- Được, hôm nay sẽ là ngày đầu tiên tôi làm việc. Mọi người về làm việc đi. Tan họp. Nó nói xong liền lạnh lùng ra ngoài. Mary đi theo nó về phòng làm việc. Còn Mark theo sự hướng dẫn của nhân viên cũng về phòng làm việc của mình.

.....

Phòng làm việc của Trầm Mặc thật rộng và ở tầng cao nhất của tập đoàn, những văn kiện được xếp dài ở hai bên tủ. Nó chẳng thêm quan tâm đến những vấn đề khác, liền gọi Mary ngồi xuống ở sofa và phân phó việc cho Mary.

- Mary, chúng ta phải làm cho giá cổ phiếu lên lại trước tối nay. Cô hiểu không? - Nó nói.

- Được, tôi và Mark sẽ giúp Win. Chúng ta phải nhanh để còn xử lý chuyện của Sin. Tôi không muốn thấy em ấy chết oan uổng. - Mary nói, đôi mắt thoáng buồn.

- Được rồi...“Reng...reng”

”Bên cậu thế nào rồi? Được rồi tốt lắm, tôi sẽ kêu Mary làm ngay.”

- Mary, Mark nói cổ phiếu MX của chúng ta có chuyển biến rồi. Chỉ cần AX có chuyển biến nữa thì có thể rồi. - Nó nói với không cảm xúc nhưng trong lời nó có ý vui, thành công

- Thật sao Win, được, được AX tôi sẽ lo.Tôi không thể thua anh tôi được...Tôi đi đây, 2 giờ nữa tôi sẽ gọi thông báo cho Win nhé. Ok. - Mary thích thú đưa tay ra hiệu Ok rồi bước đi trong cái gập đầu của nó.

“Xem ra, việc sát nhập của anh sẽ không thành công rồi Jame ạ. ”. Nó nhếch môi nói.

57. Chương 69: Ngụy Cấp

Nó lại tiếp tục làm việc với chiếc laptop của mình, những ngón tay thoăn thoắt trên bàn phím, đúng chất thiên tài.

1...3....87....99.....100% “Thành công rồi”, nó thoải mái ngã người ra sau ghế, toàn bộ thông tin Wu thị bị đóng băng và nhiễm virus, nó biết Tuấn sẽ phát hiện và khắc phục nhanh chóng nhưng dù sao nó cũng có thể ngăn được việc sát nhập, kéo dài thời gian. Lúc này đây nó chỉ cần 1 cuộc điện thoại của Mary nữa thôi, thì mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng hơn.

“Ting..” nó mở tin nhắn lên xem, là của Mary. Mọi việc đều thuận lợi. Vậy là the World của ba nó được cứu rồi. Mọi việc dường như đã ổn hơn nên nó kêu Mary và Mark nghỉ ngơi, việc còn lại nó sẽ làm.

.....

Trước phòng cấp cứu lúc này đang tập trung đông đúc, rất nhiều rất nhiều người. Bởi ba nó đang ở trong đó. trong cái phòng mà không ai muốn nhắc tới, tất cả là do nó.

- Thật sự Fasmin, con bé đang làm gì vậy chứ? - Mẹ Zeny nói trog khi mẹ nó dần mất đi nhận thức, đôi mắt sưng đỏ lên, dường như gục ngã. Một phần thất vọng về nó, một phần vì lo cho ba nó.

- Con cũng không ngờ đến Fasmin lại như vậy? Con thân với Fasmin từ nhỏ...Vậy mà.....- Zenykhông kịp nói hết câu thì mắt đã nhoè đi vì không kìm được những giọt nước mắt. Riên Ren, Jeny, Rin, Min...luôn cầu nguyện cho ba nó bình an.

- Con phải hỏi cho rõ, chuyện này là thế nào, sao nó lại mất dạy đến thế, ba mẹ đã sinh nó ra cơ mà... TẠI SAO? - Justy rống lên, anh không chịu được nữa và hung hăng muốn dạy cho nó một bài học, nhưng Jackson và Kon đã ngăn cản.

- Mọi người khoan hãy kích động, chờ xem ba ra sao đã, rồi hã đến chuyện đó. - Hấn lo lắng đi vào, nhưng vẫn còn chút bình tĩnh để an ủi mọi người. Và dần dần, không gian như ngừng lại, im lặng đến đáng sợ.

.....“Ông Trịnh hiện giờ đã qua cơn nguy kịch, lát nữa sẽ tỉnh, nhưng người nhà cần thận trọng hơn đừng để ông ấy kích động hay bị sock một lần nữa.”.....Bác sĩ bước ra và nói làm hấn thở vào, mọi người cũng bớt đi một phần lo sợ.

.....“Bác đã ổn.”.....Nó lại nhận được tin nhắn.

.....

Nó đang chuyên tâm làm việc thì có cuộc điện thoại ngắt ngang, nó nhìn lên màn hình, nhưng vẫn chưa trả lời. “Sao lại không trả lời chứ, ngày mai....Không được, mình phải giúp bác.” Hấn nói trong sự bức tức của mình nhưng lại rất bình tĩnh suy nghĩ tìm cách lấy lại the World cho gia đình nó. Còn với nó thì sao? Sao khi tắt máy nó quyết định giải quyết mọi chuyện trước mắt rồi mới đến tình cảm, nhưng nó lại không chắc rằng hấn có đủ kiên nhẫn để hiểu những gì nó làm hay không? Nó cũng mặc, đối với nó chuyện tình cảm không quan trọng, nó chỉ cảm nhận và thực hiện sứ mệnh của nó.

.....

Trong khi mọi người đang lo lắng tìm cách giành lại World, và nó phải làm việc cả đêm thì Tuấn và Đức lại vô tư thoải mái vì sắp chiếm lĩnh được World, cũng vì sự chủ quan ấy lại đánh giá thấp tốc độ làm việc của nó Tuấn quên rằng nó là một Zanker, khác với Wuker anh. Nếu nói Wuker là một Quackery đầy thủ đoạn thì Zanker lại là một Saviour như vị cứu tinh, phá giải thủ đoạn những thủ đoạn ấy. Nhưng trước giờ hai tập đoàn này chưa bao giờ đối đầu nhau trên thương trường, đất ai nấy quản nhưng hôm nay Wuker đã chạm tay trước thì nó cũng không thua.

.....

Hôm nay, sẽ là ngày mà gia đình nó vô cùng lo sợ, World đã vào tay chủ mới chứng tỏ rằng, Trịnh gia đã xuống dốc. Nhưng đâu đó, Zeny và Min có cùg suy nghĩ đặt niềm tin vào nó, dù the World đổi chủ, nhưng Trịnh gia vẫn ổn vì vẫn còn có FJA phía sau mà nó lại là chủ tịch.

Tại phòng họp của World, có cả Jesty, Jackson vì do Tuấn mời đến. Jesty ngồi trong phòng họp nhìn quanh mà lòng náo nê, căn phòng này khác xa so với trước, cho anh cảm giác được dường như chỉ còn chút nữa thôi anh sẽ không thể vào căn phòng này nữa. Jackson thì ngược lại, anh bức tức, không phục vì sự nghiệp của bác mình như vậy, với lại anh đã dốc toàn lực vào the World rồi còn gì, anh không phục. Anh chỉ cầu mong cho cứu tin xuất hiện, nhưng vẫn không biết rằng có ai giúp hay không.

Tuấn trong bộ comple đen sang trọng đang ngồi trên chiếc ghế chủ tịch kia nhếch môi khi thấy sự luyến tiếc và bức dọc của Jesty và Jackson, anh chỉ lấy danh nghĩa mời họ thôi, nhưng thực chất muốn thấy anh nó luyến tiếc, bị hấn đánh bại và cả nó nữa. Nhưng hôm nay, nó lại không xuất hiện.

- Cha cha....giám đốc Trịnh à, sao hôm nay trông anh buồn vậy? - Huỳnh Sang Sang nói vì muốn trả mối thù lúc trướcbị5 đuổi khỏi World nh7g h cô lại dc Tuấn mời vào làm. Huỳnh Sang Sang đắc ý nói làm Jesty càng buồn hơn, hạn người như cô ta mà vào World làm coi như xong. Jackson nhìn Huỳnh Sang Sang với

ánh mắt hình viên đạn, bước dọc đứng dậy ra ngoài nhưng Jesty lại giữ Jackson lại, cố nén vào trong, kìm nén chút nữa, không để trugn1 kẻ Tuấn.

- Có chuyện gì công bố luôn đi, chúng tôi còn có việc. - Jackson vì Jesty mà nhin nhục nói.

- Chờ đã... vẫn còn giám đốc của Trang thị. Tôi mời họ đến dự cho phải phép. - Đức nói, thực chất chỉ muốn bọn người của nó đứng nhìn World vào tay họ mà thôi.

- Chúng tôi đến rồi, có gì nói nhanh lên. - Jeny và Zeny cùng bước vào. Hôm nay cả hai như chị em sinh đôi vậy, váy ren đen cùng mái tóc buộc cao.

- Vẫn còn Trầm thị, mà không Trầm thị đang xuống dốc cũng chẳng cần dự làm gì, hôm nay tôi muốn nói với mọi người rằng.

- KHÔNG ĐƯỢC. - Rin lớn tiếng nói, sau đó cùng hấn bước vào, hấn đơn giản trong chiếc quần tây đen sơ vin với áo sơ mi. Rin ali5 càng đơn giản hơn với chiếc váy xanh dương đậm không hoạ tiết cùng giày cao gót trắng, mắt kẻ đậm nói lên sự sắc bén.

- Chúng tôi cũng vậy, chúng tôi phản đối việc sát nhập World vào Wu thị. - Jeny cũng bắt đầu. Kế hoạch của hấn bắt đầu. Hôm qua hấn cùng chị mình và hai chị em Jeny tìm cách, cuối cùng lại thống nhất cùng nhau phản đối, vì Tổng thị với Trang thị mà hợp lại cũng khôn phải dạng vừa.

- Cho hỏi, lấy quyền gì mà cậu chủ và cô chủ của Tổng thị và hai tiểu thư của Trang thị phản đối? - Tuấn thông thả nói, vì hấn đã biết được kế hoạch của bọn nó.

- Tập đoàn chúng tôi đã hợp tác với World nên chúng tôi có quyền được chứ? - Jeny mạnh miệng nói, Jesty và Jackson dường như có hỵ vọng. Cứu tin đến rồi sao? Jackson nghĩ thầm.

- Xin lỗi các vị, có một vấn đề mà các vị không hề biết là tôi đã chuyển đổi tất cả sang Trầm thị, hiện tại chỉ có Trầm Thị là cổ đông lớn thứ hai sau chúng tôi, nếu muốn phản đối chỉ có thể là 1 trong 2 tôi vừa nói mới có hiệu lực, ngay cả FJA thống lĩnh toàn cầu kia cũng vô hiệu hoá ma thôi. Nên mời các vị bình tĩnh ngồi xuống và tiếp tục. - Tuấn nói từng chữ từng chữ. Vì lúc trước anh và Trầm Mặc có hợp tác với nhau nên những gì anh nói cũng là sự thật, nhưng vì chủ quan Trầm Thị mất tích và mới điều tra vào sang1 qua do con trai vô dụng của ông ta lên quản lí nên anh nghĩ cũng chẳng làm nên trò trống gì.

- TÔI CẢNH CÁO ANH, KHÔNG ĐƯỢC SÁT NHẬP, TÔI SẼ LIỀU MẠNG VỚI ANH ĐÓ. KHÔNG ĐƯỢC. - Ren như hét lên khi cùng Min ở ngoài cửa nghe rõ mồn một những gì Tuấn nói. Ren như muốn giết chết Tuấn ngay lập tức.

- Nữa, lại không liên quan, mà thôi ta cũng nên mời khách quý vào ngồi đi chứ Đức, hôm nay là ngày vui mà.

- ANH.....- Min tức giận chỉ vào mặt Tuấn.

Mọi người như chết đi trong những câu nói của Tuấn lúc này, hấn đứng đó, bất lực, hết rồi sao? Hết cách rồi sao? Nó đâu? Fasmin đâu sao vẫn không đến, nghĩ sai về nó rồi sao, đặt quá nhiều hi vọng vào nó rồi sao? Hấn nghĩ sau những gì hấn nói nó sẽ suy nghĩ lại, nhưng hấn lại thất vọng khi nó thế này?

Còn nó, trong khi mọi người bất lực trước sự hùng hồ sắp tuyên bố của Tuấn, nó đang làm gì?

58. Chương 70.

Trong lúc này nó lại khó nhọc tiếp xúc với ánh sáng. Mở mắt ra, nó ngạc nhiên khi thấy quanh phòng đều màu trắng và nồng nặc mùi thuốc. “Đây là bệnh viện? Sao mình lại ở đây?” Nó cố suy nghĩ, phải rồi hôm qua nó ra ngoài có chúc việc chọn bụng nó nhói đau, đầu óc choáng váng và nó mất nhận thức.

- Ai đưa tôi vào đây chứ? Công ty.....Phải...Hôm nay là ngày- Nó nói một mình liền lấy vớ chiếc áo khoác hôm qua của nó được để kế bên giường và chuẩn bị ra ngoài mà quên mất rằng nó đang mặc đồ bệnh nhân.

“Cạch” nó mở cửa thì gặp một bác sĩ và cô y tá. Người bác sĩ còn rất trẻ khoảng 20 tuổi rất điển trai, anh phụ trách ca của nó. Còn cô y tá với bề ngoài ưa nhìn rất có trách nhiệm và vẻ mặt thân thiện quan tâm đến bệnh nhân của mình.

- Cô à...cô mới tỉnh dậy sức khỏe của cô còn rất yếu, xin cô hãy nghỉ ngơi. - Cô y tá ân cần nói.

- Tôi có việc cần làm. Ai đã đưa tôi vào đây.

- Là tôi. Tôi thấy cô ôm đầu mình rồi ngã xỉu trên đường nên tôi đưa cô vào đây. - Anh ta nói.

- Tôi sẽ trả ân này của anh. Nhưng giờ tôi có việc gấp tôi cần...“AH..”- Nó chưa nói hết câu, cơn đau đầu lại tới khiến nó bắt đầu đứng không vững.

- Hiện tại không được. Tôi là bác sĩ điều trị của cô, hiện giờ cô cần nghỉ ngơi. - Anh đang lo lắng cho nó. Thật sự chưa có một bệnh nhân nào cố chấp như nó.

- Hôm nay là ngày quyết định...Tôi phải đến đó...Tôi hứa với anh, xong việc tôi sẽ đến để cho anh điều trị gì đó được chứ. - Những lời nó nói ra, nó vẫn chưa suy nghĩ kỹ vì thời gian quá gấp.

- Được. Với điều kiện, tôi sẽ đi cùng cô. Nếu cô có chuyện gì, lương tâm của người bác sĩ biết để đâu đây? - Anh nói cho nó hiểu.

Nhưng hiện tại nó chẳng nghĩ gì về chuyện này cả, chỉ nghĩ đến cuộc họp đang diễn ra hôm nay mà thôi, nên nó gật đầu cho nhanh lẹ.

Nhận được cái gật đầu từ nó, anh cũng nhanh chóng thu xếp công việc của mình, còn nó được cô y tá giúp nó đến phòng thay đồ.

Khi mọi thứ đã sẵn sàng, nó vừa ngồi vào xe liền có nét hoảng hốt trên khuôn mặt. Nó nghĩ chắc có lẽ Tuấn đã cho bắt đầu cuộc họp để đánh nhanh rút gọn, nhưng một số tài liệu quan trọng cần cho cuộc họp nó lại bỏ lại phòng làm việc vì nghĩ nó chỉ ra ngoài một chút rồi quay về nhưng đâu ngờ có sự cố thế này chứ. Chỉ còn cách nhờ Mary và Mark ngăn cản và kéo dài thời gian giúp nó thôi. Nhưng điện thoại của nó, nó không thấy, không lẽ mất sao? Nó lay hoay tìm kiếm trong suốt chặn đường nhưng vẫn là con số 0.

- Bác sĩ, anh có thấy điện thoại của tôi không? - Nó k biết tên anh nên gọi như vậy.

- Không có.

- Nếu cô có việc cần dùng điện thoại cứ lấy của tôi đi. - Nó gật đầu rồi nhận lấy điện thoại từ tay anh.

“Mary, cô và Mark đến ngay The World và tìm cách kéo dài thời gian chờ tôi tới. Được chứ.// Ok, mọi việc trong cậy vào cô và Mark” Những gì nó nói, anh đều nghe cả và đặc biệt là “World” đập vào tai anh, chẳng phải World đứng đầu thế giới sao?

- Trả bác sĩ. - Nó lạnh lùng. Nó thầm cầu mong mọi chuyện ổn thoả.

- Chúng ta đến đâu đây.

- Trầm thị. Bác sĩ lái nhanh chút đi. - Nó nói có vẻ thúc giục.

Anh cố gắng theo lời nó lái nhanh hết sức nhưng kết quả vẫn là do nó lái.

- Dừng xe. - Nó lạnh lùng làm anh một phen bất ngờ, giờ này nhìn nó nhợt nhạt nhưng vô cùng nghiêm túc và uy quyền. Anh cũng k biết làm gì hơn, nhưng vẫn k hiểu ý nó tiếp theo định làm gì, nó đang gấp nhưng sao bảo dừng xe.

Nó xuống xe và qua ghế lái một cách nhanh chóng “Bác sĩ qua kia” xem ra nó vẫn còn nhân nhượng đối với anh.

Tốc độ nó lái thật kinh hồn, chỉ trong chốc lát đã đến Trầm thị, lấy được những thứ mình cần nó nhanh chóng ra ngoài nhưng bụng nó lại nhói đau, cái đau ấy khiến nó khụy xuống, mồ hôi thì nhaut đổ, nhưng nó vẫn gắng gượng cho đến khi ngồi vào ghế lái.

- Cô ổn chứ. Cô nên uống thuốc.. - Anh thấy nó thở gấp và mồ hôi đổ nhiều trên khuôn mặt đang tái mét không còn chút sắc hồng kia nên lo lắng kêu nó uống thuốc mà anh chuẩn bị. Nhưng anh tưởng nó nghe lời nhưng không, nó lại điều khiển vô lăng, dùng hết tốc độ mà lái, những lời anh nói nó đều bỏ ngoài tai. Anh cũng lắc đầu với nó, đợi nó xong công việc sẽ ngoan ngoãn để anh chữa trị mà.

.....
“Anh hai, Win nhờ chúng ta.....Ok....kế hoạch F9.....”

.....
Quay lại với phòng họp tại World.

- Nào, nếu không còn ai phản đối hay ý kiến gì nữa thì tôi tuyên bố...

- Chúng tôi phản đối. - Cả hai cùng đồng thanh phản đối khi Tuấn chuẩn bị mở miệng.

Tiếp đó, mọi người trong phòng họp đều đổ mắt về hai con người đang lên tiếng phản đối kia. Một nam và một nữ. Nam nhân kia rất đẹp có lẽ là con lai trong bộ comple xanh đen, nữ nhân kia cũng không thua kém gì đâu, bộ váy màu vàng nhạt, mái tóc dài xoã ngang eo, nhưng cả hai cùng có điểm chung đó là đôi mắt. Có một đôi mắt vàng nhạt rất đẹp, thu hút ánh nhìn.

“Chẳng phải hai người này cùng nó về nước từ mấy ngày trước sao? ” Hấn và Jesty cùng Rin Min, Jeny có cùng suy nghĩ.

“Mary và Mark có liên quan gì đến chuyện này chứ? Nó đâu? ” Zeny trầm nghĩ, nếu hai người này đã đến thì tại sao lại thiếu nó.

” Họ là ai, sao nhìn quen quá. Thôi mà kệ, có người phản đối là được rồi, xem ra World vẫn còn hi vọng. ” suy nghĩ của Jackson.

Mọi người trong phòng họp đều âm thầm đánh giá Mary và Mark, xem họ là ai. Nhưng riêng Tuấn có lẽ anh biết đây là người của nó vì anh đã từng nghe Sin nói về S.P.K và nói về điểm mạnh, yếu của từng người. Và mới nãy lực, khả năng ngoại cảm của mình, anh biết nó sẽ không chịu thua, nhưng anh chẳng cảm nhận được gì về kế hoạch của nó. Nhưng có một điều, anh cảm nhận được rằng, có một điều gì đó bất an, giống như quả bom chậm vậy, nó sẽ nổ bất cứ lúc nào khi hai con người trước mặt anh vừa xuất hiện sẽ mang lại.

59. Chương 71: Nhân Vật Đáng Ngờ

Cuộc họp đã dừng lại khoảng vài phút vì sự phản đối của hai anh em nhà họ Hall. Mary có vẻ vui và thích thú khi thấy mọi người nhìn mình như vậy, rất đặc biệt, Mary và Mark nhìn nhau nở nụ cười tươi thiết tưởi. Đối với mọi người trong phòng họp lúc này, nụ cười này như xã giao nhưng Tuấn và Đức không nghĩ như vậy?

“Tính kéo dài thời gian sao?” Hux... Tuấn trầm cười nhếch mép nhưng anh dần dần điền lên sau cái nhếch mép đó.

- Nào, ai đồng ý phản đối với chúng tôi nào? - Mary dần khởi động bầu không khí như đang ngộp thở thế này.

- Chúng tôi...Tôi...//Còn tôi nữa. - Tất cả người bên nó đều phản đối vì cơ hội tốt quá mà.

- Haha...Vui nè, có nhiều người phản đối quá trời luôn. - Mary cười tươi như khiêu khích Tuấn.

- HALL MARY. Cô đang làm gì vậy hả? - Đức không chịu nổi, cơ hội tốt thế này không thể bỏ qua, chịu thua được. Dâng tới miệng rồi còn gì.

- Ai cho anh gọi thẳng họ tên em gái tôi như vậy? - Sắc mặt Mark đang tối dần.

- Đừng làm loạn nữa, đây là phòng họp. Còn hai vị đây, nếu muốn dự cuộc họp, chúng tôi sẽ hoan nghênh nhưng nếu đến đây phá đám thì xin lỗi, bảo vệ luôn sẵn sàng chờ tin của tôi đấy. - Tuấn nói thẳng thừng như chưa biết gì về Mary và Mark.

- Anh...// Được, chúng tôi nên ngồi đâu đây.- Mary nổi giận nhưng bị Mark ngăn cản. Sau khi hai anh em yên vị, vị trí ngồi đối mặt với bọn người của nó. Mary, Mark luôn nhìn nhau và tránh né ánh mắt của Zeny đang nhìn mình. Hai tay của Mary bắt đầu luồn cuống sau từng lời của Tuấn được thông qua.

- Chúng ta có thể nghỉ giải lao 10p được không? - Mark đang tìm cách.

- Tôi đồng ý. - Mary đang phối hợp với anh mình.

- Tôi nghĩ không nhất thiết, vì chỉ còn một đề mục nữa thôi sẽ kết thúc, đề mục này rất quan trọng nên tôi nghĩ nên tiếp tục để cuộc họp không bị ngắt đoạn. Mọi người thấy sao? - Tuấn đứng lên bác bỏ ý kiến của Mark, và dùng ánh mắt hình viên đạn qua mấy cổ đồng bên kia, mấy cổ đồng khác liền gật đầu cái rụp, run lên.

” Win, nhanh lên chút đi, Wuker biết được kế hoạch giữ chân của chúng tôi rồi. Họ tìm mọi cách để tiến nhanh đến....

Nó nghe đến đây thì càng lo lắng hơn, sắc mặt càng yếu hơn, cơn đau từ bụng lại đến. “KẾT.....” Tiếng thẳng gấp, đầu nó va vào vô lăng, không thể nữa rồi.

” Win....cô làm sao vậy? - Anh ta hốt hoảng, đầy lo lắng.

- Giúp tôi...Không được thua.” Nó thều thào nói rồi ngất đi, chìm vào giấc ngủ. Anh ta thấy vậy liền mở tủ nhỏ trong xe ra, lấy kim tiêm, tiêm vào tay cho nó. Hy vọng nó sẽ mau tỉnh lại. Giờ chỉ còn anh, nhìn anh thân thiện, hiền lành như vậy chứ thật ra anh cũng không phải dạng vừa.

“Tôi sẽ giúp cô...Win...” Nói rồi anh ngồi vào ghế lái, lên ga và chạy hết cỡ, lúc này nhìn anh chẳng khác nào mãnh thú, sẵn con mồi một cách mãnh liệt bằng tốc độ kinh hồn như những gì nó làm trước mắt anh.

.....

“Sao mất sóng chứ....So sad.....hy vọng Win đến kịp.” Mary thầm chấp tay lên cầu nguyện.

.....

“Win.....Nghĩ ngơi chút đi nhé..Tôi sẽ giúp cô.....” Anh ta bắt đắ dĩ để nó nghỉ ngơi trong xe, chắc nó sẽ tỉnh lại mau thôi. Anh cầm lấy sắp tài liệu của nó tiến lên phòng họp.

.....

- Nào, không còn gì nữa. Cuộc họp.kết -

- CHỜ ĐÃ. - Trong lúc Tuấn đang tuyên bố kết thúc cuộc họp, sự tuyệt vọng hiện lên khuôn mặt của từng người bọn nó thì lại có một tiếng nói vang lên. Hướng về cánh cửa, ai cũng thắc mắc anh ta là ai sao lại to tiếng như vậy.

Anh ta trong chiếc áo sơ mi trắng và quần tây trắng, áo khoác cũng trắng đang bước vào. Tuấn thầm đánh giá con người này, con người này chưa từng xuất hiện trên thương trường và anh cũng chưa từng gặp, sao lại đến đây.

- Anh là.....

- Tôi phản đối việc sát nhập mà anh nói. - HUX.....nụ cười thật - Đức cười chế giễu anh ta, nhưng sao đó anh lại ngậm miệng lại ngay sau hnah2 động của anh ta.

- Đây là toàn bộ tài liệu có liên quan đến World của Trầm Thị. Vì vậy, Trầm thị có đủ quyền để phản đối phải không? - Anh nói như có như không, có gì đó lạnh nhạt hờ hững khi nhắc đến công việc trên thương trường của anh, nhưng sự không phải sự hờ hững đó của anh làm mọi người ngạc nhiên mà là sắp tài liệu kia? Ở đâu anh có nó chứ.

Tuấn như không tin vào tai mình, vội cầm sắp tài liệu lên xem....“Giá cổ phiếu, lợi nhuận.....chủ tịch : Trịnh Hàn Bằng” Tuấn lật xem đến ba chữ cuối liền ngạc nhiên, đây là món quà của nó tặng cho anh à. Tuấn giờ đây như bốc khói nhưng anh vẫn điềm tĩnh trả lời.

- Ở đâu anh có cái này? - Tuấn hỏi

- Anh không cần biết đâu. Chỉ cần biết Trần thị phản đối là được. Tôi mong anh hãy huỷ việc sát nhập lại đi. Tôi đi đây. - Anh ta nói xong bước đi.

- Hàn Bằng, cô ấy mới là chủ tịch hiện giờ của Trần thị, anh có giấy uỷ quyền của cô ấy không? - Câu nói này khiến anh ta dừng lại Zeny, Ren, Jeny, Jackson, Jesty...và đặc biệt là hẳn được một phen bất ngờ. Nó là chủ tịch hiện giờ của Trần thị sao? Sao có thể?

- Cô ấy nhờ tôi đến để nói với anh như vậy. Cô ấy đang có việc bận nên không đến được. - Anh ta lại tiếp tục cất bước.

- Nếu anh k có giấy uỷ quyền mà chỉ nói không như vậy, vậy thì điều này sẽ khó chấp thuận. Trừ khi đích thân chủ tịch Trần thị đến đây, bàn bạc. - Tuấn lấy cơ sở ra để hù dọa anh ta.

- Nếu như vậy sao k được chấp thuận. - Min đứng lên nói.

- Tôi k nhắc lại, giờ chỉ có chủ tịch Trần thị mới có thể tranh luận việc này, nếu không ý kiến này bác bỏ.- Tuấn lớn tiếng nói. Min cắn môi, như kìm nén tức giận.

- Nếu vậy phiền Wuker phải đích thân tranh luận với tôi rồi. - Nó từ đâu đến giờ đã đứng ngay cửa, anh ta đang đối mặt với nó, âm thầm quan sát sắc mặt của nó, có lẽ nó mới vừa tỉnh dậy thôi.

Nó ho khan vài cái để thoát khỏi sự khó chịu trong người, trang phục k có gì bất mắt ngoài việc giày cao gót đen và mái tóc xoã, còn lại đều giống anh ta, nguyên cây trắng, sắc mặt nó cũng trắng.

“Year” Mary và Mark nhìn nhau hô nhỏ cho nhau. Ren và Zeny, Min, Jackson thấy nó thì thấy ổn hơn, dường như có chút niềm hi vọng lại rồi.

Nó bước đến trước Tuấn, gương đôi mắt lạnh lùng nhìn anh

- Tôi nghe nói, anh k coi trọng quyền quyết định của tôi thông qua người đại diện của tôi sao? - Nó lạnh lùng hỏi.

- Tôi muốn đích thân Chủ tịch Trần thị nói thì rõ hơn. - Tuấn cũng chẳng vừa, hai ánh mắt đang đấu với nhau.Nó vẫn im lặng.

- Được, nếu Bằng Nhi đã đến đây, tôi sẽ họp riêng với cô ấy. Còn việc sát nhập sẽ quản lại vài ngày. Tôi sẽ có câu trả lời vào cuộc họp lần sau. Không còn gì nữa tan họp. Mời. - Tuấn nói nhanh theo yêu cầu của nó, tuyên bố tan họp nhanh chóng lại quay sang nhìn nó mời nó đến phòng làm việc của mình. Bọn người của nó cũng ra về nhưng k tuyệt vọng, ai cũng đặt hy vọng vào nó. Mary và Mark lại gần nó và có hành động like chút thành công, nó gật đầu. Đức cũng đi làm việc của mình. Chỉ còn lại nó Tuấn và anh ta. Nó quay snag nói với anh ta.

- S.B. anh ra xe đợi tôi. - nó nói xong lại thấy ánh mắt lo ngại của anh ta, miễn cưỡng gật đầu một cái cho anh ta yên tâm rồi rời đi. Nhận thấy cái cần muốn, anh nghe lời nó ra xe ngồi chờ. Xem ra hôm nay nó gật đầu hơi nhiều rồi.

“Anh ta là ai chứ? Sao lại xuất hiện nơi này và lại biết nó, nó còn nhượng bộ hẳn nữa. Rốt cục...Anh là ai?” Ai đó đã nghĩ thâm/.

60. Chương 72.

Tại bệnh viện lúc này, không khí có vẻ đã thoải mái hơn.

- Con nói sao? Fasmin là chủ tịch Trầm thị. - Ba nó nghe mọi người nói có vẻ bất ngờ.

- Dạ đúng, con cũng khá bất ngờ.

- Con bé sao có năng lực đó chứ. Ta nghe nói Trầm thị đang xuống dốc như xe đứt phanh, nhưng tại sao? Với lại thời gian chưa đến 1 ngày. Nó tài đến vậy sao? - Ba hần nghe vậy cung thể hiện sự ngạc nhiên.

- Đối với một Zanker thì chuyện này rất dễ dàng. - Zeny nói thầm nhưng lại để mọi người nghe được.

- Con nói gì thế Zeny? Ai, ai là Zanker? - Ba nó nói.

- Con..

- Là Fasmin. Cô ấy là Zanker/ Cái gì, sao có thể? - Ba nó ngạc nhiên tột độ khi nghe hần nói.

- Phải. Chuyện này con cũng mới biết thôi.

- Min, con và Zeny cũng biết nữa phải không? - Mẹ nó hỏi nhận thấy cái gật đầu xong cúi đầu như hối lỗi của Min và Zeny.

- Nếu vậy, chắc có lẽ sẽ ổn thôi. Ta nên đặt niềm tin vào một Zanker đang thống lĩnh kinh tế toàn cầu chứ.

- Mẹ nó.

- Nhưng Fasmin. Lúc này con thấy em ấy dường như không được khoẻ, sắc mặt tái nhợt không chút huyết sắc. - Jeny lo lắng.

- Con bé sẽ không sao đâu, nó biết những gì nó làm và không cho phép chúng ta lo lắng cho nó đâu. - Mẹ nó.

- Thôi, các con về nhà nghỉ ngơi đi, để ông bà già này nói chuyện chúc xú. - Ba nó cùng ba hần cười hiền.

.....

- Tại sao, em lại làm thế hả Băng Nhi. - Tuấn tức giận đập mạnh xuống bàn làm việc của mình. Nhưng nó vẫn tỉnh bơ, lạnh lùng nhìn hần.

- Gọi tôi là Fasmin. - Nó lạnh lùng nói.

- Tại sao lại làm vậy. Vì không muốn thấy The World làm đứa con của Wu thị sao? - Tuấn khích nó.

- Đúng. Tôi cảnh cáo anh, đừng đụng đến World cũng như những con người vô dụng ấy. Tôi đã nói, sẽ có một ngày anh sẽ phải cùng tôi đến S.P.K - Nó nói rõ từng chữ một.

- Hơn nữa, với những gì tôi có hiện giờ có thể lấy lại World bất cứ lúc nào tôi muốn. Anh đừng giở thủ đoạn nữa. Còn nữa, tôi không muốn ập đoàn của tôi mà lại mời một nội gián về làm việc. Anh mau tổng cổ cô ta cho tôi ngay lập tức. - Nó nói trong sự tức giận, nhưng đầu đó nó vẫn bình tĩnh chỉ có giọng nói có phần lớn tiếng.

- Em đừng tưởng mình là Zanker muốn làm gì thì làm nha. Vẫn còn có Wuker ở đây, em k thể quậy được đâu. - Tuấn nói trong khi nắm chặt tay nó nổi lên những lần đỏ.

- Người dậy sóng là Wuker không phải tôi. Tốt nhất nên làm những gì tôi nói, nếu không tôi không chắc Wu thị sẽ trở thành đứa con thứ hai của FJA đâu. Buông. - Nó nói ngược lại làm Tuấn bất ngờ, gì chứ dám động đến Wu thị.

- Được, cứ làm như những gì em nói. Anh sẽ tổng cổ cô ta.

- Không còn gì nữa, tôi đi đây. - Nó đi thẳng ra ngoài tiến đến thang máy.

.....

“Sao cô ấy nói chuyện gì lâu giữ vậy, hơn nửa tiếng rồi. Không lẽ” - anh ta nghĩ đến đây liền chạy thẳng lên phòng họp lúc này. Nhưng chẳng thấy ai. Đến thang máy chuẩn bị xuống. Thấy nó đang khuy xuống ở một góc gần thang máy.

“Win, cô làm sao vậy? Win...Win..” - anh ta chưa nói xong đã vội bế nó vào thang máy xuống nhà xe, vì lúc này nó đang ngắt xỉu.

“Cấp cứu, nhanh lên. ” - anh lớn giọng khi đã lớn giọng khi đã đến bệnh viện. Thấy nó được đưa vào phòng cấp cứu anh ta cũng chạy nhanh về phòng làm việc của mình, khoác chiếc áo trắng lên người, lấy thẻ bs rồi cũng vào phòng cấp cứu với nó.

-
- Tôi lại ở đây nữa à. - Nó tỉnh dậy được một lúc. Tự nói một mình khi chẳng có ai ở cùng phòng với nó.
 - Nè, cô về giường nghỉ đi, đứng ngoài đó không tốt đâu. - Anh ta thấy nó đứng ngoài ban công phòng bệnh khi đang có nắng, anh ta sợ nó sẽ ngắt lần nữa nên lo lắng gọi nó vào.
 - Anh lại cứu tôi nữa à. - Nó hỏi.
 - Đúng rồi, sao cô gọi tôi là S.B vậy? Cô làm tôi bất ngờ đó. - Anh ta hỏi nó.
 - Hi. Tôi chỉ tiện đổi hai từ B.S thành S.B thôi mà, chứ tôi làm sao biết tên anh. - Nó cười mỉm nói. Nụ cười không mấy trọn vẹn của nó nhưng cũng làm anh lệch nhịp.
 - Tôi là Trần William Vĩnh Kỳ. Có thể gọi tôi là Bin. Vì ba mẹ và mọi người thường gọi tôi vậy. - Bin giải thích.
 - Anh không đơn giản là bác sĩ phải không? - Nó hỏi
 - Sao cô biết chứ. Tôi là một bác sĩ ngoài ra có thể tư vấn tâm lí nữa, cô là gười ngoại cảm sao? - Bin hỏi.
 - Không hồ danh là bác sĩ tâm lí. Phải, tôi là người có khả năng ngoại cảm. - Nó thừa nhận, không biết vì sao khi trò chuyện với Bin nó cảm thấy rất thoải mái. Không còn cảm giác lạnh lùng nữa. Hya là do anh chính là bác sĩ tâm lí nên mới như vậy.
 - Vì những triệu chứng của cô rất đặc biệt, rất kì lạ, nó không phải là căn bệnh mà tôi gặp. Nó rất đặc biệt, như những gì tôi tìm hiểu và biết thì có lẽ do cô đã dùng nhiều lần năng lực này cùng ngày nên dẫn đến việc đau đầu và dẫn đến ngắt xỉu, đuối sức, còn cảm giác đau bụng của cô là do cô không ăn uống điều độ, có phải cô uống cafe nhiều lắm không? - Bin giải thích về bệnh tình của nó.
 - Phải, tôi rất thích cafe, còn về ăn điều độ tôi cũng k biết là tôi có ăn hay không nữa, gần đây công việc của tôi nhiều quá. Ngay cả việc học ở trường tôi còn k đến nữa. - Nó nói làm Bin bất ngờ.
 - Cô còn đi học sao? Trông cô chừng chạc và trưởng thành thế.
 - Tôi chỉ mới 17 tuổi vẫn phải đi học theo quy định. - ừh.
 - Vậy từ nay chúng ta làm bạn được không. Với lại cô nên ở bệnh viện
 - Tôi k muốn ở đây.
 - Vậy tôi sẽ đưa cô về nhà.
 - Tạm thời, tôi k có nhà, tôi ở khách sạn.
 - Không được, vậy không được, hiện giờ sức khoẻ của cô rất yếu, hay cô có thể về nhà tôi ở không. - Bin đề nghị.
 - Cũng được. - Nó tự nhiên đồng ý.
-

- Nhà anh cũng rộng quá ha. Vậy mà anh chỉ ở một mình thôi sao? - Nó hỏi khi đang đứng giữa nhà Bin, một căn nhà vô cùng rộng lớn, kiểu cách cũng rất đẹp, bên ngoài có khu vườn mát mẻ đặc biệt hơn là có vườn hoa oải hương một loài hoa mà nó rất thích.
- Tôi cảm thấy rộng như vậy sẽ thoải mái hơn. - Bin thông thả trả lời.
- Phòng cô ở đây, bên này nè. - Bin tận tình chỉ dẫn.

- À..mà cô phải nhớ uống thuốc đúng giờ đó. -

- Tôi không sao. -

- Cô buồn quá nhỉ. Thôi cô ở đây xem như trông nhà giúp tôi, tôi phải đến bệnh viện làm việc đây, hết ca trực tôi sẽ về, tạm biệt, Win. - Bin nói khi đã ra tới cửa.

.....
“Chị à, mấy hôm nay bọn người đó không đi học, kể cả anh Resd, Kon cũng không đi học luôn, chị liệu mà sắp xếp đi nha.”
.....

61. Chương 73:...74.

73..

Tại phòng hiệu trưởng đang xảy ra một cuộc tranh chấp giữa học sinh, giáo viên với thầy hiệu trưởng đang diễn ra.

” Thưa thầy, em đề nghị thầy đuổi học bạn Trịnh Hàn Băng, Trang Thiên Linh, Châu Như Nguyệt vì lí do nghỉ quá số ngày quy định”

“Thưa hiệu trưởng, chúng ta phải làm sao, thật sự mấy ngày nay, 3 em ấy không có đi học. ” bà cô vì nghe lời Mỹ Nhi nên cũng hòa theo.

.....

Tại sân trường lúc này, đang ì ùng vì sự trở lại của hần và Kon sau khi nghỉ vài ngày liên tiếp, các fan nữ hòa theo hỏi xem hần tại sao nghỉ học hay bệnh gì đó, làm Zeny cùng Ren chói tay vô cùng.

- Nè, mấy người làm gì vậy hả? Không biết phiền hay sao vậy? - Zeny nói xong nắm lấy tay Ren tức tối bỏ đi, để lại hần và Kon ở đó chẳng hiểu lí do vì sao mình lại bị bỏ rơi như thế.

.....

Lớp đã bắt đầu tiết học, nhưng tại sao lớp vẫn còn chỗ trống, Rin, Jeny và Jesty, Justy đã nghỉ thì hần biết nhưng tại sao...

- Cô xin thông báo cho các em biết, Rin, Jeny, Jesty, Justy, Jask và Zack đã bảo lưu lại việc học của mình để có chuyện cần giải quyết.Nên mấy em đừng thắc mắc nữa nhé.

- Thưa cô, còn Queen chúc ta thì sao? ý em nói là Fasmin á cô. - MỌt5 bạn trong lớp.

- Ờh thì...cô vẫn chưa biết thông tin gì em ấy, chắc có lẽ do em ấy bệnh nên nghỉ vài ngày thôi.

- Nghỉ quá số ngày quy định em đề nghị cô đuổi học bạn ấy.

”Hôm nay, em lại không đi học nữa sao? Có chuyện gì xảy ra với em vậy Fasmin.?” hần nghĩ miên man về nó.

- Sao cô biết tôi nghỉ quá số ngày quy định. - Nó đứng ở cửa nói vào làm mọi người lạnh sống lưng, vẫn với cái vẻ lạnh lùng ấy nhưng hôm nay, nhìn nó hơi thiếu sắc.

- Thì cô....à không...bạn nghỉ mấy ngày nay còn gì.- Mỹ Nhi đang cố gắng tìm cái cớ.

- Cho là vậy, vậy cô lấy quyền đuổi tôi. - Nó vẫn đứng đó.

- Vì cô là học sinh của trường này, vi phạm kỉ luật trường này. -

- Được vậy tôi nghỉ. - Nó chỉ nghe có vậy vội mang balo của mình quay ra ngoài.

- TRƯƠNG MỸ NHI cô mới chính là người bị đuổi học đó. - Ren tức tối đứng dậy nghiêng rằng cảnh cáo Mỹ Nhi, sau đó đuổi theo nó.

.....

“Fasmin...Fasmin...chờ tớ đã.” Ren chạy theo nó khi đã đến trước cổng trường.

- Fasmin, sao cậu lại nghỉ học, còn nữa cậu không định về nhà của cậu sao? - Ren vừa thở vừa nói.

- Tôi có việc. còn nhà thì cậu cùng các anh chị ở đi, tôi vẫn chưa về đó được. - Nó nói rồi bước đi thong thả.

.....

”Win, chúng ta nên tiến hành điều tra về cái chết của Sin.

Trước hết Mary, cô và Mark điều tra tung tích của Sun đi. Nếu được đừng gặp Sun, và hãy âm thầm bảo vệ Sun.

Còn cái chết của Sin tôi sẽ điều tra. Cô và Mark có thể nhờ đồng nghiệp giúp đỡ nhưng nhất định k được để Zeny biết. Tôi đã cho Zeny ra khỏi vụ này rồi.”

.....

Cuộc gọi kết thúc. Nó nhìn lên đồng hồ rồi lại bắt taxi về nhà. Hôm nay nó muốn đi học nhưng lại gặp bọn Mỹ Nhi gây chuyện nên nó quyết định nghỉ học luôn cho khỏe, nó không rảnh hơi để đối phó với bọn ăn không ngồi rồi. Nó về đến nhà thấy nhà trống không, chắc là Bin chưa về, nó tự thưởng cho mình tách cafe và đem laptop ra phòng khách làm việc, làm đúng nhiệm vụ của nó.

74...

Nó vì làm mãi mà quên mất giờ uống thuốc. Bin về đến nhà tì thấy nhà tối om, laptop trên bàn vẫn còn sáng nó thì đã ngủ gật trên bàn, gió từ cửa sổ lùa vào làm tóc nó bay bay che mất đi khuôn mặt của nó. Bên cạnh là tách cafe còn uống dở. Bin nhẹ nhàng đến chỗ nó. Nó ngủ say nên chẳng hay sự có mặt của Bin.

“Haizzz cô lại uống cafe nữa rồi”.

Bin than thở một lúc tháo chiếc áo khoác của mình ra choàng lên cho nó, trời tối nó còn mở cửa sổ thế này, rất dễ bệnh.

Xong, anh về phòng mình thay đồ rồi xuống bếp làm bữa tối.

Hương thơm của thức ăn làm nó tỉnh giấc, chiếc áo rơi xuống, hôm nay nó đi học đâu có đem áo khoác. Nó chần chừ rồi nhìn vào bếp, đèn sáng trưng thấy bóng dáng Bin đang lay lay làm gì đó.

- Anh về lúc nào thế? - nó hỏi trong khi tay nó đang cầm tách chuẩn bị pha cafe.

- Từ giờ cô đừng nên uống cafe nữa. Dạ dày cô đã yếu, đây, cô uống cái này sẽ thích hợp hơn đấy. - Bin thấy nó như thế vội ngăn cản, liền pha ly sữa nóng có màu giống với cafe để trước mặt nó.

- Sôcôla nóng sao? - nó hỏi và nhận được cái gật đầu từ Bin.

- Cô lên phòng thay đồ đi rồi xuống ăn cơm. - Bin nói với nó

.....

- Nè, sao cô lại k về nhà. - Bin hỏi nó trong lúc ăn cơm

- Tôi có lí do của tôi. - Nó lại lạnh lùng

- ờh mà sao cô đi học gì mà về sớm vậy? - tôi nghỉ rồi.

- Bin, anh biết khám nghiệm k? Có chuyên khoa k?

- Không chuyên nhưng tôi biết chút ít.Mà cô hỏi làm gì vậy?

- Lát nữa anh cùng tôi đến sở cảnh sát.- nó nói để lại cho Bin một bất ngờ lớn rồi bỏ lên phòng, anh nhìn phần ăn của nó. Nó ăn chưa đến 1/4 phần cơm anh chuẩn bị. Như thế này sao nó chịu nổi hay thế.

.....

Lúc này là 23h15p nó và Bin đều ra khỏi nhà. Nó đơn giản trong chiếc áo pull trơn đen cùng với cù da đen, đôi giày lưới đen. Khoác chic áo dạ đen, mái tóc buộc cao. Bin cũng giống giống nó, áo pull xám tro, quần jean và giày thể thao, cùng với chiếc áo khoác da đen. Cả hai đang cùng nhau lên đường.

- chúng ta đến sở cảnh sát làm gì? Bin hỏi nó trong khi nó vẫn nhìn ra bên ngoài.

.....

Đang ngẩng nhìn xung quanh cảnh đêm yên tĩnh thì nó thấy một đám người tụ tập với nhau, nó nhận ra ngay người đứng đầu là Trầm Mặc, chắc định cướp tù nhân cứu Puy.

- Dừng lại. - nó nói xong liền phóng xuống xe trong khi Bin xe vẫn chưa dừng lại hẳn, nó phóng ra ngã nhào lộn người một vòng nhưng k hề hấn gì đối với nó. Nó đứng dậy đuổi theo bọn người Trầm Mặc. Còn về Trầm Mặc ông ta thấy nó liền bỏ chạy, thật ra dự nó đến nơi hoang vắng hơn vì ông đang cảm hận nó vô cùng, vì nó mà h ông trốn chui trốn nhủi.

- Ông hết đường chạy rồi Trầm Mặc. - nó nói khj đã dí ông ta đến ngõ cụt của con hẻm.

- tao k thể bại dưới một đứa vất mũ chưa sạch như mày.- ông ta nói xong ra hiệu cho đám người lúc này xử nó. Nó đánh trả từng người một.

Nhiều người đây thì có nhầm nhò gì với nó đâu chứ. Nó trả đòn quyết liệt quyết bắt Trầm Mặc về quy án. Bin lúc này cũng vừa đến, cảnh tượng trước mắt anh như trong phim vậy. Nó đang bay lên cao và thực hiện cú đá song phi ba vòng liên tiếp những tên áo đen đều ngã xuống. Nó thật mạnh mẽ nhưng cũng thật cô độc.

- Win cẩn thận - Bin la lớn khj thấy Trm Mặc từ phía sau rút dao đâm nó. Nó phản xạ nhanh như tên lửa né người khỏi con dao đồng thời đá một cước làm văng con dao ra xa khốg chế trầm mặc. Từ phía thất lưng nó lấy ra chiếc còng số 8 ra còng hai tay ông ta, và đưa ông ta đến sở.

Việc gì đang xảy ra trước mắt Bin vậy, làm sao nó có chiếc còng đó. Đâu phậj aj cũng giữ bên mình chiếc còng đó được. Bin đứng ở ngoài sở đợi nó nhưg lại rồi ren với nhều đóg suy nghĩ.

- xong rồi. Về thôi. - nó nói khj thấy Bin cứ đứng đơ ra đó.

- cô là aj? Sao lạj có chiếc còng đó.

- về nhà rồi nói....nói lên xe ngồi vào ghế phụ. xe lăn bánh mắt nó cũng từ từ khép lạj. Một vụ nữa đã xong, thật mệt mỏi.

62. Chương 75: Bước Đầu

Tại sân bay, có hai người con gái bước ra với hình dáng khác nhau nhưng có cùng phong cách đó là quần Jean, giày và áo pull. Nhưng màu tóc thì khác biệt hoàn toàn, một cô gái với mái tóc nâu vàng đang buộc cao cùng với chiếc kính đen, người còn lại thì nổi bật hơn với mái tóc dài ngang lưng màu bạch kim được xoã ra tự nhiên.

“Alo, Win, chúng tôi vừa ra khỏi sân bay, giờ chúng tôi phải làm gì đây.”

“Ok”

- Chúng ta đến gặp Mark và Mary thôi, Jane. - Cô gái tóc vậg nói

- Ok. Đi nhanh nào Alice, ở đây nóng quá. - cô gái còn lại nói.

Cả hai theo lệnh của nó về đây để thực hiện nhiệm vụ.

.....

- Hello, chưa gặp có mấy ngày mà xem hai người kia, diện đồ công sở kia...Ganh tỵ nhe. - Jane tự nhiên nói khi gặp Mary và Mark hội tụ cả 4 thành viên.

- Công việc bên đó thế nào, hai cậu và Tracy ổn cả chứ? - Mark hỏi.

- Diễn nhiên tớ và Jane ổn rồi, còn Tracy ta nói bình thường đến bình thường luôn, lúc nào cũng nghiêm túc, chắc bị tính Winy nhiễm ùi. - Alice nói xong làm cả bọn cười phá lên.

”Reng.....”

- Haizzzz...Win gọi này.

- Yes ser.

- Chúng ta phải tìm ra kẻ đã giết Sin. Sin có thể sẽ bị trục xuất khỏi ngành cảnh sát, nhưng dù thế nào đi nữa em ấy không đáng để nhận lấy cái chết. Đúng không? - Mary nói.

- Đúng, tớ cũng thấy vậy. Tuy tớ và Sin thường bất đồng ý kiến nhưng phải công nhận tài nghệ bắn súng của Sin, đỉnh của đỉnh đấy. - Jane nói.

- Thôi nào, mấy em gái, nếu đã nói vậy thì phải hết sức phá án này chứ. thể hiện tinh thần đi nào. - Mark đặt tay đa, tiếp đó là Mary, Jane và Alice họ thể hiện tinh thần đồng đội.

- Yeah, nhất định làm được. Có gì liên lạc qua phone. ok...Bye. - Jane và Alice nói xong nhanh chóng rời khỏi đề làm nhiệm vụ.

Mary và Mark cũng rời khỏi chia nhau hành động.

.....

Đối với việc của Sin, thì điều với nó suôn sẻ vì nó lệnh cho Jane và Alice sang đây hỗ trợ Mary và Mark, lúc này sau khi nghe điện thoại thì rất suôn sẻ, mọi việc không vấn đề gì nhưng sao trong người nó luôn có cảm giác lo lắng bất an trở dậy như vậy..

.....

Tại căn nhà hoang.

” Leo lên lưng cạp rồi, thì không thể xuống” Đó là câu nói của Mỹ Nhi khi trong tay cô ta đang cầm lấy khẩu súng.

Trước mặt Mỹ Nhi lúc này hai người con gái đang bất tỉnh dưới sàn đó là Ren và Zeny, họ bị người của Mỹ Nhi bắt đến đây.

- Bọn nó phải chết. Kể cả con Fasmin kia nữa. - Mỹ Nhi nghiêng răng nói làm Yo, Py và cả Li Li kể bên run sợ vì Mỹ Nhi thật sự quá độc ác và tàn nhẫn.

’Khụ...Khụ” những tiếng ho của Ren làm Mỹ Nhi nhận ra hai người họ đã tỉnh.

- Zeny, Zeny, chúng ta bị Mỹ Nhi bắt rồi. - Ren nói trong tình trạng cả hai đang bị trói tay trói chân, cách nhau khoảng 1m.

- Sao, tỉnh rồi à. Còn sức nói chuyện à. - Mỹ Nhi lên tiếng nói mà không giờ nên gọi cô ta là Hend.

- Cô chơi bản thật. - Zeny lên tiếng khi nhớ rõ với sức cô, nhiều người đây k thành vấn đề, nhưng lại chỉ bất chỉ có thể bị chơi xấu đánh lén hoặc thuốc mê thôi.

- Tao bắn thế sao nào. - Hend giơ khẩu súng cho Py cầm rồi lại lấy con dao trong người ra tó gần Zeny.

- Chính mày, mày lại là kẻ chết thay con Fasmin, cũng là do con Puy ngu ngốc kia, làm việc nhỏ nhặt cũng k xong. Cha nó mới bị bắt nó lại khai ra tao. Đúng là đồ vô dụng. Đúng là vô dụng. - Mỗi từ vô dụng Hend lại rạch vào tay Zeny một cái, thế là đã có hai đường máu chảy xuống, Zeny cắn chặt môi chịu đau đón k nói câu nào chỉ nhìn Hend bằng ánh mắt khinh bỉ.

- Zeny, Zeny...Cậu có sao không. - Ren nhìn Zeny lo lắng hỏi.

- CÂM MIỆNG. Còn mày nữa CHÂU NHƯ NGUYỆT. Sao mày lại dám chống đối với tao hả, vì nó à, tao phải cho mày biết cái giá của sự phản bội. - Mọi người bàng hoàng nhìn cảnh trước mắt, ánh mắt sợ hãi của những người đứng sao Hend khi nhìn Ren trong vũng máu. Máu từ bụng của Ren thì nhau chảy ra. Nhưng Ren vẫn chống cự.

- VÌ CÔ K XỨNG ĐÁNG LÀM BẠN VỚI TÔI. - dù rất đau rất đau nhưng Ren vẫn cố gắng nói vì Ren cố dùng sức nói ra nên máu càng chảy ra nhiều hơn thấm vào áo, làm chiếc áo loang đỏ.

- Mà có gì mà nói tao như vậy. Mà nói lại lần nữa xem. - Hend liên tiếp đâm vào Ren nhưng vì mất kiểm soát nên chỉ xém trúng thôi, Ren đã ngất trong khi mắt Zeny đã nhoà đi.

“Kon, Fasmin hai người đang ở đâu.”

-Mày làm gì xanh mặt thế, hay tao gọi Fasmin đến chung vui. Gọi đi tụi bây. - Hend nói rồi ra lệnh, Lili chỉ biết răm rắp làm theo còn Yo và Py chỉ biết gật đầu như tỏ ý Hend đúng vì nhìn Hend lúc này như một con quỷ, độc ác.

.....

- Sao, hai người họ bị bắt cóc à. Gọi Jeny và mọi người đi Sany, tụi anh đi trước. - Sany vừa khỏi bệnh, vừa đến trường thì liền có chuyện. cô cũng gọi điện cho Jeny và báo với mọi người.

.....

Chiếc tách trên bàn tự động vỡ báo hiệu điều chẳng lành, sao những gì nó suy nghĩ thì lại có tin nhắn đến điện thoại của nó. Là ảnh thật k phải ghép.

Nó lại tức tức lấy vội chiếc áo khoác rồi ra ngoài bỏ lại chiếc điện thoại trên bàn.

.....

Nó, hấn và Kon đang trên những con đường khác nhau nhưng cùng có chung một điểm đến và có chung mục đích đó là phải đến căn nhà hoang. cứu Zeny và Ren bằng mọi cách.

” Zeny, hy vọng k có chuyện gì xảy ra với em”. Kon lo lắng cho Zeny

” Jackson, anh chạy nhanh lên có được k, Zeny và Ren đang gặp nguy hiểm đó.” bên này trên xe có 6 con người đang gấp rút tới điểm mà Sany đã nói.

“Zeny, Ren, hai người phải đợi tôi.” Nó vừa nói vừa lái xe lao về phía trước, tốc độ xé gió vì nó cảm nhận được sự nguy hiểm giữa cái chết đang cận kề hai người bạn của mình.

63. Chương 76: Trận Chiến Bắt Đầu

Tại bệnh viện lúc này, tuy công việc rất bận nhưng tay Bin lại đang khấn khấn cầm lấy điện thoại bấm bấm gì đó. Sắc mặt anh mỗi lúc tệ hơn khi hồi chuông kéo dài mà nó chẳng bắt máy. Anh k chịu được lo lắng nên gấp rút về nhà xem nó thế nào. Căn bệnh đặc biệt của nó, k biết có tái phát k nữa.

- Win...- Bin tìm kiếm nó khắp nơi trong căn nhà nhưng vẫn k thấy, căn nhà tối om chỉ còn lại ánh đèn từ chiếc điện thoại ở trên bàn đang phát sáng.

“Nếu muốn cứu bạn mày thì mày nên đến đây. Mày chỉ có 15p”

dòng tin nhắn ngắn gọn, bên trên là một cảnh kinh hoàng, một người con gái đang nằm giữa vũng máu, người con gái còn lại bị trói gần đó, cũng k khá khẩm là mấy. Bin nhận ra được hai người con gái này chắc là 2 người wen của nó, vì anh đã gặp họ ở phòng họp mấy hôm trước. Bin cũng nhanh chóng rời khỏi đến địa chỉ được thông báo trong tin nhắn của nó.

.....

- Nhi, cô mau cứu Ren đi. Không thôi Ren sẽ mất mạng. - Zeny lên tiếng khi thấy Ren đã nằm yên bất động, cô khóc rất nhiều. Bất buộc cô phải cứu Ren.

- Mày lấy tư cách gì kêu tao phải cứu nó. Mày nên lo cho thân mày trước đi. - Hend nói xong cười lớn.

- Fasmin sẽ k tha cho mày đầu. Fasmin sẽ bắt mày trả giá thôi. - Zeny nói trong nước mắt, lúc này cô chỉ mong có nó và Kon ở bên mình thôi.

- Hahaha...Mày nghĩ sao? Trả giá à...Tao đến bước này đã k còn gì để nghĩ nữa rồi. Fasmin mà đến lại càng vui chứ sao? Hôm nay, chúng ta sẽ chết cùng nhau. - Hend đọc ác nói làm bọn người phía sau run sợ.

- N..h..i.....em nói gì mà....chúng...ta cùng chết chứ...tụi...chị...k hiểu. - Yo cố nói cho rành mạch rõ chữ, bởi bây giờ tay chân cô run cầm cập...cô k ngờ có người lại thủ đoạn và độc ác hơn mình. Yo. cô k có lá gan liều mình như vậy.

- Chị k hiểu gì à. Tôi đã cài bom ở đây rồi. Sau 30p nó sẽ tự động nổ thôi. Đến lúc đó, nơi đây chỉ là một đống tro tàn...hahaha....Đứng lại, nếu đi bước nữa tôi sẽ bắn. - Hend mắt kiểm soát khi thấy Lili và Yo định chạy ra khỏi đây liền giắt lấy cây súng từ tay Py lúc nãy hâm dọa. K phải Py lớn gan mà là chân của Py lúc này cứng đờ, k di chuyển được, nếu k cô cũng k muốn chết ở đây đâu. Yo và Lili bị Hend khống chế nên phải quay lại và nghe theo Hend.

.....
- Dừng tay lại đi. - Hấn và Kon từ cửa bước vào lạnh lùng nói.

- Kon, anh mau chạy đi, Nhi đã đặt bom rồi, nó sẽ nổ sau 30p. Hai người mau đi đi. - Zeny chỉ kịp nói hết câu, con dao của Hend đang kề vào cổ.

- Mày gan lắm. Còn anh nữa Resd, anh dám xoá sổ bang SFS của tôi. Hôm nay anh cũng phải chết thôi. Hahaha..-

- Dừng...dừng làm vậy Nhi...Tôi xin cô...mau bỏ con dao ra đi..- Kon vội vàng nói, thật sự anh rất sợ rất sợ chỉ một chút nữa nó sẽ cướp đi Zeny của anh. Anh k muốn.

- Hai người ngoan ngoãn đứng sang một bên đi. Nhân vật chính của tôi còn chưa đến. Chờ cô ta đến tôi sẽ xử cùng một lượt. - Hend nói làm Kon bất ngờ, còn ai nữa chứ, nhưng hấn lại thầm đoán được người Hend nói là ai.

“Chết tiệt” Nó lạnh lùng mang găng tay đặc biệt của mình vào. Chắc chắn hôm nay sẽ xảy ra cuộc chiến sinh tử mà nó và Hend là nhân vật chính nên nó mới thế này. Tất cả những gì trên người đều mang một màu đen cả. Nó cẩn thận giắt súng phía sau thắt lưng. Có thể hôm nay, nó phải bại lộ thân phận cảnh sát của nó rồi.

.....
Nó chỉ cách bên trong một cánh cửa. Nghe thấy tất cả những gì bên trong, nó mở và tự nhiên thông thả bước vào. Bây giờ nhìn nó giống sát thủ hơn cảnh sát, quần jean đen, giày đen, áo đen khoác bên ngoài là chiếc áo da đen sợi dây chuyền thánh giá trước ngực, mái tóc được búi thấp dẫu bên trong chiếc nón lưỡi trai cũng đen nốt.

- Đến rồi à. Hơi trễ đấy. - Hend thấy nó thì lấy lại bình tĩnh dẫu vẻ kiêu ngạo.

- Tôi k có nhiều thời gian. Gọi tôi đến đây có chuyện gì.- Nó thông thả nói nhưng nó lại thầm nhìn sang Ren và Zeny đang ở một góc và lại dùng ánh mắt sắc lạnh khị đối diện với Hend.

- Tôi muốn chúng ta chơi một trò chơi.

- Tôi chơi với cô. Hấn nói.

- Anh câm miệng cho tôi. K phải chuyện của anh. - Hend lập tức phản đối.

- Sao. Sợ à. K dám sao?- Hend khích nó

- Được. tôi chơi với cô. - Nó lại đứng đó, lạnh nhạt trả lời, cố tỏ ra những hình ảnh Ren và Zeny chưa là gì đối với nó cả.

- Tôi và cô sẽ đấu để giành cái này. - Hend nói xong rút lấy đèn chìa khoá ra.

Mọi người khó hiểu nhìn Hend.

- Ở đây gồm 32 chìa khoá, nhưng chỉ có 1 cái có thể giải được mã khoá ở quả bom, nếu cô lấy được nó trước khi quả bom nổ thì mày sẽ cứu được 2 đứa nó. - Hend nói như đánh một đòn tâm lý vào nó nhưng k.

“32 cái đều là giả cả” Nó đã biết điều này nhưng vẫn đồng ý đấu.

.....

Mọi người đến nơi thì nghe được cuộc đối thoại của nó với Hend trong lòng hoang sợ, nhìn Zeny và Ren ở một góc co ro nhất là Ren, mọi người lại k ngừng cầu cho nó thắng nhưng lại k nghĩ rằng lại bị Hend lừa. Hắn vẫn đứng đó, trong lòng lo sợ, k biết nó sẽ thế nào đây.

.....

“Win....Em k được xảy ra chuyện đó.” Bin lúc này cũng đang lo lắng k kém gì bọn họ. Đang cố gắng đến nơi sớm nhất có thể.

.....“Mày sẽ phải chết dưới tay tao thôi”

“Tôi sẽ thay Ren trả thù cho bạn của cô ấy. Và sẽ bắt cô trả giá trước những gì cô đã làm với NGƯỜI CỦA TÔI.”

.....

Trận chiến dường như đã bắt đầu. Ai cũng có mục đích và đều muốn thắng cả.

64. Chương 77: Cứu

Trận chiến do Hend bắt đầu khi Hend chủ động trước, Hend lao vào nó và tấn công liên tiếp bằng những thế võ rất cừ. Nó thì k ra đòn chỉ tránh những đòn của Hend làm Hend càng thêm phấn khích vì tưởng rằng nó k biết võ bởi Hend chưa từng thấy nó dùng võ đánh nhau với người khác. Hend càng hăng say lao về nó.

“Cứ dùng hết những gì cô có đi” Nó nhếch mép cười nửa miệng đúng kiểu sát thủ trước khi kết liễu một mạng người nào đó. Nụ cười nửa miệng của nó có gì đó rất lạnh và ghê sợ. Hend cũng bị ảnh hưởng bởi nụ cười của nó nhưng nhanh chóng tan biến bởi ý nghĩ nó k biết võ.

Cuộc chiến kéo dài bởi lúc bấy giờ còn có sự xuất hiện của Bin. Anh đứng ở cửa nhìn vào hai cô gái trước mặt. Một người gọn gàng trong bộ đồ đen cùng mũ lưỡi trai né đòn, người còn lại thì lao vào như muốn lấy mạng nó với con dao trong người.

- Fasmin, cẩn thận con dao. - Jeny hét lên khi thấy Hend đang đâm lên nó phía sau khi nó vừa mới né đòn an toàn. Nó lại bay lên cao, lộn người xuống mặt đối mặt với Hend khi ở trên không, Hend vì bất ngờ và bị nó đá một cước, chạm đất an toàn.

- Mày biết võ. - Hend vừa ôm bụng vừa nói, vì lực chân của nó rất mạnh. Hend và mọi người đều nhận ra rằng, thể lực của nó bây giờ chẳng tiêu hao gì nhưng Hend thì ngược lại. Hend đã dùng sức nhiều rồi, thể lực đang dần giảm xuống.

- Giờ thì đến lượt tôi. - Sau câu nói của nó là những thế võ nối tiếp nhau xảy ra. Nó tấn công liên hoàn nhanh như cắt làm Hend hoa mắt chẳng thể xác định được đòn gì mà đỡ. Nhìn nó lúc này mới chính là nó. Đúng với tính cách của nó, một sát thủ đúng nghĩa và là một cảnh sát chuyên nghiệp. Mọi người xung quanh chỉ nhận ra một điều rằng trước mắt họ là một bóng đen chứ k phải người, nó thoát bên này bay lên cao rồi lại đáp xuống.

Tuy nó đánh liên hoàn nhưng phải phục nó vì lúc này nó điều khiển lực của mình giỏi thật. Hend bị dính mỗi đòn của nó nhưng lại k mất mạng bởi sự điều khiển lực của nó.

- Kết thúc rồi. - Nó nói khi trong tay đã có chùm chìa khoá.

- Hư...Chưa đâu Fasmin, liệu chìa khoá có nhanh bằng cái này không? - Hend lấy tay lau máu từ miệng ra, đồng thời đứng lên lấy khẩu súng chĩa vào phía sau Zeny. Tức quả bom đang ở phía sau cô ấy.

- Đứng...đứng....Nhi...Cô đừng làm vậy. - Jeny và Kon đồng thời lên tiếng.

Nó phản xạ cực nhanh quẩn đùm chìa khoá về phía hấn và Kon và lao về phía Hend, giật lấy cây súng. Và cả hai đang giằng co khi Hend đang diên lên. Hấn nhận lấy đùm chìa khoá cùng Kon đến bên Zeny, tìm cách mở khoá quả bom. Bị Yo và Lili, Py ngăn cản nhưng cả ba Yo Lili và Py bị Jeny, Rin, và Min dạy cho một bài học. Jackson cùng hai anh nó cũng lại phía Zeny hỗ trợ cho hấn. Chỉ có Bin, anh đang đứng đó nhìn nó và Hend đang giằng co vì cây súng. Nếu bóp cò chắc chắn sẽ có người phải chết.

- Dừng lại đi. - Nó nói trong khi tay nó đang cố giành lấy khẩu súng.

- Tao phải giết nó, tại sao nó phản bội tao. -Hend lại chĩa súng vào Ren, đang bất tỉnh trên nền đất lạnh. Hend lại k cho nó giành lấy khẩu súng.

“32 cái...thử cái này....nhanh lên...- Hấn liên tiếp thử từng cái”

“Không đúng...rất cực là cái nào chứ..chỉ còn 2p” tay hấn và Kon đang run lên vì thời gian còn lại chỉ được tính bằng giây.

”Thứ 9. là cái thứ 9. Mau thử đi.’ Nó bỗng nói trong khi nó bắt đầu thấm mệt vì cuộc giằng co vẫn chưa kết thúc.

“Thứ 9....Thử đi...thứ 9...”

“sao lại khó mở đến vậy chứ.”

“ĐOẢNG” tiếng súng phát ra làm mọi người hoảng hồn nhìn lại cuộc chiến của nó và Hend.

“Thành công rồi” Hấn vừa mở xong, nói nhưng đó cũng chính là lúc nó ngã xuống.

Tay nó vẫn giữ lấy Hend nhưng vì quan sát về phía hấn thế nào nên bị Hend quay lại bắn ngay vào bụng.

“FASMIN.” - Zeny hét lớn tên nó.

- Zeny, không được khóc, cứu Ren. - Nó nằm đó, máu từ bụng chảy ra k ngừng nhưng vẫn còn đủ lí trí để nói với Zeny, nó ghét nhất khi thấy cảnh những người thân của nó khóc. Nó chỉ muốn thấy họ cười trong hạnh phúc mà thôi.

“FASMIN” hấn cũng hét lên chạy đến chỗ nó lại chậm hơn ai đó. Bin đã đến và bế nó lên, trong anh vô cùng bình tĩnh bế nó ra ngoài.

”Anh ta là ai vậy?

Cứu chị Ren đi chị.

Zeny, em có sao không. Đừng khóc, có anh ở đây, đừng khóc. Không sao nữa rồi. - Kon ôm Zeny vào lòng và đưa Zeny rời khỏi. Ren được Rin và Justy đưa đến bệnh viện. Jeny và Min đem Yo và LILI, Py cùng về và đưa đến cảnh sát.

Lúc này hấn thấy nó bị như vậy tim hấn đau lắm, nhưng nhìn cảnh nó được Bin bế đi thì hấn lại càng đau hơn, tim hấn như bị kim đâm vậy. Tại sao trong lúc nó cần hấn mà hấn lại k tin nó.

- Hend, tôi sẽ bắt cô trả giá. - Hấn tức giận tặng Hend một cái tát toàn lực, hấn cũng gọi người của bang đến và đưa Hend về bang. Hend h như người mất nhận thức, chỉ biết đứng chết trân đó chờ ng đến đưa đi.

.....

“Fasmin, em nhất định phải bình an.” - Hấn chấp hai tay lại như khăn cầu, hấn k thể mất nó.

.....

65. Chương 78: Khoảng Cách Âm Dương.

Nó và Ren được chuyển vào bệnh viện nhưng mọi người lại tập trung vào Ren nhiều hơn, Zeny cũng được chuyển vào cấp cứu khi ngất xỉu vì bị kiệt sức.

“Con cầu trời, cho chị Ren và chị Zeny tai qua nạn khỏi” - Sany cùng bọn nó đứng bên ngoài chờ đợi. Riêng hắc thì người ở đây nhưng hồn thì ở đâu cũng k biết.

“Fasmin, em ấy sẽ k sao chứ” - Jackson chợt nói làm mọi người mới nhớ đến, nó mới chính là người bị thương nặng nhất.

” Được anh ta đưa đi rồi.” Hắc hoảng hồn chán nản nói.

“Hi vọng nó k sao”- Justy nói.

.....

Nó đang lạc thế giới nào đây? Nó đang ở đâu, ở đây như một mê cung, tất cả đều màu trắng cả...nó tìm mãi lối thoát nhưng đi mãi đi mãi vẫn k thấy điểm dừng.

- Win. Winy. - Có một cô gái mặc chiếc váy trắng đứng phía sau nó và gọi. Nó quay lại ngạc nhiên, nhưng nó biết đây là đâu rồi.

- Tôi đang muốn gặp cô, tại sao tôi không thể đọc được suy nghĩ của cô. - Nó đối mặt với Sin hỏi .

- Lúc trước, Jame hắc thường tặng cho tôi nước hoa nhưng dặn tôi chỉ ngửi chứ k dùng. Sau khi tôi đến đây tôi mới biết hắc đã không chế suy nghĩ của tôi. Win k đọc được cũng là chuyện đương nhiên. - Sin giải thích.

- Win...Jame là một tên rất nguy hiểm, Win nên cẩn thận. Tôi thật sự hối hận. - Sin nói khi nước mắt cô đã rơi.

- Tôi ghét nước mắt. - chỉ bốn chữ nhưng nó làm người khác hiểu được ý của nó.

- Tôi sẽ hoàn thành nhiệm vụ. Cô yên tâm đi. - Nó nói xong định quay đi. Thật sự nó quá lạnh lùng.

- Nơi này k dễ tìm đường ra đâu. Win đi theo tôi. - Sin nói xong nắm lấy tay nó dẫn đi. Nhưng nó lại tự tách tay mình ra và tỏ ý Sin đi trước nó sẽ theo sau. Sin dẫn nó đến một nơi cũng toàn màu trắng nhưng trước nó là một vòng tròn lớn có ánh vàng phát ra.

- Đây là lối thoát duy nhất. Win k thể ở đây lâu được, mọi người đang mong Win tỉnh lại. - Sin thúc giục nó mau vào trong.

- Cô phải tự lo cho mình đó. Tôi k trách cô, đừng tự dằn dặt mình nữa, tôi mong ở thế giới mới, cô sẽ sống tốt hơn. - Nó nói khi chân đã cất bước.

- Win....Hãy thay tôi chăm sóc Sun, chị ấy rất tốt tôi xem chị ấy như ruột của mình vậy. Chị ấy dù là cảnh sát nhưng rất yếu đuối, Win hãy thay tôi chăm sóc chị ấy nhé. - Sin gọi nó khi nó sắp vào trong vòng.

- Tôi hứa với cô. - Nó đã vào bên trong vòng , ánh sáng dần dần che mắt nó, nó đưa tay ra dấu hiệu lời hứa và tạm biệt Sin. Lúc này, nó bỗng cười, cảm giác thoải mái, một nụ cười tự nhiên k chút gượng gạo vì nó đã tha thứ cho Sin.

Sin đứng đó ngây người trước nụ cười của nó, nụ cười của thiên thần mà Sin đã gặp và lần đầu tiên thấy nó cười tự nhiên như thế.

.....

Nó tỉnh dậy sau cuộc đối thoại với Sin, khoảng cách âm dương rất rõ ràng. Nó phải thực hiện lời hứa với Sin bằng mọi cách. Quên đi vết thương nó tự ngồi dậy nhưng.

“Ah.” - Nó nhớ đến vết thương của mình khi thấy máu từ bụng thấm đỏ áo của nó.

“K biết Ren và Zeny hai người đó thế nào.” Nó nghĩ một hồi rồi lại thấy Bin bước vào cùng cô y tá.

- Trịnh tiểu thư, cô đã tỉnh. - cô y tá giữ đúng thân phận nói.

- Tôi có chuyện muốn nói với bác sĩ. Phiên cô ra ngoài một chút. - Nó lịch sự nói.

“Cạch” tiếng của đã đóng khi cô y tá ra ngoài.

- Anh lại cứu tôi nữa đúng không? - Nó hỏi khi không gian chỉ còn lại hai người.

- Sao cô biết? - Bin hỏi, anh bất ngờ vì tài suy đoán của nó.

- Phiên anh giao lại khẩu súng cho tôi. - Nó lạnh lùng nói.

- Sao cô biết tôi giữ khẩu súng của cô. - Bin hỏi ngược lại nó.

- Nhiều lời. - Nó lạnh lùng phán ra.

- Cô tài thật. - Bin lấy sau thắt lưng anh khẩu súng trả cho nó.

- Nó nhận lấy khẩu súng rồi đứng dậy mặc kệ máu đã thấm nhiều hơn, lấy áo khoác và muốn ra ngoài.

- Cô muốn đi đâu, cô mới phẫu thuật lấy viên đạn ra đây. Cô có biết phải tốn 9h đồng hồ mới lấy viên đạn trong người cô ra không? - Bin lớn tiếng nói mức độ nghiêm trọng về sức khỏe của nó. Vì anh k chịu nổi tính cố chấp của nó, mới phẫu thuật vừa tỉnh dậy, k chúc huyết sắc mà lại làm động vết thương h lại muốn ra ngoài chẳng quan tâm đến sức mình ra sao.

- Mùi thuốc khử trùng làm tôi khó chịu. Tôi muốn về nhà. - Nó nói khi đến cửa.

- K được, cô phải ở đây theo dõi. - Bin ngăn cản.

- Tôi còn việc phải làm. - Nó nói và bước tiếp.

- Vì bọn người bọn người vô tâm đó sao? - Bin nói làm nó khựng lại.

- Cô liều mạng cứu họ, vậy họ đã làm được gì cho cô. - Bin tức giận nói.

- Đó là nhiệm vụ của tôi. - Nó chỉ nói ngắn gọn rồi bước ra ngoài. Cái lạnh bên ngoài làm nó ho vài cái nhưng vẫn lạnh lùng bước tiếp. Từng bước chân k dài nhưng nó phải bước, Bin nhìn theo nó lắc đầu. “Đúng là cố chấp”

.....

“Tôi đưa cô về. Nhưng cô phải nghĩ đến sức khỏe của cô chút đó.”- Bin nói khi lái xe đưa nó về nhà. Trong khi nó vẫn im lặng nhìn ra ngoài cửa sổ.

.....

”Chị...Chị nói sao? Fasmin bị bắn và được người lúc trước đưa đi à. - Zeny bình tĩnh khi nghe Jeny kể lại những gì lúc này xảy ra.

- Vậy có tìm được Fasmin k chị. Fasmin giờ đang ở đâu chứ. - Zeny vô cùng lo lắng k chịu nằm yên mà bật dậy.

-Chị k biết, Resd đã cho điều tra nhưng tất cả bệnh viện ở đây điều k có tung tích của Fasmin. - Jeny buồn rầu nói.

- Còn Ren...Ren thế nào? Em muốn thăm Ren.

- Ren em ấy chưa tỉnh lại, có lẽ tỉnh lại nhanh thôi. Nhưng.....

- Nhưng gì...chị nói đi. -Zeny giục Jeny nói. Nhưng Jeny lại nhìn sang Kon.

- Về Fasmin, anh nghe Resd nói, khẩu súng của Hend k tầm thường, nó là khẩu D2, nhưng lại dùng Tam sm.

- Tam sm là gì?

- Tam sm là loại đạn nguy hiểm, 1 viên đạn được cài vào sẽ có 2 viên đạn nhỏ được liên kết với nhau, nếu bị bắn trúng sẽ rất khó lấy ra, vì đạn đôi rất khó lấy với lại độ bám của loại đạn này rất cao. Nếu không lấy ra hết sẽ mất mạng. - Kon lí giải cho Zeny hiểu.
- Tam sm, là loại đạn mà sát thủ thường dùng. - Zeny chợt nói ra khi nhớ được điều gì đó.
- Đúng rồi. Sao em biết.
- Cấp trên từng nói với em.
- Xem ra Fasmin đang gặp nguy hiểm rồi. Fasmin đã cứu em...- Zeny nói lại kìm được nước mắt.
- Em muốn nói với Ren, chúng ta qua thăm REN đi” Zeny nói xong được Kon và Jeny đưa sang phòng Ren...

.....

66. Chương 79: Minh Hy.

Phòng của Ren gần với phòng của Zeny cô cũng tiện qua thăm Ren. Nhưng khi vào trong nhìn Ren, Zeny thấy Ren tội tệ hơn mình nhiều. Lớp băng dày đang quấn lấy người Ren, đôi môi tái nhợt hai mắt nặng trĩu đang khép lại, nhìn Ren ngủ rất hiền từ nhưng đầu đó vẫn có sự dễ thương và ấm áp k lạnh giá như nó.

“Ừh..” Ren tỉnh dậy trong khi cố gắng mở đôi mắt nặng trĩu của mình.

- Zeny, sao cậu ở đây? Cậu có sao không? Nhi đâu? - Ren thấy Zeny liền hỏi, nhưng giọng Ren yếu ớt làm Zeny thương xót.
- Tổ k sao. Nhi bị Resd đưa đi rồi. Bọn người của Yo hình như chị Rin đưa đi xử lí rồi.
- Xử lí. k phải Fasmin từng nói sau Puy còn có kẻ chủ mưu sao? Chúng ta nên đưa đến cảnh sát. Mà khoan...Fasmin...Fasmin có đến không. Minh thật vô dụng. -
- Fasmin là người cứu chúng ta đó. -.....- Zeny kể lại mọi chuyện cho Ren nghe.
- Fasmin mất tích sao? tổ phải tìm cậu ấy. - Ren nói rồi liền ngồi bậc dậy, vết thương ở bụng là cô đau đớn liền ngã ra sao.
- Ren, cậu nghỉ ngơi đi, chuyện này có mấy anh chị xử lí rồi. Kon, Resd định làm gì với Nhi vậy. - Zeny hỏi Kon.
- Luật của Delky. - Kon đột ngột nói làm Zeny giật mình.
- Thế giới ngầm.. Anh có tham gia thế giới ngầm trong khi vợ anh là cảnh sát. Sao anh k nói cho em biết. - Zeny bất ngờ.
- Anh....anh xin lỗi...em Zeny...nhưng Justy và Jesty cũng có phần. - Kon tự khai.
- Em k quan tâm nữa, nhưng em là cảnh sát, em muốn giao Nhi cho cảnh sát xử lí. Với lại, thế giới ngầm và cảnh sát như trắng với đen vậy. Anh coi chừng em đó. Đây là lệnh. Cấm cãi em. - Zeny lên tiếng, rất nghiêm túc.
- Anh....anh sẽ nói lại với Resd....Zeny...em đừng giận anh có được k...?- Kon nói như năn nỉ, anh rất sợ Zeny giận anh.
- “hihi..hihi.” tiếng cười của Ren và Jeny làm Kon ngượng ngùng, một người là bạn, một người là chị vợ. ời không, thật mất mặt nhưng anh cũng phải ráng, không thôi mất vợ như chơi.
- Ren cậu cứ nghỉ ngơi đi, chiều mình sẽ vào thăm cậu, mình phải xử lí chuyện của Nhi cho đàng hoàng nếu k Win à không sẽ k đúng với lương tâm. - Zeny cũng bật cười quay sang nói với Ren.

“Xem ra chồng cậu rất sợ cậu giận. ok..ok. Tạm biệt.” Ren nói xong Kon liền nhìn sang Ren với ánh mắt k mấy thiện cảm, bạn bè gì mà dìm nhau thế này.

“ok...Tạm biệt.” Zeny nói xong tự mình rời khỏi còn liếc xéo Kon một cái làm anh chàng ngoan ngoãn theo sau. Jeny ở lại với Ren thêm chút nữa.

.....

Tại căn phòng trắng tinh, nó tự mình tìm laptop và làm việc. Đang thoãn thoắt những ngón tay trên bàn phím.

“Cộp..tôi đưa cô về nhà để nghỉ ngơi thoải mái, chứ k phải làm việc.” - K biết Bin vào từ lúc nào nhưng giờ đang đứng trước mặt nó còn tự ý gấp laptop của nó.

“Tôi thật sự có chuyện phải làm” Nó trả lời với giọng nhẹ nhàng nhưng vẫn lạnh lùng như trước chỉ tại nó nói k ra tiếng thôi.

”Cô nghỉ ngơi chút đi. Tôi sẽ cho cô làm việc.

Nhưng...

Bây giờ tôi là bác sĩ của cô. Đây là lệnh. ” Bin nói, nó lười trả lời nên cũng nghe lời Bin nằm xuống giường. khẽ nhắm đôi mắt lại. Bin tìm cho nó mũi thuốc rồi ra ngoài. Chỉ có cách này mới có tác dụng nhanh với nó, Bin để ý nó rất lười uống thuốc. Để chiếc laptop trên bàn cạnh giường, quay lại nhìn nó như chắc chắn rằng nó đã ngủ, anh mới ra ngoài.

- Anh hai, hôm nay anh k đi làm sao? - một chàng trai rất điển trai đang kéo vali vào nhà.

- Bi, em về từ lúc nào? - Bin bất ngờ nhìn chàng trai.

- Em muốn cho anh bất ngờ thôi. - chàng trai đó nói. Nếu nhìn kĩ chàng trai này và Bin đều có chung một điểm giống. Đó là đôi mắt. (vẫn còn giống một người nữa)

- oh...Nội ở đó thế nào? - Bin hỏi khi chàng trai đó dừng ngay chỗ anh.

- Nội kêu em về bắt anh về lấy vợ? - Bi nói đùa.

- What? Ôi không...Anh còn chưa...

- Em đùa thôi. Thôi em lên phòng trước nha.

- Được. Anh làm cơm he. Nay anh được nghỉ. - Bin nói xong vào bếp.

.....

Bi từ từ về phòng mình. Nhìn qua cửa sổ vườn hoa oải hương nở rộ trong thật đẹp, Bi rất thích hoa oải hương. Đây là loại hoa mà mẹ anh rất thích, nhưng bà đã mất nên mỗi khi nhìn thấy vườn hoa này Bi và Bin lại nhớ đến mẹ. Lướt qua căn phòng gần với vườn hoa nhất, mỗi khi Bi về nước thăm anh mình thì thấy phòng này là một phòng trống nhưng sao hôm nay nó lại mở cửa hờ thế kia. Bi bước đến định đóng cửa nhưng lại thấy bên trong có người, anh tò mò bước vào. Một cô gái tựa như thiên thần đang say giấc, hai mắt nhắm nghiền trong bộ váy trắng đang nằm trên chiếc giường trắng kia. Bên cạnh còn có chiếc điện thoại và cả laptop có hình W.F. . Bi bước đến gần hơn, quan sát tỉ mỉ, dù sắc mặt nó rất yếu, rất nhợt nhạt nhưng sao Bi ngạc nhiên thế này “Sao cô gái này có khuôn mặt giống mẹ mình thế? Chẳng lẽ....”

Bi chạy nhanh xuống nhà tìm Bin và nói ngay những gì mình nghĩ.

- Bi, em đừng kích động, bình tĩnh. - Bin đang an ủi em mình.

- Anh mau nói nhanh đi.. Có phải cô gái đó là Minh Hy? Phải không? - Bi mất bình tĩnh nói.

- Anh đã nói em bình tĩnh rồi, em k nghe sao. Mau về phòng kiểm điểm lại cho anh. - Bin quát Bi, bởi vì lúc này anh cũng k chịu được Bi, nên đuổi Bi về phòng.

Bi tức giận về phòng vì trước giờ trừu nội ra, người Bi nghe lời nhất và người mình hâm mộ nhất là anh mình. Bi luôn lấy anh mình làm gương. Bin thấy Bi về phòng cũng thở phào về lại phòng bếp và làm tiếp việc còn dang dở của mình.

Ở một góc khuất nó đã thấy và nghe tất cả. Nó rất dễ bị động, vì vậy những tiếng ồn ào như lúc này đương nhiên đánh thức nó. Nó nhẹ nhàng bước từng bước, chỉ thấy cuộc cãi vã của hai người, chưa kịp nhìn thì Bi quay lại làm nó phải nấp vào góc tường. Nó khá bất ngờ vì sự có mặt của Bi trong nhà, chẳng phải Bin đã nói với nó là anh chỉ ở một mình thôi sao?

“Người đó là ai? Sao lại gọi mình là Minh Hy? Minh Hy là ai?” Những suy nghĩ cứ luôn trong đầu nó, nó về phòng và những suy nghĩ ấy cứ quẩn lầy nó k ngừng.

Nhưng những suy nghĩ đó đối với nó k quan trọng, điều nó đặt tâm vào lúc này đó là vụ án của Sin và sự sống của Sun. Minh Hy là ai? Tại sao lại nói nó là Minh Hy, điều đó nó k quan tâm.

.....

Trần William An Nam : Bi, em ruột Bin. Sống với nội và học tại London, giờ thì về sống với Bin. Khuôn mặt baby nhưng rất dễ nóng giận, Bi rất thương em gái và muốn gặp em gái của mình sau nhiều năm thất lạc. Ba mẹ anh và Bin đã qua đời, nhưng anh và Bin được ba mẹ giao nhiệm vụ phải tìm được đứa con út của họ. Nhưng với thông tin ít ỏi và truy tìm nhiều năm nhưng vẫn k tìm được. Anh chỉ biết em gái anh có khuôn mặt rất giống mẹ mình và có cái bớt hình cánh hoa hồng ở mắt cá chân phải. Nhưng sau bao năm, vẫn là mò kim đáy bể. Nhưng lần đầu tiên gặp nó. Bi như chết đi sống lại bởi gương mặt của nó.

67. Chương 80: Tam Sm

Nó đang gửi thông tin về sở thì nhận được điện thoại của Jane.

“Ok” nó trả lời bằng tin nhắn, tính nó vô cùng kỉ lưỡng và cẩn thận.

Nó ngồi dậy chuẩn bị ra ngoài, dùng lớp băng trắng dày quấn ngang bụng, gột sạch vết thương. Chọn cho mình một bộ đồ đen, giày và cả mũ lưỡi trai đen, mang áo khoác da đen cùng khẩu trang đen che mắt khuôn mặt rồi nhảy qua cửa sổ.

Ra ngoài một cách rất nhẹ nhàng và dễ dàng làm nó bớt lo hơn. Nó k muốn cho Bin biết, nếu Bin biết chắc chắn sẽ k cho nó đi. Nhưng nó sao lại nghe lời Bin đến vậy. Tuy vẫn lạnh lùng với Bin bằng những cử chỉ lạnh nhạt và vô tâm nhưng những gì Bin nói đều thấm vào nó. Vì sao nó lại có cảm giác thân thuộc với Bin như vậy, tại sao Bin lại hiểu nó, vì Bin là vác sĩ tâm lí sao? Không thể nào.

Bỏ ngay cái suy nghĩ về Bin, nó đến địa chỉ của Jane và Alice ở. Ít phút sau, nó hoàn toàn khác với lúc này, thay cho mình bộ chiếc áo sơ mi k tay, khoác vest đen bên ngoài, khẩu trang trắng, mái tóc nó buộc cao cùng Jane và Alice ra ngoài.

- Cho hỏi các cô đến đây để làm gì. - Cảnh sát hỏi khi thấy cả ba tui nó vào và đặc biệt là nó, vì nó mang khẩu trang làm hấn nghi ngờ.

- Chúng tôi đến từ S.P.K, Sin Lady tức Vũ San Phương là đồng nghiệp của chúng tôi. Hiện chúng tôi đang điều tra về vụ này. Mong cảnh sát khu vực hợp tác với chúng tôi. - Jane và Alice vẫn phong cách năng động ấy, quần jean cùng áo thun, khoác bên ngoài chiếc áo dạ ngắn đưa thẻ cảnh sát ra, đang thực hiện nhiệm vụ.

- Vâng, hai vị cần gì. -

- Chúng tôi muốn xem xác của San Phương. -

- Được, mời hai cô vào. Nhưng cô gái này là...- cảnh sát chợt dừng lại trước nó, bởi nó mang khẩu trang còn k có thẻ cảnh sát.

- Cô gái này là bạn của chúng tôi có thể cho cô ấy vào không. - Alice lên tiếng vì nó vẫn im lặng.
- Xin lỗi, cô k thể vào được.
- Tôi có thể vào được chứ. - Nó vẫn im lặng, chỉ có điều tay nó đang cầm thẻ đưa trước mặt cảnh sát.
- Forensic. Cô có thể vào. - Nó bất đắc dĩ khi phải dùng đến tấm thẻ đầu tiên của mình. Nhưng cũng may là nó k bại lộ thân phận.

.....

“Chúng ta bắt đầu thôi.” Jane nói khi thấy Sin vẫn nằm im đó, thật khó chịu khi phải làm những điều mà mình k muốn làm với Sin.

Nó vẫn im lặng, mang bao tay trắng thường dùng để tránh phơi nhiễm với tử thi, khẽ mở lấy chiếc cặp, lấy ra những dụng cụ cần dùng đến để lấy viên đạn ngay cánh tay của Sin. Vì Sin là cảnh sát thuộc L.A.P.D. nên cần đến người của L.A.P.D sang xem nên điều tra vụ này thế nào, nên xác Sin chỉ để ở phòng lạnh và được canh gác chứ thương tích hay gì đó, vẫn chưa được xử lý hay khám nghiệm tử thi.

” Là đạn đôi sao Win” Jane thốt lên khi thấy nó gấp viên đạn từ cánh tay của Sin. Alice cũng quay sang quan sát viên đạn.

” Tam sm?” Alice bình tĩnh nói.

- Sao Sin lại bị trúng tam sm vậy. K phải là thứ sát thủ thường dùng sao? - Jane hỏi trong khi ó vẫn tập trung quan sát viên đạn và đang suy nghĩ gì đó.
- Chuyện này, chẳng lẽ Sin bị sát thủ ra tay sao? Là ai chứ.
- Nhưng vẫn còn vết đâm ở bụng, tam sm đã đủ để lấy mạng người ta rồi, đâu cần đến vết đâm ở bụng. - Alice và Jane đang suy luận.
- Win, Win nghĩ sao? - Alice hỏi nó.
- Về thôi. - Nó gấp lấy viên đạn bỏ vào túi ni lông sao đó mang về.
- Chưa xong mà. - Alice nói trong khi cô cũng đang ra ngoài theo nó.

.....

Trên đường về nhà Jane và Alice, nó vẫn k nói lời nào. Jane và Alice thì đang bàn với nhau chuyện lúc nãy và thông báo cho Mark và Mary biết. Riêng nó, nó vẫn im lặng.

- Win, tại sao lại về nhanh đến thế.
- Như thế đã đủ rồi. - Nó nói ngắn gọn.

“Về nhà rồi nói”

Nó im lặng, người nó toát ra hàn khí ngày một nhiều. “Em muốn ai là người chết trước đây, Trâm Mặc, hay Sin, Sun...” nó nhớ lại câu nói của Jame lúc gặp nó. Quả thật Jame đã nhúng tay vào chuyện này. Theo như những gì nó đoán 9h đồng hồ mà Bin phẫu thuật lấy viên đạn trong nó, cũng là tam sm. Nhưng nó cần xác nhận lại một lần nữa. Nếu mọi suy đoán của nó đúng thì chắc chắn Nhi đang bị Jame lợi dụng để làm hại người thân nó.

68. Chương 81: Kết Thúc Của 11 Năm

Cả ba về lại nơi mà Jane và Alice nghỉ. Chỉ là một căn nhà được Jane và Alice thuê gần chung cư để tiện cho việc điều tra. Nó lại thay cho mình bộ đồ như lúc nó ra khỏi nhà Bin.

- Hai cô chuyển sang điều tra cùng Mark và Mary đi. Nhất định phải bảo vệ an toàn cho Sun. Còn chuyện của Sin, như vậy đủ rồi. - Nó nói trước khi rời khỏi, Jane và Alice cũng chỉ biết ngậm ngùi nghe lệnh của nó.

.....

Nó vào phòng bằng đường cửa sổ như lúc này, nhưng k may va vào cạnh bàn, nó vẫn k kêu la gì cả. Lặng lẽ vào phòng tắm thay đồ.

Nhẹ nhàng mở lớp băng dày ở bụng, “lại ra máu nữa à. Bất cẩn quá” nó nhìn vết thương rồi nghĩ. “Viên đạn.” Nó đưa tay gần vết thương chợt nhớ đến viên đạn, nó cần gặp Bin để xác nhận lại một chuyện. Nhưng giờ này chắc có lẽ anh đã ngủ. Nó cũng thay cho mình bộ váy trắng mỏng, thuận tiện hơn rồi cũng ngã ra giường chớp mắt một chút.

.....

Sáng hôm sau, những tia nắng chói chang từ cửa sổ rọi vào như đánh thức nó. Nó mệt mỏi rời khỏi giường vệ sinh cá nhân rồi chuẩn bị xuống nhà.

- Anh hai, em xin lỗi vì chuyện hôm qua. Em k có ý lớn tiếng với anh. - Nó xuống nhà thì thấy Bi đang ngồi ở bàn ăn, Bin có lẽ đang chuẩn bị phần ăn sáng.

- K có gì. Bỏ qua đi. Àh..cô định ra ngoài sao? Vết thương của cô. Chỉ mới một ngày thôi đó. - Bin vừa bưng phần ăn vào liền thấy nó xuống. Lo lắng nói.

- Tôi ổn. Đây là.....- Nó vừa bước xuống vừa nói.

- Àh...Đây là em trai tôi An Nam. Còn đây là bệnh nhân của anh. Trịnh Hàn Băng.Win - Bin thấy nói hỏi nên giới thiệu.

- Chào. - Nó chỉ ngắn gọn với một chữ.

- Hân hạnh biết cô. Có thể gọi tôi là Bi. - Bi chìa tay ra muốn bắt tay với nó, nó cũng lịch sự chìa tay ra nhưng chỉ dừng lại khi cả hai bàn tay cách nhau 2cm, nó lẹ rút tay về. Xem như nó đã bắt tay với Bi.

- Hihi...Win cô muốn ra ngoài sao. Cô còn chưa....- Bin thấy nó như muốn ra ngoài.

- Tôi đến dự phiên toà. Xét xử vụ án của Trầm Mặc. - Nó cũng k giấu diếm, nói xong nó ra ngoài luôn. Chẳng để ý khi Bi đang nhìn nó đăm đăm.

- Chúng ta nên đến góp vui k nhỉ. - Bi quay sang hỏi Bin.

- Nhiều chuyện quá đó Bi. Anh cũng muốn xem, chuyện gì đang xảy ra. - Bin cũng đang rất tò mò về chuyện của nó và Trầm Mặc, giữa họ có điều gì sao? Sao nó lại là chủ tịch của Trầm Thị lại còn bắt Trầm Mặc đến sở cảnh sát. Ôi không, anh thật muốn biết chuyện gì đang xảy ra.

- Vậy ăn nhanh chúc đi...lẹ lẹ dùm cái. - Bi hối thúc, anh cũng rất muốn biết người của Trịnh gia thế nào, là ai, có giống với nó không. Một cô gái lạnh lùng, thờ ơ nhưng lại rất nghiêm túc.

.....

Hôm nay là ngày mà mọi người trong gia đình nó điều chờ đợi, đó là ngày xét xử cha con Trầm Mặc và cả Mỹ Nhi nữa. Mọi người thật sự muốn biết kết cục của Trầm Mặc và tin tức về nó, liệu hôm nay nó có đến không? Vụ án 11 năm trước tại sao nó lại lật lại vụ án này chứ.

Đúng như mọi người mong đợi, nó đã xuất hiện, nó xuất hiện rất nhẹ nhàng với chiếc đầm maxi voan dài màu đen cùng giày cao gót cùng màu, mái tóc xoã ra, mang khẩu trang y tế màu trắng, nhưng mọi người vẫn thấy được sắc mặt nhợt nhạt của nó.

- Fasmin, Fasmin, bên này. - Min vui mừng khi thấy nó xuất hiện, lớn tiếng gọi nó vào ngồi cùng mọi người nhưng nó lại chọn cho mình chiếc ghế cuối cùng của dãy cuối cùng. Min thất vọng nhìn nó, nhưng một cái nhìn nó cũng chẳng nhìn sang bọn người đó.

- Sao con bé nó cứng đầu thế kia. Đúng thật là....- Ba nó bắt đầu tức giận.

- NGHIÊM .- tiếng thư kí hô to khi phiên toà bắt đầu.

.....

- Nè hai. Người đó là ai mà sao cứ nhìn Win hoài vậy. - Bi và Bin đang chăm chú nghe thì lại thấy ánh mắt hắn cứ mãi nhìn sang nó.

- Àh.....hai k biết. Nhưng chắc là người yêu đấy. Nhìn ánh mắt của người đó kì. Haizzz.-

- Đây k phải là nhà của hai người nha. Sao nói nhiều quá Dạ. - Sany bực bội nói. Vì đang tập trung nghe mà có hai người phía sau nói mãi và lại còn nói này nói nọ hần nữa. Trong khi đó, Sany xem hắn như anh mình, rất ngưỡng mộ. Nãy h nghe Bin và BI nói làm cô có chút k vui.

- Cô là ai chứ. Nhóc con mà còn lớn tiếng...- Bi v=cũng chả vừa, đừng nhìn mặt anh baby mà nói anh hiền nha, anh k dễ ăn hiếp đâu.

- Thôi thôi. chúng ta đang xem ké đây...Nhỏ cái miệng. - Bin nhắc nhở em mình, Khẽ nhìn sang nó, hai tai nó đeo headphone nhưng đôi mắt vẫn luôn nhin thẳng, đang nhìn vào con người ấy - Trầm Mặc.

Cuối cùng, Trầm Mặc đã phải trả giá đắt với tội án tù chung thân với hai tội giết người và âm mưu sát hại chiếm đoạt tài sản, Puy cũng chả hơn gì khi phải vào viện tâm thần vì quá sock, Mỹ Nhi thì phải chịu án tù 8 tháng nhưng liệu cô có chịu nổi khi cảnh tù đầy, ma cũ ăn hiếp ma mới, những vết tích trên người do người của hắn gây ra vẫn còn trên người cô. Yo và Lili và Py đỡ hơn khi phải vào trại giáo dưỡng, nhưng họ đã thay đổi khi mọi người thấy sự hồi cải từ họ.

.....

Kết thúc phiên toà, thấy những gì mình cần thấy, nghe những gì mình cần nghe, nó lại bỏ điện thoại vào túi xách và chuẩn bị ra ngoài.

- Hàn Băng. Xin cô...Xin cô hãy nói với toà, giảm nhẹ cho ba tôi đi. Tôi xin cô. - Trầm Phong từ đâu cúi đầu trước nó.

- Ông bà Trịnh, hai cháu, xin các người, tôi xin các người, gia đình chúng tôi k thể sống thiếu ông ấy. - Vợ trầm Mặc cũng lên tiếng cầu xin ba mẹ nó. Mẹ nó có vẻ mềm lòng nhưng lại có giọng nói cực lạnh vang lên.

- Đó là cái giá mà ông ta đáng phải trả từ 11 năm trước. - Để lại một câu, nó nhanh chóng rời khỏi. Jeny, Rin, Min và Zeny chạy theo nó. Kon và Hần cùng hai anh nó theo sau.

- Fasmin, Fasmin, nghe nói cậu bị bắn, có sao không. - Zeny nói khi đuổi theo nó.

- Cô ấy đã trúng đạn....đó...- Bin và Bi theo sau nó, nhưng Bin trả lời được một nửa nhưng lại nhận được cái nhìn sắc lạnh từ nó. Ý như bảo anh nhiều chuyện vậy-

- Rốt cục anh là ai mà sao chuyện gì về VỢ tôi anh cũng biết hết vậy. - Hần từ đâu lạnh lùng lên tiếng, lớn tiếng nhấn mạnh từ vợ như đánh dấu chủ quyền và thầm nhắc nhở ai đó.

- Gì chứ...Win có chồng rồi á...- Bi ngạc nhiên. Nó còn nhỏ tuổi hơn anh nữa mà đã có chồng rồi sao.

Nó xoay người lại, lạnh lùng đối mặt với hắn.

- Còn nhớ đến tôi là vợ anh sao? Một chút tin tưởng tôi cũng k có. Anh k có tư cách nói câu đó. - Hàn khí ngày một nhiều từ nó. Cũng may nó vẫn còn mang khẩu trang, nếu k mọi người sẽ thấy đôi môi đang nhợt dần nhợt dần của nó.

- Zeny, tự lo cho cô và Ren trước đi. Chuyện của tôi. Đừng quan tâm, cả các người nữa. - Nó lớn tiếng nói, lời nói như kim đâm vào tim ai đó. k phải một mà là đâm vào tim của tất cả mọi người. Sao nó lại thành thể này, thái độ này là gì chứ.

- Mà đang có cái thái độ gì thế hả? Mà có biết đang nói chuyện với ai không? - Justy giơ tay lên cao như sắp tặng nó cái tát nhưng được Rin ngăn cản.

- Anh nên làm tốt việc của mình đi. Còn hai người theo tôi. - Nó nhìn hai anh em Bin với ánh mắt rất chỉ là lạnh và sắc, Bin và BI giữ lại như người từ Bắc Cực vậy. Hưởng ngụm khí lạnh từ nó.

Nó lạnh lùng bỏ đi.

- Fasmin sao vậy chứ, sao lại lạnh lùng như người lạ vậy? - Zeny đứng đó thơ thẩn.

- Không sao đâu Zeny, chẳng phải chúng ta đang tìm Fasmin sao. Hôm nay thấy nó như vậy cũng yên tâm rồi. - Jeny an ủi em gái mình.

- Nhưng nhìn em ấy như k còn hơi sức vậy, nhìn kĩ em ấy đi, k có chút máu. - Min và Rin nói, Kon và Hân cũng đồng tình về chuyện này.

- Chúng ta về nhà thôi, dù sao chuyện này cũng nhờ Fasmin, Trầm Mặc, ông ấy đáng bị như vậy. - Ba nó lên tiếng khi thấy kết cục khá êm đềm.

“Những con cờ đó, lại bị giam sao. Sao có thể chứ, Bag chủ cái gì chứ. LẦM. ” - Tuấn đập mạnh bàn lộ vẻ tức giận.

“Tiếc thật, đời Hend nay còn đâu” - Đức cũng tiếc nuối nói.

“Tiếc cái khi gì, ta chỉ tiếc tam sm. Xem ra, Winy thật sự k phải dạng vừa. ”

“Chúng ta có nên khử”

“Cô ấy là cảnh sát, với lại thuộc dạng thanh tra cấp cao, cậu tưởng dễ đối phó sao?”

“Vậy phải làm sao? Chúng ta càng ngày xuống dốc khi bị Fasmin phá hoại, cả việc công ty nữa, World luôn bị kiểm soát bởi Trầm Thị”

“Mã Vạch đi Jin, hãy ra tay với những người bên cô ấy. Hình như lúc ở bệnh viện quan hệ của cô ấy với gia đình và cả cái con cảnh sát Zent kia nữa không tốt đúng không. Có mâu thuẫn thì phải.”- Tuấn nói như gợi ý cho Đức.

“Ok, tớ hiểu rồi. Tớ hành động ngay đây.”

Đức như nhận lệnh từ Tuấn xong chần chừ bị hành động theo kế hoạch của mình và Tuấn. Đợi Đức ra khỏi phòng. Tuấn tự thưởng cho mình ly rượu, xoay chất lỏng trong ly thành một vòng đập mắt.

“Rồi em cũng sẽ khốn khổ bởi vụ này thôi. Puy, Trầm Mặc, Mỹ Nhi chỉ là khúc dạo đầu, vẫn còn nhiều điều bất ngờ phía sau chờ em đấy.”

“Hãy từ từ mà tận hưởng” Tuấn giờ đúng như một sát thủ khát máu, ly rượu đỏ kia được anh ném sang một góc, vỡ tan tành, nhuộm đỏ cả một góc phòng.

69. Chương 82: Tha Thứ.

Nó về đến nhà đứng sang một bên đợi Bin mở khoá cửa, Bin cũng toát mồ hôi lạnh khi nhìn biểu hiện của nó. Nó thẳng thừng đi vào nhà, Bi theo sau và ngồi xuống sofa một cách thoải mái và tự nhiên tuy nhiên cũng có một phần rùng mình. Bin ngồi cạnh Bi, như làm sai việc gì đó. Lúc này nhìn nó như đang giận dữ, Bin và Bi cứ ngỡ nó sẽ quát mắng hai người, nhưng hai người lại vô cùng bất ngờ về biểu hiện của nó.

- Chuyện k liên quan đến hai người, tốt nhất đừng nên xen vào. - Nó nói xong bỏ lên phòng, quả thật nó kiểm chế rất giỏi vừa rồi có hấn, nó đã tức giận như vậy cứ tưởng rằng sẽ có cơn giận thịnh nộ từ nó. Nhưng nó k làm như vậy, nó làm cho mọi người phải nhận thấy một điều là, nó là người có thể khống chế được cơn giận hoặc cảm xúc của mình.

Thấy bóng dáng nó như vậy, Bin và Bi như hiểu ra mọi vấn đề, là nó sợ anh và Bi bị liên lụy hay ý nó muốn nói hai anh em anh phiền phức. Nhưng dù sao anh cũng là chủ mà. Sao biểu hiện của nó như anh và Bi đang ở nhà nó vậy.

- Đúng thật là. quá lạnh lùng rồi anh hai. Mẹ k bao giờ thế đâu. - Bi nói trong sự buồn rầu, nó có vẻ đẹp tựa thiên thần, anh rất muốn thấy nó cười một lần nhưng vẫn k được.

- Anh chỉ muốn xem Win có đúng là Minh Hy hay không thôi. Nhưng vẫn k được. Lúc anh điều trị cho Win, k biết là trùng hợp hay là gì nhưng nhóm máu của anh và Win vô cùng trùng khớp. - Bin từ từ giải thích cho Bi hiểu.

- Hy vọng đây k phải là sự trùng hợp. - Bi nói rồi cũng về phòng mình. Chỉ còn lại Bin, anh đang miên man suy nghĩ vì những điều anh nói ở thực tại. Nếu nó đúng là đứa em gái ruột của anh thì phải làm sao? Anh luôn có một chút gì đó gọi là tình cảm đặc biệt đối với nó, nhưng lại k thể hiện, mà nếu thể hiện, liệu một người lạnh lùng thờ ơ như nó có để ý đến không?

.....

Một lúc sau, nó lại ra khỏi nhà. Trước khi ra khỏi nó lại gặp Bin

- Cô lại muốn ra ngoài nữa à. - Bin hỏi nó, khi thấy nó bộ dáng chẳng thay đổi gì với lúc nãy.

- Tôi cần hỏi anh một chuyện.

- Cô cứ nói đi.

- Tôi muốn biết viên đạn mà anh phẫu thuật lấy ra cho tôi đang ở đâu.

- Cô cần nó làm gì, tôi gửi nó cho cảnh sát rồi. - Bin dài dòng nhưng vẫn trả lời nó.

- ỦH. Tôi ra ngoài có chút việc. Tôi đi đây. - Nó nói rồi ra ngoài.

.....

- Cuối cùng con đã làm được rồi cậu à. Tiểu Băng đã đưa tội ác của ông ấy ra ngoài ánh sáng. Cậu hãy yên nghĩ nhé. - Nó chậm rãi đặt bó hoa oải hương đang tươi mới kia lên ngôi mộ của cậu nó.

- Cậu khoẻ không? 11 năm qua con luôn không ngừng cố gắng. Nhưng thứ rắc rối nhất đối với con vẫn là tình yêu đó cậu à. Duy Khôi, anh ấy đã không tin tưởng con, khi con trở mặt với gia đình. Điều đó làm con vô cùng thất vọng, con chưa từng đặt niềm tin vào người nào cả nhưng anh ấy lại đạp đổ niềm tin đó của con. Con k biết đây là thích hay yêu nhưng con cảm thấy có gì đó buồn trong lòng. Nhưng cậu à, hãy tin tưởng con nhé. Lời hứa với cậu con đã thực hiện được. Và tiếp theo con phải thực hiện lời hứa với Sin và Sun. Một người tuy phản bội nhưng đã hối cải, một người là tay trong của con, nhưng hiện giờ vẫn chưa biết tung tích. Con lo sợ lắm cậu à. Sợ những người bên cạnh con mất đi. Từng người từng người một sẽ rời xa con. Xin cậu hãy ban cho con thêm sức mạnh để vượt qua những gì trước mắt và hoàn thành nhiệm vụ được không? - Nó tự độc thoại sau một hồi dài.

- Anh sẽ cùng em vượt qua nó. Fasmin à. Xin lỗi vì đã không tin em, xin lỗi. - Hấn từ đâu bước ra, cũng tội cho hấn, vì nín thở nãy giờ nên nó mới k phát hiện ra hấn.

- Anh ở đây làm gì? Buông tôi ra. - Nó nói khi hấn đang nắm lấy tay nó.

- Anh yêu em Fasmin, xin cho anh cơ hội được không? Hãy cho anh thêm cơ hội. - Hấn ôm lấy nó, nhưng nó vẫn xuội lơ không có phản ứng gì cả.

- Fasmin, Fasmin trả lời anh đi. - Hấn lay mạnh lấy vai nó, khi thấy nó im lặng và không trả lời gì cả. Nhưng thấy sắc mặt nó rất kém, kém đến nỗi trắng bệch đôi môi k chút hồng hào.

- Hãy để cậu quyết định đi. Nếu những cánh hoa này, tạo thành một thứ gì đó biểu hiện cho sự đồng ý thì nó là câu trả lời của tôi. - Nó nói và chỉ tay vào những bông hoa oải hương đang còn bám vào cành hoa. Thật ra điều đó nói là không thể. Nhưng nó vẫn hy vọng điều gì đó.

“Xin cậu hãy giúp con” hấn k trả lời nhưng thầm cầu nguyện ông trời giúp nó.

Nhưng lời cầu nguyện của hấn lại thành hiện thực khi

- Fasmin, em nhìn xem - Hấn gọi nó khi thấy điều kì tích xảy ra.

Nó xoay lại bất ngờ, trước mắt nó là hai chữ tha thứ được xếp ngay ngắn bằng hoa oải hương đúng như lời nó nói lúc này, đây là ý trời sao?

- Tha thứ. Xem như anh may mắn. - Nó nói xong rồi bỏ đi. Thật sự cậu nó muốn nó và hấn thành một đôi sao, nhưng nó là cảnh sát. Một khi đã làm nghề bảo vệ mọi người thì nó có thể hi sinh bất cứ lúc nào.

- Anh đưa em về nhà được không? Mọi người rất mong đợi em về đó. - Hấn cười vui vẻ khi thấy nó tha thứ cho mình. Anh rất vui.

- Cũng được. - Nó cũng muốn về nhà xem tình hình nhà nó như thế nào, Ren và Zeny đã khỏi hẳn chưa?

.....

Trên đường về nhà, hấn tập trung lái xe đôi lúc còn cười cười tự nói một mình, vì có nói chỉ mình hấn nghe, bởi nó đang mang headphone và nghe nhạc, đôi mắt lạnh lùng và vô hồn nhìn ra ngoài cửa sổ, hy vọng rằng quyết định tha thứ của nó dành cho hấn là đúng. Hấn cười hạnh phúc khi thấy nó gần như lúc này, nó thật đẹp hấn ước gì nó và hấn thế này mãi thì sẽ yên bình, k có chuyện gì ngăn cản hấn và nó. Nhưng anh không nghĩ đến rằng ở nhà còn có người đặc biệt đang chờ đón anh.

70. Chương 83: Kẻ Phản Diện

Chiếc xe dừng lại tại cửa nhà nó. Nơi mà mọi người đang tụ họp đông vui sau khi đã ngăn cản việc sát nhập World và cả vụ của Trầm Mặc nữa. Nó có điện thoại nên ý kêu hấn vào trước. Hấn nghe theo nó, vào nhà trước để mang cho mọi người bất ngờ là hấn đã làm lành với nó và đưa nó về nhà với mọi người. Nhưng vừa vào tới nhà, hấn ngỡ ngàng, chân không đứng vững mà sệt về phía sau vài bước. Trước mặt hấn là ai thế này? Người mà hấn thương yêu, người mà hấn đã cầu hôn và đến ngày cưới cô lại bỏ đi không một tung tích. Hấn đã tìm cô trong 2 năm qua, nhưng vẫn ôm nỗi thất vọng. Đến khi gặp nó, và yêu nó thì cô lại trở về, trùng hợp đến vậy sao?

Mọi người thấy hấn về nhà liền vui mừng chào đón.

- Resd về rồi sao con. Con có nhận ra đây là ai không? - Mẹ hấn hỏi hấn, kể cả ba mẹ nó cũng chờ đợi, vì họ biết cô gái trước mặt hấn lúc này là ai. Họ cũng rất quý mến cô gái này, nhưng quên mất rằng, nó hiện giờ là hôn phu của hấn.

- Nguyệt Tâm. Em....là em phải không, sao đến giờ em mới trở về. Em biết, anh nhớ em tới mức nào không.

- Hấn đến ôm cô gái có tên Nguyệt Tâm vào lòng, mọi người đều vui mừng khi thấy hấn và Nguyệt Tâm nhưng chỉ có mình Zeny và Sany đứng đó trơ mắt nhìn, vì có biết Nguyệt Tâm là ai đâu.

- Em cũng rất nhớ anh....Xin lỗi, anh Resd à...giờ em về với anh rồi đây. Không phải là em bỏ anh mà là căn bệnh của em, nếu em k chữa trị sẽ không thể ở bên anh được nữa. Em xin lỗi, con xin lỗi mọi người. - Nguyệt Tâm khóc trong khi ôm hấn.

Những cảnh tình tứ này diễn nhiên đều thu vào tầm nhìn của nó, vừa nghe điện thoại chuẩn bị vào nhưng mới định vào ngược nhìn thấy cảnh này, không hiểu sao lòng nó càng lúc càng lạnh, lạnh gấp mấy cái lạnh bình thường. Nhưng nó vẫn bình thường, vô cảm bước vào.

- Oh...Fasmin, con về rồi sao? - Mẹ nó nói khi thấy nó đã vào nhà và đứng trơ đó.

Nghe mẹ nó nói ai cũng nhìn nó, cô gái Nguyệt Tâm kia cũng buông hấn ra quan sát nó.

- Bác gái, đây là....

- Fasmin con gái của bác và cũng là....hôn phu của Resd hiện giờ. - Mẹ nó quay sang hấn khó nhọc nói.

- Zeny, Ren thế nào? - Nó không quan tâm cảnh trước mắt mà quay sang hỏi Zeny.

- Ổn hơn rồi Fasmin, chị Rin và Jeny đi đón Ren rồi. - Zeny trả lời nó rõ từng chút, mắt như hỏi tâm tư của nó. Hắn cũng quay sang nó, nhưng nó vẫn hờ hững, hắn cảm thấy rất rối.

“Mặt lạnh sao? Thử xem cô đá với tôi thế nào”

- Anh...anh đã có hôn phu rồi sao... Em về đây là vì anh...vậy mà anh lại...hức hức....- Nguyệt Tâm khóc lóc chạy đi làm hắn chạy theo. Nó vẫn đứng đó, chỉ liếc nhìn rồi về tiến về phía Zeny. Trong khi mọi người đang nhìn nó. Nó lạnh lùng đến vậy sao? Thờ ơ đến vậy sao? Nhìn chồng mình đuổi theo mà vẫn đứng trơ? Hya là nó bỏ cuộc. Nhưng quả thật chuyện này ai cũng nghĩ chuyện này nó không đúng vì nó là người đến sau. Hay nó đau lòng quá làm mặt lạnh che giấu? Đó là những suy nghĩ mà mọi người nhìn nó nghĩ.

-Fasmin, cậu không sao chứ, gặp cậu mình mừng quá. - Ren vừa về đến nhà thấy nó nên vui mừng quýnh lên, quên mất vết thương vẫn chưa lành.

- Về phòng đi.

- Ờ....Mẹ tưởng Ren còn ở bệnh viện vài ngày nên ta đã cho Nguyệt Tâm ở tạm vài ngày rồi con. - Mẹ nó nói, thái độ này, chứng tỏ rằng bà xem Nguyệt Tâm như con gái của mình trong khoảng thời gian nó ở Mỹ. Nếu phòng nó k có mặt khẩu bảo vệ chắc bà đã cho Nguyệt Tâm vào ở phòng nó. Nhưng đây là nhà nó cơ mà, nên bà k thể nào cho Nguyệt Tâm ở phòng nó được. Mà có cho cũng k cho được.

- Nguyệt Tâm là ai thế...- Ren hỏi.

- Là...

- Chuyển sang phòng tôi đi. - Nó nói rồi đi lên phòng, mở mặt khẩu rồi sau đó vào trong.

.....

Tại phòng nó, chỉ tồn tại ba người, nó, Zeny và Ren, nó vẫn ngồi nó xem như k có ảnh hưởng gì cả trong khi Ren vẫn phải nghĩ ngơi trên giường nó.

- Nguyệt Tâm là ai thế Zeny. - Ren thắc mắc hỏi.

- Là hôn phu lúc trước của Resd, vừa mới ra ngoài lúc này.

- Là cô gái tóc dài mặc chiếc đầm vàng vừa ôm mặt chạy ra ngoài đấy hả? -

- Ừ.

- Dù nhìn cô ấy khóc nhưng sao mình thấy có gì đó rất giả tạo ấy. - Ren đột nhiên nói, nâng cao IQ rồi đó.

- Mình hơi nghi ngờ, vì mình cũng k biết cô ta, nhìn cô ấy rất dịu dàng, thùy mị, hiền dịu nhưng lúc nhìn thấy Fasmin và thấy Resd nhìn Fasmin, nhìn cô ấy như đang tìm chế vạ đó. Kì lạ thật.

Zeny và Ren đang suy nghĩ về Nguyệt Tâm thì nó bỗng đứng lên tiếng.

- Hai cậu có tin tôi không? - Nó bắt giắc hỏi.

- Dĩ nhiên là tin cậu rồi. - Cả hai người đồng thanh nói.

- Hai người giúp tôi chuyện này được không.

- ok. nói đi Fasmin làm mình hồi hộp quá. - Ren hỏi.

- Trong thời gian này, không có tôi ở đây, hai cậu thay tôi bảo vệ mọi người nha.

- Sao lại không ở đây.? Nhưng dù sao mình hứa, mình sẽ cố hết sức. - Ren nói kèm theo cái gật đầu của Zeny. Nó cảm thấy khá yên tâm với lời hứa của hai cô bạn.

- Ren, cứ nghỉ ngơi ở phòng này, sẽ k ai phiền cậu đâu. Có gì gọi cho tôi, khi nào rảnh tôi sẽ đến thăm cậu. Tôi đi đây. - Nó đứng lên nói rồi xuống nhà, sao nó cảm thấy đầu hơi choáng thế này. Nó ra khỏi phòng lấy chiếc mũ lưỡi trai màu đen đội lên và dùng khẩu trang che đi khuôn mặt ít sắc của mình.

- Fasmin, mấy hôm nay ngộ thật. - Zeny nhìn theo bóng nó nói.

- Những gì Fasmin làm đều có lí do. Những điều Fasmin nói đều có căn cứ. - Ren nói.

- Nhưng mình k thích Nguyệt Tâm chút nào, cứ sao sao ấy. Nếu Nguyệt Tâm về thì Fasmin sẽ thế nào đây?
- Zeny bắn khoắn, đây là điều mà Zeny lo lắng nhất.
- Thôi, cậu nghỉ ngơi đi, mình xuống nhà chúc đã.

.....

Tại đoạn đường vắng lúc này đang diễn ra cuộc tranh cãi.

- Nguyệt Tâm., em đang làm cái gì vậy. Muốn chết sao? - hán lao ra kéo Nguyệt Tâm vào khi thấy cô đứng chết trân khi có xe tải đến.
- Mặc em đi, anh có biết em phải chống chọi với căn bệnh để sớm về với anh không? Nhưng h về dự đám cưới của anh thì đúng hơn. - Nguyệt Tâm khóc lóc.
- Đừng thế Jessica, anh vẫn còn yêu em nhiều lắm, đừng bỏ anh.....Đừng bỏ rơi anh mà. - Hán ôm Nguyệt Tâm vào lòng. Vì hán ôm từ phía lưng Nguyệt Tâm nên không biết Nguyệt Tâm biểu hiện thế nào. Có còn khóc như lúc nãy hay là nụ cười chiến thắng.
- Em cũng yêu anh nhiều lắm, Resd à.....đừng bỏ em được không? Chúng ta tiến hành hôn lễ mà anh đã hứa từ 2 năm trước đi.
- Được. chỉ có điều em k được làm chuyện đại dột như thế nữa đó. Anh sẽ thưa với ba mẹ. - Chỉ nghe thế là đủ, Nguyệt Tâm liền quay lại ôm hán một cái, cái ôm như nhớ nhung trong mấy năm qua.

.....

Hà Nguyệt Tâm (Jessica): 18 tuổi, nhân vật phản diện.

71. Chương 84: Quyết Định Sai Lầm.

Sau khi rời khỏi nhà, nó đi mãi. Đi mãi dưới con đường với những hàng cây xanh lạnh vắng. Không hiểu sao hôm nay nó lại lạ thế, đi dạo vòng vòng mà lòng lại lạnh băng đến như vậy. Là vì hán sao? Có phải không?

- Xem ra đây là quyết định sai lầm rồi cậu à.- nó nói vu vơ nhưng đủ hiểu có chút thất vọng trong câu nói đó. Vết thương của nó sâu thế nào, nặng thế nào cũng k nặng bằng nỗi lòng của nó lúc này. Là nó yêu hán nên mới vậy sao? Không thể nào. Nó vốn k muốn có thứ gọi là tình yêu. Nó ghét điều đó.

Thang lang mãi, nhìn từ phía sau, cô gái với chiếc đầm đen dài có gì đó rất cô đơn và lạnh giá.

- Sao cô về trễ vậy? Cô sao vậy? Sao nhìn cô yếu quá vậy? - Vừa thấy nó về Bin đã hỏi dồn. Càng lo lắng hơn khi thấy mặt nó tái nhợt, như k còn sức sống vậy?
- Tôi đi dạo thôi. Tôi về phòng đây. - Nó vừa nói dứt câu, đang bước đi thì đột nhiên khuỵ xuống sàn, nó sắp ngất rồi.
- Win...Win cô sao vậy... Bi....gọi cấp cứu đi....BI. -Bin lo lắng đỡ nó dậy định đưa nó đi cấp cứu nhưng.
- Tôi ghét mùi bệnh viện. - Nó nói xong ngất luôn. Bin sờ trán nó, trán nó nóng như nước sôi vậy.
- Bi...lấy thuốc hạ sốt giúp anh mang lên phòng Win. - Bin nói xong bế nó lên phòng.
- ...Tại phòng nó lúc này...Bin như người mất hồn.
- Anh hai, anh hai, thuốc đây...Sao nhìn anh kì vậy? - Bi thấy Bin lạ nên hỏi.
- Minh Hy là Minh Hy. - Bin nói với Bi trong khi nó vẫn bất tỉnh và không biết chuyện gì xảy ra.

- Thật sao? Minh Hy là Minh Hy của chúng ta sao? Đúng là may mắn, cảm ơn mẹ. Con và anh đã tìm được Minh Hy rồi mẹ à. - Bi vội kiểm tra, vén nhẹ chiếc váy nó lên khỏi mắt cá chân, đúng thật là có cái bớt hình cánh hoa, k nhầm đâu được. Bi vui mừng nói.

- Kìa anh hai, tìm được em gái anh không vui sao? - Bi lay người anh mình.

- Ừh...vui. Rất vui là đằng khác. - Bin cười gượng nói. Vui sao? Đúng là có vui nhưng miệng cười mà sao lòng đau nhói thế nào. Anh phải làm sao bây giờ.

- Đợi em ấy tỉnh dậy, em sẽ nói với em ấy. -

- K được. Chờ thêm một thời gian nữa đi. Anh có lí do của mình. Nghe anh. - Bin nói. Bi cũng miết cưỡng gật đầu. Rồi khỏi phòng, Bi luyến tiếc nhìn nó, nhưng Bin lại đau nhói. Từ nay tình cảm này, anh sẽ chôn sâu vào tim mình.

.....

- Anh à, em muốn đến nhà thăm hai bác. - Jessica dịu dàng nói với hấn khi cả hai tay trong tay đang đi siêu thị.

- Ok, em đúng thật hiếu thảo. - Hấn nở nụ cười tuyệt đẹp với Jessica, nụ cười sao bao năm xa cách.

.....

- Con nói sao? Con muốn thực hiện lời hứa với Jessica sao? Nhưng...còn Fasmin. - Mẹ hấn ngạc nhiên khi nghe hấn nói. Bà không hiểu con trai bà đang nghĩ gì. Có nghĩ đến nó không?

- Fasmin....Bác gái, con đã mất ba mẹ, con chỉ còn lại anh ấy thôi, anh ấy là người con yêu nhất, con k thể mất anh ấy, con tình nguyện làm vợ hai của anh ấy. Con xin bác. - Jessica nói xong bật khóc.

- Jessica em nói cái gì vậy? Anh k cho em nói thế, Fasmin, con sẽ huỷ hôn với cô ấy. Con nghĩ cô ấy k yêu con, suốt ngày cứ cố gắng cho mình cái mặc lạnh lùng vô cảm đó. Điên sao? - Hấn thẳng thừng chê bai nó, vì giờ này hấn còn nhớ nó là ai đâu. Người hấn yêu cuối cùng cũng là người ngồi kế bên hấn.

- Mà nói gì thế. Ý mà bảo Fasmin k xứng đáng với mà à. Mà chưa già đã hồ đồ rồi sao? Lúc trước mà đầu có như vậy. Án nói hỗn hào. - Ba hấn tức giận khi thấy hấn nói nó như vậy, quả thật ba hấn nhìn người rất giỏi. Thấu tình đạt lí. Ông rất tin tưởng nó, dù nó vẫn lạnh lùng nhưng cư xử đúng mực với ông, rất lễ phép. Còn về Jessica, ông biết cô về 2 năm trước, trước đó ông cũng rất mến nhưng ông vẫn có chút k tự nhiên với nụ cười của Jessica, nên ông phải phản đối.

- Ba nói gì vậy chứ. Con chê bai cô ta hồi nào. Chỉ nói rằng cô ta như khúc gỗ, lạnh ngắt cả bố mẹ cô ta cô ta còn dám nghênh ngang kiêu ngạo thì nói gì nữa. - Hấn đứng lên phản bác.

- Mà....Nói tóm lại tao phản đối mà lấy Jessica. - Ba hấn tức giận đứng lên chỉ mặt hấn, ông tức giận tột độ.

- Thôi thôi, tôi sẽ nói chuyện này với anh chị Trịnh, hai cha con hai người bớt bớt giận giúp tôi. Con Jessica, con về nhà trước đi con.

- Vâng. -Jessica cười méo xẹo ra về.

"Tôi thấy tình cảm của hai gia đình ấy sẽ mau tan vỡ thôi.

- Cô làm tốt lắm. Nếu ông già đó phản đối, cô có thể khử.

- tôi biết. tạm biệt" Cuộc đối thoại ngắn của Jessica sau khi vừa rời khỏi nhà hấn.

"Ông già chết tiệt, ông sẽ lìa đời nhanh thôi." Nói một mình, Jessica lại tiếp bước khi trên môi đang nở nụ cười quỷ dị.

.....

Nhà nó lúc này ngoài Ren đang nghĩ trên phòng ra điều k có ai cả. Jessica về nhà liền tự thưởng cho mình ly nước ép, đang ngồi nói điện thoại trên sofa.

- Em, không sao? Em hiểu, Fasmin, cô ấy tốt đẹp hơn em, giàu có hơn em, nên ba anh mới thích em ấy. Em chỉ là người đến sau. - Jessica vờ khóc khi nghe điện thoại, những cảnh này đều thu vào mắt Sany.

- Chị Zeny, chị có đây không...? - Sany vờ như không nghe gì, nói lớn.

- Em...em là Sany đúng không? Chị là Nguyệt Tâm, Zeny gì đó không có ở đây, hôm nay không có ai ở nhà hết. - Jessica trở lại vẻ dịu dàng của mình.

- Ừa chị không khóc lóc như nói với anh Resd nữa hả. Giả tạo. - Sany khinh thường trước thái độ của Jessica.

- Sao em nói chị giả tạo, chị đâu có. Dù gì chị cũng sắp đám cưới với anh ấy, làm nũng nịu cũng có sao đâu em. - Jessica đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Sany, ngoài nhìn như bắt tay xã giao nhưng thật ra lực của Jessica rất mạnh, cổ tay của Sany đang đau nhứt.

- Chị đang làm cái gì vậy. Đồ giả tạo, buông ra. Mau. Chị có tin tôi nói với chị Fasmin đuổi chị khỏi đây không? - Sany không chịu được đau lớn tiếng nói. Cứ ngỡ Jessica sẽ đánh Sany nhưng.

- Sany, chị có làm gì đâu mà lại nói chị như vậy. Em có biết chị đau lòng đến nhường nào không. Muốn chị đi chứ gì, chị sẽ đi. Chị không muốn người khác xúc phạm mình như vậy. - Jessica nói như oan trách nhìn rất tội nghiệp khác với thái độ lúc này.

- Cái quái gì thế này.

- Jessica, con đứng đó, cứ ở lại đi. Ta cho phép, Fasmin không có ở đây, ta là mẹ nó, ta sẽ quyết thay nó. Còn Sany, sao con dám hỗn với chị vậy. Xin lỗi chị đi con. - Mẹ nó từ ngoài vào vừa đứng lúc thấy Jessica khóc lóc dọn đồ đi.

- Con không sai thưa bác. Cô ta là kẻ giả tạo. Vừa này còn bóp chặt tay con làm nó đỏ hết cả này. Sany nói xong chìa tay ra nhưng sao tay Sany, những vết đỏ biến mất rồi.

- Con đang đùa với bác sao Sany, tay con bình thường thế kia. Mau xin lỗi Jessica ngay. - Mẹ nó lớn tiếng nói. Mẹ nó dần thay đổi tính cách rồi.

- Con không sai. Cô được lắm Nguyệt Tâm. - Sany nói xong bỏ về.

- Bác à, sao bác lại la con bé như vậy. Con đi sẽ xong chuyện thôi mà. - Jessica nắm lấy tay mẹ nó.

- Không Jessica, Sany quá đáng lắm ta sẽ nói với ba mẹ con bé. còn con nữa Jessica à, ta xem con như con gái ruột của ta. Vì thế con cứ ở đây, ta sẽ bảo vệ con. - Mẹ nó nói xong Jessica liền tựa đầu vào vai bà.

- Con cảm ơn bác, nhờ bác mà con cảm thấy ấm áp hơn. - Jessica nói với nụ cười chiến thắng.

“Ngôi nhà này sẽ nhanh chóng là của Jessica này. Trịnh- Tống - Trang- Kim, tôi sẽ phải khiến cho tứ đại gia tộc các người, chia năm sẻ bảy, tàn sát lẫn nhau.”

72. Chương 85: Từ Bỏ.

Những cảnh tượng lúc này, cãi nhau, lên mặt với Sany, những cử chỉ thân thiện với mẹ nó. Nói chung những việc vừa xảy ra lúc này vẫn còn một người biết nữa. Ren đã không có ấn tượng tốt về Jessica nhưng chỉ im lặng mà không nói, đến khi Zeny nói cảm nghĩ của mình Ren bắt đầu nghi ngờ hơn. Nhưng có lẽ ông trời giúp Ren nhìn rõ được Jessica hơn khi Ren muốn xuống nhà lấy cốc nước, không ngờ Ren lại thấy được cảnh lúc này.

“Nguyệt Tâm, chị ấy diễn hay thật.” không dễ Jessica phát hiện nên Ren cũng nhanh chóng về phòng.

- Zeny, tớ có chuyện này muốn nói với cậu. - Ren lên tiếng khi thấy Zeny đến thăm mình.

....

- Đúng là kẻ 2 mặt. Lúc này Sany có gọi cho mình, con bé khóc kể rằng cô ta ăn hiếp nó, còn mẹ Fasmin thì bắt nó xin lỗi, nó giận lắm nên k đến đây nữa đâu. - Zeny tin tưởng lời Ren nói, vì Sany cũng có kẻ với cô nhưng vì k có nhân chứng nên Zeny cũng phải im lặng, nhưng k ngờ lại có thêm Ren biết nữa.

- Cậu tính sao?

- Tớ sẽ dạy cho cô ta một bài học. - Zeny nắm chặt tay.

- Từ lúc cô ta về, trong nhà chẳng có chuyện gì tốt cả, chị Rin vừa nói với mình là ba chị ấy và Resd cãi nhau kìa. Chỉ vì Nguyệt Tâm -

- Trùng hợp quá ha. -

- Zeny, cậu nên cẩn thận, nên nhớ lời hứa của chúng ta với Fasmin.

- Tớ hiểu mà, tớ luôn ghi nhớ nó này. Thôi cậu nghỉ ngơi đi, sau này có chuyện gì bàn tớ sẽ lên phòng này. Vì bây giờ chắc chỉ có phòng Fasmin là an toàn nhất thôi.- Zeny nói xong cũng ra khỏi phòng, xuống nhà.

“Em, về đến nhà rồi..Cảm ơn anh, em k sao...Bye Bye ông xã Resd của em..” Zeny vừa xuống nhà đúng lúc lại nghe tiếng Jessica từ cửa vào, những lời nói của Jessica trong điện thoại làm Zeny nổi da gà.

Ngọn lửa giận đang trong người vì việc của Sany, thêm những lời ngọt ngào trước mắt lại đốt lên ngọn lửa này. “Ông xã” vậy còn nó thì sao. Nhất định phải đòi lại công bằng cho nó. Đến trước mặt Jessica.

- Chị giỏi thật, chưa cưới mà đã ông xã này ông xã nọ. Làm tôi nổi cả da gà rồi. - Zeny đứng đó khoanh tay.

- Chị gọi vậy đúng mà. Dù gì chị và Resd cũng sẽ cưới nhau, gọi vậy cho thân mật thôi mà. - Jessica giữ vẻ bình tĩnh và dịu dàng trả lời một cách khôn ngoan với Zeny.

- Chị biết nghĩ k vậy? Fasmin và Resd hai người có hôn ước từ nhỏ, họ vừa mới đính hôn đây, bây giờ chị về kêu người ta đám cưới với chị, sao chị mặt dày quá vậy. - Zeny thẳng thừng nói, Zeny muốn đòi lại công bằng cho nó.

- Fasmin, Fasmin, con nhỏ đó là gì mà sao ai cũng quan tâm nó hết vậy? Lúc nào cũng hầm hầm, nhìn là k có ấn tượng. Bởi vậy mà Resd nói cô ta như một cái xác khô cứng, đòi huỷ hôn với cô ta là đing. nói với cô ta có bản lĩnh thì dành với tôi. - Jessica quan sát nơi này chỉ có 2 người nên cũng dần lộ mặt. Jessica rất thông minh vì khi đối đáp với ai đó cũng chọn cho mình vị trí góc nhìn rất tốt có thể quan sát hết mọi thứ, cô đang đứng xoay mặt ra ngoài cửa. Từ ngoài nhìn vào chỉ thấy bóng lưng của Zeny.

- Cô...Tôi sẽ dạy cô một bài học, để cô biết thế nào là lễ độ. - Zeny k kìm được tức giận mà giơ tay định tát Jessica nhưng Jessica nhanh chóng ngăn lại. Nắm chặt tay Zeny. Nhưng chỉ sau 3s.

3...2...1 Jessica bỗng nhiên ngã xuống, từ ngoài vào chắn chắn sẽ hiểu lắm.

- Jessica....- Hấn k biết ở đâu bước vào. Theo sau còn có Kon, Jeny.

- Zeny, em làm cái gì vậy.- Hấn lớn tiếng với Zeny và đỡ Jessica đứng dậy.

- Em k có làm gì hết. - Zeny nói. giờ cô biết hành động lúc này của Jessica nhằm mục đích gì.

- K làm gì sao Jessica lại té dưới nền nhà chứ. Jessica, em nói gì đi. Có chuyện gì xảy ra.

- Em....Zeny nói muốn đòi lại công bằng cho Fasmin nên xô ngã em. Còn cào vào tay em nữa. - Jessica nói xong rướm rướm nước mắt. Hấn nhìn tay của Jessica mà đau lòng, nhìn Zeny với ánh mắt hoán giận.

- Jessica đã làm gì cô mà cô làm Jessica ra như vậy, biết cô ấy rất hoảng sợ. Không. - Hấn tức giận mặt đỏ hầm hầm. Những điều hấn nói vào mặt Zeny làm Ren từ phía trên lầu nhìn xuống tức thay nhưng cô nhớ lời nó giận, bất cứ chuyện gì xảy ra cũng phải bình ĩnh quan sát tình hình.

Nhưng Zeny k như Ren, bởi những lời chỉ trích từ hấn nói cô làm cô bùng nổ rồi. Rõ ràng là Zeny k xô đẩy gì Jessica, những vết cào rướm máu đó Zeny k biết ở đâu nhưng cô biết cô k có làm. Những người ở đây sự thật ở đây bị một tay Jessica che mắt hết rồi.

- Anh biết gì mà nói. Anh đã chứng kiến tôi cào hay xô ta ngã chưa? Thật lắm vì tôi nghĩ anh là một con người có mắt nhìn người tốt, nhìn xa trông rộng nhưng bây giờ lại bị con quỷ đội lốt người nghe mắt. Còn

chị và anh nữa, im lặng đến vậy sao? Chị là chị tôi còn anh là chồng tôi, cả hai đều là người thân của tôi mà lại k tin tôi. - Zeny nói lớn nói lên nỗi thất vọng của mình.

- Zeny, em bình tĩnh..Anh và chị hai k phải k tin em....- Kon đang định giải thích

- Tôi sẽ dọn về nhà tôi ở, ở cùng con người này, thật ghê tởm. - Zeny tức giận bỏ đi. Đúng thật hôm nay cô mới thấy được khả năng của diễn của Hà Nguyệt Tâm đến đâu. Thật quá xuất sắc.

- Zeny..

- Mặc kệ cô ta đi, Jessica anh đưa em về phòng nào...Đứng lên.- hần nói xong cũng chẳng quan tâm đến Kon và Jeny liền đưa Jessica về phòng.

“Người tiếp theo muốn rời khỏi căn nhà này là ai nào?” đó là câu hỏi mà Jessica đang đặt trong đầu.

.....

Tại căn nhà của Bin, Bin thì đang ngồi nhâm nhi tách trà ở phòg khách nhưng anh vô cùng đau đầu khi Bi đang đi qua đi lại trước mặt anh.

- Bi, em ngồi xuống được không. Anh đau đầu lắm rồi này. - Bin than vãn

- Anh à, sao đến giờ Minh Hy vẫn chưa tỉnh vậy. Gần 1 ngày rồi đó, nếu cứ sốt mê man như vậy sao anh k đưa Minh Hy đến bệnh viện. - Bi lo lắng nói, thì ra đây là lí do khiến Bi đứng ngồi k yên.

- Win rất ghét bệnh viện, cứ để em ấy ở đây đi. Bi nè, em nên gọi em ấy là Win, đừng gọi Minh Hy.

- Ok...giờ tìm được em ấy rồi nên em cũng rất thoải mái.

.....

Trên phòng..

- Minh ngủ gần 1 ngày sao. tốn nhiều thời gian thật. Minh nên tiếp tục điều tra chứ.- đôi mắt nặng trĩu từ từ mở ra, nó cảm thấy khó chịu, nhưng dù sao nó cũng thấy đỡ hơn. Xoay qua tự thưởng mình ly nước lọc, nó cảm thấy cuốn họng thoải mái hơn. Bước từng bước xuống nhà, những bước chân nhẹ nhàng dưới nền đất lạnh nhưng vô cùng dứt khoát.

“Tôi nghe Ren....Có chuyện đó sao? Được, cậu nên nhớ lời dặn của tôi. Trong căn nhà giờ chỉ còn mình cậu” Nó nói xong vội tắt máy.

Tiến lại cửa sổ, ngắm nhìn những đoá hoa oải hương rực tím kia thật đẹp, nhưng lại bị cơn gió mạnh lần áp ngã nghiêng, nhưng nó vẫn k rớt đoá hoa nào. Hoa oải hương rất kiên cường.

“Ren đừng để tôi thất vọng. Zeny, tôi biết chắc rằng cậu ấy sẽ k thể chịu được lâu dài và nhịn nhục trước thái độ như vậy. Nhưng cậu thì khác, cậu đã nhịn nhục và chịu đựng một thời gian dài với Mỹ Nhi. Vì vậy tôi đặt niềm tin vào cậu. Đừng để tôi thất vọng.” Người con gái với chiếc váy đen voan kia đang tung bay, gió phả vào mái tóc làm nó tung bay nhưng cũng cho ta thấy được sự kém sắc và ảm đạm hiện trên đôi mắt và khuôn mặt đó. Những việc xảy ra hôm nay, nó đã đoán được từ trước đó cũng chính là lí do mà nó muốn Zeny và Ren hứa với nó. Nhưng với tính của Zeny, chính trực và thẳng thắn chắc chắn sẽ k chịu được lâu. Cảm nhận của nó rất chính xác. Nó đã thử điều tra về Nguyệt Tâm một số thông tin được bảo mật nhưng với sức của nó thì điều tra sâu thêm một ít. Với kinh nghiệm của mình và cách nhìn người tận sâu đáy lòng thì nó nghĩ Jessica là người rất khôn khéo, hiểu thẳng bằng chứng là ánh mắt của Jessica dành cho nó, có lẽ nó sắp nhìn thấu được con người với thân phận bí ẩn này.

“Nguyệt Tâm, rốt cuộc cô là người của ai?” Một câu hỏi mà lúc nào cũng hiện lên trong đầu nó. Bởi nó đã nhìn thấu con người này bằng kinh nghiệm và khả năng cảm nhận (ngoại cảm) của mình.

“Dù là ai, tôi cũng k thể để cô hại những người bên tôi đâu. Hà Nguyệt Tâm” Tay nó nắm chặt thể hiện rõ sự quyết tâm của mình. Về chuyện của nó và hần nó đã từ bỏ, nó biết nó k hợp với hần, nó muốn hần hạnh phúc nhưng k phải là hạnh phúc được xây dựng trên sự giả tạo của Nguyệt Tâm, k phải nó muốn dành hần mà chính nó k muốn hần sống và bị kéo theo con đường k lối về mà Nguyệt Tâm đang dẫn về ra cho hần.

73. Chương 86: Trút Giận

Ngày hôm sau, Zeny vẫn còn giận và đến ngay nhà nó về phòng mình dọn đồ vào vali. Xem ra Zeny đã quyết tâm và rất giận. Trước khi rời khỏi Zeny có ghé tạm biệt Ren.

- Ren à. Xin lỗi cậu, tớ đã phá huỷ lời hứa k ngờ cô ta lại cao tay như vậy, nhưng mình k có làm. Cậu tin mình đi. Mình k có làm. - Zeny cứ tưởng Ren k biết việc hôm qua nên kể lại cho REn nghe.

- Zeny đừng khóc, chị ta k đáng để Zeny của mình khóc. Cậuu là cảnh sát mà phải mạnh mẽ chứ. Mình tin cậu. - Ren nói xong nắm lấy tay Zeny.

- Mình khóc k phải vì cô ta mà vì những người bên mình lại k tin mình. Tớ rất buồn vì điều đó. Mình phải rời khỏi căn nhà này, mình k thể ở lại nơi này thật ghê tởm. Cậu có muốn rời khỏi không? - Zeny ngỏ ý.

- Zeny cậu k nhớ lời hứa với Fasmin sao? Mình cũng đã từng nói nhưng gì Fasmin làm điều có lí do, điều Fasmin nói đều có căn cứ. Căn cứ ấy chính là ở đây. Có lẽ Fasmin đã tính trước được, những việc xảy ra trong căn nhà này mới bảo chúng ta như vậy. Nhưng Zeny à, cậu đã phá huỷ lời hứa đó, nhưng mình k thể, mình đã nợ Fasmin rất nhiều, giờ mình phải trả lại cho cậuu ấy. - Ren cố gắng kìm nén những giọt nước mắt, vì nó bảo cô như vậy. nó muốn thấy cô cười hơn là những giọt nước mắt.

- Cũng đúng. Nhưng dù gì mình sẽ cố gắng bảo vệ mọi người, chúng ta có thể trong ứng ngoại hợp. ok..Thôi mình đi đây, có gì liên lạc qua phone nha. Nếu k lát nữa thấy cô ta, mình sẽ nổi khùng lên mất.- Zeny nói xong kéo vali đi.

“Xin lỗi Zeny, cậu phải chịu oan trong một thời gian rồi. Mình luôn tin cậu.” chỉ còn lại Ren trong phòng, trên tay Ren là đoạn video mà Ren đã quay lại trong 2 ngày qua. Nhưng cô k thể nói ra, nếu k người tiếp theo ra khỏi nhà sẽ là cô. Điều này là không thể. Chính vì vậy, Ren mới chịu đựng, xem Jessica định làm gì tiếp theo. Vì trong nhà này, chỉ còn lại mình cô là người của nó. Tất cả mọi người kể cả người thân của nó cũng dần về phía Jessica, chỉ riêng mình cô là im lặng. Và cô cố ý vờ mệt hay gì đó để được ở trong nhà này.

.....

- Sao hả Zeny.....Dạy tôi bài học thế nào? - Zeny vừa mới xuống nhà thì Jessica đã về tới. Đúng là..

- Nè....đi đâu vậy....hôm nay k có ai...ở lại chút đi....về chi sớm vậy...- Jessica châm chọc Zeny khi Zeny đã kìm chế im lặng rời khỏi. Nhưng lại bị Jessica nắm tay lại.

- Cô muốn gì nữa đây...Tôi rời khỏi cô chưa vừa lòng sao?- Zeny bực quá quay lại.

- Chỉ còn lại 2 chúng ta...Tôi nói cho cô biết, căn nhà này đến cuối cùng tôi cũng sẽ là chủ thôi việc đuổi cô đi sớm hay muộn gì đó cũng là điều tất nhiên. - Jessica nghênh ngang nói.

- Cô đúng thật nham hiểm. - Zeny lắc đầu nhìn Jessica, cô sắp chịu thua cô ta rồi.

- Về nói với con Fasmin, nó là rùa rục cổ sao, cứ nấp trong mai hoài vậy, chẳng thấy đâu. Nó muốn tự nguyện nhường căn nhà và cả ba mẹ của cô ta cho tôi sao. Cả Resd nữa...à không...Resd đã là của tôi từ trước rồi....Fasmin là kẻ thua cuộc khi gia đình ai cũng bên tôi. - Jessica nói xong cười lớn, vẻ dịu dàng đã mất, lộ rõ thủ đoạn của mình.

- Những vết cào kia là do cô tự tạo ra...- Zeny hỏi

- Phải...Là do tôi. vụ Sany cũng là do tôi. giờ thì sao, các người đều là một lũ thua cuộc. - Jessica nói mà cười, như ác quỷ hiện hình.

- Cô....

“Chát” Zeny tức giận đánh Jessica nhưng Jessica đã chặn lại được và tát Zeny một cái, cái tát của Jessica tràn đầy sức lực khiến Zeny té xuống nền nhà. Chưa dừng lại ở đó, Jessica còn tiến lại đè Zeny xuống tăng thêm cái tát nhưng Zeny né được. Với kinh nghiệm cảnh sát của mình Zeny sẽ k cho đối thủ tấn công cùng

một chiêu với mình lần thứ 2. Zeny dùng chiêu võ của mình bật thẳng dậy, đồng thời tặng cho Jessica một cái tát thật mạnh. Cả hai lao vào giằng co, kẻ trên người dưới, người dưới kẻ trên. Nhưng hôm nay có lẽ ông trời giúp Zeny nên Zeny có nhiều lợi thế hơn, còn Jessica bận vấy nên có nhiều bất lợi.

”Chát..cái tát này tôi trả thù cho Sany

Chát..cái này là tôi trả thù Fasmin, đòi lại công bằng cho Fasm..

Chát...cái tát này chính là đòi lại công bằng cho tôi, tại sao cô lại giả tạo như vậy hả” Zeny dồn Jessica vào góc tường, tác một cách mãnh liệt.

- Cô....dám tát tôi sao?.....

“Chát....cái tát này là tôi thích thì tát”

- Tao sẽ nói với ba mẹ mày.....tao sẽ nói với Resd....- Jessica đầu tóc rũ rượi nói.....Hôm nay là do cô yếu thế hơn, chứ k phải là thua Zeny. Với mức độ võ thuật của mình với Jessica, Zeny k phải là đối thủ của cô.

- Mày thích thì cứ méc, dù gì tao cũng rời khỏi. Tặng mày mấy cái tát cũng chẳng sao? Méc đi...

- Tôi nói cô biết, dù là tôi ra khỏi căn nhà này, nhưng tôi vẫn theo dõi cô. Những điều cô làm đừng để tôi phải dạy cô một bài học....Chờ đó...Bộ mặt này của cô, tôi sẽ ghi nhận...và sẽ lật mặt cô...chờ đi...- Zeny nói một tràng dài sao đó buông Jessica ra ngã xuống sàn kéo vali đi. Zeny đi rất thông thả, bởi hôm nay Zeny rất vui.

Jessica rũ rượi dưới sàn kia đang nắm chặt tay lại thành nắm đấm

“Zeny, tôi sẽ trả món nợ này cho cô gấp trăm ngàn lần...hừxxxx..” Jessica tức giận đứng lên về phòng mình, cứ tưởng sẽ châm chọc được Zeny nhưng ai ngờ Zeny như vào đường cùng chẳng sợ ai hết.

.” giỏi lắm Zeny, xem ra cậu trút được ơn giận rồi” Ren đang nở nụ cười vì được xem trọn cảnh vừa rồi. Đúng thật rất thú vị.

74. Chương 87: Huỷ Hôn

Sáng hôm sau, nó tỉnh dậy và ra ngoài rất sớm đến cả Bin và Bi vẫn chưa phát hiện ra. Nó chọn cho mình chiếc váy suông màu đen k tay, k hoạ tiết, vì vết thương ở bụng vẫn chưa hồi phục hẳn nên nó chọn cho mình sự thoải mái, đôi giày trắng nhẹ nhàng, nó bắt taxi đến nơi nào đó.

- Ok.. Làm tốt lắm. - Nó ngồi đó chăm chú xem hồ sơ rồi nói.

- Hiện tại Sun đang rất an toàn. - Mark và Mary nói.

- Chúng tôi cũng đã mượn một căn nhà ở gần đó để bảo vệ cô ấy. Nhưng tại sao chúng ta không bắt Jame, bằng chứng đã rõ thế này. - Jane nói.

- Tôi nghĩ hẳn ta đang còn một âm mưu rất lớn. Chúng ta phải ngăn cản, phá huỷ nó trước khi bắt hẳn. - Nó lạnh lùng nói ra những con đường mà nó nghĩ.

- Ok..Mọi người chờ lệnh của tôi. - Nó đang bàn chuyện với đồng nghiệp lại có điện thoại. “Con sẽ về ngay”

- Tôi còn có chuyện, giữ liên lạc 24/24 và chờ lệnh của tôi. - Nói xong nó bỏ đi để lại 4 người đang nhìn nhau. Nhìn một hồi cũng chia nhau làm việc.

.....

- Chào ba mẹ và bác gái. -Nó vào nhà thì thấy ba mẹ nó đã ngồi ở phòng khách. đối diện là mẹ hẳn, hẳn và còn có Jessica.

- Chào con../ Chào em Fasmin. - Mẹ hẳn chào nó, Jessica cũng cười chào nó.

- Chào. - Nó chào mà k cảm xúc k nhìn Jessica. Hấn thấy thái độ của nó thâm tức giận.
- Mẹ...Fasmin về rồi mẹ nói đi. - Hấn hồi thức mẹ hấn.
- À....Fasmin về rồi. xin phép anh chị cho chúng tôi huỷ hôn...Vì Resd nó muốn thực hiện lời hứa với Jessica vào 2 năm trước lúc đó k có Fasmin ở đây, tôi thành thật xin lỗi..Bác xin lỗi cháu Fasmin à.- Mẹ hấn từ từ nói.
- Chìa...k sao...chúng tôi cũng biết mối quan hệ của Resd và Jessica lúc trước thế nào nếu Jessica k ra nước ngoài thì tụi nó đã đám cưới rồi....
- Người huỷ hôn là cháu k phải anh ta. - Cuối cùng nó cũng lên tiếng làm mọi người bất ngờ. Hấn đứng lên, Jessica cũng đứng theo.
- Con nói gì? //Cô nói gì? - mẹ hấn cũng như mẹ nó ngỡ ngàng, hấn thì k kìm nổi ngạc nhiên.
- K nhắc lại. Chiếc nhẫn cưới này tôi chưa một lần đeo nó. Như vậy, anh hiểu rồi chứ. - Nó bình tĩnh nói làm hấn sững người, cứ ngỡ rằng dù nó k yêu hấn nhưng vẫn phải đeo nhẫn cưới trên danh nghĩa nhưng nào ngờ một lần đeo và tay cũng k có.
- Fasmin...con đừng quậy nữa. - Mẹ nó kêu nó.
- Chiếc nhẫn này tôi nghĩ cô ta cần nó hơn tôi. Nay, tôi chính thức huỷ hôn. - Nó lạnh lùng nói xong bỏ đi. Vì giờ này trong căn nhà này chẳng còn ai bên nó nữa kể cả ba mẹ ruột của mình.
- Cái quái gì vậy? Sao cô ta dám chứ. - Hấn bực tức.
- Thôi mà Resd..Ở đây còn có 2 bác..- Jessica dịu dàng khuyên hấn.
- Đừng Jessica, Resd nói đúng. Con bé Fasmin quá đáng lắm. - Mẹ nó cũng nghĩ vậy.
- Fasmin k quá đáng. Để con tặng mọi người một câu. Nhất là anh đó Resd. **GIẶC KHÔNG Ở ĐÂU XA MÀ ĐANG Ở GẦN TA** đây. - Zeny đứng ngoài cửa thấy nó bỏ đi cũng chịu hết nổi khi nghe mọi người nói nó như vậy nên tức giận vào nói. Sau câu nói của nó mọi người đều ngỡ người, hấn thì khó hiểu, chẳng hiểu gì nhưng Jessica hai tay nắm chặt nhưng vội thả lỏng, vẻ mặt k mấy vui vẻ.
- Zeny con nói gì vậy. Nghĩa là sao? - Mẹ nó khó hiểu hỏi.
- Rồi mọi người sẽ hiểu. Cháy nhà thì sẽ lòi mặt chuột thôi. - Câu nói này là trước khi rra khỏi nhà, Zeny đi ngang qua Jessica nói lớn cho mọi người nghe nhưng chủ yếu là nhắm vào Jessica. Jessica còn đen mặt hơn khi nghe những điều Zeny nói. Cô hiểu Zeny đang nói ai.
- Zeny k phải là đến nhà cùng nó, mà là đi mua đồ về nên ghé ngang thăm ba mẹ, nhưng nào ngờ mới tới cửa đã nghe hấn lớn tiếng, còn có Jessica và mẹ hấn. Xong mọi chuyện Zeny đều chứng kiến hết. Zeny ủng hộ quyết định của nó nên cũng xông pha ra trận giúp nó. Vậy là giờ cô cũng giống nó trở mặt với gia đình.
- “Cô nhớ mặt cô đó Zeny, tôi sẽ k đề cô yên đâu” Jessica đang nghĩ thầm trong đầu.
-
- Còn nó lại tiếp tục bắt taxi đến nhà hàng Xixang và vào phòng Vip. Nơi đây có một người đang đợi nó.
- Fasmin, con đến rồi sao? Chuyện sao rồi con. - Ba hấn thấy nó đến liền hỏi chuyện, vì ông phản đối nên k có cùng hấn và mẹ hấn đến nhà nó.
- Con đã huỷ hôn. - Nó thờ ơ.
- Đúng..con quyết định vậy là đúng, Resd nó k xứng đáng làm chồng con. Nó là con ta, ta hiểu nó, nó đã yêu Jessica rất sâu đậm. Dù bây giờ nó yêu con nhưng trước mặt hấn có Jessica hấn cũng vẫn chọn Jessica.
- Ba hấn ôn tồn nói với đứa con dâu k bao giờ thành hiện thực.
- Bác k nói thì con cũng vẫn sẽ huỷ hôn. Việc đó sớm hay muộn gì nó cũng vẫn phải xảy ra. - Nó nói rất chắc chắn.
- Dù gì cũng cảm ơn con.

- Bác Tổng, Nguyệt Tâm là một người rất bí ẩn. - Nó nói ra suy nghĩ của mình. Vì nó xem ba hấn như ba mình rất cung kính.

- Ta biết, chính vì thế mà ta mới phản đối hôn sự của Resd và Jessica. Nếu nhìn sâu vào con người Jessica, ta nghĩ con bé đó k như vẻ bề ngoài của mình. - Ba hấn cũng nói ra những suy nghĩ của mình. Ba hấn rất nghi ngờ Jessica.

- Dù bác tin hay không nhưng con vẫn phải cảnh báo với bác điều này. Con cảm nhận luồng nguy hiểm từ Nguyệt Tâm rất mạnh. - Lời nó nói như một sự cảnh báo.

- Con nói đúng. Nhất là ánh mắt của Jessica, ánh mắt dịu dàng nhưng mang theo sự nham hiểm.

- Thôi. con còn có việc. tạm biệt bác. - Nó nói xong cũng tìm lí do rời khỏi. Nó như một thiên sứ vậy. Lời nó nói ra như một lời gợi ý hay cảnh báo trước để mọi người biết mà lo liệu nhưng liệu hấn và mọi người có biết.

“cạch”Tiếng cửa phòng đóng lại, nó làm việc k mệt mỗi sao? Ba hấn mời nó đến ăn tối nhưng thức ăn vẫn còn, chén nó vẫn sạch sẽ như thường. Nó k đụng đũa.

“Fasmin.con đúng là đứa con gái tốt. Ta k có diễn phúc làm ba chồng con rồi.” ông tiếc nuối nói.

.....

Đếm xuống, Zeny cùng Ren đi mua sắm nhưng Ren đã về trước còn lại mình cô, đang trên đường về đến nhà đột nhiên có một bóng đen lao đến Zeny, đá cô văng ra xa. Những túi đồ văng tung toé lên. Zeny được một phen bất ngờ. Chỉ mới đứng lên chưa kịp phòng thủ đã bị bóng đen ấy lao vào đánh liên tục. Zeny cũng đỡ được vài đòn nhưng nhanh chóng mất sức. Lực của bóng đen ấy rất mạnh, thể lực của bóng đen ấy dồi dào đến nỗi liên tục ra đòn nhưng k mất sức lại còn ra đòn rất chuẩn xác. Những đòn đánh như muốn lấy mạng Zeny, làm Zeny chao đảo nhưng k đến nỗi mất nhận thức. Đợi đến Zeny một chân khụy xuống đất, bóng đen ấy mới bỏ đi. Toàn thân màu đen, bộ đồ đen áo khoác da màu đen nón màu đen và cả khẩu trang cũng đen. Bóng đen ấy đi chậm chậm nhưng Zeny chỉ kịp nhìn thấy đôi boot đen nhưng có một thứ rất sáng rất quan trọng, trên đôi boot ấy ở phía sau có thêu từ Jess bằng màu vàng đồng đậm. Rất nổi bật và cũng rất đặc biệt.

“Bóng đen đó là ai? Sao cô ta muốn lấy mạng mình nhưng lại k ra tay?” Zeny từ từ đứng lên nói. Quả thật Zeny chưa từng gây thù chuốt oán với ai, với lại là cảnh sát nếu gặp kẻ thù cũng phải ở Mỹ mới đúng. Đây là Việt Nam thân phận chưa lộ làm sao mà có người hại cô được. Cô thắc mắc nghĩ.

75. Chương 88: Không Phải Con Ruột Sao?

Tại nhà nó, từ lúc nó về, mẹ hấn cùng hấn ngỡ ngàng và cúi cùng nó quyết định huỷ hôn đúng với ý định của hấn nên hai mẹ con cũng về luôn. Như Jessica ở lại nhà nó chơi một chút. Không biết làm gì nữa.

.....

”Lúc này bà nói với con bé như vậy có quá đáng không? Nó đã xa chúng ta 11 năm, nó cũng mới về đây k lâu, chúng ta còn như vậy...”

- Tôi nói vậy là đúng, anh tôi đâu ruột thịt gì với nó mà nó gì anh mà bỏ chúng ta 11 năm. Nó cũng đâu phải con chúng ta? Chúng ta đã nuôi nó từ nhỏ rồi còn gì.?

- Bà nói k đúng, chúng ta chỉ nuôi con bé lúc nhỏ, 11 năm wa thì sao? Bà có nuôi nó không? Bà k yêu thương nó vậy nhận nuôi nó làm gì?

- Chẳng qua do thất lạc con, tôi mới nhận nó thôi? Tôi cũng đối xử với nó rất tốt rồi còn gì?

- Tốt, vậy tại sao bà lại vì Jessica mà nói nó như vậy?

- Jessica đáng được nhận sự yêu thương, con bé đã mất ba mẹ, lại thực nữ như vậy không đáng thương sao? Còn Fasmin nó thế nào, suốt ngày như tăng băng k xem ai ra gì? Chẳng phải hôm trước nó nói nó k có wan hệ gì với tôi và ông sao? Chẳng phải nó nói nó mồ côi và dc mình nhận nuôi sao?

- Bà....bà.....Nhưng con bé có cái bốt đúng như bà nói mà?

- Đúng, là giống hệt nhưng của con tôi là chân bên trái k phải bên phải. K biết con tôi bây giờ đang ở đâu?
”

.....

Cuộc cãi vã của ba mẹ nó được Jessica nghe hết cả. Vậy là Fasmin k phải là con ruột của ba mẹ nó. Jessica ngẫm nghĩ một hồi lâu sao đó nở nụ cười quỷ dị.

“Đúng là trời giúp mình” Jessica tự nói xong nhanh chóng đến bệnh viện, cô ta đang có ý định gì đây.....

.....

- Win à, cô chưa bình phục hẳn đừng đi ra ngoài nhiều sẽ bệnh lại đấy. - Bi lo lắng cho nó.

- Tôi k sao. Tôi có việc phải làm. - Nó nói và chuẩn bị ra ngoài.

- Đã nói là phải lo cho sức khỏe của mình mà. Sao k nghe lời tôi gì hết vậy.- Bi lớn tiếng với nó, em gái anh đúng thật là cố chấp.

- Tôi cần anh quan tâm sao? Liên quan sao? Sao anh cứ nói hoài vậy? - Nó bị cản nhằn mãi nên cũng khó chịu nói ra.

- Anh là anh của em đó. - Bi k tìm được mà nói ra luôn.

- Bi....em nói gì vậy...- Bin từ bếp ra ngăn cản Bi.

- Anh nói cái gì....Tôi chỉ có 2 người anh là Justy và Jesty thôi..còn người khác là anh trên danh nghĩa hoặc quen biết. Vậy anh thuộc loại anh nào của tôi.?- Nó khoanh tay hỏi Bi.

- Là anh ruột.

- BI. -

- Đừng ngăn cản em nữa. Anh và anh Bin đây là anh ruột của em. Em không phải họ Trịnh mà là họ Trần. Trần William Minh Hy. Không phải Hàn Băng gì đó đâu. Em hiểu không? - Bi nói như hét lên để nó hiểu, nhưng giờ nó vẫn vậy lạnh lùng đứng trơ ra đó nhưng sao đầu óc nó rối lên thế này. Cố gắng hoạt động hết công suất. Hôm trước nó chỉ tìm đại vai diễn diễn cho Jame coi nhưng ai ngờ điều nó nói lại là một hàm ý đúng sự thật.

- Anh đang nói gì vậy. Sao anh lại nói tôi là em gái anh.?- Nó hỏi. Thật sự nó đang muốn biết sự thật.

- Đợi một chút....Đây, đây là kết quả xét nghiệm ADN, còn nữa, ở mắc cá chân bên phải còn có cái bốt hình cánh hoa đúng không? Đó là những gì mẹ dặn anh khi tìm em. - Bi lấy báo cáo ra cho nó xem. Đúng thật kết quả rất trùng khớp 99,97 %. Ôi không? Nó xem xong bản báo cáo liền chạy ra ngoài, chạy một mạch ra ngoài.

- Minh Hy....Minh Hy....- Bi nói vọng theo nhưng nó cũng chẳng quay lại.

.....

Nó cứ chạy chạy mãi chạy mãi, nó không biết phải làm thế nào. Cảm nhận của nó, lời nói của nó như tiên đoán vậy? Mọi thứ sao lại thế này. Trước mắt nó là biển. Cuối cùng điểm dừng của nó là biển.

“TẠI SAO?” nó hét thật lớn, sự lạnh lùng lúc này đâu mất rồi, nhìn nó hét nhìn bóng dáng nó lúc này là lúc nó cô đơn, đang bị tổn thương nhưng chẳng ai bên nó. Chỉ có mình nó, lạnh nhạt với biển. Những sóng biển xô vào bờ một cách dữ tợn bởi trời sắp mưa, bầu trời màu xanh không còn nữa mà thay vào đó là một mùa đen kịt, bao trùm tất cả.

“Alo....Thật sao?” Bóng đen ấy bao trùm lấy con người nó, chiếc điện thoại rơi xuống từ tay nó, bản thân trước sự thật. “Cô ta mới là con của ba mẹ? Mình chỉ là một đứa thay thế” những suy nghĩ trong nó càng hỗn độn. Nó vẫn đứng đó, nhưng cơn gió mạnh như muốn thổi bay nó, nhưng nó vẫn đứng đó trong lòng lạnh biết nhường nào. Đau đớn biết nhường nào nhưng nó vẫn k rớt nước mắt, nó không khóc, nó quyết không khóc. Zeny vừa gọi cho nó nói gia đình nó đang muốn gọi nó về nhà công bố chuyện gì đó, nhưng Zeny k giấu sự thật nói rằng họ đã nhận Jessica làm con. Mọi chuyện là thế nào? Nó phải về nhà...Về nhà xem mọi chuyện thế nào?

Bóng dáng nó lặng lẽ bước trên cát, lặng lẽ về nhà mặc cho những gì phía sau. Có 2 con người đang dõi theo nó.

..... Nó từng bước từng bước vào nhà. Lúc này nhìn mọi thứ thật khác, vẫn cái dáng lạnh lùng ấy làm mọi người run sợ.

- Em Fasmin về rồi kìa mẹ. - Nó thấy Jessica gọi mẹ nó là mẹ. Đây chính là sự thật sao? Còn gì sai khi mọi chuyện đã diễn ra trước mắt nó.

- Mà kệ nó con à. Fasmin về ta cũng nói luôn. Jessica là đứa con mà chúng tôi đã thất lạc, là đứa con gái duy nhất của Trịnh gia. Và con sẽ giữ chức vụ chủ tịch của World - Mẹ nó tuyên bố

- Nhưng Chủ tịch hiện giờ là Fasmin mà mẹ. - Jesty nói, anh thật k hiểu nổi mẹ mình, sao bà lại thay đổi nhanh đến vậy? Nó đã làm rất nhiều cho nhà này mà, sao giờ nhận lại Jessica như muốn đuổi nó khỏi nhà vậy.

- Thì bàn giao lại. Chẳng phải nó đang là chủ tịch Trầm thị nữa sao? - Mẹ nó đối thái độ như ghét bỏ nó.

- Mẹ - Nó bất giác nói lên từ này nhưng lại làm mẹ nó hiểu lầm.

- Đừng gọi tôi là mẹ, suốt 11 năm nay cô chỉ là thay thế thôi, cô k có quan hệ gì với gia đình tôi cả. Cảm ơn cô đã vì anh tôi mà ra đi 11 năm và trả thù giúp anh tôi nhưng tiếc rằng anh tôi cũng như cô chẳng có quan hệ cậu cháu gì đâu. - Mẹ nó đây nghiêng nói ra như từng mũi dao cứa vào tim nó. Nhưng tiếc rằng tim nó giờ đã sắt đá rồi. Jessica liếc nhìn xem biểu hiện của nó. Nhưng nó chỉ đứng đó, có lẽ nó vẫn còn sót nhẹ nên sắc mặt hơi kém k mấy hồng hào nhưng Jessica lại nghĩ nó lo sợ.

- Mẹ à...dù gì Fasmin cũng là con của mẹ suốt 11 năm. - Mìn cũng tiếc thương cho nó.

- Mìn đừng nói gì nữa con, hôm nay gọi nó về chỉ để cho nó biết, nó phải dọn khỏi nhà này. Căn nhà này k chứa nó nữa. Đừng nói cho nó nữa. Jessica mình về phòng thôi con. - Không hiểu sao mẹ nó lại thay đổi quay như chong chóng vậy?

- Khoang đã, bà tính mang con của người khác đi hơn 17 năm bây giờ hết giá trị thay thế rồi đẩy ra ngoài sao? - Bin cùng Bi từ ngoài bước vào. Anh và Bi vô cùng bức xúc thay nó, cả Zeny nữa. Còn hẳn đứng đó, trơ mắt nhìn nó, có chút tiếc thương nhưng cũng có chút tiếc rẻ.

- Cậu là ai? Cậu vậy có ý gì? - Mẹ nó nhìn Bin và Bi nói.

- Bà đúng thật k nhớ, để tôi nhắc cho bà nhớ, 17 năm trước bà đã làm gì mong bà nhớ lại, còn về Fasmin, bà tưởng chỗ này đáng để Fasmin sống sao? Không đời nào. Xin lỗi, bà ảo tưởng quá rồi đó. - - Bi nói trong tức giận, liền nắm lấy tay nó dẫn đi. Nhưng nó vẫn đứng đó không nhúc nhích.

.....

- Có phải 17 năm nay, mẹ xem con là kẻ thay thế đúng không? Phải không ba? - Nó quay lại hỏi mẹ và ba nó, ba nó nhìn nó với đôi mắt hồi lỗi cùng yêu thương cúi đầu, nó đã hiểu.

- Đúng vậy. Kẻ thay thế k hơn k kém. - Thêm một nhát dao nữa rồi. “Để xem mày sẽ thế nào, mày sắp mất tất cả rồi Trịnh Hàn Băng”

- Được. Những gì tôi giúp World, giúp các người xem như đã trả hết. vì 11 năm wa là cuộc sống riêng tôi. World và tôi, tôi và Trịnh gia đến đây chấm hết. Sau này dù là ai tôi cũng sẽ k nhân nhượng. - Nó nói xong như từ bỏ, bỏ đi một hơi, nhìn ba mình với ánh mắt yêu thương nhưng, lướt qua hẳn một cách thờ ơ ra ngoài. Bin và Bi thấy nó vậy cũng ra theo.

- Hux....k nhâng nhượng, nó là gì mà nói vậy chứ. - Mẹ nó nhảy lại. Zeny như hiểu câu nói của nó ám chỉ điều gì.

- Fasmin nói đúng đó bác. K chỉ Fasmin mà con cũng vậy, những kẻ xấu con cũng sẽ k nhân nhượng.- Zeny đến trước Jessica nói, xem ra nó và trịnh gia cắt đứt thì Zeny cũng k còn gọi ba mẹ nó là ba mẹ nữa. Làm chị em với Jessica thà gọi bác còn hơn.

“Con Zeny này, hôm wa bài học đó mày còn chưa hiểu sao?” Jessica tức giận trong lòng.

- Mặc kệ nó đi con, về phòng mẹ cho con xem cái này. - Mẹ nó nói....Trong khi nó ba nó cùng Justy Rin Jackson Jeny, Min cùng Jesty đã rời đi. Họ thật sự đau buồn khi biết sự thật. Người em mà họ yêu quý nay còn đâu.

.....

76. Chương 89: Tham Vọng

.....

- Ah....- Jessica mang trà ra cho mẹ nó, nhưng lại trượt chân té.

- Jessica, con có sao không. - Mẹ nó lo lắng hỏi.

- K sao đâu bác, hình như con bị trật chân hả gì rồi. - Jessica nói xong tự giỡ chân vấy lên khoảng 5cm , đúng với cự li để mẹ nó thấy cái bớt.

- Jessica....cái bớt này...con có từ khi nào. - Mẹ nó hoảng hốt hỏi.

- Khi sinh ra đã có rồi ạ. - Jessica nhẹ nhàng nói.

- Con....đi...con đến bệnh viện với bác..

.....

Còn về nó sau khi đã cắt đứt mọi quan hệ với World và Trịnh gia nó liền về Trầm thị. Bin phải đến bệnh viện làm nên Bi cũng về nhà nghỉ luôn. Tại Trầm thị nó lao đầu vào làm việc, hiệu suất làm việc ngày một cao.

“Cốc....cốc...”

- vào đi.m - Nó mệt mỏi nói.

- Win, Win và Trịnh gia k cắt đứt quan hệ sao? - Mary cùng Mark vào.

- Sao hai người biết. - Nó chợt hỏi, nếu nhớ k lầm lúc đó k có phòng viên. Chỉ có duy nhất mẹ nó và cô ta. Nhưng nó nghiêng về Jessica hơn.

- Trên báo và truyền thông thông báo hết còn gì, còn nói chủ tịch của World là Jessica gì đó. - Mary kể lại những gì mình biết.

- Cô ta nhanh thật. - Nó nói xog nhếch môi.

- Boss, có nên nghỉ phép. - Mark hỏi nó, sợ nó bị ảnh hưởng.

- Không, chuyện này k hề hấn gì với tôi đâu đừng lo. Hai người giúp tôi quản lí Trầm Thị, nên cẩn thận với Trầm Phong. Tốt nhé. Tôi về đây. - Hôm nay đúng thật nó nói nhiều thật nhưng nó vẫn vậy lạnh lùng và băng lãnh.

- Anh hai, xem ra boss chúng ta đúng thật là tinh thần thép. - Mary.

- Hết cổ máy vậy, k cười k khóc chỉ biết làm việc. - Mark cũng chỉ lắc đầu nhìn theo bóng nó.

.....

Nó chẳng biết đi đâu đành phải về nhà. Nhà? Nhà nào giờ?

Nó về đến nhà đã thấy Bin và BI ở đó, có lẽ là đợi nó. Hôm nay nó về trễ thật 2h.

-Anh Bi, tôi...à không...em nhờ anh một chuyện. - Nó bối rối khi chẳng biết xưng hô thế nào. Nhưng nó là người luôn nhìn thẳng mà sống, nên phải chấp nhận những gì đang diễn ra.

- Sao Minh Hy, anh ba nhất định giúp . - Bi cười tươi nói.

- Gọi em Fasmin được rồi. Có thể làm trợ lí ở FJA giúp em một thời gian không? Vì Min đã chuyển sang World rồi. Hiện em còn rất nhiều việc. - Nó ngỏ ý nhờ Bi.

- FJA...FJA đang thống lĩnh kinh tế toàn cầu đó. Làm trợ lí cho em...vậy chẳng phải em là Zanker? - Bi hỏi nó cũng làm Bin kể bên bắt ngờ. Nó gật đầu.

- Ok...Ok...rất hân hạnh. - Nhưng Fasmin, anh có chuyện muốn hỏi. - Bi trầm xuống hỏi nó

- Anh cứ hỏi.

- Em chấp nhận mọi chuyện nhanh vậy sao?- Bi hỏi một câu đúng ngay vào tâm lí nó.

- Đơn giản, biết chấp nhận và nhìn về phía trước để sống. Không một ai sống mà cứ chôn vùi vào cái quá khứ. Hơn nữa, em còn rất nhiều chuyện phải làm. - Nó chậm rãi, giờ nó thoải mái hơn với hai người này, nhìn kĩ lại 3 đôi mắt của 3 anh em nhà này rất giống nhau có nét gì đó của Anh quốc.

- Còn khẩu súng thì sao? //Khẩu súng///Phải...là khẩu súng có khắc W. - Bin nói xong, Bi liền hỏi lại.

- Em k thể để lộ thân phận nhưng 2 anh hãy yên tâm, em chẳng làm gì có lỗi với bản thân và cả những tội ác nữa - Nó nói xong tự bỏ lên phòng, nó nhẹ người hẳn. nó đã đoán được Bin sẽ hỏi nó câu này.

- Chẳng lẽ Fasmin tham gia tổ chức nào sao? - Bi và Bin ở dưới này đón mò.

.....

"Cô thật giỏi...Nhưng Fasmin cô ta k dễ đối phó đâu...cô nên cẩn thận....

được tôi biết rồi....anh nên đi đi để tôi tận hưởng giây phút hạnh phúc này chứ.." Jessica nói chuyện với bóng đen kia, ngay cả bóng đen kia thoát ẩn thoát hiện trong phòng nó nhưng hiện giờ là Jessica ở.

" để xem nào, phòng nó sao? rộng thật...chủ tịch World....haha.....World đang nằm trong lòng bàn tay mình....haha, rồi cả căn nhà kia nữa....và cănngoi6 nhà mình đang ở này, chắc chắn một ngày nào đó mình sẽ đứng tên nó.." haha....Jessica vui sướng nằm ình trên giường lăn qua lăn lại.. Thật's ự cô rất vui...Nụ cười quý dị nói lên đầy tham vọng của mình....

77. Chương 90: Mọi Chuyện Như Chỉ Mới Bắt Đầu.

Hôm nay như là sự khởi đầu mới. Thứ nhất là Bi sang nước ngoài quản lí FJA giúp nó một thời gian khi nó còn ở đây. Thứ hai là hôm nay đích thân nó ra ngoài và bắt đầu điều tra vụ án. Chuyện Trầm thị giao hết vào Mark và Mary. Còn về hấn và Trịnh gia nó xem như chưa biết họ hay k có chuyện gì xảy ra cả. Đơn giản vì nó là một Hàn Băng lạnh giá và là một Winy vô cảm.

- Fasmin, em ra ngoài sớm vậy sao? Ăn sáng đã, Bi, nó đi rồi, chỉ còn lại anh hai. - Bin thấy nó đi ra ngoài vội nói. Một phần vì lo cho nó, vì nó trúng đạn, lại còn sốt cao nên nhìn nó gầy đi hẳn.

- Em còn có việc. -

- Đây là lệnh của bác sĩ. Phải nghe. Em còn nhớ gì không? - Bin nhắc lại.

- Xong rồi, em đi đây. - Nó nhớ lại lời hứa với Bin lúc trước nên cũng nhanh chân về phía phòng ăn đưa ly sữa lên uống một ngụm xong bỏ đi.

.....

Nó ra ngoài và tìm cách theo dõi Đức, người cạnh Tuấn. Style của nó đơn giản vô cùng, chiếc áo sơ mi caro Valen kết hợp với quần Jean đen cùng giày trắng.

Tóc buộc thấp kèm theo túi xách đeo ngang người.

Có lẽ trình độ của nó quá chuyên nghiệp nên việc theo dõi này giờ Đức vẫn chưa phát hiện ra nó. Vì cách theo dõi của nó khác với người ta.

Nó vẫn bình thường như đang dạo chơi vậy, không đội mũ lưỡi trai sụp sụp hay mang khẩu trang gì hết. Nó vẫn bình tĩnh theo Đức trong dòng người đông đúc. Đương nhiên đó gọi là một đẳng cấp mới của những người chuyên nghiệp.

Nhưng lần này nó bất ngờ rồi đó.

Theo chân Đức một hồi. Đức cũng vào trung tâm mua sắm, nơi này thật đông đúc. Nó có chút mệt mỗi khi theo chân Đức này giờ nhưng kết quả làm nó bất ngờ.

- Hắn và cô ta.....chẳng lẽ....- Nó tự nghĩ trong đầu. Nếu suy nghĩ của nó là đúng thì mọi người không xong rồi.

Nó đứng đó một hồi, sao đó cũng lòng vòng tìm vài thứ. Nhận thấy rằng Đức đã rời đi, nó cũng định đi theo nhưng xem ra, nó phải tính tiền những thứ này đã. Những thứ mà nó chọn bừa.

Nhưng có lẽ Jessica đã thấy nó trong lúc nó chọn đồ. Và với tính của Jessica, cô sẽ k để bỏ qua cho nó khi có cơ hội tốt thế này.

- Wow, chào chủ tịch của Trầm thị. Cô có đọc báo sáng nay không nhỉ? - Jessica đến trước mặt nó, nhưng nó chỉ chú tâm vào việc tính tiền.

- Chúng tôi chuẩn bị đám cưới đó, ba mẹ và hai anh của tôi đều rất tốt với tôi, rất yêu thương tôi. Còn nữa.....- Jessica có vẻ khoe khoang trước mặt nó, nhưng thực chất cô muốn chọc tức nó nhưng kết quả nó vẫn làm lơ.

- Nè...cô có nghe tôi nói không hả? - Jessica hét chịu nổi la làng lên làm mọi người chú ý đều quay lại nhìn nó. Như nó ăn hiếp Jessica vậy?

- Liên quan tới sao? - Nó quay sang hỏi Jessica khi nó đã tính tiền xong.

- Này h tôi nói cô k nghe hả? Đừng bày ra vẻ mặt lằm lằm lì lì đó với chị. - Jessica liền thay đổi thái độ, có vẻ dịu hơn.

- Chị...cô có tư cách sao? - Nó vẫn vậy..lạnh lùng...Nhưng có lẽ nhìn vào thì thấy tất cả mọi người có vẻ nghiêng về Jessica hơn.

- Mà...- Jessica tức quá không chịu được định giơ tay lên tát nó, nhưng đã bị nó chặn được. " Đúng thật là rất mạnh" Đây là những gì nó nghĩ khi nắm chặt lấy Jessica. Jessica đứng không vững khi mang giày cao gót nên té ngã.

- Tôi nói cho cô biết cô có thể đổi trắng thay đen, lật ngược như nướng trước mặt mọi người. Nhưng cô không qua mặt được tôi đâu. Hãy dừng ngay cái trò ném đá giấu tay đi. - Nó buông tay ra xong phủi tay vài cái rồi nhận lấy túi đồ rồi bước đi. Mọi người thấy tội cho Jessica và nói nó này nọ. Nhưng nhận lại chỉ là cái nhìn sắc lạnh của nó.

.....

- Anh xem...Fasmin, em định gọi em ấy về sống với gia đình vậy mà nó lại làm nhục em trước mặt bao nhiêu người tại trung tâm vậy đó. Anh xem, tay em trầy xước hết rồi sao mà mặc áo cưới làm cô dâu đẹp nhất của anh đây. - Jessica đang làm nũng với hắn.

-Fasmin, cô ta dám làm vậy với em sao? Anh muốn trả thù cho em..Nhưng cô ta thật sự rất thông minh và tài giỏi. - Hắn cảm thấy bức tức và ghen tỵ với thực lực của nó.

- Em có cách này. Chúng ta cùng hợp tác đối phó TRầm thị đi. Một mình Tống thị cũng k lại, thì hãy cùng hợp tác kéo Trầm thị xuống đi. - Jessica vẽ ra kế hoạch trả thù cho hắn.

- Ok..cứ quyết định vậy đi. Những vết thương này, anh sẽ trả cả vốn lẫn lời cho em. Em chờ xem. - Tại căn nhà của nó mà hấn và Jessica vẫn tự nhiên ngồi bàn, trong khi Ren đã nghe rõ mồn một.

.....

Nó vừa họp xong liền về nhà. Nhà cửa không có ai, chắc Bin đã đến bệnh viện làm việc. Chỉ còn lại nó một mình trong căn nhà rộng lớn này. Mà đây là nhà của nó thật sao?

- Alo, tôi biết rồi. Ren, cậu nên nhớ lời tôi nói. Cô ta rất giỏi võ.- Nó nghe điện thoại xong liền cúp máy. Nó ngồi cạnh cửa sổ, ngắm nhìn vườn hoa. Thật ra nếu Ren k báo cho nó biết thì nó cũng sẽ biết thôi, những gì hình ảnh, clip trong laptop nó đã nói lên tất cả. Trong nhà nó, đều có camera mật cả, và điều này chỉ duy nhất người thiết kế căn nhà đó biết mà thôi. Tâm trạng nó phải nói thế nào đây nhỉ? Có gì đó mà dường như nó đã bắt đầu rồi. Hấn cũng bị cuốn theo vụ này. Nhưng nếu mọi chuyện đã như vậy, nó sẽ làm thẳng tay, thẳng tay với những thứ được gọi là sự công bằng nghiêm minh kể cả đối với hấn hay Trịnh gia.

” Black Rose Killer, tôi sẽ bắt cô phải lộ diện” Nó nói như chắc chắn.

Mọi thứ dường như mới chính thức bắt đầu từ đây.

78. Chương 91: Black Rose Killer.

Mọi chuyện thực sự đã bắt đầu khi nửa đêm điện thoại nó reo lên.

- Ok. bắt đầu đi. - Nó tỉnh dậy nói. Thật ra nó k dễ ngủ chút nào mà hầu như là nó k ngủ là đằng khác.

“Hành động nhanh vậy sao?” Nó vừa nói xong liền mở laptop vừa xem gì đó. Xem ra nó cũng phải hành động thôi.

Nó lại chuẩn bị ra ngoài, chọn cho mình chiếc quần Jean đen. Nói chung là nó style nguyên cây đen, nón lưỡi trai đen. Nhảy qua cửa sổ và ra ngoài.

Nhưng trước mắt nó là gì đây? Một cảnh tượng cực kì kì cục..

Một bóng đen với đôi boot Jess màu vàng đồng cùng với bóng đen khác. Cái bóng đen kia có vẻ cao lớn hơn, giữa đêm khuya mà sao lại ở đây? Nó chỉ muốn điều tra chút thôi nhưng.

Nó vừa bước thêm một bước thì bóng đen cao lớn kia đã thoát đi. Chỉ còn lại bóng đen Jess kia. chiếc mũ sụp xuống cùng khẩu trang làm nó k nhận ra là ai.

- Tại sao lại nghe lén. - Bóng đen đó quay lại nói với nó. Nhìn tuy đối mặt nhưng chỉ thấy được đôi mắt sắc lạnh của một sát thủ. Nhưng ánh mắt đó có gì đối với nó chứ.

- Lộ diện rồi sao Black Rose? - nó chỉ trả lời thờ ơ. Hiện tại nó cũng là một bóng đen đó.

- Biết vậy đừng xen vào chuyện của tôi. Đụng tới Black Rose này, chỉ có con đường chết. - bóng đen ấy vừa nói xong thì cũng chính là lúc nó dùng hai ngón tay nhận lấy phi tiêu từ bóng đen ấy phóng về phía nó. Nhìn phi tiêu, hux. nó đoán k sai. Là sát thủ hoa hồng đen. Phi tiêu hoa hồng rất sắc có thể lấy mạng bất cứ lúc nào khi nó chỉ phượt qua.

- Tôi chỉ muốn biết Black Rose có đúng như mọi người đồn đại hay không thôi? Hay chỉ là gán mác. - Hôm nay thật sự là nó muốn thử đối đầu với sát thủ hay muốn khiêu chiến? Những lời nó của nó như những gai nhọn chọt vào bóng đen kia?

- Muốn biết thật hư? Thử sẽ biết. - Chưa nói hết câu thì bóng đen ấy đã lao vào nó rồi. Như muốn xé xác nó ra với tốc độ nhanh kinh hồn. Đúng thật là một sát thủ chuyên nghiệp đỉnh của đỉnh. Còn nó thì sao? Nhìn bóng đen lao về mình với tốc độ ánh sáng mà nó chỉ đứng đó nhếch môi một cái. Đợi bóng đen gần đến về phía mình nó lại nhẹ nhàng lách sang bên trái, bóng đen kia liền bay ngược lại nó lại né sang bên

phải. Động tác rất nhẹ nhàng. Cứ thế, bóng đen ấy k đụng đến nó thì tức giận đem hết những đòn quyết tử ra đánh, bắt buộc nó phải động tay động chân rồi.

Cả hai giao đấu với nhau, đúng thật lực của bóng đen kia rất mạnh, thể lực đã dùng nhiều như vậy mà vẫn giữ được, đánh rất sung sức. Nó cũng chẳng thua đâu. Những gì sát thủ kia sử dụng nó đều tìm cách đỡ mà k mất sức. Cứ thế, bóng đen kia k làm gì dc nó.

- Sao mà y k ra đòn hả? Mà y giỏi võ lắm mà. Vậy mà k dám ra đòn đánh tao sao? Đúng thật, ngu người. - Đến lượt bóng đen kia thách đấu nó.

- Muốn biết sao? Tôi mới học được chiêu này. Thử xem sao. - Nó vừa nói xong. Liền bật lên cao thực hiện cú đá xoay vòng. Thường thì đúng một vòng, bóng đen chỉ nhéch môi khi thấy nó thực hiện đòn củ chuối đó vì bóng đen ấy đã đoán được ý định của nó. Nhưng không, nó làm bóng đen kia bất ngờ và k tránh kịp vì nó điều khiển lực chân chỉ xoay nửa vòng, xoay đến nửa vòng đúng với vị trí bóng đen liền nghiêng người phóng phi tiêu hoa hồng. Bóng đen kia cũng né sang nhưng k may trúng vào vai trái. Máu từ vai chảy ra. Nhưng toàn màu đen. Chắc phi tiêu có độc.

- Mà...dám...- Bóng đen kia thấy nó làm hại đến mình liền tức giận ôm lấy vai nói.

- Sao? Chiêu này tôi dùng được chứ. Tôi chỉ muốn trả nó lại cho cô thôi. k còn gì nữa. Bye. - Những gì nó nói đều đúng vì phi tiêu đó là của bóng đen kia, đầu phải của nó. Nó chỉ muốn trả lại một cách đặc biệt mà thôi. Nhưng nhìn máu chảy ra từ vai của bóng đen kia thì chắc chắn trong phi tiêu đó có độc rồi. Đúng thật gây ông đập lưng ông. Nó nhéch môi bước đi. Xem ra mọi chuyện sắp bày ra trước mắt rồi.

.....

- Trịnh Hàn Băng, em dám làm hại đến thuộc hạ của tôi. Tôi ẽ trả lại gấp ngàn lần.”- ở đâu đó, bóng đen cao lớn kia vẫn còn. Nhưng sao khi nó rời khỏi cũng bỏ đi mà k quay lại giúp bóng đen kia.

Bóng đen kia chỉ biết ôm lấy vai mà về.

.....

Tại nhà nó.nhà tối om. có lẽ Ren đang ngủ. Jessica nhẹ nhàng về phòng mình. Nhưng đâu ngờ Ren ở bếp uống nước đã thấy tất cả chứ. Tìm lấy đèn pin xem rõ những bước đi nhẹ nhàng nhưng gấp rút. Mỗi bước chân đều để lại vết máu nhỏ.

“Vừa mới đi giết người xong bị người ta xử lại hả gì vậy trời?” Ren vừa nói xog vừa cười cũng vội lắc đầu về phòng ngủ.

79. Chương 92: Mã Vạch.

Sáng hôm sau, ai cũng vào việc nấy. Bin thì đã đến bệnh viện từ sớm, nó cũng phải đến công ty. Nhưng xem ra hôm nay công ty của nó có khách quý rồi.

Nó vừa đến cửa công ty liền có điện thoại.

- Tôi đang đứng trước công ty, tôi sẽ vào ngay. “Hừx..đến rồi sao? Vợ chồng họ nhanh thật” nói xong nó cũng cầm điện thoại vào.

Nó hiên ngang bước vào Trầm thị.

- Cô đi không thấy đường à.. - Tiếng quát mắng của ai đó. Nhưng nó cũng biết là ai rồi. Nhưng điều nó chú ý hơn là người đang quát mắng kia lại đang ôm bả vai của mình.

“Vợ người ta..”

Người phụ nữ dọn vệ sinh kia rít rít xin lỗi, cũng may là chưa làm bẩn đồ của cô ta. Nhưng sao hôm nay Jessica trước mặt nó lại cau gắt chứ nhỉ, bình thường dịu dàng lắm mà. Nếu nhớ k lầm những lần nó gặp

Jessica cô ta thường diện váy không tay để khoe làn da trắng nhưng sao hôm nay diện đầm cao cổ lại còn dài đến cổ tay một màu đen kịt. Chỉ có một lí do. Vai cô ta bị thương và cô ta chính là Black Rose. Nhưng vẫn chưa thể nói ra được. Nó đứng đó nhìn một cái rồi cũng vào phòng mình.

.....
Nó ngồi đó trên chiếc ghế chủ tịch kia lạnh lùng nhìn hai còn người đi vào.

- Chào cô. //Chào em. - Hấn và Jessica tay trong tay chào nó.

- Chào. Mary giúp tôi mang 2 tách cafe vào đây.

- Vâng.- Mary lịch thiệp ra ngoài trông bộ vest công sở rất đẹp, rất nữ tính.

Hấn hôm nay cũng rất lịch sự, từ khi Jessica về style hấn đổi hẳn, áo sơmi đỏ huyết cùng với quần tây đô sôvin, nhìn Jessica mãi nhưng nhìn nó lại là sự lạnh lùng.

- Chúng tôi đến đây muốn cô hợp tác với chúng tôi. - Hấn lên tiếng nói trước.

- Tôi k đồng ý. Mời ra ngoài. - Nó thẳng thừng từ chối. Chưa gì hết Jessica mặt đã đen lại còn hấn thì tay nắm chặt. Nó xem hấn như ruồi sao mà dám đuổi hấn vậy chứ. Jessica an ủi hấn rồi cả hai ra ngoài.

- Trầm thị của cô cũng là do cô cướp của người ta sao cô dám ngênh mặt chứ. Nó sẽ nhanh chóng sụp đổ thôi. - Hấn tức giận quay lại nhìn thẳng vào nó nói.

- Tôi sẽ chờ ngày đó. - Nó cũng đành thép đáp lại, xem ra hấn đã ghét nó thật rồi. Đúng thật thời gian 1 tháng sao bằng 2 năm của người ta được chứ. Với lại nó cũng chẳng biểu hiện gì với hấn. Jessica tức tối khi nhìn thấy thái độ nó như vậy. Hấn ghét nó nói nó như vậy mà nó vẫn cứng đờ. Nó là tảng đá băng hay sao vậy vừa lạnh vừa cứng. Khó mà vỡ.

.....
Sao khi hấn và Jessica bỏ đi.

- Mary,gọi Mark vào đây.

- Hai người nên cẩn thận. Nhất là với Trầm Phong. - Nó ngồi đối diện với 2 anh em họ Hall

- Chẳng lẽ, hai người họ muốn hại chúng ta. - Mark suy đoán

- Đúng. - Nó khẳng định việc này rất hệ trọng.

- Ok..Còn việc của Sin.Tôi...- Mark muốn nói tiếp nhưng..

“sếp...có chuyện đó sao? Em sẽ lại đó ngay” Nó vừa nghe xong điện thoại liền lấy áo khoác định đi.

- Win...có chuyện gì vậy? Sếp gọi có việc gì sao? - Mary thấy nó có vẻ vội nên vội hỏi.

- Công viên Sam Sam phát hiện ra người chết, trên cánh tay còn xuất hiện nhiều vạch. Sếp mới kêu chúng ta sang đó hợp tác với cảnh sát khu vực. Xem xét thể nào. - Nó nói nhanh. Đối với vụ án này, rất quan trọng đối với nó.

- Win, chúng tôi cũng muốn đi. - Mark và Mary cùng đứng dậy. Định theo nó.

- Không được. Hai người nên quản lí công ty có Alice và Jane hỗ trợ tôi. Họ sẽ hành động ngay thôi. Hia người cẩn thận. Đây là lệnh. - Nó lạnh lùng nói rồi lấy điện thoại cùng áo khoác rời đi.

.....
- Sao mà vạch lại xuất hiện ở đây. Chẳng lẽ tên sát thủ biến thái đó về đây. - Alice vừa lái xe vừa nói.

- Đến đó trước đã. Nhanh đi Alice. - Jane hỏi thúc cò nó vẫn ngồi yên đó. Mái tóc dài ngời giữa bị gió tạt vào như muốn bao lấy mặt nó.

- Tránh ra dùm...chúng tôi đang làm việc...ai không phận sự...Nè.....ai cho cô vào hả...- Tên cảnh sát cúi gắt khi có nhiều người nhao nhao nhìn vào cảnh tượng kì dị bên trong. Ở Việt Nam này chưa từng xảy ra vụ trọng án thế này.

“Két.” tiếng thắng xe gấp gáp của tụi nó.

Jane và Alice bước xuống nhanh chóng cùng với giày Nike trắng đen, Jane thì với áo thun full trắng cùng jean đen. Alice với chiếc áo HBA đen kết hợp với jean xanh đậm. Cả hai đều khoác cho mình chiếc áo khoác da đen.

Nó cũng bước xuống. Bộ vest đen dài áo sơ mi trắng ở cổ là đường viền được đính hạt lấp lánh rất có đẳng cấp, nhưng nó vẫn đứng đó nhìn chằm chằm hành động gì thêm trong khi Jane và Alice đã đưa thẻ cảnh sát và yêu cầu vào hiện trường.

Nó đang suy nghĩ xem mình có nên lộ thân phận hay không?

Cuối cùng nó vẫn quyết định đứng đó nhìn xa cái xác ấy. Rất tồi tệ.

- Là tam sm. Đúng là vụ án mã vạch. - Jane và Alice sau khi quan sát xong ra đứng kế bên nó nói thầm.

- Ở cánh tay trái có 7 vạch dài ngắn khác nhau nhưng nhìn chúng rất đều. - Alice nói ra những gì mình thấy được.

- Chúng ta về thôi. Hai người làm giúp tôi bản báo cáo, làm xong gửi sang tôi. - Nó nói xong liền lên xe về.

.....

Nhìn bảng tin tức tên laptop Tuấn cười, dường như anh rất hài lòng.

- Tốt lắm Jin. Vụ của Jess đã làm Băng Nhi khổ sở rồi. Thêm vụ này nữa chắc chắn Băng Nhi sẽ k kịp xoay sở đâu. Nói với Jess tìm cách hợp nhất World và Tổng thị lại đi. - Tuấn ngồi chân nói. Anh đang rất thoải mái khi thấy những gì trên laptop.

“Từ từ mà tận hưởng....” Sau khi Đức rời đi cũng chính là lúc con quỷ trong Tuấn hiện lên. Hai mắt anh híp lại tạo thành một đường ngang, màu đỏ huyết hiện đầy trong mắt anh. Mỗi khi ánh mắt anh trở nên như vậy sẽ báo hiệu cho điều gì đó của cái chết. Có thể nói rằng ánh mắt đó của Tuấn là ánh mắt của thần chết. Mỗi khi màu đỏ huyết hiện lên sẽ có một mạng người ra đi.

80. Chương 93: Những Rắc Rối.

Nó về đến nhà, nhà lại không có ai. Có lẽ Bin vẫn chưa về. Nó về phòng, mặt vẫn lạnh tanh không chút cảm xúc. Chuyện của hắn không mấy quan trọng vì nó đã từ bỏ nhưng chuyện của Jessica khi nó đã xác nhận được Jessica chính là Black Rose - một sát thủ bí ẩn, nhưng lại rất độc ác giết người không gớm tay. Lại còn thêm vụ án mã vạch lúc sáng nay. Nó ngồi ở bàn làm việc trước mặt là chiếc laptop vẫn còn sáng đèn. Suy nghĩ một lúc, sắp xếp những chuyện xảy ra theo một hệ thống nhất định và hợp lí. Chắc chắn nó không khó để nhận ra rằng những chuyện vừa xảy ra chúng đều có liên kết với nhau thậm chí là có người sắp đặt trước.

“Là Jame sao? Chỉ có anh ta mới có đủ lực để làm những chuyện này” Xem ra nó rất chắc chắn về việc này. Nghĩa là Jessica là người của Jame sao? Chỉ có điều này là nó không chắc chắn.

“I wana reset....I wana reset.....”

“Tôi nghe....có chuyện đó sao?” Cú điện thoại vừa rồi là Mary gọi cho nó. Quả thật Jessica hành động rất nhanh. Mới đây mà World và Tổng thị đã hợp nhất.

” Tổng thị dần bị biến thành con tốt trong bàn cờ này rồi” Nó phải làm gì khi chỉ có nó mới nhận ra được mức độ nguy hiểm của ván cờ mà chính Jessica đã bày ra cho Tổng thị là như thế nào.

“Hai người điều tra cho tôi về Tam sm. Những ai có tam sm, chúng ta phải bắt giữ họ về điều tra.” nó ra lệnh cho Jane và Alice. Xem ra nó đã quyết tâm theo vụ án này tới cùng.

.....

Hôm nay là ngày mà hấn và Jessica phải chụp hình cưới. Lễ cưới của họ diễn ra ngày một gần nhưng lại rất long trọng và hoành tráng. Thấy việc chọn đồ cưới và trang sức cho cô dâu thôi cũng đủ hiểu.

- Mẹ, bộ trang sức này có hợp với con không. - Jessica đang đi mua sắm cùng với mẹ mình, cô đang thử sợi dây chuyền bằng ngọc trai thật cho mẹ mình xem.

- Con mẹ đẹp sẵn rồi, nên làm gì cũng đẹp hết. - Mẹ nó cưng chiều Jessica nói. Thái độ cưng chiều này chưa bao giờ bà đối với nó.

- Dạ..thôi vậy lấy bộ này nha mẹ. Con còn phải thử đồ cưới, Resd đang đợi con. Con đi nha mẹ. - Jessica nói xong liền bỏ đi. Còn bộ trang sức kia diễn nhiên người giữ và trả tiền là mẹ nó.

Nhưng đến khi bà nhận phiếu thanh toán, mẹ nó lại nhận thêm một tờ giấy nhỏ kèm theo phiếu thanh toán, lật ra xem thấy dòng chữ ” Bà có chắc Jessica là con bà không?”, mẹ nó giật mình quay lại hỏi cô nhân viên.

- Xin lỗi...có một người cao cao bảo tôi gởi hộ anh ta. - cô nhân viên cười trả lời mặc dù k biết ở trong có viết gì.

- ờhh....ờhhh....cảm ơn cô...- Mẹ nó cũng cười trừ bỏ đi... là ai đã viết những dòng này chứ. Rốt cục có ý gì đây?

.....

- Chị dâu à...tấm hình này k phía là cô ta với anh Resd sao? - Sany nói xong chỉ tay về phía tấm hình được đặt trong tiệm áo cưới kia. Zeny cũng theo hướng tay của em chồng mình mà nhìn.

- Em nghĩ họ có xứng đôi k? - Zeny tự nhiên hỏi.

- Diễn nhiên không rồi. Dù là yêu nhau 2 năm nhưng tự nhiên về phá chuyện tốt của người ta. - Sany nói xong Zeny liền nảy ra ý định gì đó, dắt tay Sany vào trong.

.....

- Xin lỗi...chúng tôi thấy đẹp nên mới để thôi ạ....chúng tôi sẽ đổi ngay...-

- Làm gì phải đổi...- Jessica ở đâu đi vào, còn có cả hấn.

- Hai cô này nói ...

- Cứ để đó...chuyện của chúng tôi các người có quyền xen vào à. - Jessica ánh mắt có phần giận dữ về phía Zeny. Zeny cũng chẳng vừa, nhưng vẫn nhớ câu “ác giả ác báo. gieo nhân nào gặt quả nấy” nên cũng im lặng dắt Sany ra mà k nói một lời.

- Chị à...sao chị nhin vậy. Vụ lúc trước em còn chưa tính sổ mà...- Sany

- Sẽ có người tính sổ thay em...Tính cả vốn lẫn lời luôn, giờ chúng ta đi gặp Ren thôi.

.....

- Anh, mai chúng ta đám cưới rồi đó...em thấy mình thật hạnh phúc. - Jessica dựa vào người hấn đồng thời bỏ cái gì đó vào túi áo hấn, nhưng hấn k hề biết.

- Anh cũng vậy...rất hồi hộp...- hấn cũng ôm Jessica, hôn vào má Jessica một cái.

- Chuyện Trầm thị sao rồi. - Hấn hỏi.

- Yên tâm đi...xong rồi...tối nay sẽ phá sản ngay thôi. - Jessica dần nở nụ cười hiểm độc. Còn hấn cũng cười theo Jessica. Đường như Jessica sắp biến hấn thành con người độc ác rồi.

.....

- Anh hai, không xong rồi. Tất cả hồ sơ bên phòng kế toán điều là giả. Chúng ta đang thiếu hụt và mất một số tiền khá lớn. Vốn đầu tư bỗng nhiên bị cắt hết rồi. - Mary nóng vội nói với Mark trong khi giờ này đã 10h đêm. Cái quái gì đang diễn ra đây.

- Phải báo Win thôi. - Mark nói xong gọi điện thoại cho nó. Cũng may giờ này nó vẫn còn làm việc tại nhà. Nghe việc nó cũng phải tức tốc chạy đi. Ra đến cửa lại gặp Bin vừa về nhà.

- Em định ra ngoài giờ này sao? - Bin mệt mỏi hỏi. Anh phải trực cả ngày ở bệnh viện nên phải thế này. Với lại sợ nó bị ảnh hưởng vì ngày mai là ngày cưới của hắn. Anh cũng nhận được thiệp mời.

- Công ty có chuyện em phải đến đó. - Nó chạy nhanh ra ngoài.

Bin nghe xong cũng hơi lo lắng nhưng lại quyết định lên phòng. Trong phòng anh lúc này là một màn đêm, một màu đen. Anh nắm chặt tay.

“Nguyệt Tâm, đừng tưởng một tay che trời. Nếu cô làm hại đến Minh Hy một lần nữa tôi sẽ không tha cho cô. ” Anh đang rất tức giận, tờ giấy mà nhân viên đưa cho mẹ nó là do anh viết. Anh muốn cảnh báo mẹ nó về việc nhận con nhưng anh chẳng thấy động tĩnh gì về mẹ nó nên anh cũng phải hành động. Những gì Jessica làm đã đi quá giới hạn khi liên tiếp gây ra những rắc rối hay nói những lời khích nó. Một khi tức nước thì sẽ vỡ bờ thôi mà ở đây chính anh là người vỡ ra sự thật đó. Một sự thật mà chỉ có anh mới biết.

.....

Quay lại với nó, nó vừa đến Trầm thị lại phải vào cuộc họp gấp. Trong phòng họp của Trầm thị lúc này như âm 100 độ vậy. Mọi người chỉ biết im lặng vì mọi chuyện như vậy. Công ty lại lâm vào tình cảnh như lúc Trầm Mặc bỏ của chạy lấy người.

- Tôi để các người vào làm việc để làm ra những chuyện này sao. - Nó quăn mạnh sắp tài liệu giả xuống bàn. Hai bên dãy bàn đều run bần bật bởi sự tức giận của nó. Nó lại một lần nữa kiềm chế cảm xúc, kiềm chế sự tức giận vì nó luôn thấu hiểu câu “giận quá mất khôn” mà mọi người thường mắc phải.

Trầm Phong chỉ ngồi một góc cười mỉm. Anh sắp trả thù cho ba mình được rồi. Nhưng câu nói của nó làm anh bật dậy

- Trầm Phong anh nên khỏi Trầm thị. - Nó ngồi xuống nói. Nụ cười của Trầm Phong lúc này nó đã thấy và hiểu được.

- Tôi làm gì phải rời khỏi.- Trầm Phong bật dậy nói.

- Còn ngang nhiên hỏi tôi. Nếu một công ty mà có con gián lúc nào cũng phá hoại thì công ty đó sẽ chẳng có lợi nhuận. Mà nếu có lợi nhuận thì cũng bị con gián đó đục khoét. - Nó nói làm mọi người giật mình. Đặt biệt là Trầm Phong đang đứng ngơ ra kia.

- Tôi đã cho anh cơ hội làm việc ở Trầm Thị nhưng anh lại lấy oán báo ân thì tôi nghĩ anh nên rời khỏi đây. - Nó lạnh lùng nói. Tính nó luôn cẩn thận và kĩ càng nên lúc nó bắt taxi đến công ty nó đã xem camera.

- Cơ hội. Chẳng phải là cô cướp công ty của ba tôi sao? Còn tổng ba tôi vào tù. Công ty này là của ba tôi. - Trầm Phong tức giận nói.

- Tôi là người công tư phân minh. Lợi ích công ty đặt lên hàng đầu còn về chuyện của ba anh là do quả báo thôi. Tôi chỉ giúp cảnh sát đưa mọi chuyện ra ánh sáng. Còn bây giờ mời...- Nó chỉ tay về phía cửa đuổi Trầm Phong. Còn Trầm Phong cũng phải áp chế sự tức giận vì anh đã đạt được mục đích với lại anh còn có World đang chờ anh.

- Ai muốn theo anh ta. Thì nhanh chân ra khỏi đây. - Nó nói k cảm xúc.

- Nên làm tốt nhiệm vụ của mỗi người trong mỗi bộ phận. Hai người theo tôi vào phòng làm việc. - Nó quay sang Mary và Mark với ánh mắt lạnh lùng, đồng thời cảnh báo nhân viên khác nên làm hết trách nhiệm.

.....

- Tôi nói sao hai người không nghe vậy - trong phòng làm việc của nó. Có thể nó đã lớn tiếng, khi Mary và Mark cuối đầu biết lỗi của mình.

- Là do chúng tôi sơ ý. Xin lỗi Win. - Mark

- Nhưng Trầm Phong anh ta hành động nhanh thật. - Mary nói lên.

- Chúng ta chỉ có 2g để xử lý chuyện này, nếu k hoàn thành cái tập đoàn vừa mới hợp nhất kia sẽ được nước lấn tới. - Nó đưa ra hướng giải quyết.

- Chúng tôi sẽ lấy công chuộc tội. Chúng tôi đi đây. - Mark và Mary k hẹn cùng nói. Đúng như nó nghĩ, những chuyện thế này nó nghĩ anh em họ sẽ làm được.

Nhưng chắc chắn họ sẽ làm được vì linh cảm nó luôn luôn đúng thậm chí nó đã lường trước được việc này. Số tiền thất thoát kia nó đã xử lý trước khi bị Trầm Phong đục khoét mà Trầm Phong đã đắc ý k biết đã đi vào kế hoạch của nó.

Nó ngã người ra sau ghế. Đúng thật mọi rắc rối đều xuất hiện cùng một lúc. Mai lại là đám cưới của hần, nó có nên đến hay không đây? Nó mệt mỏi thiếp đi...Chờ đợi ngày mai đến với nó.

Mọi người hãy cmt bên dưới cho tác giả biết ý kiến nhé....!!!

81. Chương 94: Kẻ Tình Nghi - Lễ Cưới Liệu Có Thành?

Hôm nay là ngày mà hần và Jessica đám cưới. Hôn lễ được diễn ra rất hoành tráng mà k kém phần sang trọng. Tất cả các quan khách đến dự đều là nhữ gia đình có thế lực trong top thể giới , vô cùng có quyền lực. Hần hôm nay trông rất tươi, rất lịch thiệp trong bộ vest trắng sang trọng đang nóng lòng chờ cô dâu.

.....tại phòng chờ.....

- Được rồi, cô ra ngoài đi. - Jessica gọi cô nhân viên ra ngoài.

Trong phòng lúc này chỉ còn lại cô. Phải nói là hôm nay Jessica rất đẹp, đẹp theo kiểu sắc sảo trông chiếc váy cưới cúp ngực cổ điển, tóc búi một phần, uốn xoã nhẹ một phần, bên trên còn cài vương miện bằng kim cương, bộ trang sức lấp lánh trên người. Quả thật hôm nay, những gì trên người Jessica nếu nói về giá cả chắc chắn sẽ k đỡ nổi.

Jessica vẫn ngồi đó, đứng trước tấm gương lớn kia, rồi tự đánh giá chính mình, nở nụ cười hiểm độc.

- Trịnh Hàn Băng, cô thua rồi. Ba mẹ, Resd, World và Tống thị đều là của tôi. haha - Jessica nói nhỏ đủ mình nghe nhưng có lẽ lúc này Jessica thực sự rất sung sướng nhìn biểu hiện của cô thôi cũng đủ hiểu.

.....

Hôm nay ai ai cũng đẹp, cũng tranh thủ. Bin cũng đến dự. Rin, Min và Jeny đều lộng lẫy tay trong tay với những ông chồng lịch lãm trong vest đen áo sơ mi trắng. Ai cũng tươi cười. Riêng ba người nhà Kim tức vợ chồng Kon và Sany đều gương cười cả. Zeny và Sany cũng chọn đại cho mình cái váy cùng giày cao gót miễn sao trông được là được k quá lộng lẫy cũng k quá lồi thối. Jask hay tin cũng về và khi hay sự thật anh càng mừng hơn khi nó và anh k phải là anh em họ cũng có nghĩa là anh được tự do yêu và theo đuổi nó. Anh càng mừng hơn khi nghe tin hần kết hôn nhưn người kết hôn với hần k phải là nó. Anh có hơi bất ngờ nhưng hình như vui mừng chiếm gần hết con người anh. Anh tức tốc về dự đám cưới này cho bằng được.

Và hôm nay anh mới thấy nét mặt tươi cười của hần. Vậy là hần k có tình cảm với nó sao? Nhìn cô dâu chú rể đang tiến vào lễ đường kia ai cũng ngưỡng mộ vì họ quá đẹp đôi. Jessica nở nụ cười kiêu diễm chào mọi người.

.....

Tại Trầm thị lúc này, ánh sáng đã đến với Trầm thị khi những nhân viên đều tươi cười khi mọi chuyện đã được giải quyết vào tối qua và k cần chịu áp lực từ nó.

Riêng nó, có lẽ vì mệt mỏi quá nên giờ này nó còn gục xuống bàn, mái tóc rũ xuống che mắt khuôn mặt tựa thiên thần kia.

Mark và Mary vào thấy nó như vậy không nở gọi nó dậy. Nhưng vì tính chất công việc bắt buộc họ phải phá giấc ngủ bình yên kia của nó.

- Win....Jane và Alice vừa mới gọi cho chúng tôi nói rằng đã tìm ra kẻ giữ tam sm. Win...- Mary miễn cưỡng gọi nó dậy.

- Bây giờ rồi? - Nó hỏi Mary.

- Gần 7h30. - Mary cũng tận tình trả lời nó.

- Chắc lễ cưới cũng đã bắt đầu. - Nó bắt giấc nói. Nhưng có lẽ ý định của nó là k đến.

- Chúng ta có cần đến đó không? - Mary hỏi.

- Dĩ nhiên là có. - Mark trả lời trong khi nó k có biểu hiện gì đặc biệt.

- Đến đó làm gì Mark. Chúng ta không liên quan. -

- Không đến đó sao bắt người đây? - Mark

- Bắt người? Đã tìm được rồi sao? - Nó lại hỏi, có lẽ lúc này nó k để ý đến những gì Mary nói.

- Đúng rồi Win. Jane và Alice vừa gọi đến báo là đã tìm được. Hiện giờ người đó đang ở lễ cưới của nhà họ Trịnh. - Tổng. - Mary.

- Ai? - Nó lạnh lùng. Nó dường như cảm nhận được điếu gì đó không hay sắp xảy ra.

- Là bang chủ của Delly . Resd. Nhân vật chính của lễ cưới hôm nay. - Mark thẳng thừng nói, k để ý đến ánh mắt ra hiệu của Mary.

Còn nó sau khi nghe tên hần có phần bất ngờ, nhưng ý thức được nhiệm vụ của nó. Hần đã là quá khứ, trách nhiệm và nhiệm vụ của nó mới là hiện tại và tương lai.

- Zeny, phiền cậu giúp tôi ngăn cản lễ cưới lại, kéo dài thời gian chờ tôi đến. - Nó nói nhanh trong điện thoại. Nếu k mọi chuyện sẽ k kịp.

- Đi thôi. Chúng ta phải ngăn lễ cưới lại. - Nó vội lấy áo khoác và rời khỏi cùng Mary và Mark. Qua ngày hôm nay chắc chắn sẽ có người hiểu lầm nó là kẻ phá hoại chẳng?

- Nghe đây, tôi không thể lộ thân phận. trông hết vào mọi người. - Nó ngồi trên xe nói. Có lẽ nó đã cảm nhận được những việc đang và sắp xảy ra. Đến giờ nó vẫn không muốn lộ thân phận. Nó có ý định gì đây chứ.

Mary luôn nhìn nó với ánh mắt lo lắng. Theo những gì Mary biết, Resd đã từng là hôn phu của nó. Vậy mà hôm nay hần lại.....nó sẽ ra sao? Nó có buồn không, Mary lo cho nó, liệu nó có can đảm hay đau khổ tột cùng? Nhưng bây giờ những gì Mary nghĩ điều là vô bổ khi nó vẫn lạnh lùng ngồi đó, ánh mắt thờ ơ lạnh nhạt. Tâm tư của nó vô cùng ổn định. Nói chung nhìn nó bình thần đến bình thần. Việc của hần là bang chủ hay là kẻ tình nghi giữ tam sm như k có chút ảnh hưởng nào đối với nó.

82. Chương 95: “cô Là Kẻ Phá Hoại”

Lễ cưới đã được tiến hành khi mọi người đã có mặt đông đủ. Chẳng ai để tâm đến nó có đến hay không vì nghĩ nó sẽ k đến. K dám đối mặt. Khi Zeny vừa nghe xong điện thoại lập tức kéo Sany vào nhà thờ.

- Có chuyện gì vậy chị. Em k muốn vào đó. - Sany thấy mình bị kéo đi đi nên hỏi.

- Nghe này Sany, chị em mình phải tìm cách trì hoãn lại hôn lễ này. - Zeny vội nói.

- Nhưng sao phải làm vậy. - Sany hỏi khi chạy vào cùng Zeny

- Chị k rõ, nhưng phải ngăn cản trước khi quá muộn. - Nói xong thì cũng chính là lúc cả hai chị em Zeny và Sany thấy cha sứ hỏi mọi người.

- Thế có ai phản đối hôn lễ này không? - Cha sứ đứng trước bục cao nói.

- Tôi phản đối. - Tất cả mọi người đều quay lại nhìn hai người đang đồng thanh phản đối kia.

- Zeny, Sany sao hai con lại phản đối. - Mẹ hần hỏi thay vì cha sứ đang định tìm lí do.

- Vì Nguyệt Tâm xứng đáng. - Sany tìm được một lí do củ chuối nói.

- Con nói xem, sao con bé k xứng đáng. k phải vì chuyện hôm trước mà con thù con bé đến vậy chứ. - Mẹ nó cũng mở lời. Bà đang giúp Jessica.

- Không chỉ có vậy. Chuyện hôm trước Sany đã nói hết với con cả chuyện của con đẩy Jessica, mọi chuyện đều do cô ta làm. Làm xong lại đổ hết lên người con và Sany. - Zeny chỉ biết nói về việc hôm trước mặc dù cô rất giận khi nhắc lại chuyện trước. Nhưng vì hết cách nên phải tìm lí do để kéo dài thời gian giúp nó.

“Fasmin ơi, cậu mau đến đây. Nếu k mình k mình e rằng k kiếm được bao lâu đâu” Zeny k ngừng khẩn cầu trong lòng.

- Con đang nói gì vậy Zeny? - Mẹ nó lại nói, đôi mắt có chút thất vọng nhưng đầy tức giận.

- Zeny Sany, nơi đây k phải để hai con quây đầu. Về chỗ ngồi đi. - Tới lượt mẹ Zeny nhắc nhở cô. Cô dâu và chú rể vẫn đứng đó. Mẹ nó và mẹ hần ra hiệu im lặng để hai bà giải quyết.

- Bây giờ hai con có về chỗ ngồi hay không? - Mẹ Zeny bắt đầu gặng giọng, khi thấy hai chị em bướng bỉnh vẫn đứng đó.

- Mẹ.....- Zeny sợ nhất là ánh mắt này của mẹ cô. Một ánh mắt nghiêm nghị, nhưng so với nó thì sao? Cô vẫn đứng đó...Cô biết nó mỗi khi làm điều gì đó điều có lí do của mình. Vì vậy cô đánh cấn rằng đánh bạo liệu mình phản lại mẹ mình. Vẫn đứng trơ ra đó.

- ZENY.....CON NGHE TA NÓI GÌ KHÔNG? - Mẹ Zeny bắt đầu tức giận, Sany đã cảm nhận được sự giận dữ từ trong đáy mắt của mẹ nó cùng mẹ Zeny nên cúi đầu nhưng nhất quyết k về.

- CON...

- Xin lỗi, hôn lễ này k thể hoàn thành được. - lại một lần nữa, tất cả mọi người đều quay về phía cửa, chào đón bốn con người lạ mà quen, quen mà lạ.

Bốn con người ấy đang tiến đến trước mặt hần. Hần lúc này rất ngạc nhiên nhìn bốn con người trước mắt. Vì chính hần cũng đã nhận ra hai anh em nhà họ Hall.

- Bốn người là ai? Sau lại đến đây? Fasmin, dù con đã huỷ hôn nhưng k cần phải gọi người đến phá hôn lễ này chứ. Con thật là....- Mẹ hần nói khi thấy bóng nó từ từ và chậm chậm tiến vào lễ đường sau bốn người lạ mặt kia.

- Xin lỗi bà Tổng. Chúng tôi k rảnh để phá hoại hôn lễ, chúng tôi là cảnh sát đến từ S.P.K, qua đây để điều tra vụ án. Chúng tôi tình nghi Tổng Duy Khôi có liên quan đến vụ án và cần anh ta hợp tác điều tra. - Jane nói sau đó cả ba người còn lại đồng loạt đưa thẻ cảnh sát ra như chứng minh thân phận của mình. Đến lúc này mọi người mới ngỡ ngàng. Hần hoàn toàn bất ngờ, như người trên mây rớt xuống.

- Con tôi là kẻ tình nghi....? Có nhầm k vậy? - Mẹ hần một phen bất ngờ.

- Anh....anh là kẻ tình nghi...liên quan vụ án gì đó sao? - Jessica cũng quay sang hần với ánh mắt ngỡ ngàng cùng lo lắng như k tin vào sự thật.

- Jessica...ba mẹ...mọi người phải tin con...con không có. - Hần chối cãi bởi thật sự hần k có làm, lại càng k biết vụ án gì đó nữa.

- Anh k biết vụ án vậy cái này anh biết chứ? - Mark cầm trên tay túi nilong, trong đó có chứa tam sm.

- Tam sm. - Hần nói, thứ này thì hần biết vì hần đứng đầu Delky mà, thế giới ngầm đương nhiên ai cũng biết tam sm. Thứ độc nhất thường chỉ có vị tí tối cao mới có được nó.

- Mời anh về sở cảnh sát hợp tác với chúng tôi. - Alice nói rồi ra hiệu mời hần ra ngoài. Cũng may k dùng ông số 8..

- Jessica....đợi anh...- câu cuối hẳn nói trước khi rời đi lại k dành cho nó. Liệu nó có đau lòng không?

- Resd,,em sẽ đợi anh...em sẽ giúp anh quản lí công ti..Anh phải trở về...- Jessica cũng đã rơi nước mắt.

Jessica đứng đó, nước mắt rơi lã chã, quan khách cũng đã về hết, Jane cùng đồng đội đã đưa hẳn về sở cảnh sát. Trong phòng này chỉ còn lại đại gia đình họ Trinh, Tổng. còn có cả Jask. Anh thấy nó đứng một góc, đáng vẻ thờ ơ nhưng có lẽ đã gầy hơn trước. Anh chưa đến gần nó thì nó đã rời đi.

- Cô đứng lại đó. - Mẹ nó nói khi thấy nó đã bước chân tới cửa. Nó cũng dừng bước, nó biết thế nào chuyện này cũng sẽ xảy ra.

- Có chuyện gì? - trở mặt rồi, giờ còn là mẹ con gì nữa đâu khi chính người mẹ mà mười mấy năm qua nó gọi là mẹ, giờ lại vì.....mà quay lưng ghét bỏ nó.

“Chát” tiếng tát tay từ mẹ nó dành cho nó.

- Bà đánh tôi? - Nó đột nhiên hỏi lại? Mọi người thấy cảnh này mà đau lòng, nhất là ba nó. Mẹ con yêu thương suốt mười mấy năm bây giờ lại tàn sát lẫn nhau rồi. Nhưng Bin đứng đó, anh vẫn đứng đó. ANh đã chứng kiến cái khuôn mặt đẹp đẽ thuần khiết in hẳn dấu tay của mẹ nó dành cho nó.

- Tôi đánh cô đó thì sao? Dù cô huỷ hôn, dù cô k còn là người của Trinh gia nhưng sao cô lại tàn nhẫn phá hoại hôn lễ của con tôi như vậy? - Mẹ nó cũng bật khóc, bà tức giận nhưng bà cũng biết thứ gì gọi là quá đáng, khi bà lỡ xuống tay với nó.

Nó vẫn đứng đó, đôi mắt nó luôn nhìn thẳng, hướng thẳng vào con người đang cầm sare trắng kia, cô ta khóc. Nhưng nó thừa biết những giọt nước mắt đó điều là giả tạo. Nhận thấy nó vẫn dùng ánh mắt lạnh tanh nhìn mình, Jessica cũng phải diễn nốt vai diễn cuối cùng. Cầm sare tới trước mặt nó định tát nó nhưng đã bị cánh tay rắn chắc từ ai đó ngăn chặn.

- Cô thử đụng đến Fasmin xem? - Jask thấy Bin đứng trước như che chở cho nó trong lòng tức lắm, vừa tức lại k biết Bin là ai mà sao nó lại im lặng đến vậy. Nó lạnh lùng vô cảm đến nỗi ai nói gì nó cũng mặc kệ sao? người k cảm xúc à....tảng băng à...

- Cô ta là kẻ phá hoại...Fasmin...tôi đã từng xem cô là em...tôi cũng biết cô mới chính là hôn phu của Resd nhưng anh ấy k yêu cô. Vậy tại sao cô lại nỡ phá hoại hạnh phúc của anh ấy...Tại sao? - Jessica đau khổ nói, nhưng trong lòng đang rất thoả mãn. Justy, Jesty, Min, Jackson, Jeny, Rin chỉ im lặng, k ai bênh vực nó. Họ cũng cùng suy nghĩ với mẹ nó. Nghĩ nó là kẻ phá hoại.

”- chị à...cô ta giả tạo quá..

-ừh...chỉ tiếc là Ren k được thấy cảnh này.” đôi lời tâm sự của hai chị em đang kéo nhau ngồi ở góc cuối phía cửa, đang xem kịch. Chưa bênh vực nó thì đã có kẻ lên tiếng rồi.

- Mọi người nên bình tĩnh....Thím à....thím nên...- Jask đang nói đang dở..

- Hôn lễ của cô?...hư.....không liên quan tôi....- Nó trả lời hờ hợt và quay người bước đi.

- TRỊNH HÀN BĂNG.....- Jessica hét lên và định bắt lấy tay nó, kéo nó lại...

- JESSICA...CÔ K HIỂU TÔI NÓI GÌ HAY SAO? - Bin kéo Jessica lại và dùng ánh mắt giận dữ nhìn Jessica, trong khi đó mọi người k hiểu vì sao Bin lại nhìn Jessica như vậy? Khi nhìn vào đôi mắt của Bin, Jessica nhận thấy rằng dường như k ổn. Mọi thứ ở con người này đều là nguy hiểm. Mỗi lời nói của BIn như bắt thóp được thóp của cô.

- Anh chỉ là khách mời thôi. Anh lấy quyền gì mà xen vào.- Mẹ nó quay sang nói với Bin khi thấy tay Jessica đã bị Bin nắm chặt đến nỗi hằn lên những tia đỏ.

- Đúng. tôi chỉ là một khách mời nhỏ bé. Câu sau đây có lẽ k liên quan nhưng tôi khuyên bà....Bà nên nhớ lại 17 năm trước và nhớ lại đứa con gái bé bỏng của bà ấy. Hơn nữa tôi cũng nói luôn, Fasmin là em tôi...ai đụng đến con bé...dù là trưởng bối hay tiền bối tôi cũng k nể đâu. Chuyện này chưa xong đâu Jessica. - Từng câu nói đều tẩm vào mẹ nó. Tại sao? lại nhắc đến 17 năm trước, miếng giấy hôn trước cũng ám chỉ về điều này, 17 năm trước có gì đó uẩn khúc sao? Jessica có lẽ đã hiểu rõ nhưng cũng k biết sự thật của 17

năm mà BIn vừa nói nên cũng chỉ khóc lóc chạy đi cho mọi người thấy thôi. Vậy là hôm nay, ai cũng xem nó là kẻ phá hoại.?

.....
- Tốt lắm....Fasmin...từng bước đi của em...lại nằm trong ván cờ của tôi rồi....- Suy nghĩ của Tuấn sau khi đã nghe Đức báo cáo mọi việc, Tuấn chỉ hơi hụt hẫng chút xíu vì việc nó k lộ thân phận. Nếu nó lộ thân phận thì mọi chuyện theo anh nghĩ sẽ vui hơn. Nhưng anh lại mới phát hiện ra rằng, nó và Trịnh gia k có quan hệ máu mủ gì là thật...

“Rốt cục....em là ai? Trịnh Hàn Băng?”

83. Chương 96: Ai Nói Người Mạnh Mẽ Không Được Khóc?

Sau khi rời khỏi lễ cưới, không hiểu sao nó chẳng muốn về sở cảnh sát để xem việc hỏi cung của hần. Nó bắt taxi đến bờ biển, nó chỉ biết đi mãi đi mãi trên bãi cát dài đằng đằng, thế này là thế nào? Chuyện của hần k ảnh hưởng đến nó sao? Nhưng sao câu nói “cô là kẻ phá hoại” lại còn văng vẳng đâu trong đầu nó vậy? Tại sao mọi người lại nói nó như vậy?

Nó cứ vậy, đi mãi...chẳng để ý đến nước biển tạt vào mình, nhưng càng lúc nó càng cảm thấy đau đầu vì câu nói ấy? Là nó cảm thấy áy náy hay là đau lòng đây? Nhưng nó là người sống theo hướng nội dù nó đau lòng hay buồn phiền cũng chỉ duy nhất nó biết. Nó dừng lại và nhìn về khoảng không vô định trước mắt....Mưa.....mưa rồi...từng cơn mưa đổ xuống, nó đứng im nơi đó, tự hứng chịu những cơn mưa nặng hạt đang đổ xuống người mình. Những cơn mưa lạnh tanh đổ vào người làm nó dễ chịu...Nó đưa tay ra hứng từng giọt mưa.....Những câu nói chua chát lại vọng lại trong nó. Những câu nói đó là từ mẹ nó...Mẹ nó k còn tình cảm gì với nó sao? Anh hai, anh ba, Min, Rin, Jeny, Jackson....chỉ đứng đó mà nhìn k nói câu nào chẳng lẽ họ k tin nó sao? Họ cũng nghĩ nó đến để phá hoại sao? Nó biết biểu hiện của Jessica lúc này là giả trò, những câu nói của cô ta chỉ là theo kịch bản nhưng tại sao nó có cảm giác tim mình bắt đầu rĩ máu thế này?

- Fasmin, dừng vậy mà em. - BIn này giờ dõi theo nó, thấy nó như vậy không chịu nổi liền chạy đến.

- Anh BIn, có phải em là kẻ phá hoại không? - Nó quay sang hỏi BIn.

- Không, không phải lỗi của em. Em chỉ trùng hợp đến, không phải kẻ phá hoại. - BIn giải thích.

“Trùng hợp đến” lại một nữa có gì đó hơi nhói trog người

“Trùng hợp đến sao? trùng hợp đến mà lại gọi Zeny kéo dài thời gian chờ mình đến sao?” Nó nghĩ trong lòng. Xem ra hôm nay tâm tư nó bị ảnh hưởng lớn rồi.

- Fasmin, trời đang mưa, chúng ta về nhà thôi. Không thôi em sẽ bệnh lại đó. - BIn lo lắng nhìn nó, có thể vì lạnh quá nên mặt nó dần tái đi.

- Anh về trước đi, chút nữa em sẽ về. - Nó lại xoay lại vị trí ban đầu, xoay lưng về phía BIn và xoay mặt về phía biển bao la kia.

- Fasmin...à...anh đã nói không phải....

- Tôi là kẻ phá hoại....anh biết không? Tôi cũng là người...tôi cũng biết khóc....biết cười.....bao năm qua họ đã cho tôi những gì? Mà lại đối xử với tôi như vậy? Mẹ.....người mà tôi từng yêu thương dành hết tình thương cho bà...nhưng tại sao? tại sao bà ấy lại thay đổi nhanh như vậy?....- Nó hét lên...quả thật sức chịu đựng của nó đã quá giới hạn. Dù là ai đi nữa, dù nó có lạnh lùng vô cảm đến đâu thì nó cũng là một con người và biết cười biết khóc, biết chịu đựng và biết phản kháng. Và giờ những gì nó chịu đựng trong lòng nó đã nói ra....Mưa ngày một lớn hơn, cả nó và BIn đều ướt hết người. Nhưng cả hai vẫn đứng đó.

- Anh biết...nhưng mà....Fasmin...

- Tình cảm bao năm qua lại biến mất chỉ vì tôi k phải là con của bà ấy. Sự thật ấy hỏi bà ta có đau lòng? Nhưng tại sao con gái bà ấy lại là Jessica....Tôi k muốn làm tổn thương bà ấy và bác Tổng nhưng sự thật lại không cho phép anh biết không? - Nó đột nhiên nói hết những suy nghĩ của mình. Một giọt nước mắt đã rơi xuống cùng cơn mưa kia. Bởi nó đang kích động? Nó lạnh lùng và vô cảm thật, nhưng ông trời lại ban cho nó khả năng đặc biệt, vì vậy nó cũng biết cảm nhận, cảm nhận sự mất mát đau đớn ấy chứ.

- Hãy nói hết đi Fasmin....em gái...anh luôn bên cạnh em...- Bin ôm nó vào lòng an ủi nó. Lúc này nhìn nó có chút yếu đuối, vì nó chỉ rơi đúng một giọt nước mắt, những giọt nước long lanh khác vừa đến hốc mắt là nó đã kim lại chảy ngược vào trong. Ai nói con gái mạnh mẽ không được khóc?

.....

- Anh Bin, khi nào em xong việc chúng ta về nội có được không? - Nó cùng Bin đang ngồi ăn tối. Qua việc lúc này về đến nhà thì nó cũng thôi nghĩ tới. Tính nó là vậy, nói hết nỗi lòng thì sẽ k còn chuyện gì nữa. Xem như chuyện đó chưa hề xảy ra.

- Ok...em gái...Nhưng em không muốn ở lại đây sao? -

- Không..em lên phòng. - Nó nhàn nhạt trả lời xong lại lên phòng. Nhìn lại phần ăn của nó...Nó đã ăn được gì đâu?

.....

Tại sở cảnh sát.....

- Tôi hỏi anh lần nữa.....

- Đề nghị anh hợp tác.

- Tôi đã nói rồi. TÔI KHÔNG BIẾT...À QUÊN...CÁC NGƯỜI CHỈ CÓ THỂ GIỮ TÔI 24H THÔI. - hấn nhìn đồng hồ rồi đếm ngược. Hấn giờ rất lạnh lùng, những gì hấn biết hấn đã nói hết, nhưng hấn thật sự k liên quan đến vụ án mã vạch.

“Sao? Vậy lời anh ta nói là đúng sao madam. chúng ta chỉ có thể giữ hấn trong 24h?” bên này Alice cùng Mary vô cùng ngạc nhiên khi nghe lệnh của nó. Thật đúng với những gì hấn nói. Vì quy định ở đây khác với quy định tại S.P.K

.....

- Nhanh lên đi, Resd sẽ về nhanh thôi. - Jessica đang ngồi ở ghế chủ tịch tập đoàn - Trịnh - Tổng....đổi mặt cô là Tuấn và Đức. Nhìn Jessica đúng chất thời trang công sở bởi bộ vest đỏ, giày cao gót đỏ, mái tóc vàng uốn dừa để sang một bên trông vô cùng bắt mắt.

- Ok....cực cho cô rồi...- Tuấn nhếch môi cười soa đó kí vào tờ giấy trước mặt, Jessica đã kí rồi, giờ thì ai có đến đi nữa hay trời sụp xuống thì tập đoàn hợp nhất Trịnh- Tổng cũng thuộc về Wu thị.

- Nhiệm vụ tiếp theo là gì đây? - Jessica ngồi vắt chân chéo.

- Rời khỏi đây và tìm Phan Kiên Quỳnh tốt nhất khừ cô ta luôn đi. - Tuấn gấp lại tờ giấy trước mắt sau đó đưa cho Đức. Sau đó tiếp tục nói.

- Không được, tôi còn chưa hưởng thụ hết cảm giác làm tiểu thư cao cao tại thượng kia? Gia tài của Trịnh gia còn nhiều lắm.- Jessica nở nụ cười đắc thắng.

- Cô muốn tự rời khỏi hay để tôi giúp cô rời khỏi. - Có lẽ nghe câu trả lời k mấy nghe lời của Jessica nên sắc mặt Tuấn có chút thay đổi.

- Nhưng....tôi muốn ở lại một chút....dù gì tôi cũng muốn xem Resd, anh ta thế nào khi biết mình bị lừa. -Jessica đang tìm đại một lí do nào đó để mong được ở lại.

- Được, tôi cho cô thời gian 1 tuần để hưởng thụ cảm giác làm tiểu thư của cô. Đừng bịa lí do với tôi.Những gì cô làm tôi đều biết hết cả việc Băng Nhi ngày hôm nay mà cô gây ra. Sau một tuần cô k biến mất thì tôi sẽ biến cô thành lọ lem ngây lập tức. - Tuấn nói đầy uy quyền quả thực, chuyện gì Tuấn cũng biết kể cả việc nó ở bên anh cũng biết. Vì từ khi biết nó k phải con ruột Trịnh gia, anh đã cho người theo dõi nó,

từng hành động của nó, anh đều biết hết. Vì theo dõi ở khoảng cách rất xa, nên việc l theo dõi rất an toàn. Có hơi bất lợi nhưng Tuấn là ai? Anh là một nhà ngoại cảm bậc cao.....và cả điện thoại của nó nữa....anh đều biết.

- Sao lúc nào cũng Băng Nhi hết vậy? Con nhỏ đó là ai? Như tảng băng, hằm hằm kêu ngạo mà ai cũng quan tâm để ý nó hết vậy? - Jessica k cam tâm hết lên, hét thẳng vào mặt Tuấn.

- Cô có quyền hỏi ngược lại tôi sao? Việc của cô là nhận lệnh. Liệu hồn tôi đây. - Tuấn đứng dậy đôi mắt sắc lạnh liếc Jessica một cái cũng đủ để Jessica rùng mình, ánh mắt này còn hơn ánh mắt sắc lạnh kia của nó nữa. Nó có gì đó gọi là tức giận và tàn nhẫn.

- tôi biết. - Jessica ỉu xiu ngồi xuống ghế. Thấy vậy Tuấn và Đức cũng rời đi.

“Trịnh Hàn Băng, tại sao mày rời khỏi Trịnh gia lại âm hồn bất tan vậy? Mày là ai mà hể chút Tuấn lại Băng Nhi này Băng Nhi nọ...Mày nghĩ mày là ai.....” Jessica ngồi đó, cơn giận này thực sự nuốt không trôi, mỗi câu nói được thoát ra từ miệng là Jessica lại nắm tay thật chặt đến nỗi móng tay cô cắm vào da thịt đau đến bật máu. Cô nghiêng rằng, mối thù này là của cô dành cho nó. Bất kì ai cũng k dc xen vào. Dù là nhận lệnh nhưng cô vẫn có thể âm thầm xử nó cũng chẳng sao.....

“TRỊNH HÀN BĂNG....cô chờ đó...nhiều đó....chưa đủ đâu....”

84. Chương 97: Sự Thật Dần Hé Lộ

Hôm nay thời tiết bên ngoài rất đẹp, bầu trời xanh tươi với ánh nắng chan hoà. Khung cảnh tuyệt vời thơ mộng. Nó chọn cho mình chiếc đầm voan trắng tay lỡ, giày cao gót trắng, mái tóc buộc thấp trong nó rất nhẹ nhàng và thuần khiết. Nó cùng Bin về nhà nó để thăm Ren vì hôm nay là chủ nhật. Bin là muốn về xem nhà nó thế nào thôi, nó cũng chẳng ý kiến. Nhưng tiếc rằng vừa mới dừng đến cổng thì đã nghe tiếng cãi vã bên trong.

- Em có làm gì chị dâu mà chị bảo em rời khỏi? - Ren lớn tiếng có phần uất ức vì bỗng dưng Jessica nổi hứng lên đuổi nó.

- Tôi thích. - Jessica khoanh tay đứng đó ra dáng chủ nhà.

- Chị đừng có quên đây là nhà Fasmin không phải của chị. - Ren nhấn mạnh nói rõ.

- Đúng là nhà của nó. Nhưng nó k ở đây. Ở đây tôi làm chủ dù gì căn nhà này cũng của tôi thôi. - Jessica vẫn đắc chí nói.

- Chị.....

- Cô chỉ ở nhờ thôi. Đừng tưởng tôi k biết...Nói chung ai liên quan đến con nhỏ đó...thì phải rời khỏi đây.

Bin và nó đã nghe thấy tất cả, nhưng khác nhau ở chỗ nó vẫn đứng đó, cũng khoanh tay đứng đó biểu hiện như chờ đợi Jessica sẽ làm gì tiếp theo nhưng Bin thì khác. Anh đã vào nhà.

- Tôi đã nói cô thế nào Jessica. Cô lại muốn làm loạn. - Bin đi thẳng đến chỗ Jessica.

- Lại là anh...Anh k có liên quan, đây là chuyện của tôi.

- Cô có chắc cô là tiểu thư của nhà họ Trịnh không? - Đột nhiên Bin lại đến sát Jessica nói nhỏ vào tai làm Jessica bất ngờ, sắc mặt có chút thay đổi nhưng cô ta cũng rất mạnh miệng.

- Bây giờ cô có đi hay không? Hay để tôi dọn giúp cô. - Jessica vẫn cố đuổi Reen đi để một mình thống lĩnh căn nhà.

- Có chuyện gì mà ầm ĩ vậy? - Hần từ ngoài vô, đi ngang nó chỉ lạnh nhạt nhìn một cái, nó cũng chẳng biểu hiện gì.

- Resd....anh về rồi sao? Em đang muốn đuổi cô ta rời khỏi đây. Cô ta luôn vì Fasmin mà ăn hiếp em. Cô ta k cam tâm thấy mình hạnh phúc khi Fasmin như vậy...Nên tìm cách bắt nạt em. - Jessica k ngượng miệng nói...Làm Ren chỉ biết đứng hình.. Trên đời này lại có loại người như vậy sao trời? Không còn đối trắng thay đen nữa mà tự biên tự diễn luôn rồi, nãy h có ai đá động gì tới cô ta đâu.

- Lại là cô nữa à. - Hấn nghe xong, trong người sấn bực tức vì vụ tam sm. Bây giờ thêm chuyện vợ hấn nữa, hấn như nổi điên lên nắm chặt tay nó dơ lên. Nó k bắt ngờ lắm chỉ giơ tay mắt nhìn hấn một cách hồ hởi.

- Cô là sao chổi hay sao vậy? Hết phá hoại lễ cưới của tôi lại là nguyên nhân của mọi rắc rối. - hấn tàn nhẫn nói.

- Không phải vậy anh Resd...Fasmin k...

- SAO CHỐI? Vậy giờ anh mau bảo vợ anh rời khỏi đây đi. **VÌ ĐÂY KHÔNG PHẢI NHÀ CỦA CÁC NGƯỜI MÀ ĐỂ CÁC NGƯỜI TỰ DO TỰ TẠI Ở ĐÂY.** - Nó lạnh lùng nhấn mạnh từng câu từng chữ. - Hấn nghe xong có chút ngỡ ngàng, vì thái độ của nó, nó mạnh mẽ đặt mạnh tay mình ra khỏi sự khống chế của hấn.

- CÔ.....Anh à....

- Cô muốn đứng tên trong sổ đỏ đến vậy à.. Nếu muốn thì về Trịnh gia mà lấy. Đây là nhà tôi, trước giờ cô mới chính là kẻ ở nhờ. Bây giờ thì mau dọn đồ rồi biến đi. - tiếp tục là những lời nói đanh thép thoát ra từ nó.

Mọi người trong nhà lúc này đều nhìn nó ở giữa cửa chính kia. 8 cặp mắt đều đổ vào nhìn người con gái cao ngạo ấy. Đây mới chính là dáng vẻ của một người chủ thực sự vô cùng kiêu ngạo. Bộ dạng của nó lúc này như khinh bỉ đôi vợ chồng trước mặt.

- Cô....

- Đi thôi Jessica, chúng ta về TRịnh gia. - Hấn giờ này như từ cao rớt xuống, cảm giác nhục nhã kèm tức giận khi bị nó nói như vậy liền nắm tay Jessica rời khỏi. Jessica vừa rời khỏi thì Ren và nó lại nhìn Bin đang đứng một góc lẩm bẫm gì đó.

- Anh Bin, anh đứng đó làm nhảm gì vậy?- Nó hỏi. Khoảng cách của nó và Bin ngày càng rút ngắn. Bởi Bin là bác sĩ tâm lí với lại là anh hai nó, nên nó cũng rất thoải mái khi nói chuyện với anh mình.

.....

- Cha....cha...lúc nãy công nhận nhìn cậu oai thật....tớ thấy Jessica rất tức giận ấy k chừng về Trịnh gia đòi sổ đỏ thiệt rồi sao? - Ren lấy nước ra ngồi xuống trò chuyện với nó và Bin.

- Cô ta k đủ tư cách đề đòi hỏi những điều đó đâu. - Bin nói như ám chỉ điều gì đó. Cùng lúc k hện mà gặp hai cặp mắt quay sang nhìn Bin.

- ỒH....Anh nói gì sai sao hai đứa nhìn anh vậy cà...- Bin cười.

- Anh vừa nói gì? điều anh nói ám chỉ điều gì đấy? - Ren hỏi tới tấp.

- ỒH....thì.....

- Một khi đã muốn đấu thì k nên nói ra từ đầu. - Nó tiếp thêm một câu, Bin tưởng nó giận nhưng đâu có. Nó chỉ tiếp thêm để anh nói ra thôi. Làm gì mà nó dễ tức giận vậy.

- Anh nói là được chứ gì.....

.....

- Điều anh nói là thật sao? Jessica k phải là đại tiểu thư à. - Ren hét lên. Cũng may trong nhà này chỉ có ba người. Bin quay sang nhìn nó xem nó thế nào. Nó k có biểu hiện gì gọi là tức giận hoặc khác lạ. Biểu hiện của nó rất tự nhiên đó là bình thường như biết trước mọi chuyện vậy. Nhưng ai biết được nó đang nghĩ gì chứ. Nó đang nghĩ về mẹ nó...Tiếc cho mẹ nó lại nhận một sự thật đau lòng thế.

- Sao anh k nói ra...Anh định giấu luôn sao? - Ren hỏi.

- Không...anh đã nhiều lần gợi ý cho bà Trịnh nhưng tiếc là bà ấy lại bị Jessica làm mờ mắt rồi.
- Jessica.cô ta rất giỏi trò li gián. - Nó nói một câu rất rất đúng.
- Vậy giờ phải làm sao đây Fasmin? - Ren quay sang hỏi nó. Nhưng nó lại đứng dậy hờ hững đi ra cửa.
- Cậu có thể gọi Zeny dọn về được rồi. Còn chuyện lúc này, tùy hai người. - Nó bước ra cửa...Bin cũng ra hiệu ok với Ren rồi nhanh chân theo nó về.

.....

Trên đường về, trời bỗng mưa, nhưng không khí trong xe lại lạnh hơn gấp 100 lần. Bởi nó im lặng, Bin tính nói gì đó rồi lại thôi.

- Anh muốn hỏi điều gì cứ nói. - Nó nhìn ra ngoài cửa, nhìn những giọt mưa nói làm Bin giật mình, sao nó biết anh muốn hỏi nó.
- Sao..em biết. - Bin quên mất điều gì.
- Anh quên em là ai rồi sao? - Bin chợt nhớ lại lúc anh cứu nó, cuộc trò chuyện đầu tiên giữa nó và anh.
- Fasmin...em k muốn về Trịnh gia sao? Sự thật đó, em định thế nào?
- Đã chấm hết thì quay lại làm gì? k làm gì cả. Gieo nhân ắc gặp quả. - Nó lạnh nhạt trả lời. Nó biết rõ Bin sẽ làm điều gì đó tiếp theo nên nó k nói. Còn nó, nó k biết nên hận mẹ mình hay là thương bà khi bà lại là kẻ bắt nó đi, làm nó thất lạc gia đình 10 mấy năm khiến ba mẹ nó đau buồn mà mất đi. Đến giờ nó còn chưa nhìn thấy mặt ba mẹ ruột của mình. Nhưng nghĩ lại mẹ nó thì sao chứ, cũng chỉ vì đau buồn quá mà nhầm lẫn mang nó về để thay cho đứa con vừa sinh ra đã mất. Một sự thật đau lòng khiến mẹ nó không chịu được, bà vẫn nuôi hi vọng và luôn nghĩ rằng mình thất lạc con. Nên khi thấy cái bớt trên chân Jessica trùng khớp với cái bớt của con bà nên bà đã nhận lại con mình. Nhưng cuối cùng thì sao?
- Anh và Bi đã thực hiện được tâm nguyện của ba mẹ đó là tìm được em. Bây giờ chính là lúc cho Trịnh gia biết sự thật đó. - Bin lạnh lùng nói. Anh k quên được chính Trịnh gia đã gián tiếp hại ba mẹ mình mất.
- Tùy anh. - Nó k đồng ý cũng k ngăn cản. Vì nó hiểu được “chuyện gì đến cũng sẽ đến”, vô cùng đúng khi chuyện đó đã đến vào hôm nay, sự thật đó đã đến vào hôm nay.

Không khí lại trở về như lúc này, im lặng đến đáng sợ. Nó lấy headphone ra nghe nhạc. Mất hướng ra ngoài nhìn những giọt mưa, tự hỏi mình những việc mình làm là đúng hay sai đây?

85. Chương 98: Phơi Bày

Chiều hôm ấy, quang cảnh trông không mấy tốt đẹp bởi những cơn mây bay đến rồi đậu ở đó. Báo hiệu một điều gì đó chẳng mấy tốt lành.

- WHAT? Điều cậu nói là thật sao? OH MY GOD.....- Zeny đang hét lớn không tin nổi những gì mình vừa nghe.
- Là anh Bin nói đó. Nhưng chắc chắn đó là sự thật mà. - Ren nói chậm chậm.
- Anh Bin? Anh Bin là ai? - Zeny ngơ ngác.
- Anh Bin là người luôn chống lại Jessica và luôn theo Fasmin đó. Và cũng là anh ruột của Fasmin. Chuyện này ít người biết thôi hà...- Ren giải thích.
- Ồhhh...vậy cũng mừng dù sao cậu ấy cũng nhận được người thân rồi.
- um.....//mà khoan...Nghe mẹ tớ nói Trịnh gia đang bàn về việc tài sản.

- Jessica nhanh thật. Không được, chúng ta đến đó đi....Để tớ gọi cho anh Bin. - Ok.....chuẩn bị chút quà đi...

.....

Tại Trịnh gia lúc này, con cái đều họp mặt đông đủ diễn nhiên có con dâu và con rể. Tuy lễ cưới bị hoãn nhưng cũng coi là đã hoàn thành nên gọi trước như vậy.

- Hôm nay ta gọi các con họp lại đây để nói chuyện này. Ta và mẹ các con cũng đã lớn tuổi..việc công ty thì ta đã giao cho Jessica và Jesty quản, giờ thì ta muốn...cụ thể là chia phần...

- Để tui nói...Jessica chúng ta đã thất lạc nó nhiều năm, nên nó được nhiều hơn các con không ý kiến gì chứ.
- Mẹ nó nói, Jessica và hân ngồi đó trong lòng vui mừng, còn Jesty, Min, Justy, Rin vẫn im lặng. Tức k có ý kiến.

- Được rồi...Vậy...

- KHÔNG ĐƯỢC. - Zeny từ ngoài chạy vào cầm ngay tờ giấy xé ngang làm mẹ nó nổi giận.

- CON BIẾT CON ĐANG LÀM GÌ KHÔNG ZENY. - Mẹ nó nổi giận.

- Hai bác hãy nghe con...- Zeny đang định giải thích thì

“Chát” Zeny, em có biết trước mặt người lớn làm vậy là bất kính không? - Jessica ngoài mặt như nhắc nhở Zeny nhưng cái tát ấy không nhẹ tí nào, mà là cái tát đầy lực đạo, là sự trút giận của Jessica.

- Tôi còn chưa tính sổ với cô...Cô còn đánh tôi. - Zeny giờ tay định tát lại mẹ nó liền ngăn cản.

- Những gì người thân bên bác nói bác không tin, bác lại đi nghe lời một kẻ người dưng như cô ta. - Zeny tức giận chỉ mặt Jessica.

- Jessica là CON TÔI. - Mẹ nó cũng tức giận đến mặt đỏ cả lên.

- Vậy thì bà nên xem cái này đi. - Bin vừa đến nơi liền nghe thế nên vào luôn, trên tay cầm bản báo cáo xét nghiệm.

- Đây là gì...- Mẹ nó hỏi trong khi Jessica trong thấy tập hồ sơ đó liền đổi nét mặt.

- Báo cáo xét nghiệm. bà xem xong sẽ rõ. - Mấy người còn lại trong nhà cũng đứng lên, tiến về phía mẹ nó. Riêng ba nó vẫn ngồi đó, vẻ mặt phúc hậu lộ vẻ chán nản. Có lẽ chuyện mà Ông Tổng (ba hân) nói với ông đã đến.

- Không...Không đúng...tôi đã xét nghiệm ADN rồi mà...không đúng...- Mẹ nó bất ngờ nói.

- Bản báo cáo đó bà nên hỏi lại người mà bà cho là con ruột của bà. Chính cô ta đã mua chuộc bác sĩ. Đây mới chính là bản gốc. Còn về con bà....Đứa con gái mà bà cho là thất lạc nó đã mất từ khi mới sinh ra. Tôi đã từng gợi ý về sự việc 17 năm trước nhưng bà lại k để ý đến. Tôi chính là đứa con trai lớn của gia đình mà các người đã bắt em tôi đi. Fasmin, nó là em của tôi... Còn bà...chính bà và ông ta đã gián tiếp khiến ba mẹ tôi phải chết. - Bin vì quá bức xúc và tức giận nên đã nói hết sự thật. Mẹ nó giờ quá sock quá bất ngờ còn ba nó, ông ngồi đó thì sao. Dù là ông biết có chuyện chẳng lành và đã chuẩn bị tâm lí trước nhưng sao khi ông nghe câu “ông bà gián tiếp khiến ba mẹ nó phải chết” sao mà giọt nước mắt ông rơi. Ông thật sự hối hận và đau lòng khi biết được sự thật tàn nhẫn này.

- Cậu nói sao? Vậy ra Jessica, Jessica k phải con tôi sao? Con tôi mất từ khi mới chào đời à....haha...- bà cười lớn nhưng nước mắt bà đang thi nhau chảy xuống. Jesty và Justy k hẹn cùng cuối đầu, em gái anh, em gái anh đã mất khi chỉ mới đến thế giới này. Hân ngỡ ngàng, thì ra người đàn ông trước giờ hân thấy đi chung với nó lại là anh ruột nó. Jessica, còn Jessica hân rất muốn biết tại sao Jessica lại giả làm con gái của Trịnh gia.

- Bà nên chấp nhận sự thật. Còn cô ta...không hiền lành như bà nghĩ. - Bin lại dán một đòn nặng nề vào tinh thần của mẹ nó.

- Bác gái...cháu muốn gửi bác cái này. Bác hãy từ từ xem. - Ren lấy từ trong túi xách ra một chiếc USB nhỏ và đưa cho mẹ nó.

- Bác, con xin lỗi gia đình về chuyện lúc này, nhưng con k thể trở mặt nhìn. Con xin lỗi. đến lúc con phải về rồi. Con xin phép.- Zeny định kéo Ren về thì Jessica đột nhiên bước tới kéo Zeny lại.

- Cô đến phá đám tôi...giờ còn đường đường chính chính về sao? - Jessica giờ này đã lộ rõ bản chất hiếu thắng khi bị kẻ khác phá đám. Hắn quay sang nhìn cũng ngỡ ngàng, người mà hắn yêu đây sao?

- HÀ NGUYỆT TÂM. - Mẹ nó nhấn mạnh gọi lớn cả họ và tên Jessica.

- Hai con hãy ở lại. Cả cậu nữa, ta có chuyện muốn nói. - Mẹ nó gọi Ren, Zeny và Bin lại. Jesty kéo Bin ngồi xuống. Hai người kia cũng ngồi xuống theo.

- Jessica...gia đình tôi đối xử với cô thế nào. Tại sao cô lại lợi dụng lòng tin của chúng tôi vậy hả? Cô mau cút khỏi nhà tôi. - Mẹ nó hét lên.Jessica cũng định rời khỏi mà chẳng nói câu nào.

- Khoan đã. Như lời mẹ tôi nói, tại sao cái bốt ở mắt cá chân lại giống hệt của em tôi vậy? - Justy thắc mắc hỏi.

Jessica vẫn im lặng, có lẽ đang tìm cách đối phó.

- Tôi nhân danh Tổng Giám Đốc The Worlds, ngày mai cô hãy đến đó xin từ chức đi. - Jesty ca lạnh lùng nói. Nhưng khi nghe những lời Jesty nói với mình Jessica cười lớn làm hắn trợn mắt nhìn. Cả ba người mẹ nó kêu ở lại cũng chẳng hiểu vì sao Jessica cười như điên như vậy?

- Từ chức?Hahahah...anh có quyền sao? À...mà quên nữa....nói cho các người biết luôn...tập đoàn World và Tổng thị vừa hợp nhất thì tôi đã kí hợp đồng sát nhập chúng vào Wu thị rồi. Bây giờ anh cũng chỉ là một nhân viên quèn thôi.haha...- Jessica nói xong trong nhà ai cũng ngỡ ngàng,người tỉnh hồn nhất là Rin. Bằng chứng là Rin giờ đã đứng trước mặt Jessica và ban cho cô ta một cái tát.

“chát” Tại sao cô làm như vậy? Tổng thị có mối thâm thù gì với cô? - Rin la lên. Hắn cùn tỉnh hồn theo.

- Vì tôi thích. Ai biểu anh ta ngu. Ai biểu các người ngu....bị tôi xỏ mũi dắt đi mà k biết...hahaha.- Jessica càng lộ rõ bản chất hung ác và bỉ ổi của mình. Hắn nghe Jessica chưởi ngu thì trong lòng tức lắm, nhưng hắn là người đau lòng hơn hết. Vì hắn tin tưởng Jessica, hắn yêu cô thực lòng nhưng tiếc rằng Jessica của 2 năm trước đã chết rồi. Chỉ còn lại Jessica của 2 năm sau độc ác và đầy sự bỉ ổi.

- Tôi không muốn nhìn thấy cô nữa....Mau đi đi....cô ở đây chỉ làm ô uế Trịnh gia nhà chúng tôi thôi. - Mẹ nó đuổi Jessica đi.

- Bộ bà tưởng tôi muốn ở đây lắm sao? Tôi đâu có như bà...con mình chết lại đi bắt con nhà người ta nhận là con mình, khiến cho người ta đau lòng chết...Xem ai độc ác hơn đây...bà mới chính là kẻ ác nhân đó. Còn nữa...Mọi việc là do tôi làm đó. tôi vô tình nghe được cuộc cãi vã của ba và mẹ thân yêu nên đã sắp đặt mọi chuyện, từ việc trật chân đến bản xét nghiệm, còn cái bốt hình cánh hoa kia. đơn giản chỉ cần một chút kĩ xảo sẽ ra. Chỉ là do lúc bà thấy cái bốt con bà lúc chào đời quá nhỏ, nên bây giờ bà nhìn cũng k chắc đúng. Vì vậy bà đã đòi xét nghiệm ADN. nhưng chuyện này lại càng đơn giản hơn. Mua chuộc thế là xong....Tôi đi đây. - Jessica cầm túi xách bước thong thả ra ngoài như chưa có chuyện gì xảy ra. Nhưng khi Jessica rời khỏi hắn ngồi phịch xuống sofa như người mất hồn. Mẹ nó vẫn giữ được chút bình tĩnh cuối cùng nên cố gắng gắng giọng lại cho bớt lạc giọng nói.

- Zeny ta xin lỗi con cũng như gửi lời xin lỗi tới Sany, và cả cậu nữa...Tôi muốn gặp Fasmin...và cũng xin lỗi cậu. - mẹ nó cuối đầu trước Bin.

- Người mà bà nên xin là ba mẹ tôi không phải tôi. Còn về việc bà muốn gặp Fasmin, tôi k hứa với bà. Tôi vì Fasmin nên mọi hận thù tôi đã chôn vùi nó. Nhưng xin lỗi, sự thật này tôi vẫn k chấp nhận được. Xin phép. - Bin đứng thẳng dậy nói rồi đi thẳng ra cửa về. Mẹ nó chỉ biết nhìn theo khi bà chẳng biết làm gì hơn. Ren và Zeny thấy thế cũng về, chuyện nội bộ để nội bộ giải quyết.

.....
”Xong rồi đó..anh vừa lòng chưa....1 tuần...bây giờ còn một ngày..

tôi k thất hứa đâu. tôi nhận lệnh ” Jessica vừa ra khỏi nhà liền móc điện thoại gọi cho ai đó với bộ dạng bực tức nhưng cũng nở nụ cười quỷ dị. Vì cuối cùng mục đích chính của cô cũng đã thành công. tứ đại quý

tộc giờ đang chia năm sẽ bảy và cũng đang chông chênh như World và tổng thị...cả hai lênh đênh trên mặt biển sóng dữ.

86. Chương 99: Không Tha Thứ Cũng Không Cơ Hội.

Sau khi mọi ba người họ về, không khí Trịnh gia rơi vào khoảng lặng. Có lẽ mọi người đang suy nghĩ điều gì đó.

- Jesty và Min, hai con tìm cách liên lạc với Fasmin, cả gia đình chúng ta phải xin lỗi con bé. - Mẹ nó suy nghĩ một hồi lâu. Tất cả là lỗi của bà. Bà phải gặp nó.

- Chúng ta còn mặt mũi để gặp nó sao? - Ba nó ngồi đó cúi đầu nói. Không phải chỉ mình mẹ nó thấy có lỗi mà kể cả ông cũng thấy thế. Những lời nói, những hành động cay độc, như xúc phạm nó, giờ này còn mặt mũi gặp nó ư.

- Vâng thưa mẹ. - Min và Jesty sau khi nghe xong cũng về phòng. Bây giờ đến lượt Rin nổi giận.

- Thế còn công ty? - Rin hỏi. Đưa ánh nhìn không mấy tốt đẹp về phía hần.

- Là do ta. ta đã quá vội vàng khi giao chức chủ tịch cho Jessica.

- Người có lỗi lớn nhất là con. Chính con đã đồng ý hợp nhất 2 tập đoàn lại để đối phó Fasmin. Nhưng vì con phải đến sở cảnh sát nên toàn quyền đều do Jessica quản. Nhưng không ngờ cô ta lại là người của Wuker. - hần giải thích.

- Tạm thời lo chuyện Fasmin trước đi. Còn chuyện công ty chúng ta tính sao. - Justy nói.

.....

Sáng hôm sau, chưa gì hết đã có chuông cửa. Bin ra mở cửa thì ngạc nhiên khi thấy hai nhà Trịnh - Tổng, còn có thêm hai cô mà Bin cũng xem như em gái mình có lẽ hai cô này hôm nay cúp học.

- Anh Bin là tụi em đưa mọi người đến đây. - Thấy Bin đứng đó k nói gì nhưng vẻ mặt cũng k tỏ vẻ khó chịu nên Ren liền lên tiếng phá vỡ bầu không khí.

- Mọi người vào nhà đi. - Cả hai gia đình cũng vào theo hướng Bin. Thầm đánh giá nơi ở của nó.

- Mọi người uống nước trước đi. Fasmin đang ở trên phòng, để tôi gọi nó xuống. - Bin cũng đủ hiểu mọi người đến đây chắc để gặp nó.

“Cốc...”

“Vào đi” nó lạnh lùng nói.

- Ông Bà Trịnh - Tổng muốn gặp em. Em mau xuống gặp họ đi.- Bin bước vào thì đã thấy nó đang ngồi vào bàn làm việc. Đang dán mắt vào laptop.

- Anh làm việc cũng nhanh thật mới đây mà đã cho họ biết rồi sao? - Nó hỏi ngược lại.

- Fasmin, tuy anh gặp họ có hơi khó chịu nhưng vì em anh đã buông bỏ xuống vì vậy. Em cũng vậy đi. Hãy cho họ cơ hội. - Lúc này Bin hoàn toàn khác, lại nói đỡ giúp họ. Trong khi anh k thoải mái chút nào.

- Chuyện của em cần anh quản sao? - Sự bất cần được thể hiện trong lời nói của nó. Nó không nói sẽ tha thứ nhưng cũng không nói không cho họ cơ hội. Nói xong nó cũng xuống nhà mặc Bin đang còn trong phòng. Phòng nó cũng chẳng có gì ngoài chiếc laptop và lọ hoa, tủ quần áo. Ngoài ra trong căn phòng này chẳng có một tấm hình nào cả. Chỉ có vài nhánh hoa oải hương trên bàn. Nó xuống nhà với chiếc đầm voan trắng xếp tầng hạt cát. Trên tay là chiếc điện thoại bước xuống. Thấy mọi người nó chỉ hờ hợt ngồi xuống đối diện với ba mẹ nó.

- Fasmin....- Mẹ nó gọi nó.

- Tôi hiểu. Không cần nói đâu. Anh tôi đã bỏ qua. Nhưng tôi vẫn chưa quyết.

- Fasmin....cho ta xin lỗi. Ta biết là ta sai..gia đình ta đã làm tổn thương ba mẹ của con..Nhưng Fasmin à....- Mẹ nó nói tới đây liền bật khóc.

- Xin em hãy giúp The World. - Min bỗng đứng lên tiếng, mẹ nó quay lại nhìn ý bảo đừng nói nữa nhưng Min vẫn cứ nói.

- Fasmin, chị biết ở đây ai cũng có lỗi với em nhưng xin em, em hãy giúp Trịnh gia và Tống thị...tập đoàn mà hai gia đình hợp nhất Jessica đã sát nhập chúng với Wu thị rồi. Chị k đủ sức để chống lại nó đâu. Xin em. - Min nói hết những gì mà cô suy nghĩ, cô đã làm đại diện của nó ở Mỹ và cô biết rằng, chỉ có mình nó mới có đủ sức để chống lại Wuker.

- Min...con im miệng lại đi. - Mẹ nó la Min..nó còn đang bắt ngờ nhưng không thể hiện ngoài mặt. Hắn vẫn ngồi đó, nhìn theo từng cử chỉ hành động của nó. Nó vẫn vậy vẫn lạnh lùng thờ ơ lạnh nhạt không chút thay đổi nghĩ lại hắn thấy mình khôn nạn quá, hắn thay đổi rất nhiều.

- Cá người lại muốn lợi dụng em tôi. - Bin đi xuống nghe thấy.

- Không có....anh....- Rin cũng lên tiếng vì muốn cứu Tống thị. Nó ngồi đó, tuy im lặng thờ ơ nhưng ánh mắt thăm quan sát từng người một.

- Con hãy tha thứ cho bọn ta được không Fasmin. - Mẹ hắn lên tiếng.

- Bác gái, con không nói sẽ tha thứ nhưng cũng không nói sẽ cho cơ hội. Còn chuyện công ty, con cũng không hứa. Anh Bin tiễn mọi người đi. - Nó nói vậy rồi bỏ lên phòng.

Mẹ nó nhìn nó với ánh mắt tiếc nuối, hắn nhìn theo bóng nó mà lòng quặn đau. Đau cũng phải thôi lỗi là do hắn, hắn tự làm tự chịu.

.....

“Hà Nguyệt Tâm...4 người hãy bảo vệ Sun đi ” Nó về phòng thì nghe Mary báo cáo rằng Hà Nguyệt Tâm đã biến mất. Nó có linh cảm chẳng lành nên ra lệnh bắt Jessica. Nó lại mở laptop lên xem lại nhanh chóng ngã người ra sau ghế.

Nó bắt đầu đau đầu rồi đây. Tuy nó nói vậy nhưng vẫn đang tìm cách cứu lấy công ty của họ. Nhưng nó làm k phải chỉ vì họ không mà là nó k muốn rơi vào tay Wuker thôi. Nhưng sao khi nó điều tra thì xem ra việc cứu công ty không mấy khả quan. Trong tay nó chỉ có Trầm Thị và FJA nhưng Trầm thị chỉ mới khôi phục lại tài chính vẫn chưa sẵn sàng tiếp viện. Còn FJA..đúng như những gì Tuấn nói hôm trước...ngăn cản được chỉ có thể là Trầm thị...dù là FJA lớn mạnh nhưng nó cũng chả liên quan đến.

Xem ra nó phải đích thân gặp Tuấn rồi.

.....

Tại Wu thị, xuất hiện một cô gái với chiếc váy đen liền thân cổ sơ mi dài tay, mái tóc xoã ra mang giày cao gót đen trên tay chỉ cầm chiếc điện thoại ngang nhiên bước vào Wu thị và đến thẳng phòng chủ tịch.

- Êkkkk/...cô kia...-

- Thôi đi...k thấy sát khí từ cô ta toả ra nhiều đến vậy sao...chắc hẳn k phải dạng tầm thường đâu..mau làm việc đi. - Cô tiếp tân định lên tiếng thì có một nhân viên khác cắt lời. Cô cũng đành nghe theo nhưng cũng lạnh lạnh sống lưng vì vừa hưởng ngụm khí lạnh từ người con gái lúc nãy vừa đi qua để lại.

87. Chương 100: Điều Kiện - Liệu Có Đánh Đổi?

Nó vừa lên đầu đang tiến vào phòng Tuấn thì cô nhân viên ngăn lại.

- Xin lỗi cô. Tổng giám đốc và chủ tịch đang bàn việc bên trong, cô không thể vào được. - Cô nhân viên đó nói có vẻ là thư kí của Tuấn hay Đức, vì ccahl ả nói khá lịch sự có chuẩn mực nhưng dù thế nào cũng nhận lại kết quả như nhau.

- Cô có tư cách đó sao? - Nó nói xong mở cửa bước vào. Một hồi lâu, cô thư kí đó mới hiểu ra ẩn ý từ câu nói của nó. Rồi theo nó vào phòng.

“Cạch”

- Xin lỗi....xin lỗi chủ tịch...tôi có ngăn lại nhưng....- Cô thư kí vội cúi đầu xin lỗi. Nó thì lạnh lùng đứng một bên như xem chuyện. Tuấn nhìn sang nó cười.

- Không sao đâu. Dù gì cô cũng không cản được cô ấy đâu. Cô làm việc đi.

Sau lời nói của Tuấn thì cô nhân viên đó ra ngoài Đức cũng hiểu ý, có việc nên rời khỏi. Trong phòng lúc này chỉ còn lại nó và Tuấn.

- Aicha....ngọn gió nào đưa Zanker đến đây thế. - Tuấn tự tay pha cho nó ly cafe trên bàn. Đặt trước mặt nó.

- Buông World và Tống thị đi. - Nó rất thẳng thắn khj vào vấn đề.

- Tại sao phải làm thế. Cuộc chơi này đang rất vui mà. - Tuấn cũng vào vấn đề.

- Đó không phải là thứ để anh đùa cợt. - Nó nhấn mạnh nói.

- Lúc này, Trịnh Hàn Minh có đến tìm anh nhưng anh không đồng ý. Nhưng họ lại mời Zanker đến có lẽ anh nên suy nghĩ lại. Nếu nhớ không lầm, hiện giờ em và Trịnh gia không còn quan hệ nhưng tại sao lại giúp họ? - Tuấn thắc mắc hỏi.

- Không liên quan anh. Cuộc chiến này là giữa tôi và anh. Tôi k muốn những thứ khác xen vào. - Nó chỉ nói để có lí do đẩy World ra khỏi cuộc chơi này.

- Cái gì cũng phải có qua có...

- Nói đi. Anh muốn sao? Trầm thị à..

- Fasmin ơi Fasmin..Mọi khi em thông minh lắm mà...Sao hôm nay lại ngốc thế. Cả FJA anh còn k muốn hưởng chi là cái Trầm thị vừa mới được củng cố lại chứ. - Tuấn đi vòng vòng quanh ghế của nó.

- Tôi k rãnh để nghe anh nói nhảm. - Nó có chút bực bội vì ngoài FJA ra...Tuấn còn muốn gì nữa chứ.

- Anh muốn em làm bạn gái của anh. - Tuấn dứt khoát nói.

- Nực cười...tôi và anh....anh thừa biết kẻ trong tối người ngoài sáng..Sao có thể...

- Từ từ đã...hãy suy nghĩ đi Fasmin.Anh đợi câu trả lời của em. Nhưng anh chắc rằng ngoài cách này ra thì sẽ k có cách nào nữa đâu..Dù Trầm thị và FJA hợp lại cũng k làm được gì đâu. - Tuấn tự tin nói. Chưa nói hết câu thì nó đã đứng lên lạnh lùng rời đi mà chẳng để lại câu nói nào. Tuấn nhìn theo nở nụ cười đắc thắng. Bởi anh chắc chắn một điều rằng nó sẽ quay lại tìm anh sớm thôi. Với tính của nó, nó không thể đứng trơ mắt nhìn World và Tống thị bị anh nuốt chửng.

.....

Còn nó thì sao? Sao khi rời khỏi Wu thị. Đủ hiểu cuộc thương lượng không mấy thành công khi nó chưa trả lời Tuấn. Nhưng sự việc trước mắt diễn ra quá nhanh. Và nó cũng thầm trách sao Trịnh gia lại chủ quan như vậy.

- Em nghe đây Sếp. - Nó nhận được điện thoại.

- Em biết rồi. - Nó cúp điện thoại, sau đó lại ngược nhìn bầu trời. Ôi trời. Sự việc đến quá nhanh. Kyo lại muốn nó tiếp cận Jame. Trong khi Tuấn lại muốn nó làm bạn gái hắn. Nó có nên đồng ý? Chẳng phải đây là cơ hội vô cùng tốt sao? Cộng thêm với việc, chỉ mới đây thôi. Mấy tiếng đồng hồ mà Tuấn đã ra lệnh chuyển khoản sang Wu thị. World giờ này chẳng khác gì chỉ còn cái vỏ bên ngoài. Hắn ta đang muốn chèn ép nó đây mà.

Nó chẳng biết làm thế nào, chỉ biết đi mãi...Đến mộ của cậu nó.

- Cậu..Xin phép cho con gọi từ này..Một lần thôi...một lần cuối thôi...quyết định của con là đúng hay sai? Con không muốn như chuyện của Resd. Con và anh ấy mãi mãi không thể...- Nó tiếp tục đọc thoại.

- Hôm khác con sẽ đến thăm cậu. - Nó đặt bó hoa hồng trắng, gió một lúc thổi mạnh hơn. Nó rời đi. Đây là sứ mệnh của nó. Nó phải thực hiện, bằng mọi giá phải bảo vệ mọi người bên nó. Tuy không phải ruột thịt nhưng đã ở cạnh nó, gắn bó với nhau hơn chục năm. Nó luôn tôn trọng điều đó, trân trọng những tình cảm hiếm hoi trong đời của nó. Vì vậy, dù có hi sinh mình nó cũng phải hoàn thành sứ mệnh. Xin trời, xin ông hãy ban cho nó sức mạnh để có thể vượt qua.

.....

”Tôi muốn gặp anh -

- Anh đang bận...Tối nay tại Matcha..- Nó chỉ nghe không trả lời xong cúp máy”

.....

- Cậu....cậu hãy nói cho con biết...tại sao con và Fasmin không thể đến với nhau chứ? Con biết con sai nhưng con chẳng có cơ hội nào để xin lỗi với Fasmin cả...Con thực sự yêu cô ấy...Con đã sai...khi không biết trân trọng cô ấy....- Hấn đã nghe đoạn thoại của nó, hấn đã tình cờ theo nó đến đây. Hấn không hiểu tại sao nó lại nói những lời vừa rồi.

.....

88. Chương 101: Chấp Nhận Đánh Đổi.

Tối hôm đó, nó cũng phải đến Matcha. Ai ngờ đã thấy Tuấn ở đó. Chỉ mình anh thôi nhưng cũng đủ thấy mọi ánh nhìn đều đổ về anh. Một người rất lịch lãm phong độ trông bộ vest xám đang vắt chéo chân như chờ đợi ai đó. Nó cũng đến và ngồi xuống đối mặt với Tuấn, hôm nay nó nhẹ nhàng với chiếc váy xoè thân ren màu đen cùng với giày cao gót có quai cũng đen nốt.Mái tóc buông xoà đơn giản. Nhìn tổng thể nó thật đơn giản nhưng lại rất quyến rũ và cá tính, nhất là khuôn mặt kia. Một khuôn mặt mộc đẹp tuyệt đối.

- Xin lỗi, tôi đến trễ. - Nó nhìn đồng hồ trên tay rồi nói.

- Không sao. Em đã nghĩ lại rồi sao? - Tuấn hỏi nó. Anh cũng đã đoán được ý định của nó thế nào.

- Tôi đồng ý. Nhưng anh phải chuyển khoản trở lại World. Anh làm vậy chẳng khác nào World chỉ là cái vỏ. - Nó nói.

- Chỉ đùa chút thôi. Được. Anh sẽ trả chúng về lại vị trí ban đầu. Em yên tâm đi Băng Nhi. - Tuấn nở nụ cười gọi là chết mê chết mệt với các cô gái nhưng riêng nó. Nó chẳng có cảm nhận gì nữa.

- Không còn gì nữa. Tôi về đây. - Nó đứng thẳng dậy rồi ra về. Tuấn cũng không ngăn cản. Bởi ý định của anh đã đạt được. Nó đã trở thành bạn gái của ah.

“8H sáng mai, gọi đại diện của the World và Tống thị đến Wu thị đi.”

“Ngày mai sẽ có màn kịch hay rồi” Đó là suy nghĩ của Tuấn, anh sắp có trò vui dành cho nó. Mãi một lúc sau, anh mới ra về.

.....

- Lại có chuyện gì nữa rồi. Wu thị gọi đến, chắc chẳng có chuyện tốt lành gì rồi. - Mìn nói khi nghe được những gì mà Jackson báo lại.

- Anh đúng là vô dụng mà. - Jesty tự trách mình.

- Chúng ta hãy đến đó xem sao. - Hấn.

- Mày còn dám nói...Không phải chính mày giao quyền cho vợ yêu quý hiền thực của mày hay sao. Bây giờ đến đó...để nhục mặt à. - Ba hấn tức giận trước hấn.

- Ông nói gì chứ...Phải đó...Vậy tôi không nhúng tay vào nữa thì được chứ gì. - Hấn cũng tức giận nói xong bỏ đi. Hấn tức giận vì ba hấn không nghĩ cho hấn, hấn cũng biết lỗi của mình là lỗi tày trời nhưng hấn cũng đang tìm cách sửa lỗi. Nhưng ba hấn lại ở trước mặt nhiều anh chị và bậc trưởng bối la mắng hấn như vậy, vậy có giữ chút thể diện nào cho hấn không.

- Resd....Resd...- Rin gọi với theo..

Mọi người Trịnh gia và Tống gia đang bị chao đảo bởi chuyện công ty thì Wu thị đã dần hút hết máu của tập đoàn 2 nhà họ rồi. Trang thị và Kim thị cũng chẳng làm gì được bởi họ là người ngoài cuộc không thể nào can thiệp được.

.....Tại biệt thự Rush.....

- Thưa bác gái...con mới về. - Từ ngoài cửa có một cô gái với mái tóc màu đồng đỏ ngắn ngang vai, còn mang cho mình chiếc kính cận. Sự tao nhã và thanh thoát của cô gái ấy được thể hiện qua chiếc váy xoè màu cam nhạt cùng giày bệt. Trông cô rất trẻ trung.

-Ồh...Vida...con về rồi sao? Ta và Cody đang đợi con về cùng ăn cơm đó. Cody nó đang trên phòng làm việc đấy. - Người mà Vida gọi là bác gái là một người phụ nữ khoảng 45 tuổi, người rất hiền hậu nhưng đậm chất quý tộc, sang trọng và có chút nghiêm nghị. Nhưng đối với cô gái trước mặt này không hiểu sao bà rất quý cô gái này.

- Khuya vậy rồi mà anh ấy còn làm việc sao Bác. Vậy con về phòng thay đồ sẵn qua phòng anh ấy gọi ăn cơm luôn nha bác. - Cô gái kia lúc nào cũng tươi cười. Từ lúc sau bị tai nạn và mất trí nhớ, cô trông tươi hơn hẳn. Cũng chính sự tươi trẻ và thành thật này mà Vida đã mang đến cho bà. Bà tương Vida như con ruột mình vậy và bà luôn có ý định tác hợp cho con trai bà - Cody và Vida.

.....

Sáng hôm sau, với bộ vest công sở màu hạt dẻ cùng màu với mái tóc dài hơn vai một chút, giày cao gót quai cài nó đã đến Trầm Thị từ sớm. Nó đang làm việc chăm chú thì chuông điện thoại reo lên.

- Tôi nghe. - Nó phải ngưng làm việc với chiếc laptop khi nghe điều gì đó.

- Ngoài giờ đi. Hiện giờ đang trog giờ làm việc. - Nó đang bận.

- Được. Tôi đến. - Vừa nghe xong nó phải đứng dậy và cầm điện thoại ra khỏi Trầm thị ngay. Về mặt của nó có chút bực bội. “Sao anh ta dám lấy cớ đó để uy hiếp mình chứ” Một câu hỏi nó luôn đặt ra trong đầu mà bây giờ chắc chỉ có thể đến Wu thị mới có câu trả lời cho nó.

Nó cũng chẳng cần vội làm gì khi trước mắt nó đã là một Wu thị rộng lớn. Nó chậm rãi từng bước đến phòng của Tuấn. “Anh ta kêu mình đến đây làm gì chứ”

....”cảm ơn...cảm ơn anh..

Không cần cảm ơn tôi ...

Nhưng...

Nên cảm ơn bạn gái tôi mới đúng....

ohhhh...chúng tôi có biết bạn gái...”

- Kìa...cô ấy đến rồi...các người nên cảm ơn cô ấy mới phải. - Tuấn vừa thấy nó bước vào liền kéo nó vào cuộc. Ánh mắt Tuấn rất tự nhiên nhưng nó hiểu được ánh mắt đó dành cho nó như thế nào. Nó quay sang thì thấy mọi người đang nhìn mình.

- Fasmin...sao em lại ở đây.- Rin lên tiếng...Jesty và Jackson cũng ngạc nhiên khi nó lại ở đây. Mìn có lẽ đã hiểu được ý của Tuấn lúc này.

Nó đứng đó im lặng một lúc, đến khi nghe tiếng của Tuấn.

- Băng Nhi..Họ gọi em kia. - Tuấn ngọt ngào đối với nó. Như nhắc nhở. Nó quay sang Tuấn, nhìn Tuấn với ánh mắt khinh bỉ, Tuấn đang muốn thử nó hay sao đây? Biết lắm, Tuấn - hấn chẳng tốt lành gì? Hấn muốn chèn ép nó hay muốn giúp nó đoạn tuyệt với họ đây.

- Phải. Người mà mọi người nên cảm ơn là tôi, giờ mọi người có thể về được rồi. - Nó nhìn thẳng vào từng người mà nói. Đặt biệt là Tuấn.

- Fasmin...chị không đồng ý em giúp tụi chị bằng cách này. Làm sao em có thể trở thành bạn gái của một tên bỉ ổi thế này chứ. - Rin đứng lên tức giận nói.

- Bỉ ổi...chị nên xem lại chị đang ở đâu đi. - Tuấn cũng không chịu thua. Dám ở trước mặt nó nói anh như vậy, thật quá đáng.

- Tôi...////Anh cũng không đồng ý Fasmin. Tuy em không phải...nhưng dù gì anh cũng sẽ k đồng ý...- Jesty đang nói thì bị Tuấn cắt ngang.

- Vậy xem như hôm nay k có chuyện gì xảy ra. Đơn giản mà. -Tuấn đang đứng đó khoanh tay nói.

Rõ ràng là Tuấn đang ép nó, đang muốn thử nó đây mà. Hít một hơi thật sâu đứng trước mặt Jesty cũng như mọi người nó nói.

-Xem như đây là tôi đã trả ơn dưỡng dục của Trịnh gia đối với tôi. Còn nữa, chuyện tôi có bạn trai hay gì khác cũng là chuyện của tôi. Anh cầm lấy thứ đó mà về đi.

- Mày...“Chát” - Justy tức giận tát nó..Sau khi tát xong anh cũng hối hận vì hành động của mình. Mọi người đều lo lắng cho nó, khi nó đã xoay hẳn sang một bên và khoé môi bắt đầu rỉ máu. Nó quay lại nhìn Justy với ánh mắt hờ hững, vô cảm xúc. Cảm nhận được thứ chất lỏng gì đó từ môi chảy xuống nhưng nó không quan tâm. Mặc kệ. Ánh mắt của nó nhìn thẳng vào Justy, Justy cảm nhận được ánh nhìn từ nó lạnh lẽo và thất vọng cỡ nào. Lúc trước, tuy anh lạnh lùng nhưng anh luôn thương yêu nó nhất nhà nhưng giờ thì sao...Hôm nay đã là cái tát thứ hai mà anh dành cho nó rồi.

- Fasmin...à....anh xin...- Justy đang mấp máy môi..

- THẾ ĐÃ ĐỦ RỒI CHỨ. MAU RỜI KHỎI ĐÂY NGAY CHO TÔI.- Hàn khí ngày một nặng, ngay cả Tuấn ở phía sau nó cũng cảm nhận sự căng thẳng và nhiệt độ đang giảm ở phòng anh.

- Fasmin..em...- Min đang định nói gì đó.

- ĐI NGAY. - Ngọn lửa trong nó đang bùng cháy, hay tuyết rơi trên tầng băng bắc cực ngày một nhiều đây.

Mọi người, anh nó và chị dâu nó đều rời đi. Vẫn nghe lời nó chấp nhận sự đánh đổi này, nên đã lấy hồ sơ chuyển khoản về và tiếp quản lại tập đoàn của họ.

- Băng Nhi..em có sao không? - Tuấn xoay người nó lại thấy dòng máu đỏ tươi nơi khoé môi.

- Băng Nhi...sao em lại để cho anh ta đánh em chứ. -

- Xong chưa? Xong thì tôi về đây. - Nó lạnh lùng hờ hững gạt tay Tuấn rồi một mạch rời khỏi Wu thị. Nó đi nhanh lắm, những bước chân nhanh nhạy gấp rút bắt taxi và rời đi. Cái tát đó diễn nhiên là đau bởi Justy đã dùng toàn lực, với lại Justy là con trai diễn nhiên lực ấy rất mạnh. Nhưng nó không thấy đau, máu có chảy ấy nhưng nó chẳng hề hấn gì. Nhưng sao lòng nó lại nhói lên như vậy? Nhưng dù sao đây cũng là kế hoạch của Tuấn, hấn muốn thử nó. Hấn muốn biết nó còn tình cảm gì với Trịnh gia hay không nên mới cố tình gọi nó tới. Vì vậy nó phải diễn. Một vai diễn tuy bất đắc dĩ nhưng nó đúng với thực tế.

89. Chương 102: “để Anh Giúp Em Một Tay”

Hôm nay là một ngày tương đối ổn. Qua việc của ngày hôm qua làm nó có chút mệt mỏi nên nó đến công ty hơi muộn. Vừa vào đến cửa thì đã có cô nhân viên ở quầy tiếp tân. Như chờ nó đến để nói điều gì đó.

- Oh...chào.chủ tịch....có người gửi cho chủ tịch bó hoa này..- Cô nhân viên thái độ ngạp ngừng không mấy tự nhiên khi nói chuyện với nó. Vì biết nó lạnh lùng mà. Tay cầm bó hoa giờ nó mà lòng bàn tay đổ mồ hôi hột.

- Cảm ơn. - Nó có lẽ đoán được là ai. Nhưng nhìn cô nhân viên như rất sợ nó. Nên nó nhận bó hoa từ tay cô nv và cảm ơn rồi đến phòng làm việc của mình.

Về phòng nó đặt bó hoa xuống. Liếc nhìn nó một cái, là 19 đóa hoa hồng đỏ cùng tấm thiệp. Nó chẳng cần mở xem bên trong viết gì thì cũng đủ biết là ai. Vì chỉ vài lúc sau thì nó đã có điện thoại.

- Đẹp. Nhưng tôi không thích nó. Đừng làm trò nữa. - Nó nói xong cúp máy. Thái độ lạnh lùng thờ ơ. Hoa hồng đỏ tượng trưng cho tình yêu nhưng với con người nó làm sao có gì đó gọi là yêu đương chứ. Ngoài oải hương ra, loại hoa mà nó thường ngắm tới chỉ có thể là hoa hồng trắng. Một loại hoa mang đầy sự lạnh lẽo và buồn bã.

.....

- Em nghe đây Sếp.

- Ok. Mọi việc sẽ tốt đẹp thôi. - sau cuộc điện thoại nó lại ngã người ra ghế. Dù sao có thêm người cũng tốt, bởi vì nó đang quá điên đầu vì những chuyện trước mắt đây này.

.....

Đã hơn 11g trưa, trước mọi người đã nghỉ và ăn trưa, thì có chiếc siêu xe đậu trước công ty Trầm thị. Bước xuống là một chàng trai lịch lãm, phong độ trong chiếc áo sơ mi trắng kẻ sọc vô sơ vin đang định tiến thẳng lên phòng làm việc của nó thì bị nhân viên ngăn cản.

- Cô biết tôi là ai không? - Tuấn chỉ quay lại hỏi.

- Vâng tôi biết. THưa chủ tịch W u thị. Nhưng cô Fasmin đã dặn. Để tôi thông báo với cô ấy. - Cô nhân viên định ấn số dt kết nối với máy nó thì bị Tuấn ngăn cản.

- Fasmin không nói với mấy cô tôi là bạn trai cô ấy sao? -

- Sao ạ...vâng ạ...mời anh...- Cô nhân viên ngạc nhiên nhưng cũng vội cười tươi tránh đắc tội với người củ nó. Vội hướng dẫn Tuấn đến phòng làm việc của nó.

“Tôi đã nói chị hãy quản lí World đi...tôi không liên quan..còn ông bà Trịnh...xin lỗi. Tôi và họ đã không còn quan hệ...” Nó nói chuyện điện thoại và xoay ra ngoài cửa sổ. Từ trên cao nó có thể nhìn xuống phía dưới...Nhìn thấy toàn cảnh phía dưới.. Nhưng không để ý rằng...ai đó đã vào phòng mình.

- Xem ra em vẫn còn hận Trịnh gia lắm nhỉ? - Tuấn vào phòng nó nhìn theo bóng lưng nó. Quan sát thấy bó hoa nó để trên bàn trà, nhìn sơ qua thấy tấm thiệp vẫn còn chỗ cũ, chiếc nơ xinh xinh vẫn còn chưa có dấu hiệu mở ra. Tuấn biết là nó chả đá động gì tới món quà kia.

- Anh có biết phép lịch sự tối thiểu sao? - Nó có vẻ khó chịu khi nghe Tuấn nói, còn khó chịu hơn khi thấy người khác vào phòng mình mà không gõ cửa tức tự ý.

- Cha...Chẳng lẽ bạn trai em...em cũng xem là người lạ sao?- Tuấn nói khi đã đứng kế bên nó.

- Anh đến để kiểm tra nó còn không đúng không? Nó ở kia anh có thể v6e2. - Nó lạnh nhạt đưa ánh nhìn sang bó hoa.

- Nhưng chẳng phải em không hề đá động gì đến tấm thiệp kia sao? Anh chỉ có ý định muốn mời em dùng cơm trưa.

- Tôi phải làm việc. - Nó trả lời xong lại quay về bàn làm việc, dán mắt vào laptop. làm Tuấn tức giận trong lòng, nó đang xem hân như không khí mà phốt lờ...Được...“đừng ép anh nhé Băng Nhi”

- Nếu emn bạn, vậy để hôm khác vậy. Nhưng nếu em đã hận Trịnh gia như vậy, thôi để anh giúp em một tay nhé. Tạm biệt. - Tuấn nói xong, ra ngoài để lại không gian vắng lặng trong phòng nó. Nhưng anh ra khỏi phòng lại kết thúc bằng cái nhếch môi, như chờ điều gì đó.

Còn nó thì sao?

Tuy nó ngồi đó, mắt dán vào laptop, bộ não đang hoạt động, phớt lờ Tuấn nhưng đôi tai nhanh nhạy của nó vẫn hoạt động. Những lời tưởng chừng như muốn giúp đỡ nó nhưng thật ra là những lời cay độc đang hâm dọa nó. Nó điều nghe thấy hết. Một cảm giác bất an trong lòng đang trở dậy trong người. Nó phải làm gì?

“Alo...Mary...Mark....Hai người về đây giúp tôi chuyển hướng bảo vệ Trinh gia giúp tôi. Có chuyện gì báo tôi. Ok” Một cuộc gọi như sắp xếp nhưng liệu có kịp.

.....

- Mẹ à....Mẹ không thể như vậy được. Tuy là con yêu cô ấy..Tuy cô ấy mất trí nhớ nhưng thông tin danh tín và thẻ cảnh sát của cô ấy vẫn còn ở đây. Chúng ta không thể vậy được. Như vậy là lừa dối Vida rồi. - Cuộc đối thoại trong phòng của Cody và mẹ.

- Cody, ta rất thích và yêu quý Vida. Thôi được..Ta nghe con..Chúng ta không thể giấu chuyện này mãi được, rồi có ngày Vida. con bé cũng sẽ nhớ lại thôi. - Người phụ nữ ấy nói.

”Ah...Uida....đau chết đi được...

...Xin lỗi cô Vida...cô có sao không?” Tiếng đổ vỡ và tiếng xin lỗi rối rít của cô giúp việc làm Cody cùng mẹ mình vội vàng ra ngoài. Cảnh tượng trước mắt thật hãi hùng, hai tay Vida đang đỡ lên, xung quanh là những mảnh sứ vỡ. Cô giúp việc kia đang giúp Vida đứng dậy. Cody và mẹ mình lo lắng đỡ Vida về phòng. Sau khi súc thuốc và băng bó xong, Cody hỏi.

- Em đã nghe hết rồi phải không Vida? - Cody, chàng trai có mái tóc ánh rêu hỏi cô.

- Phải. em đã nghe hết. Thế anh và bác định đuổi con sao? Con không muốn rời xa hai người đâu.- Vida hai mắt đỏ hoe vì sợ đuổi đi. Cô rất yêu Cody và mẹ anh. Cô sợ khi hồi phục trí nhớ. Cô phải rời khỏi đây.

- Hahaha....Vida...con đừng lo...ta còn sợ con sẽ bỏ ta và Cody mà rời đi chứ...Con yên tâm..Phó gia này luôn mở rộng cửa đón con. - Bà ôm Vida vào lòng...Bà tìm đâu ra người con gái hiếu thảo và yêu bà thế chứ. Xem ra đời Vida hồi phục trí nhớ bà phải hối thúc con bà mau cưới cô bé đáng yêu này về cho bà mới được.

- Thật không bác? Cody? Anh không đuổi em đi thật chứ.- Vida hướng nhìn về Cody, đôi mắt vẫn còn đỏ long lanh nhìn Cody. Anh thật thấy Vida trong ánh nhìn này...Anh ôm cô vào lòng.

- Dĩ nhiên là thật rồi...Ngốc quá...-

- Anh sẽ kể cho em nghe về thân phận của mình nhé. Đây...- Cody đưa cho Vida một tấm thẻ vuông vức, trông đó còn có cả ảnh của cô nữa...Nhưng...

- Đây là...?- Vida..

- Thẻ cảnh sát...em là Phan Kiên Quỳnh - Đội trưởng S.P.K.

- Sao em là cảnh sát à..? Sao em không nhớ gì hết vậy..?

....anh và mẹ anh gặp em trên một.....sau đó..em lại bị tai nạn và mất trí nhớ.....

- AH.....AH....đầu em....Cody...đầu em đau quá.....- Vida chăm chú nghe từng lời kể của Cody từ việc cứu cô ở đống đường...Những hình ảnh ấy đã hiện về...Sin, em cô nằm trong vũng máu...con hạc và khẩu súng mà cô đã để lại cho nó và xin rút khỏi vụ này.....Ôi không...đầu cô đau như búa nổ.

- Vida cố lên...Những cộng sự đang chờ em thực hiện nhiệm vụ....- Cody giữ Vida khi Vida đang muốn nổi loạn..

- KHÔNG....SIN....WINY....- Vida hét lớn trong hai hàng nước mắt đã chảy từ lúc nào...Cody giữ lấy người Vida thấy Vida như vậy càng đau lòng...Chắc hẳn Vida bị đã kích nhiều lắm..Nhưng phải làm thế nào khi Vida là nhân chứng....

”Chúng tôi hi vọng anh sẽ hợp tác với chúng tôi.

Yên tâm...tôi sẽ giúp cô ấy...cuộc đối thoại hiện lên trong đầu Cody khi anh đã gặp Jane và Alice..Anh nhất định phải giúp Vida...Kéo Vida ra khỏi biển khổ.

.....

- Tôi nghe Mary...Tôi đang trên đường về nhà. - Nó vừa nghe điện thoại vừa rời khỏi Trầm thị.
- Win...không xong rồi...chúng tôi không thấy ông bà Trịnh....Nhìn biểu hiện của giám đốc Trịnh rất vội, rất lo sợ....
- Hiện tại chúng tôi đang định vị và tìm kiếm đây...Win...Win...///Sếp à...Madam...cô nghe chúng tôi nói không? Không nghe nó phản hồi...Mark và Mary gọi vội tên nó.
- À...tôi đang nghe đây..tiếp tục tìm họ đi. Có tin gì báo tôi. -Nó cúp máy và đứng đó hồi lâu. Mất tích sao? Trong lòng nó vô cùng bất an, lòng nó nhói lên. Câu nói của Tuấn một lần nữa lại vang lên trong tâm trí nó.
- “Để anh giúp em một tay”“Jame...anh định làm gì họ đây chứ” Nó luôn hỏi trong đầu... Cảm nhận sao? Nhờ nó sao? Khi trong tay nó chẳng có chút thông tin hay vật gì đó để nó cảm nhận. Thứ mà nó cần lúc này là niềm tin sự quyết đoán. Trực giác là thứ sẽ giúp nó giải quyết những điều rắc rối đó.

90. Chương 103: Ba Mẹ... “hai Từ Đây Quá Xa Vời Đối Với Tôi”

Và cứ thế, ngày ngày trôi qua vẫn chưa có kết quả gì. Tình hình mỗi lúc thêm căng thẳng. Nhà họ Trịnh, anh chị của nó đều rối lên. Mọi người ai cũng lo lắng. Thêm một điều đáng lo ngại nữa là hần cũng mất tích. Nó đã thử dùng khả năng đặc biệt của mình. Nhưng nó không thể, sử dụng năng lực đó quá nhiều nhưng chẳng có manh mối gì giúp ích cho nó cả.

- Fasmin...chúng ta nên giúp họ. - Bin đang an ủi nó. Tình thế như vậy, anh cũng phải động lòng. Anh muốn nó giúp tìm lại ông bà Trịnh.
- Giúp? Trong khi chúng ta và bọn họ không có chút thông tin nào? Lại thêm Resd. Anh ta đi đâu chứ. - Nó bực dọc nói. Thật sự nó cũng đang rối lên đây, nhưng vì nó cố giữ vẻ bình tĩnh. Điều khiển lại cảm xúc của mình.
- “Reng.....” Điện thoại của nó vang lên. Nó vội cầm lên xem, là Mary gọi. Nó thầm mừng trong lòng vì chắc có tin gì đó.
- “Cốp..” âm thanh này làm Bin giật mình quay sang nó. Bởi anh cũng đang nghĩ cách nhưng âm thanh kia đã khiến anh quay lại nhìn nó với ánh mắt bất ngờ. Nhìn vẻ mặt của nó lạnh lùng nhưng đôi tay nó buông thõng điện thoại cũng từ đó mà rớt xuống sàn nhà.
- Fasmin à...em làm sao vậy...là ai gọi..- Bin hỏi nó. Anh cũng đang rất muốn biết có chuyện gì mà nó lại như vậy.
- Họ...Mất rồi. - giọng nó trầm xuống, bất lực nói. Sau đó lại đứng thẳng dậy, nhặt lại điện thoại sau đó chạy ra khỏi nhà trong khi trời đang đổ mưa. Nó lao thẳng ra ngoài...Chạy...chạy mãi. Nó phải đến gặp họ.
- ” Sao chứ? Ren...em cùng Zeny chờ anh. Anh sẽ qua ngay” Nó vừa chạy đi. Bin vẫn chưa hiểu gì thì đã nhận được điện thoại của Ren. Ôi không, anh ngạc nhiên và hiểu được sao nó lại như vậy? Mất....người mà nuôi dưỡng em anh giờ lại bị tai nạn mà mất sao? Bin vội vàng lấy dùi, sau đó cũng lái xe đến nhà nó. Sau đó cả ba cùng đến nơi mà cảnh sát báo.

.....

Tại bờ vực Anping.....

Dù trời đang mưa lớn. Nhưng nơi đây tất cả mọi người đều tập trung tại khu vực này bởi họ vừa phát hiện ra vụ tai nạn liên hoàn này. Cảnh sát khu vực đang bảo vệ hiện trường cho đến khi tổ cảnh sát phụ trách đến.

Nó đến nơi, nó chỉ thấy phía trước nó toàn là người. Chẳng thấy gì nghe gì ngoài tiếng khóc và tiếng bàn tán của mọi người. Nó đứng đó, chỉ biết đứng đó nhìn hai con người đang nằm trên bangca kia, mảnh vải trắng sắp phủ lên người họ. Tiếng khóc thảm thiết của Min, Jesty và Justy cũng chẳng khá khẩm gì hơn ngoài việc quỳ xuống cạnh chiếc bangca kia..

- Vụ việc kia thế nào.

- Thừa sếp. Có lẽ vì đường trơn nên họ đã lạc tay lái, có hai người tử nạn và một người bị thương nặng. Theo thông tin cho biết, là một chàng trai 18 tuổi. Anh ta đã được người dân đưa đến bệnh viện.

Nó nghe được cuộc báo cáo của cảnh sát với cs trưởng. Nó đứng trơ ra đó. Tinh thần nó bị ảnh hưởng bởi chàng trai 18 tuổi ấy. “Là anh ta sao?” Nó nhìn Rin. Rin cũng ở đây nhưng đã ngất đi trên vai của Jeny và Jackson. Bin và Ren cùng Zeny cũng ở bên cạnh họ. Vì Bin cũng là bác sĩ nên anh cũng giúp Rin hô hấp đều lại, và giúp một tay đưa hai cái xác lên cấp cứu.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, nó chỉ lạnh lùng. Quan sát cảnh tượng xung quanh, phía góc cuối bánh xe kia chẳng phải là cái bông hồng nhỏ sao?

Nó lạnh lùng đi vào dòng người chen chúc kia. Nhìn lại hai con người mà Bin đang đưa lên xe kia? Cánh tay trái của bà Trịnh lộ ra những vạch dài ngắn khác nhau. Liếc nhìn sang ông Trịnh cũng thế. Lại là cánh tay trái. 7 vạch hay bao nhiêu vạch nó không nhìn rõ. Nó khẽ nhìn lên cao, mưa vẫn rơi tầm tã. Những giọt mưa lạnh lẽo đã làm ướt người nó. Nó mặc kệ chỉ ngược nhìn lên cao. Nhìn bầu trời đang âm u kia? Là ba mẹ giúp nó sao? Là ba mẹ nói với nó? Là họ muốn nó biết họ không phải bị tai nạn mà mất sao?

.....

Sau khi nạn nhân được đưa vào xe. Người nhà cũng rời đi để về nhà lo hậu sự. Mọi người theo đó cũng dần giải tán. Nó đã đứng sau gốc cây gần đó. Một khoảng cách khá xa. Đợi mọi người về hết nó mới ra ngoài. Lúc này chỉ còn csgt. Họ đang làm việc của họ.

Chiếc váy maxi đen dài đến gót chân bị nó xé ngắn lên. Tiện cho việc đi lại. Nó dần dần tiến lại gần hiện trường hơn và tìm thấy phi tiêu hoa hồng kia. “Là Black Rose”, nó nghĩ.

- Nè cô kia. Cô đang làm gì đó. - Một cảnh sát thấy nó ngồi một góc đang làm gì đó.

- À..không...Khi nào có báo cáo phiền anh gửi cho tôi một bản. - Nó đứng lên cầm phi tiêu ấy nói làm mấy cảnh sát gần đó tròn mắt khó hiểu.

- Báo cáo? Cô là ai mà chúng tôi phải gửi cho cô. - Tên cảnh sát hỏi lại.

- Sẽ gặp lại nhanh thôi. - Nó rời đi. Cảnh sát nhìn nó như vậy, nghĩ nó chỉ nói cho có, nói đùa với lại nhìn cái váy của nó hơi lạ, nó lại dầm mưa ướt hết người nên nghĩ nó cũng không phải người bình thường nên cũng cho qua không quan tâm. Nó lạnh lùng rời đi. Không quên nhìn phi tiêu trên tay. “Chúng ta sẽ gặp nhau sớm thôi. Tôi hứa đấy Jessica”

.....

Đêm xuống, tại nhà xác xuất hiện người con gái mặc váy đen, nón lưỡi trai và mang khẩu trang trắng tinh. Mary và Mark đã giúp nó canh chừng người của Trịnh gia và biết họ đang làm thủ tục nên nó mới đột nhập vào đây. Chẳng một ai phát hiện ra rằng một sự việc bất thường, hai anh cùng chị gái nó trước giờ đều thông suốt nhưng giờ bị chính đau buồn mà mờ mắt. Cả cô bạn Zeny của nó cũng vậy. Hay là ba mẹ chỉ muốn nó biết.

Thời gian không cho phép nó chậm trễ. Nó tiến nhanh đến hai con người kia. Lốp vải trắng phủ kín người. Đây là hai con người đã nuôi dưỡng nó suốt mấy năm qua...người mà nó từng gọi là ba và mẹ.

Nó cảm thấy lòng ngực mình nhói lên. Nó muốn biết nguyên nhân vì sao? Nó muốn biết ai đã giết họ. Ai đã tàn nhẫn như vậy. Nhẹ nhàng mở đôi găng tay đặc biệt kia, nó lại cầm tay bà Trịnh lên....

- Mẹ...xin hãy xin tưởng tôi.. - Chỉ nói vài từ ngắn ngủi sau đó nó đôi mắt nó nhắm lại. Những hình ảnh của vụ tai nạn ấy hiện về trong đầu nó. Nhưng thứ khó nhất chính là hung thủ, nó không thấy được mặt hung thủ. Điều này làm nó cố gắng hết sức, dùng năng lực cảm nhận. Căn phòng này nhiệt độ rất thấp, rất lạnh, có thể đóng băng rất nhanh nhưng nhìn nó lúc này mồ hôi đổ đầy trên người. Trán nó đã lấm tấm mồ hôi. Chứng tỏ nó đã cố gắng hết sức. Chẳng có được gì thêm nó phải đứng dậy.

“Madam...chủ tịch Trịnh sắp về rồi” nghe Mary nói. Nó cũng biết phải làm thế nào.Nó ra hiệu cho Mary ra trước. Chỉ còn lại nó. Những hình ảnh lúc đó, nó còn nhớ như in. Một cảnh tượng vô cùng khủng khiếp và tàn nhẫn. Nó cảm thấy lòng ngực mình đau nhói. Thật đáng trách khi nó có thể điều khiển mọi thứ kể cả cảm xúc nó vẫn có thể điều khiển được nhưng dy nhất, con tim này, con tim đang đóng băng này sao nó không sao làm được. Nó không thể. Nó cũng là con người, nó cũng có trái tim. Tim nó cũng biết rỉ máu và nhói đau chứ. Chỉ là nó cố giấu và phủ nhận thôi.

Nó đứng đó....Chỉ đứng đó...tiếng gõ cửa bằng kí hiệu vang lên, nó biết Jesty cùng mọi người sắp về tới. quỳ xuống nền đất lạnh giá...

- Ba....mẹ....Fasmin này sẽ giúp hai người đưa hung thủ ra ánh sáng. Cảm ơn ba mẹ vì thời gian qua.....- Nói đến đây nó đứng lên, giữ lấy tấm vải trắng kia phủ kín khuôn mặt của hai người.Sau đó xoay người rời đi...

“Hãy an nghỉ....Ba mẹ...!” Kết thúc câu nói là giọt nước mắt rơi xuống nền đất lạnh kia. Khóe mắt bắt đầu cay, nhưng nó đã dùng tay quệt đi. Bàn tay nó nắm chặt lại, nó nhất quyết không cho nước mắt rơi nữa. Nó cần mạnh mẽ..Nó cần tỉnh táo để bắt hung thủ trả giá. Nó không muốn thấy hai con người đang nằm ngủ kia phải ra đi oan uổng. Nó không cho phép mình khóc. Lúc này không phải là lúc để khóc....

.....

May thay nó vừa rời đi cũng chính là lúc Jesty cùng mọi người đi ngang. Một tin sét đánh ngang tai, khi nó đã nghe được hần đã qua cơn nguy kịch nhưng phải đối đầu với cuộc sống thực vật kia? Bước chân nó dần chậm lại khi nghe mọi người nói. Nó tìm qua phòng hần. Chỉ đứng ngoài cửa, nó không vào. Nhìn thẳng vào căn phòng kia? Một chàng trai với tuổi đời cùng tương lai sáng lạn, đang chờ hần. Nhưng người hần lại chẳng chịt dây nhợ. Ba mẹ hần vẫn ngồi cùng hần, mẹ hần khóc hết nước mắt. Lòng nó lại nhói lên khi thấy những cảnh bi thương như thế này. Mary và Mark ở cạnh cũng đau lòng.

.....

Mọi chuyện của vụ án nó quyết định qua tang lễ mới bắt đầu điều tra. Tại phòng nó lúc này đã là ban đêm, mà dù có đêm hay ngày thì nó cũng hci3 tồn tại một màu đen u tối.

Nó ngồi đó. Trước mặt là chiếc laptop vẫn còn sáng đèn, chẳng chịt những dây số đang nhấp nháy. Nó không có tâm trí để làm việc. Mở ngăn tủ ra lấy chiếc hộp vuông nhỏ màu trắng kia. Bên trong là sợi dây chuyền bạch kim có hình giọt nước. Đây là sợi dây chuyền mà lúc trước nó thường đeo nhất, bởi đó là món quà mà mẹ (Bà Trịnh) đã từng tặng cho nó và bảo nó đeo sợi này rất đẹp. Dù phát hiện ra bà không phải là mẹ ruột và bà nhiều lần thể hiện sự chán ghét nó, nó đã không đeo nữa nhưng nó vẫn luôn trân trọng nó. Vẫn cất giữ cẩn thận trong chiếc hộp này. Nhìn màn đêm u tối qua cửa sổ. Ông trời thật bất công với nó, ba mẹ ruột nó đã mất nay ba mẹ đã từng nhận nuôi nó cũng ra đi. Rốt cục ông trời bất công hay muốn thử thách nó muốn biến nó thành người máy vô cảm xúc đây.

“Cốc...cốc...”

“Anh vào nhé” đáp lại Bin vẫn là không gia im lặng, anh mở cửa. Anh chỉ thấy bóng lưng của nó bởi nó hướng ra cửa sổ.

- Mai Bi sẽ về. Anh và Bi sẽ đến lễ tang. Em có muốn đi cùng không. - Bin nhẹ nhàng hỏi nó, anh cũng hiểu tâm trạng nó thế nào. Bởi anh cũng là một bá sĩ tâm lí.

- Không. Phiền anh ra ngoài. Em muốn yên tĩnh. - Lại một lần nữa, dù đau buồn nhưng khẩu khí nó vẫn lạnh lùng như vậy. Bin cũng chẳng làm gì hơn ngoài việc ra ngoài để nó yên tĩnh.

Nghe được tiếng cửa đóng lại, nó nhớ ra gì đó và gõ thoăn thắt trên máy. Sau nhiều lần gõ, cuối cùng cũng hiện ra thư mục Family. Thư mục này chỉ tồn tại 2 tệp tin. Một tấm hình đại gia đình và 1 tấm là ảnh của

nó cùng ba mẹ. Thứ nó luôn cố giấu là 2 tấm ảnh này, vì lúc ở Mỹ nó k liên lạc với nhà. Nên vẫn có ảnh để xem. Nhưng thứ duy nhất nó có từ gia đình ấy là 2 tấm ảnh này. Ngoài ra nó chẳng còn gì nữa.

Nhìn thẳng vào tấm ảnh ba người kia. Cô gái nhỏ cùng ba mẹ đang cắt bánh kem, ba nụ cười yêu thương ấy cho thấy sự hạnh phúc đó thế nào. Nhưng giờ đây chỉ còn quá khứ. Nó bất giác đưa tay sờ vào tấm ảnh trên laptop kia...Khuôn mặt này nụ cười...chỉ còn là quá khứ. Một kí ức quá đau buồn, một quá khứ, một hạnh phúc quá nhỏ nhoi. Một cuộc sống quá bi thương...đó là những gì tồn tại trong con người nó.

“Ba...mẹ...Hai từ này giờ đây quá xa vời” kết thúc câu nói là một nụ cười ảm áp từ nó. Nụ cười thật sự ấy, nụ cười ảm áp ấy..nụ cười thật sự lần thứ 2 của nó nhưng nó khác với lần lần. Nó khác với nụ cười của nó dành cho Sin. Nụ cười của nó dành cho Sin cũng là một nụ cười ảm áp kèm theo đó là sự động viên lời an ủi từ tình bạn. Còn nụ cười này cũng thế, cũng ảm áp...nhưng khóe mắt nó cay..Miệng cười mà lòng đầy đau nhói....

91. Chương 104:“đừng Xen Vào Chuyện Của Tôi”

Sáng hôm sau, Bi đã về từ rất sớm. Bi vẫn còn rất bàng hoàng về sự việc này. Không biết là thật hay không và anh lo cho nó, liệu em anh cảm thấy thế nào.

- Chúng ta đi thôi Bi. - Bin kéo tay Bi ra ngoài xe khi Bi đang ngoái lại nhìn lên lầu hướng phòng nó. Căn phòng kín mít kia.

- Minh Hy không đi sao anh? - Bi hỏi. Anh tưởng rằng nó sẽ túc trực tại lễ tang chứ.

- Fasmin, cần yên tĩnh. Chúng ta đi thôi. Không thôi trễ mất. - Bin nói sau đó ra xe trước.

.....

Tại Trịnh gia lúc này có rất rất nhiều người từ phương xa, họ hàng đến và cả những khách, anh em trên thương trường, bạn bè của họ hay tin cũng đến viếng. Quang cảnh khắp nơi là đóa huệ trắng. Từng đoàn từng đoàn người áo đen tiến vào. Ren và Zeny cũng đã có mặt từ sớm phụ giúp họ.

Bin và Bi đến thì đã thấy cảnh Jesty cùng Min phờ phạc hẳn ra. Min đang nương tựa vào vai của Jeny để chống chọi với nỗi đau này. Jesty và Justy nhìn mệt mỏi hẳn. Rin là người thăm hại nhất bởi đôi mắt thâm quầng, nhìn cô yếu ớt không chút sức lực bởi cô còn phải lo cho em trai mình nữa. Trịnh gia đau một thì Rin đau 2. Bởi em ruột cô - hẳn đang chống chọi với mớ dây nhợ trong bệnh viện và khó có khả năng sống lại.

.....

Tại phòng nó. Chỉ tồn tại duy nhất màn đen u ám. Nó có vẻ đã quá mệt mỏi nên đã ngủ thiếp đi lúc nào. Tỉnh giấc với mớ hỗn độn trong đầu, nó giật mình hơn bởi tấm ảnh nó cùng ông bà trịnh đã mất. Nó mở lại laptop thử phào nhẹ nhõm vì nó vẫn còn. Chưa nghĩ được gì thêm, đã có chuông điện thoại. Nhìn dãy số hiện lên màn hình nó lại cảm nhận có cái gì đó đang trở dậy trong người.

- Được.....- cuộc thoại kéo dài đến 2 phút nhưng nó chỉ đáp vồn vồn duy nhất 1 từ. Đây gọi là miễn cưỡng, vì nó không đoán được nếu nó không nghe lời Tuấn thì chuyện gì lại xảy ra nữa đây. Với lại nó cũng muốn biết ý đồ của Tuấn là gì.

.....

15p sau, Tuấn lại vô cùng lịch sự trong bộ vest đen, nó bước ra giản dị trong áo sơ mi đen được nó gài cao cổ và đến cổ tay, antani với quần tây đen công sở. Chiếc áo vets khoác bên ngoài cũng màu đen. Mái tóc nó buộc nhẹ ra phía sau, mang kính cận giúp nó điều chỉnh lại đôi mắt và che đi sự mệt mỏi của nó. Tuấn thấy nó ra lịch sự mở cửa xe mời nó lên xe. Vậy ra là nó và Tuấn phải đến Trịnh gia rồi.

.....

Đến nơi, nó với Tuấn phải như hình với bóng. Trên tay nó là bó hoa hồng trắng còn đọng sương mai, nó đặt gần đó. Gần di ảnh của ông bà Trịnh. Nhận thấy sự xuống sắc phờ phạc của mọi người làm nó thấy xót. Mọi người đều chú ý đến nó bởi nó không dùng lăng hoa, hay gắn tên vào mà chỉ giản dị trong bó hoa hồng trắng, làm mọi người chú ý nó hẳn. Người Trịnh gia nhìn nó và Tuấn đến. Zeny, Ren, Sany, Kon....Mọi người đều nhìn nó với ánh mắt ngạc nhiên. Anh em Jesty cũng hiểu sự tình nên chỉ gật đầu cho đúng lễ nghĩa. Người ngạc nhiên nhất là anh em Bin kìa. Bi giật nhẹ tay Bin hỏi nhỏ.

- Anh à. Faasmin nói không đi mà. Sau lại xuất hiện với người đó vậy? - Bi thắc mắc hỏi còn Bin đang cố nhớ lại. Ah..đó chẳng phải là người chủ trì cuộc họp lúc nó nhờ anh sao? Nếu anh nhớ không lầm thì nó là người phản đối, có thể nói nó và chàng trai kẻ bên luôn đối đầu với nhau nhưng sao hôm nay lại....

- Anh cũng không biết.

- Ren, sao nhìn Fasmin kì vậy. Sao lại đi với hắn ta chứ. - Zeny hỏi Ren, cả hai cũng đang thắc mắc. Ren là người hiểu rõ tình hình giữa nó và Tuấn nhất. Bởi nó luôn đối đầu với Tuấn. Ren hiểu, rất hiểu nhưng Ren cũng rất khó chấp nhận với cảnh trước mắt.

- Hắn ta? Sao em lại nói khó nghe vậy Zeny? - Bin nghe vậy hỏi. Anh muốn biết con người này thế nào.

- Anh không biết đó thôi. Anh ta...là Wuker là một người rất thủ đoạn, lúc trước Fasmin luôn đối đầu với hắn nhưng sao giờ lại thế. Em cũng không hiểu. - Nghe Zeny kể xong, Bin đã không kìm được mà đến nắm lấy tay nó ra khuôn viên. Tuấn cũng thắc mắc nhưng không theo.

- Wuker...cảm ơn anh đã đến...- Zeny mở lời có ý không thích muốn tiễn khách.

- Dù sao cũng phải nể Trịnh gia chứ, ông bà ấy mất cũng phải thấp nén hương rồi mới về chứ. Nếu không thì thất kính quá còn gì. - Tuấn nói như đang chọc vào ổ kiến.

- Vậy thấp nhanh rồi về đi. Đừng để nơi trang nghiêm thế này lại bị anh là ô uest. - Ren nghiêng răng nói, vì đây là tang lễ nên Ren giữ vẻ trang nghiêm cho mọi người.

- Tôi phải đợi bạn gái tôi. Băng Nhi, cô ấy đi đâu rồi nhỉ?

- Bạn gái? Băng Nhi. - Zeny và Ren há hốc mồm nhìn nhau như chuyện lạ có thật? Ồi không, nước với lửa lại là bạn của nhau?

- Không tin à. Vậy thử hỏi họ xem. - Tuấn chỉ sang phía Jesty, nhận thấy cái gật đầu miễn cưỡng của Jackson cùng Jesty cũng đủ hiểu đây là sự thật.

.....

- Em đang làm cái gì vậy Fasmin? Tại sao lại đi với con người ấy hả? - Bin đang tức giận nói.

- Anh hai..Bình tĩnh, đây là tang lễ..Bình tĩnh. - Bi ngăn cản sự tức giận của Bin.

- Mặc kệ em. Em có lí do của riêng mình. - Nó không nhìn Bin trả lời.

- Bây giờ còn dùng thái độ lạnh lùng đó sao hả? Là lí do gì khiến em phản bội lại mọi người chứ hả? Là gì chứ. - Bin ngày càng lớn tiếng. Như muốn ép nó vào đường cùng.

- Nói đi....Minh Hy...anh Bin rất lo nên mới..như..- Bi đang nói thì ó đã nó lại.

- Nếu tôi không làm vậy họ sẽ gặp nguy hiểm anh biết không? Ông bà Trịnh đã quá đủ. - Nó nói làm Bin và Bi sững người, chẳng hiểu gì cả.

- Fasmin...em đang nói gì thế, nguy hiểm gì chứ...- Bi hỏi nó. ANh muốn biết ai gặp nguy hiểm. Ông bà trịnh có liên quan gì đ61n nguy hiểm chứ. Chẳng phải họ mất do tai nạn sao?

- Chuyện dài lắm. Tôi sẽ dọn ra ngoài, đừng xen vào chuyện này được chứ. Đừng làm mọi chuyện rối thêm. - Nó nói rõ ràng sau đó rời đi. Vào trong, nó đảo mắt tìm Tuấn. Về mặt nó không được tốt, nó muốn về. Tuấn thì sao? Cuộc thoại vừa rồi Tuấn đã biết hết mà chẳng cần theo dõi hay sai người theo nó. Bởi đã đến lúc anh phải dùng trí thông minh của mình rồi.

Nó về trước, nó chẳng muốn thấy cảnh này chút nào. Khoảnh khắc khi đứng trước họ nhìn thẳng vào di ảnh của họ. Từng suy nghĩ của họ nó đều đọc được. “Hãy buông bỏ...”

.....

Về đến nhà, nó chỉ lên phòng lấy laptop cùng một số đồ cá nhân quan trọng. Quần áo giày dép phụ kiện vẫn còn nguyên, chỉ có điều khi nó vừa rời khỏi phòng lọ hoa thủy tinh trên bàn bỗng dưng rạn nứt sau đó tự vỡ. Lại báo hiệu điều gì đây?

.....

- Madam à...hãy đến A1713 ngay đi. - Nó nhận điện thoại lại tức tốc từ khách sạn chạy đến địa chỉ của Jane thông báo.

.....

- Jane à...có chuyện gì phải gấp như vậy...- Nó mở cửa chạy vào, gấp rút nhưng nhận thấy trong căn phòng này không chỉ có đồng đội thuộc tổ của nó mà còn có chàng trai quen mặt kia nữa? Nó bất ngờ, đây không phải là hắc sao? Tống Duy Khôi? Phải hắc không sao giống thế này?

- À...Madam. không có gì. Sếp bảo chúng tôi đón đội trưởng tổ A sang hợp tác với chúng ta. Sếp cũng bảo chúng tôi gọi Madam đến. Xin lỗi đã làm Madam hiểu lầm.

- Không có gì. - Nó trả lời sao đó ngồi xuống. Chàng trai kia cũng chẳng khác gì nó, mang một vẻ đẹp lạnh lùng khuôn mặt giống hắc như sinh đôi vậy. Nhưng người trước mặt nó giờ lại không nhằm vào đâu được bởi đôi mắt màu xanh biển ấy...Êm dịu nhưng lạnh lùng.

- Chào...tôi là Hoàng Duy Khôi đội trưởng tổ A. Tôi được lệnh sang hỗ trợ cô. Mọi người có thể gọi tôi là Flynn. Rất hân hạnh được hợp tác. - Flynn chìa tay ra bắt với từng người một. Riêng đến nó, nó chỉ lặng im. Không có ý định chìa tay ra.

- Tôi là Winy. Rất hân hạnh. - Nó đứng lên dùng phép lịch sự đáp trả. Flynn bắt lấy tay nó, dù có mang găng tay nhưng Flynn nhận thấy tay nó rất lạnh. Đôi mắt ấy con người trước mặt anh cũng lạnh theo.

- Được rồi. Báo cáo đi. - Nó lạnh lùng bắt vào công việc. Flynn cũng nắm bắt rất nhanh những tình tiết.

.....

- Nếu vậy Vida càng ngày càng nguy hiểm? - Cody

- Chính vì thế chúng tôi mới đến đây. Anh có thể để Vida theo chúng tôi về được không. Như thế này rất nguy hiểm.

- Không được, Vida hiện giờ còn yếu. Cô ta ra tay thật độc ác.

- Tôi hứa sẽ bảo vệ cô ấy. -

.....

Jane cùng Alice thuật lại cuộc trò chuyện của mình với Cody. Và trình chiếu cảnh quan, khu vực sống của Sun hiện giờ

- Như vậy Black Rose đã tìm đến nơi và gây họa rồi sao? - Mary hỏi.

- Đúng vậy. Nếu không nhờ Cody có lẽ Sun đã gặp nguy hiểm. - Alice khẳng định. Quả thực cô và Jane đã rất khó khăn khi theo dõi Sun

- Như vậy, theo kinh nghiệm của tôi Black Rose sẽ quay lại để diệt khẩu. Chúng ta cần mai phục và bắt chúng. - Flynn lên tiếng, dù tuổi đời còn trẻ chỉ hơn nó khoảng 1 tuổi nhưng so ra anh cũng rất nhiều kinh nghiệm.

- Madam...Madm...thấy thế nào. - Mark lay người nó. Thấy nó bơ phờ quá. Hình như nó đang mất tập trung.

- Quyết định vậy đi. Tôi dự định đêm nay, Black Rose sẽ đến bệnh viện. Nơi mà Sun đang tịnh dưỡng. - Nó nói một câu chắc chắn.

- Ok. Chuẩn bị đi. - Flynn cũng lạnh lùng quyết đoán không kém nó bằng những cử chỉ hành động kia. Mọi người cứ thế mà chia nhau ra làm việc.

“Đến lúc tôi phải gặp cô rồi Jessica”

.....

Hoàng Duy Khôi (Flynn) là đội trưởng tổ A thuộc S.P.K là bạn thân của Nam (Kyo) nhưng vì nó không quan tâm nên cũng không biết Flynn. Anh rất giỏi võ, rất chu đáo. Trông công việc rất lạnh lùng và quyết đoán nhưng bên ngoài lại là người ấm áp, dễ chịu. Ba anh là cảnh sát, cũng giống Nam. Mẹ anh là nhà thiết kế về trang sức và đá quý. Rất có tiếng.

Phó Tử Thành (Cody) : Người cứu Sun. Cũng là chồng của Sun sau này, là một luật sư nổi tiếng nên am hiểu sự đời rất nhiều. Đẹp trai và vô cùng thông minh. Thương yêu nhất là mẹ mình (Bà Lam) và Sun, giúp Sun hồi phục trí nhớ và cũng có giúp đỡ nó.

Thế là câu trả lời vẫn còn là một ẩn số nhé các bạn...!

Hiện tại có lẽ Hân (Resd) đã hết vai...Mọi người có tác hợp cho nó với ai chưa???

92. Chương 105: Hồng

Đêm xuống, người trông đội ai nấy đều chuẩn bị rất chu đáo. Mỗi thành viên đều trang bị cho mình chiếc headphone nhỏ gọn tiện lợi được kết nối với nhau, giúp mọi người liên lạc với nhau.

Hôm nay nó không mặc áo giáp, chỉ chọn cho mình bộ đồ đen và áo khoác da cùng giày, để thuận tiện hơn. Mái tóc buộc cao để lộ ra vầng trán cao cùng đôi mắt sắc lạnh. Nhiệm vụ hôm nay, nó nhất định phải hoàn thành bằng mọi giá.

Đây chính là giờ phút quan trọng, khi trời đã bắt đầu khuya, Flynn giúp nó chỉ đạo 4 người còn lại phân chia khu vực để tiện theo dõi. Riêng Flynn anh quyết định cải trang làm bác sĩ để tiện hơn.

.....

- Nghi phạm xuất hiện rồi...Madam, sếp. - Jane thấy phía xa có bóng đen, nhìn kĩ hơn lại là đôi boot có “Jess” nên thông báo mọi người.

- Ok...Cẩn thận hành động. Flynn, anh và Cody nên cẩn trọng hơn. - Nó ở đầu này ra lệnh.

- yesser.

.....

Bóng đen ấy rất cẩn thận, từng bước đi vững vàng, chắc chắn. Đến cửa phòng, nhẹ nhàng mở cửa và bước vào. Cô ta thấy một người (Cody) đang ngủ gục bên giường. Trên giường kia là Sun với giấc ngủ yên bình. Nụ cười ác quỷ lại hiện lên trên khuôn mặt bóng đen ấy. Vì đội nón lưỡi trai và dùng khẩu trang đen nên không thấy rõ mặt. Rút con dao đã chuẩn bị sẵn, chỉ còn vài cm nữa là đã kết liễu Sun. Nhưng lại bị một lực rất mạnh gạt ra. Bóng đen ấy tức giận nhìn con người trước mặt. Thì ra hân chỉ vờ ngủ.

- Cô định giết cô ấy lần nữa à. Không dễ đâu. - Cody nhìn thẳng vào bóng đen ấy.

- Lo cho cái mạng của mình trước đi. - Nhanh như chớp, chiếc phi tiêu hoa hồng được phóng ra từ lúc nào, lướt mang người Cody. Vì bất ngờ nên Cody né chỉ được phần nửa, vẫn bị phi tiêu ấy cắt vào vai. Máu đen lại tứa ra.

Nghe tiếng động lạ, Flynn chạy vào. Chặn bóng đen ấy lại. Flynn lại né đòn của bóng đen ấy. Những phi tiêu ấy liên tục lao vào Flynn, khổ sở lắm mới né hết chúng. Nhưng đến khi né được thì bóng đen ấy đã tung cửa chạy ra.

- Winy...bóng đen ấy thoát rồi. Cody bị thương, Có lẽ theo hướng sân thượng. - Tiếng của Flynn gấp rút. Vừa nghe bóa cáo. Jane, Alice cùng anh em Mark - Mary đã chạy đến sân thượng. Vì ở vị trí đầu ngõ, nó phải mất thời gian khi chạy đến sân thượng.

- Lo cho Cody và Sun. Chuyện còn lại tôi sẽ lo. - Nó nói nhanh sau đó chạy nhanh lên tầng thượng.

- Sao anh bất cẩn vậy... Hình như trúng độc rồi. Bác sĩ...- Flynn đang bối rối khi mọi chuyện không như kế hoạch mà anh đã nghĩ ra.

.....

Mark Mary cùng Jane và Alice chia nhau ra chặn đường của bóng đen ấy.

- Đứng lại. - Khẩu súng được chia thẳng theo hướng bóng đen ấy. Là 4 khẩu súng ấy.

- Ha..haa....chỉ có mấy khẩu súng con này mà muốn bắt tao ư...nếu vậy thì còn gì là Black Rose chứ. - Bóng đen ấy cười lớn như tha81ch thức. 4 người kia k dám bắn. Vì chỉ ý là bắt sống..

- K dám bắn sao? Để tao bắn cho nhé. - Bóng đen ấy lao đến nhanh như chớp, chỉ xoay một vòng mà đã đá văng hết súng từ tay họ. Bất buộc phải đánh tay không thôi.

- Chúng ta phải ra tay thôi. - Mark nhìn 3 người còn lại. Thế là họ phải đánh nhau rồi.

Phải nói là 3 người họ đánh rất chăm chỉ và hăng say nhưng bóng đen ấy cũng đâu thua kém. Cuộc chiến bất phân thắng bại, khi Jane và Alice bắt đầu đuối sức. Vì phải chạy quá nhiều và quá xem thường Black Rose. Võ công của Black rất cao có thể sánh ngang với nó.

- Hahahah...không ai ngăn cản Black Rose này được đâu. Tao còn việc phải làm không chơi nữa. Bye bye...- Nhìn thấy họ thất thế trước mình, bóng đen ấy tìm cách chạy đi. Phóng cái vù xuống ban công và từ đó chạy xuống đất.

- Win. Black Rose thoát rồi. - Mark thông báo qua headphone, làm nó đang chạy từng cầu thang phải dừng lại.

- Cô ta chạy về hướng nào.

- Ban công tòa nhà bên cạnh. - Madam.....Win...- Mark chẳng nghe nó đáp trả.

Lúc này nó dùng hết sức mà chạy, nó phải chạy ngược lại hướng lúc nãy may thay còn kịp.

Mồ hôi nó đã đổ vì cuộc rượt đuổi này. Nó tìm được bóng đen ấy rồi. Bóng đen kia đang phóng vù vù trên tầng nhà. Nó cũng lao theo. Bóng đen ấy chạy mãi, cầm đầu chạy cho đến khi lên sân thượng. Bóng đen ấy biết là nó đang theo mình.

- Cô hết đường chạy rồi Black Rose.- Nó cũng đứng phía sau bóng đen ấy nói.

- Dựa vào mày sao? Fasmin. - Nó nghe giọng điệu này càng khẳng định Black Rose chính là Jessica, giờ chỉ cần khuôn mặt sau lớp khẩu trang đen kia thôi.

Chưa gì hết bóng đen ấy đã lao vào nó, đánh tới tấp. Những đòn chuẩn xác nhất, nó chỉ né thôi. Lợi dụng sơ hở mà hất cái nón và lớp khẩu trang kia.

- Mày....-

- Tôi biết là cô mà HÀ NGUYỆT TÂM. Tiểu thư giả. - Khuôn mặt Jessica giờ đã lộ rõ. Mối thù trước vẫn còn, giờ còn nghe nó chọc ghẹo Jessica còn tức điên hơn. Phi tiêu đã hết, Jessica phải dùng đến súng rồi. Định rút súng ra thì thấy người của nó chạy lên.

- Madam, chúng tôi đến rồi. -

- Gọi chúng tôi sao? Bọn người vô dụng. - Nó quay sang nhìn đồng đội của nó thở dốc lên vì mệt, có cả Flynn nữa.

- Chẳng...phải cô ta là con của Trịnh gia sao? Sao..- Mary bắt ngờ khi thấy Jessica.

- Cô im miệng. Sao hả Fasmin.Đầu không lại gọi cứu binh hả? - Jessica nhìn nó thách thức. Ôi trời, đầu với bọn tép rêu này đối với Jessica này vô cùng đơn giản nhưng cái khó là nó. Bởi nó rất thông minh và biết tận dụng thời cơ.

- Cô sai rồi Jessica.

- Tao sai?

- Tôi chưa từng gọi cứu binh. Thứ hai, cuộc chiến này chỉ tồn tại tôi và cô. Bởi tôi muốn chính tay tôi đưa cô ra ánh sáng.

- Hahaa...Được thôi...Mấy người đứng đó xem đi ha...- giọng cười mang rợ của Jessica vang lên. Đúng chất ác quỷ rồi. Cơn giận của Jessica đã lên đỉnh điểm.

- Sếp à...

- Mọi người ra xa đi. - Nó nói sau đó tự tay tháo chiếc headset trong tai ra và ném nó sang một bên.

- Có gan lắm. Vậy thì bắt đầu thôi nào. - Jessica luôn dùng lời nói kèm theo hành động, cho thấy tốc độ của Jessica rất nhanh. Phải nói là sức của Jessica rất bền, lực vẫn bảo toàn. Còn nó thì sao, ngay từ lúc Jessica lao đến nó ánh mắt nó đã thay đổi. Ánh mắt sắc lạnh tạo thành một đường thẳng, một ánh mắt sâu thẳm như muốn chôn Jessica xuống vực sâu.

Phải nói rằng, nó giờ phút này nó trả đòn, Jessica đánh cái nào là nó đỡ cái đó. Không phải né. Nó muốn kết thúc nhanh nên tấn công liên hoàn nhưng bị mất sức rất nhiều, cuối cùng nó bị Jessica đá văng ra xa. Khóe môi đã có thứ chất lỏng chảy xuống. Nó vẫn lạnh lùng, nó không hiểu tại sao...

- Haha...mày thua rồi Fasmin...Winy gì chứ...chỉ là hư danh thôi. Tao không ngờ có ngày Trịnh Hàn Băng danh bất hư truyền lại chết dưới tay tao...- Jessica vừa cầm súng vừa tiến lại phía nó, nơi nó đang nằm sấp ở đó. Đôi mắt đã nhắm lại. Có lẽ nó mệt rồi. Nó quá mệt mỏi. Mọi người cũng nhận ra sự bất thường từ nó.

- Win bị sao vậy. Sắp chết đến nơi sao còn ngồi đó. - Flynn bất bình định chạy lại đỡ nó thì Jessica quay sang hăm dọa, nếu đến nó sẽ chết.

Nó giờ đây hai mắt nhắm nghiền. Nó muốn bỏ cuộc, thật sự nó không thể thắng. Nó cảm thấy mình thật yếu đuối.

.....

93. Chương 106: Công Lý Luôn Chiến Thắng

Mọi người xung quanh lo lắng cho nó rất nhiều, bởi lúc này nó nằm đó. Không có ý định tỉnh dậy. Là nó ngất hay nó chịu thua đây.

Quay lại với nó. Nó mệt mỏi lắm rồi. Lúc này nó thấy đồng đội nó kẻ bị thương, người thì bầm tím đầy vết. Chẳng phải họ vì nó sao? Tất cả đều là tại nó. Nếu nó chịu thua, buông xuống thì tất cả sẽ k phải khổ sở như vậy nữa. Chính nó sẽ tự kết thúc chuyện này.

- Thôi chết rồi...cô ấy để cảm xúc vào công việc rồi. Như thế sẽ k thắng nổi đâu. - Flynn lấy được bình tĩnh nói. Bởi như anh, anh làm việc rất có quy tắc. Khi đánh nhau hoặc chiến đấu với tội phạm anh k để cảm xúc xen vào. Đó là quy tắc của những người chuyên nghiệp và trong ngành.

....

Đột nhiên có thứ gì đó rất sáng, thì ra có người phụ nữ rất trẻ rất trẻ kẻ bên là Sin. Và có cả...ba mẹ..ông bà Trịnh nữa.

- Bình tĩnh nào Fasmin...Không có chuyện gì là không thể cả.

- Đúng đó Boss. Tôi tin cô...Chẳng phải cô luôn nói “Công lý luôn chiến thắng sao?” Ba mẹ cô đã ở cùng chúng tôi. Cô hãy yên tâm. - Sin cười tươi nói.

”Công lý luôn chiến thắng sao? Phải, nó không thể thua một kẻ sát nhân như vậy. Nó không thể thua!!!Câu nói này chẳng phải nó luôn nói sao? Tinh thần nó đã được đánh thức. Nó không thể thua.

.....

Khoảnh khắc ấy chỉ tồn tại trong phút chốc thậm chí dưới 30s...Nhưng Sin đã đánh thức được nó. Đôi tay yếu ớt kia bắt đầu cử động.

- Cô sai rồi....Người thua chính là cô đó Jessica. - Nó từ từ gượng dậy. Đứng thẳng người vẫn giữ nguyên vẻ lạnh lùng. Nó là người luôn bảo vệ công lý.

- Trong bộ dạng của mày kia Fasmin. Thật tệ hại. Bọn cảnh sát như mày thật vô dụng. Hahah. - Jessica cười mỉa khi thấy nó như vậy. Mọi người cũng hoảng hồn với nó. Nhìn nó yếu thế, đuối sức nhưng trong người nó luôn tồn tại thứ gì đó gọi là mạnh mẽ.

Jessica vừa nói liền chĩa súng ngay trước nó cách khoảng 1 bước chân. Khoảng cách này rất gần, mạng sống của nó vô cùng nguy hiểm.

- Cẩn thận...- Mary cùng Jane hét lên. Nhưng có lẽ nó đã vô ích khi tiếng súng đã vang lên.

“CÔNG LÝ LUÔN CHIẾN THẮNG”, khoảnh khắc đó. Nó vừa nói vừa bước nhanh sang bên trái làm Jessica bắn hụt, đồng thời nó dùng hết sức đá vào bụng của Jessica, làm Jessica phải sệt lùi vài bước.

- Hay lắm Madam...- Alice reo lên. Xem ra, nó bây giờ mới chính là Winy.

- Đội trưởng nói không sai. Đúng là để cảm xúc vào công việc thì không đúng nhưng bao năm qua chính Madam đã dạy chúng tôi như thế. - Mark quay sang nói với Flynn.

- Tính theo thể lực thì Win, cô ấy k còn sức để thực hiện cú đá lúc này.Flynn suy tính theo kinh nghiệm và sự hiểu biết của mình.

- Đội trưởng không biết sao? Madam chúng tôi luôn là người biến không thể thành có thể.

- Xem ra tôi có một bài học mới từ cô ấy rồi. Ngưỡng mộ thật. - Flynn tấm tắc khen nó.

.....

Cuộc chiến lúc này mới thật sự bắt đầu. Nó bây giờ rất sung sức. Bởi ngọn lửa trong tim nó đang bùng cháy. Ngọn lửa của sự công lý.

Chính Jessica cũng không hiểu vì sao nó mạnh đến vậy, vừa rồi nó còn....

- Tại sao mày lại có thể....- Jessica đang hỏi nó.

- Muốn biết sao? Bởi tôi tin rằng công lý luôn chiến thắng. - Nó giữ lấy Jessica sau đó dùng tay dặt lại Jessica. Mỗi đòn tấn công của nó lúc này rất chuẩn xác. Mỗi Jessica đã bật máu.

- Công lý luôn chiến thắng sao? Nhảm nhí...- Jessica lau đi vết máu. Và dùng lại súng của mình bắn xối xả. Bắn thành vòng đến nỗi đồng đội của nó phải tránh né và tìm nơi ẩn nấp. Nó không chần chừ mà phòng lên cao sao đó bay vòng. Tốc độ cực nhanh, bỗng dưng Jessica không thấy nó nữa.

- Đâu rồi...- Vừa dứt câu thì Jessica bị nó giữ chặt từ đằng sau. Sau đó dùng lực dặt khẩu súng ra khỏi tay Jessica. Cuối cùng nó cũng thành công.

- Sao mày dám chứ.

- Jessica, cô đầu hàng đi. - Nó khuyên can.

- Thà chết chứ không đầu hàng. - Jessica rút trong người ra con dao găm nhỏ sao đó đưa lên cổ mình.

- Đừng làm vậy mà...- Alice hét lớn. Nếu Jessica chết xem như manh mối bị cắt rồi.

- Cô có biết vì sao cô thua tôi không? - Nó cố tình làm giảm cuộc đấu bằng lời nói.

- Tại sao chứ.
- Bởi tôi tin sự thật, tôi muốn bảo vệ nó. Còn cô, cô luôn ẩn mình trong bóng tối để làm những chuyện phi lí. Cô bán rẻ mạng người. Thử hỏi cô có thắng được sự thật không? - Flynn không hiểu nó đang dùng chiến lược gì đây. Còn bốn người còn lại nhìn nó với ánh mắt ngưỡng mộ và khâm phục cũng đầy tin tưởng.
- Mày nói dối... Sự thật là gì chứ? Công lí là gì chứ? Tất cả chỉ là giả dối thôi. Chính mày..chính mày đã cướp tất cả của tao. - Jessica giờ đang hỗn loạn, tay cầm con dao đưa về phía trước. Chỉ thẳng vào nó. Nó đang chờ giây phút này đây. Nhanh như cắt nó rút súng sau người mình bắn vào tay Jessica làm con dao rớt xuống. Jessica đang ôm cánh tay mình. Thấy nó cầm súng lại phía mình liền lấy chân tấn công nó. Nó trả đòn nhẹ nhàng và xoay người. Bắt lấy hai tay Jessica và lấy sao người ra chiếc còng số 8, tay Jessica nằm gọn trong đó.
- Wow....đúng là Winy..Madam thật tuyệt...- Jane chạy ra ôm lấy nó. Nó cũng không hiểu sao lúc này nó mạnh đến vậy, giờ người nó cũng mệt mệt.
- Cô đã cho tôi thấy bài học mới từ cảm xúc. Thật kì diệu. - Flynn cười với nó.
- Cảm ơn. Cody, anh ta thế nào? - Nó buộc lại mái tóc của mình nói.
- Bác sĩ đang lo cho anh ấy. Win...vết thương của cô...- Flynn đang chỉ vào môi và người nó.
- Không sao. Đem cô ta về sở đi. - Nó ra lệnh sao đó lạnh lùng bước đi. Để lại đồng đội nhìn theo.
-
- James.....- Đức hồi hải chạy vào phòng mật của Tuấn.
- Có chuyện gì..- Tuấn vẫn đang nhàn hạ uống rượu.
- Black.....Jessica bị bắt rồi. - Đức đang lo lắng nhưng nhìn Tuấn rất tự nhiên và bình tĩnh.
- Cô ta sẽ k phản bội lại chúng ta đâu, nếu có thể thì cho cô ta gặp ba mẹ cô ta luôn đi. - Tuấn nâng ly rượu nói. (Ba mẹ ở đây là ba mẹ ruột của Jessica)
- Anh thật tàn nhẫn. -
- Không tàn nhẫn thì Wuker để làm gì...?- Tuấn nở nụ cười hiểm độc....Mọi chuyện anh có thể dự tính. Nhưng chuyện anh không thể ngờ vẫn còn nhiều lắm.
-

94. Chương 107: Xin Hãy Tin Tôi Jessica

Trong khi mọi người đưa Jessica về sở nó lại trở về khách sạn. Nó định thay đồ xong mới lại sở. Nhưng chỉ mới ra khỏi phòng tắm, trên tay vẫn còn khăn để lau khô tóc thì nó đã có điện thoại.

- Có chuyện gì Mark.
- Madam. Cô ấy chỉ im lặng. Và cần gặp cô. -
- Được. Tôi sẽ đến ngay. - Nó nói xong liền cúp máy. Chọn cho mình chiếc áo phông sọc trắng đen tay dài cùng với quần jean đen, giày thể thao. Mái tóc nó vẫn thả tự nhiên bởi vẫn còn ướt. Tuy mạnh mẽ, nhưng nó cũng không thể tránh khỏi những vết thương kia. Tuy những vết thương kia không là gì đối với nó nhưng những vết bầm ấy vẫn hiện trên gương mặt đẹp đẽ kia. Nó mà kệ. Những thứ phần son...nó không có thời gian.

Ra ngoài với trang phục giản dị, trên tay nó chỉ cầm theo điện thoại.

.....

- Ren, cậu đến chưa vậy? Mình đợi cậu này giờ rồi đấy? - Zeny đang cằn nhằn trong điện thoại khi cô hẹn Ren ra mà giờ chẳng thấy đâu.

- Phải không đây? Đến giờ cậu mới nói có việc đột xuất... Thôi được rồi...tự mình đi cũng được. Nhớ phải đền cho mình một suất kem đó nhá...- Zeny nói xong liền vào trong. Không hiểu sao cô có lòng tốt đến vậy, hôm nay lại rủ Ren đến trại giáo dưỡng thăm bọn người của Mỹ Nhi. Hôm nay Zeny rất nhẹ nhàng thanh tú trong bộ váy màu vàng chanh cổ thuyền, giày cao gót trắng. Thấy Mỹ Nhi ngồi đó một mình chẳng có bạn bè. Trên người còn chứa đầy vết thương. Trông Mỹ Nhi vô cùng phờ phạc.

- Mỹ Nhi...Mỹ Nhi...- Zeny gọi với theo con người vừa mới nghe tên mà đã bỏ đi.

- Cô tìm tôi có chuyện gì. - Mỹ Nhi hỏi Zeny, có lẽ Mỹ Nhi đã thức tỉnh. Bởi cô thấy xấu hổ khi Zeny đến tìm mình.

.....

- Tôi xin lỗi vì những chuyện trước đây. Không ngờ tôi hại cô như vậy mà cô còn đến thăm tôi. Ở đây, tôi sống rất tốt. Ngày ngày đều làm những công việc đời thường. Đến giờ tôi mới hiểu. - Mỹ Nhi nhẹ nhàng nói, cô thực hối hận. Nhưng giờ có kịp không?

- Đừng dằn vặt mình nữa Nhi. Hãy sống thật tốt để sao này hòa nhập vào xã hội nhé. Cô nhớ giữ sức khỏe. Hôm khác tôi sẽ đến thăm cô. - Khung cảnh ở đây là tại băng đá và khá yên tĩnh ít người.

-Khoan đã Zeny. Tôi có chuyện nhờ cô. Có thể chuyển lời đến Nguyệt. Rằng tôi xin lỗi. Tôi có lỗi với cô ấy nhiều lắm. Xin lỗi. - Nhi khóc rồi.

- Được.Hôm khác tôi và Ren sẽ đến thăm cô. - Zeny vẫy tay chào Nhi rồi về. Nhi cũng vẫy tay sau đó nở nụ cười hiền.

.....

- Đây là phòng tài liệu. Cô Không phận sự. Không được vào. - Một cảnh sát A thấy nó vào phòng tài liệu. Tưởng nó người thường.

- Ai đó. Có...sao lại là cô? - Một cảnh sát B cánh cửa ấy đi ra. Thấy nó thì liền bất ngờ. Anh chính là một trong những người có mặt và xử lý hiện trường và đã gặp nó. Nghe nói vụ tai nạn này người nhà đã khép lại nhưng nó đến đây làm gì? Thân phận là gì?

- Chẳng phải tôi đã nói sẽ gặp các anh sớm hay sao? Tôi cần bản báo cáo về vụ tai nạn ở bờ vực Anping. - Nó lạnh lùng nói.

- Nhưng cô có thân phận gì? Đây là tài liệu chỉ dành cho những người có phận....

- Tốc độ làm việc chậm thật. - Nó không đôi co nhiều nên lấy thẻ cảnh sát gắn lên áo.

- Ohhh...Chào madam.- cảnh sát B ngạc nhiên. Sao đó ra hiệu cho cho cảnh sát A lấy tài liệu đưa cho nó

- phiền các anh. - Chỉ ba chữ sau đó nó rời đi.

- Đúng thật, không thể ngờ. - Cảnh sát B nhìn theo hướng nó đi mà không khỏi ngạc nhiên. Không ngờ nhìn nó yếu đuối thế. Nhìn bộ dáng thuần khiết thế lại là một cảnh sát cấp cao lừng lẫy tại Mỹ.

Trong căn phòng hồi cung lúc này chỉ tồn tại duy nhất hai người đó là nó và Jessica.

- Nghe đồng nghiệp nói, cô tìm tôi. Có chuyện gì không? - Nó đang ngồi đối diện với Jessica, trên bàn là hồ sơ về Jessica và nó đang thực hiện việc hồi cung.

- Tôi nhận tội. Ông bà Trịnh là tôi giết. Tôi đã là cho thắng xe không hoạt động.. - Jessica bỗng dưng nhận tội.

- Tại sao cô lại giết họ. - Nó hỏi mà nhưng đôi tay chuyển động linh hoạt trên trang giấy.

-Chính họ đã giết ba mẹ tôi. Còn vờ cảm thương tôi nữa. Họ chết vậy là đáng..- ánh mắt Jessica thể hiện sự giận dữ nhưng đầu đó vẫn la sự thỏa mãn.

- Cô có tin vào nó không? - Nó ngừng viết và đưa tay mình lên. Jessica khó hiểu nhìn nó nhưng nó chậm rãi mở găng tay của mình ra.

- Cô định làm gì?

- Tôi sẽ tìm lí do cái chết của ba mẹ cô. Nguyệt Tâm. -giọng nó tuy lạnh lùng nhưng đầu đó vẫn có sự nhẹ nhàng trong đó. Ngay khi Jessica nói ba mẹ đã giết ba mẹ Jessica thì nó đã cảm thấy k đúng. Có gì đó rất kì lạ.

- Được. Dù gì tôi cũng bại trong tay cô. Nên có nghĩa khí một chút. - Jessica nói xong liền lấy trong túi áo ra tấm hình cả nhà chụp trước khi ba mẹ cô ra đi đưa cho nó.

Nó nhận lấy. Jessica quan sát nó. Những ngón tay thon dài đẹp đã kia đang chạm vào tấm hình kia.

“Nguyệt Tâm. Hãy buông bỏ đi con. Ba mẹ rất lo cho con. Đừng ở trong bóng tối nữa con à. hãy rửa sạch tội ác bằng sự thật. Ba mẹ mong con sẽ hiểu. Con thực sự đã sai rồi Nguyệt Tâm.” Những dòng suy nghĩ mà nó cảm nhận được nó đều nói ra.

- Im đi..Đừng nói nữa. ba mẹ tôi không phải như vậy. Họ đều gọi tôi là Tâm Nhi. - Jessica k kiềm chế được hét lên. Thực sự cô sai rồi ư?

- Nguyệt Tâm. Bình tĩnh lại. Đó là sự thật. Ông bà Trịnh không hề liên quan đến chuyện ba mẹ cô mất đâu. - Nó đang cố khuyên Jessica bình tĩnh.

- Họ thực sự đã nói vậy sao? Nhưng Jame..- Jessica dường như lơ lửng.

- Jame nói với cô đúng không?- Nó hỏi. Không phải hỏi mà là kHỏi định.

- Đúng. Nói chung họ là do tôi giết.

- Vậy Resd. Anh ta thì sao?

- Ý cô là sao? - Jessica ngạc nhiên khi nghe nó hỏi về hắn.

- Anh ta cũng ở trên xe và đang sống cuộc sống thực vật. - Nó càng phát hiện điều bất thường.

- Không...không...tôi không biết anh ấy cũng trong xe đó. Tôi chỉ...

- Có phải cô liên quan đến vụ án mã vạch không? - Nó hỏi. Nó cần câu trả lời.

- Không. Tôi chỉ là Black Rose. Mã vạch, nó k liên quan đến tôi. Đừng hỏi nữa. Tôi sẽ không trả lời đâu. - Jessica ôm đầu nói. Cô dường như mất bình tĩnh. K kiểm soát được mình.

- Nguyệt Tâm. Đừng bao che nữa. Cô hãy suy nghĩ những gì tôi nói. Hắn k đơn giản. Còn nữa, tôi cũng muốn biết rốt cục ai là người sát hại ba mẹ cô. Hãy tin tôi...- Câu nói cuối cùng trước khi nó rời khỏi phòng làm Jessica ngẩn người. Trong đôi mắt nó có sự kiên định khiến Jessica tin vào đôi mắt đó. Tin vào nó. Nhưng.....

Nó ra khỏi phòng trên tay là tập hồ sơ hỏi cung. Nó cảm thấy tội cho Nguyệt Tâm. Cô ta vốn xinh đẹp hiền lành nhưng lại bị tên Jame tàn ác kia làm cho quay cuồng. Nó biết bản tính Jessica không xấu nên nó mới nói những điều như vậy. Hi vọng những câu nói đó thấm vào trong người Jessica.

- Nói với người nhà họ Trịn kết quả đi. Cho họ xem báo cáo. Còn nữa, cứ để Nguyệt Tâm trong đó. Cô ấy cần yên tĩnh. Tôi có việc, có gì báo với tôi. - Nó nhìn vào camera thấy Jessica đang thống khổ ôm đầu. Có lẽ, nó sẽ gặp lại Jessica mau thôi. Nó cũng k muốn đối diện với nhà họ Trịnh nên mới viện cớ rời khỏi. Nó phải đến bệnh viện. Còn hắn...hắn...

- Tôi đưa cô đi. Chúng ta cùng đi đến. - Flynn từ đâu lái xe đến trước nó. Nơi nó đang bắt taxi. Dù sao nó cũng đến đó.

- Sun và Cody thế nào? ///tôi cũng đang đến đó....Nó nghe vậy nên cũng chấp nhận lên xe.

Trên xe, nó k nói nhiều chỉ khẽ nhìn sang cửa sổ “có lẽ mọi chuyện sắp kết thúc rồi” Nó nghĩ thầm trong lòng.

.....
- Tiếp tục theo dõi họ đi.
.....

95. Chương 108: Kết Cục Của Hấn. - Mọi Thứ Đường Như Phơi Bày

Trên xe, không gian im lặng đến đáng sợ. Nó chẳng làm gì ngoài việc nhìn ra ngoài cửa sổ.

- Tôi phục cô thật đấy. Cô tài thật. - Flynn vừa lái xe nhìn nó. Phải nói rằng, Flynn rất giống Hấn nhưng chỉ khác đôi mắt. Chẳng lẽ đây là sự trùng hợp do trời sắp đặt?

- Chuyện tôi nên làm thôi. - Nó thật sự chỉ muốn vậy Bảo vệ công lí mà thôi.

- Ha...đúng thật lời đồn k hề sai. Cô thật băng lãnh. - Flynn dường như đang nói đùa nhưng nó chẳng cho những lời đó vào tai mình. Nó đột nhiên bảo Flynn dừng xe. Sau đó rời đi gấp sau khi nhìn vào điện thoại.

- Sun và Cody giao cho anh. Tôi có việc. Tôi đi trước. Cảm ơn. - Nó nói nhanh sau đó gật nhẹ đầu rồi chạy đi. Con người nó là thế tuy lạnh lùng kiệm lời nhưng đầu đó rất rõ ràng,nó cũng biết dùng xin lỗi với cảm ơn.

.....
Nó rời khỏi và chạy nhanh đến Wu thị. Nó không biết Tuấn, anh ta đang làm trò gì nữa mà nhấn tin gọi nó đến công ty. bảo họp. Nhưng nó đến nơi lại bảo nó chờ đợi. Rốt cục là chuyện gì?

.....
- Rin....Rin....bình tĩnh lại...RIN....nghe anh nói không...- Phía bên này Rin đang mất kiểm soát và được Justy thức tỉnh. Sự thật.

- Justy...Resd...em trai em...nó không thể như vậy?...rồi ba mẹ...sẽ thế nào đây...- Rin đang gào thét khi các bác sĩ đang kéo miếng vải trắng lên mặt Hấn.

“Chát”...

- Em tỉnh lại đi...Em như vậy...còn ba mẹ thì sao? Resd nó như vậy...Nhà họ Tống chỉ còn mình em...em làm vậy...họ biết nương tựa vào ai? Làm ơn đi Rin...em tỉnh lại đi. - Min tát Rin một cái rõ đau, đáng làm Rin tỉnh. Mọi người đang đối mặt với một sự thật rất đau lòng, đó là việc Hấn đã ra đi.

.....

.....
Mọi người như đã nhận được tin Hấn đã mất, nên cũng thông báo cho nó biết. Nó nghe xong chuẩn bị rời đi, vừa chạy ra ngoài đã gặp Tuấn từ đâu vào. Nó va phải Tuấn.

- Băng Nhi...em đi đâu vậy. - Vì nó quá gấp nên cú va chạm không nhẹ làm nó va vào tường, trán đã ửng đỏ một mảng.

Tôi...phải đến bệnh viện. - Nó nói xong liền rời đi..giọng có vẻ căng thẳng.

- Vậy còn cuộc họp...

- Công việc quan trọng hơn mạng người sao? - Nó hét vào Tuấn sao đó giật tay ra khỏi Tuấn và chạy nhanh ra khỏi nơi đó đến bệnh viện.

.....

Nó vừa vào thì đã thấy mọi người trong nước mắt. Trước mặt nó là con người đang nằm trong kia, tấm vải trắng che người và che cả một khuôn mặt đẹp đẽ. Nó giật mình rằng, đây có lẽ là kết thúc giành cho hắn. Nó nhìn mọi người, phải gọi là trông họ rất thảm hại. Có lẽ tệ nhất là Rin vì cô ấy đã quá đau khổ trước cái chết của ba mẹ chồng, tiếp đến lại là em trai mình. Sao cô có thể chịu nổi? Còn nó thì sao? Lòng nó chợt đau khi nhìn vào con người kia. Là do hắn muốn rời khỏi thế giới này hay là nguyên nhân khác?

- Anh nhất định sẽ trả thù cho Resd và cả ba mẹ nữa. Jessica, cô thật độc ác. - Nó nghe Justy nghiêng răng nhắc Jessica mà giật mình.

- Jessica..là do cô ta giết Resd sao? - Nó hỏi. Thời gian đau buồn này nên cũng k ghét bỏ nó làm gì nên Jesty cũng trả lời nó.

- Cô ta hại Resd...sau khi giết Resd còn để lại phi tiêu hoa hồng này. - Jesty còn đưa phi tiêu lên như chứng minh điều anh nói. Nhưng nó cảm thấy khó hiểu. Rõ ràng đêm qua...Jessica vẫn được giam giữ...nhưng tại sao?

Nó không nói gì chỉ đến góc khuất sau đó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó.

- Mark....Jessica còn đó không? Anh đảm bảo rằng cô ấy 24/24g vẫn chịu sự quan sát của anh chứ.

- Vâng...madam...cô ấy vẫn ngồi đây. À...mà cô ấy muốn gặp madam.

- Được rồi...nhớ cẩn thận...tôi cũng có chuyện cần gặp cô ấy.

Nó cúp máy. Như vậy đã rõ, Jessica không hề làm việc đó. Vậy là có kẻ đã hãm hại Jessica.. Hệ thống lại...nó thăm nghĩ người đó không ai khác chính là chủ nhân của Jessica - James. Nhưng nó vẫn cần Jessica khẳng định một lần nữa.

Nó lặng lẽ rời khỏi bệnh viện. Nó không muốn nhìn cảnh tượng này thêm lần nữa. Cửa vào tìm nó chẳng? Vừa đi vừa suy nghĩ..hắn đã phải chịu đau đớn thế nào khi trị liệu, nhưng vẫn phải sống trong cảnh sống dở chết dở. Mọi người làm sao cảm lòng được trước hắn. Vì vậy hãy để hắn ra đi. Ra đi một cách nhẹ nhàng và thanh thản.

.....
- Nghe nói cô muốn gặp tôi. - Nó giờ nhìn cực ngầu trong chiếc áo sơ mi đen được xắn lên khủy tay. Mái tóc buộc nhẹ về sau nhưng vó cùng chắc chắn.

Đáp lại là sự im lặng...Jessica vẫn ngồi đó hai tay đang vào nhau...im bật.

- Không sao. Cô có quyền im lặng nhưng cô cũng có chuyện cần biết. Resd...anh ta đã chết. - Nó lạnh lùng nói ra, cố giấu nỗi buồn vào trong.

- Cô nói gì...Resd...sao anh ấy lạicô gạt tôi đúng không? Đúng không? - Jessica nghe tên hắn hai mắt sáng lên nhưng sau đó sầm xuống nhưng giận dữ. Đứng bật dậy nắm lấy cô áo nó.

- Có người đã hãm hại cô bằng việc giết Resd và vu oan cho cô, người đó đã để phi tiêu hoa hồng tại hiện trường.

- Tôi...tôi không có làm...tôi yêu anh ấy....tôi k thể làm hại anh ấy đâu...cô tin tôi đi. - Jessica bất bình tĩnh nói với nó. Lời nói như cầu xin nó tin tưởng, thật sự cô vẫn còn yêu hắn. Thậm chí Jessica- cô ấy còn yêu hắn rất nhiều, rất sâu đậm. Nhưng vì chuyện trả thù mà cô bắt buộc phải lợi dụng hắn.

- Nếu muốn tôi tin, thì cô nên nói hết sự thật đi. Những gì về Jame. Có thể, tôi mới giúp được cô. - Nó nói như an ủi nhưng cũng xen lẫn lời cảnh báo.

- Tôi....

.....- Áp ứng một chút nhưng cuối cùng Jessica vẫn biết được mình phải làm gì nên đã khai hết với nó. Tay nó cầm viết thoăn thoắt trên tập hồ sơ.

- Còn gì nữa không? Cô kí vào đây...

- Nguyệt Tâm...cô sao vậy?

- Fasmin...là thật....Jame đã cho tôi thứ gì đó...nếu tôi khai về hắn...tôi sẽ....

- Nguyệt Tâm...- Nó lay mạnh Jessica khi thấy Jessica bất tỉnh. Máu từ miệng cũng trào ra rất nhiều.

- Cấp cứu...- Nó lớn tiếng gọi. Thật sự nó rất lo lắng. Có lẽ Jessica đã đánh cược và dùng cả mạng sống để vạch tội Jame..Dù cận kề cái chết nhưng Jessica vẫn dút khoát kí vào biên bản về lời khai. Chứng minh những gì mình nói là có thật. Có lẽ Jessica đã suy nghĩ thông suốt và chọn đúng con đường.

....

Đứng phía ngoài nhìn vào phòng bệnh Jessica. Jessica đã được cầm cự nhưng k thể cứu, nhìn Jessica đau đớn nó càng ghét mình hơn. Cô gái ấy, ông bà Trịnh, Resd...và bao nhiêu mạng người đã phải chết dưới tay Jame. Vậy mà nó không bắt được hắn. Nó thật hận chính mình biết bao.

Như vậy mọi chuyện dường như đã dần phôi bày....

“Jame...Tôi sẽ bắt anh trả giá.” Nó nhìn Jessica đang thoi thóp trong phòng mà hai tay không ngừng nắm chặt.

Truyện sắp full rồi nha cả nhà

Mọi người cho ad xin lỗi và thông cảm cho ad nhé..Cả tuần nay ad bận...Và hôm nay ad đã trở lại.

Ad sẽ cố gắng ra lịch post chap.

Mọi người hãy ủng hộ truyện của ad nhé.

Nếu thấy truyện hay thì mọi người hãy vote giúp truyện lên top nhé..

Ad xin chân thành cảm ơn!!!

96. Chương 109: Không Thể Tránh Khỏi.

Tại một căn phòng tắm tối. Không một ánh sáng, nhưng có lẽ vẫn nhận ra và cảm nhận được ánh mắt có luồng sát khí từ một người con trai với ngũ quan tinh tế và đầy sát bén.

- Đáng chết...“choang”- Ly rượu vỡ vụn sau cơn tức giận của Tuấn.

- Chúng ta phải làm sao? - Đức đứng cạnh hỏi. Bởi hai người đã biết Jessica đã khai họ ra. Một khi Jessica có biểu hiện bất thường hay phản lại họ. Tức khắc Tuấn là người biết đầu tiên. Bởi Tuấn chính là người không chế Jessica. Và Tuấn cũng biết được Jessica đang trong tình trạng thế nào.?

- Đã vậy thì phải kết thúc thôi. - Tuấn lại rót một ly rượu khác, lắc nhẹ nó và nói.

- Kết thúc ? - Đức ngạc nhiên hỏi lại. Nhìn Tuấn lúc này rất dăm chiêu.

- Phải. Jin, cậu tin tôi không. - Tuấn bắt ngờ nhìn Đức hỏi.

- Chúng ta như anh em ruột. Quyết định của anh cũng là ý của em thôi. Nhưng anh muốn kết thúc thật sao? - Đức lại hỏi lần nữa.

- Phải. Đúng như Băng Nhi nói. Sự thật vẫn là sự thật. Nhưng anh và Băng Nhi không thể....Một người trong tối một ngoài ngoài sáng? Gần nhau nhưng lại đuổi bắt nhau. - Tuấn nói lên tâm tư của mình, giờ này anh rất rối.

- Anh yêu cô ấy thật sao? -

- Phải. Lần đầu gặp, anh đã bị Băng Nhi thu hút. Thu hút bởi sự lạnh lùng thờ ơ ấy. Đến khi Sin nói cô ấy là cảnh sát, anh lại càng yêu cô ấy hơn. Băng Nhi là một người rất mạnh mẽ cũng rất cô chấp. Có thể nói, nếu gặp cô ấy sớm hơn thì anh đã k phải thế này. Hừ...người anh yêu nhất, yêu bằng cả trái tim mình. Làm mọi chuyện để cô ấy chú ý. Lại là kẻ muốn tìm chứng cứ bắt anh. Đúng thật, quá trớ trêu.....Hừ...Một kẻ máu lạnh như anh cũng biết yêu..cũng biết vì một người mà đau khổ...buồn cười lắm đúng đúng không? - Tuấn nói xong rồi cười. Nhưng nụ cười của anh có phần chua chát và đầy cay đắng...

- Vậy anh muốn kết thúc thế nào? -Đức thấy vậy muốn quay lại chuyện chính.

- Zeny, Jessica, và cuối cùng là cô ấy. Nhiệm vụ cuối cùng. Tuần lại nhìn sang hướng khác, nhưng chẳng có chút ánh sáng nào ngoài căng phòng tắm tối này.

“Xin lỗi Băng Nhi, quy luật vẫn là quy luật” Tuần một hơi uống cạn rồi nghỉ.

- Đây là cuộc chiến cuối cùng sao?

- Phải. Và cũng là cuộc chiến tàn khốc nhất. Nếu Băng Nhi thắng, thì chúng ta sẽ kết thúc. - Tuần nói ra, xem ra anh quyết sẽ có trận sinh tử rồi, giờ đây tình cảm này, anh sẽ gạt sang một bên. Chôn vùi mãi mãi. Hơn nữa kẻ thù mà anh phải đối phó lúc này chính là nó.

- Được.. Em sẽ chuẩn bị.

- Jin. Em tin anh đến vậy sao? - Con người Tuần trước giờ k tin tưởng ai, nhưng..

- Chưa bao giờ em không tin anh cả. - Đức đã ra đến cửa và quay lại nở nụ cười hiền. Đối với anh, Tuần là một người anh rất tốt luôn tốt với anh. Tuy biết những việc Tuần làm là sai trái, nhưng Đức vẫn lựa chọn tin tưởng Tuần..Một con ác ma, nhưng vẫn có tình người.

Nhìn bóng Đức đã ra phía cửa, Tuần lại buông ly rượu trong tay ra. Có phải anh đã sai lầm khi kéo Đức vào không? Đức là một chàng trai trẻ lại rất tài giỏi..Nhưng...

“Hãy cứu nó..chúng tôi van anh.....” những câu nói hình ảnh trong quá khứ ùa về. Lúc mà anh cứu Đức trong vụ hỏa hoạn. Và từ đó hai anh em sống nương tựa vào nhau. Đức và anh cùng có điểm chung đó là có một quá khứ đau lòng...Anh muốn bảo vệ Đức nhưng có lẽ anh đã sai lầm....

.....

Quay lại với nó, nó quyết định mở cuộc họp khẩn và ra lệnh bắt Jame. Nhưng đã hai ngày, vẫn k thấy Tuần. Chẳng lẽ hắn trốn rồi sao?

- Madam. Hắn k có ở Wu thị. Tìm mọi góc ngách cũng k có. - Jane chăm chú vào báo cáo của mình.

- K lẽ hắn bốc hơi rồi sao? Nhanh thật. - Mary tiếp lời. Nó im lặng và rất tập trung vào những báo cáo trước mặt.

- Jessica thế nào? - Nó chột hỏi.

- Àh....cô ấy đã đỡ hơn, nhưng vẫn phải chịu sự khống chế của chất độc đó. Hiện các bác sĩ và Mark cùng đội trưởng Flynn đang ở đó.

- Tiếp tục truy bắt đi. - Nó lạnh lùng ra lệnh sao đó gấp hồ sơ lại về phòng mình. (Do hợp tác với cảnh sát khu vực nên họ cũng tạo điều kiện cho bọn nó, nơi giam giữ cũng như phòng họp...)

- Alo. Tôi đây. Bên anh thế nào? - Nó vừa đi vừa nghe điện thoại.

- Thế còn Sun.....àh...anh chờ chút..- Nó lại nhận được uộc gọi từ Bin, anh hai nó.

- Em nghe đây...///Có chuyện đó sao? Được em sẽ đến đó ngay. - Nó vừa nghe xong liền tức tốc lái xe đến nơi Bin nói.

”Tôi nghe đây..- Nó đang lái xe. Nó rất vội.

- Tôi nghe tổng cục vừa thông báo sang cảnh sát Trang vừa bị bắt vì tội giết người. Phải không? - Phía bên này, Flynn và Mark cũng đang lo lắng, không biết thực hư thế nào. Nên mới hỏi nó.

- Tôi cũng k rõ. Tôi đang trên đường đến đó đây. Nhưng chắc đã có chuyện gì rồi. Anh và Mark phải cẩn thận, hơn hết phải bảo vệ cho Sun và Jessica thật an toàn. Tôi cúp đây. - Vừa dứt lời nó đã giật headphone và quăng nó sang ghế bên cạnh, nhún ga thật mạnh lao về phía trước.

.....- Ah..chị ơi cho em gặp Hàn Băng. - Ren đơn giản trong quần Jean và chiếc áo thun đỏ cổ tim cùng giày vans vàng nhạt.

- Chào..Châu tiểu thư..chủ tịch chúng tôi vẫn chưa đến, cô có thể đợi chút không? - Ren gật đầu và được nhân viên hướng dẫn đến phòng nó.

Ren vào thì thấy phòng trống trơn, trên bàn chỉ có những sắp văn kiện đơn giản. Chính giữa bàn kia là dòng chữ “Chủ tịch Trịnh Hàn Bằng” Ren thầm thán phục trước năng lực của nó. Vừa là Zanker nổi tiếng lừng lẫy, giờ lại là chủ tịch của Trầm thị, giúp Trầm thị vực dậy và phát triw63n. Quả thật, nó k tầm thường. Ren ngồi ở Sofa và thôi nghĩ đến tài năng của nó mà là cầu mong nó đến sớm. Nhưng Ren, cô nóng lòng đến nỗi mồ hôi đổ đầy trán. Nên đã ra ngoài và vào toilet.

”Chuyện thế nào rồi?

Xong hết rồi, Zeny đã bị cảnh sát bắt. Báo chí và bọn phóng viên đã ồ ạt đăng tin. Cổ phiếu Trang thị đang giảm trầm trọng.”

“Tốt, tiếp đến là Jessica” - Phía ngoài, Ren đã nghe tất cả. Cũng biết được chuyện gì đang xảy ra. Nên lửa giận phùng phùng tiến vào trong.

- Các người thật độc ác, tại sao các người làm vậy hả? Tôi sẽ báo chuyện này cho cảnh sát biết. Các anh..phải chịu tội cho những việc mà mình làm thôi. - Ren tức giận chỉ thẳng vào mặt Tuấn và sao đó ra khỏi phòng nhưng quay lại thì cửa đã đóng và khóa chặt. Quay lại nhìn Tuấn với ánh mắt tức nhưng k thể làm gì được thì đã bị Đức đánh sáu gáy và ngắt đi.

Toàn bộ Trầm Thị bị mất điện sau đó. Mọi người k hiểu chuyện thế nào....

.....

Tại một căn phòng với 4 phía đều là màu trắng, Ren đang nằm bất tỉnh trên chiếc giường trắng tinh, cạnh giường còn có chiếc bàn và ghế, trên ấy còn có quyển nhật kí và cây bút. Nhưng chẳng thấy ai ngoài Ren và những thứ trong căn phòng.

.....

Tại một căn phòng khác. Tuấn chăm chú nhìn vào màn hình laptop. Nơi đó có một cô gái đang nằm trên chiếc giường trắng tinh ia.

“Xin lỗi. Người tiếp theo sẽ là cô. Vì cô đã biết quá nhiều chuyện mà chính cô không nên biết”

.....

“Đùng...” Một tiếng va chạm lớn....Nó thẳng gấp và đầu đập amnh5 vào vô lăng, cũng may k bị thương nặng nhưng trán nó vẫn bị trầy và đang chảy máu..

- Cô à.....cô có sao không...tôi xin lỗi...là tôi...- Người gây ra tai nạn cho nó đang gõ cửa xe và mong nó tha lỗi. Nó bước xuống. Tay xoa nhẹ hai bên thái dương.

- Ah...cô à...tôi gọi cảnh sát...cô đến bệnh viện đi...- Người con trai ấy bối rối khi thấy nó chỉ đứng im đó. Thật ra k phải tại anh mà là tài xế của anh và cũng chính là vì anh ra lệnh cho tài xế chạy nhanh. Cũng may là nó thắng kịp.

- Cô à...- Phải nói là chàng trai ấy rất kiên nhẫn và có trách nhiệm. Mọi người cũng vây quanh xem chuyện gì xảy ra. Nó thấy vậy có hơi choáng nhưng càng kh1 chịu khi giữa phố đông người mà thế này.

- Tôi gọi cảnh sát ngay...- Tên tài xế tay run run....bấm số trong điện thoại.

- Không cần đâu. K có gì cũng k cần đi viện. Hãy cẩn thận hơn đi. Tôi đi đây. - Tuy bị thương nhưng nó vẫn lạnh lùng đóng cửa xe và lái đi. Để lại mọi người xì xầm bàn tán. Tay của tài xế càng run hơ.. Gì chứ...nó k chỉ là cảnh sát...mà là thanh tra cấp cao?? Nếu truy cứu chặt ông toi đời rồi.

- Cậu chủ...chúng ta...

- Đến tang lễ trước đã. Chuyện này tôi sẽ giải quyết thay ông. Yên tâm đi. - Chàng trai ấy lại mang kính vào, trên tay là chiếc điện thoại vừa nhặt được, mặt kính bị vỡ nhưng vẫn có thể thấy được những gì trong đó. Lúc mà nó đóng cửa xe, có lẽ điện thoại đã rơi ra từ túi áo nó.

Mở lên, nó k dùng mặt khẩu tổng nhưng....

- Chúng ta đi thôi. K thôi trễ giờ mất. Mà quên nữa, lái xe cho cẩn thận vào. - Chàng trai ấy nhớ lại hình ảnh lúc nãy và lặp lại lời nó. Có lẽ đây là cô gái đầu tiên lạnh lùng với anh và kì quặc nhất mà anh từng gặp. Nếu gặp cô gái khác sẽ ăn vạ và bắt anh chịu trách nhiệm này nọ...Nhưng nó lại....

.....

Còn nó, vết thương k nặng nhưng sao thoáng chút nó lại thấy choáng một chút. Khẽ lắc đầu mạnh vài cái xua đi cảm giác ấy, nó vừa đưa tay vào áo. Định gọi cho ai đó nhưng...tìm hoài vẫn k thấy. Nhưng thời gian k cho phép nó làm những chuyện linh tinh. Nó lại một lần nữa đạp mạnh,lao thẳng về phía trước. Bởi chính nó cũng muốn biết có chuyện đang xảy ra với những người bên cạnh nó. Từng người, từng người một.....

97. Chương 110: Duy Ân

Nó đến nhà họ Trang thì chỉ thấy ba mẹ Zeny và hai anh mình ở đó. Còn mọi người khác chắc đang ở lễ tang của hần. Nó chạy nhanh đến hai anh nó và hỏi.

- Zeny đâu rồi. Mọi chuyện thế nào? - Nó gấp rút hỏi.

- Ta cũng k biết. Bỗng dưng cảnh sát đem lệnh bắt nó bởi tội giết người. - Mẹ Zeny khóc ròng đang được chồng mình dìu. Jeny và Jackson thì đã đi cùng Zeny.

- Giết ai.

- Là Mỹ Nhi. Mà khoan, e không biết gì sao? - Bi nói nhưng Bin lại chen vào.

- Em k biết gì hết.

- Ren...Ren đến tìm em để bàn về việc này mà. Em ấy đến Trầm thị lâu rồi...- Bin như lo lắng hơn khi nhắc đến Ren. Có lẽ anh đã phải lòng chẳng?

Im lặng....

- Em phải đến xem chuyện Zeny trước. Hai ah tìm cách liên lạc với Ren đi. Hai bác đừng lo, sẽ k sao đâu. - Nó lại gần và an ủi ba mẹ Zeny sau đó lại rời đi.

.....

- Mấy người làm gì vậy chứ. Tôi là cũng là cảnh sát đó. - Zeny tức giận khi tay mình bị còng. Và tức hơn khi cô chẳng biết chuyện gì xảy ra với cái lí do trên trời rớt xuống.

- Là cảnh sát mà giết người thì cũng xử như thường thôi. Mau im lặng đi. - Cảnh sát V lên tiếng chỉ trích.

- Tôi k có giết người...Chúng cứ đầu chứ. Tô đến thăm cô ấy chứ k giết cô ấy....- Zeny giải thích.

- Ở trước tòa sẽ rõ thôi...

- Chờ đã. - Nó chạy vào vết thương của nó cũng đã khô nhưng nó không quan tâm lắm.

- Fasmin. - Zeny thấy nó vui mừng. Cảnh sát quay lạ thấy nó thì bất ngờ, nhưng cũng k mấy quan tâm.

- Cô là ai? Cô tùy tiện đến vậy à. - Cô cảnh sát với mái tóc vàng hoe đến trước nó nói. Rõ ràng là đang xem thường nó.

- Tôi là Trịnh Hàn Băng, thanh tra cấp cao của S.P.K, Trang Thiên Linh là cấp dưới của tôi, vụ án này còn quá nhiều nghi điểm. Trước khi làm rõ, đề nghị tất cả mọi người ở đây giữ tôn trọng một chút. Mong cảnh sát khu vực hợp tác. - Nó đưa thẻ cảnh sát của mình ra để chứng minh những gì nó nói. Cô cảnh sát kia thấy vậy liền xanh mặt, tuổi nhỏ hơn mình tưởng là con nhóc ai ngờ lại là thanh tra chứ. Chúc vụ còn cao hơn cô.

- Ah...Fasmin...Fasmin...mau giúp mình đi. - Zeny k ngừng gọi nó.

- Tôi có thể gặp riêng cô ấy k?

- Nhưng...- cảnh sát V chần chờ.

- Tôi k làm gì trái với quy định ở đây đâu. Có gì tôi sẽ báo với cấp trên của các anh. - Nó hiểu vấn đề cảnh sát V lo sợ ở đây là gì?

- Vậy được...nhưng phải nhanh nhé.

Nhận được cái gật đầu của nó thì họ cũng nép sang một bên cho nó và Zeny có không gian riêng. K có nghĩa là rời đi, bọn họ vẫn có camera quan sát từng cử động dù là nhỏ của nó và Zeny.

.....

- Fasmin...tin mình đi...mình k có giết người...Mình cũng tha thứ cho Mỹ Nhi...- Zeny nói mà nước mắt rơi lã chã...cô thật sự k biết vì sao mình lại như vậy? Là xót cho cái chết của Mỹ Nhi hay là xót cho số phận của mình đây?

- Fasmin....Fasmin...cậu ổn chứ...đây.- Zeny thấy nó im lặng, nên mới hỏi nó. Thậm chí giờ cô mới để ý đến vết thương ở trán nó.

- Không...Chờ mình. Và đừng làm chuyện lung tung. Cậu cũng là cảnh sát. Hiểu mình đang nói gì chứ? - Nó đang suy nghĩ đến những việc đang xảy ra. Jessica, hắc, Mỹ Nhi, Zeny giờ lại đến Ren. Hằng đây chỉ là sự trùng hợp?

- Mình hiểu. Nhưng cậu phải tự biết lo cho mình đó. Trông cậu rất nhợt nhạt. Cả Ren nữa...Mình rất nhớ cậu ấy. - Zeny lo lắng cho nó, chỉ mới phút chốc mà tinh thần của Zeny suy sụp thấy rõ. Nhưng bằng nó không? Zeny biết nó có tình cảm với hắc. Nhưng giờ hắc đã mất...còn cô, tuy giờ cô rất cần Kon nhưng ít ra Kon vẫn còn ở bên cô..Chỉ tội cho nó...

- Sẽ k có gì đâu. Mình đi đây..- nó cười nhẹ một cái nhằm trấn an Zeny, tạo cho cô sự tin tưởng. Nó cũng k nói việc lo lắng cho Ren hiện giờ tránh làm Zeny càng lo lắng. Dù sao nó cũng là người suy nghĩ trước sao?

.....

Nó rời khỏi sở cảnh sát và về lại khách sạn nơi mà nó đang ở. Ngắm mình trong bồn nước lạnh kia. Hai mắt nhắm nghiền, có lẽ nó đã quá mệt mỏi. Những hình ảnh của nó và hắc bên nhau không nhiều và cũng k có gì được gọi là thật sự hạnh phúc. Nhưng nó vẫn nhớ rõ từng nét từng nét trên khuôn mặt ấy, lạnh lùng nhưng ấm áp. Thờ ơ nhưng cũng quan tâm, không như nó. Từng hình ảnh của hắc thì nhau hiện lên trong tâm trí nó. Là nó đã yêu sao?

Khoảng 1g sau...nó ra khỏi phòng và thay cho mình chiếc áo sơ mi đen cổ cánh én được nó cẩn thận gài đến cổ tay. Kết hợp với quần âu màu xám nhẹ với giày cao gót đen hở mũi. Mái tóc thưa hạt dễ được nó xoa tự do. Trang phục chỉnh tề nó lại lái xe đến tiệm hoa. Sau đó lại đến tang lễ.

.....

Tại lễ tang lúc này, mọi người đến đều ngạc nhiên nhìn người con trai ấy bước vào. Tháo kính ra để lộ khuôn mặt trắng ưa nhìn. Nhưng vấn đề ngạc nhiên k phải mà là khuôn mặt chàng trai ấy giống hệt với người trên di ảnh kia? Chẳng lẽ hắc chưa chết sao?

- Thằng nhóc này, đến giờ con mới chịu về sao? - Mẹ hắc thấy chàng trai kia lại k kiềm lòng mà nấc lên.

- Ba mẹ...con xin lỗi...là con về trễ...con xin lỗi. - Người con trai kia cuối đầu xin lỗi. Anh cũng thấy rất tiếc và có lỗi với mọi người ở đây.

-Đến giờ mới chịu về sao Duy Ân...Tại sao giờ này em mới về chứ.....Ân à....- Rin thấy chàng trai đó cũng vội ôm và khóc.

- Em xin lỗi...k sao nữa chị à...chị...

- Bình tĩnh lại Rin...dù gì đây cũng là tang lễ của em con...Con đừng làm thế..nó ở thiên đàng k muốn thấy chúng ta vậy đâu...- Mẹ hấn nói mà k cầm được nước mắt. Chàng trai ấy cũng vì thế mà trực suốt đêm bên cạnh ah mình.

- Anh...anh nói sẽ đợi em về mà...em...em sẽ thay anh chăm sóc ba mẹ và chị...anh yên nghĩ nhé. - Chàng trai ấy cầm cành hoa cúc trắng đến gần di ảnh. Nơi người có nụ cười tỏa nắng cùng ánh mắt rạng rỡ kia.

.....

Quan khách đến dự được chia ở hai bên lối đi. Để lại một lối đi lớn cho người đi vào viếng. Chợt có tiếng giày khô khốc bước đến. Một cô gái đang bước vào. Khuôn mặt điềm tĩnh, hốc hác nhưng có phần lạnh lùng. Duy Ân đã thấy nó và nhận ngay ra nó khi nó đang bước đến gần và nhận ra lớp băng cá nhân trên trán kia là do đâu.

Nó đến trước di ảnh và đặt nhẹ bó hoa xuống. Một bó hoa cũng giống như mọi người nhưng thêm vào đó là những nhành oải hương tím trên kia. Nó là cho mọi người cảm thấy sự khác lạ.

Nó cuối đầu tỏ sự tôn trọng và thành kính đối với người đã khuất. Sau đó cũng đến chỗ ba mẹ hấn chào hỏi và chia buồn.

- Cảm ơn con...Fasmin. - Ba hấn hiền từ nói với nó sau khi nó gập người.

“Cô ấy tên Fasmin sao?” Duy Ân đứng cạnh nghĩ thầm.

- Đáng lẽ ra con đã là con dâu ta..Nhưng chắc Tổng gia ta k có phúc phần đó. Nhưng ta luôn xem con như con gái ta vậy...Lần này...

“Con dâu? Chẳng lẽ...”

- Ba mẹ...- Duy Ân khều nhẹ mẹ mình.. Nó im lặng nhưng giờ mới để ý đến người vừa lên tiếng..

- Duy Khôi...- nó khẽ gọi hấn...Nó nhớ hấn...nó cảm thấy cảm xúc mình như dâng trào khi nhìn vào khuôn mặt kia.

- Fasmin....đây là Duy Ân, em song sinh với Duy Khôi. Từ nhỏ nó đã k sống ở đây nên rất ít người biết nó....Với lại...- Mẹ hấn định nói.

- Con hiểu thưa bác...- Nó biết mẹ hấn sắp nói gì nên cúi đầu xin lỗi. Nó đã quá nhớ hấn nên mới vậy. Chỉ là ảo giác thôi.

- Fasmin...Chúng ta nói chuyện chút đi. - Rin đề nghị sau đó ra sân sau. Nó cũng đi theo. Nhưng Duy Ân cũng theo ngay sau đó.

- Chuyện của Zeny, em định thế nào? - Rin hỏi. K thoát khỏi cảnh người phờ phạc. Người Rin hốc hác và đuối sức hấn sau sự mất mát kia.

- Em chưa biết. - Nó nói ngắn gọn nhưng đúng với thực tế. Chuyện của Zeny nó thực k biết bắt đầu từ đâu nữa.

- Dù thế nào em cũng phải cố gắng cứu em ấy. Đây...Resd gửi cho em... Nhưng chị xin em...Nếu em đã làm cảnh sát..nếu em đã là người bảo vệ công lí thì chị xin em...hãy để chị trả thù cho Resd..chị biết em ấy k phải chết vì tình trạng đó mà là Jessica....Chính cô ta...- Rin đưa cho nó cái hộp quà nhỏ màu tím...sau đó nói lên tiếng lòng của mình. Cô rất muốn trả thù cho em trai mình. Lòng bàn tay nắm chặt.

- Rin...Jessica thực sự k giết Resd...- Nó nắm lấy tay Rin tạo cảm giác tin tưởng nhưng...

- Em yên rồi sao? Sự thật rõ ràng như vậy em còn nói cô ta k giết Resd...Em k có gì với nó nên mới cảm thấy như vậy...Nhưng Resd nó là em trai ngoan của tôi...nó luôn bảo vệ che chở người chị này...tôi k thể để em tôi nằm đó mà chết oan...được...- Rin mất bình tĩnh gạt tay nó ra.

“Chát” nó tát Rin một cái...

- Chị nghĩ em k đau lòng sao? Dù thế nào em cũng k để chị trả thù...Jessica, cô ấy còn yêu Resd rất nhiều..cô ấy sẽ k làm như chị nghĩ.

- Hư...Vậy còn cô...cô có yêu nó không? Yêu....vậy mà lợi dụng nó sao?

- em k biết. -

- Vậy cô nói đi...tại sao cô lại bênh vực Jessica. Cô k đáng để nhận quà của em tôi...- Rin mắt bình tĩnh giựt lấy hộp quà từ tay nó và ném sang một bên..Sau đó bỏ đi.

.....

Chỉ còn lại nó...K phải nó bênh vực Jessica mà sự thật chính như vậy. Nhưng nó k thể nói. Mà thôi, Rin đang mất bình tĩnh nên nói gì Rin cũng k lọt tai...Vấn đề ở đây là nó đang tìm lại hộp quà kia...Có lẽ đó là thứ duy nhất mà hần đã tặng nó.

Duy Ân đứng nép mình vào góc khuất nhưng thấy được những gì xảy ra từ đầu đến cuối...“Cô ấy là người mà anh mình yêu sao?” Duy Ân cũng đang rối với mớ suy nghĩ trong đầu..Không biết phải làm thế nào...

.....

Tổng Duy Ân (18t): Rick. em trai song sinh với hần. Do bệnh từ nhỏ nên được đưa ra nước ngoài điều trị. Khuôn mặt mà dáng người đều giống với hần chỉ có tính cách k giống. Tài giỏi. (Dự định sẽ là nvc)

98. Chương 111: “em Cần Anh....”

Nó đang lay hoay tìm thì chợt nghe tiếng bước chân ở phía sau. Liền quay lại.

- Lại gặp nhau nữa rồi..chắc đây là đồ cô cần. - Rick, thấy hộp quà ở gần mình nên nhặt lên đưa nó và đưa cả điện thoại cho nó.

- Àh...cảm ơn anh Duy Ân. - Nó nhìn vào gương mặt ấy. Nhưng lại tự nhắc mình người này k phải hần.

- K cần phải thế..gọi tôi là Rick được rồi. - Rick cười nhẹ.

- Được...gọi tôi là Fasmin.

- Nghe nói cô..là..

“Xin lỗi...”

Nó chợt có điện thoại và cắt ngang lời nói của Rick.

- Mất tích sao? - Tay nó buông thông, Ren đã mất tích...Đối với nó, chuyện càng lúc càng rối ròi...

- Xin lỗi. Tôi có việc phải đi. Cảm ơn anh vì việc này. - Nó quay lại cảm ơn và rời đi.

.....

Nó lại chạy về nhà của Ren, nơi mà ba mẹ Ren cùng hai anh nó đang lo lắng.

- Sao rồi...Mọi người vẫn chưa tìm được sao?? - Nó hỏi trong khi trước mắt nó đã có câu trả lời.

- Ren mất tích khi nào?

- Từ lúc anh nói với em...- Bin nói ra mà lòng nóng như lửa đốt....anh rất sợ điều gì đó bất an lại đến...

- Em sẽ cho người tìm kiếm...mọi người đừng lo lắng nhiều...sẽ k sao đâu? - Nó nói xong sau đó về lại khách sạn...xem xét lại những việc vừa xảy ra..

.....

Vài ngày sao mọi chuyện vẫn chưa có gì tiến triển...Nó thì đang rối lên chưa có hướng giải quyết.

- Chúng ta phải làm sao? - Flynn với nó vừa ra khỏi phòng họp.

- Phải tiếp tục thôi. Anh làm việc đi. Tôi thăm Jessica một chút.- Nó nói rồi rời đi...Đặt biệt thay, phòng của Jessica chỉ là một màu đen u tối. Nó nhận thấy có điều bất ổn nên bước chân mỗi lúc một nhanh. Mở nhẹ cửa vào, nó thấy một bóng đen đang đứng trước Jessica, trên tay còn có khẩu súng. Chắc chắn muốn lấy mạng Jessica. Nó liền vội ôm người đó từ phía sau, nhưng k được...Hai bên giằng co nhưng k nói câu nào...

- Buông ra...k thôi tôi bắn...- bóng đen ấy nói trong khi tay nó cũng đang nắm chặt lấy khẩu súng. Tình hình hiện giờ nó k thể lấy súng của nó được.

Nó k nói lời nào và nó cố ý dùng lực mạnh giựt khẩu trang đen kia để lộ rõ khuôn mặt kẻ muốn giết Jessica... Nhưng nó vừa giựt được thì tay còn lại đã ôm bụng bên trái của mình.

- Em đã nói k phải Jessica...- Nó nói khi biết người trước mặt là ai? Vì dùng súng giảm thanh nên nó đã bị bắn mà bên ngoài k hay biết.

- Fasmin....em.....em....

'Ai đó....'

- Mau đi...

- Có chuyện gì k? - Nó bình tĩnh khi thấy một cảnh sát vào. Vì hôm nay nó mặc áo đen nên cũng che được mắt nhìn của mọi người.

- Àh...tôi nghe có tiếng gì đó nên vào thôi...Nếu madam ở đây thì tôi nghĩ chắc nghe nhầm rồi..thôi tôi ra ngoài đây. - Tên cảnh sát Y nói sau đó ra ngoài.

- Nó thở phào nhẹ nhõm...lại phía của toilet gõ nhẹ.

"em có sao k? Máu ...- Rin đang lo lắng cho nó...

Chị đừng mù quáng nữa...mau rời khỏi đây đi...chị có ghét em thế nào cũng được, nhưng Jessica k giết Khôi...- Nó nói một câu dài khuyên Rin...Mặt nó đã tái đi.

Nhưng...

em sẽ tìm ra kẻ đó...chị mau đi đi...nếu có người phát hiện...em k thể giúp chị được đâu..." Nó đẩy Rin ra phía cửa sổ và thoát khỏi đây...chỉ còn lại nó...

- Cô an toàn rồi Nguyệt Tâm...- nó lại phía Jessica, hai mắt cô ấy nhắm nghiền, có lẽ cô ấy đang ngủ. Nó gắng gượng ra ngoài..

.....

Nó cũng k phải loại người k biết nghĩ cho mình, bằng chứng là nó đã tự lái xe đến bệnh viện và nhờ bác sĩ lấy viên đạn ra. Vì giờ này nó k thể bỏ cuộc. Nó chán ghét hai từ đó.

.....

Nó về lại khách sạn, trở lại làm việc và xem như chưa có vết thương nào cả. Nhưng làm thế nào nó cũng đang đứng trong vòng lẩn quẩn. Nó chợt mở cửa tủ và lấy ra hộp quà ấy. Một màu tím huyền bí.

Nó nhẹ mở ra....là sợi dây chuyền đính đá có hình ngôi sao. Nó nhìn và nghĩ thấy rất quen...Cố nhớ thì ra đây là lúc hắn và nó gặp nhau lần đầu khi tranh nhau mua sợi dây chuyền này, lúc đó nó k tranh giành mà chỉ lạch lùng bỏ đi. Vậy sao hắn giữ món quà này cho nó sao?

"Fasmin..

Anh đã giữ món đồ này rất lâu và chỉ mong anh tự tay đeo nó cho em nhân ngày cưới. Nhưng có lẽ..chuyện đó đã quá xa vời đối với anh, phải không Fasmin. Anh yêu em, nhưng lại làm em tổn thương..Nhưng anh k hề hối hận về những gì mình đã làm.....Anh xin lỗi..hãy hiểu cho anh.."

Đây là những gì mà hắn viết trên tờ giấy trắng kia? Có lẽ cuối cùng hắn vẫn chọn Jessica. Nhưng giờ thì sao? Cuộc đời thật nghiệt ngã...Hai người yêu nhau nhưng k đến được với nhau....Nó là người đến sao cũng

như người thay thế? Nhưng nó k hận hấn chút nào mà còn hiểu cho hấn...Tình cảm k phải là thứ trao đổi hay muốn yêu được...

Thiên đường Thiên đường

Nếu chúng mình bên nhau anh thì anh và em sẽ không bao giờ phải rơi nước mắt

Thiên đường Thiên đường

Mãi mãi, bên nhau - không bao giờ bị cô đơn

Thiên đường - chỉ duy nhất là anh, phải, anh là người sẽ bảo vệ em

Khỏi bất cứ nỗi buồn hay đau đớn nào - chỉ cần em bên anh

Thì em không còn ghen tỵ với ai khác - Hãy nắm bàn tay đang run rẩy của em đi

Vì anh là lý do để em tồn tại

(Heaven - Ailee)

Đường như những câu hát ấy đã thấm vào tim nó..

Nó nhớ hấn...nhớ hấn rất nhiều...nước mắt cũng đã rơi vì hấn...Nó gấp tờ giấy lại và bỏ lại vào trong hộp. Chỉ còn lại sợi dây chuyền ấy...Nó quyết định tự mình đeo vào cổ cho mình..Đến giờ mới để ý rằng, sợi dây chuyền ấy, mặt sau của ngôi sao có khắc chữ R&F...là tên gọi của hấn và nó sao?

Thiên đường - chỉ duy nhất là anh, phải, anh là người sẽ bảo vệ em

Khỏi bất cứ nỗi buồn hay đau đớn nào - chỉ cần em bên anh

Thì em không còn ghen tỵ với ai khác - Hãy nắm bàn tay đang run rẩy của em đi

Vì anh là lý do để em tồn tại

Nơi nào có anh thì em cũng sẽ ở đó

Anh nơi đâu thì em cũng sẽ ở đó

“Em cần anh...Khôi à..” Nó nâng nhẹ sợi dây chuyền và hôn nhẹ lên ngôi sao ấy, nó cầu nguyện cho hấn...mong hấn sẽ hiểu..

99. Chương 112: Đối Đầu - Jame Lộ Mặt

Ngày hôm sau, nó lại đến thăm Jessica, và có lẽ phải nhờ đến Jessica lần nữa. Cũng may, nó đến thì Jessica đã tỉnh được một lúc.

- Cô sao rồi? - Nó hỏi khi thấy Jessica đã đỡ hơn.

- Tôi khỏe rồi. Còn cô, sao trông cô nhợt nhạt vậy? Cô...cô bị bắn đúng không? - Jessica cũng là người trong nghề nên nhìn sắc mặt nó nên cũng đã đoán ra đôi chút.

- Tôi k sao? Tôi có chuyện cần nhờ cô...

.....

Nó kể lại mọi chuyện cho Jessica nghe và nhờ Jessica chỉ ra Ren hiện giờ đang ở đâu.

- Mọi chuyện là thế. Tôi nghĩ Jame, hấn đã bắt Ren đi rồi. - Nó nói ra suy nghĩ của mình.

- Nếu như Jame làm thì mọi chuyện k xong rồi! Nếu thế thì Ren đang gặp nguy hiểm đó. - Jessica nghe xong sự việc phán một câu làm nó càng lo lắng hơn.

- Nguy hiểm? - Nó hỏi lại.

- Phải....Quy luật mã vạch mà Jame đặt ra, chính là từ ngày bắt cóc.. thì người đó sẽ sống trong 4 bức tường...Trong vòng 6 ngày người đó vẫn được ăn uống bình thường và viết những gì trước khi mình hồi tiếu....tiếp đó...đến ngày thứ 7 thì học sẽ bị giết chết....- Jessica rời giường bệnh đứng lên nói với nó...Vì cô là người của Jame nên quy luật này cô hiểu rõ.

- Tính đến nay...hôm nay là thời hạn cuối cùng.. - Nó nghĩ sau đó đột nhiên nói ra.

- Thật sự thủ đoạn của Jame rất tàn độc..

- Vậy cô mau nói Ren đang ở đâu đi...cô làm việc cho hắn...chắc chắn cô biết 4 bức tường đó ở đâu mà phải không? - Nó quay sang hỏi Jessica.

- Tôi k chắc chắn....Jame đã biết tôi phản bội hắn..Có lẽ hắn đã đọc được suy nghĩ của tôi từ lâu rồi..- Jessica thở dài nói, tuy không thân với Ren nhưng thấy nó lo như vậy cô cũng chạnh lòng.

- Hắn....Hắn...là người ngoại cảm sao? - Nó k tin hỏi lại...Nếu vậy thì...mọi chuyện càng khó hơn rồi.

- Phải....Nhưng cô hãy đến chỗ này xem sao? Dù gì, Ren k còn thời gian nữa..Biết đâu được...- Vừa xong, Jessica đã ghé sát tai nó nói nhỏ...

- Tôi hiểu rồi..Cô ở đây dưỡng bệnh đi...Tôi đi đây...- Nó vừa ra đến cửa thì Jessica đã níu lấy tay nó. Nó xoay lại thì.

-Tôi cũng muốn đi. Hia người sẽ tốt hơn mà k phải sao? - Jessica nói với nó. Jessica đã hối lỗi và hết lòng muốn giúp nó.

- Không cần đâu..Nếu cô theo..Tôi k biết có thể bảo vệ được cho cô hay không? Nếu gặp được Jame k phía cô đến nạp mạng cho hắn sao? - Nó giải thích.

- Nhưng...với vết thương như vậy...cô...- Jessica lại một lần nữa níu lấy tay nó nỉ non.

- Cô yên tâm đi.....Fasmin này hứa với cô...tôi sẽ trở về....- Nó đặt tay mình lên tay Jessica, giúp Jessica an tâm hơn...gật nhẹ đầu một cái tạo sự quyết tâm....Jessica thấy sự kiên định của nó cũng thôi ngăn cản, gật đầu đáp trả sau đó nó chạy ra ngoài.

.....

- Jame....Chính tôi sẽ kết thúc anh. - Jessica nhìn theo nó rời đi mà hai tay nắm chặt thành nắm đấm...thể hiện sự quyết tâm và lòng thù hận của mình đối với Jame.

.....

Còn nó, lái xe thật nhanh đến biệt thự J...Nếu nhớ k lầm nó đã đến đây một lần rồi...Mái tóc buông xòa bay theo gió...Đối với công việc đòi hỏi nhiều điều kiện thế này thì nó lúc nào cũng vậy...Đơn giản trong quần jean, áo phông cổ sơ mi và khoác bên ngoài chiếc vest đen tay lỡ, giày vans trắng đen...Đôi mắt sắc bén thể hiện sự quyết tâm tột độ.

Chẳng mấy chốc nó đã đến biệt thự trắng J...Xung quanh đều k có ai..Khác với lúc trước người người canh gác..Nhìn bức tường thành kiên cố kia và cánh cổng to lớn kia..Xem ra nó phải đột nhập rồi.

Nó dùng sức trèo qua bức tường cao kia...Vì bức tường ấy rất cao nên nó phải dùng sức nhiều...Đến khi qua được bức tường ấy thì nó lại phải ôm bụng. Trúng ngay vết thương đâm qua..Nó mà kệ...tiếp tục công việc của mình mà đột nhập vào...

Căn biệt thự cũng giống như sự phán đoán của nó lúc trước. Như một mê cung khổng lồ..Khó mà nhớ được hết các lối đi...Nó đã vào được nhà và đối mặt với nó hiện giờ là 6 lối đi, chia rõ các ngõ ngách. Nếu nó đi hết tất 6 lối này chắc chắn tìm được Ren thì lúc đó Ren đã mất mạng...Vì vậy nó nhất định phải đi đúng hướng đến phòng của Tuấn.

Nó đứng yên một lúc...nhắm mắt lại...tập trung..Lúc này khi nó nhắm mắt lại thì nó đã đứng giữa 6 lối đi ấy..và 6 lối đi ấy k ngừng xoay vòng làm nó k phân biệt được đâu mới là lối đi đúng...Cuối cùng nó k chịu được mà mở mắt ra..Thật sự rất đau đầu...xem ra nó phải liều rồi....

Nó theo lối đi thứ 6 mà chạy thẳng trên lầu...Lối đi này chỉ có một hướng đi duy nhất. Nó lại dốc hết sức chạy theo lối đi này...Nhưng đối mặt nó lúc này là đường cùng...Nó lúc này đã thấm mệt và dần mất sức....Chỉ có bức tường, nó ngồi bệt xuống sàn và dựa vào nó.

- Phải làm sao đây? Ren...cậu đang ở đâu...- Nó dường như bất lực gọi Ren..Nó lại bực tức đâm vào bức tường kia...Nào ngờ bức tường ấy chuyển động sang một bên...Cánh cửa gỗ dần hiện ra, giống như là một cửa phòng bình thường. Nó vội vã mở cửa và tiến vào trong..Bên trong là một căn phòng rộng lớn nhưng toàn là sách và có rất nhiều lối đi ngõ ngách...Gấp mấy lần lối đi lúc này..Nó lần theo từng lối đi và k quên quan sát tình hình...đi đến cuối cùng thì thấy một cái bàn lớn...bên trên là những quyển sách dày cộm...Nó cầm lên thì thấy có gì đó kì lạ...Lại cầm thử mấy quyển khác thì nó cũng giống vậy....Nó lật ra...

“chỉ còn một ngày nữa...tôi muốn chết...tôi muốn...” Dòng chữ ấy đập vào mắt nó.....úp ngược lại thì thấy những mã vạch...những con số khác nhau...Mà kệ nó không có thời gian suy nghĩ về mấy thứ này...Nhìn quanh...cuối cùng nó cũng tìm được người mà nó tìm rồi...Thì ra là sau cái ghế lo lớn kia.

Ren nằm trên giường bất động....4 bên đều màu trắng cả...Nó lao đến định đỡ Ren nhưng lại bị tấm kính vô hình ngăn lại...

”Ring...

- ANh k tìm được Ren....Anh càng lúc càng..

- Em tìm được rồi...Em sẽ mang Ren về

- Kìa Fasmin...alo...alo...” Nó vừa nói dứt câu đã tắt điện thoại..Trước mắt lúc này, có một làn khói được xả vào căn phòng ấy...Tình huống như giờ chắc k có ai nghĩ làn khói ấy có ích chứ...

- Ren...Ren.....- Nó chạy đến dùng tay đập vào tấm kính ấy...Nó làm bằng thủy tinh..nhưng sao lại kiên cố như vậy....

“CHOANG” Một tiếng vỡ lớn khi nó hết cách phải dùng đến cái ghế đập cửa...Nó lao vào Ren...

- Ren...tỉnh lại...- Nó dùng tay vỗ vào má REn...Nhưng Ren vẫn bất tỉnh...Lập tức nó bắt lấy tay của Ren xem cổ tay...Là máu...

- Ren...cổ lên...Ren...tôi sẽ đưa cậu đi...cổ lên...- Nó đỡ Ren lên và ra ngoài...Nhưng những miếng thủy tinh vỡ ấy thay nhau cửa vào người nó..

- Tôi đợi em lâu rồi...- Nó đỡ Ren đi được vài bước thì đã gặp Jame...Anh rất thư thái, áo sơ mi đen cùng quần âu..hai tay đút vào túi...

- Anh tránh ra đi...tôi sẽ bắt anh vì tội giết người...- Nó lạnh lùng nhìn Jame...

- Em tưởng nơi này là đâu? Nơi này đến thì dễ nhưng chưa chắc sẽ rời đi được...- Nghe Jame nói thì nó đã biết hôm nay nó và Ren k toàn mạng rồi...Mà chính nó cũng đã biết mình k thể tránh khỏi..nhưng giờ nó đã cứu được Ren...REn là người vô tội...K thể để cô ấy chết..

- Anh muốn sao? -

- Một chọi một...- Nó vừa nghe đã hiểu...tìm một nơi nào đó chắc chắn...nó đặt Ren cố định ở đó..Máu ở cổ tay vẫn k ngừng chảy...

“Đợi mình..REn cậu phải gắng gượng....đợi mình..” Nó nhìn vào Ren mà nói...Sau đó từng bước từng bước đến trước Jame..Jame vẫn bình tĩnh và có những cử chỉ tự nhiên...Không như nó, ánh mắt đã thay đổi, trông nó sâu và sắc hơn rất nhiều...Chứng tỏ..đã đến giới hạn của nó...Một giới hạn nó đặt ra sâu k đáy..Nhưng hôm nay, chính người đứng trước nó đã làm cho cái vực sâu trong nó cạn dần cạn dần rồi.

100. Chương 113: Không Chung Lối

Nó và Tuấn, mà không bây giờ phải gọi là Jame vì chính anh đã lộ mặt đang đấu mắt với nhau một cách quyết liệt. Đôi mắt nó hôm nay k thờ ơ lạnh lùng nữa mà trở nên sắc bén như muốn lấy mạng người vậy. Trái ngược với nó Jame lại thờ ơ như chuyện bình thường. Nhưng thực chất anh đang cố đọc suy nghĩ của nó.

Vì nó biết thời gian còn lại của Ren không nhiều, nếu chậm trễ chắc chắn sẽ k toàn mạng nên nó phải tấn công trước.

Nó dùng toàn lực tấn công Jame bằng những đòn rất chuẩn xác nhưng Jame cũng k vừa đã đỡ được. Nhưng cái lạ nhất ở đây k chỉ có vậy mà chính Jame, hần chỉ đỡ mà k tấn công. Rõ ràng Jame có cơ hội phản công nhưng hần lại không làm vậy.

Nó lao lên dùng liên tiếp hai cú đá song phi và liên hoàn đả, Jame bị nó đá trúng nên ngã về sau, giá sách từ đó cũng đổ xuống. Chứng tỏ nó đã dùng lực k hề nhỏ..Nhưng cũng chính vì thế mà nó dần đuối sức và vết thương càng bị động hơn.

Jame đứng dậy từ đồng sách đầy vấy kia.

- Bây giờ thì đến tôi? - Jame lao tới bên nó với tốc độ ánh sáng đá ngang người nó, k may một lần nữa nó phải ôm lấy bụng, nơi vết thương của mình đang rỉ máu thế kia..Jame có phần bất ngờ khi thấy nó như vậy. Nhìn xuống nơi nó đang dùng tay che đi. Bên trong lớp áo phông trắng kia đã hiện những vết đỏ tươi..K cần dạy, Jame cũng biết đó là gì..

Nó k hiểu vì sao nó lại k thể né được cú đá ấy. Mà nói chính xác hơn là nó k thể xác định được chiêu thức của Jame dùng là gì, k lẽ đau quá nên qua mắt sao? Không thể nào, người nó giờ đã tê và lạnh đi. Biết cái gì là đau là đòn chứ...Nó k bỏ cuộc gượng dậy và tiếp tục tấn công..Nhưng lại bị Jame đáp trả..Mỗi cái đáp trả của hần là một cái ngang người, hết trái rồi lại phải...Con người ai cũng có sức chịu đựng và nó cũng thế. Nó cũng có giới hạn, sức nó k thể nào là vô tận. Chính vì thế mà người nó chao đảo và khụy xuống, khoe môi đã có dòng máu tươi. Chính lúc này nó biết nó đã thua..Thật ra, nó là người chẳng có chút thực lực. Người bạn yêu quý và cả ba mẹ sau bao năm đặc biệt hơn là người đã làm trái tim băng dần tan chảy, nó lại k bảo vệ được. Ngược lại còn bắt nó phải chứng kiến từng người từng người ra đi trước mặt nó...liệu nó có nên theo họ..

- Tôi thua rồi...! Tùy anh....- Nó cất giọng nặng nề khi đôi mắt đã có màn sương dần dần khép lại..Dù câu nói k chủ ngữ nhưng đối với Jame...Jame hiểu được ý nó nói gì.

“Fasmin...chúng ta đã có thể cùng một giấc mơ...nhưng tại sao chúng ta không thể chung lối?” đó là lời nói mà Jame nói ra khi trước mắt anh là hai người con gái bất tỉnh, một người dựa vào giá sách đầu gục xuống một bên, người còn lại nằm bất tỉnh trong đồng sách hỗn độn, máu từ bụng thấm vào áo..Sắc mặt dần tái đi, đôi mắt khép hờ..nhưng khoe mắt đã có một dòng chất lỏng chảy ra...Rất nhanh..Jame đã thấy nó...

“Chúng ta thật gần..nhưng thật xa...” Những suy nghĩ thay nhau nói trong tâm trí Jame..Lòng anh cũng rất đau...Dù là một sát thủ mà mọi người ghê sợ..Nhưng đúng như nó nói, con người ai cũng có con tim, biết yêu, ghét, hận, thù và nó cũng biết đau..Đau vì một người nào đó. Anh và Fasmin mãi mãi k thể cùng nhau một lối. Thế giới của anh là thay trời hành đạo, còn thế giới của nó là để pháp luật trừng trị..Làm sao chung lối khi nó luôn âm thầm đuổi bắt anh...

Cuộc chơi này chắc đã đến hồi kết thúc..

“Xin lỗi Jin...anh k thể điều khiển được con tim mình” Phía, cuộc chiến này người thua k phải nó mà là Jame..Anh k cố ý làm nó bị thương cũng k muốn lấy mạng nó..Nhưng nếu vậy thì anh và Jin....Vì thế nên anh chống trả. Nhưng cuối cùng, anh vẫn phải thua. Bởi con tim anh k ngừng đau đớn khi chính anh làm hại người mình yêu..Anh là người đau hơn ai hết...Phải..là anh đã thua....

.....

Ngày hôm sau, trước mắt nó là Bin, Bi, Flynn,...và động đội của nó đều có mặt. Không phải nó đã chết cùng REn rồi sao?

- Madam...cô tỉnh rồi. - Jane reo lên một cách vui mừng thì lại bị mọi người nhìn mình một cách khó chịu.

- Xin lỗi...tại tôi thấy madam tôi tỉnh lại nên vui quá thôi.- Jane nhớ được đây là bệnh viện nên cũng biết phép lịch sự, giữ im lặng trong phòng bệnh.

- Bệnh viện? Ren..?- Sau một hồi nhìn rõ mọi thứ xung quanh nó biết được đây là bệnh viện liền bật người dậy tìm Ren, nhưng chỉ mới lên được một chút thì nó lại thấy đau phần bụng...Nếu nó đau thì chắc chắn đây k phải mơ.

- Madam. cô phải cẩn thận..Ren, cô ấy ở phòng kế bên. Cô ấy k sao? Nhưng cô thì có sao nhiều đấy. - Alice nói đến tình trạng của nó.

- Sao tôi lại ở đây? Còn mọi người nữa. - Nó nhớ lại cảnh hôm trước, rõ ràng là nó đã buông và từ bỏ nhưng...

- Có người phát hiện ra Win và Ren ở bên đường, vì thấy hai người bị thương nên đã gọi cấp cứu...Chúng tôi được bệnh viện báo tin và đến đây.- Mary tường thuật mọi chuyện cho nó nghe.

- Ở bên đường sao? - Nó lặp lại, rõ ràng là phòng sách sao có thể là bên đường? Là ai đã cứu nó, hay chính Jame? Nó đang nghĩ.

- Cô có chuyện gì sao? Win. - Flynn cũng lên tiếng hỏi nó. Vì vết thương của nó cũng gọi là khá nghiêm trọng.

- Không..//Fasmin à...anh có chuyện muốn nói với em.- Bin đột nhiên nói. Mọi người thấy nó gật đầu nên cũng ra ngoài cho hai người có khoảng riêng.

- Anh nói đi. -

- Fasmin à...cảm ơn em...cảm ơn em đã cứu Ren. Nhưng dù sao đi nữa em cũng nên xem trọng bản thân mình.. Em xem..bị thương nặng thế này...- Bin nắm lấy tay nó, bàn tay ấy thon dài nhưng lạnh lẽo...Chắc có lẽ y tá hay bác sĩ đã gỡ găng tay của nó ra rồi..

- Anh yêu Ren? - Nó hỏi. Đây mới là vấn đề chính..

- Anh...anh...// Vậy thì đừng để cậu ấy phải khổ, cô ấy cũng có quá khứ giống như em..m nghĩ anh có thể mang đến hạnh phúc cũng như ấm áp cho cậu ấy.- Nó quay sang nhìn Bin..mặt anh đã thoáng đỏ...

- Em yên tâm...anh sẽ bảo vệ Ren...- Bin càng nắm chặt tay nó hơn truyền hơi ấm cho nó..Nhưng giờ nó chỉ cần Duy Khôi của nó thôi..tay còn lại nó lại nâng sợi dây chuyền có hình ngôi sao kia lên. Có phải hắc cũng giống nó không? Muốn thấy hai người họ được hạnh phúc....

.....

- Ai cho anh vào hả...tui vào trước..-

- Nhóc....biết anh là ai k nhóc...người trong kia là em gái và anh của anh đó...- Bi đang cố cãi.

- Nè...anh kia...ai cho anh gọi tôi là nhóc hả? Tôi chỉ kém chị Fasmin có 2t thôi đấy....- Sany cũng k thua kém khi ráng gân cổ lên cãi.

- Hahaha...vậy tôi gọi nhóc phải rồi...tránh ra...- Bi đang vịn nắm cửa...

- Không tránh ...tôi vào trước...

- Con nhóc...tôi vào trước...

- Tôi trước...

Thế là cả hai cãi nhau tranh nhau vào trước...Bin đã nghe tiếng ồn bên ngoài liền ra mở cửa thì được một phen bất ngờ...

101. Chương 114: Vấn Đề Nan Giải

Có quá nhiều chuyện xảy ra trong mấy ngày gần đây. Mà giờ nó lại bị thương. Zeny hay tin, nhưng vẫn bị giữ lại nên cũng chẳng biết gì thêm..

- Anh...Fasmin có sao không? Cậu ấy có bị gì không? Anh nói em nghe đi....- Zeny quan tâm nó, lo lắng cho nó còn hơn cả chồng mình. Bởi từ khi hấn mất, Delly như rấn mất đầu gần như nổi loạn. Kon phải cắn răng giải quyết. cũng chính vì thế mà anh đã vắng mặt tại lễ tang của hấn. Vừa mới xong việc chuẩn bị về thăm vợ thì Sany gọi cho anh báo Zeny gặp phải rắc rối và nó thì đang trong bệnh viện...Anh cũng chẳng biết thực hư ra sao. Vừa nghe tin thì đã đến tìm Zeny...

-Em có sao không? Anh chỉ mới đi mấy ngày..mà...

-Không...em k sao...Fasmin và REN....Mọi chuyện bên ngoài thế nào nói em biết đi..- Zeny ở trong này k biết bên ngoài thế nào lòng càng lo lắng muốn biết mọi chuyện bên ngoài thế nào...Nhưng chẳng ai vào thăm cô..Hôm nay Kon về, cô rất nôn nóng muốn biết thế nào.

- Em yên tâm đi...Fasmin đã cứu được Ren...Ren hiện giờ đang ở bệnh viện. - Kon cũng nói sự thật cho Zeny biết.

- Hơi...thế thì tốt rồi...còn Fasmin...cậu ấy thế nào...

- ừ thì...- Kon đang ngập ngừng....“dù thế nào cũng đừng làm Zeny lo lắng” Kon nhớ lại lời nói của nó dành cho mình.

- Sao...Fasmin bị gì à...- Zeny lo lắng đứng bật dậy..mặc dù bị ngăn cách bởi tấm kính dày.

- Không phải...Fasmin..em ấy giỏi vậy sao bị thương chứ? Em ấy rất tốt không có gì đáng lo ngại..- Kon đành ngậm ngùi nói dối Zeny..Nhưng dù sao cũng chỉ muốn tốt cho cô. Nếu nói ra không giúp ích được gì mà càng làm Zeny lo lắng hơn thôi.

Zeny nghe nói vậy lòng nhẹ hẫng lên. Một phần vì nghĩ nó tài giỏi và giỏi cả võ cộng với việc Kon nói thì cô nghĩ chắc nó k sao. Nhưng

- Zeny...anh rất nhớ em...anh nhất định sẽ cứu em ra..- Kon nói chắc chắn nhưng trong lòng anh lại nom nớp lo sợ...Anh cũng k biết nên bắt đầu từ đâu mới có thể giúp vợ mình nữa. Anh đã xem mất Zeny một lần...Lần này anh k muốn thế nữa...

Nhắc đến chuyện này thì đôi mắt Zeny đã có màn sương mỏng và dần rơi xuống....Mắt cô nhòe đi...Cô thật sự k biết cuộc đời mình sẽ đi về đâu...Đến nước này, cô cảm thấy mặc cảm....Nếu cô k được minh oan và cứ thế bị tước chức vụ, và bị gọi là cận bã của xã hội thì cô với Kon sẽ thế nào? Liệu cô có còn xứng với Kon? Nghĩ đến đây thì Zeny tự đứng dậy và vào trong. K một lí do...Kon chỉ đứng nhìn vợ mình một cách bất lực..

.....

Ngày hôm sau, nó vẫn phải tiếp tục ở viện. Tài liệu hay có việc thì Jane và Alice đem đến cho nó. Ngoài ra Flynn thay nó chỉ huy kế hoạch. Nhưng thật ra những đường đi trong kế hoạch là nó vạch ra cho Flynn. Flynn chỉ thay nó truyền lại..Ren đã khỏe hơn và nhận được sự chăm sóc đặc biệt từ Bin, 24/24h. Và nó được Bi truyền lại là Bin và Ren rất thân thiết. Nhất định là có vấn đề thì nó thấy an tâm hơn. Anh chị nó cũng đã có hạnh phúc cho riêng mình. Ngay cả bạn của mình cũng sắp có tin mừng..Nó vui lắm....Nó hy vọng chuyện này mau kết thúc..

“cốc cốc...”

“Vào đi.” Nó đang đọc báo sáng nay...Nó vẫn còn phải truyền dịch mặc dù k muốn chút nào..

Flynn bước vào trong chiếc quần âu xám cùng áo phong đen. Trong vẫn đặc biệt thu hút nhưng sắc mặt anh hơi khó coi đặt biệt nghiêm trọng.

- có chuyện gì nhìn mặt anh nghiêm trọng vậy? - Nó biết có chuyện nên hỏi. Dù nó lạnh lùng nhưng giờ đây nó đã bớt kiêu hơn..

- Sếp vừa cho hay rằng cấp trên quyết định tước bỏ đi chức vụ của Đội trưởng Trang và còn bắt cô ấy phải rời ngành cảnh sát. - Flynn cũng rất lo lắng vì chuyện này.

Nghe đến đây thì lòng nó bắt đầu có biến. Điều nó nghĩ cuối cùng cũng đến..Nhưng nó sẽ k để chuyện này xảy ra...

- Chia người ra điều tra..Đến trại giáo dưỡng mà điều tra...Chúng ta chỉ có thời gian 1 ngày...- Nó nói xong vội lấy quần áo và vào phòng thay đồ. Buộc tóc cao lên và thay cho mình bộ đồ thoải mái. Tay trái vẫn còn vết máu do nó mạnh tay rút kim ra..Flynn ngơ ngàng nhìn nó. Nó vì công việc nên mới vậy sao? Hay nó là một con người khác..?

- Đi thôi...còn đứng nhìn à...gọi Mary và Mark đi. - Nó lên tiếng làm Flynn đang ngỡ người bỗng giật mình mà cũng vội làm theo.

.....

Quay lại với Jassica. Sức khỏe của cô giờ đã ổn và có thể nói là hồi phục. Hay tin nó cùng REn trở về thì cũng mừng thay vì k có chuyện đáng tiếc xảy ra...Nhưng nếu như vậy thì cô chính là người muốn kết thúc mọi chuyện càng sớm càng tốt.

Trong lúc đó nó và đồng đội của mình cũng đã dần tìm ra sự thật..Và một lần nữa, nó vẫn còn một thắc mắc cần đến Jessica giải đáp.

Nhưng đến phòng Jessica thì đã thấy hai cảnh sát ở cửa nhất xui..Biết đã có chuyện xảy ra nó liền chạy nhanh vào phòng thì k thấy Jessica đâu..Nó đang lo sợ, k lẽ Jame đến giết người diệt khẩu sao?

- Tỉnh lại đi....có chuyện gì xảy ra..1149.Hà Nguyệt Tâm đâu rồi? - Nó gấp rút hỏi tên cảnh sát G

- Madam...tôi bị ai đó đánh..- Tên cảnh sát đứng lên lay hoay trả lời.

- Khoan đã...súng của anh đâu? - Nó thấy có điều bất thường khi tên cảnh sát đứng lên.

- Súng...Súng....Madam...súng của tôi...- Tên cảnh sát bàng hoàng khi biết mình bị mất súng. Còn nó thì càng lúc càng nghĩ có chuyện chẳng lành...Liền chạy đi...Hôm nay nó chỉ phong phanh trong chiếc áo sơ mi trắng form rộng xoắn tay cùng chiếc quần âu đen ngắn, giày vans trắng..vừa chạy khắp nơi vừa gọi điện thoại.

“Alo....Flynn, dừng lại mọi hoạt động và gọi mọi người tìm Jessica đi. Cô ấy mất tích. Cô ấy có súng..Nhanh đi.” Nó nói vội trong điện thoại sau đó liền chạy khắp các ngõ ngách..

102. Chương 115: Kết Thúc Của Một Black Rose

Trong khi mọi người đang tìm Jessica thì Jessica lại đi đâu đó. Cô có ý định gì đây khi phải rời đi và đánh ngất hai tên cảnh sát bên ngoài. Flynn đã huy động lực lượng khá nhiều cũng như nhờ sự trợ giúp từ cảnh sát khu vực tìm khắp nơi nhưng vẫn chưa có chút thông tin nào cả.

- Khắp nơi điều k có..k lẽ nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất sao? - Flynn sau một hồi tìm kiếm k tung tích cũng nghĩ đến tình hình hiện giờ. Mọi người đều lo sợ rằng Jessica có thể bị ai đó bắt đi. Nhưng nó thì không? Nó cảm nhận có điều gì đó k ổn. Phải nói là tất cả mọi thứ điều k ổn.

Cuối cùng nó cũng chạy lên sân thượng của sở cảnh sát tìm thử. Biết đâu....

.....

- Cô gọi tôi lên đây có chuyện gì? - Jame từ phía cửa bước ra. Hai tay đút trong túi trong vô cùng bình thường. Rất đỗi bình thường. Anh từ từ đi về phía Jessica. Jessica đứng ở mép thành tường, cô đang quan sát phía dưới cũng như đợi Jame. Cô nghĩ đây là nơi mà mình có thể kết thúc tất cả. Trong Jessica vô cùng cá tính trong áo thun trắng trong không tay cùng chiếc quần cạp cao. Mái tóc vàng hoe xỏa ra bị gió hất vào. Jessica đứng đó, có lẽ đã đợi lâu lắm rồi.

- Dừng lại đi Jame. - Chỉ bốn chữ. Jessica khoanh tay k quay lại mà vẫn nhìn xuống dưới kia. Jame nghe điều này thì ngạc nhiên. Không ngờ người mà anh tin tưởng nhất. Nhưng giờ lại thế này. Là nó đã cảm hóa được Jessica hay là Jessica cũng giống như anh. Bị chính chữ “Tình” mà từ bỏ tất cả. Nhưng anh k thể quay lại nữa rồi.

- Sao? Tôi k ngờ.Cô lại trở nên như vậy? Cô k nhớ ai là người giết ba mẹ cô sao? Cô k trả thù cho họ à..- Jame đang nhắc lại chuyện cũ..Một tay anh vẫn đặc ở sau eo.

- Anh im đi...Không phải chính anh là người đã giết ba mẹ tôi...Chính anh đã khiến tôi thế này..Và cũng chính anh đã giết người mà tôi yêu thương nhất. - Jessica bất bình, và đang nhắc đến hấn...Người mà cô yêu thương. Ngay khi nghe những lời nói của Jessica. Jame cũng đã biết mình nên làm gì. Tay anh dần chuyển động. Còn Jessica, cô đã quyết tâm giết chết Jame để trả thù cho ba mẹ mình cũng như Resd.

- Nếu cô biết..thì tôi cũng nói cô biết....Chính tôi đã làm tất cả. Vụ tai nạn xe..Resd..và chính tôi đã tiễn hấn một đoạn giúp cô thôi. K phải phiền cô sao? Ha ha..- Jame đang kể lại những gì mình đã làm. - Jessica nghe rõ mồn một, tay đã nắm lại thành nắm đấm đến nỗi cả gân đỏ...Tại sao? Cô bao năm trung thành nhưng cuối cùng lại thế này..Cái mà cô đau lòng và hận nhất là chính cô đã làm việc cho người đã giết hại ba mẹ mình trong bao năm nay...Bàn tay cô đã nhuộm đầy máu tươi...Cũng đã đến lúc cô phải trả giá..Cô dần quay lại và luồn tay ra sau lấy khẩu súng mình vừa cướp được...Jame cũng nhận ra và cũng chẳng khác hơn. Lúc này, cả hai đối mặt...Hai khẩu súng cũng đồng thời được hai bên nâng lên. K biết ai sẽ ra tay trước. Jessica nhìn Jame với ánh mắt hận thù và có phần kích động. Trước mặt cô là kẻ giết ba mẹ mình..Cô phải trả thù cho họ...Còn Jame, anh vẫn hiền nhiên và điềm tĩnh. Bởi đây hầu như là công việc quen thuộc mà thôi. Hôm nay anh cũng đã đặt ra cho mình giữa anh và Jessica nếu cô ta sống thì anh chết. Nếu anh sống thì cô ta phải chết...

- Anh là kẻ giết người máu lạnh...tôi sẽ giết anh để đền tội cho nhữn người bị anh hại. - Súng Jessica đã lên đạn. Cô đng nhắm mục tiêu.

- HƯ...HƯ...cô nói tôi là kẻ giết người máu lạnh vậy cô cao cả lắm sao? Ngay cả người xem cô như con gái mà cũng giết..Cô nên nhìn lại mình...rồi hấn nói tôi. - Jame cũng chẳng khác gì, từ từ lên đạn k quên đã kích Jessica.

“Là hấn đã biến mình ra thế này..chính hấn ...là chính hấn...” Mắt Jessica sát lên, giờ đây trước mắt cô chỉ còn hận thù. Jessica k còn nghĩ đến gì khác nữa. Tất cả mọi thứ hôm nay chính tay cô sẽ kết thúc và nó k cần phải tìm Jame nữa..

Khoảng cách giữa hai bên k quá xa cũng k quá ngắn...Nhưng khi chuẩn bị bóp cò thì lại nghe tiếng tung cửa...Nó từ ngoài chạy vào..Cả Jame và Jessica đều nhìn sang nó. Nhưng Jessica đã nhanh đảo mắt nhìn sang Jame, thấy hấn có sơ hở liền bóp cò. Riêng nó thấy vậy liền lao ra giữa. Chặn Jessica lại..

“Không được...Đoảng...” phát súng đã được bắn ra và ghim vào cánh tay nó..Vì k muốn Jessica càng lún sâu vào tội ác. Tên Jame k đáng để Jessica làm vậy. Vì thế bằng mọi cách...phải cứu Jessica và quan trọng hơn Jessica lại là người mà hấn yêu thương...Còn Jame ngạc nhiên khi thấy nó đỡ cho mình...Jessica như đứng hình nhìn nó. Tay nó chắn ngang húng lấy viên đạn. Sau đó Một tay ôm cánh tay đầy máu kia đang từng bước đến gần mình..Nhưng trong những bước cuối cùng thì “Đoảng..” Một phát súng nữa vang lên và Jessica từ từ ngã ra ngoài mép tường.. Nhưng nó nhanh tay bắt kịp.

“Ván bài này cô đã thua rồi.Jessica..an nghĩ đi” Jame rời đi sao phát súng vừa rồi...để lại nơi này với nó một mảng máu nhuộm bên người trên lớp áo trắng. Tay còn lại nó đang giữ lấy tay của Jessica phía dưới. Nơi mà Jessica đang chặt vật khi đã bị trúng đạn ngay bụng vì thế lực tỵ cũng giảm dần.

“Jessica..cô lên...sẽ có người đến giúp chúng ta mau thôi...” Nó đang bắt lấy tay Jessica..dòng máu từ tay nó nhỏ giọt xuống dính vào mặt và áo của Jessica.

“Fasmin..tại sao lại...làm vậy..” Jessica khó nhọc lên tiếng..Nó thừa biết cô là một sát thủ giết người và đang chịu tội nhưng đến cuối cùng nó vẫn cứu cô.

- Vì tôi k muốn cô lún sâu vào con đường này...khoan...đừng nói nữa...gắng gượng lên đi...- nó chuyển sang dùng cả hai tay để nắm lấy tay Jessica. Nhưng giường như Jessica k muốn vậy.

- Fasmin..k được đầu..tôi xin lỗi...vì...đã..gây...nhiều...đau..thương...cho...cô....cũng..cảm...ơ..n..cô ...đã...cứu....tôi...v..à...cho....t..ô..nào...Nhưng....- Jessica nói những lời từ trong đáy lòng..cô đã có ý định riêng..

- Đừng Nhưng Jessica...đừng...đừng...nói nữa...- Nó càng bắt chặt tay Jessica hơn..nhưng tay Jessica càng ngày càng yếu..nó lo sợ...nó biết ý định của Jessica là gì nên mới hấp tấp ngăn lời Jessica.

—Để..tôi...nói...Nhưng...tôi...k..đáng...để..hưởng..những..ân..huệ...này....tôi..biết...mình...nên...làm..gì...mà....Jame...giao..lại..cho...
Những giọt nước mắt của sự hối hận chảy dài trên má Jessica..Nhưng đối với cô đây là những giọt nước mắt hạnh phúc nhất từ trước đến nay..xem như đây là một việc ý nghĩa..Cô muốn gặp ba mẹ và cũng muốn gặp hân...

- Đừng mà Jessica...- Tay Jessica buông lỏng và có cảm giác đang bay. Nhưng thật ra cô đã buông tay...lúc cô buông tỵa..có giọt sương rơi xuống mặt mình...“...Fasmin..khóc sao?” đó là câu hỏi mà Jessica trong trạng thái đang hai tay mà bỏ mặc tất cả...Nở nụ cười hạnh phúc....

.....Tiếng động phía dưới cho nó biết được phía dưới đang xảy ra chuyện gì...

- Tại sao cô phải làm vậy...có nhiều cách để chuộc lỗi mà....- nó khóc rồi...máu ở cánh tay k ngừng chảy...nhưng nó cảm thấy k đau đớn chút nào cả. Giờ đây nó là một kẻ vô tri vô giác...

- Madmam...Jessica...đã..- Mary cùng nhiều đồng đội đã lên đến sân thượng thì thấy bóng nó ở đó..

- Phải...giúp Jessica kết thúc đi..cô ấy k có người thân....- Nó quay người rồi đi...nó cần đi gặp một người....từng bước đi của nó để lại vài giọt máu..

- Madam khóc sao? - Jane hỏi khi...đang lo việc...

- Cô bị thương rồi...mau đến bệnh....- Flynn chạy theo nó ..thì nó dừng lại..

- Tôi mượn áo ngoài của anh một chút..- ngay sao khi chiếc áo khoác sơ mi đen được Flynn cởi ra..nó đã mạnh tay xé một bên tay, sao có cột ngang vết thương nơi mà máu k ngừng chảy...Flynn ngạc nhiên nhìn nó. Nó k đau à....nó mạnh mẽ đến vậy à...

- Cảm ơn..- nó trao lại chiếc áo k còn nguyên vẹn sau đó lạnh lùng rời đi.

- Nè...cô đang bị thương....

- tôi sẽ bắt anh ta về quy án..- Nó nói vọng lại nhưng k quay lại nhìn. Cứ thế mà bước thẳng. Trông nó mong manh trong áo sơ mi trắng nhưng lại mạnh mẽ khi có mảnh vải đen chắn ngang tay...Nó lạnh lùng đi khắp mọi ngõ ngách tìm Jame...Nó k kiên nhẫn được nữa...Nó phải kết thúc sớm vụ này thôi...đã có quá nhiều người phải hi sinh rồi...

103. Chương 116: Cuộc Truy Đuổi Đẫm Máu..

Nó bắt đầu lại lấy chìa khóa và mở cửa xe. Nó k chịu được nữa rồi. Mà k vết thương mình thế nào...Thấy vậy Flynn cũng theo nó. Nhanh chóng ôm sấp tài liệu vào trong xe ngồi nếu k sẽ bị nó bỏ mất. Thứ nhất là anh lo cho vết thương của nó. Thứ hai cũng là anh muốn bắt Jame. Nó cũng k muốn mất thời gian vì đuổi Flynn ra ngoài nên cũng nhẫn hết ga mà chạy. Flynn thấy nó lái với tốc độ kinh hoàng thì anh cũng cắn răng chịu đựng, anh cũng cố gắng lắm. Nhưng biết nói gì hơn nếu mở miệng ra với sắc mặt lúc này của nó chắc anh phải xuống đất mất. Với lại nó còn là cấp trên của anh cơ mà.

Nó chỉ tập trung lái xe. Tay nó k còn chảy máu nữa hay là máu nó đã thấm vào tấm vải đen ngang tay. Nó đều mà k. Chẳng mấy chốc ó đã đến biệt thự J. Đây đã là lần thứ ba nó đến đây rồi.

- Chúng ta đến đây làm gì? - Flynn k nhận ra đây là biệt thự J nên hỏi nhưng đáp lại nó là khoảng không. Và nó đã đi vào trong. Flynn thấy vậy cũng vội vàng xuống xe và theo nó. Anh nghĩ đem theo tài liệu thì hơi bất tiện nên để ở trong xe. Mà xe nó thì k khóa. Vẫn còn nguyên chìa khóa bên trong.

- Madam....madam....- Flynn gọi với theo nó...

“Vù....vù...” nó vừa nghe tiếng Flynn gọi cũng nghe được tiếng động cơ. Nó và Flynn quay lại nhìn chiếc xe của nó lao đi. Nó nhìn theo..“chắc chắn là Jame rồi”

Riêng Flynn thì thấy hơi bất tài khi...anh chỉ biết đứng đó cùn chẳng làm gì..

- đi thôi..

Nó nói và bắt đầu chạy ra ngoài. Chặn ngay đầu xe của một người qua đường.

”oh cô kia...xe...

Chúng tôi đang thi hành nhiệm vụ...phiên...” Nó tuy là một cảnh sát lạnh lùng nhưng k phải vì vậy mà khinh công dân. Nó vẫn rất lịch sự và cư xử đúng mực với họ. Ngay lúc nó đưa tấm thẻ cảnh sát ra thì Flynn cũng đã mở cửa sao vào xe..Sao đó nó cùng Flynn vụt đi đuổi theo chiếc YQM trắng của nó. Để lại người chủ xe lúc này tay chân vẫn còn run cầm cập..

- Win...chúng ta...

- Anh có thể im lặng được k? - Nó đang vô cùng tập trung khi đuổi theo chiếc xe phía trước.

- Tập....tập...tài.liệu còn trong xe...- Flynn ngập ngừng.

- Mà kệ nó.../// k, ý tôi là bằng chứng buộc ...tội...Jame..- ngay sau khi nghe Flynn nói nó liền nhìn sang Flynn với ánh mắt ngạc nhiên. Một cảnh sát chuyên nghiệp đây sao?

Một ánh mắt k mấy thân thiện cũng k mấy giận giữ từ nó. Chỉ nhìn 2s sau đó nó liền nhấn ga mạnh vượt mặt xe phía trước.

”Hừ...định đua sao?...k dễ đâu...- Lúc này Jame nhìn qua kính chiếu hậu cũng biết chiếc xe này giờ đuổi theo mình và cũng biết chủ nhân của nó là ai. Vì vậy, anh cũng tăng ga lái nhanh dẫn xe phía sau đi đâu đó..

- Anh ta muốn đi đâu đây...? - Flynn lại tiếp tục hỏi..khi thấy địa hình phía trước k tốt cho lắm.

Nó nhìn sang hai bên và cũng nhìn lên phía trước..Theo nó biết chắc đây là nơi mà mọi người ít biết đến Song Moun. Địa hình vô cùng khó khăn, có nhiều bãi cát xấu và tận cùng là hai tầng núi đá. Xung quanh chỉ toàn cát. Vì thế nếu nói đây là nơi để bọn xã hội đen thanh toán nhau thì đúng là lí tưởng bởi nơi này k một ai sinh sống. Cũng rất ít người biết.

Jame nhìn vào kính thì chỉ nhếch mép cười sau đó rút trong túi mình ra một chiếc USB sau đó bỏ vào tập tài liệu kia. Anh có ý định gì đây?

Nó đến lúc này thì cô gắng đến khi hai xe chỉ còn cách nhau mấy bước chân nó liền lao ra cửa sổ và bật người bay cao phóng lên mũi xe của Jame. Flynn lúc này phải nói là bất ngờ bởi h đây xe k người lái. anh phải nhanh chóng chuyển vào ghế lái để điều khiển xe...

“Cô ấy thật mạo hiểm...” Flynn nghĩ trong đầu. Biết đến bao giờ anh hay những người khác mới làm được như nó. Hành động lúc này của nó phải nói là rất rất nguy hiểm..

Jame nhận được sức nặng từ mũi xe thì anh đã biết có người phóng lên anh lại nhìn vào kính một lần nữa. Là người con trai lái xe vậy thì người trên mũi xe của anh lúc này chính là nó rồi...anh cũng k ngờ nó lại hành động như vậy nó hận anh đến vậy sao?

Jame cố ý lái xe sang trái rồi lại sang phải...nhưng nó vẫn giữ chặt. Sau đó nó dần dần chuyển người xuống. Dùng sức mở cửa ghế phụ sao đó vào trong lấy tập tài liệu...

- Không dễ vậy đâu Winy...- cuối cùng Jame cũng gọi thẳng danh của nó rồi. Khi anh dùng tay còn lại giữ lấy tập tài liệu.

- Tôi bắt được anh rồi... Jame..- nó dùng chân đạp vào tay của Jame khi anh giữ lấy tài liệu. Phía trước là núi đá. Cả hai đang gắng co quyết liệt.

- Dừng xe lại đi...- Nó ra lệnh cho Jame khi nó cũng nhận thấy sự nguy hiểm trước mắt...Jame cũng muốn lắm chứ nhưng anh đã phát hiện được điều bất thường rồi. Khi thẳng xe anh cố đạp mãi mà k hoạt động.

Nếu cứ giằng co thế này mãi thì cả hai sẽ chết. Jame cuối cùng cũng lo cho nó vì anh là kẻ giết người dù gì cũng phải chết. Chết thế nào cũng chết thôi chỉ là sớm hay muộn. Nhưng còn nó, nó làm gì mà phải chết. Anh có tư cách gì bắt nó chết cùng với anh

- Tôi bảo anh dừng lại anh nghe k? - Nó hét lên khi thấy Jame cố ý lao vào ngọn núi kia. Thế là nó dùng tay còn lại, ngăn cản Jame...Jame mặc kệ...

”CẢN THẬN...NGUY HIỂM...” Flynn nãy giờ đuổi theo trước mắt cũng phải hốt hoảng.

“Đùng...” một tiếng va chạm lớn, Trước mặt Flynn lúc này thì chiếc xe YQM trắng của nó đã biến dạng khi lao vào ngọn núi đá kia. Nhưng Flynn lại chạy tìm nó.

- Win...Win...tĩnh lại...- Flynn bắt gặp nó đang lăn người trên cát. Tay nó vẫn ôm chặt tập tài liệu kia.

- Win...cô...

- Jame...anh ta...còn ở trong đó...- Nó khó nhọc nói và chỉ vào trong xe. Máu từ bụng và cánh tay nó lại chảy ra rồi.

- Máu...Win...bị thương...- Flynn vẫn mặc kệ...

- Mau cứu anh ta...anh ta nhất định phải sống...- nó gượng nói nhanh hơn khi thấy xăng từ trong xe đã chảy xuống..

- Được.....- Flynn nghe lời nó chạy nahngh đến chiếc xe. Thấy Jame đã bất tỉnh đầu đập vào vô lăng. Máu chảy khắp mặt.

- Nhanh lên...- nó càng hối hơn khi biết xe có hiện tượng sắp nổ.

“BÙM...” Chiếc xe bốc hỏa và nổ tung...nhưng nó chợt thở phào khi thấy hai con người đang từ từ đi ra. Flynn đang đỡ lấy Jame...Chợt nhận thấy dòng chất lỏng màu đỏ trên tay thì nó biết rằng..

“Dù tôi là sát thủ nhưng Fasmin...hãy nhớ rằng...anh yêu em...” chính lúc đó Jame đã đập nó văng ra khỏi xe. Thật ra là anh cứu nó.....

“tình yêu là vậy sao?” Nó chợt hiểu ra..tình yêu nó có thể khiến con người thay đổi như vậy....

104. Chương 117: Sự Lựa Chọn Của Thiên Sứ

Sau khi đưa ra khỏi chiếc xe kia. Thì Flynn anh cũng nhanh chóng gọi cấp cứu cũng như đồng nghiệp đến hỗ trợ. Nó thì đã bất tỉnh từ lúc nào. Nhưng tay nó vẫn khăng khăng giữ tập tài liệu bởi nó rất quan trọng. Mồ hôi Flynn đã đổ nhễ nhại khi anh rất lo cho nó.

Nó và Jame được chuyển đến cùng một bệnh viện. Và cũng chính lúc đó. Hai cuộc phẫu thuật song song được diễn ra.

- Ôi trời ơi....tôi k thể chịu dc...đã mấy giờ rồi chứ? - lúc này bên ngoài có rất nhiều người. Hai anh nó cũng đã có mặt. Ren và Sany diễn nhiên k thể thiếu và cả đồng đội của nó. Chỉ có điều, hai vợ chồng Jesty và Justy k thấy. Họ chỉ lên gọi điện cho Jackson và Jeny để hỏi tình hình thế nào. Họ k biết phải lấy thân phận gì để đến đó.

- Cái tên Jame đó dù gì cũng chết vậy sao còn kéo Fasmin của em theo chứ? Fasmin của em.....- Ren khóc bên cạnh Bin..cô k biết phải làm thế nào. Có nên nói cho Zeny một tiếng.

.....4 tiếng trôi qua.....

- Đội trưởng...- Jane cùng Alice vào báo cáo.

- Báo cáo đi - Flynn lạnh lùng nói. Thật ra anh đang rất căng thẳng. Anh phải cố gắng sắc bén và lí trí để giải quyết công việc giúp nó.

- Vida đã ổn Cody, anh ta đã bình phục rồi. Họ đang làm thủ tục xuất viện. Vida nhờ tôi đưa cái này cho anh hoặc Madam. Madam thế nào rồi. - Jane báo cáo và đưa cho Flynn một chiếc USB nhỏ.

- Trong....đó....4...tiếng rồi...- Ren nức nở nói.

“Haizzzz...” Alice thấy mọi người đứng đó với vẻ mặt lo lắng cùng một nỗi khiến cô thở dài.

- Đội trưởng...ca phẫu thuật của Jame đã hoàn tất rồi. Bác sĩ nói sau 2 tiếng có thể lấy lời khai dc rồi. - Mark chạy qua thông báo. Hai phòng phẫu thuật cách nhau một dãy phòng dài.

- Cậu và Mary canh chừng giúp tôi. Tôi phải về sở có chút chuyện cần làm. Khi nào phẫu thuật kết thúc thì cho tôi hay. - Flynn phân chia công việc sao đó cầm theo tập tài liệu rồi rời đi. Anh cảm thấy bất an vô cùng và anh ghét cái cảm giác chờ đợi.. Vì anh k đủ kiên nhẫn.

.....

- Cầu mong cho Fasmin bình an...con cầu trời...

- Nè...cô Zeny...cô đừng ở đó lâu lắm nữa. Có người đến thăm cô...- Zeny vừa nghe có người gấp liền đứng dậy và nhanh chân ra ngoài. Bởi vì cô muốn gặp ai đó hỏi xem tình hình của nó.

- Kon....anh cho em biết Fasmin thế nào rồi? - Zeny gấp rút hỏi. Trong khi Kon đang rất đau lòng vì khi thấy bộ dạng Zeny lúc này. Chỉ có mấy ngày mà vợ anh gầy đi hẳn, khuôn mặt hốc hác đôi mắt sưng đỏ vì khóc quá nhiều, đầu tóc rũ rượi khi phải lo lắng căng thẳng.

- Kon...à...anh nói đi..- thấy Kon im lặng...Zeny càng lo lắng hơn. Cô cảm thấy lòng ngực mình vô cùng khó chịu. Bạn cô đang gặp nguy hiểm mà cô vẫn phải chôn chân ở nơi tù đầy này..Cảm giác này gọi là bất lực...

- Ca phẫu thuật đã hơn 4 tiếng...nhưng vẫn chưa có tin gì hết.

- Fasmin...hức...hức....- Zeny k thể làm gì hơn khi ở trong này chỉ biết khóc thôi nhưng giờ đôi mắt cô sưng vù. Rất đau đớn...

.....

Cuối cùng mọi người cũng thở phào khi ca phẫu thuật đã kết thúc sau 7 giờ....Các bác sĩ và phụ tá trong rất mệt mỏi thể hiện bằng cách thở phào và mồ hôi ướt đầm. Đây là một ca phẫu thuật khó và đầy áp lực với họ. Và họ đã cố gắng hết sức...

- Được rồi...tôi sẽ đến ngay....- Flynn vừa trong phòng làm việc nhận được điện thoại liền mừng rỡ. Cầm sắp tài liệu anh vừa in trong tay. Anh cảm thấy rất vui. Anh biết chắc nếu nó thấy điều này thì càng vui hơn nữa..Anh cũng thầm cảm ơn Sun vì đã giao cho anh một thứ quan trọng như vậy. Cuối cùng vụ án này cũng có thể khép lại rồi.

.....

- Đây là đâu thế....- Nó đang cảm thấy có gì đó thật chói lòa liền lấy tay che ngang...

- Con gái...con k nhận ra ta sao? - Một người phụ nữ rất đẹp trong trang phục cổ trang màu trắng, bên cạnh còn có hai cô gái cũng giống vậy. Nhưng xung quanh người phụ nữ ấy có ánh hào quang tỏa ra, nhìn người phụ nữ ấy rất mong manh mang một vẻ đẹp băng thanh ngọc khiết.

- Người là.....- Nó đứng dậy và nhận ra rằng mình k có bị thương gì cả. Người nó rất nhẹ nhõm như mọi thứ được trút bỏ hết vậy. Trang phục của nó trên người cũng giống như người phụ nữ ấy. Một màu trắng tinh mỏng manh như rất thanh khiết.

- Ngọc Minh...con không nhận ra ta à...- Người phụ nữ ấy cười hiền.

- Ngọc Minh...? Con là Hàn Băng mà...- Nó thật sự k hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Đúng..là nó k nhận ra chúng ta rồi..- Người phụ nữ ấy quay sang hai cô gái bên mình. Hai cô gái kia cuối đầu cười.

- Ngọc Minh thiên sứ...chúc mừng cô...cô đã hoàn thành nhiệm vụ rồi...- Hai cô gái kia nói với nó..

- Thiên sứ sao? Con k phải là Hàn Băng sao? - Nó hỏi lại. Nó k hiểu chuyện gì đang xảy ra.

.....

“Xin lỗi..nếu như 10p sau cô ấy k tỉnh lại thì mọi người nên chuẩn bị tâm lí....xin lỗi...” lúc này thì mọi người như chết sững. Ca phẫu thuật đã thành công nhưng đã hơn một tuần nay nó vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại...Bác sĩ đã kêu người nhà chuẩn bị tâm lí.

- Anh hai...chúng ta k thể để Minh Hy như vậy...Nó còn chưa gặp Nội mà....K được...- Bi nghe vậy k biết làm sao mà hét lên...Anh khóc rồi..Nó chỉ mới nhận anh và anh hai anh một thời gian. Nhưng còn ba mẹ...ông nội anh nó vẫn chưa gặp...Rốt cuộc là tại sao?

- Anh nghe rồi chứ...nếu k tại anh thì cô ấy đã k như vậy rồi...- Flynn lớn tiếng với Jame trong phòng bệnh. Sau đó tức giận bỏ đi. Chỉ còn lại Jame, còn lại mình anh. Nếu như vậy anh còn sống làm gì. Hôm đó anh đã muốn cứu nó nhưng cuối cùng nó vẫn chịu nặng hơn anh..Tại sao? Taya nh khê mở tủ kế bên giường lấy ra khẩu súng lục. Sau đó bức hết dây đang truyền dịch mà lén rời khỏi phòng.

.....

- Vẫn còn 3 phút nữa...Fasmin à....mạnh mẽ lên.....- Bin nói

- Fasmin...cậu tỉnh lại đi.....- Ren run cầm cập...Mọi người nhìn vào nó liền k kiềm dc nước mắt...4 người đồng đội cùng xông pha với nó k kiềm dc mà quay sang chỗ khác...

- Fasmin...Kyo và ba cô sắp về tới rồi...cố lên...- Flynn từ ngoài chạy vào thì thấy cảnh tượng trước mặt...Jame cũng đã lén nhìn thấy. Nhịp tim của nó yếu dần..Anh nắm chặt tay và rời đi.

.....- Vậy ra con là Thiên sứ Ngọc Minh sao? - Nó đã hiểu mọi chuyện.

- Đúng rồi...giờ con đã hoàn thành sứ mệnh của mình...con mau về thiên đình đi...- Người phụ nữ ấy nói.

“Về thiên đình...tức là mình sẽ chết sao? vậy còn mọi người phía dưới thì sao??” nó nghĩ..

- Em không muốn về cùng anh sao Ngọc Minh? - Chợt có một chàng trai bước đến cạnh nó. K ai khác nó nhận ra ngay chính là hần...Resd.

- Resd...

- Nhìn biểu hiện của con chắc k muốn về đúng không? - Người phụ nữ ấy nói.

- Con...

- Thôi được ta sẽ cho con dc lựa chọn, nếu con quyết ở trần gian thì con sẽ mãi mãi k dc về đây nữa. Cũng như Tử Phong, sẽ k dc gặp nhau nữa. Tử Phong. Khuyên nhủ con bé...Ta đi đây...- Nói xong người phụ nữ ấy cùng hai cô gái biến mất. Chỉ còn lại nó và hần.

- Anh cũng là thiên sứ? - Nó hỏi.

- Phải...chúng ta cùng đi dạo nhé...- Hần dẫn nó đi nhiều nơi, nói cũng rất nhiều chuyện..nhằm đánh lạc hướng nó..

- Anh có thể giúp tôi xem phía dưới đang làm gì không? - hần cũng đồng ý. Hần vung nhẹ tay. trước mắt nó đã hiện lên những gì phía dưới đang xảy ra...

- Zeny....- nó gọi tên Zeny khi thấy Zeny vô cùng đau xót...quay đến cảnh bệnh viện nhất là mọi người. Sao mọi người lại khóc thế nhỉ?

- Kyo...papa...anh hai...anh ba...Ren...Jane....- sao mình...? Nó đang bất ngờ...Nó đang nằm trên giường bệnh trắng tinh kia..đôi mắt nhắm chặt, môi k huyết sắc. Máy chỉ nhịp tim đang cho nó biết rằng nó sắp chết...bởi cái đường kia đang gấp rút tạo thành một đường thẳng...

- Vẫn còn một người em nên xem....- hần nói sao đó lại dùng tay lướt thêm một cái...hình ảnh một chàng trai với khẩu súng đang đặt ngay thái dương.

- Jame....anh ta....

- Ngọc Minh... cuộc sống do chính em chọn...anh k thể ép buộc em...nếu em muốn sống với họ thì hãy quyết định nhanh đi...thời gian trên trời khác với phía dưới....

- Cảm ơn...cảm....ơn...anh....Resd....- Nó khóc sau đó ôm hân...

- Thế giới này k phải là Hàn Băng và Resd mà là Tử Phong....Ngọc Minh...hãy cố gắng chăm sóc bản thân thật tốt...- Sau cái ôm từ biệt..hân lại vung tay thật mạnh. Một cánh cửa hiện ra, hân buông nó ra và đẩy mạnh nó sang cánh cửa ấy...

- Tạm biệt....- hân nói..hân rất nhớ nó...nhưng biết làm sao khi quyết định của nó hân k thể ép buộc...Hãy để nó chọn lựa. Hân sẽ luôn dõi theo nó.

.....

tینگ....ting.....ting.....

- Fasmin.....

- Minh Hy....

- Winy.....- nhiều tiếng gào thét khi máy hiển thị đã có một đường thẳng...

”Mời mọi người ra ngoài...

Máy kích điện tim...

làm lại lần nữa.....x3

ting....ting.....ting.....ting....ting....”

- Xin lỗi...chúng tôi đã cố gắng hết

“Đoảng...” một tiếng súng lớn vang lên làm cả bệnh viện náo loạn....tìm nơi xảy ra tiếng súng đó.

trong khi miếng vải trắng đã chắn ngang người nó.

105. Chương 118: Tạm Biệt Một Kết Thúc.

Cùng lúc đó thì toàn bệnh viện đã có vấn đề về nguồn điện. Những bóng đèn cứ liên tục chớp tắt...Linh hồn của nó đã về đến nơi khi chính nó thấy Tuấn đang nằm đấy. Dòng máu tươi từ thái dương chảy ra tạo thành một biển máu. Nó đứng ở sân thượng nhìn Tuấn với một sự thật k thể nào thay đổi. Đôi chân trần của nó đứng đó mãi trên nền đất lạnh

- Anh nhất thiết phải làm vậy sao? - nó nói với Tuấn khi thấy anh đã chết. Lại là một người muốn tìm đến cái chết để trốn tránh trách nhiệm sao? Nó cực ghét những con người này.

Cuối cùng chỉ sao vài phút, nguồn điện của bệnh viện đã ổn định. Nó buộc phải trở về phòng bệnh của nó. Nếu không nó sẽ k còn kịp nữa. Nó chạy nhanh khắp nơi va vào y tá làm đổ nhiều thứ. Nhưng những y tá đâu đều k thấy nó, chỉ tự trách mình bất cẩn mà thôi.

- Xin lỗi...chúng tôi phải chuyển cô ấy.....- Bác sĩ ngập ngừng nói, nó vừa nghe thấy vậy đã vội đến giường..Khi miếng vải trắng đã gần kín mặt thì máy chỉ nhịp tim bắt đầu có biến.

tic...tic.....tic....

- Bác sĩ...người nhìn kia...- Cô y tá đứng bên cạnh nói. Mọi người điều bất ngờ.

- Có..hi vọng rồi....Fasmin có hi vọng rồi...- Ren bật dậy nói. Nãy giờ cô giường như muốn ngất đi, không nói được lời nào.

- Để tôi kiểm tra.....thật sự là một kì tích....hiện giờ cô ấy rất ổn, đã qua nguy hiểm. Nhưng vẫn còn yếu...- Bác sĩ xem xét cho nó xong rồi nói. Sau đó cũng vội ra ngoài. Ông cũng k tin được, bao lâu nay ông chưa thấy tình trạng này.

- Ý chí của cô ấy thực mạnh mẽ..

- Đúng vậy...đây là lần đầu tiên tôi thấy một ý chí sinh tồn mạnh mẽ đến vậy....đúng thật là kì tích..- cuộc trò chuyện của bác sĩ và y tá khi vừa ra khỏi phòng nó. Họ cười rất hạnh phúc bởi nó đã sống lại. Họ k còn thấy bất lực nữa. Đó là niềm hạnh phúc nhất của ai làm nghề lương y.

- Đội trưởng....chúng tôi phát hiện tiếng súng vừa rồi dc phát ra ở tầng thượng của bệnh viện. - Mark vào báo cáo khi Flynn và Lyo cũng như papa của nó đang ở đây.

- Đã điều tra ra ai chưa? - Kyo hỏi lại...anh mới vừa bị một phen hú hồn về nó.. Bây giờ lại có chuyện.

- Của Jame. Hắn ta đã tự tử...- Mary từ từ nói.

- Cái gì....tên Jame đó điều tra bao nhiêu năm..bây giờ lại để hắn chết à...còn Winy thì sao? - Kyo..

- Anh ở đây....tôi sẽ đi xử lí. - Flynn nói sau đó rời đi. Trong phòng chỉ còn lại hai cha con Kyo.

.....

Một tuần sau.....

Mỗi ngày, Flynn đều đến thăm nó. Người túc trực nhiều nhất là Ren và hai anh em Bin Bi. Họ rất lo cho nó. Mọi chuyện Flynn đã kết thúc thay nó, khi Zeny đã được tự do. Jame cũng đã chết. Kyo cũng bảo nên kết thúc vụ án. Sun cũng đã có hạnh phúc riêng của mình. Mỗi ngày Sun và Cody cũng đều ghé thăm nó. Mary và Mark phải lo việc công ty giúp nó..Min, Jesty, Justy, Rin và cả Jackson Jeny cũng thường đến thăm nó, mọi khúc mắc của họ đã được nó hóa giải. Tuy k có quan hệ ruột thịt nhưng họ vẫn luôn xem nó là em ruột.

Nói chung tất cả mọi chuyện giờ đã ổn định và trở lại đúng với quỹ đạo của chúng, chỉ còn lại nó. Tại sao nó vẫn chưa tỉnh? Căn phòng nó giờ đây chỉ toàn là màu tím, bởi mỗi ngày mỗi một người đến đều mang theo bó oải hương tặng nó. Một loài hoa, hương rất thơm còn có ý nghĩa may mắn và mạnh mẽ rất hợp với nó.

Hôm nay đã là ngày thứ hai của tuần mới. Flynn đến thăm nó theo thường lệ. Anh sắp phải về sở và về lại vị trí của mình. Bởi nhiệm vụ của anh đã hoàn thành, hôm nay anh đến để từ biệt nó.

- Winy, hôm nay cô thế nào? - Flynn đặt nhẹ bó hoa bên cạnh tủ giường của nó và hỏi.

- Thật tiếc, khi cô vẫn chưa tỉnh lại. Tôi rất muốn có những lần hợp tác thế này nữa, bởi cô đã cho tôi biết một điều mới lạ mà chỉ có cô mới làm được nó. Chuyện của Jame đã xong rồi..tôi phải về trụ sở để báo cáo với cấp trên..Cô ở lại mạnh khỏe..- Flynn nói sau đó rời đi.

- Nếu thế thì tôi với anh cùng về sở...- Flynn chợt dừng lại...là nó nói sao? Vậy...nó đã tỉnh...?

- Madam...cô tỉnh rồi sao? - Flynn quay lại vui mừng, hạnh phúc khi thấy nó đã từ từ ngồi dậy..

- Gọi tôi Fasmin hay Winy được rồi...đây k phải ở sở...- nó nhẹ nhàng nói. Không phải nhẹ nhàng mà là nó mới tỉnh dậy nên mới gọi vậy thôi.

Flynn gọi điện thoại bao với mọi người là nó đã tỉnh.

- Tôi muốn xuất viện.

.....

Hai ngày sau. tại nhà nó mọi người đã tổ chức một party khá lớn để mừng nó hồi phục cũng như mừng mọi chuyện đã qua. Cụ thể như bây giờ mọi người ai cũng có đôi có cặp. Vợ chồng Jesty và Justy thì tay trong tay, Jeny và Jackson thì yêu nhau đến nỗi lộ ra mặt. Zeny và Kon diễn nhiên là dính với nhau như sam, bởi Zeny đã giải oan cũng như Zeny và Kon đã đến bến bờ hạnh phúc. Dù chưa công khai nhưng Bin luôn nhìn Ren với ánh mắt yêu chiều, Ren cũng vậy. Sun và Cody cũng đến dự. Buổi tiệc diễn ra rất vui.

Hôm nay nó chọn cho mình chiếc đầm voan đen ngang gối, giày bệt trắng, mái tóc xõa ra nhẹ nhàng. Trông nó vô cùng thanh thoát. Từ khi nó tỉnh lại, người nó nhẹ nhõm hẳn, gần gũi được với người nhà hơn. Nó cầm ly rượu trên tay đến ngồi ở xích đu.

- Cô không vào đó cùng mọi người à...- Flynn tìm thấy bóng nó ở đó liền hỏi.

- Chúng ta vẫn có chuyện chưa làm...- Nó nhẹ nhàng nói nhưng không nhìn vào Flynn.

- Vụ án đã kết thúc....Jame cũng đã chết...

- Vậy còn Jin? Kiên Minh Đức..- nó hỏi lại.

- Đức không có tội....bằng chứng chỉ, mọi chuyện chỉ có Jame làm..

- Hẳn ta là kẻ thiếu trách nhiệm...gây ra vụ án liên hoàn sau đó lại tự tử..

- Winy....sai rồi....Jame không hề thiếu trách nhiệm...hẳn ta đã biết trước mọi chuyện và đã có sắp xếp....trong tập hồ sơ mà cô đã giành cả mạng sống để cứu nó có một USB, trong đó là tất cả tội chứng của Jame. Hẳn ta cũng đã tường thuật lại tất cả và còn có đoạn ghi âm....Chuyện của Zeny, Jessica, giết Resd...hẳn đã nhận tất cả....Rõ ràng lúc tôi giữ tập tài liệu đó không hề có một USB nào cả...nếu không có đoạn ghi âm đó...Zeny cũng không thể giải oan được- Flynn nói làm nó nhớ lại lúc mà chiếc xe sắp lao vào núi...“Là Jame đã bỏ nó vào sao?” nó còn nhớ lại...hôm đó..Jame đã cứu nó, đập mạnh nó văng ra khỏi xe..

- Hiện giờ...Đức thế nào? - Nó lại tiếp tục hỏi.

- Sau khi hay tin Jame, cậu ấy đã ra nước ngoài rồi....

- Được rồi...chúng ta vào thôi...- Nó nhấp nhẹ một ngụm sau đó đứng lên....Flynn vội giữ tay nó lại...

- Có chuyện gì sao? - Nó xoay người hỏi lại..

- Tôi....tôi....thích....cô...cho tôi cơ hội được không? - Flynn nhìn thẳng vào mắt nó mà nói. Anh đã lấy hết dũng khí để nói ra điều này. Khi anh nhìn vào bóng lưng nó, tuy lạnh lùng nhưng rất cô đơn và yếu mềm..thôi thúc anh một điều gì đó...

Nó im lặng nhìn thẳng vào đôi mắt chân thành kia....đang chờ đợi câu trả lời từ nó.....hiện giờ ...nó vẫn chưa sẵn sàng đón nhận...

- Thời gian là tất cả...- nó nói xong bỏ đi...là nó cho Flynn cơ hội hay....

.....

Nó lại trở về phòng...thu xếp hành lý và chuẩn bị rời đi...sợi dây chuyền ấy...nó đã cất đi... và chuẩn bị ra sân bay...

- Mọi người à....Fasmin..Zeny...đừng đi mà...- Ren đang rướm rướm nước mắt..khi phải chia tay hai người bạn thân và cả người mà mình yêu thương nữa...

- Ren...đừng khóc...bọn mình sẽ trở lại mà...- Zeny cũng phải tạm thời xa chồng mình..

- Fasmin...em thực sự muốn làm vậy sao? - Jesty hỏi nó.

- Phải...mọi chuyện nhờ anh....anh Jackson...chuyện công ty...lại phải nhờ anh rồi...- Nó cười nhẹ...quả thật nó đã thay đổi...nụ cười của nó rất đẹp, không nét gượng gạo..

- Fasmin...Trịnh gia là nhà của em...em có thể về nhà bất cứ lúc nào em muốn...- Jesty nói với nó..

- Cảm ơn...nhưng...Duy Ân..chị Rin..gửi lời thăm với hai bác giúp em nhé....em phải đi đây..- Nó nói xong liền vào trong chuẩn bị thủ tục bay...Vì không muốn chia cắt trong đau buồn nên Bin đã vào trong, tiếp đến là Zeny và Sun...Mọi người đều phải về sở để báo cáo. Chỉ còn lại nó và Mark, Mary, Jane, Alice và Flynn chào từ biệt mọi người.

- Chờ đã....madam...chúng tôi cảm ơn cô...nếu không nhờ cô chắc nơi này Jame vẫn còn hoành hành...- Vị cảnh sát trưởng khu vực đến từ biệt..

- Đó là trách nhiệm của chúng tôi...Tôi thay mặt mọi người cảm ơn mọi người đã hợp tác với chúng tôi trong thời gian qua...Đến giờ rồi...chúng tôi phải đi đây...tạm biệt...- nó nói xong cùng tất cả người ở phía sau gập người cúi đầu chào...sau đó vào trong..

Nó là người vào sau cùng với chiếc áo khoác da đen, giày sneaker cũng đen , mái tóc buộc nhẹ sau lưng..nhẹ nhàng bước vào trong...

“Mọi chuyện đã kết thúc...Jame...cảm ơn anh...đã tỉnh ngộ...Jessica...Sin...mọi chuyện đã kết thúc...” Nó tiếp tục cất bước đi...Còn chuyện tình cảm của nó và hấn...nó cảm nhận được...hấn sẽ ủng hộ quyết định của nó

“Tạm biệt một kết thúc” nó cất nhẹ lời khi máy bay đã cất cánh....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-gai-bang-gia-va-chang-trai-lanh-lung>